

hg
T532Be

85729

THUCYDIDIS

DE

BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO.

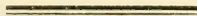
EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

SCHOLIA GRÆCA ET DUKERI WASSIQUE ANNOTATIONES.

VOL. I.

OXONII,

APUD J. PARKER; ET R. BLISS:

LONDINI, APUD G. ET W. B. WHITTAKER: CANTABRIGIÆ,

APUD J. DEIGHTON ET FIL.

1821.

THUCYDIDES

DE

BELLUM PELOPONNESIACUM

LIBRI OCTO

IN AMBROSIANA

IMMANUELIS BERKNER
 LIBRARIUS
 10294
 5/12/90
 4 U.

SCHOLA REGIA ET URBEI MISSIGI ASSOCIATIONE

b

VOL. I.

OXONIA

APUD A. BARBERI ET R. BARRI

LIBRARIUM IN VICO REGIO S. ANTONII, CANTABRIGIAE

AD P. BARRIUM IN VICO

Excudebant S. et J. Collingwood.

PRÆFATIO EDITORIS.

OPERÆ a me in Thucydide positæ partes sunt duæ, altera mea sponte suscepta, altera alienis rationibus concessa. Ego enim cum codices nactus essem nec notos antea et notis præstantes, ad emendandam iis nobilissimi scriptoris orationem utebar, scholiastam aut editores non attingebam. Redemptori aliter visum. Cui dum morem gero, id studui ut, quanquam quæ supervacua minusque necessaria ducerem non omnia tollebam, falsa tamen et inutilia pauca relinquerem. Itaque et scholia passim de conjectura refinxī, et nugis quorundam hominum abolitis Wassio ac Dukero, si quid nunc si reviviscerent non videbantur posse scribere, remisi. Rursus criticum instrumentum ita administravi, ut quantum moli ejus detraherem, tantum pretio adderem. Addidi lectiones sane multas, quas a me e bonis libris accurate excerptas præstare possem; detraxi quicquid aut fide careret aut utilitate. Atque fide carere existimabam, quæ originem haberent aut incompertam aut dubiam, editiones primas, Stephanianæ marginem, conjecturas ex interpretatione Vallæ factas; utilitatem desiderabam eorum, quæ ex codicibus maximam partem recentissimis tradi solent de interpunctione, de littera paragoga, de apostropho, de universa orthographia.

Superest ut sigla codicum exponam. Est igitur

A. codex membr. f. max. qui cum ex Italia superiore Parisiensi bibliothecæ illatus esset, anno 1815 Austriacis redditus ubi nunc lateat nescio. Ejus folio ultimo inscriptum erat illud *Θουκυδίδης ἐλέλιξεν* (ita enim legebatur) *ἐὸν νόον—πολυβρέπτοις τιβήνης*, additis pagina versa his: *ἐμετρήθησαν τὰ φύλλα τοῦ παρόντος βιβλίου παρ' ἐμοῦ θεοδώρου, καὶ εὐρέθησαν ὄντα διακόσια ἐνενήκοντα καὶ ἕν. εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῶν κεκομμένα ἐξ ἀκ... δέκα τρία. καὶ ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ οἰκειοχείρως.* Scholia ine-

rant, ad medium fere librum ab antiqua manu scripta, deinde a recentiore. Hunc ego anno 1812 Bellovacii apud Seguerium meum excussi.

- B. Vaticanus 126. membr. f. paullo minore, fol. 188. versuum 30—32. qui singuli litteras habent 60—70. scriptura compendiis referta neque absimili Coisliniano 345. Scholia ab eadem manu adscripta. In ultima pagina epigrammatis illis, *Θουκυδίδης ἐλέλιξεν*, et *ᾠ φίλος εἰ σοφός εἰ*, subjecti versus iambici quatuor, litteris grandioribus:

χαῖρε — φῶν χα — θουκυδίδη

— γλώτταν ἐστόμωσα τοῖς σοφοῖς λόγοις

ἠρόδοτε πρ — δῶρω —

— βραδεῖς γίνεσθε πρὸς παρουσίαν.

- C. Laurentianus plut. 69. cod. 2. membr. f. max. litteris grandibus et rotundis, quæ Platonicum Δ referant. Versus habet videnos septenos, litterarum 26—28. Folia sex ab initio recentia. Scholia et lemmata a recentiore manu satis multa, ab antiqua rara neque ante librum secundum. Subscriptionem mireris: **DEO GRATIAS PETRUS SCRIPSIT.** Hujus ego librum secundum, et primi capita 15—146. octavi 1—31. cum editis comparavi.

- D. Marcianus 367. Bessarioneus, bomb. f. max. fol. 61. versuum 60—64. Præmissum folium recens vitam Thucydidis habet. Ego librum septimum comparavi.

- E. Palatinus 252. Heidelberg. membr. f. max. fol. 326. versuum 32. manu Aristophanem Ravennatem et Photium Marcianum referente. Habet et Marcellinum. Scholia nec multa neque antiqua. Comparavi libros tertium et sextum, et primi capita ea quæ desunt Laurentiano.

- F. Augustanus (Reiser. p. 69. n. 40.) membr. seculo duodecimo antiquior.

- G. Basileensis s. Camerarianus.

- H. Cassellanus, bomb. scriptus anno 1252.

- I. Vindobonensis (n. 33. codd. histor. Gr. ap. Alter.)

K. Grævianus, chart.

L. Arundelianus.

M. Baroccianus, qui conciones tantum habet.

N. Clarendonianus (nunc Cant. Nn. 3. 18. teste P. P.
Dobraeo ad Aristophan. Plut. 145.)

O. Claymondianus collegii Corporis Christi Oxon.

P. Danicus s. Hafniensis.

Q. Mosquensis 217. chart.

a. Parisiensis 1868, qui finitur primi libri capite 40.

b. ——— 1791—2.

c. ——— 1636 (ol. 2537). chart. fol. 195.

d. ——— 1637 (ol. 2645). membr. fol. 226.

e. ——— 1733.

f. ——— 1735 (ol. 3046). chart. fol. 325.

g. ——— 1736 (ol. 3044). chart. fol. 357. Dukeri
Regius.

h. ——— 1734. (ol. 3047). chart. fol. 396.

i. ——— 1638.

k. ——— 317.

Parisienses cum valde recentes esse omnes viderem, in-
spexi, non pertractavi; quo factum est ut non nisi in sexto
libro aliquoties discesserim a Gailio. Ceteros non vidi.

Scrib. Berolini Cal. Feb. a. 1821.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΑΡΕΚΒΟΛΗ.

ΤΩΝ Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νημάτων μεστοὺς γενομένους καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστήναι· πολὺς γὰρ ὁ ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγία καὶ συμβουλαῖς καὶ πανηγυρिकाῖς ὑποθέσεσιν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἕξεταστῆναι τοῖς φρονούσι καλῶς. Θουκυδίδης τοῖνυν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατὴρ, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἠγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ὠκείωτο δὲ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Λιακὸν τὸν Δίος. οὕτως αὖχεϊ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις Δίδυμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· “ Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δαίικλος^α, τοῦ δὲ Ἐπίδουκος, τοῦ δὲ Ἀκέστωρ, τοῦ δὲ Ἀγήνωρ, τοῦ δὲ Ὀλιος, τοῦ δὲ Λύκης· τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λαίος, τοῦ δὲ Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, ἐφ’ οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις * τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἴπποκλείδης, ἐφ’ οὗ ἄρχοντος Παναθήναια ἐτέθη * τοῦ

^a Forsan Αἴκλος. CASAUBON.

δὲ Μιλτιάδης, ὃς ᾤκισε Χερρόνησον.” μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσώπιδι. ἀλλ’ οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὗτος τούτου συγγενής. Θραῖκες καὶ Δόλοπες^b ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονας· τάλαιπωροῦμενοι δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μείον ἔχειν αἰετῶν πολεμίων, καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχανῶν εὐρίσκει πόρους. θεῶν γὰρ ἰσχύς καὶ κατ’ Αἰσχύλου^c ὑπερτέρα· πολλάκις δ’ ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπὲρ τε ὀμμάτων κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσει. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν ὄρων καθεζομένῳ τῆς Ἀττικῆς^d, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, δικαίαν δὲ ζητοῦντι τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ᾤκονόμησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανήτων ἔχοντας στολήν, συνεῖς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λαθάνων. οἱ δ’ ἤσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτόν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεὸν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενοι ἀπελθεῖν. ὃς καὶ προσδοῦς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἤσθεις ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηναίων. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίνεται καὶ Χερρόνησου οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ μετὰ παιδὸς αὐτοῦ, διαδέχεται τὴν ἐν Χερρόνησῳ ἀρχὴν Στησαγόρας [ὁ] ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ

^b Δόλοπκοι Wesseling. ad Herodot. p. 452.

^c Septem 200.

^d Immo πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ut dudum correxit Rutgersius.

πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ Ἀττικῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θρακῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἠγησιπύλην πρὸς γάμον. ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναῦς ἀλίσκεται, ἐν ἧ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρακικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἶγε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θράκης διαφυγὼν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν [ἐχθρῶν] συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ αὐτῷ [ἐπέφερον,] διεξιόντες [αὐτοῦ] τὴν τυραννίδα [τὴν ἐν Χερρόνησῳ.] ἀποφεύγει δὲ [καὶ τούτους, καὶ] στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου γίγνεται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαί φασι τὸ Θουκυδίδου γένος, καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα καὶ μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισὶν [ἀδελφιδούς] εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατρίδους. παρέσχε δ' ἡμῖν τηνάλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένους. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὁρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστὶ, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ῥ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὁρολός ἐστίν, ἡ στήλη δηλοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἔνθα κεχάρακται

Θουκυδίδης Ὁρόλου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

πρὸς γὰρ ταῖς Μελίτισι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλουμένα Κιμώνια μνήματα, ἔνθα δέικνυται Ἡροδοτοῦ καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὐρίσκεται δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως μαρτυρεῖ· ἔνθα * καὶ θεο * ^ε αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἑρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθουεῖν αὐ-

* ἔνθα καὶ Τιμόθεον εἶναι αὐτῷ Casaubon. secutus Suidam v. Θεουκυδίδης.

τόν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκαπτῆς ὕλης τῆς Θράκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην ἐν τῇ Θράκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνήλισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα, προελόμενος συγγράφαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἔξου Ἀθηναίοις μόνοις διδόναι καὶ παρ' ἐκείνων μαθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκοπῶς καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχε· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράφαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἀπαγγέλλοντας τὸ ἑαυτῶν ψεύδεσθαι, καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνίκησαμεν, οὐ νικήσαντες. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ. Ἦκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ὅθεν, φησὶν Ἀντυλλος, καὶ ἄθεος ἡρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθεὶς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν ἀνδρὸς, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὁγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν, ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος· λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δὲ ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν ἡλικίᾳ, οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δὲ ἀρχέκακου ἀρχὴν παραλαβὼν· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν, Βρασιίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν αἰτίαν, καίτοι μὴ

πάντα καταστάς ἀνόνητος Ἀθηναίσις· τῆς μὲν γὰρ ἀμαρτάνει, Ἡϊόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυμόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτω, τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἀμάρτημα μεταλαβόντες, φυγαδεύουσιν αὐτόν. γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάανεσε τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κάκειθεν μετῆλθε, καὶ διατρίβων ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφε· μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ λέγουσι ὡς φυγὼν ἔκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτω μνησικακῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἦθη μέτριος, εἶγε οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασιδάς ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέλαυσε λαιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίαις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἥκιστα μελῆσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων, ἀποδραναί φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν· Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας· Φίλιστος δὲ τῷ νέφῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λαιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ ἐπιεικής, τῆς ἀληθείας ἤττων.

Μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοὶ, οὗτός τε ὁ Ὀλόρου παῖς, καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μιλησίου, ὃς καὶ Περικλεῖ διεπολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος· τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητῆς, τὸν δὴμον Ἀχερδοῦσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι πατρὸς Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ', ὡς φησι Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίῳ καὶ Μελανιππίδῃ. καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἀδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτὸς Πραξιφάνης φησίν· ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθαυμάσθη. οἱ μὲν οὖν ἐκεῖ λέγουσιν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἔνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὢν, καὶ φέρουσι μαρτύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττι-

κῆς· ἰκρίον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενταφίου δὲ τοῦτο γνῶρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυστυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Δίδυμος δ' ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα, βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν· τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι, πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν, μετὰ τὴν ἤτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἦγοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βία, καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασι. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτός μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι. εἰ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρίοις μνήμασι συλλήβδην τεθεῖς[†], οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη τοῦ συγγραφέως μηνύει τὸ ὄνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω, λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκῃ τετελευτηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον αὐτὸν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι, μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ἦ. λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι, σύννου μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὄξυ πεφυκυίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσμίαν.

Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὀμήρου, Πινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτήρος, ἀσάφως δὲ λέγων ἀνὴρ[§] ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἶη βατὸς, μηδὲ εὐτελής φαίνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζεται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. ἐξή-

[†] Leg. ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς οὐκ ἂν—
πατρίοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθεῖς : § Fortasse ὁ ἀνὴρ.

λωσε δὲ ἐπ' ὀλίγων, ὡς φησιν Ἄντυλλος, καὶ τὰς Γόργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ Προδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόματιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὀμηρον, καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς, καὶ ψιλῆ μόνῃ χρησαμένων διὰ παντὸς διηγῆσαι, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος (δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων, ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περὶ δημηγορίας) μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας, καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαίρεσεως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων εἰκῶν. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτήρων φραστικῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχυροῦ, μέσου, παρὲς τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλόν, ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρέποντα τοῦ τοσούτου πολέμου ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον εἰκέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μὴδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῆς χαρακτήρας, ἴσθι ὅτι μέσῳ μὲν Ἡροδότος ἐχρήσατο, ὃς οὔτε ὑψηλός ἐστιν οὔτε ἰσχνός, ἰσχνῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διὰ γε οὖν τὸ ὑψηλόν ὁ Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι, καὶ μεταφοραῖς τισί. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφύνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἔστι ρητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔστι ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί. εἰ δὲ τις ἡμῖν ἀντείποι ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ρητορικῆς ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἰατρικὰ, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίως διαίρεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγεται ρητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν (ἄλλαι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικόν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκω-

μιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους), ἔξαιρέτως δὲ ἡ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἴδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν ὅλων δημηγοριῶν, πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ας ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπεξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγεγόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται, διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος, εἰς ὄργην τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἢ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα, δικανικὸν καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μὲν φασὶν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι, δῆλον. οὐ γὰρ γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀγδόην ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἂν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτήρ μόνον οὐχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχυροῦ χαρακτήρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὲν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθά τινες ἠξίωσαν. τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασαι, καὶ ὀλίγον¹¹ καθότι ἀρρώστων αὐτὴν φαίνεται συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχὺ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θράκῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ. εἴκοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχευεν ὁ

¹¹ An fuit ὀλίγου?

G. E. Potham
March 16th
184

Thucydides
Bekker
vol. I.

East View 2179 No 96. M. 23.
Minions / J. P. 1800
Great authority 1004440x M. 74.
Quality bearing 1004440x M. 74.
1004440x M. 74.

572

πολεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξ ἐτῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὁ, τε Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι στρατηγήσας ὁ Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι, καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρασιίδου, ἐφυγαδεύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι, καὶ ὡς μεμνηνότα αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπελθὼν, ὡς φησιν, ἐν τῇ Θράκῃ, τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα καὶ τὰ πραττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνου σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλη τῆς Θράκης χωρὶς διαιτώμενος, συνέταξε μετὰ κάλλους ἂν ἐξ ἀρχῆς μόνου ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταυτὸν συγγραφεῦσιν οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μαθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἠδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας, ἃς εἰώθασι ποιεῖν οἱ πλείονες, ἀποκλίνας, ὅπου γε καὶ παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστίν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώμενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἢ δευτέρα τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος, ἂν ἀναμνησθῇ τινὸς περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνου εἰς γνῶσιν τῶν ἀκουόντων ἀφικνούμενος. ὁ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνου περὶ πάθων τῶν γυναικῶν, ἢ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνήμνευθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖ¹, μνημνεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσιος ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους ταυτοῦτος. δεινὸς δὲ ἤθρογραφήσται. καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφῆς, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν

¹ Vulgo σωφρονεῖν.

ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἑρμηνείας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα ὑπέρσεμον καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως, τραχύτητος ὄν μεστὸν, καὶ ἐμβριθῆς καὶ ὑπερβατικὸν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταί, καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατὸς, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. πολυειδῆς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν, ἠθῶν μιμητῆς καὶ ἄριστος διαγραφεὺς. ὅφει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους, καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ἢ τὸ ξ̄ ἀντὶ τοῦ σ̄ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραφε καὶ ξυμμαχίαν λέγει, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ ᾱ γράφη, αἰεὶ λέγων. καὶ ὅπως ἐφευρετῆς ἐστὶ καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ Αὐτοβοεὶ καὶ τὸ Πολεμησεῖοντες καὶ Παγχάλεπον καὶ Ἀμαρτάδα καὶ ὕλης Φακέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον τὸ Ἐπιλύγξαι^k καὶ τὸ Ἐπηλύται καὶ τὸ Ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον Ἀποσίμωσις καὶ Κωλύμη καὶ Ἀποτείχισις, καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ κεῖται, ὑπ' αὐτοῦ δὲ λέλεκται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ὥσπερ φθάσαντες εἴπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ Ἀντίπαλον δέος. ἔχει δὲ καὶ τι τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων, καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος, καὶ φιλοσόφοις εἰδεσι δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ

^k Fortasse ἐπηλυγάζεσθαι. STEPHAN.

πλείους, ὧν ἐστὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι ταῦτα πάντα δυνάμεώς ἐστι περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξία. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἶγε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων ἐσβολῆς ἐς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρὰ τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτά φασὶ τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον “ ὦ Ὀλορε, ὄργᾳ ἢ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα.” ἔτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θράκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη τὰ ὄστα αὐτοῦ κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν, καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἕξῃν φανερώς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλας, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυρηῆσαι, καὶ ἱστορίαν γυνῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δὲ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ὈΛΟΡΟΥ ἈΛΙΜΟΥΣΙΟΣ ἔχουσα ἐπίγραμμα· τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ τὸ ἘΝΘΑΔΕ ΚΕῖΤΑΙ. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι. ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς μὴδὲ ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς· ἐμβριθῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαιρεῖν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ πικικλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τὸναντίον ἀσχημάτιστος. οὔτε γὰρ εἰρωνεῖται οὔτε ἐπιτιμήσειν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ταῖς ὑποκειμένοις πρὸς ἑαυτὸν πρέποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους. οὐ γὰρ ἔπρεπε

Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδῃ, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκῆν ἔχουσι δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι, ὡς μὴ παρρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι καὶ ὀτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἀπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων κὰν τούτοις τὸ προσῆκον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεῖςκαιδεκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὅμως δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κενεράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτῶ διηρῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ἌΛΛΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ, ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θράκιον δὲ αὐτῷ τὸ γένος. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θράκης εἶχε τοῦνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς. αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν, καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ

οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δὲ ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος, καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς μέταλλα, πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδης τὰς ἐπὶ Θράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθείς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι, καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἡϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἡϊόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσε. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θράκης πόλεσι κατέπλευσε μὲν εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδης μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτὸν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν, ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Βρασίδης τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ Ἀγνώμεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολιῖται Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ, καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ ξυγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν. οὗ^k γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατεπιεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρῶν καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ ξυμφορὰς ἠΐξησε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπανται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν

^k Vulgo οὐ.

ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίαν, ἔθθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη, καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέστη, καὶ πολλαῖς ξυμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάντων κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένου ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν, πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν πραγμάτων· πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τῆνδε ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν. Πυριλάμπης γάρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινα ζηλοτυπήσας ἐφόνευσε· ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένον Ἀθηναίων, ἄρχων προέστη τοῦ δήμου. μεγαλόφρων δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἄτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φεύγων δὲ ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε, κακεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινητάς κατατοκίζων ἀναστάτους ἐποίησε. μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὥσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἑβδόμον ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασί. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων “ Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.” ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φησὶ “ Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων.” πληρώσας δὲ τὴν

ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ. σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνῃσιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ὈΛΟΨΟΤ ἌΛΙΜΟΥΣΙΟΣ ἘΝΘΑ΄ΔΕ ΚΕΙΤΑΙ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

A.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν
Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλή-
λους, ἀρχάμενος εὐθύς καθισταμένου καὶ ἐλπίσας μέγαν

I.

Auctoris
consilium
inde a belli
Peloponne-

I. Θουκυδίδης Ἀθηναῖος] Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχάς, ἀντιδιαστέλλων ἑαυτὸν τῶν ὁμωνύμων ἐν ταῖς ἔτεσιν ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν, ἅμα δὲ καὶ τοῦ μὴ ἕτερον τινα τὸ αὐτοῦ σφετερίσασθαι σύνταγμα. Ξυνέγραψε] ἄλλο ἐστὶ γράφαι, καὶ ἄλλο ξυγγράφαι. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἐνὸς πράγματος λέγεται, τὸ δὲ ξυγγράφαι ἐπὶ πολλῶν. Ξυγγράφαι τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι· γράφαι δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. 2. Πρὸς ἀλλήλους] καὶ ὁ πρὸς Ξέρξην πόλεμος τῶν αὐτῶν ἦν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἀλλήλους· διὸ καὶ οὐ μάτην πρόσκειται. 3. Καθισταμένου] ἀρχὴν λαμβάνοντος. Ἐλπίσας. τὸ ἐλπί-

I. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ συγγραφῆς πρῶτον Β. Θουκυδίδου ξυγγραφῆς πρῶτον F. et partim rec. H. θουκυδίδου συγγραφῆς α Ε. θουκυδίδου συγγραφῆς βιβλίον πρῶτον L. θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ πρῶτον N. θουκυδίδου ξυγγραφῶν πρώτη Q. θουκυδίδου ἀθηναίου περὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ξυγγραφῆ πρώτη d. θουκυδίδου ἱστοριῶν α G. θουκυδίδου ἱστοριῶν πρώτη c. θουκυδίδου ἐλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλίον α h. et additis præterea his, θουκυδίδου συγγραφῆς α, g. Iidem fere reliquorum librorum indices.

De more veterum nomina sua in principio scriptorum suorum memorandi vid. Dion. Chrysost. Orat. LIII. Heins. Lect. Theocr. C. III. et Barth. XLII. Advers. I. DUK.

I. ξυνέγραψε g. συνέγραψε E.I. c.d.e.

Ξυνέγραψε] Sunt, qui ξυνέγραψα malunt, quomodo apud Li-

vium, *Annibal peto pacem*, non sane ineleganter; verum Noster ξυνέγραψε ad minimum decies, neque unquam aliter locutus est. Denique ita citat Dion. Halicarnasseus, p. 145. et alibi. Eustathius ad Od. δ. p. 1501. Θουκυδίδης ὁ Ἀθηναῖος συνεγράψατο, memoriae vitio. Formulam Thucydidis observavit hancce Dion. Chrys. Orat. LIII. Historiam hanc in lucem edidisse Xenophonem ait Laërtius, p. 114. De Proœmio hoc vid. Lucian. tom. I. p. 636. et de v. ἀξιολογώτατον Hermogenem, p. 24. WASS.

τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων I.

2. Πελοποννησίων c. et, eraso altero ᾧ, H. in quo deinde hæc vox fere semper sine rasura uno ᾧ scribitur.

ἐπολέμησαν I.

3. ξυνισταμένου imitator Thucydidis apud Lucian, 2. p. 22.

siaci initio
captum, hoc
bellum scri-
bendi, maxi-
mum, ut jam
tum augu-
rabatur, om-
nis me-
moræ fu-
turum.

τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, τεκ-
μαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφοτέροι
παρασκευῇ τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὄρῶν ζυν-
ιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοού-
μενον. κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο 5
καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖ-
στον ἀνθρώπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιό-
τερα σαφῶς μὲν εὐρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν·

σας αὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται.
2. Ἀκμάζοντες τε ἦσαν] ἀντὶ τοῦ ἠκμαζόν. 3. Παρασκευῇ τῇ πάσῃ]
πῶς ἠκμαζόν ἀμφοτέροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, εἶγε τοῖς Πελοποννησίοις χρη-
μάτων ἐνέδει; Ξυριστάμενον πρὸς ἑκατέρους] εἰς σύστασιν καὶ εἰς βοήθειαν
ἐκατέρων κινούμενον. 4. Τὸ μὲν εὐθύς] ἅμα τῷ ἄρξασθαι τὸν πόλεμον.
6. Καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων] Θρᾷκας λέγει καὶ Πέρσας· οἱ μὲν γὰρ μετὰ
Σιτάλκου συνεμάχων Ἀθηναίους, οἱ δὲ μετ' Ἀρταξέρξου καὶ Δαρείου ὕστερον
τοῖς Λακεδαιμονίοις. 7. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν] τὰ Μηδικὰ καὶ Τρωϊκὰ.

1. τεκμαιρόμενός τε ὅτι Dionys.
Hal. de compos. verb. p. 163.
Reisk.

2. ἦσαν ἐς αὐτὸν] Lexicon
Græcum MS. apud Montfaucon.
in Biblioth. Coislin. p. 600. Ἦα,
ἀντὶ τοῦ ἦλθον, ἐπορευόμενον. Καὶ παρὰ
Θουκυδίδῃ ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς
αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες ἦσαν. Sed ἦσαν
etiam Dionys. Halic. v. Hort.
Adon. Ceterum Auctor Lexici
illius Suidam exscripsit in ἦα.
Wass. Etiam aliud Lexicon
MS. in ead. Biblioth. p. 234.
hic ἦσαν legit. Suidas scribens
καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνω-
στέον, ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτόν.
indicare videtur jam olim dubi-
tatum fuisse de scriptura hujus
loci. Ἦσαν vel ἦσαν habet quo
se tueri possit. Thucydides I.
118. ὄντες μὲν καὶ προτοῦ μὴ τα-
χεῖς ἵεναι ἐς τοὺς πολέμους. Et cap.
123. ἀλλὰ θαρσοῦντας ἵεναι κατὰ
πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον. Add. quæ

ad III. 14. adnotata sunt e
Xenophonte. Duk.

3. τῇ] om. I.

ἄλλον c.e.

συνιστάμενον c.e.

4. πρὸς ἑκατέρους] om. H.I.a.c.e.
et pr. F.

5. κίνησις τε γὰρ g.

8. ἀδύνατα A.B.N.O.Q.c.e.f.g.
h. et margo L. cum Suida v. ἀδύν-
ατα ἦν et Schol. Eurip. Hippol.
269; ceteri ἀδύνατον cum Diony-
sio p. 164 & 858 & 871.

Lectio altera, ἀδύνατα, eun-
dem omnino sensum efficit: sed
magis Thucydeam (utpote ve-
teri linguæ Atticæ, qua potissi-
mum utitur Thucydides, magis
convenientem) esse crediderim.
Sic certe 1, 59. νομίσαντες δὲ οἱ
στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς τε
Περδίκκαν πολεμεῖν. Sic etiam 3,
88. θέρουσ γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα
ἦν ἐπιστρατεῦεν. Et alibi, ὥστ'
ἀδύνατα ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθη-

ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους οὔτε ἐς τὰ ἄλλα. * φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε οὔσαι τὰ πρότερα, καὶ ῥαδίας ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπὸ τινων ἀεὶ πλειόνων. τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀπο-

2.
Regressio ad antiquiorem Græciæ statum, imbecillum sane. Plurimæ, imprimis fertilissimæ, provinciæ incolæ sæpe mutaverunt

2. Ξυμβαίνει] ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιοῦται. Τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς. 3. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα] κατασκευῆ δηλονότι. 4. Ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη] πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου Γοργίου καλεῖται. 5. Μεταναστάσεις] μετοικήσεις, φαίνονται δηλονότι. 6. Καὶ ῥαδίας] ἀπὸ κοινῆς τὸ φαίνονται. 7. Πλειόνων] οὐκ εἶπε δυνατῶν, ἵνα μὴ ἐπαινέσῃ. Ἐμπορίας] τῆς κατὰ θάλατταν πραγματείας. 8. Ἐπιμιγνύντες] ἐπιμιγνύμενοι. 9. Νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι] ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη· Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀπόζην, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, καὶ ἀπλῶς εὐμετακίμιστοι ὄντες πρὸς τὸ μετανίστασθαι ὃ ἐστίν, οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο δηλονότι, ἀλλ' εὐχερῶς. Ὅσον ἀπόζην] μετρίως ζῆν ἀπόζην ἐστὶν εὐτελεῶς ζῆν, ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς ζῆν. λέγει δὲ τὴν ἐφήμερον

ναίσις ἅμα πολεμεῖν. Nec vero isto tantum nomine in plurali potius quam in singulari uti solet, sed pariter itidem atque ἐπιχειρητέα, quin etiam, πλευστέα, pro pariter, et ἐπιχειρητέον, atque πλευστέον, dicit. STERN. Cf. Valeken. ad Eurip. Hippol. p. 203. Koen. ad Gregor. p. 53.

1. Σκοποῦντι] Dion. Hal. p. 67. σκοπῶντι. Observat ibi Auctoris copiam. Τὰ γὰρ—φυτεύοντες Idem p. 148. W. Observat copiam etiam Hermogenes περὶ μεθόδοις δεινότητος 4. DUK. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι. Videtur ab Herodoto fluxisse: cujus locis Abreschio notatis Auctar. Diluc. Thuc. p. 213. addatur alius II.

34. περὶ μὲν δὴ τοῦ βέουματος αὐτοῦ ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται. WYTTENBACH.

2. ξυμβαίνει B.E.a.b.f.g. συμβαίνει I. συμβαίνει ceteri.

3. γὰρ] μὲν A.

5. μετανάστης τε οὔσα g.

6. ἕκαστος Dionys. p. 872.

ὑπὸ τινων αἰεὶ E, qui raro vel nunquam αἰεὶ; αἰεὶ ὑπὸ τινων P.Q.

7. Τῆς γὰρ—ἀλλήλοις] Dion. Hal. p. 797. adnotat ἐπιμιγνύντες hic poni pro passivo ἐπιμιγνύμενοι. DUK.

ἐμπορείας i.

8. ἀλλήλους I.

9. ἑαυτῶν Q.a.e.f. cum Dionysio p. 169.

Solæ Arca-
dia et Atti-
ca indigetes
habent.

ζῆν, καὶ περισυσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυ-
τεύοντες, ἄδηλον ὃν ὅποτε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων
ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται, τῆς τε καθ' ἡμέραν
ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἠγούμενοι ἐπικρατεῖν, οὐ
χαλεπῶς ἀπανίσταντο, καὶ δι' αὐτὸ οὔτε μεγεθεὶ πόλεων 5
ἴσχυον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ
ἀρίστη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν, ἢ τε νῦν
Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία Πελοποννήσου τε τὰ
πολλὰ, πλὴν Ἀρκαδίας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν κράτιστα.
διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς αἰεὶ τε δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνό- 10
μεναι στάσεις ἐνεποίουν, ἐξ ὧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ
ἄλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. τὴν γοῦν Ἀττικὴν ἐκ
τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὔσαν
Ἀρκαδίαν
τροφήν. 1. Περισυσίαν] περισυσία ἢ περιττὴ οὐσία, οὐσία δὲ ἡ σύμμε-
τρος. 2. Ἄδηλον ὃν] ἀντὶ τοῦ ἀδήλου ὄντος Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. 4.
Ἀναγκαίου] Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως. Ἐπικρατεῖν] εὐπορεῖν. 6.
τῇ ἄλλῃ] τῇ ὀπλιτικῇ. 7. Ἡ τε νῦν Θεσσαλία] πρότερον γὰρ Ἡ-
μαθία ἐκαλεῖτο ἢ νῦν Θεσσαλία. 9. Ὅσα ἦν κράτιστα] ὅση ἦν ἀρίστη.
10. Αἶ τε δυνάμεις] τὰ στρατεύματα. 10. Οὔσαν.] ἀντὶ τοῦ εἶναι.

2. ἀτειχίστων ὄντων ἀφαιρήσε-
ται a.

3. τε] om. Dionysius p. 165.
καθ' ἡμέραν] om. L.O.

4. ἀναγκαίως f.

5. ἀνίσταντο f. cum Dionysio
l. l. qui ἀπανίσταντο p. 805.

7. εἶχεν] ἐλάμβανεν Maximus
Tyrius 2. p. 84. Reisk.

Νῦν Θεσσαλία] In Cod.
Reg. est scholion, πρότερον γὰρ
Ἡμαθία ἐκαλεῖτο. Sic Catull.
Carm. LXV. 26. "Emathiae
"columen Peleu." Add. Serv.
ad Virg. I. Georg. 492. Sed
aliis Emathia est pars Macedo-
niæ. Strabo IX. 443. primum
Pyrrhæam, inde Hæmoniam ab
Hæmone patre Thessali, ac de-
nique Thessaliam dictam scribit.

Stephano est Αἶμων, et regio Αἰ-
μενία, sine adspiratione. Et Eu-
stath. in Il. β'. p. 321. Αἶμων
ἔθεν Αἶμονες μαῖρα Θεσσαλικῆ. Duk.

8. Πελοποννήσου — Ἀρκαδίας]
Hermog. p. 27. Wass.

10. ἐγγιγνόμεναι A.F.H. a.b.c.
γιγνόμεναι e. γενόμεναι f. ceteri ἐγ-
γιγνόμεναι.

12. ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγεων εἶ-
ναι ἀστας. Maximus l. l.

13. Διὰ τὸ λεπτόγεων] Erat enim
solum Atticum parum uber: ipsi
deparci victus, qualis hominum
pauperum: tota vitæ ratio ad-
stricta et diligens. Vide Casaub.
Animadvers. in Athenæum, pag.
95. HUDS. Et Schol. Aristoph.
Acharn. v. 75. et Av. 123. Vide-
tur etiam eo respicere Lucian.

excellence
of the soil
the longest
i.e. i. a. k. i. y
α γ ω Α τ τ ι κ η ν

ἄνθρωποι ὥκουσι οἱ αὐτοὶ αἰεὶ. καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως αὐξήθησθαι· ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους οἱ δυνατώτατοι, ὡς βέβαιον ὄν, ἀνεχώρουν, καὶ πολῖται γιγνώμενοι εὐθύς ἀπὸ παλαιῶν μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν, ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον, ὡς οὐχ ἰκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

cause of
not
like A

1. Οἱ αὐτοὶ αἰεὶ] τῷ γένει δηλονότι· οὐ γὰρ ἦσαν ἀθάνατοι. Καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου] ὁ νοῦς, οἱ μὲν οὐτα, Σημεῖον δὲ τοῦ τὴν Ἀττικὴν αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς οἰκεῖν, τὸ κατὰ μὲν τὰ ἄλλα πράγματα μὴ αὐξήθησθαι, οἷον πλοῦτόν τε καὶ ὄπλα καὶ τᾶλλα, κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν μεγάλην γενέσθαι. Ἄλλοι δὲ οὐτω, Σημεῖον δέ μοι παντὸς τοῦ προειρημένου λόγου, τοῦ τὰς ἀρίστας τῶν γαιῶν μεταβάλλειν τοὺς οἰκήτορας, τὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἄλλα αἰτῆς μέρη μὴ ὁμοίως τῇ Ἀττικῇ αὐξήθησθαι τῷ πλήθει τῶν ἀνδρῶν. 3. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος] Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ δυνατώτατοι ἐκπίπτοντες ἀνεχώρουν παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς βεβαίως οὔσης τῆς οἰκήσεως. 4. Πολέμῳ ἢ στάσει] πόλεμος ὁ τῶν ἀλλοτρίων, στάσις ὁ ἐμφύλιος. 5. Ἀνεχώρουν] οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ Μεσσηνιοὶ οἱ περὶ Μέλανθον. Καὶ πολῖται γιγνώμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς μετεδίδοσαν πολιτείας, ὕστερον δὲ οὐκέτι, διὰ τὸ πλῆθος. 7. Ἐς Ἰωνίαν] προληπτικόν ἐστὶ σχῆμα, ἔταν τὸ συμβᾶν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. Ὁ γὰρ ξυνέβη μετὰ τὴν οἰκίαν τῶν ἀνδρῶν (λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν), τοῦτο αὐτὴν προσηγύρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἀνδρας, προδοῖς καὶ προχαριζόμενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χώρᾳ. Οὐ γὰρ οὔσης πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας, ἀπέστειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκίσαι τὴν γῆν· καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικίσαι, αὐτῷ καλεῖσθαι τὴν χώραν ὕστερον παρεσκευασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐποίησεν, εἰπὼν “ λυσαιμένη τὴν ζώνην “ ἐν Ζωστήρι τῆς Ἀττικῆς.” Ὁ δὲ νοῦς αὐτὸς Πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χαρίον, τοσούτου ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἰκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. Οὗτος δὲ

Encom. Patr. p. 480. Add. Spanh. ad Julian. Orat. I. p. 78. et ad Aristoph. Nub. v. 298. Duk.

1. Ὦκουσι οἱ αὐτοὶ αἰεὶ] Herodot. lib. 7. Ἐόντες Ἀθηναῖοι, ἀρχαιώτατοι μὲν ἔθνος παρεχόμενοι, μόνου δὲ ἔοντος οὐ μετανάσται Ἑλλάδων. HUD.

οἱ] om. I.

2. ἀποικίας O.P. d.i. et gr. Q.

3. ἄλλης] om. e.

4. οἱ] ἢ b.

5. οἱ δυνατώτατοι] om. N.

βεβαίως I.

ὄν] om. pr. g.

6. γενόμενοι N.Q.

Ἀπὸ παλαιῶν] Vid. Petit. Leg.

Attic. p. 130. Duk.

3. Ante Trojanum bellum nulla unquam res communi opera gesta. Ne nomen quidem unum atque idem Græcos conjunxit, ipso Homero teste, qui, multo post illud bellum flo-

* δηλοῖ δέ μοι καὶ τὸδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα· πρὸ γὰρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῆ ἔργασαμένη ἢ Ἑλλάς. δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ τούνομα τοῦτο ζύμπασά πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἢ ἐπικλήσις αὕτη, κατὰ 5 ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχουσθαι, Ἑλληνας δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐν τῇ Φθιώτιδι ἰσχυσάντων, καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, καθ' ἑκάστους

προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν “ εἰς Ἰωνίαν ἐπεμψαν.” 1. Οὐχ ἥκιστα] ἀντὶ τοῦ μάλιστα. 4. Εἶχεν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν. 5. Καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλας εἶναι. Κατὰ ἔθνη] τουτέστι τοῖς ἰδίους ὀνόμασι ἐχρῶντο, οἷον Πελασγοὶ μόνον, Βοιωτοί· οὐ πω δὲ κοινῶ ὀνόματι Ἑλληνας. 6. Ἐπὶ πλεῖστον] ἢ ἐπὶ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκλήθησαν Πελασγοί. 8. Παίδων αὐτοῦ] Ἑλληνας παῖδες, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος· Δῶρον τε Ξοῦθόν τε καὶ Αἴολον ἱππιοχάρμη. Ἐπαγομένων] ἀμφίβολον, τίνες τίνες ἐπηγάγοντο, πότερον οἱ Ἑλληνας παῖδες τοὺς ἄλλους, ἢ οἱ ἄλλοι τούτους. 9. Ἐπ' ὠφελείᾳ] ὠφέλειαν εἴθεεν ὁ Θουκυδίδης τὴν συμμαχίαν καλεῖν. Καθ' ἑκάστους] κατὰ μέρους, οὐ πάντας

1. ἀσθένειαν] om. pr. g.

3. εἰργασμένη a.

4. πω N.

5. καὶ πάνυ] om. d.

κατὰ] καὶ τὰ H. καὶ Salmasius de Hellenist. p. 274 & 283.

6. Καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπιπλεῖστον] Nulla fere regio fuit, quam non peragrarent Pelasgi, ita ut latissime apud veteres Pelasgorum nomen patuerit. Vide Herodot. l. 1. c. 56. Strabon. l. 9. et 13. et Palm. Græciam antiq. p. 24, 25. 38, 39. HUDS.

7. Ἑλληνας etc.] Antiquitus ea tantum portio priscae et avitæ Græciæ Ἑλλάς appellabatur, quæ posterioribus Thessalia dicta est. Hinc doctissimus Grammaticus (Servius in 2. Æn.) Græcos proprie Thessalos esse dicit; et Didym. ad 1. Il. Ἀρίσταρχος παρ' Ὀμήρῳ Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ἑλλά-

δα εἶναι φησιν, καὶ Θετταλοὺς τοὺς Ἑλληνας, παρακολουθῶν τῷ Θουκυδίδῃ. Aristarchus, auctoritatem nimirum Thucydidis sequutus, Thessalos ἀρχαϊκῶς καὶ κυρίως apud Homerum Ἑλληνας sive Græcos esse scripsit, Thessaliam autem ipsam solam dici Græciam; Ἑλληνας insuper proprie appellari, qui eam Thessaliæ partem inhabitarent, ubi est urbs Larissa, testis est Apollodorus apud Strabonem, l. 13. Vide Casauboni Diatribam in Dionem Chrysost. c. 12. et Salmasium in Solinum p. 100. De tempore autem, quo Hellenum nomen per totam Græciam obtinuerit, vide notas in Chronicon Marmor. p. 133. Palmer. Gr. Antiq. 3. Casaub. in Strab. p. 240. HUDS.

8. φθιωτῖα A.B.F.H.I.a.g.h.

9. ἐς] καὶ d.

μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἑλληνας, οὐ μέντοι
 πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. τεκμη-
 ριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος· πολλῶ γὰρ ὕστερον ἔτι καὶ
 τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος, οὐδαμοῦ τοὺς ζῦμπαντας ἠνόμα-
 5 σεν, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος,
 οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἑλληνες ἦσαν, Δαναοὺς δὲ ἐν ταῖς ἔπεσι
 καὶ Ἀργεῖους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. οὐ μὴν οὐδὲ βαρ-
 βάρους εἶρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνας πω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. οἱ δ' οὖν ὡς ἕκα-
 10 στοὶ Ἑλληνες κατὰ πόλεις τε, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν,

tens, nus-
quam uni-
versos ap-
pellat Hel-
lenes.

they them

ὁμοῦ. 1. Τῇ ὁμιλίᾳ] οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης ἀπάντων, ἀλλ' ἐκ τῆς
 τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας. 2. ἅπασιν ἐκνικῆσαι] τελείως ἐπικρατῆσαι, τὸ
 καλεῖσθαι Ἑλληνας. Πολλοῦ γε χρόνου] οὕτως λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, πολ-
 λῶν ἡμερῶν οὐκ εἶδόν σε, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλαῖς ἡμέραις. Ἐκνικῆσαι] ἀντὶ τοῦ
 ἐπικρατῆσαι· τὸ δὲ πᾶσι, κατὰ παντὸς, καὶ τὸ πολλοῦ γε χρόνου, ἀντὶ τοῦ ἐν
 πολλῶ γε μέντοι χρόνῳ. Οὐκ ἠδύνατο δὲ ἅπασιν ἐκνικῆσαι τὸ ὄνομα τοῦτο,
 ἀλλ' ἢ ἐν πάνυ πλείστῳ χρόνῳ. 3. Ὑστερος] οὕτως ἐν ἑτέρῳ, καὶ καλῶς
 γέγραπται. τὸ πολλῶ γὰρ ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ χρόνου, καὶ τὸ ὕστερον πλεονάζει.
 τὸ δὲ ὕστερος ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου λεγόμενον ἔχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου σαφῆ.
 4. Ζῦμπαντας] τὸ γὰρ “Ἐγχεῖη ἐκέκαστο ἀν' Ἑλληνας καὶ Ἀχαιοὺς”
 νεόθενται. (Il. 2, 530.) 7. Οὐδὲ βαρβάρους] τὸ γὰρ βαρβαροφῶνων
 νεόθενται. (Il. 2, 867.) 9. Ἀντίπαλον] ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ

- 1. μᾶλλον] om. e.
- 2. πολλοῦ γε] γε πολλοῦ d.i.
ἠδύνατο f.
- 3. ὕστερον A.B.E.F.G.H.L.N.
O.P. a.b.c.d.e.f.h.i. om. I. ὕστε-
ρος reliqui.
- 4. οὐδαμοῦ οὕτως τοὺς Reiskius :
ἠνόμασεν Ἑλληνας Augustus Mat-
thæi.
- 5. φθιώτιος i. φθιωτίας d.
Φθιώτιδος] Vid. Schol. ad Il.
i. 395. et Il. π'. 595. et Dicæ-
archum p. 22. Ed. Huds. Con-
tra Nostrum disputat Strabo
8, 370 et 14, 661. Wass. Sal-
mas. l. d. p. 349. removet ea,
quæ veteres quidam adversus
Thucydidem disputaverunt. Ver-
sum Homeri, quem hic adfert

- Enarrator Græcus ex Il. β'. 530.
spurium esse etiam ibi adnotat
parvus Scholiastes. Et sic Sal-
mas. l. d. p. 350. Duk.
- 7. ἀντικαλεῖ I.
- 8. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] in margine
ponit a.
- 9. εἰς ἀντίπαλον εἰς a.
Ἀντίπαλον] Citat Hesych. et
expl. Ἐναντίον, ἐχθρόν. damnat D.
Halic. De Caribus v. Herodot.
I. 161. Wass. Quæquidam Codd.
addunt ad illa ἀλλήλων ξυνίεσαν,
glossam sapiunt. Duk.
- ὡς] om. I.
- 10. κατὰ] om. a.
- τε] om. d.
- ἀλλήλων ξυνίεσαν] ἀλλήλων ὁμό-
φωνοι ἦσαν ξυνίεσαν L.O. ὁμόφωνοι

καὶ ζύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν δι' ἀσθένειαν καὶ ἀμιξίαν ἀλλήλων ἀθροῖο ἐπραΐξαν. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν θαλάσση ἤδη πλείω χρώμενοι ^{ἐν} ξυνῆλθον. * Μίνως γὰρ παλαιάτατος ὢν ἀκοῆ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτίσατο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ πλείστον ⁵ ἐκράτησε, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἤρξέ τε καὶ οἰκιστῆς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας καὶ τοὺς

πολέμιον ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἑλληνι ὁ βάρβαρος. τὸ δὲ ἐξῆς, οἱ Ἕλληες ὡς ἕκαστοι, καὶ ζύμπαντες, ὕστερον κληθέντες Ἕλληνες. 3. Τὴν στρατείαν—ξυνῆλθον] ἀντι τοῦ συνεστράτευσαν. δεῖ δὲ προσθεῖναι τὴν εἰς, οἶον, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον. Θαλάσση—χρώμενοι] τούτεστιν ἐμπορευόμενοι. 4. Μίνως γὰρ παλαιάτατος] διὰ τριῶν συγκρίσεων δείκνυσι τὰ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἀσθενῆ, ἀφ' οὗ ἄνθρωποι μέχρι Μίνω, καὶ ἀπὸ τούτου μέχρι τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν μέχρι αὐτοῦ. τινες δ' οὐκ ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ “ φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλάς” πρῶτην λέγουσι σύγκρισιν. Ὡν] τὸ ἄν ἀντι τοῦ ἐκείνων. 5. Ἑλληνικῆς θαλάσσης] πρότερον γὰρ Καρικὴ ἐκαλεῖτο ἡ θάλασσα. Ἐπὶ πλείστον] ἀντι τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος αὐτῆς ἢ τὸ ἐπιπλείστον ἀντι τοῦ πάνυ. 6. Κυκλάδων] παρὰ τὸ ἐν μέσῳ ἔχειν τὴν Δῆλον, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ κύκλον τινα περὶ αὐτὴν μιμεῖσθαι. εἰσὶ δὲ κατὰ τινὰς ἰεῖ αὐται, Πάρος, Ἀνδρος, Ἴκαρος, Σκύρος, Ῥήνια, Ῥήνη, Δῆλος, Νάξος, Σίφνος, Κέως, Μύκονος, Τῆνος, Κύθνος, Ἀμοργος, Σέριφος κατὰ δὲ τινὰς ἰβ, πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἴκάρου, μάλλον δὲ πλ' ἢ Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἀμοργου. 7. Τῶν πλείστων] ἱπακουστέον Ἑλλήνων.

ἦσαν ἀλλήλοις ξυνέσαν Q. ἀλλήλων ἐμόφρονι ἦσαν ἀλλήλοις ξυνέσαν P. ἀλλήλων ξυνήσαν a.d.i. et correctus E. ξυνήσαν etiam Jac. Tusanus, cujus lectiones et correctiones Aldinae Vindobonensi adscriptas edidit Alterus.

3. στρατείαν A.B.E.I.P.
πλείω A.B.E.F.G.H.L. e.f.h.
et pr. g. τὰ πλείω reliqui.

4. ἐξῆλθον e.

μηνος d.

παλαιάτατος G.I.L.O. a.c.d. παλαιάτατος H.

Μίνως γὰρ etc.] Minoa maris imperium obtinuisse testantur Aristot. in Polit. 1. 2. c. 8. Diodorus Siculus I. 4. Stobæus serm. 42. Strabo I. 10. Apol-

lodorus I. 3. aliique, quos affert Meursius in Creta, lib. 3. c. 3. HUDS. Vide Cumberlandi Orig. Gentium Antiquis. p. 299. WASS. Et Selden. Mar. Claus. I. 9. DUK. 5. νῦν] om. b.

θαλάσσης. ἐπὶ τόπου νῦν τὸ πλείστον. ἐπὶ πλείστον E.

ἐπὶ πλείστον] om. a.

7. τῶν πλείστων] om. α.

Κᾶρας ἐξελάσας] Cares a Minoe ejectos e Cycladibus, memoratur Libanio in Antiochica et Isocrati in Panathenica et Isocrati in Panathenica. HUDS. Herodot. I. 28. 171. WASS. Locum hunc de Caribus laudat Serv. ad Virg. Æn. 8, 725. Ληστικὸν habet Thom. Magist. DUK.

ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας· τό τε ληστι-
κόν, ὡς εἰκός, καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἡδύνα-
το, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἵεναι αὐτῶ. * οἱ γὰρ Ἕλ-
ληνες τὸ πάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ
5 παραθαλάσσιοι καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο
μᾶλλον περαιούσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτράποντο
πρὸς ληστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων
κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι
τροφῆς· καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κα-
10 τὰ κώμας οἰκουμέναις ἤρπαζον, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ
βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου
τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. δηλοῦσι δὲ
τῶν τε ἡπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς

donesque
coërcuit.

5.
Antiquitus
enim et
Græci et
barbari præ-
dabantur;
more olim
non igno-
minioso, e-
tiam Aucto-
ris ætateLo-
cris Ozolis,
Ætolis, A-
carnanibus-
que usitato,
que ar-
mati pro-
deunt.

1. Ἐγκαταστήσας] ποιήσας κατὰ μέρος, οὐ πάντας ἑμοῦ. Τό τε ληστι-
κόν] ληστικὸν τὸ σύστημα, ἡγουν τοὺς ληστές· ληστρικὸν δὲ τὸ κτήμα.
3. Τὰς προσόδους μᾶλλον ἵεναι αὐτῶ] ἢ γὰρ μὴ ληστευομένη πλείους φέρει
προσόδους. Οἱ γὰρ Ἕλληνες] τὴν αἰτίαν τοῦ ληστεύειν ἐπάγει νῦν. 4.
Ἐν τῇ ἡπείρῳ] ἡπειρος τριχῶς λέγεται. ἢ πᾶσα γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολήν τῆς
θαλάσσης, ἢ Ἀσία κατ' ἐξοχήν, καὶ μέρος τι τῆς....Κεφαλληνίαν. 7. Οὐ
τῶν ἀδυνατωτάτων] εἶπε γὰρ ἀτειχίστων ὄντων, ὥσπερ ἦν ἡ Ἀττικὴ πάλαι,
κατὰ κώμας οἰκουμένη. 10. Ἠρπαζόν] ἐλήστευον, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν ἐβί-
ουν. Τὸν πλεῖστον τοῦ βίου] οὕτω Θεουκιδίδης, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου.
11. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην] ἡγουν οὐκ αἰσχροῦ νομιζομένου τοῦ ληστεύ-
ειν. 13. Καλῶς] ἀντὶ τοῦ εἰσεβῶς καὶ φιλανθρωπῶς· οὔτε γὰρ βῶν ἀρο-

1. ἡγεμονίας B.
ληστρικὸν I.N.O.P.a.c.d.e.f.i.
2. καθαίρει L. Conf. Lobeck.
ad Phrynich. p. 242. Plato Me-
nexen. p. 391, 9. ed. Berolin.
ἐδύνατο N.f.
3. τοῦ] τὸ α.
4. οἱ τε] ὅσοι α.
6. μᾶλλον] om. a.
ἐπ'] πρὸς α.
8. αὐτῶν A.B.E.F.H.L.N.O.
om. I.e. ceteri αὐτῶν.
ἕνεκα L.
10. Vid. Suidam in κώμην, et
Küsteri Notas. Hesych. κῶμαι,

- ἀγνυαί, βῦμαι. apud quem in κῶμα,
pro κοίμισμα et λιθῶδης, repone
κοίμημα et λιθῶδης. Vid. Suid. et
Etym. M. in κῶμα. WASS.
οἰκουμένας F.
τὸν] τὸ I.L.N.d.e. et γρ.Q.
πλεῖστον πόρον τοῦ P.
11. — χοντος — p. 17, τὰ
πρὸ αὐτῆς] om. i.
πω] που e.g.
ταύτου] om. a.
12. δόξης] τιμῆς P.Q.
13. Laudat h. l. Suidas v. κα-
λῶς. WASS.
καλῶς E.

ταῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλέοντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἴσιν, ὡς οὔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶναι εἶδέναι, οὐκ ὀνειδιζόντων. ἐληίζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλ-5
λάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, περὶ τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀκαρνανάνας καὶ τὴν ταύτην ἤπειρον. τό τε σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἠπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ληστείας ἐμμεμένηκε * πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλάς

6. Qui mos ar-
ma gerendi

ἑσιδηροφέρει διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσ- 10

τήρα ἐλεηλάτουν, ἢ ἔκλεπτον νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν ληστείαν. Ὅμηρος οἷά τε ληιστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα. (Od. 9, 254.) 4. Οὐκ ὀνειδιζόντων] τῶν ἐρωταμένων, ἢ τῶν ἐρωτάντων διχῶς γὰρ ὁ νοῦς. 10. Ἐσιδηρο-

1. Οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν] Exstat testimonium apud plurimos, imprimis vero antiquissimum Homerum, Odys. 3, 71. et Hymn. Apollinis 452. ubi Scholiastes: οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιαῖς τὸ ληστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Huds. Add. Eustath. In Od. γ'. p. 1457. et Justin. 43, 3. ibique Bern. Duk.

Πύστεις] Inter Thucyd. γλωττάδῃ ponit Suidas in περιωπῇ. ἐρώτησις etiam expl. Hesych. D. Halic. Ant. I. 81. εἶδέναι κατὰ ΠΥΣΤΙΝ τοῦ τρέφοντος. Sic MS. Vatic. v. eumend de Thucyd. §. 29. Gloss. πύσμα percontatio. Eurip. Electra 690. ἢ μὲν ἔλθη ΠΥΣΤΙΣ εὐτυχῆς σέθεν, Ὀλολύζεται πᾶν δῶμα. a πείσω πίστις, ἢ δι' ἀκοῆς μάθησις. Eustath. ad Odys. α'. WASS. Grammatici quidem discrimen statuunt inter πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾶν, item inter πίστιν et ἐρώτησιν, ita ut ex eorum sententia non videatur dici posse πίστιν ἐρωτᾶν. Sed non credo Scriptores Græcos se semper il-

lorum dictatis adligare. Certe Lucian. Pseudom. p. 767. promiscue πίστιν et ἐρώτησιν, πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾶν dicit. Deinde, si jam πύστεις accipiamus pro ἐρωτήσεις, cur ineptius sit dicere ἐρωτήσεις ἐρωτᾶν, quam πύστεις πυνθάνεσθαι, quod est ap. eumd. l. d. et infinita alia hujus generis in utriusque linguæ Scriptoribus? Locum hunc Thucydidis ante oculos habuit Philostrat. Vit. Apollon. II. 29. Duk.

3. Ὡς οὔτε—ὀνειδιζόντων] Demetrius Phalereus §. 25. et legit οἷς τε. v. Sextum Pyrrh. Hypot. III. 24. WASS.

ὑπαξιούντων A:

4. εἶδέναι] om. a.

5. τοῦδε τὰ πολλὰ f.

7. Αἰτωλοὺς] Ætoli olim prædones. Polyb. 4. 377. WASS.

ταύτης Q. ταύτην I.

8. Σιδηροφορεῖσθαι] Huc spectat Ammianus M. XXIII. ult. v. Aristot. 2. Polit. VI. WASS. Adde Petit. Leg. Attic. p. 125. et 561. Duk.

φαλέϊς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους, καὶ ξυνήθη τὴν διαίταν olim omnibus Græcis erat communis. Athenienses primi arma deposuerunt, mollioremque vitæ rationem receperunt; Lacedæmonii autem primi mediocri vestimento uti sunt.
 μεθ' ὅπλων ἐποίησαντο, ὡσπερ οἱ Βάρβαροι. σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων. ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ
 5 Ἀθηναῖοι τὸν τε σίδηρον κατέθεντο καὶ ἀνειμένη τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀντι τοῖς τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὸ ἀβροδίατον οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κε-

φόρει] ὅθεν τὰς μαχαίρας μαυλίας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, ὅσον ὁμαυλίας. 4. Ἐν τοῖς] ἐν ταῦτοις, ποιητικῶς. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. 5. Ἀνειμένη] τρυφήλῃ καὶ ἀνθηρᾷ. 6. Ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν] ἀντὶ τοῦ μετέστησαν εἰς τρυφῶσαν διαίταν, τὸν σίδηρον καταθέμενοι. Οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων] ἀντίπτωσις ἐστίν, οἱ εὐδαιμονες τῶν πρεσβυτέρων. ὑπερβατόν, διὰ τὸ ἀβροδίατον. 8. Χιτῶνάς τε λινοῦς] οὐ πολὺς χρόνος ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο φοροῦντες χιτῶνας λινοῦς, καὶ τέττιγας χρυσοῦς ἐξαρτῶντες τῶ τῶν τριχῶν πλέγματι. 9. Ἐνέρσει κρωβύλον] ἐν ἔρ-

3. ταῦτα] ἄττα Wytttenbach. Select. Hist.

οὕτω ἔτι P.Q.

4. καὶ] om. d.

ὁμοίως I.Q.

δὲ] μὲν Q. τε e.

5. Ἀνειμένη τῇ διαίτῃ] *Soluta, neque certis legibus adstricta vivendi ratione*; illustrat Wytttenb. Anim. ad Jul. Or. I. Bibl. Crit. Vol. III. P. I. p. 68. sive ex edit. Schæferi (Lips. 1802.) p. 159.

6. τρυφερώτατον I.c.

8. λινος A.g.

Καὶ χρυσῶν τεττίγων, &c.] *Hic capillorum congestus mulieribus Romanis (nam et illæ crines ad verticem convolutos gestabant) vocabatur Tutulus, ut auctor est M. Varro. Vide Æliani Var. Hist. l. 4. c. 22. et Kuhnii notas. Brodæum in Epigramm. l. 6. p. 573. Junium de Coma, Nic. Loënsis Miscell. et*

Meursium de Fort. Att. l. 1. c. 1. Huds. Locum tangit Eustath. ad Il. 3. 395. d. et rationem cultus de Ino addit quasi ex nostro. WASS.

9. ἐνέρσει A.B.E.F. et Parisini omnes. vulgo ἐν ἔρσει.

κρωβύλων A.F.a.c.f.g. cum Sch. Aristoph. (Nub. 980.) κρωβύλην B.

Κρωβύλον] εἶδος τι ἐμπλοκῆς. Harpocrat. unde Etymologus v. κρωβύλος. Κορδύλην vocant Cyprii, Persæ Κίδαριν. Idem v. ἐγκεκορδυλημένος. Vide Anthol. VI. 22. Xenoph. Cyr. V. 352. et Lucian. Lexiph. Pollucem II. 30. Kr. Cinnus Glossæ. usus est D. Halic. Etiam in V. H. Ælianus. Suidas in κρωβύλος, κρωβύλους ἀναδύμενοι, et ἐνέρσει ποικίλων κρωβύλων. Hinc emendes licet et ἐνέρσει, in τεττιγοφόροι. Hunc beatorum cultum ridet haud inele-

φαλῆ τριχῶν· ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ζυγγενές ἐπὶ πολὺ αὐτῇ ἢ σκευὴ κατέσχε. μετρία δ' αὖ ἐσθῆτι καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι ἰσοδίατοι μάλιστα κατέστησαν. ἐγυμνώθησάν 5

σει, ἢ ἐν εἰσέρσει, ἢ ἐν πλοκῇ. κρωβύλας δὲ ἐστὶν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκατέρων εἰς ἰξὺ ἀπολήγον. ἐκαλεῖτο δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν κρωβύλας, τῶν δὲ γυναικῶν κόρυμβος, τῶν δὲ παιδῶν σκορπίος. Ἐν ἔρσει, ἐν ἀναδесеῖ, παρὰ τὸ εἶρειν. Ἐνήλλαξε τὴν πτῶσιν, ἀντὶ τοῦ χρυσοῦς τέττιγας. ἐφόρου δὲ τέττιγας διὰ τὸ μουσικόν, ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι· καὶ γὰρ τὸ ζῶον γηγενές. 2. Μετρία δ' αὖ ἐσθῆτι] λείπει ἢ τῆ, ἢ ἦ, καὶ τῆ ἐς τὸν νῦν τρόπον. πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ἰσοδίατοι κατέστησαν. 4. Τοὺς πολλοὺς] τοὺς πένητας. 5. Ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι] ἐν τοῖς ἀγῶσι δηλονότι·

ganter Strato Epigramm. 34. Οἱ πρεσβύτεροι—τριχῶν Schol. Hermodogenis p. 393. Conf. Antiphanem in Antæo. Τριχῶν abundat etiam apud Eurip. Iphig. Aul. Μῆτ'—πλόκαμον ἐκτέμης ΤΡΙΧΟΣ. Hinc etiam corrig. Etymologus V. ἀνέρσει. WASS. Ubi ex h. l. laudat ἀνέρσει. At in ἔνερσις, ἐνέρσει· nam non dubito, quin ibi ad h. l. respexerit. Et sic præter Suidam et Varin. in ἔνερσις, etiam Clem. Alex. II. Pædag. p. 199. Καὶ κρωβύλον, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, ἀνεδοῦντο χρυσοῦν, (χρυσῶν recte emendavit Episcopus Oxon.) ἐνέρσει τεττίγων κοσμούμενοι· ubi mihi suspecta sunt illa, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, tanquam a studioso quodam, qui verba Lexicographorum, nam apud eos hæc leguntur, ad marginem transcripserit, profecta. Paulo ante οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων sunt grandes jam natu inter opulentos, non, ut Schol. et Interpretes Latini accipiunt. Ita Perizon. ad Ælian. IV. Var. Hist. 22. Sed in re non multum interesse utro modo veritas, nec

facile quemquam τοὺς πρεσβυτέρους pro hominibus tempore antiquioribus accepturum, puto. Ceterum an ex Herodot. II. 36. sine controversia possit confici, hunc morem adhuc obtinuisse apud Athenienses, quo tempore Historiam scribebat Herodotus, quod putat Salmas. in lib. de Coma p. 542. querant alii. Duk.

1. Καὶ Ἰώνων] Poll. VII. 71. λινοῦς χιτῶν, ὃν Ἀθηναῖοι ἐφόρου ποδήρη, καὶ αἴθις Ἴωνες. add. Clem. Alex. I. d. et Excerpt. Peiresc. p. 234. Duk.

2. ἐπὶ πολὺ αὐτῇ] αὐτῇ ἐπὶ πολὺ f. κατασκευῆ A.B.P.h. παρασκευῆ g. in F. spatium relictum inter articulum et σκευή.

4. τὰλλα f.

5. Ἰσοδίατοι] Vid. Spanh. ad Julian. Orat. I. p. 134. Quæ mox sequuntur, ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, illustrent Casaub. ad D. Hal. p. 475. et Perizon. ad Ælian. III. Var. Hist. 38. Ἀποδύνας inter verba propria Gymnasiorum ex h. l. memorat Poll. III. 153. D.

Ἐγυμνώθησαν] Πρῶτοι non ni

τε πρώτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες λίπα μετὰ τῷ
 γυμνάζεσθαι ἠλείφαντο· τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμ-
 πιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ
 ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο, καὶ οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαιται.
 5 ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα
 τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται, καὶ
 διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τις
 ἀποδειξέι τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοίωτροπα τῷ νῦν βαρ-

καὶ γὰρ περὶ τὰ αἰδοῖα ἐξώνοντο. Ὅμηρος· Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώ-
 ωσι καὶ οἶδε Μαρναμένους. (Od. 18, 30.) Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει
 εἶρηται. 1. Λίπα] τὸ λίπα Ὅμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον, οὗτος δὲ
 ὕτως αὐτὸ ἰσχυρίζεται. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνάθησαν ἐν ταῖς ἀγῶ-
 σιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα, Ὀρσίππῳ Μεγαρεῖς μεγαλόφρονι
 τῆδ' ἀρίστων Μῆμα θέσαν, φάμα Δελφίδι πειθόμενοι· Πρῶτος δ' Ἑλλήνων
 ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη Γύμνος, ζωννύμενων τῶν πρὶν ἐπὶ σταδίᾳ. Ἰστέον
 ὅτι περὶ τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἀσθένειαν τῶν ἀρχαίων παραδίδασιν (ἀδιά-
 φορον γὰρ τὸ γυμνοῖς ἢ ἐζωσμένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς δύναμιν) ἀλλὰ μόνον
 ὅτι ὁμοίως διητῶντο τοῖς βαρβάροις. τὸ δὲ ἐξῆς· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβά-
 ροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται.
 5. Ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς] ἐν τισὶ τῶν βαρβάρων. 6. ἄθλα] ἄθλος

mis urgendum est; Cretenses enim fuere primi, a quibus Lacedæmonii, ut alia, hunc morem acceperunt, si quidem fides habenda est Platoni, Reip. L. V. p. 452. ὅτε ἤρχοντο τῶν γυμνασίων πρῶτον μὲν Κρήτες, ἔπειτα Λακεδαιμόνιοι. Laudavit h. l. Thuc. Dionys. de jud. Thuc. p. 856. GOTTL.

1. λίπος c.

Λίπα] Pro λιπαρὸν Suidas h. v. et λίπα ἀλείφονται ex Æliano adducit. v. Hesych. λίπα, ἴφα, ἀλειφα οὐ κλίνονται inquit Etymologus in ἀλειφα. WASS. add. Eustath. ad Od. ξ'. p. 1560. DUK.

2. γυμνάσθαι I.

Ὀλυμπικῶ L.

3. Διαζώματα ἔχοντες] Subligaculi meminit Homerus, et in

alio insigni loco præter istum a Scholiaste citatum, sc. Il. 23, 683. Vide Fabri Agonisticon, l. 2. c. 2. 3. 4. HUDS. Διαζώματα—ἠγωνίζοντο. Magister in ζῶμα. WASS. De Ὀλυμπιακῶς et Ὀλυμπικῶς leg. quæ disputat Küster ad Aristoph. Plut. 583. add. infr. V. 49. DUK.

4. καὶ οὐ πολλὰ] καὶ πολλὰ Meurs. de Arch. Athen. 1, 6.

πέπαιται Reiskius.

5. καὶ] om. L.O.

τοῖς] om. e.

6. τίθενται e.

7. Διεζωσμένοι] Suidas in σεσσωσι ταῖς διεζωσμένοις, et σεσσωμένος pro σεσσωσμένος. Vid. Vossium ad Catullum 321. WASS.

8. νῦν] om. g.h.

7.
Propter
praedatio-
nem urbes
vel munie-
bantur, vel
remotiori-
bus a littore
locis conde-
bantur.

βαρικῶ διαιτώμενον. * Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ὠκίσθησαν καὶ ἤδη πλοῖματέρων ὄντων, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχεσιν ἐκτίζοντο καὶ τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον, ἐμπορίας τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ἕκαστοι ἰσχύος. 5

αἱ δὲ παλαιαὶ διὰ τὴν ληστείαν ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσαν ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ὠκίσθησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἠπείροις (ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ὤκου), καὶ μέχρι

8.
Nec minime
insulani
praedatio-
nem exerce-

τοῦδε ἔτι ἀνωκισμένοι εἰσὶ. * καὶ οὐχ ἦσσαν ληστὰι ἦσαν 10
οἱ νησιῶται, Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες· οὔτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων ὠκισαν. μαρτύριον δέ· Δήλου γὰρ

ὁ ἀγῶν, ἀρσενικῶς ἄθλον δὲ τὸ ἔπαθλον, οὐδετέρως. 2. Πλοῖματέρων] ἀδείας τυχοῦσαι τοῦ πλεῖν. ἢ δὲ σύγκρισις πρὸς τοὺς ἀρχαίους. Περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι] πανταχοῦ τοὺς παρὰ θάλατταν ἀνθρώπους εἰπωρωτέρους λέγει εἶναι. 3. Τείχεσιν ἐκτίζοντο] λείπει ἢ σὺν, ἵνα ἦ, σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο. 5. Προσοίκους] τὸ πρόσκοικος ἐπὶ πόλεως οἰκειότερον μᾶλλον τοῦ ἄμορος· ἐπὶ γὰρ ὄρων τοῦτο λαμβάνεται. 6. Διὰ τὴν ληστείαν] διὰ τὸ ληστεύεσθαι. Ἀντισχοῦσαι] μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖσαι. 8. Ἐφερον] τὸ ἔφερον, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον, ἐλήστεον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. 9. Κάτω] ἦτοι ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ὅσοι κάτω ὤκου, ὄντες οὐ θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. 10. Οὐχ ἦσσαν] ἀντὶ τοῦ λίαν.

1. νεώτατοι I.c.e.

2. πλοῖματέρων A.B.E. vulgo πλωῖματέρων. Sic I, 8. A.B.E. πλοῖμώτερα; I, 28. A.B.C.F.g. et II, 13. A.B.F.I.K.g. πλοῖμοις; I, 50. A.B.C.g. πλοῖμοις; I. 52. iidem πλοῖμοι.

περιουσίαν P.

6. ἀντισχοῦσαν B.E.G.L.O.6. f.i. vulgo ἀντισχοῦσαι.

8. Ἐφερον] Suidas in φέρειν, ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἦττον. WASS.

9. ὄντες οὐ θ.] οὐ θ. ὄντες c.

κάτω ὤκου] κατώκου I.

10. ἔτι] om. F.N.h.

ἀνωκισμένοι Wytttenbach. et Coraes.

Καὶ οὐχ ἦσσαν] Priscian. 18, 1195. ἦττον, ἀντὶ τοῦ, καὶ μᾶλλον ἐλήστεον. Vid. Diodorum I. et Tournefort. Itinerar. I. 154. WASS.

ἦττον c.

11. Νησιῶται, Κᾶρές τε, &c.] Carres olim fuisse insulani clare testatur Strabo, lib. XII. illosque Phoenicibus successisse tradit Conon, istis verbis: Φονίκων δ' ἐκπεσόντων, Κᾶρες ἔσχον. ὅτι καὶ τὰς ἄλλας νήσους περὶ τὸ Αἰγαῖον ὤκησαν. Vide Meursii Cretam et Rhodum. HUDS.

ὄντες] om. G.

12. ὠκισαν B.K.Q.c.g.i. et cor-

καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν
θηκῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ,
ὑπὲρ ἡμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν
ὅπλων ξυντεθαμμένη καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι.

bant. Post
Minoem
autem, cu-
jus classis
mare tutum
praestitit,
validiores
opibus civi-
tates sibi
subjecerunt
infirmiores.

5 καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ πλοϊμώτερα ἐγένετο
παρ' ἀλλήλους· οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστη-
σαν ὑπ' αὐτῶν, ὅτε περ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατώ-
κιζε, καὶ οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν
κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι βεβαιότερον ἄκουον, καὶ
10 τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν
γιγνόμενοι. ἐφίεμενοι γὰρ τῶν κερδῶν οἱ τε ἥσσους ὑπέ-
μενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν, οἱ τε δυνατώτεροι περι-
ουσίας ἔχοντες προσεποιούντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πό-
λεις. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες ὑστερον
15 χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσαν. X

* Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προῦχων, ^{9.} Agamem-

3. Γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ] Κᾶρες πρῶτοι εὔρον τοὺς ἀμφαλοὺς τῶν ἀσπίδων
καὶ τοὺς λόφους. τοῖς οὖν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπιδίσκιον μικρὸν καὶ λό-
φον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως· καὶ ἐκ τούτου ἐγνωρίζοντο οἱ Κᾶρες. οἱ δὲ Φοίνικες
ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ταφῆς· τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποιούντων ὄρῃν τοὺς
ιεραῖς, οἱ Φοίνικες ἐξέπιτῆδες ἐπὶ δύσιν. ἵνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν,
εἶπε Κᾶρας καὶ Φοινίκας. Ἐπὲρ ἡμισυ] οὐ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ,
ἀλλὰ τῶν Φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἔκαιον τὰ σώματα. 5. Καταστάντος
δὲ τοῦ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνω Ἀττικόν. 6. Ἀνάστη-
σαν] ἀνάστατοι ἐγένοντο. 10. Καὶ τείχη περιεβάλλοντο] καὶ τοῦτο ἐπα-
νάληψις· προεῖπε γὰρ, τείχεσιν ἐκτίζοντο. 16. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ]

recti F.G. ceteri ᾤκησαν.

1. καθαιρουμένης I.H.N.c.

τῷδε] om. O.

2. ἀφαιρεθεισῶν L.O.P.

τεθνηκότων a.

ἐν τῇ νήσῳ] margo P.

3. ὑπὲρ ἡμισυ] ἐν ἐρύμασι Quin-
tilian. 9. 4. p. 852. Burm.

4. ξυντεθαμμένη] A.H.a. ξυντε-
θαμμένοι I.K.L.N.O.P.d.e. ξυν-
τεταμμένοι b.c.

νῦν ἔτι] καὶ νῦν ἔτι a. νῦν d.g.

7. ὅτιπερ a.

8. περὶ g.h.

9. κτῆσιν H.

10. περιεβάλλοντο c.

ὡς πλ. ε. γ.] om. f.

11. τῶν] om. N.

12. τὴν] om. c.

14. ὑστερον A.B.E.F.H.I.K.N.

Q.a.c.f.g. ὑστέρῳ ceteri.

16. Ἀγαμέμνων—προῦχων] Her-
mogenes. WASS.

τῶν τότε δυνάμει] δυνάμει τῶν

nonis impe-
rium am-
plissimum
et in Pelo-
ponneso et
in insulis,
unde sit
partum.

καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὄρκοις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι. λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πέλοπά τε πρῶτον πλήθει χρημάτων, ἀ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, 5 δύναμιν περιποιησάμενον τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἐπηλύτην ὄντα ὁμως σχεῖν, καὶ ὕστερον τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω ξυνεχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, Ἀτρέως δὲ μητρὸς ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῶ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ὅτ' ἐστράτευε, Μυ- 10 κήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ οἰκεῖον Ἀτρεῖ· τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον, καὶ ὡς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεύς, βουλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ἅμα

τὸ ἐξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι. 3. Καὶ οἱ τὰ σαφέστατα] ὁ νοῦς τοιοῦτος· Λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη σαφέστατα δεδεγμένοι. ἢ ἢ ἐπιβρῆμα τὸ σαφέστατα. 4. Πέλοπά τε πρῶτον] τὸ ἐξῆς, Πέλοπά τε πρῶτον ἐπηλύτην ὄντα ὁμως σχεῖν. τὸ πρῶτον πρὸς τὸ πλήθει χρημάτων. 6. Τὴν ἐπωνυμίαν] Ἀπία γὰρ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. Ὀμηρος· Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης. (Π. 1, 270.) Πελοπόννησος γὰρ νῦν καλεῖται. 7. Καὶ ὕστερον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγουσι. 8. Ὑπὸ Ἡρακλειδῶν] οὐχ ὅτι ὑπ' αὐτῶν μόνον ἐφονεύθη, ἀλλ' ὅτι δι' αὐτοῦς. 9. Ἀτρέως δὲ μητρὸς] Ἀστυδάμεια μήτηρ Εὐρυσθέως, ἀδελφὴ Ἀτρέως. 12. Τὸν πατέρα] τὸν Πέλοπα. ὁ γὰρ Πέλοψ τὸν Χρυσίππου τὸν υἱὸν ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Ἀτρεὺς, φοβούμενος μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃ, ἔφυγεν. 13. Ἀνεχώρησεν] ἀντὶ τοῦ

τότε L.O.P.Q.

1. Τυνδάρεω ὄρκοις] Vid. Plutarchus in Theseo, Apollodorus, lib. 3. Pausanias in Laconicis, p. 108. et Scholiastes Sophoclis ad Ajac. p. 63. Ed. Steph. HUDS.

4. τε om. N.

5. ἀπόρους ἀνθρώπους c.

7. ὁμοίως g.h.

καί] om. f.

τοῖς ἐκγόνοις οἷον ἀτρεῖ ἀγαμέμνωνι ἔτι A.B.E.F.d.g. et, qui ατρειων habere dicitur, h.

(ὁμοίως ἀτρεῖ) καὶ ἔτι
μείζον d. om. F.G.H.a.c.e.

8. Ξυνεχθῆναι] Schol. Camer. exponit per εὐτυχηθῆναι. WASS. Etiam H.g. habent Scholion ἀντὶ τοῦ εὐτυχηθῆναι, ἢ συναχθῆναι. DUK.

10. Εὐρυσθέως—παραλαβεῖν] D. Halic. p. 136. in quibus inquit σκολιὰ, καὶ πολυπλοκος, καὶ δυσεξέλκτος ἢ τῶν ἐνθυμημάτων κατασκευὴ γίνεται. WASS.

11. τε] om. e.

12. φεύγοντα τὸν πέλοπα τὸν πατέρα E.

δυνατὸν δοκῶντα εἶναι καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα, τῶν Μυκηναίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἤρχε τὴν βασιλείαν Ἀτρέα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσειδῶν τοὺς Πελοπίδας μείζους καταστήναι. ἃ μοι δοκεῖ Ἀγαμέμνων παραλαβῶν, καὶ ναυτικῶ [τε] ἅμα ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας, τὴν στρατείαν οὐ χάριτι τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγὼν ποιήσασθαι. φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχῶν, ὡς Ὅμηρος τούτο δεδήλωκεν, εἰ τῷ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. καὶ ἐν τοῦ σκῆπτρου ἅμα τῇ παραδόσει εἶρηκεν αὐτὸν

Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν

οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων (αὐταὶ δὲ οὐκ ἂν πολλαὶ εἴησαν) ἠπειρώτης ἂν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ

ἐπανήλθεν. 1. Θεραπευκότα] χρήμασι δηλονότι. 3. Τῶν Περσειδῶν] Ὅμηρος· Εὐρυσθεὺς Σθενέλιου παῖς Περσηΐδαο. (Il. 19, 123.) ὁ δὲ Ἀτρέας Πελοπίδης. 4. Ἄ] τὰ δύο σκῆπτρα. 6. Οὐ χάριτι] Ὅμηρος· χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες (Od. 5, 307.) 7. Ναυσί τε] λείπει σὺν ναυσί τε. 8. Καὶ Ἀρκάσι] τὸ ἐξῆς, πρὸς δὲ καὶ Ἀρκάσι παρασχῶν. 9. Ἰκανὸς] διὰ τοῦ ἱκανὸς τὸ ἀξιόπιστον τοῦ ποιητοῦ παρέστησεν. 12. Οὐκ ἂν οὖν νήσων] συλλογισμὸς τὸ σχῆμα. Ἀγαμέμνων ἤρχε μὲν τοῦ Ἄργους καὶ τῶν περὶ αὐτὸ νήσων, ἐπέκεινα δὲ τῶν ἐν τῇ περιχώρῃ τοῦ Ἄργους νήσων, ἤρχε καὶ ἐτέρων νήσων πολλῶν, αἱ οὐκ ἂν ἦσαν πολλαὶ, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχεν ὁ Ἀγα-

1. τῶν] om. c.
5. ναυτικὸν d.
τε om. g. δὲ reponerat Reiskius.

ἐπιπλέον pr. F.
6. στρατιᾶν A.B.E. et plerique omnes.

τὸ πλεῖον] μάλλον K. τὸ πλεῖστον a.

7. πλείσταις] Fuerunt qui πλείστοις legerent.

αὐτὸς] om. a.

9. ἱκανὸς τούτο τεκμ. K.

Εἰ τῷ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι] Dictionem Thucydideam ab aliis scriptoribus hinc sumtam nota-

vit Wytttenb. Bibl. Crit. Vol. I. P. III. p. 49. Addit in not. h. l. Euseb. Præp. Ev. III. 103. C. εἰ τῷ ἱκανὸς πιστώσασθαι Πλάτων.

Ἐν τοῦ σκῆπτρου] Il. 2, 108. Sceptrum hoc fuit hastam, quam Chæronenses tanquam Deum venerati sunt. v. Pausan. IX. 40. p. 795. Ita Sceptrum Jovis in gemmis est *hasta pura*. v. Lipperti Diactyloth. p. 7. GOTTI.

10. αὐτὸν] om. Q.

11. ἔξω τῶν π.] τῶν π. ἔξω a.

13. τι] om. a.

10.
Neque illud
quidem du-
bium, bel-
lum Troja-
num omni-
bus superi-
oribus bellis
majus, hoc
autem Pe-
loponnesia-
co minus
fuisse, e-
tiamsi Ho-
mero fidem
habeamus.

ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρα-
τείᾳ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς. * καὶ ὅτι μὲν Μυκῆναι
μικρὸν ἦν, ἢ εἴ τι τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιοχρεων
δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκριβεῖς ἂν τις σημείω χρώμενος ἀπι-
στοίῃ μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον, ὅσον οἱ τε ποιη- 5
ταὶ εἰρήνασι καὶ ὁ λόγος κατέχει. Λακεδαιμονίων γὰρ
εἰ ἢ πόλις ἐρημαθείῃ, λειφθείῃ δὲ τὰ τε ἱερὰ καὶ τῆς κα-
τασκευῆς τὰ ἐδάφη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνά-
μεως προελθόντος πολλοῦ χρόνου τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ
κλέος αὐτῶν εἶναι (καίτοι Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς 10
δύο μοίρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγούνται καὶ τῶν
ἔξω ξυμμάχων πολλῶν· ὅμως δὲ οὔτε ξυνοικισθείσης
πόλεως οὔτε ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησα-
μένης, κατὰ κόμας δὲ τῶ παλαιῶ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ

μέμων, δι' οὗ τούτων κρατεῖν ἠδύνατο. 1. Εἰκάζειν δὲ χρὴ] εἰ γὰρ τὰ
οὕτως ἐνομούμενα εὐτελεῖ ἦν, πόσω μᾶλλον τὰ πρὸ αὐτῶν; 4. Οὐκ ἀκριβεῖς]
οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκριβὲς σημεῖον τὸ ἐκ τῶν τόπων τὰς δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων
στοχάζεσθαι. 5. Μὴ γενέσθαι] Ἀττικῶς τὸ μὴ ἐνταῦθα παρέλκει. 6.
Λακεδαιμονίων γὰρ] τὸ σχῆμα κατὰ ὑπόθεσιν. καταρᾶται δὲ τῶς Λακεδαι-
μονίους λεληθότως. 7. Ἡ πόλις] ἢ μητρόπολις, ἢ Σπάρτη. Τὰ τε ἱερὰ]
εὐσεβῶς λέγει τὰ ἱερὰ. 10. Πελοποννήσου] Πελοποννήσου αἱ πέντε μοῖραι
Λακωνικῆ, Ἀρκαδικῆ, Ἀργολικῆ, Μεσσηνιακῆ καὶ τῆς Ἡλίδος. ἀποθανόντος
δὲ Κρεσφόντου ἔσχον τὴν Μεσσηνιακὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 11. Δύο μοίρας]
Λακωνικὴν καὶ Μεσσηνιακὴν. Τῆς δὲ ξυμπάσης ἡγούνται] Ἰστέον ὅτι τῆς Ἀρ-
γολικῆς οὐκ ἤρξαν, ἀλλὰ συνεκδρομικῶς εἶπε. τὸ ἐξῆς, ὅμως δὲ φαίνουσι ἂν ὑπο-
δεεστέρα, πόλεως καὶ εὐτελοῦς, καὶ οὔτε συνοικισθείσης, καὶ τὰ ἐξῆς. 13. Πο-

1. στρατιᾶ plerique omnes.	9. πολλοῦ] τοῦ πολλοῦ H.
2. Μυκῆναι] Huc respexit	τοῦ g.
Schol. Hermogenis. p. 62.	11. μοίρας] δυνάμεις L.O.P.Q.
WASS.	12. συμμάχων I.
3. ἀξιοχρεον E.	δὲ] om. L.O.P.Q.
5. οἱ τε] τε οἱ K.d. οἱ e.	13. Πολυτελέσι] Exscripsit
6. Λόγος κατέχει] Vid. Valck. ad	Schol. Suidas in πολυτέλες. WASS.
Eurip. Hippol. p. 322. GOTTL.	14. Κατὰ κόμας] Suidas v. κόμη
7. ληφθείη A.B.K.g.	(p. 364.) Εἶρηκε δὲ Θουκυδίδης τοὺς
τά τε] τὰ L.g. τὰ ταύτης e.	δήμους κόμας ἐν πρώτῃ. Κατὰ κό-
ταύτῃ I.	μας δὲ τῶ παλαιῶ τρόπῳ οἰκηθεῖσα.
8. πολλὴν γὰρ ἂν L.	GOTTL.

οικισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα), Ἰθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανεραῆς ὄψεως τῆς πόλεως ἢ ἔστιν. οὐκ οὖν ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζειν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν, τῆ Ὀμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν, ἢν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μείζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμήσαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα. πεποιήκε γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν Βοιωτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτῆτου, πεντήκοντα, δηλῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας· ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρα ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. αὐτερέται δὲ

λυτελέσι] πολυδαπανοῖς· τέλος γὰρ τὸ ἀνάλωμα. 1. Ἰθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο] ἐξ ὑποθέσεως φησι περὶ Λακεδαιμονίων τὸ, εἰ ἢ πόλις αὐτῶν ἐρημαθεῖ καὶ τὰ ἱερὰ λειψθεῖ. ἐπεὶ πῶς ἂν περὶ Ἰθηναίων, Ἰθηναῖος ἂν, καταράμενος τὸ αὐτὸ εἴρηκεν; ὥστε μάτην ἢ παραγραφὴ τέθειται, ὅτι λεληθότως ἐπαρᾶται τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀλλότριον γὰρ τοῦτο τῆς τοῦ συγγραφέως ἴσμεν προθέσεως. 3. ἢ ἔστιν] τὸ ἢ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἦπερ. ἢ ἔστιν] τὰ κατὰ Μυκῆνην καὶ τὸν στόλον τὸν εἰς Τροίαν. ἢ διάνοια, ἐρημαθείσης τῆς μὲν τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως, μείων φαίνοιτο ἢ δύναμις γεγενῆσθαι τῆς ἔπειτα· τῆς δὲ τῶν Ἰθηναίων, μείζων ἢ νῦν ἔστί. 9. Πεποιήκε] ἐπιτηδείως τὸ ποιητῆς πεποιήκεν· ὥσπερ λέγομεν τὸ φιλόσοφος ἐφιλοσόφησε. Χιλίων] ὁ μὲν Εὐριπίδης (Androm. 106. Or. 352. Electr. 2.) καὶ Λικόφρων (210.) χιλίας ναῦς λέγουσι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαγεῖν, ὁ δὲ Ὀμηρος χιλίας ἑκατὸν ἐξήκοντα ἔξ. 12. Ἰθλων] ἀνδρῶν δηλονότι· ἔστι γὰρ

1. ὑποδεεστέρα] Fortasse retracto accentu leg. ὑποδεέστερα.

3. τῆς πόλεως] om. I.e.

ἦ] ἢ E.

5. στρατεῖαν F.H.P.a.c.e. στρατιαν K.

7. αὖ] δ' αὖ e.

καὶ ἐνταῦθα g.

8. μείζω a.

κοσμήσειν K.

9. Χιλίων καὶ διακοσίων] Scholiast. hic ex Homero, ut ait, 1166. numerat. Eustathius ad

II. β'. 358. ex Catalogo Homeri 1186. Varie proditus est numerus. Vid. Cerd. ad Virg. II. Æn. 298. et Meziriac. ad Ovid. Epist. Hermion. p. 319. De Bæotorum navibus est apud Poëtam in Catalogo v. 16. et de Philoctetæ ibid. v. 226. Duk.

13. Pollux I. 95. Αὐτερέτας (ita enim legend. ex Cod. Palatino) Θουκυδίδης ἀνόμασε τοὺς καὶ ἐρεττοντας καὶ ἀπομαχομένους· περίνεως δὲ καλεῖ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας. HUDS.

ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες, ἐν ταῖς Φιλοκτίτου ναυσὶ
 δεδήλωκε· τῆξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώ-
 πους. περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ζυμπλεῖν, ἔξω τῶν
 βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει, ἄλλως τε καὶ μέλ-
 λοντας πέλαγος περαιώσασθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν, 5
 οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας, ἀλλὰ τῷ πα-
 λαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς
 μεγίστας δ' οὖν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι
 οὐ πολλοὶ φαίνονται ἐλθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλά-
 δος κοινῇ πεμπόμενοι. * αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία 10

II.
 Non autem

καὶ ἀνδρῶν παρ' αὐτῶν κατάλογος. 2. Προσκώπους] τοὺς πρὸς ταῖς κόπαις
 ναύτας, τοὺς κωπηλάτας. 3. Περίνεως] τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας,
 οἷον δούλους. 4. Ἐν τέλει] οἷον Μηριόνου, Πατρόκλου, καὶ τῶν τοιούτων ἐν
 τέλει. 6. Οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα] οὐκ ἦν, φησὶ, σεσανιδωμένα
 τὰ πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν. Τῷ
 παλαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον] τὰ γὰρ τῶν ληστῶν πλοῖα οὐκ ἦσαν σεσανι-
 δωμένα, ἀλλὰ καὶ κάτω ἐκαθέζοντο, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι αὐτοὺς πλέοντας.
 ἦν οὖν διὰ τοῦτο κοιλότερα. 8. Τὸ μέσον σκοποῦντι] μέσον τῶν ἑκατὸν εἴ-
 κισι καὶ τῶν πεντήκοντα ἐστὶν ὁ ὀγδοήκοντα πέντε· συνάγεται οὖν ὁ τῶν χι-
 λίων διακοσίαν νεῶν τῶν ἀνδρῶν ἀριθμὸς, μυριάδων δέκα καὶ δισχιλίων.

1. ναυσὶ] om. e.

2. Τῆξότας] Homer. Il. 2, 227.
 Τόξων εἰ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. Duk.
 πρὸς κώπην g.

3. Περίνεως] Suidas h. v. WASS.
 et in Πρωτόνεως. Duk.

δὲ] om. g.

Ἐξω τῶν βασιλέων] Id est,
 χωρὶς, Thom. Magist. in ἔξω.
 Scholiastes Thucydidis III. 61.
 et V. 26. exponit ἀνευ. Duk.

τῶν] om. K.

5. περαιώσασθαι Q. g. περαιώσα-
 σθαι K. d.

7. ληστικώτερον a.

8. δ' οὖν] οὖν N. γοῦν ceteri.
 Utroque aptius visum est quod
 de conjectura reposui.

ναῦς] om. a.

Τὸ μέσον] Hunc locum ob
 oculos habuit Eustath. p. 260.

a. WASS. et p. 329. Duk.

9. πολὺ a.

ἐλθόντες A. B. E. F. H. a. c. e. f. g.

h. δὲ ἐλθόντες N. vulgo ξυνελθόντες.
 10. κοινὸι d.

Αἴτιον] Hermogenes cap. 13.
 περὶ μεθόδου δεινότητος, αἴτιον ἦν
 οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία, ὅσον ἡ ἀχρημα-
 τία. Non est infrequens in tali-
 bus concisum genus loquendi.
 supr. cap. 9. τῶν τότε δυνάμει
 προύχων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρ-
 ρεω ὄρκοις—et cap. 138. γίγνεται
 παρ' αὐτῶν μέγας, καὶ ὅσοι οὐδεὶς πω
 Ἑλλήνων. Nec desunt exempla
 aliorum Scriptorum. Eodem
 modo καίπερ, vel καίτοι ante ἄμωσ
 sæpe deesse observat Stephanus,
 cap. 9. Sed omnes MSS. et Edd.
 tuentur vulgatum. Duk.

τοσούτων, ὅσον ἡ ἀχρηματία. τῆς γὰρ τροφῆς ἀπορία τὸν
 τε στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν
 πολεμοῦντα βιοτεύσειν, ἐπειδὴ τε ἀφικόμενοι μάχῃ ἐκρά-
 τησαν (δῆλον δὲ τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν
 5 εἰτεχίσαντο), φαίνονται δ' οὐδ' ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει
 χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς Χερσονήσου τρα-
 πόμενοι καὶ ληστείαν τῆς τροφῆς ἀπορία. ἢ καὶ μᾶλλον
 οἱ Τρῶες αὐτῶν διεσπαρμένων τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βία
 τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. περιουσίαν δὲ εἰ
 10 ἦλλον ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθροοὶ ἄνευ ληστείας καὶ
 γεωργίας ξυνεχῶς τὸν πόλεμον διέφερον, ῥαδίως ἂν μάχῃ
 κρατοῦντες εἶλον, οἳ γε καὶ οὐκ ἀθροοὶ, ἀλλὰ μέρει τῷ
 ἀεὶ παρόντι ἀντεῖχον. πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι
 ἐν ἐλάσσονί τε χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἶλον.
 15 ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν τὰ τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ

hominibus,
 sed opibus
 carebant il-
 la tempora,
 quod obsi-
 dione Tro-
 jae diuturna
 probatur.

1. Ὅσον ἡ ἀχρηματία] συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο κάκεῖνο. Ἰστέον δὲ
 ὅτι ἠῆρηται ἡ ἀχρημασία. 3. Βιοτεύσειν] τροφήν ἔξειν. Μάχῃ] τῇ τῆς
 ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ἣ Πρωτεσίλαος πίπτει. 4. Ἐρυ-
 μα] ἔρυμα λέγει ἰὺν οὐχ ὅπερ ἐν τῇ ἢ (II. 7, 337. 436.) λέγει Ὅμηρος
 γενέσθαι, ἀλλὰ πρότερον μικρότερον διὰ τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομάς. 6.
 Ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν] ἂν ἠγείτο Ἀκάμας καὶ Ἀντίμαχος. 11. Διέφερον]
 ὑπέμενον, ἐπιμελῶς ἐξήνουν, διήνουν. 12. Τῷ] ἔνιοι συνεγκλίνουσι, ἀλλὰ

1. τοσούτων] om. Hermogenes
 π. μεθ. δειν. 13.
 τῆς] τῇ K.
 2. ἐλάσσον K.
 αὐτίθι c.
 3. βιοτεύειν I. βιωτεύσειν g. βιω-
 τεύειν K.Q.
 Βιοτεύειν] τὸ ζῆν Thucyd. in-
 quit Hesych. WASS.
 4. ἔρυγμα I.
 6. Χερσονήσου A.B.E.h. χερωνή-
 σου I. χερωννήσου F.H. vulgo χερ-
 ρονήσου Infra 4, 42. χερρονήσου L.
 O. χερωνήσου d.f.i. χερσοννήσου h.
 4. 5. χερωνήσου H.f. 6, 97. χερρό-
 νησος Q.d.i. χερώνησος f. 8, 62. χερ-

ρονήσου L.O.Q.c.f.g. χερωνήσου i.
 χερωννήσου d. 8, 99. χερωνήσου H.i.
 χερωνήσου F. 8, 102. χερσοννήσω
 F. χερωνήσω d.i. χερωνήσω A. 8,
 104. χερρόνησου B.g.
 9. ἀεὶ] om. d.
 ἀντίπαλον b.
 11. διεφέροντο K.
 12. μέρει I.
 13. παρόντι A.B.E.F.H.I.K.N.
 P.a.c.d.e.f.g.h.i. vulgo παρατυ-
 χόντι.
 δ' ἂν] δὲ d.
 προκαθεζ. a.
 14. ἐν] om. e.

αὐτὰ γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα δη-
λοῦνται τοῖς ἔργοις ὑποδέεστερα ὄντα τῆς φήμης καὶ τοῦ
νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου κατεσχηκότος·

12.
Ne post
Troica qui-
dem Græcia
requievit.
Multæ in
civitatibus
singulis se-
ditiones,
inde novæ
civitates or-
tæ. Bæoti
quidem, LX
annis post
Trojæ exci-
dium ex Ar-
ne a Thes-
salis pulsi,
terram Cad-
meam occu-
parunt;
LXXX an-
nis post
Trojam e-
versam Do-
rienses cum
Heraclidis

* ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἢ Ἑλλὰς ἔτι μετανίστατο
τε καὶ κατῳκίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξήθῃναι. ἢ 5
τε γὰρ ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρονία γενο-
μένη πολλὰ ἐνεόχμασε, καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ὡς
ἐπὶ πολὺ ἐγίνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἐκτι-
ζον. Βοιωτοὶ τε γὰρ οἱ νῦν ἐξηκοστῶ ἔτει μετὰ Ἰλίου
ἄλωσιν, ἐξ Ἄρνης ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τὴν νῦν 10
μὲν Βοιωτίαν πρότερον δὲ Καδμηίδα γῆν καλουμένην ὤκι-
σαν· (ἦν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδασμὸς πρότερον ἐν τῇ γῇ
μέρει τῷ, ἀντὶ τοῦ μέρει τινί. 1. Δηλοῦνται τοῖς ἔργοις] τὰ Τρωϊκὰ ἐλέγ-
χεται. 4. Μετὰ τὰ Τρωϊκὰ] τριχῆ διείλε τὴν ἀρχαιολογίαν, εἰς τὰ πρὸ
τῶν Τρωϊκῶν, εἰς αὐτὰ τὰ Τρωϊκὰ, εἰς τὰ ἐχόμενα αὐτῶν. καθ' ἕκαστον δὲ
μέρος διπλῆ παράγραφος κείται. δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων τὴν αἰτίαν, δι' ἣν
τὰ Ἑλληνικὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν ἦν ἀσθενῆ. 5. Ἐσυχάσασα] ἡσυ-
χία γὰρ καὶ αὐξῆσιν ποιεῖ. Ἡ τε γὰρ ἀναχώρησις] μηκέτι γὰρ ἐλπί-
ζοντες αὐταῖς ἐπανελεθεῖν ἐπανίσταντο, ἐλθοῦσι δ' ἐπολέμου, καὶ οἱ ἠττώ-
μενοι ἐξέπιπτον. 8. Ἀφ' ὧν] ἢ πόλεων, ἢ στάσεων. Τὰς πόλεις ἐκτι-
ζον] πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον· οἷον Τεῦκρος μὲν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς διὰ
τὸν Αἴαντα, εἰς Κύπρον ἀφίκετο· καὶ Φιλοκτήτης, διὰ τὸν Πάριδος θάνατον
θῆλειαν νόσον νοσήσας, καὶ μὴ φέρων τὴν αἰσχίνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρί-
δος, ἔκτισε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πάθος Μαλακίαν ἐκάλεσε. Διομήδης ὑπὸ Κομή-
του ἐκβληθεὶς, εἰς τὰς Λιβυρνίδας νήσους ἀφίκετο· καὶ ὁ Μενεσθεὶς, ὑπὸ τῶν
Θησειδῶν, εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ἄλλοι πολλοί. 10. Ἐξ Ἄρνης] Ἄρνη πόλις Θεσ-

1. γε δὴ] δὴ H.K.N.a.c.d.e. δὲ
F.L.O.P.

5. κατῳκίζετο A.B.E.F.G.H.
N.a.b.c.e.f.g.h. μετῳκίζετο vulgo.
ἡσυχάσασαν A.B.E.F.K.g.h.

7. ἐνεόχμασε B.F.H.h.g. ἐνεώχ-
μάσε a.

ὡς] om. g.

8. ἐπὶ τὸ πολὺ F.G.H.I.N.a.c.
ἐγένοντο K.

9. τε] om. e.

οἱ νῦν] om. a.

μετὰ τὴν ἰλίου L.g.

10. Ἐξ Ἄρνης] Vid. Steph. By-
zant. h. v. et ibi interpretes. Duk.

11. μὲν] om. F.H.a.c.

11. καδμηίδα F.H. καδμίδα a.
Καδμηίδα] Καδμηιάδα, quod
est in Cass. nusquam alibi in-
veni, et errori scribentis tribu-
endum puto. Stephanus in Βοι-
ωτία, ἐκαλεῖτο δὲ—καὶ Καδμηῆς, ὡς
Θουκυδίδης. Eustath. in Π. δ'. 487.
παράγονται δὲ Καδμεῖοι μὲν ἀπὸ τῆς
Καδμηίδος γῆς. Duk.

γῆν τὴν χαιρώνειαν (vel χαιρώ-
νεαν) καλουμένην E.

11. ὤκισαν a.

12. καὶ] om. a.c. ante prono-
men ponunt N.e.g.

πρότερον] post ταύτη ponunt

ταύτη, ἀφ' ὧν καὶ ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν), Δαρῖος τε
ὀγδοηκοστῶ ἔτει ζῦν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον.
μόλις τε ἐν πολλῶ χρόνῳ ἠσυχάσασα ἢ Ἑλλὰς βεβαίως
καὶ οὐκέτι ἀνισταμένη ἀποικίας ἐξέπεμψε, καὶ Ἴωνας
5 μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ᾤκισαν, Ἴτα-
λίας δὲ καὶ Σικελίας τὸ πλεῖστον Πελοποννήσιοι, τῆς τε
ἄλλης Ἑλλάδος ἐστὶν ἂ χωρία. πάντα δὲ ταῦτα ὑστε-
ρον τῶν Τρωϊκῶν ἐκτίσθη.

in Pelopon-
nesum in-
vaserunt.
Et deinceps
coloniae in
Ionia et in
insulis A-
theniensium,
in Sicilia
Italiaque
Peloponne-
siorum ma-
xime, ex-
stiterunt.

* Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν ^{13.} Auctis opi-

σαίους, ἀφ' ἧς ἀνώμασται κατὰ μετοικίαν καὶ ἡ ἐν Βιωτία Ἄρη. ἡ δὲ
Βιωτία Ἄρη νῦν Χαϊρώνεια καλεῖται. 1. Δαρῖος τε ὀγδοηκοστῶ] οἱ γὰρ
Ἡρακλείδαι βουλόμενοι κατελθεῖν εἰς Πελοπόννησον, ἤροντο τὸν Ἀπόλλωνα
ὁ δὲ αὐτοῖς ἀνείλε δια τῶν στενωῶν εἰσβαλεῖν. οἱ δὲ νομίσαντες τὸν ἰσθμὸν
λέγειν αὐτὸν, καὶ ἀστοχήσαντες τοῦ χρησμοῦ, προσβάλλουσι τοῖς Πελοπον-
νησίοις κατὰ τὸν ἰσθμὸν καὶ ἠττηθέντες ἐποιήσαντο σπονδὰς, ὥστε ἑκατὸν
ἔτη παραχωρῆσαι τὴν χώραν Πελοποννησίοις. μετὰ δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη πάλιν
ἤροντο τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς καθόδου ὁ δὲ ἀνείλεν αἴθις δια τῶν στενωῶν
εἰσβάλλειν. ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Δαριέων ὡς καὶ πρότερον εἶεν ἠπατημένοι,
εἶπεν ὡς αὐ συνέκατε τὸν χρησμόν' στενά γὰρ λέγω τὸν Κρισαῖον κόλπον.
οἱ δὲ, ἐντεῖθεν ἐπιχειρήσαντες, ἔτυχον τῆς καθόδου, ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν
ἔτεσιν π. ἡ δὲ πρώτη ἐσβολὴ πρὸ ἐτῶν εἴκοσιν ἦν. 4. Ἀποικίας ἐξέπεμψε]
ἀποικίαις ἐστὶ κτίσαι πόλιν ἐπ' ἐρήμην. 7. Ἔστιν ἂ] ἀντὶ τοῦ ἔνια. λέ-

F.G.H.I.N.a.c. post γῆ, omisso
pronomine e.

- 2. σὺν d.
- 3. μόλις A.B.E.N.f.g.h. vulgo
μόγισ. Ita 7, 40. B.Q. 7, 44. A.D.
F.H.L.N.O.P.Q. d.e.f.g.h.k. 8.
34. B. Uno loco (8, 92.) omnes
μόγισ.

Μόγισ] Clar. μόλις. Tho. Ma-
gistro interprete. ἀντὶ τοῦ με-
τὰ βίας. μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. Il-
lud Ionum, hoc vero Atticorum,
Corinthus et Helladius apud
Photium dicunt esse. Verum
μόλις apud nostrum, Isocr. Xe-
noph. Platon. Sophoc. Æschyl.
Herodot. Cæterum Ecclesiastic.
XXI. 20. pro μόλις Clemens
Alex. μόγισ. Glossæ utrumque
viv, et vix tandem reddunt. Qui

plura cupis de voce μόλις, adeas
Schol. Nicandri p. 17. Schol.
Sophoclis p. 226. Ed. Steph.
1568. Schol. Theocriti ad Idyl.
ιέ. 4. Schol. Æschyli Steph. pp.
8. et 302. De μόγισ Schol. Or-
piani ad α'. 550. Verum Gram-
maticis οἰμῶζειν λέγω. WASS.

- βεβαίως] ante ἠσυχάσασα po-
nit a.
- 4. ἐξέπεμπε F.H.I.L.N.O.P.B.
c.d.e. ἐξέπεμψε a. ἐξέπεμπε K.
- 5. ᾤκισαν E.I.d.
- Ἴταλίαν Levesquius.
- 6. πλέον F.G.H.I.N.a.c.
- 7. ἄλλης] om. P.

9. γιγνομένης vel γινομένης A.B.
E.F.H.I.a.c.e.f.g.h. vulgo γενο-
μένης.

bus, tyrannides ortæ. Item rei navali majorem operam dederunt imprimis Corinthiis, divitiis celebres. Præter eos, navali bello primum insignes, Iones Cyri tempore, et Polycrates, χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων (πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι), ναυτικά τε ἐξηρτύετο ἢ Ἑλλάδος, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο. πρῶτοι δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. φαίνεται δὲ καὶ Σαρμίσις Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας·

γαι δὲ Ἀμπρακιώτας, Ἀνακτορίου. 2. Τὰ πολλὰ] τουτέστι τὰ ἐπιτολύ. τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος. Τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι] διὰ τοῦτο δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ. ἢ γὰρ τυραννὶς οὐκ ἔα τελῶς αὔξειν τὰ πράγματα. 3. Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμιλοῦμένοις γέρασι. τοῦτο δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τυραννίδων· ὁ γὰρ τύραννος νόμου κρείττω ἔχει τὴν βούλησιν, καὶ οὐχὶ τὸ αἶσιον. 4. Πατρικαὶ βασιλεῖαι] ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβάνομεναι κατὰ διαδοχὴν γένους. διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδος καὶ βασιλείας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι· οἱ δὲ ῥήτορες ἀδιαφόρως λέγουσιν. 5. Ἀντείχοντο] προσεῖχον αὐτῇ. 6. Μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς] ἐναλλάξαι, τουτέστιν ἀπὸ πεντηκοντῶρων ποιεῖν τριήρεις. 8. Ναυπηγηθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγονται. 1. Ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα

3. γενομένων K.d.i.

Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι] Hoc exponunt Steph. ad Schol. Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 128. et Bos. Observ. Crit. c. 3. ubi in Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 61. pro ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν πέρασι, recte emendat γέρασι. Sed hoc præceperat Küster. ad Suid. in βασιλεὺς· quamquam nonnihil de hac emendatione dubitans, quæ, mea sententia, certa est. Duk.

4. ναυτικά] ναυσί a.

5. μᾶλλον] μόνον i.

6. μεταχειρῆσαι f.g.

Μεταχειρίσαι] Suidas in h. v. Schol. scriinia compilavit. WASS. H. Steph. reprehendit Scholiastæ interpretationem hujus verbi. Sed Salmas. de Mod. Usur. p. 327. putat μεταχειρίζειν etiam habere significationem

mutandi. Et Observat. ad Jus Attic. et Rom. p. 692. scribit, antea solis quinquereimis usos fuisse Græciæ populos, eamque rationem mutasse Corinthios institutos triremibus pro quinquereimis, ut hic Schol. Duk.

7. Καὶ τριήρεις] Vide Scaligeri Animadvers. ad Eusebii Chron. p. 61. HUDS.

πρῶτον ἐν Κορίνθῳ A.E.F.G.H.I. a.c.e.f.g.h. ceteri ἐν K. pr.

8. ἐνναυπηγηθῆναι F.G.H.I.K. L.O.b.d.e. et, post illa τῆς ἑλλάδος, a.

9. ἀμεινοκλῆς I.K.c.

κορίνθιος I.

ναυπ. Κορ. a.

Ἀμεινοκλῆς] Ita MSS. et Themistius Orat. 26. Amenclem vocat Plin. N. H. 7, 56. Confer Herodot. I. 163. WASS.

ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα τριακόσια ἐς τὴν τελευταίην τοῦδε τοῦ πολέμου, ὅτε Ἀμεινοκλῆς Σαμίσις ἦλθε. ναυμαχία τε παλαιτάτη ἧν ἴσμεν γίνεσθαι Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους· ἔτη δὲ μάλιστα καὶ ταύτη ἐξήκοντα καὶ διακόσια ἐστὶ 5 μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ αἰεὶ δὴ ποτε ἐμπόριον εἶχον, τῶν Ἑλλήνων τὸ πάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων, χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, 10 ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται· ἀφνειὸν γάρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον. ἐπειδὴ τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον ἐπλωΐζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι τὸ ληστικὸν καθήρουν, καὶ

Cambyasis equalis, item Phocenses, Masiliae conditores, classibus valebant.

τριακ.] εἰκὸς ἐν τῷ τοσαύτῳ χρόνῳ πολλὰς ναῦς γενέσθαι. 1. Ἐς τὴν τελευταίην τοῦδε τοῦ πολέμου] γνωστόν καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι ἕστερον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας. 2. Ναυμαχία τε παλαιτάτη] Περιάνδρου τοῦ υἱοῦ Κυψέλου τυραννοῦτος Κορίνθου, διὰ τὸν φόνον Λυκίφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ, ἃν ἀνεῖλαν οἱ Κερκυραῖοι. ἢ δὲ ἱστορία κείται κατὰ Διέξοδον παρ' Ἡροδότῳ (3, 53). 5. Μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου] ἐς τὴν τελευταίην δηλονότι τοῦδε τοῦ πολέμου. 12. Καθήρουν] οὐχ οἱ πάντες, ἀλλ' οἱ Κορίνθιοι. Τὸ ληστικὸν καθήρουν] ἐπὶ τοῦ Μίνωος φησὶν, ἐφόσον ἠδύνατο, τὸ ληστικὸν

πλείω

Plinius auctore, ut ait, Thucydide scribit, Aminoclem primum trirremem instituisse. Verum Thucydides a Corinthiis quidem triremes primum inventas esse dicit, sed Aminoclem earum inventorem non facit. Salmas. ad Jus Attic. et Rom. p. 693. ubi et alia vid. huc pertinentia. Duk.

Ἑλλήνων τὰ πάλαι κατὰ γῆν ἢ α. Ἐπεὶ δὴ ποτε ἐμπόριον] Eustathius ad Hom. Il. 2. p. 290. Θουκυδίδης δὲ ἐμπόριον αὐτὴν Ἑλλάδος λέγει. cf. Strab. 8. p. 580. GOTTL. 7. θάλατταν G.a.c.e.

1. ἐστὶ] om. a.
2. Ναυμαχία] Vid. Wess. ad Herod. 3. 53. p. 223. GOTTL.
3. παλαιτάτη A.E.F.H.N.Q.b. c.e.g.h. παλαιότατη ceteri.

10. Ποιηταῖς] Homerum intelligit, qui Il. 2. 570. Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον, Ἄφνειόν τε Κόρινθον. WASS. Vid. ibi Eustath. et Casaub. ad Dion. Chrys. Corinthiac. p. 464. Duk.

4. δὲ] om. F.H.c.e.
καὶ ταύτῃ] om. A.B.E.K.f.g.
h. καὶ ταῦτα N.
ἐστὶ καὶ διακόσια a.
6. ἐμπορεῖον E. et hic et infra.

11. ἐπωνόμαζαν a. τε] καὶ P.
12. ἐπλωΐζον A.E.F.G.H.I.K. a.c.e.h. ἐπλωΐζοντο ceteri.
ληστρικὸν F.G.H.I.N.O.a.c.d.e.
Τὸ ληστρικὸν] Si verum est, quoda Scholiaste scribitur cap.4.

ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφοτέρα δυνατὴν ἔσχον χρημάτων προσόδῳ τὴν πόλιν. καὶ Ἴωσιν ὕστερον πολὺ γίγνεται ναυτικὸν ἐπὶ Κύρου, Περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου τοῦ υἱέος αὐτοῦ· τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς θαλάσσης Κύρῳ πολεμοῦντες ἐκράτησάν τινα χρόνον. καὶ Πολυκράτης Σάμου τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσου, ναυτικῶ ἰσχύων, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποίησατο, καὶ Ῥήνειαν ἐλὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. Φωκαεῖς τε

καθῆρει· νῦν δὲ τὸ λείπον οἱ Κορίνθιοι εἰργάσαντο. 2. Καὶ Ἴωσιν] μετὰ τὴν τῶν Κορινθίων ναυπηγίαν ἢ τῶν Ἴώνων εἰσάγεται περὶ τὸ ναυτικὸν ἐπιμέλεια. 4. Υἱέως] Ἀττικῶς, ἀπὸ εὐθείας τῆς υἱέως. Τῆς τε καθ' ἑαυτοῦς] τῆς γένετος· οὐ γὰρ πάσης. 7. Ῥήνειαν] μία τῶν Κυκλάδων ἢ Ῥήνεια. 8. Φωκαεῖς τε Μασσαλίαν] Φωκεῖς οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ Φωκίδος πόλεως·

ληστικὸν quidem esse τὸ σύστημα, videlicet τοὺς ληστὰς, at vero ληστικὸν dici τὸ κτήμα, lectioni margini adscriptæ altera anteponenda est. Sic vero et cap. 10. ληστικώτερον παρεσκευασμένα legitimus: verum ληστρικῶς vicissim habemus apud Dion. Halic. ubi scribit ληστρικῶς διασκευασάμενος; itidemque apud hunc Enarratorem c. 37. videmus τὸ ληστρικῶς opponi τῷ φιλικῶς. STEPH.

1. ἀμφοτέρα A.B.E.H.N.a.b. c.f.g.h. ἀμφοτέρῳ K. ἀμφοτέροι e. ἀμφοτέροις d.i.

Ἀμφοτέρα pro καθ' ἀμφοτέρα apud Thucyd. accipiendum esse docet Suidas in voce. HUDS. Ἀμφοτέρα utrinque, eleganter, hinc, illuc. II. 4, 145. Πολέες τέ μιν ἤρῃσαντο Ἰππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κείται ἀγαλμα, ἈΜΦΟΤΕΡΟΝ, κόσμος θ' ἵππων, ἐλατῆρι τε κῦδος. WASS.

2. τὴν πόλιν προσόδῳ g.h.

4. τοῦ] om. N.

υἱέος A.B.K.L.N.O. cum Thoma Mag. v. υἱέα. υἱέως Q. vulgo υἱέως.

6. σάμου] om. B. supra ponit f.

7. ῤηνίαν B.E.f.

8. ἀνελὼν F.G.H.N.

Ἐλὼν] In libris, qui ἀνελὼν habent, ultima syllaba vocis præcedentis temere repetita est. Infra 3, 104. de eadem re Ῥήνειαν ἐλὼν. Ῥήνειαν hic habent scripti et editi. Et sic Pausan. Messen. c. ult. Sed varie scribitur, Ῥήνεια, Ῥήναια, Ῥηναῖα, et Ῥηνία. Vid. Holsten. ad Steph. in Ῥήνη, et Cellar. II. Geogr. 14. In Homeri Hymn. Apoll. v. 44. vulgo est Ῥηναῖα, quod ibi Barnes. edidit. Ῥηναῖα: non scio quam bene. DUK.

τῷ δηλίῳ ἀπόλλωνι f.

Φωκαεῖς] Φωκαεῖς hic habent omnes alii scripti et editi. Nec tamen minus rectum est Φωκαεῖς, quemadmodum a Νικάια, Νικαεὺς et Νικαιεὺς. v. Spanhem. Dissert. IV. de Præstant. et Usu Numism. §. ult. et ad Callimach. in Add. p. 755. ubi eosdem Asiaticos ab Herodoto aliisque Veteribus etiam Φωκαεῖς dictos scribit. De

Μασσαλίαν οικίζοντες Καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες·

* δυνατάτα γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. φαίνεται δὲ

καὶ ταῦτα, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊ-

κῶν, τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χρώμενα, πεντηκοντόροις δ' ἔτι

5 καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα, ὥσπερ ἐκεῖνα. ὀλίγον

τε πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, ὃς μετὰ

Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περὶ τε Σικελίαν

τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένοντο καὶ Κερκυραίοις· ταῦτα

γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ναυτικὰ ἀξί-

10 λογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέστη. Αἰγινῆται γὰρ καὶ Ἀθην-

αῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, βραχέα ἐκέκτηντο, καὶ τούτων

τὰ πολλὰ πεντηκοντόρους· ὃψέ τε ἀφ' οὗ Ἀθηναίους Θε-

Φωκαεῖς οἱ τῆς Ἰωνίας, ἀπὸ Φωκαίας πόλεως. Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαεῖς, καὶ πολεμούμενοι ὑπὸ Περσῶν, ἀφέντες τὴν Ἰωνίαν ἐπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν, τὴν πάλαι Καρχηδόνα καλουμένην. αἰεὶ δὲ ταῖς οικιζομέναις αἰ πλησίον ἐναντιοῦνται. ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς. 4. Πεντηκοντόροις] πεντηκόντορος ἐστὶ ναῦς ὑπὸ πεντήκοντα ἔρροισμένη. 5. Ἐξηρτυμένα] ἡτοιμασμένα. Ἐκεῖνα] τὰ παλαιά. 8. Τοῖς τυράννοις] Γέλωνι καὶ Ἰέ-

eo si nulla controversia est, a Φωκαεῖς aequae recte fit Latinum Phocensis, ac pleraque alia gentilia Graeca in eus apud Latinos in ensis exeunt. Hoc tamen negant Viri magni, Scalig. ad Euseb. Chron. p. 81. Salmas. ad Solin. p. 66. alique ad Justin. 37, 1. et 43, 3. Vellem Spanhemius indicasset loca veterum, ubi Asiaticae Phocaeae dicantur. Nam in Herodoto compluribus locis est Φωκαεῖες. Vid. lib. 1. c. 152. 163. et seqq. In Eustathio autem ad Dionys. Perieg. v. 70. variat scriptura, de quo ibi Huds. et hic Steph. ad Schol. Duk.

1. μασσαλίαν L.N. μασσιλίαν I. μεσσαλίαν B.E.F.G.H.N.Q.a.c.g.

Καρχηδονίους ἐνίκων] Hac de re Herodot. 1, 166. et Justin.

43, 5. Duk.

2. ταῦτα] om. B.

4. μὲν] μὲν γὰρ a.

ὀλίγα I.K.L.N.P.i.

δέ τι H.g.

5. Πλοίοις μακροῖς] Salmas. Observ. ad Jus Attic. et Rom. p. 725. legit μικροῖς. Aliter exponit Scheffer. II. de Re Naval. 2. p. 85. ex cuius sententia locus non indiget emendatione. Duk.

6. τοῦ] om. K.d.

8. κερκυραίαν P. κερκυραίοις g.

9. γὰρ τὰ τελευταῖα a. στρατιᾶς tantum non omnes.

10. κατέστη ἐν τῇ Ἑλλάδι a.

11. εἴ] οἱ F.H.I.c.e.

12. ἀφ' οὗ] ἐπεὶ a.

Ἀθηναίους Θεμιστοκλῆς ἐπεισεν] Vid. Herodot. 7, 144. p. 569. et Valeken. cf. Plut. Them. T. I. p. 446. Nep. Them. 2. GOTTL.

14.

Siculi vero tyranni et Corcyraei majorem adeo triremium habebant, jam ante bella Persica.

μιστοκλῆς ἔπεισεν Αἰγινήταις πολεμοῦντας, καὶ ἅμα τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος, τὰς ναῦς ποιήσασθαι αἰσπερ καὶ ἐναυμάχησαν· καὶ αὐταὶ οὐπω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα.

15.
Classibus
Græcorum
insulæ sub-
jectæ, terra
nonnisi
proximi la-
cessiti: nec
umquam in
partes dis-
cessum, nisi
in bello in-
ter Chalci-
denses et E-
retrienses.

Τὰ μὲν οὖν ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν, τὰ τε 5
παλαιὰ καὶ τὰ ὕστερον γιγνόμενα. ἰσχύον δὲ περιεποιή-
σαντο ὅμως οὐκ ἐλαχίστην οἱ προσσχόντες αὐτοῖς, χρη-
μάτων τε προσόδῳ καὶ ἄλλων ἀρχῇ· ἐπιπλέοντες γὰρ
τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ
εἶχον χώραν. κατὰ γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις 10
παρεγένετο, οὐδεὶς ξυπέστη· πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ
ἐγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους ἐκάστοις, καὶ
ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ' ἄλλων
καταστροφῇ οὐκ ἐξήσαν οἱ Ἕλληνες. οὐ γὰρ ξυεστήκε-
σαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις ὑπήκοοι, οὐδ' αὖ αὐτοὶ ἀπὸ 15

ρωνι. 2. Προσδοκίμου ὄντος] διὰ τὴν ἐν Μαραθῶν μάχην. 3. Ἐναυμά-
χησαν] ἐν Σαλαμῖνι δηλονότι. 7. Ἀυτοῖς] τοῖς ναυτικοῖς. 9. Ὅσοι μὴ
διαρκῆ] οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχον-
τες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας νήσους. 11. Ὅσοι] πόλεμοι δηλονότι.
12. Καὶ ἐκδήμους στρατείας] τὸ ἐξῆς, καὶ στρατείας ἐκδήμους πολὺ οὐκ
ἐξήσαν. 14. Οὐκ ἐξήσαν] οὐκ ἐξιόντες ἐποιοῦν. Οὐ γὰρ ξυεστήκεσαν]
αἱ ἐλάττους πόλεις οὐ συνεμάχουν ταῖς μεγάλαις, ἀνυπήκοοι οὔσαι· οὐ γὰρ
ὑπήκουον. 15. Ἀπὸ τῆς ἴσης] λείπει τὸ συντελείας, οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐ-

1. αἰγινήτας A.B.E.g.
2. ὥσπερ B.h.
3. αὐταὶ F.H.I.
4. Καταστρώματα] Vid. Is.
Voss. de Construct. Trirem. p.
722. Tom. XII. Antiq. Rom.
Græv. Duk.
6. ὕστερα d.i.
γενόμενα F.I.a.b.c.d.e.f.i.
7. προσσχόντες A. προσέχοντες
E. προσχόντες ceteri.
9. μὴ] om. K.L.N.
10. οὐκ εἶχον Q.
11. δὲ] γὰρ F.H.a.
ἦσαν ὅσοι] ὅσοι ἦσαν K.L.N.P.b.i.

13. ἐκ δήμου a. δήμους g.
πολὺ] om. H.a. ante οὐκ po-
nunt F.N.
ἀπὸ—καταστροφῇ] om. a.
ἐπ' ἄλλων καταστροφῇ] ante ἀπὸ
ponunt F.H.N.
14. ἐξίασιν F.H.N.
ξυειστήκεσαν F.H.a.
αἱ ante ὑπήκοοι omisi cum A.
B.C.F.G.H.K.L.N.O.a.b.c.g.h.
15. αὖ recepi ex C.G.a.c. et
γρ.Q. ἀν F.H. et margo g. vulgo
deest.
αὐτοῖ] οὔτοι a.c.

τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλους δὲ
 μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγεῖτονες ἐπολέμου. μάλιστα
 δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδῆων καὶ
 Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ζυμμαχίαν ἑκατέ- **Habitus.V. 9**
 5 ρων διέστη. * ἐπεγένετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα 16.
 μὴ αὐξηθῆναι, καὶ Ἴωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν
 πραγμάτων Κύρος καὶ ἡ Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον κα-
 θελοῦσα καὶ ὅσα ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν,
 ἐπεστράτευσε καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπειρῷ πόλεις ἐδούλωσε, Δα-
 10 ρεῖος δὲ ὕστερον τῷ Φοινίκων ναυτικῷ κρατῶν καὶ τὰς νή-
 σους. * τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλε- 17.
 σι, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι ἕς τε τὸ σῶμα καὶ
 ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὐξίνειν δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύνατο
 μάλιστα, τὰς πόλεις ᾤκου, ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν

Cyrus, de-
 victa Asia
 intra Ha-
 lyn, Iones,
 Darius et-
 iam insulas
 subegit.

Tyranni,
 suum unice
 commodum
 spectantes,
 per quietem
 regnabant.

σίας ἕκαστος τὸ φθάνον. κατ' ἰσότητα μιγνύμενοι. 3. Πόλεμον Χαλκι-
 δῆων καὶ Ἐρετριέων] ἐπολέμου αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πε-
 δίου. 4. Ἐκατέρων] τῶν Χαλκιδῆων καὶ Ἐρετριέων. 5. Διέστη] διεσπά-
 σθη, ἀνεχώρησεν, οὐ συνεμάχησεν. οὐ γὰρ λέγει ὅτι ἐμερίσθη, ἀλλὰ μόνου
 Χαλκιδεῖς μόνου Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι] λεί-
 πει τὸ τοῦ. 6. Τῶν πραγμάτων] τῶν Περσικῶν. τὸ ἐξῆς, καὶ Ἴωσι Κύρος
 ἐπεστράτευσεν, Κροῖσον καθελῶν. καὶ τὰ ἐξῆς. 10. Καὶ τὰς νήσους] ἐδού-
 λωσε δηλονότι. 12. Ἐς τε τὸ σῶμα] ἕς τε τὸ φυλάσσειν τὸ ἴδιον σῶμα.
 14. Μάλιστα τὰς πόλεις] τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς λαμβάνει ὁ Θουκυ-

1. κοινῆς a. om. d.i. et pr. K.
 στρατείας d.i. ceteri aut στρα-
 τιας aut στρατιας.
 Κοινὰς στρατείας] Suidas in ἀπὸ
 τῆς ἴσης. WASS.
 3. γενόμενον] om. d.
 Πόλεμον Χαλκιδῆων καὶ Ἐρετριέ-
 ων] Vid. Spanh. ad Callim. h. in
 Del. v. 289. p. 569. item Val-
 ken. ad Herod. 5. p. 472. GOTTL.
 4. ἄλλον f.g.
 5. ἐπεγένετο A.B.K.L.N.O.Q.
 g.h. ἐπεγίγνετο vel ἐπεγίνετο ceteri.
 ἄλλοις τε ἄλλοθι] ἄλλοθι ἄλλα
 τε a. ἄλλοις τε ἄλλοθεν e.
 6. μὴ] τοῦ A.B.b.g.h.

προχωρησάντων A.B.h.
 7. καὶ] γὰρ G.
 βασιλεία] ἐξουσία F.H.N.a.
 8. θάλατταν A.
 10. δὲ A.B.K.g.h.i. vulgo τε.
 τῶν h.i. cum Tusano.
 φωνικῶ a. φωνικικῶ c.
 11. τε C.F.G.H.a.e.e.
 ὅσοι] om. A.
 12. ἀπ' c.
 13. ἐδύνατο A.B.C.F.H.I.K.
 Q.a.c. ceteri ἠδύνατο.
 14. Μάλιστα] Habet Suidas in
 μάλιστα, Schol. secutus. WASS.
 δὲ C.H.I.e.
 οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν C.F.G.H.I.a.c.e.

ἔργον ἀξίολογον, εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιόικους τοὺς αὐτῶν ἐκάστοις· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμεως. οὕτω πανταχόθεν ἢ Ἐλλάδος ἐπὶ πολὺν χρόνον κατήχθετο μήτε κοινῇ φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

5

18. Tandem Lacedaemoniorum ope tyrannis ejectis, orta sunt bella cum Persis, in quibus Lacedaemonii ceterorum Graecorum du-

Ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τύραννοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ καὶ πρὶν τυραννευθείσης οἱ πλείστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν (ἢ γὰρ Λακεδαιμίων μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν 10 χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιάτου καὶ εὐνομήθη καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν· ἔτη γὰρ ἐστὶ μάλιστα τετρακό-

δίδης. τὸ δὲ ὑπερβατόν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς πόλεις ἕκουν. 2. Γὰρ] τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμεως] ἤγουν πλείονα δύναμιν περιεβόλοντο. 5. Ἀτολμοτέρα εἶναι] κατὰ κοινῶν τὸ κατείχθετο. 7. Καὶ πρὶν] ἤτοι καὶ πρότερον, δηλονότι πρὸ τῶν τῆς Ἀθήνης τυράννων. λέγει δὲ πλείστους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων τυράννους, καὶ αὐτοὺς τελευταίους καταλυθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων. 8. Τῶν ἐν Σικελίᾳ] τυράννων· οὗτοι γὰρ ὕστατοι κατελύθησαν τῶν ἀπάντων. 9. Ἡ γὰρ Λακεδαιμίων] ἢ σύνταξις, ἢ γὰρ Λακεδαιμίων ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου δηλονότι, ὅμως μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων εὐνομήθη. 11. Ὅμως ἐκ παλαιάτου καὶ εὐνομήθη] πόθεν, φησὶν, οἱ

1. ἔργον] om. c.
εἴ] C.K.N.d.f.g.h.i.
4. οὐδὲν F.H.N.a. μηδὲν ante φανερόν c.
κατεργάσασθαι d.i.
5. ἀτιμωτέρα L.O.P.Q.
6. Ἐπειδὴ δὲ] Hermog. Περὶ μεθόδου δεινότητος cap. 4. Μακρὸν δὲ γίνεται ὑπέρβατον, ὅποταν ἢ αἰτία ἑτέρας αἰτίας χρεῖαν ἔχη, οἶον, ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων—ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν. πῶς, ὃ Θουκυδίδη; ἢ γὰρ Λακεδαιμίων—καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν. αἰτίαν τῆς αἰτίας ἀποδίδωσιν· ἔτη γὰρ ἐστὶ μάλιστα—καθίστασαν· εἶτα ἐπανερχεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κα-

τάλυσιν. Duk.
δὲ] τε L.O.P.
ἐκ] om. G. et pr. g.
8. ἐν τῇ σικελίᾳ g.
ὑπὸ τῶν λακ. P.
Ἐπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν] Pluribus narrat hæc Herodot. 5, 68. 72. cf. Thuc. I. 126. 127. Pausan. III. 212. et Schol. Arist. Nub. v. 37. GOTTL.
9. κτῆσιν A.B.F.H.I.N.O.Q. a.b.c.d.f.g.h.i. et pr. K.
10. αὐτὴν] ἐν αὐτῇ Hermog. 14. πλείστον ἴσμεν b.
11. παλαιότατου C.F.G.H.I.K. L.N.O.P.a.c.i.
12. Μάλιστα τετρακόσια] Πεν-

σια καὶ ὀλίγω πλείω ἐς τὴν τελευταίην τοῦδε τοῦ πολέμου, ces exstiterunt; Athenienses autem navalem potentiam nacti sunt. Devictis barbaris, cum Græciæ civitates aliæ Atheniensibus, aliæ Lacedæmoniis se adjunxissent, illis mari,

5 ἀφ' οὗ Λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται, καὶ δι' αὐτὸ δυνάμενοι καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν), μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερον καὶ ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Μήδων πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν αὐθις ὁ Βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος οἱ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ζυμπολεμησάντων

Λακεδαιμόνιοι τοῖς τυράννοις κατέλυσαν; ἐκ τῆς εὐνομίας καὶ τοῦ ἀεὶ τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι. 2. Ἀφ' οὗ] γράφεται καὶ ἄ, ἢ εἰς ἄ ὃ ἔτη οἱ Λακεδαιμόνιοι ταυτέστιν, ἐν οἷς ἔτεσιν. Τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ] τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τῇ γερουσίᾳ. 3. Καθίστασαν] εἰς τάξιν τινὰ καὶ κατάστασιν ἔφερον τὰ πρά-

τηκόσια omnino legendum esse censet *Auctor notarum ad Chronicon Marmor.* p. 52. Vide *Meursii Miscell. Lacon.* 2, 5. et *Marshami Chron.* p. 427. ed. *Lond. HUDS.* Scaliger ad *Euseb. Chron.* p. 61. hæc ἔτη ὀλίγω πλείω definit annis 17. ut 417. anni effluerint, ex quo Lacedæmonii Lycurgi legibus uti cœperunt, usque ad finem belli Peloponnesiaci. Sed longius intervallum fuisse putant, quos hic laudat *Hudsonus.* **DUK.**

2. ἀφ'] ἄ ἀφ' A.h.
 λακ.] οἱ λακ. C.g.h.
 τῇ αὐτῇ] τοιαύτη C.g.h.
 4. τῶν] om. K.L.O.P.d.
 6. τῶν μῆδων I.K.
 Δεκάτῳ δὲ ἔτει] Scalig. ad *Euseb. Chron.* p. 100. et V. de *Emendat. Temp.* p. 406. undecim annos inter pugnam Marathoniam et Salaminiam interfuisse putat: *Petav. X. de Doctr. Temp.* 23. et seqq. aliique Viri docti tantum decem. Revocat eorum argumenta ad examen, et,

omnibus adcurate expensis, Scalligeri sententiam probat *Hier. Van Alphen* in *Commentar. Chronolog.* ad *Daniel.* Cap. IX. Part. III. c. 3. Plane verba hæc *Thucydidis* de Xerxe δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε, nihil juvant adversarios Scalligeri, et, quod *Idem* recte animadvertit, bene exponi possunt, de initio expeditionis a Xerxe susceptæ, qui decimo anno post pugnam Marathoniam e Perside movit, et, quum Sardibus in Lydia hie-masset, teste *Herodoto* 7, 37. deinde versus Græciam progressus est. Nec debuerat *Petav. Rat. Temp. Part. II. lib. 3. c. 11.* scribere: *Marathonia pugna commissa est decimo anno ante Salaminiam, auctore Thucydide, lib. I. p. 13.* Nam ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἦλθε, non est, *pugna commissa est.* **DUK.**

8. ἦκε F.H.C.
 9. λακ.] πελοποννήσιοι L.O.

his terra
potentibus :
orta sunt
bella inter
utrosque et
socios eo-
rum, aut
etiam ipso-
rum cum
sociis defi-
cientibus ;
quibus qui-
dem belli
peritia
aucta.

Ἑλλήνων ἠγήσαντο, δυνάμει προύχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικῶς ἐγένοντο. κοινῇ τε ἀπώσάμενοι τὸν Βάρβαρον, ὕστερον οὐ πολλῶν διεκριθῆσαν πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους οἱ τε 5 ἀποστάντες βασιλέως Ἑλληνες καὶ οἱ ζυμπολεμήσαντες. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη· ἴσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ζυνέμεινεν ἡ ὁμαιχμία, ἔπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ζυμμάχων πρὸς ἀλλή- 10 λους, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴ τινές που διασταίεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν. ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε αἰὲν τὸν πόλεμον τὰ μὲν σπενδόμενοι τὰ δὲ πολεμῶντες ἢ ἀλλήλοις ἢ τοῖς ἑαυτῶν ζυμμάχοις ἀφιστα-

γματα, τὰς τυραννίδας καθαιροῦντες. 2. Διάνοηθέντες] οὐχ ὅτι διανοηθέντες οὐκ ἐποίησαν, ἀλλὰ θαυμάζει πῶς ὅλως διενόηθησαν. 3. Ἀνασκευασάμενοι] τὰ σκεύη ἀναλαβόντες. 5. Διεκριθῆσαν] οἱ Ἑλληνες. 6. Οἱ ζυμπολεμήσαντες] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. 7. Ταῦτα] τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Ὅμαιχμία] ἡ ὁμαιχμία ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ ἔχω, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ αἰχμῆ. Ἐπειτα δὲ διενεχθέντες] ἡ μὲν ἀκριβῆς αἰτία τῆς μάχης οὐ φέρεται πῶθεν ἐγένετο· δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς μετὰ τὸν Μηδικὸν ἐγένετο πόλεμον, καὶ ἔστι μία ἂν μένηται ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 10. Τῶν ζυμμάχων] τῶν ἰδίων δηλονότι. τούτέστιν ἔχοντες οὗτοι τοὺς συμμάχους, κάκεῖνοι τοὺς ἰδίους. 11. Διασταίεν]

3. ἐσβιάντες C.F.H.I.C.

4. τε] om. a.

5. διεκάθησαν f.

6. τοῦ βασιλέως N.

7. διεφάνη] δὴ ἐφάνη Stephanus.

9. Ὅμαιχμία] Ὅμαιχμία γὰρ Θουκυδίδῃ μὲν, οὐ μὴν ἥδιον πρὸς τὴν ἀκοὴν inquit Pollux I. 153. utitur D. Halic. noster Herodotum sequitur. Καὶ ὀλίγον — ἀλλήλους tanquam ex Herodoto laudat Suidas in ὁμαιχμίῃ, ubi om. δὲ,

et oi ante Ἀθηναῖοι. WASS. Rursus Poll. 4, 30. τὸ γὰρ ὁμαιχμίαν πονηρόν. Mihi vero unus Thucydides pluris est, quam decem Polluces. Duk.

δὲ] om. F. G. H. K. c. cum Suida.

alterum οἱ om. B.C.F.G.H. K.i.

10. ἐπεπολέμησαν c.

συμμάχων c.

11. εἴ] οἱ B.g.h.

14. αὐτῶν N.

μένοις, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι. * καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς 19. Et Lacedæmonii quidem tributa non exigebant; Athenienses autem naves et tributa cogebant.

5 μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσουσι θεραπεύοντες, Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων, καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάξαντες φέρειν. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς τὰ κράτιστά ποτε μετὰ ἀκραφ- 10 νοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν.

Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὔρον, χαλεπὰ ὄντα παν- 20. Hæc pauca certis quibusdam indicibus constant; non enim cuili-

τι ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἦν ἐπιχωρία σφίσιν ἢ, ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. Ἀθηναίων γοῦν

διενεχθεῖεν, στάσιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. 3. Ἐχοντες φόρου] τὸ ἐξῆς, ἔχοντες φόρου οὐχ ὑποτελεῖς τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο. Τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν ξυμμάχων. 4. Κατ' ὀλιγαρχίαν] ἡγοῦντο δηλονότι. 5. Θεραπεύοντες] ὅπως αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως πολιτεύσασθαι ἀναγκάσωσι, θεραπεύοντες, αὐτὰ δηλονότι οἱ Λακεδαιμόνιοι. τὸ ἐξῆς, θεραπεύοντες δηλονότι συμμαχούς τοῦτο μόνον ὅπως πολιτεύσασιν ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς, τουτέστι κατ' ὀλιγαρχίαν. 7. Χίων καὶ Λεσβίων] ὡς δυνατῶν ὄντων. Ὑστερον δὲ καὶ τούτους ἐχειρώσαντο. 9. Μείζων] ἐκ τῶν φόρων δηλονότι. * Ἡ ὡς τὰ κράτιστα] ὅτε εἶχον ἀβλαβῆ τὴν τῶν πάντων συμμαχίαν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 11. Χαλεπὰ ὄντα] χαλεπὰ γὰρ εἰσιν, ἐξ ᾧ εἶπε, πιστεῦσαι, ὅτι μεγάλα ἦν. 12. Τὰς ἀκοὰς] τὰς ἀκροάσεις, τὰς φήμας. 14. Ἀβασανίστως] ἡ λέξις μετενήκεται ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς λίθου, ἣτις τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. Ἀθηναίων γοῦν] δεινῶς

σαν

1. παρεσκευάζοντο K. παρεσκευ-
γρ.σθ
άσαντο c.

3. φόρους F.c. et pr. A.H.

5. πολιτεύσουσι C. ceteri πολι-
τεύσωσι.

6. τῶν πόλεων A.B.C.F.G.H.I.
N.c.e.f.g.h.i. correctus K. γρ.b.
om. a. τῶν πολεμίων reliqui.

Quod vulgo post παραλαβόντες
legitur ἦρχον, omisi cum A.B.C.

VOL. I.

F.G.H.I.N.a.c.f.g.h. quorum B.
C. inter versus "ἐκ κοινού τὸ ἡ-
γοῦντο."

7. ἅπασι d.

8. ἡ ἰδία] αἰεὶ δὴ ἡ G.

11. χαλεπὰ ὄντα] παλαιόποντα d.

12. πιστῶσαι Wyttenbachius
post Reiskium (Animadv. ad
Gr. auct. 3. p. 7.)

14. Ἀθηναίων γοῦν τὸ πλῆθος, &c.]
Vide 6, 54. HUDS.

4

bet argu-
mento fides
habenda,
propter ho-
minum ἀκ-
ρισίαν, cujus
nonnulla
exempla
Thucydides
affert.

τὸ πλῆθος Ἰππαρχον οἶονταί ὑφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστο-
γείτονος τύραννον ὄντα ἀποθανεῖν, καὶ οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἰπ-
πίας μὲν πρεσβύτατος ἦν ἤρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων,
Ἰππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ἦσαν αὐτοῦ, ὑπο-
τοπήσαντες δὲ τι ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ καὶ παραχρηῖμα Ἀρ-
μόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ἐκ τῶν Ξυνειδῶτων σφίσις Ἰπ-
πία μεμνηῦσθαι, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο ὡς προειδότες, Βου-
λόμενοι δὲ πρὶν Ξυλληφθῆναι δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦ-
σαι, τῷ Ἰπάρχω περιτυχόντες περὶ τὸ Λεωκόριον κα-
λούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι, ἀπέ-
κτειναν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι καὶ νῦν ὄντα καὶ οὐ
χρόνω ἀμνηστούμενα καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οὐκ ὀρθῶς

ταῦτα πρόεταξεν, Ἀθηναίους τοὺς δοκοῦντας σοφοὺς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι οὐδὲ
αὐτοὶ δοκιμάζουσι τὰ ἴδια. 1. Ἰππαρχον οἶονταί] τὸ ἐξῆς, Ἰππαρχον
τύραννον ὄντα. 3. Πρεσβύτατος ἦν] τὸ ἐξῆς, πρεσβύτατος ἦν τῶν Πεισι-
στρατιδῶν, ἤρχε, τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. τὸ δὲ υἱέων, ἀπὸ τοῦ υἱεύς. 4.
Ἰππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλός] ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς ὡς καὶ αὐτὸς ἦν τοῦ
γένους τῶν Πεισιστρατιδῶν, καὶ διαβάλλει τοὺς περὶ Ἀρμοδίον. Ὑποτο-
πήσαντες] ὑπονοήσαντες, ὑπολαβόντες. τὸ ἐξῆς, ὑποτοπήσαντες καὶ παρα-
χρηῖμα μεμνηῦσθαι, ἀμ' ἐβουλεύσαντο καὶ ἐγνωσθήσαν. 5. Ἐκείνη τῇ
ἡμέρᾳ] ἐν ἣ δηλονότι συνέθετο ἀνελεῖν τὸν τύραννον. 9. Τῷ Ἰπάρχω
περιτυχόντες] ὃ λέγει, τοῦτό ἐστιν, ὅτι Ἰππίας μᾶλλον ἤρχε τυραννῶν, οὐχ
Ἰππαρχος. ἀδελφὸς δ' ἦν Ἰππίου ὁ Ἰππαρχος. ἀνῆρέθη δὲ παρὰ Ἀρμοδίου
καὶ Ἀριστογείτονος, οὐχ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ᾤοντο, τύραννος ἦν, ἀλλ' ὡς οὗτος
φησιν, αὐτοὶ μᾶλλον ἐπιβουλευσάμενοι Ἰππία, καὶ γνωσθέντες, ἐπεὶ εἶρον
τὸν αὐτὸν Ἰππαρχον, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Ἰππίου, περὶ τὸ Λεωκόριον, ἀπεκτει-
ναν. Περὶ τὸ Λεωκόριον] ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν
παίδων σφαγῆ. Λεῶς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ κόρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ
λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ τούτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸ καλούμενον Λεω-
κόριον. 11. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι] ἐπιτείνει τὸ ἄτοπον τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι οὐ μόνον τὰ παλαιὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγγύς τῷ χρόνῳ ἀβασανίστως
ἀκούουσι. τὸ γὰρ τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχαῖον. 12. Οἱ ἄλλοι] αἰνίττεται

3. Πρεσβύτατος] Ita Schol.
Aristoph. Σφ. 500. Wass. Vid.
Meurs. in Pisistrato cap. 11. et
quæ in Præfat. tom. 5. Antiquit.
Græcar. habet Jac. Gronovius.
Duk.

6. συνειδῶτων C.c.

9. Λεωκόριον] De Leocorio

Hudson. ad lib. 6, 57. Add.
Maussac. ad Harpocrat. in Λεω-
κόριον, et quæ ad Meurs. Pana-
then. c. 19. in Præfat. tom. 7.
Antiq. Græc. adnotat. Grono-
vius. Duk.

10. κοσμοῦντι c. et pr. a.

οἶονται, ὡς περ τοὺς τε Λακεδαιμονίαν βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἐκάτερον ἀλλὰ δυοῖν, καὶ τὸν Πιτανάτην λόχον αὐτοῖς εἶναι, ὅς οὐδ' ἐγένετο πώποτε. οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἢ ζήτησις τῆς ἀληθείας, 5 καὶ ἐπὶ τὰ ἐτοῖμα μᾶλλον τρέπονται. * ἐκ δὲ τῶν εἰρημμένων τεκμηρίων ὅμως τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἀδιήλθον οὐχ ἁμαρτάνοι, καὶ οὔτε ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασιν περὶ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες, μᾶλλον πιστεύων, οὔτε ὡς λογογράφοι ξυνέθεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῆ 10 ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὅντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνευκικότα, εὐρησθαι δὲ ἠγασάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος οὗτος,

τὸν Ἡρόδοτον. 1. Λακεδαιμονίων βασιλέας] οἱ γὰρ Λακεδαιμονίαν δύο βασιλεῖς ψήφους ἔφερον ἐν τῇ γερουσίᾳ ἐκάτερος μίαν διττὴν ἔχουσαν δύναμιν. 2. Ἀλλὰ δυεῖν] οὐκ ὀρθῶς οἰνται μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἐκάτερον, ἀλλὰ δυεῖν. Καὶ τὸν Πιτανάτην] Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιτανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιτάνης, κάμης Λακωνικῆς. 4. Ἀταλαίπωρος] ἀνεξέταστος. 5. Τὰ ἐτοῖμα] τὰ εὐχερῆ καὶ ἀναπόδεικτα. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων] τὸ ὑπερβατὸν οὕτω, τὰ μὲν αἶν παλαιὰ τοιαῦτα εἶρον. εἶτα μετὰ τὰ παραδείγματα ὕστερον πρὸς τοῦτο ἀποδίδωσι τὸ ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. 9. Λογογράφοι] αἰνίττεται τὸν Ἡρόδοτον. Προσαγωγότερον] τὸ ἡδύτερον, ὃ προσάγει. 10. Ἀνεξέλεγκτα] οὐκ ἐλέγχους οὐδὲ ἀποδείξεις ἔχοντα, οὐδ' ἀληθῆ ὄντα. Καὶ τὰ πολλὰ] τὸ ἐξῆς, τὰ πολλὰ αὐτῶν. 13. εἶναι] ἀντὶ τοῦ ὄντα. Ἀποχρώντως] ἢ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὕτως διήλθον αὐτὰ, ὡς πρέπει τῷ διηγουμένῳ πράγματα. ἀρκούντως εἰπεῖν. Καὶ ὁ πόλεμος οὗτος]

1. Τοὺς τε Λακεδαίμ.] Locum Herodoti (6, 57.) falsi arguit Thucydides, non expresso tamen Herodoti nomine, ob antiquioris (ut putat Palmerius) reverentiam. Vide Meursium de Regno Laced. c. 23. Huds. τε] om. C.I.a.c. λακ.] τῶκ λακ. a. λακεδαιμονι-
ωους c.

βασιλέας] om. g.
2. δυοῖν A.B.F.G.H.I.K.N.a. c.f.g.h.i. ceteri δυεῖν.
Δυεῖν, quæ vulgata scriptura est, defenditur testimonio Eu-

stathii ad Hom. Il. κ'. p. 802. add. Nunnes. ad Phrynich. p. 42. Duk.

3. Ὅς οὐδ' ἐγένετο] Ita Hesych. ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται οὐκ ἂν ταῖς ἀληθείαις. Vide Meursii Att. Lect. 1, 16. Non dubito, quin Herodotum hic quoque innuat Thucyd. qui 9, 53. hujus cohortis mentionem facit. Huds. add. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Dian. v. 172. et Th. Gale ad Herod. l. d. Duk.

7. ἁμαρτάνει C.I.e.
ὡς οἱ ποιηταὶ N.

21.
In illis igitur acquiescendum est, si ea certis argumentis inveniamus, secus ac poëtae et scriptores mythicæ historiae.

καίπερ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι, τὸν πα-
 ρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόντων, παυσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα
 μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δη-
 λῶσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. * καὶ ὅσα μὲν
 λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ 5
 ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆν τῶν λεχθέντων
 διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοὶ τε ἂν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς
 ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἂν ἐδόκουν
 ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μά-
 λιστ' εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ζυμπάσης γνώ- 10
 μης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τὰ δ' ἔργα
 τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος
 πυνθανόμενος ἤξιωσα γράφειν, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ'
 οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, ὅσον δυνατὸν,
 ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπέξελθάν. ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκειτο, 15
 διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτα περὶ τῶν

λείπει τὸ τοῖνον. τὸ ἐξῆς, καὶ ὁ πόλεμος οὗτος τοῖς ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων
 σκοποῦσι δηλώσει, ὅτι μείζων ἐστὶ γεγενημένος τῶν ἀρχαίων· τούτο γάρ
 ἐστὶ τὸ αὐτῶν. ἢ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων· τούτεστι, μείζων τῆς
 δυνάμεως αὐτῶν ἐγένετο. 4. Ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον. προκατασκευάζει τὰς
 δημηγορίας. 6. Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν] χαλεπὸν ἦν ἐμοὶ τε αὐτῷ, φη-
 σιν, ἂν ἤκουσα, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσί μοι, τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεχθέντων
 διαμνημονεῦσαι. ὡς ἐδόκουν τοῖνον ἐμοὶ τὰ δέοντα εἰπεῖν, ἐχομένῳ μοι τῆς
 ὅλης γνώμης, ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τούτεστιν,
 ὡς ἔδοξα δὲ ὅτι εἶπον ἂν ἀληθῶς, οὕτως εἴρηκα, εἰ καὶ μὴ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ
 λεχθέντα ῥήματα. ἐπιτηδεῖως τὴν ἀγνοίαν προφασίζεταί, ἵνα χρῆσθαι τοῖς
 οἰκείοις ἐνθυμήμασιν. 13. Οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει] ἐπειδὴ φιλαθῆναιος δοκεῖ,
 τούτο λέγει. 14. Αὐτὸς παρῆν] ἐστρατήγει γὰρ καὶ αὐτὸς ἕως τῆς τετάρ-
 της ἱστορίας. ἢ διάνοια, ἀλλ' ἠξίωσα τῆς γραφῆς τὰ ἔργα, οἷς αὐτὸς παρῆν.
 15. Ἐπέξελθάν] ἐρευνᾶν. 16. Τῶν αὐτῶν] τῶν λεχθέντων. ὅρα δὲ, πῶς

1. τῶν] πάντων g.h.

2. κρινόντα I.

τὰρχαῖα Dionys. Hal. p. 146.

3. θαυμαζ. μᾶλλον F.H.c.

ἀπ'] ἐπ' L.e. om. cum ipsis

αὐτῶν τῶν ἔργων a.

8. ποθεν] om. a.

ἀπαγγέλλουσιν B. ἀπαγγείλασιν

Sylburgius ad Dionys. l. 1.

9. ἐμοὶ A.B.F.H.g. vulgo μοι.

10. τῆς ξ.] ξ. τῆς a.

11. τῶν ὡς ἀλ. L.O.P.

δ'] γὰρ L.

12. λεχθέντων γρ.g.

τῶν παρατυχόντων g.h.

13. δοκεῖ A.B.F.H.a.g.h.

22.

Et verba
quidem ipsa
dicentium
non retulit
auctor hu-
jus historiae,
apta tamen
praesenti
cuilibet rei
et universae
vere dicto-
rum senten-
tia exhibit,
rebus dili-
genter exa-
minatis,
ita ut veri
studiosis se
satisfactur-
um puta-
ret.

αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς ἑκατέρω τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αἴθις 5 κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει. κτῆμά τε ἐς αἰεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ζύγκειται.

πρότερον εἶπὼν περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων καὶ ἔργων, ἐνταῦθα λέγει περὶ τῆς ἱστορίας καὶ ἀφελείας. 1. Εὐνοίας, ἢ μνήμης] εὐνοίας ἐπὶ Λακεδαιμονίων, μνήμης ἐπὶ Ἀθηναίων. 2. Ἐχοι] ἀντὶ τοῦ εἶχεν. Τὸ μὴ μυθῶδες] πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. 3. Τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς] τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια, ἀρκούντως ἔξει (ἦτοι ἀρκέσει) κρίναι αὐτὰ, τὰ γεγραμμένα δηλονότι, ὠφέλιμα εἶναι πᾶσιν, ὅσοι βουλήσονται σκοπεῖν τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς καὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ποτε αἴθις τοιούτων καὶ παραπλησίων. 5. Κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] ἐπειδὴ ἀδηλα τὰ ἀνθρώπινα. 6. Κτῆμα] κέρδις. κτῆμα τὴν ἀλήθειαν, ἀγώνισμα τὸν γλυκὺν λόγον. αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. 7. Ἀγώνισμα] θέαμα, παιδιὰ, ποιητικὸν ἀγώνισμα κωμωδοποιῶν ἢ τραγωδοποιῶν. Ξύγκειται] τουτέστι, σαφὲς ἐστί, ξυγγράφεται.

1. ἑκατέρω Α.Β.Ε.Η.α.φ. vulgo ἑκατέρων.

τις] τῆς Κ.

2. Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν—ξύγκειται] Laudat hæc Dion. Halic. p. 139. ubi est ἀνθρώπινον. WASS. ut et p. 146. Ὅσοι δὲ βουλήσονται—ὠφέλιμα. Id. p. 6. DUK. μῆ] om. e.

3. Ἀτερπέστερον] Pindar. Ol. I, 44. Καὶ που τι καὶ βροτῶν φρένας, ὑπὲρ τὸν ΑΛΗΘΗ λόγον Δεδαϊδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις Ἐξαπατῶντι ΜΥΘΟΙ. WASS.

τῶν γεγεννημένων α.

5. ἀνθρώπειον Β.Ι.α β.σ.δ.ε. ἀνθρώπειον Κ.

Ἀνθρώπειον] Ita recte quidam MSS. Nam Iones ἀνθρωπήϊος et Attica vetus; atque ita Magister, neque aliter Rhodienses Hesychio teste. WASS. Ἀνθρώπειον etiam Dion. Halicarn. p. 65. DUK.

Post τοιούτων omisi ὄντων cum A.B.C.E.φ.α.β.σ.δ.ε.φ.γ.η.ι. et Dionysio p. 824. Vid. Schaefer. ad

Soph. Trachin. 1066.

6. ἀρκούντως C.

Κτῆμά τε] Hæc repetit ad verbum Lucianus in præceptis de scribenda Historia; et Quintilianus hujus loci sensum pulcherrime expressit, lib. X. *Totum historiae opus non ad intuitum rei pugnantque præsentem, sed ad memoriam posteritatis et ingenii famam componitur.* HUDS. Κτῆμα—ξύγκειται laudat D. Hal. p. 25. ubi habet κτ. δὲ εἰσαεῖ, et pro παραχρῆμα, non bene παραυτίκα. at p. 139. ἐς αἰεὶ vid. Plin. Ep. V. 8. Quintil. X. 1. WASS. Non est, cur recedatur a vulgata scriptura ἐς αἰεὶ, quam etiam Lucian. habet de Hist. scrib. p. 634. Nec dubito, quin pro eo, quod est in eodem libello p. 603. ἦν τις, ὡς ὁ Θεουκιδίδης φησὶν, ὡς αἰεὶ κτῆμα συντιθείη, legendum sit ἐς αἰεὶ. Et sic emendatum erat a nescio quo ad oram Edit. Ald. DUK.

7. Ἀγώνισμα] Agn. Pollux III.

23. Belli diu-
turni et a-
trocissimi
varia por-
tenta fuere,
initium au-
tem a sub-
latis indu-
ctis, post
captam Eu-
bæam fac-
tis. Inde
ad contro-
versias
Græcorum
et rupti fœ-
deris causas
Thucydides
transit.

Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν,
καὶ τοῦτο ὅμως δυεῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν τα-
χεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε. τούτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκος τε
μέγα προὔβη, παθήματά τε ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ
τῇ Ἑλλάδι οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. οὔτε γὰρ πόλεις 5
τοσαύδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων,
αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων (εἰσὶ δὲ αἱ καὶ
οἰκήτορας μετέβαλον ἀλισκόμεναι), οὔτε φυγαὶ τοσαύδε
ἀνθρώπων καὶ φόνος, ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ
διὰ τὸ στασιάζειν. τά τε πρότερον ἀκοῆ μὲν λεγόμενα, 10
ἔργα δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα, οὐκ ἀπίστα κατέστη,
σεισμῶν τε πέρι, οἱ ἐπὶ πλείστον ἅμα μέρος γῆς καὶ
ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον, ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἱ
πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονεύμενα

2. Δυεῖν ναυμαχίαιν] ναυμαχίαι δύο, ἐν Ἀρτεμισίᾳ, ἐν Σαλαμῖνι· πεζομα-
χίαι δύο, ἐν Πύλαις, ἐν Πλαταιαῖς. Ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε] ἤγουν τα-
χέως ἐπαύσατο. 3. Τούτου] τοῦ Πελοποννησίου. 5. Ἐν ἴσῳ χρόνῳ] ἐν
ᾧ ἔτεσιν. 7. Εἰσὶ δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας] οἶον ἢ Ποτίδαινα καὶ Αἴγινα.
9. Ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν] ξυνηνέχθη, ἀπὸ κοινῆς. 10. Τά τε πρότερον
ἀκοῆ μὲν λεγόμενα] καὶ τὰ λεγόμενα (φησὶν) ὅτι ἐγένοντο πρότερον, ἅπερ
σπανιώτερον ἔργα ἐβεβαιούντο. τουτέστιν, ὅτι τοιαῦτα ἔστιν ὅτε ἐγένοντο. καὶ
ἐβεβαιούντο τὰ λεγόμενα ἀκοῆ, ἔργα· καὶ τὰ λεγόμενα τοίνυν οὐκ ἀπίστα
κατέστη. πόθεν; ἐκ τοῦ συμβῆναι τοιαῦτα. καὶ γὰρ ἐλέγετο (φησὶ) περὶ
σεισμῶν καὶ ἐκλείψεων ἡλίου καὶ αὐχμῶν. καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
πολέμου δεινότερα τοιαῦτα, ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον.

141. huc spectat Lucianus de
Hist. conscrib. 631. WASS. De
sententia horum verborum vid.
Casaubon. ad Sueton. Caligul.
c. 53. Interpretes ad Plin. Ep.
5, 8. et Bos Observat. Critic.
c. 3. DUK.

1. ἔργων d.i.
2. τοῦτο] om. d.i.
δυοῖν C.G.a.c.d.e.f.i.
καὶ πεζομαχίαιν] om. d.
4. ξυνηνέχθη] ξυμβῆθι Dionysius
p. 1074. non p. 860.
5. οἷα] πολλὰ Dionysius.

7. ὑπὸ σφῶν] præpositionem
omittit Dionysius l. i. habet p.
768.

8. μετέβαλλον] a.
9. ἀνθρώπων] om. f.
φθόνος b.
10. διαστάζειν N.
πρότερα c.
12. μέρος τῆς γῆς P.Q.a.
13. ἰσχυρότατοι] ἰσχυρότεροι b.i.
et γρ.c. ὑψηλότερον L.O.P.
14. παρὰ τὰς—μνημονευόμενας
Dionysius p. 861. qui p. 1075.
ut editur.

ξυνέβησαν, αὐχμοὶ τε ἔστι παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ, καὶ [ἡ] οὐχ ἥκιστα βλάβασα καὶ μέρος τι φθείρασα ἢ λοιμώδης νόσος. ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. ἤρξαντο δὲ αὐ-
 5 τοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακον-
 τούτεις σπονδάς, αἱ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἄλω-
 σιν. διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτίας προέγραψα πρῶτον καὶ
 τὰς διαφορὰς, τοῦ μή τινα ζητῆσαι ποτε ἐξ' οὗτου τοσοῦτος
 πόλεμος τοῖς Ἑλλησι κατέστη. τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστά-
 10 τὴν πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, τοὺς Ἀθηναίους
 ἠγοῦμαι, μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας
 τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν· αἱ δ'

1. Ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ] σημειῶσαι, ἀπὸ τῶν αὐχμῶν λιμὸς καὶ λοιμὸς. τὴν δὲ λοιμώδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα. 4. Μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα] ἢ σύνταξις, μετὰ τοῦ πολέμου ἅμα. παρέλκον τὸ ἅμα. 5. Τὰς τριακοντούτεις σπονδάς] μετὰ 15 ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη 10, ὡς γενέσθαι ἔτη 5 ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν. 7. Ἐγραψα] ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον. 8. Τοῦ μή τινα ζητῆσαι] λείπει τὸ ἕνεκεν. 10. Πρόφασιν] αἰτίαν. Ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ] κεκρυμμένην. 12. Ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν] τὰ ὀνόματα ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ

2. καὶ ante λιμοὶ om. a.c.
 καὶ οὐχ ἥκιστα βλ. καὶ μ. τι φθ.
 ἢ A.B.c.g.h. καὶ οὐχ ἥκιστα καὶ ἢ
 βλ. καὶ μ. τι φθ. ἢ Dionysius p.
 187. καὶ οὐχ ἥκιστα φθ. καὶ μ. τι
 ἢ L.O.P. καὶ οὐχ ἥκιστα καὶ μ. τι
 φθ. ἢ. f.

4. ξυνεπέθεντο f.
 δὲ ἀθηναῖοι αὐτοῦ Dionysius.

5. πελ.] λακεδαιμονίοι f.
 τριακοντούτις A.

Τριακοντούτεις] Huc respicit Suid. h. v. et laudat Aristophanem, quasi is quoque hac voce utatur. Sed Aristophanes non τριακοντούτεις, verum τριακοντούτιδας σπονδάς dicit Equit. 1385. et Acharn. 193. 251. Et sic Thuecyd. infra c. 87. vid. Jun-

germ. et Kuhn. ad Poll. I, 56. Duk.

6. μετὰ τὴν εὐβ. Dionysius.
 7. δι' ὅτε A.B. ὅτι c.
 δ'] om A.B.h.

προέγραψα A.B.F.H.N.a.f.g.h. cum Dionysio p. 141. et 146. (cf. Porson. ad Aristophan. Eccles. 1009.) προσέγραψα Priscian. p. 1181. Putsch. ξυνέγραψα idem p. 1207. ἔγραψα ceteri.

8. τινα A.B.F.H.a.f.g. cum Prisciano. vulgo τινας.

9, γάρ] om. c.
 10. πρόφασιν] αἰτίαν Dionysius p. 796. qui mox λόγῳ δὲ ἀφ. τ. ἀθ. οἶμαι.

11. γιγνομένους] om. a.

ἐς τὸ φανερὸν λεγόμεναι αἰτίαι αἰδ' ἦσαν ἑκατέρων, ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.

24.
Epidamni

* 'ΕΠΙ'ΔΑΜΝΟ'Σ ἐστὶ πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι τὸν

'Αθηναῖοι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. 1. Αἰδ' αἰ καθεξῆς ῥηθησόμεναι. 3. 'ΕΠΙ'ΔΑΜΝΟ'Σ] ἡ νῦν Δυρράχιον καλεῖται, ἦντινα παραγραμ-

3. ἐς δεξιὰ Harpocratio v. Ἴόνιος.

Hesychii locus in Ἐνδέξια, nonnihil habere mihi videtur obscuritatis; nam magna parte truncatum esse, quod huic Lexicographo pejus etiam, ut opinor, quam Stephano, contigit, res ipsa clamat. Primum sic censeo, triplicem olim in antiquis Hesychii membranis exstitisse lectionem, ἐς δεξιὰ, ἐνδέξια, et ἐν δεξιᾷ. Hæc autem varietas orta non ex eo tantum, quod illæ voces facile commutentur, sed potissimum ex male sedula Grammaticorum cura, qui sæpe locutiones, quarum potestatem veterum usus non distinxerat, distinguere sategerunt, quod ex uno Demosthene, ut de Homero taceam, exemplo non uno possem probare. Primum ἐς δεξιὰ studiosissimus antiquæ scripturæ habet Harpocratio: sic tum alii, tum Syncellus ex melioribus pag. 258. B. τοῖς πλείοσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιὰ. Itaque legendum esse apud Pollucem II. 161. pæne mihi persuadet Palatini Vossianique codicum, qui raro fallit, consensus: neque hoc alia ratione dicitur, quam quod apud Herodotum III. 90. ἀπὸ τῶν Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ εἰσπλέοντι. Secundum etiam casum adjungunt: Lucianus T. II. Ed. Salm. p. 480. τοὺς ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων ἄφες: et Dial. Meretric. IV. εἰσιόντων ἐπὶ

τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, quibus in locutionibus rarissime, credo, reperies ἐπὶ δεξιὰ, vel ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῖς εἰσιούσι, vel ἐξιούσι. In Lysia legebatur junctis vocibus εἰσιόντων πρὸς τῇ Νεμέῃ ἐστήκεν ἐπιδέξια, quod Pollux tanquam minus usitatum pro ἐκ δεξιᾶς χειρὸς, observare non neglexit II. 159. alias etiam solent τῶν εἰσιόντων vel ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἐν δεξιᾷ, veluti non Lucianus quidem, sed eruditus tamen et ingeniosus scriptor Encomii Demosthenis ad ipsum initium. Ælianus V. H. VIII. 16. Philostratus de Vitis Soph. lib. I. in fine, itidem ἐκ δεξιᾶς. Sed usu rariore præpositionem omisit Pyrgion apud Athen. IV. p. 143. F. τράπεζα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρείαα. Non me fugit, Casaubonum ἐκ δεξιᾶς corrigere vel ἐν δεξιᾷ: sed, quo minus adsentiar, retinet me Schol. Pindari ad O. IG. 32. qui ex Theopompo protulit, εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρὸς, ubi ἐξ perinde deficit. Tum secundum illud ἐνδέξια legisse Hesychium, vel potius vetustiorum aliquem Grammaticorum, ex quo ista fuerant descripta, sic satis est manifestum. Non me fugiunt, quæ, quia locus sit mutilatus, si quis pertendat, contra possint disputari, hæc alio pertinere, atque adeo esse transferenda ad præcedens ἐν δεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν, cui Thucydideum istud ad vulgatas Edd. emendandum exempli vice

Ἴόνιον κόλπον· προσοικοῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι Βάρβα-origines et
 ροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. ταύτην ἀπόκισαν μὲν Κερκυραῖοι, Paullo ante
 ματίζοντες Δοράκιον καλοῦσι. 2. Ἀπόκισαν] οὐχὶ ἀπανέστησαν τῆς οἰ-
 li Pelopon-

fuerit adjectum : sed multo minore, ut quidem puto, probabilitatis specie, quam si hunc in modum sententiam verborum capiamus : Ἐνδέξια quando antepenultimam habet acutam, addere non poterimus in orationis proximo membro, quod oppositum est : ita Thucydides nullam facturum mentionem loci alterius ad sinistram siti, scripsit ἐνδέξια εἰσπλ. In iis autem, quæ perierunt (hoc satis ostendit εἰ MEN) diversam esse rationem docuerat, si scribas ἐν δεξιᾷ : tum enim solere ἐπιφέρεισθαι τὸ ἀντικείμενον, quomodo in Strabone XVII. apud eundem atque alios. Ego quidem discrimen illud haud magni facio ; sed tale tamen est, pag. 1144. B. κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν δεξιᾷ ἢ νῆσος &c. κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν χεῖρα. et sæpius ut ingenio Grammaticorum et consuetudine minime sit indignum. Etymologus itidem, sed alia paulum via, hæc utraque separavit, quoniam quæ notat ad Homerum proprie pertinent, cuius οἰνοχοεῖν, δεῖξαι, αἰτεῖν ἐνδέξια II. A. 597. H. 184. Od. P. 365. duplici fere modo veteres interpretantur, ἐπιδεξίως aut ἐκ δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενον : nam ἐνδέξια σήματα II. I. 236. sine controversia sunt αἴσια καὶ καλά, ut recte Etymol. Jam in Thucydide quin per linguæ Græcæ genium scribi possit ἐνδέξια εἰσπλέοντι minime videtur dubitandum. Si Lysiae licuit εἰσιόντων ἔστηκεν ἐπιδέξια (de statua, credo, loquebatur), cur displiceat εἰσπλέοντι πόλις ἐστὶν ἐνδέξια ; præsertim quum

ista phrasis habere videatur nescio quid Atticismi veteris, qualia sunt hujus generis plura, χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοια τοῖς ἑλλήνων πλουσιωτάτοις, &c. Neque tamen idcirco tertiam lectionem et vulgatam damnavero, quam similium exemplorum multitudo tuetur : verum hoc solum contendendo, nunc difficulter admodum posse dijudicari, quid ab ipso historicorum principe vera sit profectum. HEMSTERHUS.

Ἐσπλέοντι τὸν Ἴόνιον] Quod in Harpoer. v. Ἴόνιος, vulgo editur, ἐς δεξιὰ, ferri posset, nisi et Thucydides, et Cod. Medic. repugnarent. Nam et ita fere Xenoph. Ἄναβ. 6, 4. ἡ Θράκη αὐτὴ ἐστὶν—ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι. Sed multo frequentius est ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ. Arrian. Peripl. Pont. Eux. pag. 12. Ed. Huds. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ πλέοντι ἐν δεξιᾷ Ῥήβας ποταμῆς. et p. 18. τάδε μὲν τὰ ἀπὸ Βυζαντίου πλεόντων ἐν δεξιᾷ ὡς ἐπὶ Διοσκουριάδα. Lucian. Scyth. p. 592. et Ver. Histor. p. 689. Nec placet scriptura Cod. Voss. ad Poll. II. 161. εἰς δεξιὰ εἰσπλέοντι—εἰς ἀριστερὰ, pro vulg. ἐν δεξιᾷ—ἐν ἀριστερᾷ. ἐν δεξιᾷ quoque habet Maximus Tyrius hunc locum laudans Diss. 12. ΔΥΚ.

1. Ἴόνιον I.
 κόλπον] πόντον Schol. Pindar. Pyth. 3. 120.
 προσοικοῦσι c.
 αὐτὸν Priscian. p. 1203.
 ταβλάντιοι d.i. ταλάντιοι H.a.
 2. ἀπόκησαν d. κατόκησαν Demetrius Phal. 72.

nesiaci
plebs ejicit
optimates,
qui ultionis
causa cum
barbaris
prædas ag-
gunt terra
marique.
Epidamnii
auxilium
petunt a
Corcyraeis,
sed frustra.

οἰκιστῆς δ' ἐγένετο Φάλιος Ἐρατοκλείδου Κορίνθιος, γένος τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεῖς· ξυνώκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δαωικοῦ γένους. προελθόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαμνίαν πόλις μεγάλη 5 καὶ πολυάνθρωπος· στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολλὰ, ὡς λέγεται, ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοίκων

κίας, ἀλλ' ἀποικίαν πέμφσαντες ᾤκισαν. 2. Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] ὁ παλαιὸς νόμος οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους ἐκάλει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, τοῦτ' ἐστὶ τῆς πατρίδος· ἐκ τῆς Κορίνθου, Κορίνθιος. 3. Κατακληθεῖς] τὸ κατακληθεῖς κυρίως εἶπεν· ἀπὸ γὰρ μειζόνων τῶν Ἡρακλειδῶν. ὡσπερ ἀνακληθεῖς ἀπὸ ἐλασσόνων λέγεται. 7. Τῶν προσοίκων βαρβάρων] τῶν Ταυλαν-

1. γένους α.

2. Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] Quænam fuerint jura, quæ coloniæ originibus suis debebant, non alienum erit paucis hoc loco perstringere. Primo igitur ii, qui in coloniam mittebantur, armis et commeatu, a civibus suis instruebantur de publico, ut docet Libanius in Argumento orationis Demosthenis, περὶ τῶν ἐν Χερβρόνησφ. Præterea publica iis Diplomata debebantur, quæ ἀποίκια vocabant, teste Hyperide in orat. Deliacæ apud Harpocrat. Sed quod præcipuum est, sacra patria coloni secum asportabant, ignemque sacrum e penetrali urbis depromptum et accensum; quod docet Auctor Etymolog. in Πρυτανεῖα. qui quidem ignis si casu exstinctus esset, ex Prytaneo conditorum accendi eum oportebat. Moris quoque erat, ut coloniæ quotannis legatos in majorem patriam (sic Curtius lib. 4. vertit, quam Græci μητροπόλιν dicunt) mitterent Diis patriis sacra facturos, ut testantur Polybius, cap. 114. legationum, et Curtius, lib. 4. Solenne etiam erat, ut coloniæ

ab originibus suis Pontifices acciperent, ut constat ex Thucydide, pag. 44. l. 14. et Scholiaste ad eundem locum; quin etiam, si aliquando coloni aliam coloniam aliquo deducere vellet, moris erat, ut ducem a majore patria postularent, ut hoc in loco docet Thucyd. nam Corcyraei coloni erant Corinthiorum, ideoque Phalium ex Metropoli arcessebant, ut coloniæ Epidamnium deducendæ dux esset. Plura hac de re vide in Valesii notis ad Excerpta Polybii p. 7. HUDS. Add. Spanhem. Dissert. IX. de Usu et Præst. Numism. p. 570. seqq. DUK.

3. ξυνώκισαν F.H. ξυνώκισσαν Q. Ante κορ. omisi τῶν cum A.B. C.F.I.a.d.f.g.h.

4. τοῦ ἄλλου A.B.C.F.I.a.c.d. h. ἄλλου H.N. ἄλλοι ἐκ τοῦ vulgo.

5. τῶν] om. N. πόλις] δύναμις C.I.L.O.P.Q.c. d.e. δύναμις καὶ πόλις K.N.

7. ὡς λέγεται ἔτη πολλὰ α. ἀπὸ A.B.C.F.G.H.I.K.L.N. O.P. et Parisini omnes cum Hermogene π. μεθ. δειν. 35. vulgo ὑπό.

Ἐπὶ πόλεμον] Aristides in Lib.

βαρβάρων ἐφθάρησαν καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστερήθησαν. τὰ δὲ τελευταῖα πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς, οἱ δὲ ἀπελθόντες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐληίζοντο τοὺς ἐν τῇ πόλει κατὰ τε 5 γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες Ἐπιδάμνιοι, ἐπειδὴ ἐπιέζοντο, πέμπουσιν ἐς τὴν Κέρκυραν πρέσβεις ὡς μητρόπολιν οὔσαν, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους, ἀλλὰ τοὺς τε φεύγοντας ξυναλλάξαι σφίσι καὶ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον καταλῦσαι. ταῦτα 10 δὲ ἰκέται καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον ἐδέοντο. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὴν ἰκετείαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν. * γνόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι οὐδεμίαν σφίσιν ἀπὸ Κερκύρας τιμωρίαν οὔσαν, ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι

25.
Itaque Delphos mit-

τίαν. 2. Τὰ δὲ τελευταῖα] ἀντὶ τοῦ, τέλος δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα, ἤγουν κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς στάσεως αὐτῶν. Πρὸ τοῦδε] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. 3. Αὐτῶν] τῶν Ἐπιδαμνίων. 10. Ἐς τὸ Ἡραῖον] ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἥρας. 11. Τὴν ἰκετείαν οὐκ ἐδέξαντο] οὐχὶ τὴν πρεσβείαν οὐχ ὑπέδεξαντο, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν. τὸ τέλος εἶπεν ἀντὶ τῆς πράξεως, συντομώτερον εἰπὼν καὶ καινότερον. τὸ γὰρ εἰπεῖν ὅτι ὑπέδεξαντο τὴν πρεσβείαν καὶ κατέθετο τὴν τιμωρίαν ποιῆσαι, μακρὸν ἂν ἐγένετο καὶ σύνηθες κατὰ τὴν φράσιν. 13. Τιμωρίαν οὔσαν] βοήθειαν οὔσαν. ἢ ὑπακουστέον τὸ κατὰ τῶν ἀδικούντων. τιμωρίαν, κατὰ τῶν ἀδικούντων, αὐτοὺς δηλαδὴ, ἐκδίκησιν. Θέσθαι

de Dict. Simpl. c. 13. ait simplicem orationem esse στασιάζσαντες, et asperiores reddi, si dicas, ἐπειδὴ δὲ ἐστασίασαν. Refert etiam Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος c. 35. hæc, στασίασαντες—ἐφθάρησαν inter exempla ἀμφιβολίας. Nam ambiguum esse, a bello, an a seditionibus perierint. Non posse dici eos a bello periisse. Itaque sententiam esse e bello seditiones ortas, et a seditionibus interitum. Neminem enim dicere ἀπὸ πολέμου ἐφθάρησαν. Non adsequor, quid velit, et videtur argutari. Duk.

3. ἐδίωξε α. ἐξεδίωκε G.

Ἐξεδίωξε] Pollux IX. 157. WASS.

4. μετὰ τῶν βαρβάρων] om. L. O.P.Q.

7. δεόμενοι—σφίσι] om. L.g.

8. ξυναλλάξαι A.B.C.Q.a.b.c. vulgo συναλλάξαι.

9. τὸν] om. P.Q.

10. δὲ] δὴ Priscianus.

Ἰκέται] Priscian. 18. p. 1178. ordinem invertit: καθ. εἰς τὸ Ἡ. ἰκέται, sed p. 1174. recte citat; denique p. 1186. corrupte, καθ. δὲ αἰσχίνης ἰκ. δ. ε. τὸν Ἡραῖον. ex secundo Lib. WASS. De Heræo Palmer. II. Græc. Ant. 10. p. 352. Duk.

13. ἀπὸ κερκ. τιμωρίαν] τιμω-

tunt, ac, jubente deo, Corinthiis se dedunt. Hi libenter eos recipiunt et auxilia promittunt, partim rati, suos se colonos defendere, partim odio in Corycraeos, divitiis et navalibus copiis superbientes.

τὸ παρόν· καὶ πέμψαντες ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπήροντο εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκισταῖς, καὶ τιμωρίαν τινὰ πειρῶντο ἀπ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλε παραδοῦναι καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι. ἐλθόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι ἐς τὴν Κόρινθον κατὰ τὸ μαντεῖον παρέ-
5
δοσαν τὴν ἀποικίαν, τὸν τε οἰκιστὴν ἀποδεικνύντες σφῶν ἐκ Κορίνθου ὄντα καὶ τὸ χρηστήριον δηλοῦντες· ἐδέοντό τε μὴ σφᾶς περιορᾶν διαφθειρομένους, ἀλλ' ἐπαμῦναι. Κορινθιοὶ δὲ κατὰ τε τὸ δίκαιον ὑπεδέξαντο τὴν τιμωρίαν, νομιζόντες οὐχ ἥσπον ἑαυτῶν εἶναι τὴν ἀποικίαν ἢ Κερ-
10
κυραίων, ἀμα δὲ καὶ μίσει τῶν Κερκυραίων, ὅτι αὐτῶν παρημέλουν ὄντες ἀποικοὶ· οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα, οὔτε Κορινθίῳ ἀνδρὶ προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι,

τὸ παρόν] θέσθαι τὸ εὖ θέσθαι, τὸ δὲ παρόν ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο γὰρ καὶ τὴν πόλιν παραδοῦναι καὶ τιμωρίαν λαβεῖν. 2. Εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις] διὰ τὸν Φάλιον δηλονότι, ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς αὐτὸς ἦν, Κορινθίος ὢν. Ὡς οἰκισταῖς] οὐχ ὅτι ἀληθῶς Κορινθιοὶ αὐτοὺς ᾤκισαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς Φάλιος Κορινθίος ἐγένετο. 4. Καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι] τοὺς Κορινθίους. 5. Κατὰ τὸ μαντεῖον] κατὰ τὸ μάντευμα. 6. Τὴν ἀποικίαν] τοῖς Κορινθίοις δηλονότι. Τὸν τε οἰκιστὴν] Φάλιον. 9. Κατὰ τε τὸ δίκαιον] κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς δίκαιον. ἐνόμιζον γὰρ αὐτῶν μάλλον εἶναι τὴν ἀποικίαν. 12. Ὅντες ἀποικοὶ] ἤγουν πέμψαντες τὴν ἀποικίαν. Ἐν πανηγύρεσιν] ἐν Ὀλυμπίοις, Νεμέοις καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀγῶσιν. σημειῶσαι δὲ ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας, οὗτοι ἐποίουν τὰς πανηγύρεις ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν οἰκιστῶν ἀπέρχοντο τῶν ἱερῶν, τουτέστι τῶν θυσιῶν. Οὔτε γὰρ] ἰστέον ὅτι ὁ γὰρ παρέλκει, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρημέλουν. ἢ τὸ διδόντες ἀντὶ τοῦ εἰδοσαν, ὡς καὶ Ὅμηρος (II. 8, 307.) καρπῷ βριθομένη, ἀντὶ τοῦ βριθεται. 13. Γέρα τὰ νομιζόμενα] τὰς τιμὰς καὶ προεδρίας. 14. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν] διδόντες τὰς καταρχάς. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας ἐκ τῆς μητροπόλεως λαμβάνειν. Αἱ ἄλλαι ἀποικίαι] ἀντὶ τοῦ αἰ

ρίαν ἀπὸ κερκ. a.

1. ἐπήροντο A.B.F.H.K.N.a.f. g.h.i. vulgo ἐπηρώτων.
3. ὁ—ποιεῖσθαι] om. L. αὐτὴν C.O.P.c. et pr. G.
5. παρέδ. τὴν ἀποικίαν] om. c.
6. ἀποδεικνύντες d.
8. φθειρομένους B.G.I.O.P.c.e.
12. Ἀποικοὶ] De hoc Scalig.

- ad Euseb. Chron. p. 78. Spanhem. de Usu Numism. p. 569. et Palmer. l. d. p. 356. Duk. εὔτε γὰρ] Cf. Diodor. Sic. 12, 30. ibique Wesseling. ἐν ταῖς π. ταῖς K. 13. κορινθίων] P. 14. προκαταρχόμενοι c.

περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς, καὶ χρημάτων δυνάμει ὄντες κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὁμοῖα τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις καὶ τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ δυνατώτεροι, ναυτικῶ δὲ καὶ πολὺ προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι, καὶ κατὰ τὴν 5 τῶν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας, κλέος ἔχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς. ἢ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικὸν καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι· τριήρεις γὰρ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ὑπῆρχον αὐτοῖς, ὅτε ἤρχοντο πολεμεῖν. * πάντων οὖν τούτων ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ Κορίνθιοι ἐπεμπον ἐς τὴν Ἐπί- 26. Corinthii colonos et propugnatores Epidamnum mittunt, pedestri itinere, ne a Corcyraeis, per mare

10 δαμνον ἄσμενοι τὴν ἀφέλειαν, οἰκήτορά τε τὸν βουλόμενον ἱεναὶ κελεύοντες, καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων καὶ ἑαυτῶν φρουροῦς. ἐπορευθήσαν δὲ περὶ ἐς Ἀπολλωνίαν, Κορινθίων οὔσαν ἀποικίαν, δέει τῶν Κερκυραίων, μὴ κω-

πεμφθεῖσαι ἀποικία. 1. Περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις, ἀντὶ τοῦ περιφρονοῦντες αὐτῶν. 4. Ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι] οὐ γὰρ αἰεὶ πλέον εἶχον ναυτικόν. διὰ τοῦτο φησὶν, ἔστιν ὅτε. Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τῇ προενοικήσει τῶν Φαιάκων. προενοικήσει λέγει τῆς Κερκύρας· καὶ γὰρ οἱ Φαίακες παλαιότεροι ἦσαν τῶν Κερκυραίων, καὶ ἄριστοι τὰ ναυτικά. Ὡς τῶν Κερκυραίων οὕτω δεξαζόντων λέγει, καὶ οὐχὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. αἰεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει. 5. Κλέος ἔχόντων] τῶν Φαιάκων ἐς τὰ περὶ τὰς ναῦς. 6. Ἡ καὶ μᾶλλον] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ διό. διὸ καὶ μᾶλλον, διὰ τὴν φήμην τῶν Φαιάκων, μὴ φανεῖν χείρους. 7. Καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι] τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥήμα, οἷον οὔτε τελείως δυνατοὶ οὔτε ἀσθενεῖς. 8. Πάντων οὖν τούτων] ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἕνεκα πάντων τούτων οἱ Κορίνθιοι τοῖς Κερκυραίοις. 9. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Κερκυραίων ἐγκαλοῦντες. πρὸς Κορινθίους ἰδίως εἶπε τὸ ἐγκαλεῖν ἐγκλήματα ἔχειν. 10. Τὴν ἀφέλειαν] ἀφέλεια, βοήθεια, συμμαχία, ἐπικουρία. 11. Καὶ ἑαυτῶν φρουροῦς] ἐπεμπον δηλονότι.

2. τὸν χρόνον] om pr. g.
ὁμοῖα A. Vide Wesseling. ad Diodor. 13. p. 542. GOTTL.

ἔλλησι δυνατωτάτοις a.
3. τῇ παρασκευῇ τῇ ἐς πόλεμον c.
4. ἔστιν ὅτε καὶ πολὺ προέχειν a.
5. τῶν] om. C.e.
6. τὸν ναυτικὸν g. τὰ ναυτικά I.
L.O.P.Q.
7. οὐκ] om. pr. i.
εἴκοσι γὰρ f.

12. αὐτῶν K.i.

13. Κορινθίων οὔσαν, &c.] Corcyraeos in ejus conditu socios Corinthiis addit Seymnus Chius, his versibus: Οἷς πλησιόχωρός ἐστιν ἢ Ἀπολλωνία Κορινθίων Κερκυραίων τε κτίσις. Quibus consentit Pausanias in Eliacorum 2. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 150. HUDS. Add. Spanhem. l. d. p. 570. Duk.

transeun-
tes, inter-
ciperentur.
Sed hi illo-
rum remis-
sionem ex-
sulumque
receptio-
nem ab E-

λύονται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι. Κερ-
κυραῖοι δὲ ἐπειδὴ ἤσθοντο τοὺς τε οἰκίητορας καὶ φρουροὺς
ἤκοντας ἐς τὴν Ἐπίδαμνον τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίους δε-
δομένην, ἐχαλέπαινον· καὶ πλεύσαντες εὐθύς πέντε καὶ
εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὕστερον ἑτέρῳ στόλῳ, τοὺς τε φεύγον- 5

1. Περαιούμενοι] πλέοντες. 3. Τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίους δεδομένην] τού-
τῃ ἐστι τὴν τῶν Ἐπιδαμνίων τοῖς Κορινθίοις ἀναφερομένην. 5. Τοὺς τε φεύ-

1. κωλύονται B.

θάλασσαν A.C.F.G.H.a.c.d.g.
vulgo θάλατταν.

2. ἐπεὶ α.

ἤσθοντο A.C.F.H.I.K.a.b.c.f.g.
h.i. ceteri ἤσθητο.

3. εἰς τὴν ἐπίδ. ἤκοντας α.

5. Τοὺς τε φεύγοντας—αὐτοὺς] Suidas in ἐπήρεια. Ἐπηρεύω est, injuriam facio tam re quam ver-
bis, et fere in contumeliam in-
ferioris. Noster: Καὶ παρήγγειλε
παραφυλάσσειν, μὴ ἄρα που τις ἀπὸ
τῆς ἄλλης στρατιᾶς ἐνὼν ΕΠΗΡΕΑΨΟΙ
αὐτοῖς. Recentiores pro cal-
umniani, invehi, obtrectare, in
foro lites facessere, corpus de-
honestare. Grammatici βιάζει,
βλάπτει, et κατ' ἐπήρειαν, reddunt
κατ' ἀπειλήν ἐν τῷ πολέμῳ, vel τὴν
πολέμου καταδρομὴν proprie a voce
Ἄρης. Una cum ὑβρίζω, προσπη-
λακίζω, ὑβρις, λαιδορία conjungit
Demosthenes. Audiamus Ari-
stotelis Rhet. 2. Τρία ἐστὶν εἶδη
ὀλιγωρίας, καταφρόνησίς τε, καὶ Ἐ-
ΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, καὶ ὑβρις· ὅ, τε γὰρ
καταφρονῶν ὀλιγωρεῖ· ἃ γὰρ οἴονται
μηδενὸς ἄξια εἶναι, τούτων καταφρο-
νοῦσι. Τῶν δὲ μηδενὸς ἄξιων, ὀλιγω-
ροῦσι. καὶ ὁ ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, φαί-
νεται καταφρονεῖν· ἐστὶ γὰρ ὁ ἘΠΗ-
ΡΕΑΣΜΟΣ ταῖς βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα
τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Idem
Polit. 3, 16. Οἱ ἐν πολιτικαῖς ἀρ-
χαῖς πολλὰ πρὸς ἘΠΗΡΕΙΑΝ καὶ
χάριν εἰώθασιν πράττειν. Alibi uti-

tur de multa a parente impos-
sita. Pollux idem valere tradit
atque ἐργολαβεῖν. et alio in loco:
Τῶν ἐκ Δικαστηρίου ὀνομάτων τὸ συ-
κοφαντεῖν, ἐργολαβεῖν, ἘΠΗΡΕΑΨΟ-
ΖΕΙΝ, καταψευδεσθαι, καταψευδο-
μαρτυρεῖν.—καὶ τὸ πρᾶγμα συκο-
φαντία, ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, ἐπήρεια,
ψευδολογία. Iterum in Cap. περὶ
ψόγου Ῥήτορος. ἀπατεῶν, ἐπιβουλεύ-
ων, ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, δημεύων. Dio-
dorus 17: Græci ora, naribus
mutilati dicunt se περιόντας ἐν
ταῖς πόλεσιν ἐπονείδιστον μὲν ἔξαι
τὴν ἐκ τῆς τύχης ἘΠΗΡΕΙΑΝ. Et,
in Syracusarum direptione Lib.
19: Παρῆν ὄραν πᾶσαν τὴν πόλιν
πεπληρωμένην ὑβρεως καὶ φόνων, καὶ
παντοίων ἀνομημάτων. οἱ μὲν γὰρ διὰ
τὰς προὔπαρχούσας ἔχθρας οὐδεμιᾶς
ἘΠΗΡΕΙΑΣ ἀπέιχοντο. Josephus
etiam de Civium suorum injuriis
in Alexandrum Antiq. 13, 14.
μύρια εἰς ὑβριν καὶ ἘΠΗΡΕΙΑΝ
πραξάντων. 15, 2. quando Herodes
Pontificatum dabat obscuro
cuidam, posthabito Alexandræ
filio, οὐκ ἤνεγκεν, inquit, Ἀλεξάν-
δρα τὴν ἘΠΗΡΕΙΑΝ. et infra,
χαλεπῶς ἔφερε τὴν ἀτιμίαν. D. Pe-
trus I. 3. 16. ἵνα ἐν ᾧ ΚΑΤΑΛΛΑ-
ΛΩΣΙΝ ἡμῶν ὡς κακοποιῶν, κατα-
σχυνθῶσιν οἱ ἘΠΗΡΕΑΣΟΝΤΕΣ.
D. Matth. 5. 43. 44. ἠκούσατε ὅτι
ἐβρόθηθ, ἀγαπήσεις τὸν &c. προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἘΠΗΡΕΑΣΟΝ-
ΤΩΝ ἡμᾶς καὶ διωκόντων. Illud hic

τας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτοὺς (ἦλθον γὰρ ^{pidamniis}
 ἐς τὴν Κερκυραν οἱ τῶν Ἐπιδαμνίων φυγάδες, τάφους τε ^{postulant,}
 ἀποδεικνύντες καὶ ζυγγένειαν, ἣν προῖσχόμενοι ἐδέοντο ^{missis navi-}
 σφᾶς κατάγειν) τοὺς τε φρουροὺς οὓς Κορίνθιοι ἔπεμψαν ^{bus.}
 5 καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν. οἱ δὲ Ἐπιδάμνιοι οὐδὲν
 αὐτῶν ὑπήκουσαν. ἀλλὰ στρατεύουσι ἐπ' αὐτοὺς οἱ Κερ-
 κυραῖοι τεσσαράκοντα ναυσὶ μετὰ τῶν φυγάδων, ὡς κατά-
 ζοντες, καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. προσκαθεζόμε-
 νοι δὲ τὴν πόλιν, προεῖπον Ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον
 10 καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι, εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμίοις
 χρῆσασθαι. ὡς δ' οὐκ ἐπέειθοντο, οἱ μὲν Κερκυραῖοι (ἔστι ^{χρῆσεσθαι. Α}
 δ' ἰσθμὸς τὸ χωρίον) ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν. * Κορίνθιοι ^{27.}
 Etiam Co-

γοντας] τοὺς πλουσίους, τοὺς φυγάδας. 1. Κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι] κατὰ
 βλάβην καὶ στάσιν, ὅπως πάλιν στασιάζωσιν, ἢ κατ' ἀπειλήν. τρία εἶδη
 ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς καὶ ὕβρις. τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις,
 ἂ μὴδενὸς ἠγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ
 κατὰ Ἀριστοτέλην (Rhet. 2, 2.) ὁ ἐπηρεασμὸς ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσε-
 σιν, οὐχ ἵνα τι αὐτῶ. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Αὐτοὺς] τοὺς Ἐπιδαμνίους.
 3. Προῖσχόμενοι] προτείνοντες. 4. Τοὺς τε φρουροὺς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκέ-
 λειον οἱ Κερκυραῖοι. 5. Ἀποπέμπειν] τῆς Ἐπιδάμνου. 6. Ἀλλὰ στρα-
 τεύουσι ἐπ' αὐτοὺς] καὶ ἐστρατεύουσι κατ' αὐτῶν. Αὐτοὺς] τοὺς φυ-
 γάδας· τοῦτο γὰρ ἵπακουστέον. τὸ ἐξῆς, στρατεύουσι καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς
 προσλαβόντες. 9. Τὴν πόλιν] τὴν πόλιν Θουκυδίδειον, τῇ πόλει κοινόν.
 11. Ἐπέειθοντο] οἱ Ἐπιδάμνιοι δηλονότι. 12. Ἰσθμὸς] γῆ ἀμφιθάλασ-

obiter rogo, a quibus audivistis ?
 nempe ab Euripide. Πρὸς σοῦ μὲν,
 ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον, τά τ'
 ἐχθρὰ μισεῖν. Vid. Æschylum 2.
 Diodor. 599. b. Pindarus apud
 Stobæum, p. 307. ἘΠΗΡΕΑ'-
 ΖΟΝΤΑ' τι, καὶ παθεῖν ἔοικε. WASS.
 Add. Salmas. Observat. ad Jus.
 Attic. et Rom. p. 288. DUK.

- 2. δὲ A.B.g.h.
- 3. ἐδέοντό τε σφᾶς C.a.
- 4. articulum ante Κορ. omisi
 cum A.B.C.F.G.H.
- 5. οἱ δὲ] ὡς δὲ οἱ g.h.i.
 οὐδὲ A.
- 6. ἀλλὰ om. g.h.
 ἐπ' αὐτοὺς] ἐαυτοὺς A.B.C.h.

7. τεσσ. ναυσὶ A.B.C.F.G.H.
 f.g. vulgo ναυσὶ τεσσ.

ὡς] om. a.

8. αὐτοὺς post καταζόντες omisi
 cum A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.a.
 b.c.e.i.

Ἰλλυρικοὺς H.K.N.i.

9. τὴν πόλιν A.B.C.F.G.H.N.
 a.c.e.f.g.h. cum Prisciano: ceteri
 τῇ πόλει.

ἐπιδαμνίων] κορίνθιον g.

τε] δὲ C.

10. ἰέναι H.

11. χρῆσασθαι A.B.F.G.H.K.
 L.N.O.b.c.d.g.h.i. vulgo χρῆσε-
 σθαι.

Κερκ.—ἐκ] om. L.

rinthii exercitum et classem, plurium civitatum navibus et pecunia auctam, parant.

δ', ὡς αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἐπιδάμνου ἦλθον ἄγγελοι ὅτι πολιορκοῦνται, παρεσκευάζοντο στρατιάν, καὶ ἅμα ἀποικίαν ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκήρυσσον, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἵεναι· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι ξυμπλέιν, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας, 5 πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας μένειν. ἦσαν δὲ καὶ οἱ πλείοντες πολλοὶ καὶ οἱ τὰργύριον καταβάλλοντες. ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς ξυμπροπέμψειν, εἰ ἄρα κωλύοιντο ὑπὸ Κερκυραίων πλείν· οἱ δὲ παρεσκευάζοντο αὐτοῖς ὀκτῶ ναυσὶ ξυμπλέιν, καὶ 10 Παλῆς Κεφαλλήνων τέσσαρσι. καὶ Ἐπιδουρίων ἐδεήθησαν, οἱ παρέσχον πέντε, Ἐρμιονῆς δὲ μίαν καὶ Τροιζήνιοι δύο, Λευκάδιοι δὲ δέκα καὶ Ἀμπρακιῶται ὀκτῶ. Θηβαίους δὲ χρήματα ἤτησαν καὶ Φλιασίους, Ἡλείους δὲ ναῦς τε κενὰς καὶ χρήματα. αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες 15 παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται.

28.
Corcyraei frustra de pace agunt.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν, ἐλθόντες ἐς Κόρινθον μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Σικυωνίων πρέσβεων, οὓς παρέλαβον, ἐκέλευον Κορινθίους τοὺς ἐν

σος. 1. Πολιορκοῦνται] οἱ Ἐπιδάμνιοι. 3. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] λείπει τιμῆ. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ἵεναι, τοῖς Ἐπιδάμνιοις δηλονότι, ἵνα κακεῖ ἔχοιεν πάντα ὡς ἐν Κορίνθῳ. 4. Εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα] τοῦτέστιν εἴ τις οὐ βούλεται ἀπιέναι, ἀλλὰ ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, δίδῳν δραχμὰς πεντήκοντα, καὶ μενέτω, φησὶν, ἐν Κορίνθῳ οἰκῶν. 11. Παλῆς] Παλιῆς, ὡς Μεγαρής. πόλις δὲ ἡ Παλιῆ τῆς Κεφαλληνίας· τετράπολις γὰρ ἐστὶν ἡ Κεφαλληνία, Παλιῆ, Κράναια, Σαμαία, Πρώναια. 17. Παρασκευὴν] τὴν οἰκονομίαν τοῦ πολέμου. 19. Παρέλαβον] ἵνα αὐτοῖς ᾧσι μάρτυρες τῶν

1. ἐκ τῆς] om. P.

5. ἐθέλοι A.B.F.H.I.K.P.b.h. vulgo ἐθέλει.

6. κορινθίους B.K.N.c.d.e.g.h.i. cum Tusano.

7. τὰργύριον A.B.F.H.a.f.g.h. vulgo τὸ ἀργύριον.

9. ξυμπροπέμψειν A.B.F.H.K. N.a.f.g.h. vulgo ξυμπροπέμψαι.

11. παλιῆς correctus H.

κεφαλήνων B.h. Vide Eustath. ad Dionys. 431. et ad Od. I. p. 1396. Duk.

14. ἡλείους δὲ A.B.F.H.a. vulgo ἡλείους τε.

17. ἐπεὶ C.K.L.N.P.Q.c.d.e.

19. ἐν om. d.

Ἐπιδάμνω φρουρούς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν, ὡς αὐ
 μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου. εἰ δέ τι ἀντιποιούνται, δίκας
 ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν αἷς ἀν ἀμφό-
 5 τεροι ζυμβῶσιν· ὁποτέρων δ' ἀν δικασθῆ εἶναι τὴν ἀποι-
 κίαν, τούτους κρατεῖν. ἤθελον δὲ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς μαν-
 τείῳ ἐπιτρέψαι. πόλεμον δὲ οὐκ εἶων ποιεῖν· εἰ δὲ μὴ,
 καὶ αὐτοὶ ἀναγκασθήσονται ἔφασαν, ἐκείνων βιαζομένων,
 φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων
 μᾶλλον, ἀφελείας ἕνεκα. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο
 10 αὐτοῖς, ἦν τάς τε ναῦς καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ Ἐπι-
 δάμνου ἀπάγωσι, βουλευέσθαι· πρότερον δὲ οὐ καλῶς
 ἔχειν τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ δικάζεσθαι. Κερ-
 κυραῖοι δὲ ἀντέλεγον, ἦν καὶ ἐκείνοι τοὺς ἐν Ἐπιδάμνω
 ἀπαγάγωσι, ποιήσεν ταῦτα· ἐτοῖμοι δὲ εἶναι καὶ

τῶν λόγων, ἢ ἵνα αὐτοὺς αἰδεσθῶσιν οἱ Κορίνθιοι. σημειῶσαι τὸ παρέλαβον
 ἐπὶ τοῦ φιλικῆς ἔλαβον, καὶ ὡς συναγωνιστάς. 2. Δίκας ἤθελον δοῦναι.]
 ἐπιτρέψαι δικαστηρίῳ καὶ κριθῆναι ἐβούλοντο. Δίκας ἤθελον δοῦναι, ἀντὶ τοῦ
 ἔλεγον δίκας ἀμφοτέρως δίδοναι, αὐτοῖς τε Κορινθίους καὶ Κερκυραίους, δικά-
 σασθαι ἕνθα βούλωνται καὶ συμφανήσωσιν. 4. Δικασθῆ] ἀποφανθῆ.
 5. ἠθελον δὲ καὶ] ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντεῖον,
 τίσι ἔμελλε τὴν ἀποικίαν καὶ τὰ δίκαια. Καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς] ἴσως γὰρ οὐκ
 ἐπίθοντο τὸν χρησμὸν, ὃν ἔλαβον οἱ Ἐπιδάμνω διὰ Κορινθίους. 6. Ἐπι-
 τρέψαι] τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως δοῦναι. Εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ οὐκ ἐβελήσωσι
 παῦσαι τὸν πόλεμον. 7. Βιαζομένων] ἀντὶ τοῦ βιαζόντων. 8. Οὓς οὐ
 βούλονται] οἱ Κερκυραῖοι, οὐχὶ οἱ Κορίνθιοι. Ἐτέρους] ἄλλους ἀπὸ τῶν πα-
 ρόντων φίλων. ἢ ἑτέρους λέγει μᾶλλον φίλους τῶν παρόντων φίλων. Τῶν νῦν
 ὄντων] τῶν νῦν ἰσχυρόντων. λέγει δὲ Ἀθηναίους. 10. Καὶ τοὺς βαρβά-
 ρους] τοὺς Ταυλαντίους. 11. Ἀπαγάγωσιν] ἀποστήσωσιν. 13. Ἀντέλε-
 γον] οὐκ ἐναντία ἔλεγον, ἀλλὰ ἴσα· ὡς ἀντίθεος ὁ ἰσθθεος. 14. Ἐτοῖμοι

1. φρουράς e.
2. αὐτοῖς τοῦ ἐπιδ. K.
δ' ἔτι L.N.
3. ἀμφοτέροι] om. i.
5. τούτοις C.c.
τὸ—μαντεῖον A.
ἐν τῶ ἐν δ. K. ἐν τῶ δ. d.
7. ἔφασκον g.
8. οὓς ἀν βούλωνται f.
9. μᾶλλον] om. f.
10. αὐτοῖς] om. pr. a.

11. ἀπαγάγωσι C.K.L.O.b.c.
d.e.i.
βουλευέσασθαι C.a.b.c.e.f. βού-
λεσθαι Q.
12. αὐτοὺς A.B.F.H.K.L.N.
O.a.f.g.h.i. vulgo ἑαυτοὺς.
13. ἦν ἐκείνων g.
14. ἀπαγάγωσιν A.B.F.H.a.d.
e.f.g.h. ceteri ἀπάγωσι.
ἐτοιμα e.
καὶ] om. a.

29.
Corinthiis
bellum in-
dicentibus,
fit navalis
pugna, qua
vincunt
Coreyraei.

ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν, σπονδὰς ποιήσασθαι
ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. * Κορίνθιοι δὲ οὐδὲν τούτων ὑπή-
κουον, ἀλλ' ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες καὶ οἱ
ζύμμαχοι παρῆσαν, προπέμφαντες κήρυκα πρότερον πό- 5
λεμον προερούντα Κερκυραίοις, ἄραντες ἐβδομήκοντα να-
σι καὶ πέντε, δισχιλίοις τε ὀπλίταις, ἔπλεον ἐπὶ τὴν
Ἐπίδαμνον Κερκυραίοις ἐναντία πολέμησοντες· ἐστρατή-
γει δὲ τῶν μὲν νεῶν Ἀριστεύς ὁ Πελλίχου καὶ Καλλι-
κράτης ὁ Καλλίου καὶ Τιμάνωρ ὁ Τιμάνθους, τοῦ δὲ πε-
ζοῦ, Ἀρχέτιμος τε ὁ Εὐρυτίμου καὶ Ἰσαρχίδας ὁ Ἰσάρ- 10
χου. ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκτιῷ τῆς Ἀνακτορίας γῆς,
οὗ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
Ἀμπρακικοῦ κόλπου, οἱ Κερκυραῖοι κήρυκά τε προέπεμ-
ψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατιῷ ἀπερούντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς,
καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, ζεύξαντες τε τὰς παλαιὰς, 15

δὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐτοίμως ἔχουσιν, εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται, σπονδὰς ποιήσα-
σθαι, μένειν ἐν Ἐπίδαμνῳ καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίαν καὶ τοὺς πεμφθέν-
τας Κερκυραίων, μὴδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν, ἕως ἂν δίκας δώσωσι. 1. Κατὰ
χώραν] ἐφ' ἡσυχίας, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. 4. Προ-
πέμφαντες κήρυκα] ὅρα πῶς κατεφρόνουν οἱ Κορίνθιοι· οὐ γὰρ λάθρα ἐβού-
λοντο πλεῖν. κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. 6. Δισχιλίοις τε ὀπλί-
ταις] καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίους ἡτοίμαζον. βῆτέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρεία
τῶν χιλίων· ἢ καταφρονούντες τῶν Κερκυραίων τοῦτο ποιοῦσι. 11. Τῆς
Ἀνακτορίας γῆς] ἢ Ἀνακτορία γῆ τῆς ἠπείρου. ἔστι δὲ τὸ Ἀκτιον λιμῆν.
14. Ἐν ἀκατιῳ] ἵνα εἰρηκτικὰ φρονούντες δηλώσωσιν. Ἀπερούντα] ἀπαγο-
ρεύσοντα, ἀποστρέφοντα, τὰ ἐναντία ἐρούντα. 15. Ἐπλήρουν] ἀνδρῶν δη-
λονότι. Ζεύξαντες] ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι. εὐτρε-
πίσαντες, τοὺς ζυγούς ἀρμόσαντες ἐν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἔθος ἔχουσιν αἶρειν
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν αὐ πλεουσῶν νεῶν. Τὰς παλαιὰς] οὐδεμία καινὴ ναῦς ἦν,
εἶγε τὰς μὲν ἔξευξαν διαλελυμένας αὔσας καὶ ζυγαμάτων προσδεθείσας εἰς

1. ὥστε] om. L.O.P.a.

Quod vulgo post σπονδὰς legi-
tur δέ, recte omittit Poppo.

4. παρῆσαν] om. a.

5. προσερούντα d. ἀγγελοῦντα a.

8. δέ] μὲν e.

πελλίχου A.B.C.F.G.H.I.K.L. P.i.
N.O.g. vulgo πελλίκου. Vid. Koen.

ad Greg. Cor. p. 135.

9. μαλλίων I.

10. ἐρυτίμου P.Q.

11. ἐπεὶ C.K.Q.c.d.e.i.

13. ἀμπρακικοῦ A.B.g.

14. ἀκτιῳ F.G.H.I.K.L.N.O.

P.i.

15. παλαιὰς] πολλὰς Coraes.

ὥστε πλοῖμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες.
ὡς δὲ ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν
Κορινθίων καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐπεπλήρωντο οὔσαι ὀγδοή-
κοντα (τεσσαράκοντα γὰρ Ἐπίδαμον ἐπολιόρκουν), ἀν-
5 ταναγόμενοι καὶ παραταξάμενοι ἐναυμάχησαν· καὶ ἐνί-
κησαν οἱ Κερκυραῖοι παρὰ πολὺ, καὶ ναῦς πεντεκαίδεκα
διεφθειραν τῶν Κορινθίων. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυνέ-
βη καὶ τοὺς τὴν Ἐπίδαμον πολιορκούντας παραστήσα-
σθαι ὁμολογία ὥστε τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἀποδοῦσθαι, Κο-
0 ρινθίους δὲ δῆσαντας ἔχειν, ἕως ἂν ἄλλο τι δοῖται. * μετὰ 30.
δὲ τὴν ναυμαχίαν οἱ Κερκυραῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ Hi dum
graviter ex-

συνοχὴν, τὰς δὲ ἐπισκεύασαν. 1. Ἐπισκευάσαντες] ἐπισκευάζω τὸ ἐκ πα-
λαιότητος εἰς νέαν κατάστασιν εἰδοποιῶ, καὶ ἐπισκευαστής, ὁ τῶν σαθρῶν
οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθρότητας νέας ποιήσαντες. 2. Εἰρηναῖον]
εἰρήνης ποιητικόν. 4. Τεσσαράκοντα] προεῖπε γὰρ ὅτι ἑκατὸν εἴκοσι εἶχον.
5. Ἐναυμάχησαν] τὴν ναυμαχίαν ταύτην οὐκ ἀκριβῶς διηγῆται, πρῆσβυτέραν
ἴσως αἶσαν αὐτοῦ. διὰ δὲ τῆς φθορᾶς τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν τὴν ἐπικράτειαν
αὐτῶν ἠλοῖ. καὶ αἷται μὲν τελείως διεφθάρησαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐτραυματί-
σθησαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἐλήφθησαν ἰκανοί. 6. Παρὰ πολὺ] ἀντὶ τοῦ σφό-
δρα, διαφερόντως, μᾶλλον ἢ πολὺ. 7. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ] δευτέραν νύκην
λέγει τῶν Κερκυραίων. 9. Ἐπήλυδας] ξένους. - Ἀποδοῦσθαι] πωλῆσαι.
Κορινθίους δὲ δῆσαντας] αἷτοι ἐδέθησαν. καὶ οἱ ἐν Ἐπίδαμον ἄλλοι Κορίν-
θιοὶ εἰσι. 11. Τροπαῖον] Τροπαῖον ἢ παλαιὰ Ἄτθις, ἧς ἔστιν Εὐπόλις,
Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκιδίδης· τρόπαιον ἢ νέα Ἄτθις, ἧς ἔστι Μέναν-

2. ὁ] om. d.i.
τε] om. e.g.h.
3. αἱ] om. g.
ὀγδοήκοντα] Septuaginta habet
Diodorus.

4. ἀνταναγόμενοι A.B.C.F.G.H.
I.L.N.O.a.b.c.f.g.h.i. ceteri ἀν-
ταναναγόμενοι.

6. οἱ om. Schol. Aristophan.
Plut. 445. Wass.
καὶ ναῦς τε π. C.K.L.O.d.e.

7. κορ.] πολεμίων L.O.
δὲ αὐτῇ] αὐτῇ δὲ a.b.
συνέβη b.d.

11. Τροπαῖον] Τρόπαιον, quod
Gr. habet, sæpissime etiam apud
alios legitur. Hoc Eustath. ad

Homer. Il. ε'. p. 531. et Odys.
π'. p. 1800. κοῖνον, τροπαῖον au-
tem Ἄττικόν esse dicit Schol. Ari-
stoph. Plut. 453. et ex eo Suid.
h. v. τροπαῖον veterum Atticorum,
τρόπαιον recentiorum esse. Ita-
que, si hos sequimur in Thucy-
dide ubique scribendum est τρο-
παῖον. Add. Etymol. M. h. v.
Leucimnen rursus memorat in
fin. hujus Cap. I. 47. et 3, 79.
De ea vid. Palmer. Græc. Ant.
2, 10. p. 352. et 361. cujus e-
mendatio loci Plin. H. N. 4, 12.
etiam Harduino in mentem ve-
nit. Duk.

ercent imperium maritimum.

τῆς Λευκίμνης τῆς Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ, τοὺς μὲν ἄλλους οὐς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν, Κορινθίους δὲ δῆσαντες εἶχον. ὕστερον δὲ, ἐπειδὴ οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἠσσημένοι ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, τῆς θαλάσσης ἀπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκείνα τὰ χωρία οἱ 5 Κερκυραῖοι, καὶ πλεύσαντες ἐς Λευκάδα τὴν Κορινθίαν ἀποικίαν τῆς γῆς ἔτεμον, καὶ Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίγειον ἐνεπρήσαν, ὅτι ναῦς καὶ χρήματα παρέσχον Κορινθίοις. τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐκράτουν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς τῶν Κορινθίων ξυμμά- 10 χους ἐπιπλέοντες ἔφθειρον, μέχρι οὗ Κορίνθιοι περιόντι τῷ θέρει πέμψαντες ναῦς καὶ στρατιάν, ἐπεὶ σφῶν οἱ ξύμμαχοι ἐπόνουν, ἐστρατοπεδεύοντο ἐπὶ Ἀκτίῳ καὶ περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος, φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅσαι σφίσι φίλαι ἦσαν. 15 ἀντεστρατοπεδεύοντο δὲ καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπὶ τῇ Λευκίμνῃ ναυσὶ τε καὶ πεζῶ. ἐπέπλεον τε οὐδέτεροι ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὸ θέρος τοῦτο ἀντικαθεζόμενοι χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ἐκάτεροι.

δρος καὶ οἱ ἄλλοι. 7. Τῆς γῆς ἔτεμον] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις. Καὶ Κυλλήνην] ἄλλη Κυλλήνη τῆς Ἀρκαδίας. Ἐπίγειον] ἐπίγειον ἐστὶ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων, ὡσπερ ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος· δύνασαι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλάσσιον χρῆσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσι. 9. Τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον] αἰεὶ ὁ Θουκυδίδης τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. 11. Περιόντι] ἐνισταμένῳ. 13. Ἐπόνουν] ὑπὸ τῶν Κερκυραίων. Τὸ Χειμέριον] οὕτω καλεῖται τόπος. 18. Ἀντικαθεζόμενοι] ἀντιστρατοπεδεύ-

1. λευκιμνη B.F.H.f.g. λευκομνη a.
κερκυραίας C.L.O.P.
6. τὴν] τῶν g.
8. ante κυρ. omisi articulum cum A.B.C.F.H.I.L.N.O.a.b.c. d.e.f.
9. τὸν] τὸ B.C.K.L.O.d.h.i.
10. ἐκράτουν A.B.F.H.a.g.h.

- ceteri ἐπεκράτουν.
11. ἔφθειραν C.I.K.L.b.c. περιόντι Reiskius.
13. ἀντεστρατεύοντο a.f. ἐπὶ] ἐν a.
16. ἐπὶ τῇ λ.] om. a. λευκίμμη B.F.H.f.g.h.
17. ἐπέπλεον δὲ K.L.O.

* Τὸν δ' ἐναυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὕστερον, οἱ Κορίνθιοι ὀργῇ φέροντες τὸν πρὸς Κερκυραίους πόλεμον ἐναυπηγούντο καὶ παρεσκευάζοντο τὰ κράτιστα νεῶν στόλον, ἐκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας, μισθῶ πείθοντες. πυνθανόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐφοβούντο, καὶ (ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ ἐσεγράψαντο ἑαυτοὺς οὐτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς οὐτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων) ἔδοξεν αὐτοῖς ἐλθούσιν ὡς τοὺς Ἀθηναίους ζυμμάχους γενέσθαι καὶ ὠφέλειάν τινα πειραῖσθαι ἀπ' αὐτῶν εὐρίσκεσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι πυθόμενοι ταῦτα ἦλθον καὶ αὐτοὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρεσβευσόμενοι, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῷ Κερκυραίων ναυτικῷ τὸ Ἀττικὸν προσγενόμενον ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον ἢ βούλονται. καταστάσης δὲ ἐκκλησίας ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον, καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι ἔλεξαν τοιαύδε.

31. Corinthii maximas copias comparant. Quo metu compulsi Corcyraei, qui adhuc neque Atheniensibus, neque Lacedaemoniis societate juncti erant, ab illis auxilia petunt. Sed etiam Corinthii Athenas mittunt legatos, qui Atheniensium opem illis detrahere conentur. Utrique in concione Atheniensium audiunt.

32—36. Oratio Corcyraeorum.

* « ΔΙΚΑΙΟΝ, ὧ Ἀθηναῖοι, τοὺς μῆτε εὐεργεσίας με-

οντες. 2. Ὀργῇ φέροντες] ὀργιζόμενοι, διὰ τὸν πόλεμον τῶν Κερκυραίων. 7. Οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι] οὐκ ἐνεγράφησαν ταῖς σπονδαῖς. Ἐνσπονδοὶ] φίλοι. κυρίως δὲ ἔνσπονδος ὁ ἀπὸ πολέμου. 17. Δικαῖον, ὧ Ἀθηναῖοι] οὐτε εὐεργεσίαν ὀφείλετε, ὧ Ἀθηναῖοι, οὐτε συμμαχίαν ἢ ἡμῖν ἢ τοῖς Κορινθίοις. δίκαιον αὖν ἐστὶ τοὺς πρὸς τοιοῦτους ἤκοντας θεησαμένους ἐπικουρίας, πρῶτον ἀναδιδάξαι ὅτι μάλιστα συμφέροντα δέονται. Δίκαιον ἀντὶ τοῦ εὐλογον. Ἡ τοῦ Κερκυραίου δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἢ περὶ τὸ δίκαιον, ἢ δὲ τοῦ Κορινθίου μᾶλλον τὸ δίκαιον ἢ περὶ τὸ συμφέρον· οἱ γὰρ Κορίνθιοι σύμμαχοι ἦσαν, οἱ δὲ Κερκυραῖοι ναῦς εἶχον ἑκατὸν εἰκοσι. Ταῖς

- 4. νεῶν] τῶν νεῶν K.d. ἀγείραντες C.a.c. ἐγείροντες K. L.O.P.
- 5. καί] om. a.
- 7. ἐλλήνων] ἀλλήλων K.d.i.
- 8. ἐσεγράψαντο A.B.F.H.I.a.e. f.g.h. ἐνεγράψαντο N. vulgo ἐπεγράψαντο.
- 10. ἀθηναίων C.c.
- 13. τὸ—ναυτικὸν C. κερκυραῖο F.H.
- 14. ante τὸ omisi καὶ cum A. B.F.H.a.g. ἀττικὸν A.B.F.H.K.N.d.f.g.h. i. et correctus O. αὐττικὸν a. ceteri αὐτῶν. in C. haec καὶ τὸ αὐτῶν προσ. a recentiore manu sunt, supra quinque ferme litteras u-rasas.
- 15. βούλονται K. δὲ τῆς ἐκκλ. e.

“ γάλης μήτε ζυμμαχίας προφειλομένης ἤκοντας παρὰ
 “ τοὺς πέλας ἐπικουρίας, ὡς περ καὶ ἡμεῖς νῦν, δεησο-
 “ μένους ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν ὡς καὶ ζύμ-
 “ φορα δέονται, εἰ δὲ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια, ἔπειτα
 “ δὲ ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἔξουσιν· εἰ δὲ τούτων 5
 “ μὴδὲν σαφὲς καταστήσουσι, μὴ ὀργίζεσθαι ἦν ἀτυχῶ-
 “ σι. Κερκυραῖοι δὲ μετὰ τῆς ζυμμαχίας τῆς αἰτήσεως
 “ καὶ ταῦτα πιστεύοντες ἔχυρὰ ὑμῖν παρέξουσιν, ἀπέ-
 “ στειλαν ἡμᾶς. τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρὸς τε
 “ ὑμᾶς ἐς τὴν χρεῖαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα αὐ- 10
 “ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀζύμφορον. ζύμμαχοί τε γὰρ οὐδενός
 “ πῶ ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἐκούσιοι γενόμενοι νῦν ἄλλων τοῦτο
 “ δεησόμενοι ἤκομεν, καὶ ἅμα ἐς τὸν παρόντα πόλεμον
 “ Κορινθίων ἔρημοι δι’ αὐτὸ καθέσταμεν, καὶ περιέστηκεν
 “ ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη, τὸ μὴ ἐν ἄλλο- 15

μήτε εὐεργεσίας] ἡμᾶς τοῖς Κερκυραῖοις. 1. Παρὰ τοὺς πέλας] πέλας
 τῇ γνώμῃ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ Κέρκυρα πέλας τῶν Ἀθηναίων. 5. Τὴν χάριν]
 τὴν ἀντίχαριν. Βέβαιον] σημειῶσαι, τὸ βέβαιον θηλυκῶς. 6. Καταστή-
 σουσιν] ἀποδείξουσιν. τοιούστιν, εἰ τοιαῦτα ἀποδείξουσιν ἑαυτοὺς ζητούντας,
 ἐπιτυχεῖν εἶεν ἂν ἄξιοι· εἰ δὲ μὴ, ἀποτυγχάνειν. δεκνύουσι δ’ ἑαυτοὺς ἔχον-
 τας μᾶλλον ταῦτα καὶ δικαίως ἐπιτυχεῖν ἂν δέονται. Μὴ ὀργίζεσθαι] ἀπὸ
 κοινοῦ τὸ δίκαιον. 7. Κερκυραῖοι δὲ] τὸ δὲ ἀντι τοῦ γάρ. Μετὰ τῆς
 ζυμμ. τῆς αἰτ.] μετὰ τῆς αἰτήσεως συμμαχίας. 9. Τετύχηκε δὲ] δεύτε-
 ρον τοῦτο προΐμιον. Τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα] τὸ ἰδιοπραγμανεῖν καὶ ἡσυχάζειν
 λέγει ἐπιτήδευμα. Ἄλλως. Ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἶπομι ἂν τὸ αἰρεῖσθαι αὐ-
 τοὺς ἕως νῦν (ὡς κατιῶν φησι) μὴδενὶ ζυμμαχεῖν· νῦν γὰρ, φησὶ, καὶ δεό-
 μεθα ἡμεῖς, καὶ ἂν, εἰ πρὶν ζυμμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύειν,
 ἀποτυγχάνομεν. Πρὸς τε ὑμᾶς] ὅσον ἐς τὴν κρίσιν τὴν ὑμετέραν. 11.
 Ζύμμαχοί τε γάρ] καθὸ ἔρημοί ἐσμεν ζυμμαχίας. 15. Σωφροσύνη] ἡ

1. προφειλομένης K.L.M.O.a.c.
 d.e.f.g. προσφειλομένης C.G. πρω-
 φειλομένης I.

4. ὅτε A.

γε] τε B.g.h. om. A.

6. σαφές] om. pr. g.

8. παρέξασθαι M.

11. Ζύμμαχοι] Huc spectat
 Hermogenis Scholiasta, p. 44.
 Ed. Aldinae, σύμμαχοι perperam

scribens. WASS.

12. Post πρὸ τοῦ omisi χρόνον
 cum A.B.F.H.Q.a.g.h.

14. αὐτὸ] αὐτῶν a. αὐτὸ τοῦτο f.
 καθέσταμεν A.B.C.G.H.I.L.N.
 O.Q.a.c.d.e.f.g.h.i. καθέστημεν K.
 M. κατέσταμεν F. vulgo κατέστη-
 μεν.

15. ἡμῶν a.

“ τρία ξυμμαχία τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν,
 “ νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη. τὴν μὲν οὖν γενο-
 “ μένην ναυμαχίαν αὐτοὶ κατὰ μόνας ἀπεωσάμεθα Κο-
 “ ρινθίους· ἐπειδὴ δὲ μειζονοι παρασκευῇ ἀπὸ Πελοπον-
 5 “ νήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐφ’ ἡμᾶς ὠρμηται,
 “ καὶ ἡμεῖς ἀδύνατοι ὀρώμεν ὄντες τῇ οἰκείᾳ μόνον δυνά-
 “ μει περιγενέσθαι, καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος εἰ ἐσό-
 “ μεθα ὑπ’ αὐτοῖς, ἀνάγκη καὶ ὑμῶν καὶ ἄλλου παντός
 “ ἐπικουρίας δεῖσθαι, καὶ ξυγγνώμη, εἰ μὴ μετὰ κα-
 10 “ κίας, δοξῆς δὲ μᾶλλον ἀμαρτίας, τῇ πρότερον ἀπραγ-
 “ μοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. * γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθο- 33.
 “ μένοις καλὴ ἢ ξυτυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας το καλον γ
 “ χρείας, πρῶτον μὲν ὅτι ἀδικουμένοις καὶ οὐχ ἑτέρους
 “ βλάπτουσι τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε, ἔπειτα, περὶ τῶν
 15 “ μεγίστων κινδυνεύοντας δεξάμενοι, ὡς ἂν μάλιστα μετ’
 “ ἄειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθεῖσθε, ναυτικόν το συμφ

ἰδιωτεία καὶ ἀπραγμοσύνη. 1. Τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ] πολλάκις ἀδικῶ
 αὔτη, εἰ κατὰ πατέρων ἢ κατὰ ἱεροῦ στρατεύοιεν. 2. Τὴν μὲν οὖν] τρίτον
 προῖμιον. Γενομένην ναυμαχίαν] λείπει ἢ κατά. 5. Ἐφ’ ἡμᾶς] καθ’
 ἡμῶν. 7. Περιγενέσθαι] τῶν Κορινθίων. Ἐσόμεθα ὑπ’ αὐτοῖς] Ἀττικὴ
 ἢ σύνταξις, εἰμὶ ὑπὸ σοί. ἤγουν εἰ δουλωθεῖμεν αὐτοῖς. 10. Ἀπραγμο-
 σύνη] ἀπραξία. 11. Γενήσεται δὲ ὑμῖν] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες. 12. Καλὴ
 ἢ ξυτυχία] συμφέροισα ἢ ἐπιτυχία τῆς χρείας. Ξυτυχία χρείας] περι-
 φραστικῶς ἢ χρεία. 13. Πρῶτον μὲν] τὸ δίκαιον πρῶτον. Οὐχ ἑτέρους
 βλάπτουσι] ὡσπερ οἱ Κορίνθιοι. 14. Τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε] ἤγουν
 βοηθήσετε. Ἐπειτα] τὸ συμφέρον δεύτερον. 16. Μαρτυρίαν] τὸ μαρτύ-

2. οὖν] om. g.
 3. κορινθίους C.
 6. μόνον] om. d. i. post δυνάμει
 ponit e.
 8. primam καὶ om. d.
 11. δὲ καὶ ὑμῖν g.
 12. ξυμμαχία B.g.h. cum Tu-
 sano.
 15. Μετ’ ἀειμνήστου μαρτυρίου]
 Scholiastes ita loquitur, quasi
 observatione dignum sit μαρτύ-
 ριον neutro genere a Thucydide
 dici. Schol. Rostg. et Cass. ad-

dunt, hoc apud solum Thucydidem
 inveniri. Falluntur. Etiam
 e Xenophonte adfertur in Lexi-
 cis, et est apud Plutarchum cum
 alibi, tum in Public. p. 195. Ed.
 Steph. Thom. Magist. hæc verba
 Thucydidis laudans in μαρτύριον,
 dicit elegantius esse μαρτύριον,
 quam μαρτυρία. Et tamen μαρτύ-
 ρια multis locis in Demosthene,
 Æschine, et aliis Atticis Scri-
 ptoribus legitur. DTK.

16. καταθήσθε F.H. in C. η α cor-

ο συμπερον

δοξα αρετης
= ευδοξια

“ τε κεκτήμεθα, πλὴν τοῦ παρ’ ὑμῖν, πλεῖστον. καὶ σκέ-
 “ ψασθε, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τοῖς πολεμίοις
 “ λυπηροτέρα, εἰ ἦν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ
 “ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῖν προσγενέσθαι, αὕτη
 “ πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἄνευ κινδύνων καὶ δαπάνης 5
 “ διδοῦσα ἑαυτὴν, καὶ προσέτι φέρουσα ἐς μὲν τοὺς πολ-
 “ λούς ἀρετὴν, οἷς δὲ ἐπαμυνεῖτε, χάριν, ὑμῖν δ’ αὐτοῖς
 “ ἰσχύν· ἃ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ ὀλίγοις δὴ ἅμα πάντα
 “ ξυμβέβη, καὶ ὀλίγοι συμμαχίας δεόμενοι, οἷς ἐπικα-
 “ λοῦνται, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον οὐχ ἦσσαν διδόντες ἢ 10
 “ ληψόμενοι παραγίνονται. τὸν δὲ πόλεμον, δι’ ὄνπερ
 “ χρήσιμοι ἂν εἶημεν, εἴ τις ὑμῶν μὴ οἶεται ἔσεσθαι,
 “ γνώμης ἀμαρτάνει, καὶ οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαι-
 “ μονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμησείοντας, καὶ τοὺς
 “ Κορινθίους δυναμένους παρ’ αὐτοῖς καὶ ὑμῖν ἐχθροὺς 15
 “ ὄντας καὶ προκαταλαμβάνοντας ἡμᾶς νῦν ἐς τὴν

ριον οὐδετέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης λέγει. 2. Σπανιωτέρα] μεγίστη. τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα σπάνια, τὰ δὲ χερεῖονα ικᾶ. (Il. I, 576.) 3. Ὁν ἡμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων] ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ἡμᾶς ἐλέσθαι νομίζω. (Demosth. Olynth. I. ab initio.) 4. Ἐτιμήσασθε] ἠγοράσατε. 9. Οἷς ἐπικαλοῦνται] οὗς ἐπάγονται πρὸς συμμαχίαν.

rectore est loco duarum litterarum capace: vulgo κατάθησθε.

2. Σπανιωτέρα] Verti magis singularis. Noster 7, 68. Κινδύνων αὐτοὶ ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟΙ, οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες, πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχηῆσαι ὠφελοῦσι. WASS. Theophil. Corydall. §. 57. Exposit. Rhetor. in Fabric. T. 13. Bibl. Gr. male: καὶ σκέψασθε τῆς εὐπραξίας σπανιώτερα. DUK.

3. εἰ] ἢ f. ἢ εἰ Reiskius.

Ὁν ἡμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε] Huc respexisse videtur Suidas: Ἐτιμήσασθε. ἀντὶ τοῦ, ἠγοράσατε. Θου-

κυδίδης· ἦν ἡμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. DUK.

5. κινδύνων A.B.C.F.G.H.I.a. c.f.g.h. ceteri κινδύνου.

7. Ἀρετὴν] Pro εὐδοξία Harpocrat. Vid. Etymol. ita et Andocides, vid. Suidam. WASS.

8. παντὶ] παρόντι F.H.M.N.a.] b.e.

11. δι’ ὄνπερ A.B.F.g.h.

14. Πολεμησείοντας] Suidas πολεμησείειν, πολεμικῶς ἔχειν. θουκυδίδης ἐν τῇ α’. Vid. Il. 5. 57. Eustath. Il. Bas. Ed. 33, 7. et Marcellin. WASS.

15. ἑαυτοῖς b.

16. ἡμᾶς C.

4 " ἡμετέραν ἐπιχείρησιν, ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει κατ' αὐτῶν
 5 " μετ' ἀλλήλων στῶμεν, μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἀμάρτων
 6 " ἢ κακῶσαι ἡμᾶς ἢ σφᾶς αὐτοὺς βεβαιώσασθαι. ἡμέ-
 7 " τερον δ' αὖ ἔργον προτερῆσαι, τῶν μὲν δίδόντων, ἡμῶν
 8 " δὲ δεξαμένων τὴν ζυμμαχίαν, καὶ προεπιβουλεύειν
 9 " αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν. * ἢν δὲ λέγωσιν
 10 " ὡς οὐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους ἡμᾶς δέχεσθαι,
 11 " μαθέτωσαν ὡς πᾶσα ἀποικία εὔ μὲν πάσχουσα τιμᾷ
 12 " τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἀλλοτριούται· οὐ γὰρ
 13 " ἐπὶ τῷ δούλοι ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὁμοίοι τοῖς λειπομένοις
 14 " εἶναι ἐκπέμπονται. ὡς δὲ ἠδίκουν, σαφές ἐστι· προ-
 15 " κληθέντες γὰρ περὶ Ἐπιδάμνου ἐς κρίσιν, πολέμῳ
 16 " μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελ-
 17 " θεῖν. καὶ ἡμῖν ἔστω τι τεκμήριον ἀ πρὸς ἡμᾶς τοὺς
 18 " ζυγγενεῖς δρῶσιν, ὥστε ἀπάτη τε μὴ παράγεσθαι ὑπ'
 19 " αὐτῶν, δεομένοις τε ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν· ὁ γὰρ

34.

Ἐπαίτη φησὶ
 ἵς ἐκ τοῦ αὐτοῦ

1. Τῷ κοινῷ ἔχθει] τῇ κοινῇ ἔχθρα, ἤγουν ἵνα μὴ κοινοὶ ἐχθροὶ τῶν Κορινθίων
 γινόμενοι. 2. Μηδὲ δυοῖν] λείπει θάτερον. ἐν ὑπερβατῶν δὲ ἡ σύνταξις. Ὁ
 δὲ κοῖς τοιαύτος, μηδὲ ἀποτύχουσι δυοῖν θατέρου, ἢ φθάσαι ἡμᾶς κακῶσαι, ἢ
 ἑαυτοὺς βεβαιώσασθαι. 4. Προτερῆσαι] προλαβεῖν, προέχειν, τὰ πρωτεῖα
 λαμβάνειν. Τῶν μὲν] ἡμῶν δηλονότι. 8. Μαθέτωσαν] ἀμαθεῖς γὰρ εἰσι,
 διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς πονηρίαν. Εὔ μὲν πάσχουσα] ὑπὸ τῆς μητροπόλεως.
 10. Ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις] ὁμίτιμοι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐν τῇ μητροπόλει.
 11. Ἠδίκουν] οἱ Κορίνθιοι. Σαφές ἐστι] προεῖρηται. Πρὸ κληθέντες γὰρ]
 παρακινήθησαν. 13. Τῷ ἴσῳ] τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ, παρ' οἷς ἡ ἰσότης.
 Ἐγκλήματα μετελθεῖν] κολάσαι. 16. Ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν] ἀ-

1. ἡμετέραν L.O.
 ἐπιχείρησιν L.O.P.
 αὐτοὺς A.B.C.F.K.d.e.i.
 2. δυοῖν A.B.C.F.I.b.c.d.e.g.h.
 i. ceteri duerū : duerū ἐν Schaeferus
 ad Bos. Ellipsis. p. 184.
 3. ἡμέτερον A.B.C.H.I.N.a.c.
 f.g.h. ceteri ἡμέτερον.
 4. Post δὲ omisi γ' cum A.B.
 C.F.H.a.f.h. ejus loco γοῦν ha-
 bent d.i.

6. αὐτοῖς] om. N.
 8. μὲν ἀπ. εὔ π. a.
 9. οὐδὲ γὰρ L.N.
 10. εἶναι τοῖς λειπ. g.
 11. ἐκπέμπεται L.O.P.Q. et P.
 Q. quidem ante εἶναι.
 13. ἐβουλήθησαν A.B.C.F.H.I.
 K.a.c. ceteri ἡβουλ.
 14. τι] om. L.
 15. τε] om. L.O.P.
 16. εὐθέως C.

35. “ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς
 “ ἐναντίοις λαμβάνων ἀσφαλέστατος ἀν διατελοίη.
 “ * λύσετε δὲ οὐδὲ τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς δεχο-
 “ μενοι ἡμᾶς, μηδετέρων ὄντας ζυμμάχους. εἴρηται γὰρ
 “ ἐν αὐταῖς, τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἥτις μηδαμοῦ ζυμ- 5
 “ μαχεῖ, ἐξεῖναι παρ’ ὀποτέρους ἀν ἀρέσκηται ἐλθεῖν.
 “ καὶ δεινὸν, εἰ τοῖσδε μὲν ἀπὸ τε τῶν ἐσπόνδων ἔσται
 “ πληροῦν τὰς ναῦς καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλ-
 “ λάδος, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων,
 “ ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης τε ζυμμαχίας εἴρξουσιν 10
 “ καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλοθεν ποθεν ὠφελείας, εἴτα ἐν ἀδική-
 “ ματι θήσονται πεισθέντων ὑμῶν ἀ δεόμεθα. πολὺ δὲ ἐν
 “ πλείοσι αἰτία ἡμεῖς μὴ πείσαντες ὑμᾶς ἔχομεν ἡμᾶς
 “ μὲν γὰρ κινδυνεύοντας καὶ οὐκ ἐχθροὺς ὄντας ἀπώ-
 “ σεσθε, τῶνδε δὲ οὐχ ὅπως κωλύται ἐχθρῶν ὄντων καὶ 15
 “ ἐπιόντων γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρ-
 “ χῆς δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε, ἣν οὐ δίκαιον,
 “ ἀλλ’ ἢ κακείων κωλύειν τοὺς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθο-
 “ φόρους, ἢ καὶ ἡμῖν πέμπειν, καθ’ ὅ τι ἀν πεισθῆτε,
 “ ὠφέλειαν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς δεξαμένους 20

σκέπτως ὑπηρετεῖν. 1. Ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας] ἀντὶ τοῦ, ὃ μὴδ’ ἔλαος λαμβάνων μεταμέλειαν ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς ἀσφαλέστατος ἀν διατελοίη. 4. Εἴρηται γὰρ ἐν αὐταῖς] ῥητὸν καὶ διάνοια. τὸ μὲν ῥητὸν ὁ Κερκυραῖος, τὴν δὲ διάνοιαν ὁ Κορίνθιος. 9. Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων] κολακεύει λαυθανόντας τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἐν ἵποστιγμῇ, ἢ εἰρωνικῶς. Ἐπὶ τῶν πολ- λάκις γὰρ τινες διὰ πενίαν ἐμισθοφόρου καὶ κατὰ τῶν οἰκείων ἐστράτευσον. λέγει δὲ περὶ Παλέων τῆς Κεφαλληνίας, οἵτινες Ἀθηναίων ὄντες ἰπῆκσοι Κο- ρινθίοις συνεμάχουν. 16. Ἐπιόντων] καθ’ ἡμῶν. 20. Ἀπὸ τοῦ προφα-

4. γὰρ] δὲ L.
 6. ὀποτέροις P.
 εἴρέσκηται a.
 9. ἀπὸ] ὑπὸ P.
 10. εἴρξουσιν A. qui nusquam
 aliter, plerumque consentienti-
 bus B.E. vulgo εἴρξουσιν.

15. δὲ] om. i.
 ὄντων] om. P.Q.
 καὶ ἐπιόντων] om. I.N.
 16. καὶ] om. g.
 18. τὰς—μισθοφορίας I.L.O.
 20. μάλιστα δὲ] μάλιστα δὴ
 G.c.

- “βοηθεῖν. πολλὰ δὲ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπέιπομεν, τὰ
 “ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν, καὶ μέγιστον, ὅτι οἱ τε αὐ-
 “τοὶ πολέμιοι ἡμῶν ἦσαν, ὅπερ σαφέστατῃ πίστις, καὶ
 “οὔτοι οὐκ ἀσθενεῖς ἀλλ’ ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλά-
 5 “ψαι· καὶ ναυτικῆς καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμα-
 “χίας διδομένης, οὐχ ὁμοία ἢ ἀλλοτριώσις, ἀλλὰ μά-
 “λιστα μὲν, εἰ δύνασθε, μηδένα ἄλλον εἶν κεκτῆσθαι
 “ναῦς, εἰ δὲ μὴ, ὅστις ἐχυρώτατος, τοῦτον φίλον ἔχειν.
 “* καὶ ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖ- 36.
 10 “ται δὲ μὴ δι’ αὐτὰ πειθόμενος τὰς σπονδὰς λύσει,
 “γνώτω τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔχον, τοὺς ἐναντίους
 “μᾶλλον φοβῆσον, τὸ δὲ θαρσοῦν μὴ δεξαμένου, ἀσθενὲς
 “ὄν, πρὸς ἰσχύοντα τοὺς ἐχθροὺς ἀδέεστερον ἐσόμενον,
 “καὶ ἅμα οὐ περὶ τῆς Κερκύρας νῦν τὸ πλεόν ἢ καὶ
 15 “τῶν Ἀθηναίων βουλευόμενος, καὶ οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς

νοῦς] ἢ προφανῶς, ἢ λάθρα. μάλιστα δὲ φανερώς. 1. Βοηθεῖν] λείπει τὸ χρῆ, ἵνα γένηται, βοηθεῖν χρῆ. 6. Ἡ ἀλλοτριώσις] ἢ στέρησις. 8. Εἰ δὲ μὴ] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου, ἣν λύει τῶν συμφέροντι. Φίλον ἔχειν] κατὰ κοινῶ τὸ δίκαιον. 11. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ] τὸ μὲν λύσαι τὰς σπονδὰς, δεδιὸς ὄν, φοβερὸν ἦν τοῖς Λάκωσι· τὸ δὲ μὴ λύσαι, θαρσοῦν, ἀδέεστερον ἦν τοῖς αὐταῖς. Τὸ λύσαι τὰς σπονδὰς, τοῦτο τὸ φόβον ἐμποιοῦν, τοῦτο οὖν τὸ καταφόβον ἰσχὺν ἔχει, ἡμῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ προσλαμβανομένων. τὸ δὲ θαρσοῦν καὶ εὐέλπι, τὸ μὴ ἡμᾶς προσδέξασθαι, ἀσθενὲς ὄν. πρὸς γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἰσχύοντα, τοῦτο ἀδέεστερον ἔσται. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες τὴν τῶν σπονδῶν λύσιν οὐκ ἂν δηλονότι ἐδέξαντο τοὺς Κερκυραίους καὶ τὴν ἀπ’ αὐτῶν δύναμιν· καὶ δῆλον ὅτι τὸ δεδιὸς τοῦτο ἰσχὺν ἔφερε τοῖς Ἀθηναῖοις ἀπὸ τῶν Κερκυραίων, φόβον δὲ τοῖς Λακεδαι-

2. οἱ τε] τε οἱ F.H.a.
 3. ἡμῶν B.C.F.G.H.I.L.M.f.g.
 h. μὲν a. vulgo ἡμῶν.
 5. καὶ ante ναυτ. om. f.g.
 6. δεδομένης f.
 8. ἄχυρώτατος d.
 Ἐχυρώτατος] Ἐχυρὸς non tantum ad loca, sed et personas spectat. Plutarch. Solone. ἐχυρὸς ἦν πρὸς τοὺς καλοὺς. Apud Josephum p. 186. pro ὀχυρώτατον

omnino leg. ἐχυρώτατον, cui favet Codex Samb. Noster pag. 26. 6. Vid. Schol. p. 462. Voce ὀχυρώω usi Ælian. V. H. 13, 1. Xenoph. D. Halicarn. WASS.

- τάδε
 9. ταῦτα g.
 10. λύσει; F.N.
 12. φοβῆσῶν f.
 15. ἀθηναίων L.O.
 αὐτοὺς B.

“ προνοῶν, ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα
 “ πόλεμον, τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, ἐνδοιάζῃ χωρίον προσ-
 “ λαβεῖν ὃ μετὰ μεγίστων καιρῶν οἰκειοῦται τε καὶ
 “ πολεμοῦται. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας κα-
 “ λῶς παράπλου κεῖται, ὥστε μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν 5
 “ εἶσαι Πελοποννησίους ἐπελθεῖν, τό τε ἐνθένδε πρὸς τὰ-
 “ κεῖ παραπέμψαι καὶ ἐς τᾶλλα ζυμφορώτατόν ἐστι.
 “ βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ, τοῖς τε ζύμπασι καὶ
 “ καθ' ἕκαστον, τῶ δ' ἂν μὴ προσέθαι ἡμᾶς μάθοιτε,
 “ τρία μὲν ὄντα λόγου ἄξια τοῖς Ἑλλησι ναυτικὰ, τὸ 10
 “ παρ' ὑμῖν καὶ τὸ ἡμέτερον καὶ τὸ Κορινθίων· τούτων δ'

μονίσι. θαρσύναντες δὲ ταῖς σπονδαῖς, καὶ ἀπασάμενοι τοῖς Κερκυραίοις,
 αὐτοῖς μὲν τοῖς Ἀθηναίοις ἀσθενὲς ἦν τὸ θάρσος τοῦτο, ζημιουμένοι τὴν ἐκ
 τῆς Κερκύρας βοήθειαν, τοῖς δὲ πολεμίοις αὐτῶν Πελοποννησίοις ἀσφαλὲς
 καὶ ἀδεέστερον. 1. Ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα] τὸ ἐξῆς, ὅταν ἐνδοιάξῃ καὶ
 διαστάξῃ χωρίον προσλαβεῖν εἰς τὸν σχεδὸν μέλλοντα πόλεμον, τὸ αὐτίκα
 περισκοπῶν, τουτέστι τὴν ἐνπάρχουσαν εἰρήνην. Ὅσον] ἀντὶ τοῦ οὐχ
 ὅσον. καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον τὸ οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ. 3. Καιρῶν] καιρῶν
 νῦν, εὐτυχῶν καὶ ἀτυχῶν· ἢ μᾶλλον καιρῶν λέγει ἀντὶ τοῦ ἀναγκῶν καὶ
 κινδύνων. 8. Βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ] ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Καὶ καθ'
 ἕκαστον, τῶ δ' ἂν] λείπει τὸ λέγομεν. ἢ δοτικὴ ἀντὶ εὐθείας, ἢ ἧ, μά-
 θοιτε ἂν οἱ τε σύμπαυτες καὶ καθ' ἕκαστον. 9. Μὴ προσέθαι] μὴ προδῶτε.

1. ὅσον οὐπω M.

Ὅσονοῦ] Pro lectione ὅσον οὐπω
 faciunt alii quidam Thucyd. lo-
 ci: ut l. 4. ὅσον δὲ οὐδέπω παρεῖναι.
 et l. 6. ὅσον οὐπω πάρεσι. STERN.
 Loca, quæ adfert Stephanus, ni-
 hil faciunt pro lectione ὅσον οὐ-
 πω. Nam Thucydides non minus
 sæpe dicit ὅσονοῦ et ὅσονοῦκ, quam
 ὅσον οὐπω, et ὅσον οὐδέπω. Vid. Ind.
 Et utrumque recte dici docet
 Thom. Mag. Porro ubique varie
 scribitur ὅσονοῦ, ὅσον οὐ, ὅσονοῦκ, et
 ὅσον οὐκ. DUK.

παρόντα αὐτίκα πόλεμον a.

2. ἐνδοιάξῃ C.

3. τε post οἰκειοῦται addidi ex A.
B.C.F.H.M.N.O.a.b.c.e.f.g.h.i.

4. πολεμεῖται L.O.P.e.

Πολεμοῦται] Convenientius,

quam πολεμεῖσθαι, videtur huic
 loco esse πολεμοῦσθαι: quod habes
 et c. 57. duobus in locis.
 Pro eodem autem et ἐκπολεμοῦ-
 σθαι dicitur. STERN. Sed Har-
 procraton dicit ἐκπολεμῶσαι esse
 εἰς πόλεμον καταστήσαι: quod huic
 loco non convenit. DUK.

Τῆς τε γὰρ Ἰταλίας] Vide Xe-
 nophontis Ἑλληνικῶν lib. 6. pag.
 585. Ed. Leuncl. et Diod. Si-
 culum, lib. 12. p. 313. Ed. Steph.
 HUDS.

5. ὥστε] om. C.L.O.P.a.d.i.

6. εἶσαι ναυτικὸν a.

ἐντεῦθεν C.L.O.P.c.d.e.i.

7. ζυμφορώτατον B.F.H.

9. τὸ δ' A.C.

11. τὸ Κορ.] τὸ τῶν Κορ. g.h.k.
τῶν Κορ. A.B.F.H.a.d.c.f.

“ εἰ περιόψεσθε τὰ δύο εἰς ταῦτον ἐλθεῖν καὶ Κορίνθιοι
 “ ἡμᾶς προκαταλήφονται, Κερκυραίοις τε καὶ Πελοπον-
 “ νησίοις ἅμα ναυμαχήσετε, δεξάμενοι δὲ ἡμᾶς ἔχετε
 “ πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ὑμετέραις ἀγωνίζε-
 5 “ σθαι.”

Τλαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ’
 αὐτοὺς τοιάδε.

* “ ἌΝΑΓΚΑΙΟΝ Κερκυραίων τῶνδε οὐ μόνον περὶ 37—43.
 “ τοῦ δεξασθαι σφᾶς τὸν λόγον ποιησαμένων, ἀλλ’ ὡς Oratio Co-
 10 “ καὶ ἡμεῖς τε ἀδικοῦμεν καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰκότως πολε-
 “ μούνται, μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέ-
 “ ρων, οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἵεναι, ἵνα τὴν ἀφ’
 “ ἡμῶν τε ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προειδῆτε, καὶ τὴν
 “ τῶνδε χρεῖαν μὴ ἀλογίστως ἀπώσσηθε. φασὶ δὲ ξυμ-
 15 “ μαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δεξασθαι· τὸ δ’
 “ ἐπὶ κακουργία καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν, ξύμμαχόν
 “ τε οὐδένα βουλόμενοι πρὸς τὰδικήματα οὐδὲ μάρτυρα
 “ ἔχειν, οὔτε παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι. καὶ ἡ πόλις

3. Ἐχετε] ἰσχύσετε. 8. Ἄναγκαῖον Κερκ.] οὐ μόνον οἱ Κερκυραῖοι λόγον ἐποίησαντο περὶ τοῦ δεξασθαι ὑμᾶς αὐτοὺς, ἀλλ’ ἤδη ἠψαντο καὶ ἡμῶν, κατηγοροῦντες ὅτι παρὰ τὸ εἶκος αὐτοῖς μαχόμεθα. ἀνάγκη τοίνυν ἐστὶ μνησθῆναι ἀμφοτέρων πρότερον, ὅτι οὐ δικαίως δεξέσθε αὐτοὺς καὶ ὅτι προσηκόντως αὐτοῖς μαχόμεθα, εἶτα ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον. 15. Ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον] οὐ συνεμάχησάν τιμι διὰ τὴν σωφροσύνην. 16. Ἐπετήδευσαν] μετεχειρίσαντο. 18. Αἰσχύνεσθαι] ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης. Καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα] καὶ ἡ πόλις αὐτῶν συμβαίνει τῇ γνώμῃ τῶν

1. εἰ] ἐν εἰ I.L.M.O.b.c.i.

ταυτὸν A.B.F.H.a.f.g. ταυτὸ g.
 vulgo τὸ αὐτό.

4. ἡμετέραις A.B.F.H.L.M.N.
 O.a.b.h.

8. ἀναγκαῖον ὦ ἀθηναῖοι f.

τῶνδε] om. a.

Ἄναγκαῖον—ἀμφοτέρων] Schol.
 in Hermogenem p. 80. WASS.

10. τε] om. L.

11. παρ’ c.

15. πω] που O.P.

16. Ἐπὶ κακουργία—ἔχειν] Hæc
 laudat Schol. Hermogenis, p.

44. WASS.

οὐκ ἐπ’ ἀρετῇ L.O.

ἀρετῇ μᾶλλον ἐπετ. f.

18. παρακαλοῦντα g. παρακα-

“ αὐτῶν ἅμα, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς
 “ δικαστὰς ὧν βλάπτουσί τινα μᾶλλον ἢ κατὰ ζυθη-
 “ κας γίνεσθαι, διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέ-
 “ οντας μάλιστα τοὺς ἄλλους, ἀνάγκη κατὰίροντας,
 “ δέχεσθαι. κὰν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον οὐχ ἵνα 5
 “ μὴ ξυναδικήσωσιν ἐτέροις προβέβληνται, ἀλλ’ ὅπως
 “ κατὰ μόνας ἀδικῶσι, καὶ ὅπως ἐν ᾧ μὲν ἂν κρατῶσι
 “ βιάζονται, οὗ δ’ ἂν λάθωσι πλεόν ἔχωσιν, ἣν δέ που
 “ τι προσλάβωσιν, ἀναισχυντῶσι. καίτοι εἰ ἦσαν ἄνδρες,
 “ ὥσπερ φασίν, ἀγαθοὶ, ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέ- 10

πόλιτῶν ἡστυεύοντες γὰρ ἔχουσιν αὐτὴν συνεργοῦσαν, ἐπιτηδείαν ἔχουσιν
 τὴν θέσιν πρὸς ἀρπαγὴν. οὐ γὰρ ἐκπλέουσι πρὸς τινας, μᾶλλον δὲ τοὺς πλεόν-
 τας, ὑπὸ τῆς βίας τῶν πνευμάτων κατὰίροντας, δέχονται καὶ διαρπάζουσιν,
 εἶτα δικάζουσιν αὐτοὺς, ὡς δίκαια δηλαδὴ πεπόνθασι. καίτοιγε οὐ προκάθη-
 νται εἰς τὸ δικάζειν συνθήκη, ἤγουν συμφωνία. τὸ δὲ ὅλον, αὐτοὶ ἀδικηταὶ καὶ
 κριταί. ἐν τούτῳ γίνεσθαι αὐτοῖς τὸ ἄσπονδον εὐπρόσωπον καὶ πιθανόν. διὰ
 ταῦτο γὰρ συμμάχους οὐκ ἔχουσιν, ἵνα καταμόνας αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ
 μεθ’ ἐτέρων τὴν ἀδικίαν ἐργάζονται ἵνα μὴ μάρτυρας μᾶλλον ὧν ἐργάζον-
 ται ἢ συμμάχους ἔχωσι. 1. Αὐτάρκη θέσιν] περιτροπὴ τὸ σχῆμα. ἡ θέσις τῆς
 πόλεως αὐτῶν ἀρμόττει αὐτῶν τῇ γνώμῃ, καὶ αὐτάρκης ἐστὶ τῆς προαιρέσεως
 καὶ κακίας αὐτῶν πρὸς τὸ ἡστυεῖν. 3. Διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας]
 εἰ γὰρ ἐξέπλεον (φησὶν) ἀλλαχοῦ, οἱ ἀδικούμενοι ἂν ἐκράτουσιν αὐτῶν ὁμήρους.
 4. Ἀνάγκη] διὰ πνευμάτων βίαν. 5. Δέχεσθαι] τὸ δὲ δέχεσθαι ἡστυρι-
 κῶς, ὡς τὸ ὑποδέχεσθαι φιλικῶς. Κὰν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς] τὸ ἐξῆς, κὰν
 ταύτῳ τὸ ἄσπονδον εὐπρεπὲς προβέβληνται, καὶ τὰ ἐξῆς. 9. Ἀναισχυντῶ-
 σιν] ἀρνούμενοι δηλονότι, μὴ κοιναυῶντος αὐτοῖς τινὸς εἰς τὴν τῶν λαφύρων
 διανομήν. 10. Ἀληπτότεροι] ἀκατηγορητότεροι. οἱ γὰρ εὐάλωτοι φόβῳ τῶν

λαῦντος b. παρακαλοῦντας margo i.
 cum Tusano.

2. τινα A.B.C.F.G.H.N.a.c.h.
 vulgo τινὰς.

4. μάλιστα δὲ τοὺς g.h.

5. καὶ τοῦτο C.I.L.O.Q.c.

Τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον] Camera-
 rius post adnotatam varietatem
 scripturæ addit: Explicator le-
 gisse videtur, ἄσπονδον, οὐχ ἵνα
 μὴ ξυναδικῶσιν ἐτέροις, προβέβληται.

DUK.

ἄσπονδοι G.

6. ξυναδικήσωσιν A.B.F.H.L.a.
 c.f.g. ceteri ξυναδικῶσιν.

ἐτέρους a.

7. Καταμόνας] Lex. Seg. p.
 101, 11. Καταμόνας, ἀντὶ τοῦ ἰδία.
 Θουκυδίδης α'. Ξενοφῶν ἀπομνημονεύ-
 μάτων γ'. (3, 7.) GOTTL.

κρατηθῶσι C.F.G.I.L.O.c.

8. βιάζονται B.F.H.

ἔχουσιν B.F.H.

9. προλάβωσιν C.G.

ἀναισχυντοῦσιν B.C.F.H.h.

10. ὅσον a.

“ λας, τοσῶδε φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν, δι-
 “ δοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια, δεικνύουσι. * ἀλλ’ 38.
 “ οὔτε πρὸς τοὺς ἄλλους οὔτε ἐς ἡμᾶς τοιοῦδε εἰσὶν, ἀποι-
 “ κοι δὲ ὄντες ἀφεστᾶσί τε διὰ παντὸς καὶ νῦν πολε-
 5 “ μαῖσι, λέγοντες ὡς οὐκ ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν ἐκ-
 “ πεμφθείησαν. ἡμεῖς δὲ οὐδ’ αὐτοὶ φάμεν ἐπὶ τῷ ὑπὸ
 “ τούτων ὑβρίζεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες
 “ τε εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι. αἱ γοῦν ἄλλαι
 “ ἀποικίαι τιμῶσιν ἡμᾶς, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀποίκων
 10 “ στεργόμεθα· καὶ δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλείοσιν ἀρέσκοντές
 “ ἐσμεν, τοῖσδ’ ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν, οὐδ’
 “ ἐπιστρατεύομεν ἐκπρεπῶς, μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδι-
 “ κούμενοι. καλὸν δ’ ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν
 “ εἴζαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ, ἡμῖν δὲ αἰσχρὸν βιάσασθαι τὴν
 15 “ τούτων μετριότητα· ὑβρεῖ δὲ καὶ ἐξουσία πλούτου
 “ πολλὰ ἐς ἡμᾶς ἄλλα τε ἡμαρτήκᾶσι, καὶ Ἐπίδαμνον
 “ ἡμετέραν οὔσαν κακουμένην μὲν οὐ προσεποιούοντο, ἐλ-
 “ θόντων δὲ ἡμῶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ἐλόντες βία ἔχουσι. * καὶ 39.
 “ φασὶ δὴ δίκην πρότερον ἐθελῆσαι κρίνεσθαι, ἦν γε οὐ

πέλας κολακεῖν ἀναγκάζονται τοῖς ἀδικούντας. 1. Τὴν ἀρετὴν] φιλίαν, δύναμιν, συμμαχίαν. Διδούσι καὶ δεχομένοις] τὸ ἐξῆς, φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν δεικνύουσι διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια. 4. Διαπαντὸς] τὸ διαπαντός, ἵνα μὴ τις εἴποι ὅτι νῦν ἀδικηθέντες. 5. Ἐκπεμφθείησαν] ἐφ’ ἡμῶν δηλονότι. 12. Διαφερόντως] ἐξαιρέτως. 13. Εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν] εἰ γὰρ μὴ ἠδικαίμεθα περιφανῶς, οὐκ ἂν προδήλως ἐστρατεύομεν. ἡμᾶς εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, ἐπαινετὸν ἦν ἐνδοῦναι ἡμῖν ὀργιζομένοις. 15. Μετριότητα] ἀνεξικακίαν, ἐπιείκειαν. 19. Πρότερον] πρὸ τοῦ λαβεῖν αἰτίην. Ἦν

1. τοσοῦτον a.

2. δεχομένοις] λαμβάνουσι f.
τὰ δίκαια] om. a.

3. πρὸς] om. d.

ἐς] πρὸς a.e. om. L.O.

5. ἐπὶ τὸ i.

7. κατοικῆσαι C.

10. ὅτι] om. a.

τοῖς] om. d.

πλείοσιν a.d. πλέουσιν c.

12. ἐπιστρατεύομεν A.B.C.F.H.
I.c.e.f.g.h. vulgo ἐπιστρατεύομεν.
ἐκπρεπῶς A.B.C.F.G.H.N.P.Q.
a.d.e.f.g.h.i. vulgo εὐπρεπῶς quod
om. Schneiderus Lex. in v.

διαφερόντως] ἐκπρεπῶς Schneid.

13 δ’ αὖ ἦν a.c.

16. ἄλλα] post τε ponit a.

“ τὸν προύχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον
 “ λέγειν τι δοκεῖν δεῖ, ἀλλὰ τὸν ἐς ἴσον τὰ τε ἔργα
 “ ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους, πρὶν διαγωνίζεσθαι, καθι-
 “ στάντα. οὔτοι δ' οὐ πρὶν πολιορκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλ'
 “ ἐπειδὴ ἠγήσαντο ἡμᾶς οὐ περιόφεσθαι, τότε καὶ τὸ 5
 “ εὐπρεπὲς τῆς δίκης παρέσχοντο. καὶ δεῦρο ἤκουσιν οὐ
 “ τὰ κεῖ μόνον αὐτοὶ ἀμαρτόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν
 “ ἀξιούντες οὐ ζυμμαχεῖν ἀλλὰ ζυναδικεῖν καὶ διαφό-
 “ ρους ὄντας ἡμῖν δέχεσθαι σφᾶς. οὓς χρῆν, ὅτε ἀσφα-
 “ λίστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν 10
 “ ἠδικήμεθα, οὔτοι δὲ κινδυνεύουσι, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς
 “ τε δυνάμεως αὐτῶν τότε οὐ μεταλαμβάνοντες τῆς ὠφελίας
 “ νῦν μεταδώσετε, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογενόμενοι

γε οὐ] λείπει ἢ εἰς, εἰς ἦν. ὁ νοῦς οὕτως· αὐ δεῖ τὸν ἐν ἀσφαλεῖ ὄντα καὶ
 προβαλλόμενον δίκην δοκεῖν λέγειν τι. Μετέθηκε τὸν χρόνον ὁ Κορίνθιος. μετὰ
 γὰρ τὸ λαβεῖν, φησὶ, τὸ χωρίον, καὶ κατασχεῖν, ἤξιον δικάζεσθαι οἱ Κερ-
 κυραῖοι. καὶ οὐ δεῖ, φησὶ, προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυροῦ προ-
 καλούμενον εἰς κρίσιν, οὐδὲ δοκεῖν ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. 4. Ἄλλ'
 ἐπειδὴ] ἀλλὰ μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἔκπεμψιν. 5. Τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης]
 τὴν δόκησιν τῆς δίκης, οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν· ἠδίκουν γὰρ κατὰ ἀλήθειαν τὰ ἐν
 Ἐπιδάμνῳ. 6. Οὐ τὰ κεῖ μόνον αὐτοὶ ἀμαρτόντες] οὐκ ἀδικήσαντες αὐτοὶ
 μόνον εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἐπίδαμνον. 10. Ἐν ᾧ] λείπει τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ
 καιρῷ. 11. Μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς] τὸ ἐξῆς, μήτε μεταδώσετε αὐτοῖς τῆς ὠφε-
 λείας ὑμεῖς, τότε τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐ μεταλαμβάνοντες. λέγει τὸν κατὰ

2. τι] τὸ L.O.P.

δεῖ] om. C. ante δοκεῖν ponunt
Q.f.

Post δεῖ quod vulgo legitur
τηρεῖν, omittunt A.B.F.H.N.a.f.
g. et pr. C. habet ex ultima il-
lius δοκεῖν littera effectum recens
C.

τε] recepi ex A.B.F.H.M.N.
f.g.h.

3. διαγωνίσασθαι d.

7. ἀμαρτάνοντες I.

ἡμᾶς c.

9. ἐχρῆν K.N. χρῆ d.

10. ἡμεῖς μὲν] μὲν ἡμεῖς d.

12. ὠφελίας A. ceteri ὠφελείας.
Sic ὠφελία 2, 65. A.B. 3, 95. A.
E.F.H. 6, 93. c.g. 7, 69. D.g.
ὠφελίας 2, 61. A.B. 3, 82. A.B.
E.h. 6, 80. A.E.F.H.K.c.h. 6,
92. c. ὠφελία 5, 38. et 5, 90. K.
6, 17. A.E.F.H.h. ὠφελίαν 2, 7.
A. 2, 43. A. B. 3, 13. E. 3, 43.
A.B.E.O.h. 6, 16. E.F. 6, 73.
A.B.E.F.H.K.c. 6, 80. A.B.E.
c.h. 6, 88. B.E.F.H.K.c.h. 7, 5.
D.g.

13. ἀπο γενόμενοι H.L.M.

“ τῆς ἀφ’ ἡμῶν αἰτίας τὸ ἴσον ἔχετε, πάλαι δὲ κοινώ-
 “ σαντας τὴν δύναμιν κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν.
 “ * ὡς μὲν οὖν αὐτοὶ τε μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων 40.
 “ ἐρχόμεθα, καὶ οἶδε βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσὶ, δεδή-
 5 “ λωται· ὡς δὲ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε, μαθεῖν
 “ χρῆ. εἰ γὰρ εἰρήται ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐξεῖναι παρ’
 “ ὀποτέρους τις τῶν ἀγράφων πόλεων βούλεται ἐλθεῖν,
 “ οὐ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἐτέρων ἰούσιν ἡ ξυνηθῆκη ἐστίν, ἀλλ’
 “ ὅστις μὴ ἄλλου αὐτὸν ἀποστερῶν ἀσφαλείας δεῖται,
 10 “ καὶ ὅστις μὴ τοῖς δεξαμένοις, εἰ σωφρονούσι, πόλεμον
 “ ἀντ’ εἰρήνης ποιήσει· ὃ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν
 “ πάθοιτε ἄν. οὐ γὰρ τοῖσδε μόνον ἐπίκουροι ἂν γένοισθε,
 “ ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνσπόνδων πολέμιοι· ἀνάγκη γὰρ,
 “ εἰ ἴτε μετ’ αὐτῶν, καὶ ἀμύνεσθαι μὴ ἄνευ ὑμῶν τού-
 15 “ τους. καίτοι δίκαιοί γ’ ἐστὲ μάλιστα μὲν ἐκποδῶν
 “ στῆναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τὸναντίον ἐπὶ τούτους
 “ μεθ’ ἡμῶν ἵεναι (Κορινθίοις μὲν γε ἐνσπονδοὶ ἐστε,

Σαμίων καὶ Αἰγυπτῶν πόλεμον. 1. Τὸ ἴσον] τῶν τῆς Ἐπιδάμνου. κατὰ
 κοινῶ τὸ ἐν β. αἰτιασόμεθα γὰρ, ψησι, τοῖς συμμαχίσαντας τοῖς Κερκυ-
 ραῖσις ὡς ἐχθροῖς. καὶ ὑμεῖς δὲ τὸ ἴσον αὐτοῖς ἔχετε αἴτιον, καὶ πολέμιοι κλη-
 θήσεσθε. 14. Μὴ ἄνευ ὑμῶν τούτους] τοῖς Κερκυραῖοις. ταυτέστι κολα-

1. τῆς τε ἀφ’ α. κοινωθήσαντας A.B.K.a.g. cum Tusano.

2. ὑποβαίνοντα G. Post ἔχειν quæ vulgo leguntur, ἐγκλημάτων δὲ μόνων (μόνον M.O.) ἀμετόχους (ἀμετόχος K.M.O.b.c.d.e.i.) οὕτω τῶν μετὰ τὰς πράξεις τούτων μὴ κοινανέις, omisi cum A. B.F.H.N.a.f.g.h. et, qui ἐγκλημάτων servat, C.

3. μετὰ τῶν προσηκόντων c. ἐγκλημάτων A.B.F.H.N.c.f.g. om. C. τοῦ δικαίου κεφαλαίον ἐς ἡμᾶς G.K.L.O.P.f.g.i. vulgo τῶν τοῦ δ. κ. ἐς (πρὸς I.P.a.e) ἡμᾶς.

VOL. I.

5. χρῆ μαθεῖν I.H.a. 7. τίς βούλεται τῶν ἀ. π. ἐ. C. G.I.K.L.O.P.Q.d.e. ipsum βούλεται om. a.

9. ἄλλου A.B.F.H.N.a. ἄλλους Q. ἄλλου vel ἄλλους, non enim liquet, C. vulgo ἄλλων.

αὐτὸν ἀποστ. A.B.f.g.h. ἀποστ. ἐαυτὸν F.H.a. ἐαυτὸν ἀποστ. ceteri.

11. μὴ] om. a. 12. πάθητε A. 14. εἰ ἴτε] εἴητε P. εἴτε B. 15. γ] om.C.K.L.O.P.d.e.g.i. ἐκποδῶν A. 17. γέ] γὰρ a.

F

“ Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι’ ἀνακωχῆς πώποτ’ ἐγένεσθε),
 “ καὶ τὸν νόμον μὴ καθιστάναι ὥστε τοὺς ἐτέρων ἀφι-
 “ σταμένους δέχεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς Σαμίων ἀπο-
 “ στάντων ψῆφον προσθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν, τῶν ἄλλων
 “ Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων, εἰ χρὴ αὐτοῖς ἀμύ- 5
 “ νειν’ φανερώς δὲ ἀντείπομεν τοὺς προσήκοντας ζυμ-
 “ μάχους αὐτὸν τινα κολάζειν. εἰ γὰρ τοὺς κακὸν τι
 “ δρῶντας δεχόμενοι τιμαρῆσετε, φανεῖται καὶ ἅ τῶν
 “ ὑμετέρων οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν πρόσεισι, καὶ τὸν νόμον ἐφ’
 “ ὑμῖν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἐφ’ ἡμῖν θήσετε.

10

σθήσεσθε καὶ ἡμεῖς μετ’ αὐτῶν. 1. Δι’ ἀνακωχῆς] ἀνακωχή ἐστὶν εἰρήνη
 πρόσκαιρος, πόλεμον ὠδίνουσα, οἷον ἢ μικρὰ τοῦ πολέμου ἀνάβλησις, παρὰ τὸ
 ἄνω ἔχειν τὰς ἀκροκάς τῶν δοράτων. 2. Καὶ τὸν νόμον] ἀπὸ κοινοῦ, δι-
 καιοὶ ἐστε. τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν. πολλοὶ, φησὶν, εἰσὶ φόρον ὑποτελεῖς
 παρ’ ἡμῖν, ὅτινες πολλάκις μελετῶσιν ἀπόστασιν· καὶ εἰ δέξεσθε Κερκυ-
 ραίους τοῖσδε, καὶ κοινὸν τοῦτον ποιήσετε νόμον, ὄρατε μὴ ἑαυτοὺς λανθά-
 νητε βλάπτοντες. φοβεῖ δὲ αὐτοὺς, τὸ δέξασθαι νόμον καλῶν. 5. Δίχα
 ἐψηφισμένων] διασταζόντων, φησὶν, αὐτῶν ἡμεῖς φανερώς ἀντείπομεν. Ἄ-
 μύνειν] ἀμύνειν βοηθεῖν, ἀμύνεσθαι δὲ κολάζειν. 7. Εἰ γὰρ] τὸ γὰρ
 ἀντὶ τοῦ δέ. 8. Φανεῖται] ἀντὶ τοῦ μέλλει φανῆναι. 9. Οὐκ ἐλάσσω
 ἡμῖν] αἰνίττεται Ποτίδαιαν. 10. Ἐφ’ ὑμῖν] ἀντὶ τοῦ καθ’ ὑμῶν.

1. Δι’ ἀνακωχῆς] Ἄνακωχή vox
 glossematica et obscura, cujus
 ob usum Thucydidem reprehendit
 Dionys. Halicarn. in libello
 περὶ τῶν τοῦ Θουκυδίδου ἰδιωμάτων.
 HUDS. Locus est pag. 133. Sed
 fortassis hic quoque, ut alibi,
 quemadmodum adnotarunt Viri
 docti, κριτικώτερος, quam par erat,
 fuit Dionysius. Nam quomodo
 ætate Thucydidis obsoletum et
 obscurum potuit esse nomen
 ἀνακωχῆ, quum Herodotus, paulo
 ante eum, et non multo post,
 Sophocles, usi fuerint verbo ἀ-
 νακωχεύειν? Quin et ipse Dionysius
 suo se gladio jugulat, Antiq. 3,
 16. scribens ἀνακωχῆς δε-
 χημέρους ποιησαμένους. Posset
 quidem videri non adeo sui oblitus
 fuisse, ut voce a se damnata uti

voluerit, atque ideo hic præferendum,
 quod est in Cod. Vatic. ἀνοχῆς. Sed hoc
 firmius esset, nisi etiam alibi usurpasset,
 quæ in Thucydide reprehendit, quorum
 nonnulla observavit Sylburgius ad l. d.
 περὶ τῶν τοῦ Θουκ. ἰδιωμ. et H. Steph.
 Annotat. in Dionys. Halicarn. c. 16.
 Scholiastæ interpretationem descripsit
 Suidas in ἀνακωχῆ. Add. Ammon. h. v.
 ubi pro ἀνοχῆ μακρὰ πολέμου, e
 Schol. Thuc. Th. Mag. et Suida, scribendum
 est μικρά. DUK. πω] om. K. d. i.

3. ἀποσ. ὑμῶν ψ. a.

4. ἄλλων δὲ πελ. d.

5. Ἄμύνειν] Hic quoque Scholiastan descripsit Suidas in ἀμύνεσθαι. DUK.

8. φανεῖτε I.

* “ Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ 41.
 “ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων νόμους, παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξία-
 “ σιν χάριτος τοιάνδε, ἣν οὐκ ἐχθροὶ ὄντες, ὥστε βλά-
 “ πτειν, οὐδ’ αὖ φίλοι, ὥστ’ ἐπιχρῆσθαι, ἀντιδοθῆναι
 5 “ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαρὲν χρῆναι. νεῶν γὰρ μακρῶν
 “ σπανίσαντές ποτε πρὸς τὸν Αἰγινήτων ὑπὲρ τὰ Μηδι-
 “ κὰ πόλεμον παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε· καὶ
 “ ἡ εὐεργεσία αὕτη τε καὶ ἡ ἐς Σαμίους, τὸ δὲ ἡμᾶς
 “ Πελοποννησίους αὐτοῖς μὴ βοηθῆσαι, παρέσχεν ὑμῖν
 10 “ Αἰγινήτων μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν, καὶ * ὁλοχσις. 10
 “ ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο οἷς μάλιστα ἄνθρωποι ἐπ’
 “ ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἴοντες τῶν πάντων ἀπερίοπτοί
 “ εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν. φίλον τε γὰρ ἡγοῦνται τὸν ὑπουρ-
 “ γοῦντα, ἣν καὶ πρότερον ἐχθρὸς ἦ, πολέμιόν τε τὸν ἀν-
 15 “ τιστάντα, ἣν καὶ τύχη φίλος ἂν, ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα
 “ χεῖρον τίθενται φιλονεικίας ἕνεκα τῆς αὐτίκα. * ὦν 42.
 “ ἐνθυμηθέντες, καὶ νεώτερός τις παρὰ πρεσβυτέρου αὐτὰ

2. Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] τὸ παρανεῖν καὶ ἀξιοῦν, ῥήματα ὄντα, ὀνομα-
 τικῶς προήνεγκεν. 3. Ἡν] ἣν χάριν ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαρὲν
 χρῆναι. Οὐκ ἐχθροὶ ὄντες] οἱ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς συγκροτοῦντες βλάπτονται μάλ-
 λον. 4. Ἐπιχρῆσθαι] τὸ πολλάκις χρῆσθαι. 6. Τὸν Αἰγινήτων—πόλεμον]
 τὸν περὶ τῶν ἀγαλμάτων. 12. Τῶν ἀπάντων] τῶν προλαβόντων ἀπάντων
 πρὸς ἐχθραν ἢ φιλίαν μεσολαβημάτων. Ἀπερίοπτοί] ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι,
 ἢ ἀνεπίστροφοι. 13. Παρὰ τὸ νικᾶν] ἡγουν διὰ τὴν νίκην. 15. Ἐπεὶ καὶ τὰ
 οἰκεῖα] ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τὰ οἰκεῖα. 16. ὦν] τῶν προειρημένων εὐεργεσιῶν.

1. ἱκανὰ] om. Dionysius de Thucyd. p. 795.

2. τοὺς τῶν ἑλλ. N.

6. πρὸς C.

τὸν] τῶν A.C.e.

8. ἣ] om. P.

12. πάντων A.B.F.H.N.f.g.h. vulgo ἀπάντων.

Ἀπερίοπτοι e Thucyd. laudat Poll. II. 58. Imitatus est hunc locum Thucydidis Dion. Halic.

2, 11. Καὶ οὐδενὸς τῶν ἀνηκέστων ἀπεχόμενοι παρὰ τὸ νικᾶν. Vid. Henr. Steph. ad Dionys. cap. 16. et in Annot. ad illum locum p. 10. Duk.

13. περὶ i.

14. ἦ] ἦν c.e.

15. τύχοι c.

16. τίθεται g.

17. αὐτὰ παρὰ πρεσβ. L.O.P.

“ μαθῶν, ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι, καὶ μὴ
 “ νομίση δίκαια μὲν τάδε λέγεσθαι, ζύμφορα δὲ, εἰ πο-
 “ λεμήσει, ἄλλα εἶναι. τό τε γὰρ ζυμφέρον, ἐν ᾧ ἂν τις
 “ ἐλάχιστα ἀμαρτάνῃ, μάλιστα ἔπεται· καὶ τὸ μέλλον
 “ τοῦ πολέμου, ᾧ φοβουῦντες ὑμᾶς Κερκυραῖοι κελεύουσιν 5
 “ ἀδικεῖν, ἐν ἀφανεῖ ἔτι κείται, καὶ οὐκ ἄξιον ἐπαρθέ-
 “ τας αὐτῷ φανεράν ἔχθραν ἤδη καὶ οὐ μέλλουσιν πρὸς
 “ Κορινθίους κτήσασθαι, τῆς δὲ ὑπαρχούσης πρότερον διὰ
 “ Μεγαρέας ὑποψίας σῶφρον ὑφελεῖν μᾶλλον· ἢ γὰρ
 “ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, κὰν ἐλάσσωσιν ἢ, δύνα- 10
 “ ται μείζον ἐγκλημα λῦσαι. μὴδ’ ὅτι ναυτικοῦ ζυμ-
 “ μαχίαν μεγάλην διδῶσι, τούτῳ ἐφέλκεσθε· τὸ γὰρ
 “ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐ-
 “ τῷ φαυλοτέρῳ ἐπαρθένας διὰ κινδύνων τὸ πλεον ἔχειν.
 “ * ἡμεῖς δὲ περιπεπτωκότες οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐ- 15

1. Ἀμύνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ἀμύνεσθαι παρέρηται. Ἀμύνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. μόνον δὲ Θουκυδίδης ἐνταῦθα κέχρηται τῇ ἐναλλαγῇ τῆς λέξεως, ὡς καὶ τινες ἐναλλάττειν τὴν γραφὴν, καὶ γράφειν ἀμείβεσθαι. οὐκ ἔστι δέ. 4. Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου] ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλον πόλεμος. 5. Κελεύουσιν] τὸ κελεύω οὐκ ἐπὶ μείζονον μόνον λέγεται. 9. Ὑποψίας] ὑποψίαν εἶπε τὴν μάχην, εὐφήμως. ἐρεῖ δὲ ταύτην ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Ἡ γὰρ τελευταία] ἢ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γενομένη, καὶ τὰ ἐξῆς. 13. Τῷ αὐτίκα] τῷ πρὸς ὀλίγον. Τῷ αὐτίκα φανερῶ] τῇ δυνάμει τῶν Κερκυραίων. ἢ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτὴ καὶ ἀφανής. 15. Ἡμεῖς δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. Περι-

1. ἀμύνασθαι b. ἀμείβεσθαι L. O.P.Q.f.

Ἀμύνεσθαι] Ita legit Eustath. II. 546. c. et ἀμείβεσθαι reddit, κολάζειν vero Suidas in ἀμύνασθαι. WASS. Suidæ interpretatio est e Scholiaste ad vers. 5. pag. 66. nec ad hunc locum refertur. Potius huc pertinet, quod est in princ. ejusdem articuli apud Suidam: Ἀμύνασθαι. Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. Vid. hic Schol. qui recte censet, ἀμείβεσθαι, quod

nonnulli MSS. habent, ex interpretatione esse. DUK.

2. νομίσοι c.
- ταῦτα g.
3. τὸ αὐτὸ παρ' ὑμ. c.
4. ἀμαρτάνῃ A.C.F.H.I.K.N. e.i. B. hocne habeat an vulgatum ἀμαρτάνοι, non liquet.
5. οἱ κερκ. K.
13. ἰσχυρωτέρα G.
- τὸ I.
14. φανερῶς P.Q.
15. τῇ] om. L.O.

cyræis ita
opem decer-
nunt, si quis
Corecyram
aggredia-
tur.

αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζουσιν (εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον
ἐκέλευον σφίσιν οἱ Κερκυραῖοι ζυμπλεῖν, ἐλύοντ' ἂν αὐ-
τοῖς αἰ πρὸς Πελοποννησίους σπονδαί), ἐπιμαχίαν δὲ
ἐποίησαντο, τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, εἴαν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἢ
ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ζυμμάχους. ἐδόκει γὰρ ὁ πρὸς 5
Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὡς ἔσεσθαι αὐτοῖς, καὶ τὴν
Κέρκυραν ἐβούλοντο μὴ προσεσθαι Κορινθίοις ναυτικὸν ἔχου-
σαν τσοῦτον, ζυγκρούειν δὲ ὅτι μάλιστα αὐτοὺς ἀλλή-
λοις, ἵνα ἀσθενεστέροις οὔσιν, ἣν τι δέη, Κορινθίοις τε καὶ
τοῖς ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσιν ἐς πόλεμον καθιστῶνται. 10
ἅμα δὲ τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο
αὐτοῖς ἢ νῆσος ἐν παραπλῶ κείσθαι. * τοιαύτη μὲν γνώ-
μη οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κερκυραῖους προσεδέξαντο, καὶ τῶν
Κορινθίων ἀπελθόντων οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναῦς αὐτοῖς

45.
Itaque na-
vibus decem
Corecyram
missis man-

τὸ ἐξῆς, συμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι μετέγνωσαν, ἐπιμαχίαν δ' ἐποίη-
σαντο. διαφέρει δὲ συμμαχία ἐπιμαχίας· ἐπιμαχία μὲν, ὅταν ἀλλήλοις
παρέχωσι δυνάμεις ἐκάτεροι, συμμαχία δ', ὅταν μόνοι Ἀθηναῖοι δῶσι
Κερκυραῖοις βοήθειαν. 1. Εἰ γὰρ] αἰτία δι' ἣν ζυμμαχίαν οὐκ ἐποίη-
σαν. 3. Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποίησαντο] αὐτὸς δηλοῖ, τί ἐστι συμμαχία καὶ
ἐπιμαχία. ἔστι δὲ συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχη τῶ συμμαχομένῳ
ἐχθρὸν καὶ φίλον· ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μόνον τῶ συμμαχομένῳ ἀδι-
κουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττη. ἐπιμαχίαν οὖν νῦν βού-
λονται ποιῆσαι οἱ Ἀθηναῖοι. 5. Τοὺς τούτων ζυμμάχους] Εἶχον γὰρ οἱ
Κερκυραῖοι ζυμμάχους τοὺς Ἐπιδαμνίους καὶ Ζακυνθίους. 10. Τοῖς ἄλ-
λοις] Πελοποννησίοις δηλονότι. 12. Ἐν παραπλῶ κείσθαι] τοῖς παραπλέ-

Dounæus (Præf. ad Demosthen.
Or. de Pace p. 135.) sede dua-
rum vocum immutata legendum
censet Κερκυραῖοις ἐπιμαχίαν μὲν μὴ
ποιήσασθαι—συμμαχίαν δ' ἐποιή-
σαντο. Quaeso te, rationes ex-
pende: nam me profecto pæne
perpulerunt, ut ad istam senten-
tiam accederem. HEMSTERHUS.

4. τῇ] τῶ G.

Τῇ ἀλλήλων] Deest χάρα, γῆ,
vel simile quiddam: nam mox
dicit ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ Ἀθήνας. Di-

onys. Halic. III. 34. ἐμβαλόντες
εἰς τὴν ἀλλήλων γῆν. Thucyd. infr.
c. 50. δείσαντες, μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν
πειρῶσιν ἀποβαίνειν. Scriptor ano-
nymus apud Suidam in ἐπιμα-
χεῖν· φιλίαν σφίσιν ἐνσπονδον εἶναι,
ἐπὶ τῶ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. Duk.
7. τοῖς ante Kor. omisi cum A.
B.F.H.N.c.e.g.h.

9. δέοι K.

10. τοῖς ἄλλοις] Malim iterato
articulo τοῖς ἄλλοις τοῖς.

ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι τῆς Θεσπρωτίδος, Ἐφύρη. ἔξεισι δὲ παρ' αὐτὴν Ἀχερουσία λίμνη εἰς θάλασσαν· διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων εἰσβάλλει εἰς αὐτὴν, ἀφ'

μειζόν τι καὶ σοφώτερον βουλευέσθαι δυναμένω. 1. Θεσπρωτίδος Ἐφύρη] ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη Ἐφύρη, ἣ Κόρινθος. ὡς εἶναι τὴν Ἐλαιᾶτιν μέρος χώρας

1. ἐλαιάτιδι c.f: ἐλαιώτιδι d.i: ἐλειώτιδι K.

Ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι] Aut pars agri Thesprotici Ἐλαιάτις vocabatur [forsan, ut conjicit Palmerius, a portu Ἐλαίας, quem memorat Ptolemæus] cujus tamen rei nullum auctorem habeo: aut Ἐλειάτιδι scribendum, et significabit Ephyram in palustri loco sitam, ut distinguatur a cæteris, quæ eodem nomine vocabantur. *F. Port.* Ἐλαιούτιδι pro Ἐλαιάτιδι rescribendum censeo; ita enim illa regio appellabatur, ob Elæunte oppido, quod in confiniis Thesprotiæ situm erat. *Berkelius.* Vide Palmerii Græc. Antiq. p. 281. etc. et p. 292. *Huds.*

Ἐφύρη] Deinde, ut Strabo VII. Κίχυρος, pro Ἐλαιάτιδι rescribit *Berkelius* Ἐλαιούτιδι. *V. Holsten. Wass.* Holstenius ad Stephan v. Ἐλαία retinet scripturam vulgatam. Ea si recte habet, nihil probabilius est sententia Palmerii, quam etiam sequitur *Cellar.* Geogr. Ant. 213. p. 1038. ubi vitio operarum puto scribi, in Græcis exemplaribus Thucydidis esse Ἐλεάτιδι. Nam ita legisse Vallam, ut qui verterit, in palustribus Thesprotibus sita, suspicatur *Portus. H. Stephanus* in marg. Edit. secundæ remittit Lectorem ad Annotata sua; nec tamen in his quidquam de hac

voce habet. Ἐφύρη cur casu tertio scribi debeat, non video, et utique cum Interpretibus Thucydidis et Palmerio cum πόλις jungendum puto. Nec assentior *Cellario*, aliam esse πόλιν, quam memorat Thucydides, aliam Ἐφύρην putanti, ut ex eo patet, quod χειμέριον portum juxta promontorium esse scribit; urbis autem nomen quodnam fuerit, dubitari. Nam si Ἐφύρη, quod editur, et *Cellarius* probare videtur, relinquatur, non alius esse potest horum verborum sensus, quam πόλιν illam in Ephyre, urbem scilicet in urbe, sitam esse: quod intelligi non potest. *Strabo Lib. VII. p. 327.* de Ephyre ita scribit: ὑπέρεκειται δὲ τούτου μὲν τοῦ κόλπου Κίχυρος, ἣ πρότερον Ἐφύρα, πόλις Θεσπρωτῶν quæ a Thucydide sumpta esse apertum est, et monuit *Palmerius*. In *Cass.* quoque et *Græv.* est Ἐφύρη in quo tamen non multum præsidii foret, nisi sententia alteri scripturæ repugnaret. Nam in his 1, quod subscriptum vocant *Grammatici*, plerumque omittitur. De Acherusio lacu et Acheronte fluvio *Palmer. II. Græc. Ant. 5. et 8. Duk.*

ἐξίησι C.L.O.P.b.e.

2. Articulum ante θάλασσαν omisi cum A.B.C.F.G.H.N.c.e.f.g.h.

3. ἐς] om. d.

τὴν αὐτὴν b.

οὐ καὶ τὴν ἔπωνυμίαν ἔχει. ῥεῖ δὲ καὶ Θυάμις ποταμὸς, ὀρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην· ὧν ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀνέχει τὸ Χειμέριον. οἱ μὲν οὖν Κορίνθιοι τῆς ἠπείρου ἐν ταῦθα ὀρμίζονται τε καὶ στρατόπεδον ἐποίησαντο. * οἱ 47-
 5 δὲ Κερκυραῖοι ὡς ἦσθοντο αὐτοὺς προσπλέοντας, πληρῶ-
 σαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὧν ἤρχε Μεικιάδης καὶ
 Αἰσιμίδης καὶ Εὐρύβατος, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν
 νήσων αἱ καλοῦνται Σύβοτα· καὶ αἱ Ἀττικαὶ δέκα παρ-
 ῆσαν. ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμνῃ αὐτοῖς τῷ ἀκρατηρίῳ ὁ πεζὸς
 10 ἦν, καὶ Ζακυνθίων χίλιοι ὀπλίται βεβοθηκότες. ἦσαν δὲ
 καὶ τοῖς Κορινθίοις ἐν τῇ ἠπείρῳ πολλοὶ τῶν βαρβάρων
 παραβεβοθηκότες· οἱ γὰρ ταύτῃ ἠπειρῶνται ἀεὶ ποτε αὐ-
 τοῖς φίλοι εἰσίν. * ἐπειδὴ δὲ παρεσκευάστο τοῖς Κοριν- 48.
 θίοις, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυ-
 15 μαχίαν ἀπὸ τοῦ Χειμερίου νυκτὸς, καὶ ἅμα ἕω πλέοντες
 Utriusque
 Corcyrae-
 rum appa-
 ratus bel-
 lici.
 Utriusque
 classis acies
 instructa.

ἐπὶ μείζονα χώραν. 2. Ἐντὸς] πρὸς θάλασσαν, ὡς εἶναι ἰσθμόν.
 3. Ἀνέχει] ἀνατείνεται. 4. στρατόπεδον] δύο σημαίνει τὸ στρατόπεδον,
 τὸν λαὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαός. ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
 τόπου λέγεσθαι, οἷον τοῦ στρατοῦ πέδον. 5. Προσπλέοντας] ἀπὸ τῆς Λευ-
 κίμνης εἰς τὸ Χειμέριον δηλονότι. 8. Σύβοτα] τρεῖς εἰσὶν αὐταὶ αἱ νῆσοι,
 μικραὶ, σὺς ἔχουσαι πολλὰς. 9. Τῇ Λευκίμνῃ] ἀκρωτήριον Κερκύρας ἢ Λευ-

1. Θυάμις] Vid. Strabon. VII. p. 324. Cic. Attic. VII. 11. Athenæum III. 1. Pausan. I. 11. et Ptolemæum. Plinio et Athenæo flumen est Thesprotiæ. Hodie juxta Theuenum Calama. Est et ejusdem nominis pagus in Gedrosia. De Thuamia agri Phliasii ad Xenophon. Hist. VII. p. 624. Noster Θυάμου ὄρουσ meminit p. 209. 4. WASS. De Thyami fluv. et Cestrine etiam Palmer. II. Græc. Ant. 4. et 5. Λευκίμνη, de qua Cap. seq. supra quoque Cap. 30. in quibusdam MSS.

est Λευκίμνη. Vid. Casaub. ad Strab. VII. 324. Duk.
 2. ἡ ἄκρα] om. L.
 6. μικιάδης H: μηκιάδης c.
 8. Articulum ante ἀττικαὶ om. c.
 9. λευκίμνη B.F.c.f.g.h.
 10. βεβοηκότες b.
 11. ἐν τῇ ἠπείρῳ] om. L.O.P.
 12. αὐτοῖς φίλοι A.B.F.H.c.f. g.h: vulgo φίλοι αὐτοῖς.
 13. δέ] καὶ P.
 14. ὡς] om. N.
 ναυμαχίαν A.B.F.H.Q.c.f.g.h: ceteri ναυμαχία.
 15. ἕω] ἔσω F.O.P.

καθορώσι τὰς τῶν Κερκυραίων ναῦς μετεώρους τε καὶ ἐπίσφᾶς πλεύσας. ὡς δὲ κατεΐδον ἀλλήλους, ἀντιπαρετάσσοντο, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων αἱ Ἀττικαὶ νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπέειχον, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἑκάστου εἷς. οὕτω μὲν Κερκυραῖοι ἐτάζαντο, Κορινθίους δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αἱ Μεγαρίδες νῆες εἶχον καὶ αἱ Ἀμπρακιώτιδες, κατὰ δὲ τὸ μέσον οἱ ἄλλοι ζύμμαχοι ὡς ἕκαστοι· εὐώνυμον δὲ κέρας αὐτοὶ οἱ Κορίνθιοι, ταῖς ἀρίστα τῶν νεῶν πλεύσασαι, κατὰ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸ δεξιὸν τῶν Κερκυραίων εἶχον. * ζυμμιζάντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέρωθεν ἦρθη, ἐναυμάχουν, πολλοὺς μὲν ὀπλίτας ἔχοντες ἀμφότεροι ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, πολλοὺς δὲ τοξότας τε καὶ ἀκοντιστάς, τῷ παλαιῷ τρόπῳ ἀπειρότερον ἔτι παρεσκευασμένοι. ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερά, τῇ μὲν τέχνῃ οὐχ ὁμοίως, πεζομαχία δὲ τὸ πλεον προσφερῆς

49. Descriptio naumachiae, quae atrox quidem, sed magis pedestri, quam navali proelio similis erat. Dextrum

κίμων. 1. Μετεώρους] ἀντὶ τοῦ πελαγίου καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. 3. Ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν] τὸ σχῆμα ἔκφρασις. 10. Τοὺς Ἀθηναίους] ἐνόμιζον γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους πολεμεῖν. 11. Τὰ σημεῖα] σύμβολά τινα εἶχον περὶ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεκνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο. 13. Καταστρωμάτων] στανιδμάτων. 14. Τῷ παλαιῷ] τῷ κατὰ τὰ μυθικά. 16. Οὐχ ὁμοίως] τὸ

1. τῶν] om. C.K.L.O.P.Q. P.d.e. d.e.

Νῆας] habebant Suidæ exemplaria, quomodo semper Herodotus, forma Ionica. Noster ναῦς, hic et alibi, atque ita D. Halicarn. p. 242. 20. Thucyd. laudans. WASS.

μετεώρους rec. g. τε] om. g.

2. ἀντεπαρετάσσοντο C.

6. κορίνθιοι d.

7. alterum αἱ om. C.K.L.O.

10. καὶ] κατὰ I.K.e.i: καὶ κατὰ d.

11. Ἐκατέρωθεν ἦρθη] Laudat Suidas in σημεῖα. WASS. Vid. Lips. 4. de Milit. Rom. Dial. ult. Kusterus ad Suidam non recte adnotat, locum illum e cap. 63. hujus libri esse. Duk.

12. ἔχ. ἀμφ.] ἀμφ. ἔχ. c.

14. τε] om. K.L.O.P.

15. κατεσκευασμένοι; L.O: κατεσκευασμένοι P.

οὔσα. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις, οὐ ραδίως Corinthio-
 ἀπελύοντο ὑπὸ τε πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν, καὶ μάλ- rum cornu
 λόν τι πιστεύοντες τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὀπλίταις fugant, si-
 ἐς τὴν νίκην, οἱ καταστάντες ἐμάχοντο ἡσυχάζουσῶν τῶν nistro Co-
 5 νεῶν. Διέκπλοι δ' οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ θυμῶ καὶ ῥώμῃ τὸ rinthii su-
 πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμη. πανταχῇ μὲν οὖν πολὺς periores
 θόρυβος καὶ ταραχώδης ἦν ἡ ναυμαχία· ἐν ἣ αἱ Ἀττικαὶ Athenien-
 νῆες παραγιγνόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ πη πιέζοντο, ses quoque
 φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις, μάχης δὲ οὐκ ἤρχον pugnam
 10 δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων. μά- tant.
 λιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων ἐπόνει· οἱ γὰρ
 Κερκυραῖοι εἴκοσι ναυσὶν αὐτοὺς τρεψάμενοι καὶ κατα-

καρτερὰ ἀπὸ κοινοῦ. 4. Ἑσυχάζουσῶν] ἀντὶ τοῦ μὴ ναυμαχοῦντων.

5. Διέκπλοι] διέκπλους ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέφαι καὶ αἰθίς ἐμβαλεῖν. 9. Μάχης δὲ οὐκ ἤρχον δεδιότες] οὐκ ἤρχον αἱ νῆες μάχης, τῶν

1. προσβάλλοιεν c.

ἀλλήλους A.

2. ante πλήθους omisi articulum cum A.B.F.H.N.g.h.

καὶ] τε καὶ K.

τῶν] om. Q.

3. Τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὀπλίταις] Vid. Scheffer. II. de Re navali 5. Διέκπλους, de quibus mox, rursus dicit in pugnis navalibus, II. 89. VII. 36. et 70. Et sic sæpe alii. Vid. Kuhn. ad Polluc. I. 153. et Scheffer. III. de Milit. Nav. 6. coque etiam pertinent, quæ adnotavit Freinshem. ad Flor. II. 2. in fin. Suidas in διέκπλοι descripsit scholia ad h. l. sed verba illa καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, quæ Kusterus in scholiis non legi dicit, sunt e Scholiaste ad II. 89. DUK.

5. δ'] τε K.

καὶ] τε καὶ K.

6. ἦ] ἢ καὶ g.

οὖν] om. C.K.L.O.P.c.d.e.

7. Ἐν ἣ αἱ Ἀττικαὶ] Hic Thucydides περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγοὺς μετέβη. Schol. ad Sophocl. p. 219. 225. Ed. Steph. HUDS. Ἐν ἣ—Ἀθηναίων] Hæc laudans Schol. Sophoclis ad Antig. 133. ἐκεῖνος, inquit, περὶ τῶν Ἀθήνηθεν νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγοὺς. εἴποι habet pro εἴ πη, hinc corrigendus, et τοῖς ἐναντίοις omittit contra MSS. Idem ad vers. 266. εἴ πη agnoscit, atque etiam τοῖς ἐναντίοις sed utroque loco παραγιγνόμεναι perperam exhibet. WASS.

8. παραγιγνόμεναι P.d.e.i. cum Schol. Soph. Antig. 133.

10. ἀθηνῶν c.

διώξαντες σποράδας ἐς τὴν ἠπειρον, μέχρι τοῦ στρατοπέ-
 δου πλεύσαντες αὐτῶν καὶ ἐπειβάντες ἐνέπρησάν τε τὰς
 σκηνας ἐρήμους καὶ τὰ χρήματα διήρπασαν. ταύτη μὲν
 οὖν οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι ἠσπῶντό τε καὶ οἱ Κερ-
 κυραῖοι ἐπεκράτουν· ἢ δὲ αὐτοὶ ἦσαν οἱ Κορίνθιοι, ἐπὶ τῷ 5
 εὐωνύμῳ, πολὺ ἐνίκων, τοῖς Κερκυραίοις τῶν εἴκοσι νεῶν
 ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους ἐκ τῆς διώξεως οὐ παρουσῶν. οἱ
 δ' Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μάλ-
 λον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρου, τὸ μὲν πρῶτον ἀπεχό-
 μνοι ὥστε μὴ ἐμβάλλειν τινί, ἐπεὶ δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο 10
 λαμπρῶς καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι, τότε δὴ ἔργου πᾶς
 εἶχετο ἤδη καὶ διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι, ἀλλὰ ζυνέπεσεν ἐς
 τοῦτο ἀνάγκης ὥστε ἐπιχειρῆσαι ἀλλήλοις τοὺς Κορινθίους
 καὶ Ἀθηναίους. * τῆς δὲ τροπῆς γενομένης οἱ Κορίνθιοι τὰ
 σκάφη μὲν οὐχ εἶλκον ἀναδύμενοι τῶν νεῶν ἀς 15

50.
Corinthii
jam vic-

στρατηγῶν δεδιότων τὴν πρόρρησιν. 7. Ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους] ἐπειδὴ
 γὰρ ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν Κερκυραϊκῶν νεῶν ἔλασσον ἦν τῶν Κορινθιακῶν,
 δῆλον ὅτι, τῶν εἴκοσι ἀναχωρησασῶν ἐκ τοῦ πολέμου, πολὺ ἐλάττωτες ἐγένον-
 το οἱ Κερκυραῖοι, κἂν τὰς τοῦ δεξιῦ κέρως νῆας τῶν Κορινθίων ἀφείλοντο.
 9. Ἀπροφασίστως] ἀνευδοιάστως, ἀνεγκλήτως. 12. Ξυνέπεσε] ἤγουν τὰ
 πράγματα. 13. Ἐπιχειρῆσαι] σχετλιάζαν ταῦτα λέγει, ὅτι οἱ ἔσπονδοι
 αὐτως ἦλθον εἰς χεῖρας. 15. Σκάφη] σκάφη καλεῖ τὰ κοιλώματα τῶν νεῶν,
 ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. Ἄς καταδύσειαν] Ἀττικῶς. ὦν κατέδυον.

1. ἐς τὴν σποράδας ἠπ. L.O.
 ante μέχρι omisi καὶ cum A.
 B.F.H.g.h.
 2. ἀπεκβάντες H : ἐκβάντες d.
 3. Ταύτη] Huc spectat Liba-
 ninus Parentatione in Julianum
 Imp. p. 252. WASS.
 4. οὖν] om. C.K.L.O.e.
 κορίνθιοι] om. d.
 10. ἐπεὶ A.B.F.H.c.d.g.h : vul-
 go ἐπειδὴ.
 ἐγένετο A.B.F.H.c.d.g.h : ce-
 teri ἐγγίνετο.
 12. Ξυνέπεσεν A.C.F.H.I.b.c.g.

h : vulgo ζυνέπεσον.

15. Ἀναδύμενοι] Vid. Kuhnium
 ad Pollucem I. 125. Æschylus
 Pers. 418. ὑπτιούτο δὲ ΣΚΑΨΗ
 ΝΕΩΝ. WASS. Kuhnium ita
 distinguit : τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἶλ-
 κον ἀναδύμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύ-
 σειαν πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτρά-
 ποντο, etc. Ut Thucydides di-
 cat, Corinthios non pro more
 traxisse religatas a suis puppibus
 scaphas hostium, sed potius ad
 cædem hominum, demersis na-
 vibus, se contulisse. Ita σκάφη

καταδύσειαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο φονεύειν
 διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν· τοὺς τε αὐτῶν φίλους, οὐκ
 αἰσθόμενοι ὅτι ἤσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα, ἀγνοῦντες
 ἔκτεινον. πολλῶν γὰρ νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων καὶ ἐπὶ
 5 πολὺ τῆς θαλάσσης ἐπεχουσῶν, ἐπειδὴ ξυνέμιζαν ἀλλή-
 λοις, οὐ ραδίως τὴν διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὅποιοι ἐκράτουν ἢ
 ἐκρατοῦντο· ναυμαχία γὰρ αὕτη Ἑλλησι πρὸς Ἑλληνας
 νεῶν πλήθει μεγίστη δὴ τῶν πρὸ ἑαυτῆς γεγενῆται. ἐπει-
 δὴ δὲ κατεδίωξαν τοὺς Κερκυραίους οἱ Κορίνθιοι ἐς τὴν γῆν,
 10 πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους ἐτρά-

tores inse-
 quantur
 Corcyraeos,
 sed cum in
 eo esset, ut
 praelium
 iteraretur,
 adventu vi-
 ginti navi-
 um Attica-
 rum, quas
 Athenien-
 ses, id quod
 factum erat
 providen-
 tes, in sub-
 sidium mi-
 serant, se
 recipiunt,

1. Φονεύειν] τὸ ὅμῃ τῶν Κορινθίων δηλοῖ. 2. Τοὺς τε αὐτῶν φίλους] Μεγαρέας καὶ Ἀμπρακιώτας φησί. τὸ ἐξῆς, τοὺς ἑαυτῶν φίλους ἀγνοοῦντες ἔκτεινον, νομίζοντες Κερκυραίους εἶναι. 7. Ἑλλησι πρὸς Ἑλληνας] διὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ. 8. Τῶν πρὸ αὐτῆς] διὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 10. Ναυάγια] ναυάγια μὲν οὐδετέρως λέγεται, ὅταν τι τῆς νεῶς ἀποκλασθῆ, οἷον πηδάλιον ἢ τι τοιοῦτον· ναυαγία δὲ θηλυκῶς ἢ πᾶσα τῆς νεῶς ἀπώλεια λέγεται. τὰ δὲ

νεῶν per periphrasin erunt ναῦς, ut apud Æschylum quoque exponit Scholiastes. Idque etiam suspicabatur H. Stephanus in Thes. prolato loco Euripidis, in quo σκάφος νεῶς pro navi dicitur: quod verum puto. Nam si hic σκάφη pro alveis navium accipias cum Scholiaste, non facile dictu est, quomodo alvei navium submersarum a puppibus victricium religari potuerint. Scribit ille quidem ad cap. 54. et ex eo Suidas in καταδύσαντες, καταδύναι hic non esse deprimere naves, sed lacerare. Verum hæc expositio, ut ibi adnotat Stephanus, merito in dubium vocari potest, nec facile ullius probati Scriptoris testimonio confirmari poterit. Illa autem, quæ sequuntur, ἄς καταδύσειαν, per ellipsin erunt exponenda, hunc in modum, ut mihi videtur: con-

versi ad cædem hominum, qui fuerant in navibus, quas submerserant, quique, malis, antennis, tabulisve arreptis, per mare ferebantur. Sed tota structura orationis valde intricata est. Morem religandi puppibus naves captivas sæpe memorant Thucydides et omnes alii. Vid. Xenoph. I. Græc. p. 445. Liv. XXX. 10. 24. DUK.

1. καταδήσειαν I.
- φονεύσειαν C.
2. τε] δὲ i.
3. αἰσθόμενοι A.B.F.N.d.g.h.i:
 ἐσθόμενοι H: ἡσθημένοι ceteri.
 ἤσσηντο P: ἤττοντο d.
 τῷ] om. B.
4. οὐσῶν νεῶν P.Q.
 καὶ] om. d.
5. ἐκράτουν ἢ] om. I.L.O.P.
 Q.e.
8. ἑαυτῆς A.B.F.H.K.N.b.c.
 d.e.g: ceteri αὐτῆς.

ποντο, καὶ τῶν πλείστων ἐκράτησαν ὥστε προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, οἱ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν βαρβάρων προσεβεβοηθήκει· ἔστι δὲ τὰ Σύβοτα τῆς Θεσπρωτίδος λιμὴν ἔρημος. τούτο δὲ ποιήσαντες, αὐθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις. οἱ δὲ ταῖς πλοῖμοις καὶ ὅσαι ἦσαν λοιπαὶ μετὰ τῶν Ἀττικῶν νεῶν καὶ αὐτοὶ ἀντέπλεον, δέισαντες μὴ εἰς τὴν γῆν σφῶν πειρᾶσιν ἀποβαίνειν. ἤδη δὲ ἦν ὄψε καὶ ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς εἰς ἐπίπλουν, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο κατι-

νῦν οὐδετέρως εἴρηκε. 1. Πλείστων] δηλονότι σωμύτων. τινὰ γὰρ ὁ ἄνεμος τῇ Κερκύρα προσέβριψε. Προσκομίσαι] ἐφρόντιζον γὰρ τῆς ταφῆς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόντων. 2. Πρὸς τὰ Σύβοτα] Σύβοτα ἄλλα ἐν τῇ ἡπείρῳ, ὁμωνύμως ταῖς πρὸ μικροῦ λεχθεύσαις νήσοις πρὸ τῆς Κερκύρας. 5. Ταῖς πλοῖμοις] ταῖς πληγείσαις μὲν, δυναμέναις δὲ πλεῖν. 6. Λοιπαὶ] ὑγιεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἀντεπέπλεον] ἐπὶ τὸ καλῦσαι δηλονότι. 8. Ὀψέ] οὐ λέγει ὅτι ἦν ἑσπέρα, ἀλλ' ὡς ἐνάτη ἢ δεκάτη ἄρα· τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας ἀπαξ κείται ἐν τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν] δύο παιᾶνας ἦδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν λέγει ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πολέμου ὅπερ δέον πρὸ τῆς ναυμαχίας εἰπεῖν, ὕστερον λέγει. Ὡς ἐπίπλουν] ὡς ἐπιπλέοντες κατὰ τῶν Κορινθίων. 9. Πρύμναν ἐκρούοντο] πρύμ-

1. κομίσαι I.L.O.P.Q.e.

2. οὐ C.G.K.L.O.P.d.i.

ὁ] om. d.

γῆς c.

6. ἀντέπλεον A.B.F.H.N.P.c.
h.i: ceteri ἀντεπέπλεον.

8. ἐπαιώνιστο F. H: ἐπεπαιώνιστο f.

Etsi Græci non παιᾶνα, sed παιᾶνα ἄδειν dicunt, tamen promiscue παιωνίζω et παιανίζω usurpant. Stanl. ad Æschyl. Sept. cont. Theb. v. 274. cui adsentior. Ita Æsch. l. d. Aristoph. Equit. 1315. et Pac. 554. Lucian. Zeux. p. 583. Thucydid. IV. 96. et sæpe alibi. Vid. Ind. sed tamen apud eum omnibus locis scriptura variat. Duk. V. Wessel. ad Diod. 13. 16. p. 554. GOTTL.

εἰς addidi ex A.B.C.G.Q.e.f.
g.h.

ἐπίπλουν] ἐπὶ πλοῦν H.

Ὡς ἐπίπλουν] Suidam, qui hæc corrupte citaverat in Παιᾶνας, emendat Kusterus. conf. I. 50. et Spanheim. ad Juliani Orat. I. p. 233. WASS. Ubi multis agit de pæane, et rursus ad Callim. Hymn. Apoll. v. 98. Add. Luisin. II. Parerg. 12. Lips. IV. de Milit. Rom. 11. et Camerar. ad Xenoph. Cyrip. pag. 356. Duk.

9. Πρύμναν ἐκρούοντο] De hac phrasi vide Schefferum de Militia Navali, l. 3. c. 4. et Gronovii Observat. l. 4. c. 26. HUDS. Poll. I. 125. Suid. in πρύμναν. Salmas. Epist. 113. et seq. Duk.

δόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλευούσας· ἀς ὕστερον
 τῶν δέκα βοηθούς ἐξέπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, δέισαντες
 ὅπερ ἐγένετο, μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι καὶ αἱ σφέτεραι
 δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὧσι. * ταύτας οὖν προΐδόντες οἱ
 5 Κορίνθιοι, καὶ ὑποτοπήσαντες ἀπ' Ἀθηναίων εἶναι οὐχ ὅσας
 ἐώρων ἀλλὰ πλείους ὑπανεχώρουν. τοῖς δὲ Κερκυραίοις
 (ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς) οὐχ ἐωρῶντο,
 καὶ ἐθαύμαζον τοὺς Κορινθίους πρῦμναν κρουομένους, πρὶν
 τινες ἰδόντες εἶπον ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλέουσι· τότε δὲ
 10 καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν· ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη, καὶ οἱ Κο-
 ρίνθιοι ἀποτραπόμενοι τὴν διάλυσιν ἐποίησαντο. οὕτω μὲν ἡ
 ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα
 ἐς νύκτα. τοῖς Κερκυραίοις δὲ στρατοπεδευομένοις ἐπὶ τῇ
 Λευκίμνῃ αἱ εἴκοσι νῆες αἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐται, ὧν ἤρχε
 15 Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου, διὰ

51.
 et pugna
 dirimitur,
 nocte in-
 gruenste.

ναν κρούεσθαι ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν μὴ στρέφοντα τὸ πλοῖον· ὁ
 γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρῦμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιῶσιν, ἵνα μὴ
 δόξωσι φανερώς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ἵπαιτύντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῦτα
 τοῖς πολεμίοις δόντες ῥῆον τιτρώσκωνται. 4. Προΐδόντες] πρὸ τῶν Κερκυ-
 ραίων. 5. Καὶ ὑποτοπήσαντες] ἀντὶ τοῦ ὑποκτεύσαντες· οὕτω γὰρ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ἀναλύουσι τὴν λέξιν. 7. Ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς·] αἱ
 εἴκοσι νῆες τῶν Ἀθηναίων· κατὰ νότον γὰρ αὐτῶν ἦσαν. 8. Ἐθαύμαζον
 τοῖς Κορινθίοις] θαυμάζω σου, ἐπὶ μέμψεις· θαυμάζω σε, ἐπὶ ἐπαίνου καὶ
 πολλάκις ἐκπλήξω. Πρῦμναν κρουομένους] ἐπαναχωροῦντας. 12. Ἀπαλ-
 λαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων] διεκλήθησαν ἀπ' ἀλλήλων. 13. Στρατοπεδευομένοις]
 σκηνομένοις. 15. Ἀνδοκίδης] ὁ εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, ὃς φησιν Ἀκου-
 σίλαος. Διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων] τῶν Κερκυραϊκῶν δηλονότι.

2. οἱ] om. f.

3. κινήσῃσιν H.

4. ὀλίγαι ἀμύνειν] naves pau-
 ciores, quam ut vim propulsare
 possint. Hanc loquendi for-
 mam illustrat Wyttenb. ad Ju-
 lian. Orat. p. 217. ed. Schäf.

5. ἀθηναίων P.Q.

6. ὑπανεχώρουν A.B.C.F.H.I.K.
 P.b.c.f.g: vulgo ἐπανεχώρουν.

9. δὲ] A.B.F.H.g.h: vulgo δῆ.

10. καὶ οἱ αὐτοὶ B.

συνεσκόταζε c.

11. ἀποτραπόμενοι A.F.H.N.c.g.

13. κερκυραίοις δὲ A.B.F.H.c.f.
 g.h: δὲ κερκ. ceteri.

καταστρατοπεδευομένοις P.g.h.

14. λευκίμνη B.F.c.f.g.h.

alterum αἱ om. A.B.F.H.K.
 N.g.h.

ἀπὸ A.B.F.H.N.f.g.h: vulgo
 ἐκ.

τῶν] om. f.g.

15. ἀνδοκίδης g.

λεωγόρου K.N.Q.

Λεωγόρου] Sic Andocides Orat.

τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγιῶν προσκομισθεῖσαι κατέπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον, οὐ πολλῶ ὕστερον ἢ ἄφθησαν. οἱ δὲ Κερκυραῖοι (ἦν γὰρ νῦξ) ἐφοβήθησαν μὴ πολέμια ᾧσιν, ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν, καὶ ὤρμισαντο.

52. Postridie Atticæ navēs Corinthiis pugnae occasionem præbent. Sed illi de reditu cogitant, veriti, ne domo intercludantur.

* Τῇ δὲ ὕστεραία ἀναγόμεναι αἶ τε Ἀττικάι τριάκον-5
τα νῆες καὶ τῶν Κερκυραίων ὅσαι πλοῖμοι ἦσαν, ἐπέ-
πλευσαν ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβότοις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ Κορίν-
θιοι ὄρμου, βουλόμενοι εἰδέναι εἰ ναυμαχήσουσιν. οἱ δὲ
τὰς μὲν ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ παραταξάμενοι
μετεώρους ἠσύχαζον, ναυμαχίας οὐ διανοοῦμενοι ἄρχειν 10
ἐκόντες, ὀρῶντες προσγεγενημένας τε ναῦς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν
ἀκραιφνεῖς καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ζυμβεβηκότα,
αἰχμαλώτων τε πέρι φυλακῆς, οὓς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον,
καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὔσαν τῶν νεῶν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. τοῦ
δὲ οἵκαδε πλοῦ μᾶλλον διεσκόπουν ὅπη κομισθήσονται, 15

4. Ἐγνωσαν] τοὺς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι. 7. Ἐν τοῖς Συβότοις] τοῖς τῆς ἠπείρου. 12. Ἀκραιφνεῖς] ἀβλαβεῖς, ἀκεραιοφανεῖς. 13. Αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς] ἠπόρου, πῶς αὐτοὺς φυλάξουσι. 14. Καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὔσαν τῶν νεῶν] μὴ δυνάμενοι τὰς βλαβεύσας τῶν νεῶν ἐπισκεύασαι.

I. pag. 246. non Leogóra. WASS. Λεωγόρας etiam Aristoph. Nubib. v. 109. et ibi apud Schol. Plato Comicus, Athenæus IX. 9. et Plutarch. Vit. X. Rhetor. Item alius apud Lucian. Phalar. 2. p. 737. Est hic Andocides Rhetor, cujus supersunt Orationes quædam.—Plut. l. d. De Leogora Schol. Aristoph. ad Nub. et ex eo Suidas in φασιανοί. DUK.

1. ναυαγιῶν A.C.

3. πολέμιοι unus Parisinus.

5. ἀναγαγόμεναι C.I.c: ἀναγακάζόμεναι h.

7. οἱ] om. F.

9. Ἀπὸ τῆς γῆς] Cl. ἀπὸ γῆς. Mallem ναῦς etiam omisisset, ut Act. 27, 13. et Noster non uno

in loco. WASS. Τὰς ναῦς ἄραντες mihi non magis suspectum est, quam ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς: nam hoc quoque infrequentius est, quam ἄραντες solum. Schol. ad II. 23. quum dicitur ἄραντες, supplet τὰς ναῦς: alii τὰς ἀγκύρας. Thucydides alibi dicit ἄραντες ταῖς ναυσὶ, supr. c. 29. et IV. 129. Ἀπὸ γῆς non minus recte dici arbitror, quam ἐν γῆ, et ἐκ γῆς, de quibus Salmas. Ep. III. DUK.

τῆς] om. N.

11. προγεγενημένας K.

ἀθηνῶν A.B.F.H.c.f: ceteri ἀθηναίων.

12. καὶ] τὰ f.

13. φυλακῆν] d.i.

15. ὅποι c: ἔπειτα i.

δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπον-
δάς διότι ἐς χεῖρας ἦλθον, οὐκ ἐῷσι σφᾶς ἀποπλεῖν.

* ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας 53.

ἀνευ κηρυκείου προσπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ πείραν
5 ποιήσασθαι. πέμψαντές τε ἔλεγον τοιαῦτα “ ἀδικεῖτε, ὡ
“ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολέμου ἄρχοντες καὶ σπονδὰς λύοντες”
“ ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωροῦμενοι ἐμπο-
“ δῶν ἴστασθε ὅπλα ἀνταιρόμενοι. εἰ δ’ ὑμῖν γνώμη ἐστὶ
“ καλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄλλοσε εἴ ποι βουλό-
10 “ μεθα, πλεῖν, καὶ τὰς σπονδὰς λυέτε, ἡμᾶς τούσδε λα-
“ βόντες πρῶτον χρήσασθε ὡς πολεμίους.” οἱ μὲν δὴ τοιαῦ-
τα εἶπον· τῶν δὲ Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον
ἐπήκουσεν, ἀνεβόησεν εὐθὺς λαβεῖν τε αὐτοὺς καὶ ἀποκ-
Si aliquo

3. Κελήτιον] μικρὸν πλοιάριον, ὑπὸ ἐνὸς ἑρεττόμενον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέ-
λητος ἵππου, ὃ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται. 4. Ἄνευ κηρυκίου] κηρύκιον ἐστὶ ξύλον
ὄρθον, ἔχον ἐκατέρωθεν δύο ὕφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς
ἀλλήλους κειμένους, ὅπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ’ αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξῆν
αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ’ οὗς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὄρθον ξύλον τοῦ
ὄρθου λόγου, τὸ δὲ παρ’ ἐκάτερον εἶδος τῶν ὕφειν, τὰ ἀντιτασσόμενα στρα-
τόπεδα· ὁ γὰρ ὄρθος λόγος δι’ ἀμφοτέρων χωρεῖ. 12. Τῶν δὲ Κερκυραίων]
τῶν δὲ, ταυτέστι τῶν τοῦ ἄλλου μέρους. αὐτῶ Φειβάμμων φησὶν. ἢ ἦ, τῶν

1. οἱ] om. K.b.e.

3. ἐς] ὡς i.

κελήτιον c.i.

ἐσβιβάσαντας F.H. ἐμβιβάσαν-
τες B.g.

4. κηρυκείου A.B.g.h. vulgo
κηρυκίου.

Κηρυκείου] hic etiam legit Sui-
das, et simul Scholiasten de-
scripsit. Κηρύκειον etiam sæpe
apud alios legas. In Pollucis
exemplaribus 8, 138, varia est
scriptura. Duk.

προσπέμψαι A.B.F.H.N.f.g.h.
vulgo προπέμψαι.

4. Supra cap. 29. προπέμ-
ψαντες κήρυκα πρότερον. Homer.
Il. α’. 442. πρό μ’ ἐπέμψεν ἀναξ
ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. Ubi est

pro simplici mittere. In supe-
riore loco Thucydidis pro prius
mittere: quam significationem
quum non omnino requirat hic
locus, non plane damnandum
videtur προσπέμψαι. Nam et alibi
προσπέμπειν κήρυκα dixit Thucydi-
des. vid. Steph. Thes. Aristoph.
Equit. 471. προσπέμπων φίλους.
Duk.

5. τοιαῦτα g.

ὡ ἄνδρες ὡ ἄθ. K.

9. τε] om. e.

εἶπη C.F.G.I.K.d.e.i.

10. λαβόντες πρῶτον A.B.H.N.
c.f.g.h: vulgo πρῶτους λαβόντες.

13. ἐπήκουσεν A.B.C.F.H.c.
g.h: ἤκουσεν d. ceteri ὑπήκουσεν.

vellent cursum dirigere, se non impedire; sin Corcyram, non esse passuros.

54. Posito ab utraque parte tro-pæo, quod utraque victoriam sibi vindicabat,

τεῖναι, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοιαύδε ἀπεκρίναντο “ οὔτε ἄρχομεν
 “ πολέμου, ὧ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, οὔτε τὰς σπονδὰς λύο-
 “ μεν, Κερκυραίοις δὲ τοῖσδε ξυμμάχοις οὔσι βοηθοὶ ἦλθο-
 “ μεν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσέ ποί βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν·
 “ εἰ δὲ ἐπὶ Κέρκυραν πλευσεῖσθε ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίων, 5
 “ οὐ περιοφόμεθα κατὰ τὸ δυνατόν.” * τοιαῦτα τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀποκριναμένων οἱ μὲν Κορίνθιοι τὸν τε πλοῦν τὸν ἐπ’
 οἴκου παρεσκευάζοντο, καὶ τροπαῖον ἔστησαν ἐν τοῖς ἐν
 τῇ ἠπείρῳ Συβότοις. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὰ τε ναυάγια καὶ
 νεκροὺς ἀνείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς ἐξενεχθέντα ὑπὸ τε τοῦ 10
 ῥοῦ καὶ ἀνέμου, ὃς γενόμενος τῆς νυκτὸς διεσκέδασεν αὐτὰ
 πανταχῇ, καὶ τροπαῖον ἀνέστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ νήσῳ
 Συβότοις ὡς νενικηκότες. γνώμη δὲ ἐκάτεροι τοιαῦδε τὴν
 νίκην προσεποιήσαντο. Κορίνθιοι μὲν κρατήσαντες τῇ
 ναυμαχίᾳ μέχρι νυκτὸς, ὥστε καὶ ναυάγια πλεῖστα καὶ 15
 νεκροὺς προσκομίσασθαι, καὶ ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώ-
 τους οὐκ ἐλάσσους χιλίων, ναῦς τε καταδύσαντες περὶ

δὲ τὸ μὲν στρατόπεδον τῶν Κερκυραίων, —οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. I. Οὔτε ἄρχομεν] ἀπόκρισις Ἀθηναίων πρὸς Πελοποννησίους πρῶτη, τῇ τάξει δὲ τετάρτη. 3. Τοῖσδε ξυμμάχοις οὔσι] τὴν ἐπιμαχίαν ξυμμαχίαν λέγει. μᾶλλον δὲ κατὰ τὰ προλαβόντα καὶ ἐνταῦθα φησὶν. οἷς γὰρ αὐτοὶ ἐπιμαχίαν στείλαντες ἐβοήθουν, ἐκείνους ἑαυτῶν συμμάχους ἄρτι καλεῖ, εἰκότως, ὡς μόλις καὶ διὰ ξυμμαχίαν, ἣν προέφημεν ἀναδοχὴν τοῦ ὕλου πολέμου εἶναι καὶ τῆς τῶν ξυμμάχων πρὸς τοὺς πολέμιους ἔχθρας οἰκείωσιν, τὴν ἐκ πολὺ μείζονος σταλεῖσαν πόλεως καὶ ἐπιμαχίαν ἀντισηκώσαντας. 9. Τὰ τε ναυάγια] γράφεται, τὰ τε ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο, τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντων ὑπὸ τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου. II. Γενόμενος] λείπει ἢ διὰ, ἢ ἢ διαγενόμενος. 14. Προσεποιήσαντο] ἰδιοποιήσαντο. 17. Καταδύσαντες] ἀντὶ τοῦ τρώσαν-

1. τοιαῦτα N.	11. καὶ τοῦ ἀνέμου K.g.h.
3. βοηθεῖν e.	12. πανταχοῦ g.
4. πη e.	ἀνέστησαν A.B.H.N.c.g.h.
βουλεύεσθε L.	13. τοιαῦδε ἐκάτεροι C.G.K.L.
5. χωρίων A.B.H.c.h. vulgo	O.P.d.e. ἐκάτερος τοιαῦδε B.
χωρίων.	14. προσεποιήσατο b.
7. ἀποκριναμένων c.	15. ναυμαχία d.
τὸν ante ἐπ’ om. e.	17. Καταδύσαντες] Agn. Suidas
10. ἐξενεχθέντων C.G.	h. v. et Schol. exscribit. Wass.
τε] om. B.F.H.N.g.h.	

ἔβδομήκοντα, ἔστησαν τροπαῖον· Κερκυραῖοι δὲ τριάκοντα
 ναῦς μάλιστα διαφθείραντες, καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον,
 ἀνελόμενοι τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ναυάγια καὶ νεκροὺς,
 καὶ ὅτι αὐτοῖς τῆ τε προτεραία ^{ἠσπασάντων} πρύμναν κρουόμενοι ὑπε-
 5 χώρησαν οἱ Κορίνθιοι, ἰδόντες τὰς Ἀττικὰς ναῦς, καὶ
 ἐπειδὴ ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι, οὐκ ἀντέπλεον ἐκ τῶν Συβότων,
 διὰ ταῦτα τροπαῖον ἔστησαν. οὕτω μὲν ἐκάτεροι νικᾶν
 ἤξιον. * οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκου Ἀνακτό-
 ριον, ὃ ἔστιν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου,
 10 εἶλον ἀπάτη (ἦν δὲ κοινὸν Κερκυραίων καὶ ἐκείνων,) καὶ
 καταστήσαντες ἐν αὐτῷ Κορινθίους οἰκήτορας ἀνεχώρησαν
 ἐπ' οἴκου, καὶ τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους μὲν, οἳ ἦσαν
 δοῦλοι, ἀπέδοντο, πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δῆσαντες
 ἐφύλασσον καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ, ὅπως αὐτοῖς
 15 τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προσποίησαιαν χετύγχανον
 δὲ καὶ δυνάμει αὐτῶν οἱ πλείους πρῶτοι ὄντες τῆς πόλεως.
 Ἡ μὲν οὖν Κέρκυρα οὕτω περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν
 Κορινθίων, καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐ-
 τῆς. αἰτία δὲ αὕτη πρώτη ἐγένετο τοῦ πολέμου τοῖς Κο-
 ρινθίοις· οὐ γὰρ λέγει ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες. τοιοῦτο δὲ ἔστι καὶ τὸ αἶς καταδύ-
 σειαν. 2. Μάλιστα] τὸ μάλιστα ἢ πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι οὐχὶ εἴκοσι
 ἐννέα, ἢ πρὸς τὸ διαφθείραντες, ὅτι οὐ μόνον ἔτρασαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔφθει-
 ραν αὐτάς· ἐκεῖνοι δὲ μόνον κατέδυσαν. 8. Ἀποπλέοντες] ἀπὸ τῶν Συβί-
 των πλέοντες. 10. Εἶλον ἀπάτη] ὡς φίλοι γὰρ οὐχ ὑπακτεύοντο.
 13. Ἀπέδοντο] διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναλώματα, καὶ οὐκ ἀπέκτειναν. διὰ
 δὲ ταύτου καὶ τὸ ἡμερον τοῦ Ἑλληνικοῦ τρόπου δηλοῖ, καὶ ὡς ἀπρηγὲς μετὰ μά-

55.
 Corinthii,
 domum pro-
 ficientes,
 in itinere
 Anactorium
 dolo capi-
 unt, cap-
 tosque Cor-
 cyraeos in
 vinculis
 custodiunt,
 quorum
 opera (erant
 enim nobi-
 lissimi)
 Corcyram
 sibi concii-
 liatum iri
 sperant.

1. ναῦς τριακ. c.
 2. ἀθηναῖοι ἦλθον] ἦλθον οἱ ἀθη-
 ναῖοι c. ἦλθον ἀθηναῖοι f. ἀθη-
 ναῖοι e.
 6. ἦλθον οἱ ἀθηναῖοι A.B.C.F.
 G.H.I.L.O.P.c.e.g.h. ἦλθον ἀθη-
 ναῖοι N. vulgo ἦλθον nude ponunt.
 οὐκ ἀντέπλεον C.G: οὐ κατέ-
 πλεον A.B.F.N.g.h.
 7. διὰ ταῦτα] om. b.

8. ἀναπλέοντες f.
 De Anactorio Palmer. Græc.
 antiq. 3, 3. Duk.
 12. μὲν] om. P.
 14. ἐφύλασσον C.K.L.O.d.e.i.
 vulgo ἐφύλαττον.
 16. ὄντες] om. d.
 17. τῶ] om. c.
 19. ἐγένετο πρώτη f.
 τοῖς] om. f.

ρινθίοις ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι σφίσιν ἐν σπονδαῖς μετὰ Κερκυραίων ἐναυμάχουν.

56.

Præter hanc belli Atheniensium cum Peloponnesiis causam et aliæ intercedebant. Nam Potidæatis, Corinthiorum colonis, Atheniensium autem sociis, ne ab illis ad defectio-nem perducerentur, hi imperarunt, ut murum, Pallenen spectantem, diruerent, obsidesque darent, et Corinthiorum præfectos dimitterent.

* Μετὰ ταῦτα δ' εὐθὺς καὶ τάδε ζυνέβη γενέσθαι Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίους διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν. τῶν γὰρ Κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτοὺς, 5 ὑποτοπήσαντες τὴν ἔχθραν αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι Ποτιδαία-τας, οἱ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης, Κορινθίων ἀποίκους, ἐαυτῶν δὲ ζυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς, ἐκέλευον τὸ ἐς Παλλήνην τεῖχος καθελεῖν καὶ ὀμήρους δαῦ-ναι, τοὺς τε ἐπίδημιουργοὺς ἐκπέμπειν καὶ τὸ λοιπὸν 10 μὴ δέχεσθαι, οὓς κατὰ ἔτος ἕκαστον Κορινθιοὶ ἔπεμπον, δείσαντες μὴ ἀποστῶσιν ὑπὸ τε Περδίκκου πειθόμενοι καὶ

χην τοὺς ἐαλωκότας θανατοῦν, ἄλλως τε καὶ δούλους τοὺς μὴ κατὰ γνώμην οἰκείαν πολεμοῦντας. 5. Αὐτοῖς] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τὸ ἐς Παλλήνην τεῖχος] ἀντὶ τοῦ, τὸ μέρος τοῦ τεύχους τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Παλλήνην. Ὀμήρους] τοὺς ἕνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα. ἵνα, ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. 10. Ἐπίδημιουργοὺς] ὁ Ἀσκληπιαδῆς τὴν ἐπὶ πρόθεσιν πε-

1. ἀθηναίους ἐς τοὺς κορινθίους c.

3. ταῦτα δ'] δὲ ταῦτα Q. δὲ ταῦτα δ' d.

4. Ante ἀθηναίους omisi articulum cum A.B.F.H.g.h.

5. τιμωρήσονται B.C.K.g.h. τιμωρηθήσονται c. τιμωρήσεται G. τιμωρήσονται vulgo.

7. Ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ] Vid. Steph. de Urb. in Παλλήνη et Ποτιδαία, et quæ ibi adnotantur. Add. Thucyd. IV. 120. Duk.

παλλήνης F.H. post hoc vocabulum omisi ὄντας cum A.B.F.H.N.g.h.

κορ.] κορ. μὲν L.P.

9. παλλήνην H.N.

10. Ἐπίδημιουργοὺς] Apud Dorienses, inquit Hesychius, qui publica negotia resque civitatis administrant, Demiurgi vocantur, qui similes sunt iis, qui ab

Atheniensibus Demarchi vocantur, id est, Tribuni. Peloponnesii autem Dorici sunt generis: quo factum est, ut Achæorum magistratus Demurgos Dorice Livius diceret. l. 38. c. 30. Eisdem ἐπίδημιουργοὺς appellat Thucyd. Vide Turnebi Adversar. l. 14. c. 11. HUDS. Suidas in δημιουργός. Καὶ μηκέτι δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίαν Ἐπίδημιουργοὺς κελεύοντες, nescio an huc spectans? WASS. Idem, quod Hesychius, de Doriensibus scribit Eustath. ad Od. ρ'. 1825. et de Argivis ac Thessalis Etym. M. De more magistratum a Metropolis in colonias mittendorum Spanhem. Dissertat. IX. p. 581. de Usu et Præstant. Numism. Duk.

12. περδίκου c.

Κορινθίαν, τοὺς τε ἄλλους τοὺς ἐπὶ Θράκης ξυναποστήσωσι
 ξυμμάχους. * ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς Ποτιδαιάτας οἱ Ἴθη- 57.
 ναῖοι προπαρεσκευάζοντο εὐθύς μετὰ τὴν ἐν Κερκύρα ναυ- Eodem tem-
 μαχίαν· οἱ τε γὰρ Κορινθιοὶ φανερώς ἤδη διάφοροι ἦσαν, pore etiam
 5 Περδίκκας τε ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεὺς, ἐπε- Perdicas,
 πολέματο, ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ὤν. ἐπολεμώ- Macedonia
 θη δὲ ὅτι Φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ καὶ Δέρδῳ, κοινῇ rex, hostis
 πρὸς αὐτὸν ἐναντιούμενοις, οἱ Ἰθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐποιή- Athenien-
 σαντο. δεδιώς τε ἔπρασεν ἕς τε τὴν Λακεδαίμονα πέμ- sium ex so-
 10 πων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Πελοποννησίους, cio factus,
 καὶ τοὺς Κορινθίους προσεποιεῖτο τῆς Ποτιδαίας ἕνεκα ut bellum
 ἀποστάσεως· προσέφερε δὲ λόγους καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης illis cum
 Χαλκιδεῦσι καὶ Βοττιαίοις ξυναποστήναι, νομίζων, εἰ Lacedaemo-
 ξύμμαχα ταῦτα ἔχοι ὅμορα ὄντα τὰ χωρία, ῥᾶον ἂν τὸν niis confa-
 15 πόλεμον μετ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὧν οἱ Ἰθηναῖοι αἰσθόμε- ret, horum
 ριττὴν εἶναι λέγει. ἐπιδημιουργοὶ ἄρχοντες πεμπόμενοι, φυλάρχων τάξιν ἔχον- societatem
 τες. ἐπιδημιουργοὺς τοὺς ἐπιμελητάς τῆς ἀνακτίσεως τῶν τειχῶν. ὄνομα ἀρ- petiit.
 χῆς ὁ ἐπιδημιουργὸς παρὰ Κορινθίοις· ἄλλοι γὰρ ἄλλως τοὺς ἄρχοντας κα-
 λοῦσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τοὺς ἀπέστειλλον οἱ Κορινθιοὶ κατὰ ἔτος ἄρχοντας
 Ποτιδαιάταις, ὡς ἀποικοῖς. 5. Ἀλεξάνδρου] τοῦ φιλέλληρος καλουμένου, ὃς
 ἐν τοῖς Μηδικοῖς ἠκμαζεν. 7. Δέρδῳ] Δέρδας, Ἀριδαίου παῖς, ἀνεψιὸς
 Περδίκκα καὶ Φιλίππου. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Ἰθηναίοις. 12. Τοῖς ἐπὶ Θράκης
 Χαλκιδεῦσιν] εἰσι γὰρ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς, οἵτινες ἀπάφησαν εἰς Θράκην.
 14. Ὅμορα] καὶ Μακεδονία καὶ ἀλλήλοισ. 15. Πόλεμον] τὴν κατὰ Φιλίππου

1. τοὺς] om. A.B.F.H.N.g.h.
 ξυναποστήσωσι A.B.H.
 2. συμμάχους F.
 πρὸς] περὶ C.F.H.I.c.e.f.g.h.
 3. παρεσκευάζοντο c.
 4. ἤδη sumpsit ex A.B.F.H.N.
 f.g.
 5. περδίκκας b.c.g.
 τε ὁ τοῦ φιλέλληρος καλουμένου
 ὃς ἐν τοῖς μηδικοῖς ἠκμαζεν ἀλεξ I.
 Ὁ Ἀλεξάνδρου] Vid. de eo et
 Perdicca Spanhem. d. Lib. Diss.
 VII. p. 372. seqq. Ad Alexan-
 drum hunc in Cass. referuntur,
 quæ Schol. infr. hoc cap. adno-

tat ad Ἄρχεστράτου Λυκομήδους.
 Recte. vid. Herodot. IX. 43,
 44. Δυκ.
 6. πρότερος B.
 9. ἐπραττεν f.
 10. αὐτοῖς καὶ πελοποννησίους
 πρὸς ἀθηναίους f.
 12. δὲ καὶ λόγους K,
 13. βοττιαίοις B.g. ποτιδαιά-
 ταις e.
 συναποστήναι g.
 14. ἔχη K. ἔχει P.
 τὰ] om. A.B.F.H.g.h.
 15. οἱ] om. L.O.

νοι, καὶ βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, (ἔτυχον γὰρ τριάκοντα ναῦς ἀποστέλλοντες καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους μετ' ἄλλων δέκα στρατηγούντος) ἐπιστέλλουσι τοῖς ἀρχουσι τῶν νεῶν Ποτιδαϊατῶν τε ὁμή- 5 ρους λαβεῖν καὶ τὸ τεῖχος καθελεῖν, τῶν τε πλησίον πό- λεων φυλακὴν ἔχειν, ὅπως μὴ ἀποστήσονται. * Ποτι-

58. Interim Potidaea simul cum Atheniensibus et Lacedaemoniis agunt. Quoniam ab illis nil impetrant, ab his autem auxilium ita promittitur, si Athenienses Potidaeam

δαϊάται δὲ πέμψαντες μὲν καὶ παρ' Ἀθηναίους πρέσ- βεις, εἴ πως πείσειαν μὴ σφῶν περὶ νεωτερίζειν μηδὲν, ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα μετὰ Κορινθίων, 10

[ἔπρασσον] ὅπως ἐτοιμάσαιτο τιμωρίαν, ἣν δέη, ἐπειδὴ ἕκ τε Ἀθηναίων ἕκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν ἤυροντο ἐπι- τήδειον, ἀλλ' αἱ ἦες αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν καὶ ἐπὶ σφῶς ὁμοίως ἔπλεον, καὶ τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων

καὶ τῶν Ἀθηναίων. 1. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν] βουλόμενοι κατέχειν καὶ κωλύειν τὰς πόλεις, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. 3. Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ] τοῦ Περδίκκα, διὰ τὴν τοῦ Φιλίππου βοήθειαν. 5. Ἐπιστέλλουσι] ἐπιστέλλουσιν, ἐντέλλονται· οὕτω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες. 9. Νεωτερίζειν] νεώτερα ποιεῖν. 14. Τὰ τέλη] ἦτοι οἱ προάρχοντες τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρ-

4. τοῦ] om. g.

5. ἐπιστέλλουσι om. H, inter versus habet F.

6. τὸ] om. C.

7. ἀποστήσονται C.K.g. vulgo ἀποστήσονται.

8. μὲν] om. C.e.

πρὸς g.

11. Verbum ἔπρασσον melius abesse vidit Poppo.

δέοι e.

12. ἀθηνῶν C.

ἤυροντο A.B.F.H.g.h. εὔρον τὸ I. ceteri εὔροντο.

13. αἱ] om. A.B.g.h.

14. Τὰ τέλη τῶν Λακεδαίμ.] Ad ea, quæ adnotat Schol. add. Meurs. Miscell. Laconicor. II. 4. et III. 7. Sed non Lacedæmoniorum solum, verum etiam aliorum Magistratus τέλη dicun-

tur. Xenoph. VI. Hist. Græc. 5. princ. τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἐκάστη πόλει. Est enim nomen generale. Schol. parv. Hom. ad Il. κ'. 56. τέλος significat καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ τε Θουκυδίδῃ καὶ Ξενοφῶντι. Et Eustath. ibid. p. 789. Ulpian. ad Demosth. Leptin. p. 282. Ed. Paris. τέλος καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τμήν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Θουκυδίδης λέγει, Λακεδαιμονίαν τὰ τέλη, τοὺς ἀρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. Ita οἱ ἐν τέλει pro his, qui in Magistratu sunt. vid. Leopard. I. Emend. 5. Æschyl. Sept. contr. Theb. 1032. etiam in singulari dicit: Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείαν τέλει. Ubi Schol. β'. recte interpretatur ἐξουσία· nam v. 1014.

ὑπέσχετο αὐτοῖς, ἣν ἐπὶ Ποτίδαιαν ἴωσιν Ἀθηναῖοι, ἐς τὴν Ἰrent, Potidæatæ deficiunt cum Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀφίσταν- Bottiæis et Chalcidensis, qui Chalcidenses, suadente Perdicca, urbes suas prope mare sitas destruant, et ἔκλιπόντας καὶ καταβαλόντας ἀνοικίσασθαι ἐς Ὀλυν- Olynthum et in Mygdoniam mi- θον, μίαν τε πόλιν ταύτην ἰσχυρὰν ποιήσασθαι τοῖς τε grant. 5 ἔκλιποῦσι τούτοις τῆς ἑαυτοῦ γῆς τῆς Μυγδονίας περὶ τὴν Βόλβην λίμνην ἔδωκε νέμεσθαι, ἕως ἂν ὁ πρὸς Ἀθηναίους πόλεμος ᾗ. καὶ οἱ μὲν ἀνωκίζοντό τε καθαιρούντες τὰς 10 πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο. * αἱ δὲ τριάκοντα 59.

ἦες τῶν Ἀθηναίων ἀφικνοῦνται ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, καὶ Itaque Atheniensium naves advectæ, cum Potidæam aliasque urbes Thraciæ jam defecis- καταλαμβάνουσι τὴν Ποτίδαιαν καὶ τᾶλλα ἀφεσθηκότα. νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς τε Περδικ- καν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει καὶ τὰ ξυναφεστῶτα 10 χοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοῖς τὰ τέλη ταῖς πράγμασι τιθεῖναι. 2. Τότε δὴ] τὸ ἐξῆς, ἐπειδὴ οὐδὲν εἶβαν ἐπιτήδειον, τότε δὲ, καὶ τὰ ἐξῆς. 4. Καὶ Περδικκας πείθει] ἐφοβοῦντο γὰρ τοὺς θαλασσοκράτορας Ἀθηναίους, ὅντες παραθαλάσσιοι. 5. Ἀνοικίσασθαι ἐς Ὀλυνθον] τὴν οἴκησιν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν Ὀλυνθον.

eosdem vocat δήμου προβούλους, et v. 1033. Καθμειῶν προστάτας. Schol. ἀπερπεραμ, τῷ τάγματι πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει. Duk.

1. ὑπέσχετο A.B.C.F.H.N.h. vulgo ὑπέσχοτο.

2. ἐμβαλεῖν d.i. προσβαλεῖν c.

4. περδικκας c.

τοὺς correctus K.

5. καταβάλλοντας K. καταλα- βόντας A.B.i.

ἐς] om. F.

6. ἰσχυρὰν ταύτην f.

7. ἐκλιποῦσι A.B.C.F.G.K.N. b.c.f.g.i. ἐκλειποῦσι H. vulgo ἐκ- λείπουσι.

ἑαυτοῦ] τε αὐτοῦ K.

Post τῆς omisi τε cum A.B. F.G.H.K.L.O.P.d.g.h.i.

8. βόλβην A.B.F.H.K. vulgo βολβήν.

Βολβήν] Etiam in Scylace p. 63. Ed. Gron. Βολβῆ, ἰξυτό- νως. At Thucyd. IV. 103. Macedo- niam se convertēbant, et una cum Philippo et Derda, de- super inva- Ἐschyl. Pers. v. 494. Aristot. Hist. Anim. II. 17. et Steph. in Βολβαί, Βόλβη, ut hic quidam libri. Qui in Cod. Reg. emen- davit Βοιβήν, fortassis ante oculos habuit ea, quæ leguntur ap. Steph. in Βοιβῆ. Sed Stephanum in vitiosos Codices incidisse, non sine ratione suspicatur Vossius ad Scylacem. Duk.

9. ἦν c.

11. τῶν ἀθ.] om. K.i.

12. Post τὴν omisi τε cum A.B.F.H.g.h.

13. ἀδύνατοι e. ἀδύνατα εἶναι post πολεμεῖν ponit f.

τε] om. L.P.

14. ἀφεστῶτα I.

dentibus,
adversus
Perdiccam
bellum ge-
rebant.

60.
Interim
Corinthii
presidium
mittunt
Potidaam,
duce Ari-
steo.

61.
Item A-
thenienses
XL naves
et duo mil-
lia militum
gravis ar-
maturæ,
duce Cal-
lia, subsi-
dio mittunt
eodem. Qui
cum in
Pydna op-

χωρία, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τὸ
πρότερον ἐξεπέμποντο, καὶ καταστάντες ἐπολέμου μετὰ
Φιλίππου καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν, ἀνάθεν στρατιᾶ
ἔσβεβληκῶν. * Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Κορίνθιοι, τῆς Ποτι-
δαίας ἀφεστηκυίας καὶ τῶν Ἀττικῶν νεῶν περὶ Μακεδο- 5
νίαν οὐσῶν, δεδιότες περὶ τῶ χωρίῳ καὶ οἰκείῳ τὸν κίνδυ-
νον ἠγούμενοι, πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθελοντὰς καὶ τῶν
ἄλλων Πελοποννησίων μισθῶ πείσαντες, ἑξακοσίους καὶ
χιλίους τοὺς πάντας ὀπλίτας καὶ ψιλούς τετρακοσίους.
ἔστρατήγει δὲ αὐτῶν Ἀριστεὺς ὁ Ἀδεϊμάντου, κατὰ φι- 10
λίαν τε αὐτοῦ οὐχ ἥκιστα οἱ πλεῖστοι ἐκ Κορίνθου στρα-
τιῶται ἐθελονταὶ ζυνέσποντο· ἦν γὰρ τοῖς Ποτιδαίαταις
αἰεί ποτε ἐπιτηδεῖος. καὶ ἀφικνῶνται τεσσαρακοστῇ
ἡμέρᾳ ὕστερον ἐπὶ Θράκης, ἢ Ποτίδαια ἀπέστη. * ἦλθε
δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις εὐθὺς ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι 15
ἀφεστᾶσι καὶ πέμπουσιν, ὡς ἦσθοντο καὶ τοὺς μετὰ
Ἀριστεῶς ἐπιπαρόντας, δισχιλίους ἑαυτῶν ὀπλίτας καὶ
τεσσαράκοντα ναῦς πρὸς τὰ ἀφεστᾶτα, καὶ Καλλιᾶν
τὸν Καλλιᾶδου πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. οἱ ἀφικόμενοι
ἐς Μακεδονίαν πρῶτον καταλαμβάνουσι τοὺς προτέρους 20

4. Ἐσβεβληκῶν] ἄστε τὸν Περδίκκαν μεταξὺ ἀποληφθῆναι. 5. Ἀφεστη-
κυίας] ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Περδίκκαν. 9. Ψιλοὺς τετρακοσίους] ψιλοὶ κα-
λοῦνται οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῶ παρατυχόντι ἢ
λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὄργανῳ χρώμενοι. ἢ τοξόται, παρὰ τὸ ψιλῆ σκευῆ
χρῆσθαι. 10. Ἀδεϊμάντου] τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικαῖς πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα
στασιάζοντα. 13. Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ] ἀντὶ τοῦ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας
ἀφ' οὗ ἢ Ποτίδαια ἀπέστη. 14. ἢ Ποτίδαια ἀπέστη] ἀντὶ τοῦ ἐν ἢ ἡμέρᾳ,
ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. 20. Τοὺς προτέρους χιλίους] τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν

1. τὸ πρῶτον C.G.I.L.O.Q.f.g.
3. δέρδα H. et correctus F.
Δέρδου] Δέρδα secundo casu in
Cass. ut Πυθαγόρα, Ἀρχύτα et
alia, quæ etiam communiter per
ou et α efferuntur. Duk.
4. ἐσβεβληκῶτα C. ἐμβεβληκῶ-
των L.
5. μακεδονίας c.

6. τῶν χωρίων c.h.
11. τε] δὲ c.
12. ζυνέποντο N.g.
13. ποτε] om. N.
14. ἡμέρα] om. K.d.
ἢ correctus F.
19. αὐτῶν K.b.d.e.
20. πρῶτον] om. B.

χιλίους Θέρμην ἄρτι ἠρηκότας καὶ Πύδναν πολιορκοῦντας. pugnatione a Potidaeatis et Aristeo premerentur, cum Perdicca societatem necessario ineuntes, Beroam conten-
 προσκαθεζόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν Πύδναν ἐπολιόρησαν
 μὲν, ἔπειτα δὲ ζύμβασιν ποιησάμενοι καὶ ζυμμαχίαν
 ἀναγκαίαν πρὸς τὸν Περδίκκαν, ὡς αὐτοὺς κατήπειγεν ἡ
 5 Ποτίδαια καὶ ὁ Ἄριστέυς παρεληλυθῶς, ἀπανίστανται
 ἐν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Βέροϊαν, κακέϊθεν

Ἰθνηαίων. 1. Θέρμην ἄρτι] σημειῶσαι ὅτι ἡ νῦν Θεσσαλονίκη πόλις πά-
 λαι Θέρμη ἐκαλεῖτο ἔστι δὲ Μακεδονίας. ὅτι καὶ ἡ Πύδνα πόλις Μακεδο-

1. Θέρμην] Ita libri: Θέρμα Siciliae, Θέρμος Ætoliæ oppidum. vid. ad Steph. Berkelium et Holsten. At Polyb. p. 57. Θέρμην vocat illud in Sicilia πολίχμιον. Θέρμη ἡ Θεσσαλονίκη, καὶ Ἡμαθία. Schedæ MS. Angeli Aprotii. Urbs Thessalonica a Cassandro ædificata, nomen habet uxoris, quæ Philippi Amyntæ filia erat. Wass.

2. καὶ προσκαθ. c.

3. δὲ post ἔπειτα om. e.

4. ὡς δὲ αὐτοὺς c.

ἡ ποτίδαια] om. d.i.

6. βέροϊαν A.C.F.G.H. vulgo βέρροϊαν.

Βέροϊαν] Tria omnino hujusce nominis oppida memorantur; prima in Emathia Maced. Irenopolis ab Irene dicta de qua alieubi Anna Comnena. Secunda Syriæ, inter Hierapolim et Antiochiam, conditorem agnoscit Seleucum circa annum Mundi 3713. ante Christum 291. Hanc Appianus, Josephi Codices, uno Henriciano excepto, Galenus de Aliment. Facult. II. 30. Nicephorus Call. Cinnamonus, Nicetas Choniates cum duplici ρ scribunt; Annæ Comnenæ exemplaria variant. Nuni Trajani et Antonini Pii aliorumque Βέροια servant. Beroam et Βερὸν Itinerar. et Notitia Epis-

copat. Veriam Sophianus et Ruffinus MS. penes me, in Josephi Antiq. XII. p. 547. vocant. Tertia civitas Scylacis tempore maxima, et unde cæteris nomen profluxit; ad radices montis Bermii ponit Strabo. Inter eam et Thessalonicam medius fluit Astræus, inquit Hist. Anim. XV. I. Ælianus. Verum ibi opinor legendum Axius, quem Anna, eadem fere repetens, Nicephorus aliique Bardarium dixere. A Pherone, ut videtur, conditore Βέροια audit, φ enim in β apud hanc gentem haud raro migrat, uti docent Grammatici veteres, et in Quæst. Gr. Plutarchus. Exemplaria Thucydidis ρ geminant: D. Lucas Act. XVII. 10. Stephani Abbreviator, Nonnus Dionys. Lucianus in Asino, Antipater Sidonius Anthol. III. p. 600. Etymologus, Pliniani Codices, et Strabo cum numis Vet. faciunt. Apud Lucam visitur Βέρροια, sed in MSS. tantum recentioribus, quibuscum consentiunt Ptolemæus, Scylax, Philostorgius IX. 8. et inclinantis imperii Scriptores Latini. Dicitur etiam Βερόη, cujus scripturæ vestigia etiamnum servant Itin. et Notitiæ Episc. Gentilia Βεροιαίς apud Polybium et

dunt, inde-
que terra
versus Po-
tidæam iter
dirigentes,
castra pon-
nunt ad
Gigonum.

62. Utriusque
partis con-
silia. Per-
diccas statim ab A-
theniensi-
bus ad Po-
tidæatas
transit.
Prope Po-

ἐπιστρέψαντες, καὶ πειράσαντες πρῶτον τοῦ χωρίου καὶ οὐχ ἑλόντες, ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτίδαιαν, τρισχιλίοις μὲν ὀπλίταις ἑαυτῶν, χωρὶς δὲ τῶν ζυμμάχων πολλοῖς, ἰππεῦσι δὲ ἑξακοσίοις Μακεδόνων τοῖς μετὰ Φιλίππου καὶ Πausανίου· ἅμα δὲ νῆες παρέπλεον 5 ἐβδομήκοντα. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες τριταῖοι ἀφίκοντο ἐς Γίγωνον, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο. * Ποτιδαῖαται δὲ καὶ οἱ μετὰ Ἀριστέως Πελοποννήσιοι προσδεχόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύμπῳ ἐν τῷ ἰσθμῷ, καὶ ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποίηντο. στρατηγὸν μὲν 10 τοῦ πεζοῦ παντὸς οἱ ζύμμαχοι ἤρηντο Ἀριστεά, τῆς δὲ ἵππου Περδίκκαν· ἀπέστη γὰρ εὐθύς πάλιν τῶν Ἀθη-

νική. ὅτι καὶ ἡ Βεῤῥόια πόλις Μακεδονική. 1. Τοῦ χωρίου] τῆς Βεῤῥόιας. 5. Πausανίου] οὗτος ὁ Πausανίας κατὰ μὲν τινὰς υἱὸς τοῦ Δέρδου, κατὰ δὲ ἄλλους ἀδελφός. 7. Γίγωνον] Γίγωνος χωρίον ἐστὶ μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θράκης, οὐ

Steph. et, quomodo numi veteres, Simmias Antholog. IV. 22, 24. Motraii Numus ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, et Procopius, Βεροιαῖος. In Thucydide tamen, nisi aliquo Codice præeunte, nihil immutandum censemus. WASS.

1. τὸ χωρίον L.

Τοῦ χωρίου] Sic Thom. Mag. in πειρῶ, et Moeris v. πειράσαντες. Duk. Conf. Moer. p. 319. Eustath. ad Il. 4. p. 445. GOTTL.

7. γίγωνον f.

Γίγωνον] Γεργωνίδα appellat Artemidorus Ephesius: χωρίον Schol. Auctor Etymol. Γίγωνις Ἀκρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης, inde Γιγῶν ὁ Διόνυσος inquit. pro navium tutela apud Phœnices Hesychius v. accipit. Æthiopum regem fuisse ait Steph. Gigonem. Indigitamenta Orphei in Baccho hunc titu-

lum minime agnoscunt. Ibi pro Πρωτογόν' ἦρικε παιᾶ, ubi merito hæret Scaliger, fortasse legendum Εὔρεσιπαιε' supra dixerat πολυόργιον, εὔρηκε Παιάν. vel potius εὔρετο. Meminit Γιγωνίας πέτρας, sed juxta oceanum, Apollodor. III. 3. vid. Herodot. VII. 123. WASS.

8. πελοπ.] om. f.

9. ἐστρατοπεδεύσαντο c. πρὸ Ὀλύμπου H.I.K.L.O.P.Q.d. πρὸς Ὀλύμπου C.

Πρὸς Ὀλύμπῳ] Non πρὸς Ὀλύμπῳ, sed πρὸ Ὀλύμπου, legit Val-la. STEPH.

10. μὲν] δὲ c.f.

11. Ante τοῦ omisi οὖν cum A. B.C.F.H.c.g.h.

Post τοῦ omisi δὴ cum A.B.F. H.L.c.g.h.i. pro quo δὲ habet C, μὲν c.f.

11. ἤρηνται G.

ναίων, καὶ ζυνεμάχει τοῖς Ποτιδαιάταις, Ἰόλαον ἀνθ' αὐ-
 τοῦ καταστήσας ἄρχοντα. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως
 τὸ μὲν μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντι ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπι-
 τηρεῖν τοὺς Ἀθηναίους, ἦν ἐπίωσι, Καλκιδέας δὲ καὶ τοὺς
 5 ἔξω ἰσθμοῦ ζυμμάχους καὶ τὴν παρὰ Περδίκκου διακο-
 σίαν ἵππων ἐν Ὀλύνθῳ μένειν, καὶ ὅταν Ἀθηναῖοι ἐπὶ
 σφᾶς χαρῶσι, κατὰ νότου βοηθοῦντας ἐν μέσῳ ποιεῖν αὐ-
 τῶν τοὺς πολεμίους. Καλλίας δ' αὖ ὁ τῶν Ἀθηναίων
 στρατηγὸς καὶ οἱ ξυνάρχοντες τοὺς μὲν Μακεδόνας
 10 ἱππέας καὶ τῶν ζυμμάχων ὀλίγους ἐπὶ Ὀλύνθου ἀπο-
 πέμπουσιν, ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν, αὐτοὶ
 δ' ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Ποτί-
 δαιαν. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ ἰσθμῷ ἐγένοντο καὶ εἶδον τοὺς
 ἐναντίους παρασκευαζομένους ὡς ἐς μάχην, ἀντικαθί-
 15 σταντο καὶ αὐτοὶ, καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ζυνέμισγον. καὶ
 αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας, καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον
 ἦσαν Κορινθίων τε καὶ τῶν ἄλλων λογάδες, ἔτρεψαν τὸ
 καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐπέξῃλθον διώκοντες ἐπὶ πολὺ· τὸ δὲ
 ἄλλο στρατόπεδον τῶν τε Ποτιδαιατῶν καὶ τῶν Πελοπον-

tidæam
 pugna com-
 mittitur;
 Corinthii
 Potidæam
 refugiunt.

πολὺ ἀπέχον Ποτιδαίας. 6. Ἐπὶ σφᾶς] ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. 8. Τοὺς πολε-
 μίους] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τοὺς—ἱππέας] τοὺς μετὰ Φιλίππου. 12. Ἀ-
 ναστήσαντες τὸ στρατόπεδον] νῦν ἀντὶ τοῦ ἐγειραντες κείται ἡ λέξις, οὐκ

- 1. συνεμάχει f.
- τοῖς] om. g.
- 3. μεθ'] θ' i.
- ἔχοντι A.B.C.F.H.f.g.h. ἔχον-
 τες c. vulgo ἔχοντα.
- 5. παρὰ] om. i.
- 7. νότου I.
- βοηθοῦντες F.
- 8. αὖ] om. d.i.
- 9. μακεδόνας F.H.f.
- 10. ὀλυνθον K.c.f.
- 15. ὕστερον] ὕστερον καὶ K.
 συνέμισγον B. ξυνέμισγον C.i.

- συνέμισγον d.h.
- 16. ἐκεῖνου Q.
- 17. ἦσαν om. d.
- τε om. f.
- ἔτρεψαν G.H.K. vulgo ἐτρέ-
 ψαντο.
- τὸ] om. A.B.C.F.N.c.
- 19. ἄλλων i.
- τῶν τε ποτιδ. A.B.F.c.f.g. τῶν
 ποτιδ. H.N.g. vulgo ποτιδαιατῶν.
 τῶν πελοπ. A.B.F.H.N.c.f.g.
 h. vulgo πελοπ.

63.
Ægre Ari-
steus Poti-
dæam re-
greditur.
Qui Olyn-
thum tene-
bant, erup-
tionemque
in Atheni-
enses facere
jussi erant,
intellecta
horum vic-
toria, se
recipiunt.
Athenien-
ses tropæ-
um erigunt.
Numerus
occisorum.

νησίῳ ἡσάτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέ-
φυγεν. * ἔπαναχωρῶν δὲ ὁ Ἀριστεύς ἀπὸ τῆς διαώξεως,
ὡς ὄρα τὸ ἄλλο στράτευμα ἡσσημένον, ἠπόρησε μὲν ὅπο-
τέρωσε διακινδυνεύσῃ χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου ἢ ἐς
τὴν Ποτίδαιαν, ἔδοξε δ' οὖν ζυναγαγόντι τοὺς μεθ' ἑαυ- 5
τοῦ ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Πο-
τίδαιαν· καὶ παρήλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης
βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς, ὀλίγους μὲν τινὰς ἀποβα-
λὼν, τοὺς δὲ πλείους σώσας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ὀλύνθου
τοῖς Ποτιδαιαταῖς βοηθοὶ (ἀπέχει δὲ ἐξήκοντα μάλιστα 10
σταδίου, καὶ ἔστι καταφανὲς) ὡς ἡ μάχη ἐγίγνετο καὶ
τὰ σημεῖα ἦρθη, βραχὺ μὲν τι προῆλθον ὡς βοηθήσοντες,
καὶ οἱ Μακεδόνες ἰππῆς ἀντιπαρετάξαντο ὡς κωλύσοντες·

ἀντὶ τοῦ ἐκβαλόντες. 2. Ἐπαναχωρῶν] τῆς Ποτιδαίας. 3. ἠπόρησε] ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο, εἰς ὁπότερον μέρος ἐλεύσεται, δηλονότι διὰ κινδύνου. 6. Ὡς ἐλάχιστον] ἢ ἐλάχιστον χωρίον λέγει, ὅτι συνῆξεν αὐτοὺς, ὡς γενέσθαι ἐν δλίγῳ χωρίῳ· ἢ μᾶλλον τὸ διάστημα λέγει τῆς Ποτιδαίας· ἐγγὺς γὰρ ἦν, ἢ περ ἢ Ὀλυνθος. τὸ γοῦν ὡς ἐλάχιστον τοῖς ἐξῆς συναπτέον. 7. Τὴν χηλὴν] χηλὴ καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τεύχος προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάβηται. εἶρηται δὲ παρὰ τὸ εὐκίεσαι χηλῇ βοός. 10. Βοηθοὶ] οἱ Μακεδόνες. Ἀπέχει] ἤγουν διίσταται Ὀλυνθος τῆς Ποτιδαίας. 11. Καὶ ἔστι καταφανὲς] ἰψηλὸν γὰρ τὸ χωρίον ἢ Ὀλυνθος. 13. Ἴππεῖς] οἱ Φιλίππου.

1. ἡττάτο d.
κατέφευγεν f.
2. ἀριστεύς τῆς ποτιδαίας ἀπὸ
A.F.g.
3. ὄρα A.B.C.F.H.g.h. vulgo
ἔδρα.
ἡττημένον d.i.
4. διακινδυνεύσῃ A.C. διακινδυ-
νεύσαι B.h. vulgo διακινδυνεύσει.
5. τὴν] om. K.
ἔδοξε—ποτίδαιαν] om. G.
οὖν K.d.i. ceteri γοῦν. Cor-
rexit Poppo (Observ. crit. in
Thucyd. p. 222.)
συναγαγόντι e.
αὐτοῦ C.

6. ἐς] om. A.B.C.F.P.e.g.h.
χωρίου P.
7. De voce χηλὴ vid. Kuhn.
ad Poll. I. 99. Suidas in χηλαὶ
descripsit Scholiasten. Duk.
10. ἀπέχει A.B.F.H.N.g.h.
11. ἐγίγνετο A.B.F.H.c.f.g.
vulgo ἐγένετο.
Καὶ τὰ σημεῖα] Vid. Lipsium
de Militia Rom. l. 4. HUDS.
Suidas in σημεῖα ἀρθῆναι nescio
an huc referri debeat. Confer
Platonem 462. WASS. Vid. su-
pra ad cap. 49. Duk.
12. τι] τοι b.i. om. d.
13. ἀντεπαρετάξαντο F.H. ἀν-

ἐπειδὴ δὲ διὰ τάχους ἢ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐγίγνετο καὶ τὰ σημεῖα κατεσπᾶσθη, πάλιν ἐπανεχώρουν ἐς τὸ τεῖχος καὶ οἱ Μακεδόνες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους ἰππῆς δ' οὐδὲ τέροις παρεγένοντο. μετὰ δὲ τὴν μάχην τροπαῖον ἔστησαν 5 οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν τοῖς Ποτιδαιάταις. ἀπέθανον δὲ Ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ζυμμάχων ὀλίγω ἐλάχιστους τριακοσίων, Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός. * τὸ δ' ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος εὐθὺς οἱ Ἀθηναῖοι 64. ἀποτειχίσαντες ἐφρούρουν. τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον ἦν· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐνόμιζον εἶναι ἐν τε τῷ ἰσθμῷ φρουρεῖν καὶ ἐς τὴν Παλλήνην διαβάντες τειχίζεῖν, δεδιότες μὴ σφίσιν οἱ Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ ζύμμαχοι γιγνο-

Athenienses Potidæam ab isthmo intercludunt; deinde Athenis submissi alii

2. Ἐς τὸ τεῖχος] τῆς Ὀλύνθου. 3. Ἰππεῖς δ' οὐδετέροις] ἐν τῇ μάχῃ δηλονότι. οὔτε τοῖς Ἀθηναίοις Ἀθηναῖοι, οὔτε τοῖς Ποτιδαιάταις Ποτιδαιᾶται. 5. Ὑποσπόνδους] ἐπειδὴν τι μέρος ἠττηθῆ τῶν μαχομένων, μὴ δυνάμενοι ταῖς νεκροῦς αὐτοῦ λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι σπονδὰς, ἕως οὗ λαβὼν θάψῃ, καὶ τότε πάλιν μάχονται. ἔστι δὲ πολλάκις ὅτε καὶ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἐκομίζοντο, δηλονότι κατὰ τὸ ἴσον ἔχοντες ἑκάτεροι, καὶ τῆς μάχης ἰσορροπία γενομένης. 10. Ἀποτειχίσαντες] τὸ πρὸς Ὀλύνθον ἐρῶν τεῖχος περιουκοδομήσαντες, ἵνα μὴ τις ὑπεκφύγῃ τῶν ἔνδον. Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην] τὸ πρὸς τὴν Παλλήνην.

τεπαρετάξαντο C.

1. ἐπειδὴ A.B.F.H.L.N.c.f.g.h. vulgo ἐπεὶ.

5. οἱ] om. N.

Καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν] Vid. Turneb. V. Advers. 7. Herald. I. Advers. 9. et, qui Heraldō quædam debet, Kirchmann. de Funerib. Append. cap. 4. Add. quæ adnotantur ad Ælian. XII. Var. Hist. 27. Liv. 31, 38. Caduceatore ad Consulem misso, qui inducias ad sepeliendos equites peteret. Et 33, 11. Idem 23, 46. tacitas inducias ejus rei causa memorat :

posterum diem induciis tacitis, sepeliendo utrimque cæsos in acie, consumserunt. Duk.

10. Ἀποτειχίσαντες] Harpocrat. in ἀποτειχίσαι, et ex eo Suidas : qui etiam ἀποτειχίσαι exponit τὴν τῶν τειχῶν ἀφαίρεσιν, sed alia est significatio hujus vocis cap. 65. Duk.

ἀτειχίστος g.

12. De Pallene peninsula, Dionys. R. A. I. p. 124. Reisk. et Steph. Byz. h. v. p. 620. de urbe hujus nominis in hac peninsula sita, Cell. G. A. p. 1048. GOTTL.

13. γενομένοις K.L.O.P.Q.

milites
etiam ab
altera parte
urbem cir-
cumvallant.

μένοις δίχα ἐπιθῶνται. καὶ πυνθανόμενοι οἱ ἐν τῇ πόλει
Ἀθηναῖοι τὴν Παλλήνην ἀτειχίστον οὔσαν, χρόνῳ ὕστερον
πέμπουσιν ἑξακοσίους καὶ χιλίους ὀπλίτας ἑαυτῶν καὶ
Φορμῖωνα τὸν Ἀσωπίου στρατηγόν· ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν
Παλλήνην καὶ ἔξ Ἀφύτιος ὀρμώμενος προσήγαγε τῇ Πο- 5
τιδαία τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προῖων καὶ κείρων ἅμα
τὴν γῆν, ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπέξῃει ἐς μάχην, ἀπετείχισε τὸ
ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος. καὶ οὕτως ἤδη κατὰ κράτος
ἢ Ποτίδαια ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης
ναυσὶν ἅμα ἐφορμούσαις. * Ἀριστεὺς δὲ ἀποτειχισθείσης 10
αὐτῆς, καὶ ἐλπίδα οὐδεμίαν ἔχων σωτηρίας, ἦν μὴ τι ἀπὸ
Πελοποννήσου ἢ ἄλλο παράλογον γίγνηται, ζυνεβούλευε
μὲν πλὴν πεντακοσίων ἄνεμον τηρήσασι τοῖς ἄλλοις ἐκ-
πλεῦσαι, ὅπως ἐπὶ πλεόν ὁ σῆτος ἀντισχῆ, καὶ αὐτὸς
ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, βουλόμενος 15
τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, καὶ ὅπως τὰ ἔξωθεν ἔξει
ὡς ἄριστα, ἐκπλουν ποιεῖται λαθῶν τὴν φυλακὴν τῶν
Ἀθηναίων. καὶ παραμένων ἐν Χαλκιδεῦσι τά τε ἄλλα

65.
Quo facto
Aristeus
clam Poti-
daea excedit,
et cum
Peloponnesiis
de auxilio
mittendo agit,
interim per-
manens apud
Chalcidenses.

5. Ἐξ Ἀφύτιος] ἢ γὰρ οὗτος ἐκείθεν ἐστὶν ἀπὸ Θράκης. μία δὲ πόλις τῶν
ἐν Παλλήνῃ ἢ Ἀφυτις. Ἰωνικῶς δὲ εἶπεν Ἀφύτιος· ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ.
11. Σωτηρίας] οὐ περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας. 12. Ἡ ἄλλο
παράλογον] οἷον σεισμός· εἰώθεσαν γὰρ οἱ Ἕλληνες ἀναχωρεῖν τοιοῦτου τινὸς
γινόμενου, οἰωνοζόμενοι τὸ ἐκ τούτου κακόν. 15. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν] ἔπαινος
Ἀριστεύς. τὸ ἐξῆς, ὡς δὲ βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, οὐκ ἔπει-
θεν. 18. Τὰ τε ἄλλα ἐπολέμει] τὰ μὴ ἀποστάντα τῶν Ἀθηναίων δηλονότι

1. ἐπιθῶνται C.F.K. vulgo ἐπί-
θωνται.

5. Ἀφύτιος agn. Steph. Strabon-
is Ep. 330. Scylax 26. Herodot. VII. 123. oppugnasse Lysandrum, ait Pausanias III. pag. 253. Rem narrat Plutarchus Lysand. 444. ubi legendum Ἀφυταίων. Vid. Aristot. Pol. 173. 8. An huc pertineat ἢ Ἀφυταῖος ἄμπελος apud Theophrast. Caus.

Pl. III. 20. nescio. Wass.

7. τὴν μάχην G.K.L.O.P.Q. e.i.

11. καὶ] om. c.

12. γίγνεται C. γίγνοντο c.

ζυνεβούλευσε N.

14. ὁ σῆτος] post ἀντισχῆ ponit f.

ἀντισχῆ C. ἀντίσχοι Tusanus. vulgo ἀντίσχη.

16. ἐξῆ d.i.

ξυνοπολέμει, καὶ Ἐρμυλίων λοχίστας πρὸς τῇ πόλει πολλοὺς διέφθειρεν, ἕς τε τὴν Πελοπόννησον ἔπρασεν ὅπη ὠφέλειά τις γενήσεται. μετὰ δὲ τῆς Ποτιδαίας τὴν ἀποτείχισιν Φορμίων μὲν ἔχων τοὺς ἑξακοσίους καὶ χιλίους 5 τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν ἐδῆου, καὶ ἔστιν ἂ καὶ πόλισταμα εἶλε.

* Τοῖς δ' Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις αἰτίαι μὲν αὖ- 66.
 ται προσγεγένητο ἐς ἀλλήλους, τοῖς μὲν Κορινθίοις, ὅτι Consummatio belli
 τὴν Ποτιδαίαν ἑαυτῶν οὔσαν ἀπεικίαν καὶ ἀνδρας Κο- causarum,
 10 ρινθίων τε καὶ Πελοποννησίων ἐν αὐτῇ ὄντας ἐπολιόρκουν, ex hac de
 τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἐς τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι ἑαυτῶν τε Potidaea
 contentione
 tum Corin-
 thiis, tum

ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι. 1. Καὶ Σερμυλίων] τὸ ἐξῆς οὔτω, καὶ πολλοὺς τῶν Σερμυλίων διέφθειρε, λοχίστας αὐτοῖς πρὸς τῇ ἑαυτῶν πόλει. ἔστι δὲ ἡ Σερμυλὶς Χαλκιδικὴ πόλις, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονούσα. 4. Φορμίων] ἀπορον, πῶς ὁ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλήνῃ τεῖχος φυλάσσαν, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν γῆν ἐδῆου, καὶ οὐχὶ μᾶλλον τὸ ἕτερον μέρος τῆς φυλακῆς, ὑπερ εἶχεν ὁ Καλλίας πρὶν ἢ τελευτῆσαι. καὶ φαιμέν ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλήνῃ μέρος φίλιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ πρὸς Ὀλύμπῳ ἐχθρόν. εἰκότως οὖν ἠμέλητο τὸ τοῦ

1. ξυνοπολέμει A.B.F.H.N.c.f. g.h. vulgo ἐπολέμει.

ἔρμυλίων A.B.F.H.g. vulgo σερμυλίων.

Σερμυλίων] Quod in Reg. et Cass. est Ἐρμυλίων, id eo pertinere puto, quod Casaub. ad Strab. I. p. 50. adnotat, multorum nominum initiis modo Σ, modo adspirationem præponi. Add. Holsten. ad Steph. v. Ἡράκλεια, et Reland. I. Dissert. 4. §. 5. Schol. Reg. hic, Ἐρμυλίων ἢ Σερμυλίων, Ἐρμυλὶς ἢ Σερμυλὶς. Urbem Stephanus vocat Σερμυλίαν. ubi vid. Holsten. Duk.

2. ὅπη] ὅπως Tusanus.

4. μὲν] om. e.

5. καὶ βοττικὴν] om. d.

Βοττικὴν] Regio est inter Axii et Ludiae ostia. Vid. Herodotum VII. 123. 127. qui Βοττιαῖδα. Livium XXVI. 25. Plin. IV.

11. trans Strymonem perperam locat. MSS. et Auctores universi τ geminat, ut a Botyæo vel Botyæio Phrygiae distinguitur. Vid. et Dionys. Halicarn. p. 196. Immani errore Diodorus XII. p. 311. εἰς Πακτωλὸν τῆς Βοττικῆς exhibet: ubi meo periculo legas Σπαρτωλὸν, ut ipse alicubi Thucydides, et Suidas. De gentis origine Aristoteles apud Plutarchum in Theseo, p. 7. et Quæst. Rom. p. 298. ubi μηθὲν ex MS. P. legendum. In hac regione civitas Castoria; auctor Cantacuzenus 275. illam denique et totam provinciam a Barbaris excisam narrat p. 303. Adi Suidam v. Νίκαια. WASS.

8. προγεγένητο c. προσγεγένητο i.

10. τε] μὲν C.e. om. c.

11. ὅ] om. d.

ἐς] αἰτία ἐς K.

Atheniensibus natum.

67. Instigantibus Corinthiis Spartam vocatur concilium Peloponnesiorum, ac potestate accusandi Atheniensibus omnibus facta, prodeunt singuli, post omnes autem Corinthii Lacedaemonios incitare conantur.

πόλιν ζυμμαχίδα καὶ φόρου ὑποτελῆ ἀπέστησαν, καὶ ἐλθόντες σφίσιν ἀπὸ τοῦ προφανοῦς ἐμάχοντο μετὰ Ποτιδαιατῶν. οὐ μέντοι ὁ γε πόλεμος πω ζυνερρώγει, ἀλλ' ἔτι ἀνακοχῆ ἦν· ἰδίᾳ γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἔπραξαν.

* πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας οὐχ ἡσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνότων, καὶ ἅμα περὶ τῷ χωρίῳ δεδιότες· παρεκάλουν τε εὐθὺς ἐς τὴν Λακεδαιμόνα τοὺς ζυμμάχους, καὶ κατεβόων ἐλθόντες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι σπονδάς τε λελυκότες εἶεν καὶ ἀδικοῖεν τὴν Πελοπόννησον. Αἰγινήται τε φανερώς μὲν οὐ πρεσβεύομενοι, δεδιότες τοὺς Ἀθηναίους, κρύφα δὲ οὐχ ἥκιστα μετ' αὐτῶν ἐνήγον τὸν πόλεμον, λέγοντες οὐκ εἶναι αὐτόνομοι κατὰ τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προσπαρακαλέσαντες τῶν ζυμμάχων τε καὶ εἴ τις τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων, ζύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα λέγειν ἐκέλευον. καὶ ἄλλοι τε παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι καὶ Μεγαρήης, δηλοῦντες μὲν καὶ

Φορμιάνοσ μέρος, ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν Παλληγέων τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος φυλάσσειν. 2. Σφίσιν] ἀτὸ κοινοῦ τὸ, ὅτι οἱ Κορίνθιοι. 3. Ὅγε πόλεμος] ὁ Πελοποννησιακὸς, φησὶ, πόλεμος οὐπω συνεκροτήθη. Ζυνερρώγει] συνεπεπτώκει. 5. Οὐχ ἡσύχαζον] οἱ Κορίνθιοι. 12. Αὐτόνομοι] αἱ γὰρ σπονδαὶ εἶχον τὰς ἀγράφους τῶν πόλεων αὐτονομοὺς εἶναι. Αἰγινήτας δὲ, μὴ ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς, ὑφ' ἑαυτοὺς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ τὰς σπονδάς] κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν σπονδῶν. 15. Ξύλλογον σφῶν] τὸν εἰωθότα λέγει ξύλλο-

3. πω] γε d.

ζυνερρώγη^η e.

4. ἀνακοχῆ g.

10. τε A. B. C. F. H. L. O. c. e.

g. h.

12. τὰς] om. N.

13. προσκαλέσαντες g.

14. τε om. F. H. f. g. h.

ἔφη ἄλλο f. ἄλλοσ ἔφη Tusanus.

ὑπὸ τῶν ἀθ. d. i.

16. ἄλλα τε C. G. I. K. c. d. e.
ἄλλοτε B.

παρόντες L. P.

17. Μεγαρεῖς] Semel de diversa scriptura horum nominum, quale hic unum habes, te monebo, eam in meo veteri exemplari esse potius per η ut hic in Marg. habes Μεγαρήης, quum in textu (ut vulgo vocant) sit Μεγαρεῖς. Sic Πλαταιεῖς et Πλαταιῆς (ut alia pleraque hujusmodi omittam) legitur. Sed hoc Ἀττικώτερον sicut et ἱππῆς, quod apud Aristophanem quoque invenies. ΣΤΕΡΗ.

έτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἵργε-
σθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς
παρὰ τὰς σπονδάς. παρελθόντες δὲ τελευταῖοι Κορίνθιοι,
καὶ τοὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροξύναι τοὺς Λα-
5 κεδαιμονίους, ἐπέειπον τοιαύδε.

* “ ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ ὑμᾶς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ’ Eorum ora-
“ ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας ἀπιστοτέρους ἐς 68—71.
“ τοὺς ἄλλους, ἣν τι λέγωμεν, καθίστησι· καὶ ἀπ’ αὐ- Primum ac-
“ τοῦ σωφροσύνην μὲν ἔχετε, ἀμαθία δὲ πλείονι πρὸς τὰ securitatis
IC “ ἔξω πράγματα χρῆσθε. πολλάκις γὰρ προαγορεύον- et negligenti-
“ τῶν ἡμῶν ἀ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι, nomine eos
cum Athe-

λογον, ὅτι ἐν πανσελήνῃ ἐγίνετο αἰεὶ. 1. Μάλιστα δὲ λιμένων τε εἵργε-
σθαι] φατὶν ὅτι Περικλῆς, μέλλων λόγον δοῦναι τῶν χρημάτων τοῦ ἀγάλ-
ματος, ὃ κατεσκεύασεν ὁ Φειδίας, ἠθύμει. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄλκιβιάδης παῖς
ἂν, ἤρετο ὃ τι ἀθυμεῖ. τοῦ δὲ φήσαντος ὅτι διὰ τοῦτο ἀθυμῶ, ὅπως δώσω
λόγον τῶν χρημάτων, ἐκεῖνος φθάσας εἶπε, μᾶλλον σκόπει ὅπως μὴ δώσεις. ὁ
δὲ ὑπολαβὼν τὸν λόγον, εἰσάγει ψῆφον εἰς τὴν πόλιν κατὰ Μεγαρέων, ἀξιῶν
αὐτοὺς εἵργεσθαι λιμένων καὶ ἀγορᾶς. καὶ τῶν Ἀθηναίων θορυβηθέντων αὐ-
τὸς ἐκφεύγει. οἱ δὲ φατὶν ὅτι διὰ τοῦτο τὴν ψῆφον εἰσήγαγε, διότι οἱ Με-
γαρεῖς Ἀσπασίαν τὴν διδάσκαλον Περικλέους ὕβρισαν, πόρνην αὐτὴν ἀποκα-
λέσαντες. 6. Τὸ Πιστὸν ὑμᾶς] τὸ πιστὸν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ’ ἡμᾶς
αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας, ἀπιστοτέρους ἡμᾶς ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας,
ἣν τι λέγωμεν, καθίστησι. 7. Ἀπιστοτέρους] ἡμᾶς ἀπίστους, μὴ πειθο-
μένους. 9. Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] πρὸς τὰ τῶν συμμάχων.

Etiam Hudsonus verbo monet, scripturam huiusmodi nominum in Codicibus vetustis, tam per eis, quam ης esse. Inane est discrimen, quod inter propria et appellativa e Chærobosco adferitur in Etymol. M. v. ἰππῆς. Ὡς ἕκαστοι sæpe dicit Thucyd. Vid. Indic. In qua formula περισσῶς poni τὸ ὧς adnotatum est in Reg. et Cass. ad cap. 15. Vid. Gro- nov. ad Lucian. I. Var. Hist. p. 648. τὸ μέσον δὲ οἱ σύμμαχοι, ὧς ἕκαστοι. Ubi imitatus est Thu- cydidem I. 48. Duk.

decreto vid. Aristoph. B. 1337. A. 531. et Tzetzen Chil. XI. 955. versum 961. ex MS. ita suppleas, τὴν Ἀσπασίας οὔσαν γὰρ Μεγαρικὴν ἐταίραν, et legendum συνευνέτιν. Wass.

- 2. τῶν] om. K.
- 3. τελευταῖον L.O.P.Q.
- οἱ κορ. c.d.g.h.i.
- 6. ὑμῶν G.
- 9. πλείονι A.B.C.F.H.K.N.O. P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo πλείονι.
- 11. μέλλομεν e.
- ἀπὸ K. om. cum ipso ἀθηναί-
ων g.

1. Εἵργεσθαι] De hoc Periclis

niensibus comparant. Deinde tarditatem quandam consilii Lacedæmonii exprobrant, qua minime pares sint Atheniensibus, summa ingenii agilitate conspicuis, cum Spartani a veteribus institutis numquam recedere velint. Denique minantur defectio- nem, nisi fortiter socios suos Lacedæmonii defendant.

“ οὐ περὶ ὧν ἐδιδάσκομεν ἐκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖ-
 “ σθε, ἀλλὰ τῶν λεγόντων μᾶλλον ὑπενοεῖτε ὡς ἔνεκεν
 “ τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων λέγουσι· καὶ δι’ αὐτὸ οὐ
 “ πρὶν πάσχειν, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἔσμεν, τοὺς
 “ ζυμμάχους τοὺςδε παρεκαλέσατε, ἐν οἷς προσήκει 5
 “ ἡμᾶς οὐχ ἥκιστα εἰπεῖν, ὅσα καὶ μέγιστα ἐγκλήματα
 “ ἔχομεν, ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν
 “ ἀμελούμενοι. καὶ εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἠδίκουν
 “ τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν ὡς οὐκ εἰδόσι προσέδει·
 “ νῦν δὲ τί δεῖ μακρηγορεῖν, ὧν τοὺς μὲν δεδουλωμένους 10
 “ ὁρᾶτε, τοῖς δ’ ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς, καὶ οὐχ ἥκιστα
 “ τοῖς ἡμετέροις ζυμμάχοις, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρε-
 “ σκευασμένους, εἴ ποτε πολεμήσονται; οὐ γὰρ ἂν Κέρ-
 “ κυράν τε ὑπολαβόντες βία ἡμῶν εἶχον καὶ Ποτίδαιαν

5. Παρεκαλέσατε] κυρίως παρακαλεῖν ἐστὶν ἢ τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. Ἐν οἷς προσήκει] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δίκαιον. 6. Ἐγκλήματα ἔχ.] κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ὑμῶν δηλονότι. 8. Ἀφανεῖς που ὄντες] ἤγουν ληληθότως. 9. Προσέδει] ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις] 10. Τοὺς μὲν δεδουλωμένους] τοὺς Αἰγινήτας. 11. Τοῖς δ’ ἐπιβουλεύοντας] Ποτιδαίαιταις καὶ Μεγαρεῦσι. 12. Ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους] ὡς συνειδότας τὰς ἑαυτῶν ἀμαρτίας, καὶ γινώσκοντας ὡς πάντας οὐκ ἀνεξήμηθα, ἀλλὰ πολεμήσομεν. Προπαρεσκευασμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρᾶτε. 13. Ἄρα] ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα.

2. ὑπονοεῖτε b.
 ἔνεκεν A.B.C.F.H.f.g.

5. παρεκελεύσατε P.

6. ἡμᾶς] om. L.

7. ἀθηναίων μὲν A.

9. ὡς] om. K.P.

11. τοὺς δ’ O.c.h.

12. ἡμετέροις f.

13. post ποτε omisi ἄρα cum
 A.B.C.F.G.N.c.e.f.g.h.

14. τε] om. K.d.

Thom. Mag. in ὑπάγω h. l. adferens τε omittit. In Cass. est interpretatio δεξάμενοι. Eodem modo ὑπολαβόντες exponit Scholiastes vulgatus VIII. 105.

et I. 121. ὑπολαβεῖν, δέξασθαι. Stephanus putat præpositione ὑπὸ hic indicari Athenienses Corcyram clam et per insidias partibus suis adjunxisse, non aperto Marte occupasse: nam et eandem vim habere in hoc verbo VI. 58. τοῖς ἐπικουροῖς φράσας τὰ ὑπὸ ὑπολαβεῖν. Habet omnino significationem occultæ et clandestinæ molitionis. I. 143. Εἴτε μισθῷ μείζονι πειρῶντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν· id est, ut Scholiastes, ὑποκλέπτειν. Duk.

“ ἐπολιόρκουν, ὧν τὸ μὲν ἐπικαιρότατον χαρίον πρὸς τὰ
 “ ἐπὶ Θράκης ἀποχρῆσθαι, ἢ δὲ ναυτικὸν ἂν μέγιστον
 “ παρέσχε Πελοποννησίοις. * καὶ τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι, τό
 “ τε πρῶτον ἔασαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν μετὰ τὰ Μηδι-
 5 “ κα κρατῦναι, καὶ ὕστερον τὰ μακρὰ στήσαι τείχη, ἔς
 “ τὸδε τε αἰεὶ ἀποστεροῦντες οὐ μόνον τοὺς ὑπ’ ἐκείνων
 “ δεδουλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑμετέρους
 “ ἤδη ζυμμάχους· οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ’ ὁ δου-
 “ νάμενος μὲν παῦσαι περιορῶν δὲ ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾶ,
 10 “ εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν

69.

1. Ἐπικαιρότατον] ἀρμολιότατον. Ἐπικαιρότατον χαρίον] ἢ Ποτίδαια. 2. Ἐπιχρῆσθαι] ἀποχρῆσθαι, ἐέργειαν ποιεῖν. Ἡ δὲ ναυτικὸν ἂν] ἢ δὲ ἔδακεν ἂν συμμαχίαν ναυτικὴν, εἰ πόλεμος γενήσεται δηλονότι. 4. Μετὰ τὰ Μηδικὰ] μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Μηδικόν. 5. Κρατῦναι] ἰσχυροποιῆσαι. Ἐς τὸδε] μέχρι τοῦδε. 8. Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος] τὸ σχῆμα συλλογισμός. 9. Τοῦτο] τὸ δουλοῦν. 10. Εἴπερ] ἐπεὶ. Τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς φέρεται] τὸ σεμνο-

2. ἀποχρῆσθαι A.B.C.F.G.H. K.L.N.O.b.c.d.e.g.h.i. χρῆσθαι f. vulgo ἐπιχρῆσθαι.

Ἐπιχρῆσθαι] Ἀποχρῆσθαι est ex interpretatione. WASS. Stephanus in Thes. scribit, in vulgo. Lexicis citari ἀποχρῆσθαι τὰ ἐπὶ Θράκης, pro obtinere Thraciam: sed sine nomine auctoris, cujus si non auctoritas, at certe fides exemplarium desiderari possit. Apparet, auctores Lexicorum ante oculos habuisse hæc verba Thucydidis; sed iidem perperam omiserunt præpositionem πρὸς, qua addita plane alia est syntaxis. Utrum autem legendum sit ἐπιχρῆσθαι, an ἀποχρῆσθαι, non definitio. Hoc plurimum MSS. et Edd. auctoritate nititur, quam ἐπιχρῆσθαι, et videtur illi hic adcommo- dari posse ea significatio, quam in Plutarchi et Luciani locis apud Stephanum habet. Scholiastes Cass. non habet

scholion illud, quod est in edito. Suidas dicit, ἐπιχρῆσθαι apud Thucyd. esse τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι. Duk.

3. τοῖς πελ. B.C.L.N.O.Q.e. g.h.

Τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι — κρατῦναι] Inter exempla σφοδρότητος in oratione refert Aristid. Rhetor. in Lib. de Dict. civ. cap. 5. item quod mox sequitur, ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, pro quo habet ἡσ. δὲ μόνοι τῶν Ἑλλ. Pro κρατῆσαι τὴν πόλιν ibi recte emendatum est κρατῦναι. Duk.

5. τείχη στήσαι C.G.c.e.f.

6. ἀποροῦντες e.

ἐκείνῳ A.

8. Οὐ γὰρ ὁ δουλ.—δρᾶ] Stobæus p. 311. et Hermogenes Aldi, qui minus recte ὁ μὲν δουλ. WASS. Δεδουλωμένος e Thucydide laudat Pollux III. 75. Duk.

10. Ἀξίωσιν—φέρεται] Cit. Th. Mag. in ἀξιώ. Si μόλις cum MSS.

“ Ἐλλάδα φέρεται. μόλις δὲ νῦν τε ξυνήλθομεν, καὶ
 “ οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς. χρεὴν γὰρ οὐκ εἰ ἀδικούμεθα ἔτι
 “ σκοπεῖν, ἀλλὰ καθ’ ὅτι ἀμυνόμεθα. οἱ γὰρ δρῶντες
 “ βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἤδη καὶ οὐ μέλ-
 “ λοντες ἐπέρχονται. καὶ ἐπιστάμεθα οἷα ὀδῶ οἱ Ἄθη- 5
 “ ναῖοι καὶ ὅτι κατ’ ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας.
 “ καὶ λανθάνειν μὲν οἴομενοι διὰ τὸ ἀναίσθητον ὑμῶν ἡσ-
 “ στον θαρροῦσι, γνόντες δὲ εἰδότας περιορᾶν ἰσχυρῶς ἐγ-
 “ κείσονται. ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, ᾧ Λακε-
 “ δαιμόνιοι, οὐ τῇ δυνάμει τινὰ ἀλλὰ τῇ μελλήσει 10
 “ ἀμυνόμενοι καὶ μόνοι οὐκ ἀρχομένην τὴν αὕξησιν τῶν
 “ ἐχθρῶν διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες. καίτοι ἐλέ-
 “ γεσθε ἀσφαλεῖς εἶναι, ὧν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρά-
 “ τει. τόν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς

λόγημα, τὸ ἀξίωμα τῆς δικαιοσύνης ἔχει. 2. Οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] καὶ
 νῦν γὰρ, φησὶν, ἀμφιβάλλεται, εἰ ἀδικούμεθα. 3. Οἱ γὰρ δρῶντες] οἱ γὰρ
 Ἄθηναῖοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἡμᾶς. οἱ γὰρ μετὰ σκέψεως εἰς τὴν πράξιν
 ἐρχόμενοι, οὐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. 5. Οἷα ὀδῶ]
 οἷω τρόπῳ. 6. Ἐπὶ τοὺς πέλας] ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. 7. Διὰ τὸ
 ἀναίσθητον] διὰ τὴν ἀγνοίαν. 8. Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται] μετὰ βάρους ἐπιτε-
 θήσονται. 9. Ἠσυχάζετε γὰρ μόνοι] ἐπιπλήττων κολακεύει. 13. Ἀσφα-
 λεῖς εἶναι] προσεκτικοί, ἐν οὐδενὶ σφαλλόμενοι. Ὡν ἄρα] γράφεται ἂν ἄρα.
 Ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει] τούτεστιν, ὁ λόγος ψευδῆς ἦν τοῦ ὑμᾶς ἀσφα-

intellige βραδέως. Si μόλις, μετὰ
 βίας, quomodo utrumque Atticis
 in usu esse ait Th. Magister.
 At certe apud Homerum con-
 funduntur. Denique μόλις et μό-
 λος idem sonant. WASS.

1. φαίνεται A.B.H.

2. ἔτι σκοπεῖν] ἐπισκοπεῖν F.

4. μέλλοντας e.g.

5. Καὶ ἐπιστάμεθα οἷα ὀδῶ] Ul-
 pian. in Prolegom. ad Demosth.
 Olynthiacas observat imitatio-
 nem Demostheneam hujus loci:
 sed e memoria laudat, καὶ ἴσμεν
 οἷα ὀδῶ χωροῦσιν οἱ Ἄθηναῖοι ἐπὶ τοὺς

πέλας. Duk.

οἱ om. F.

9. ἡσυχ. μὲν γὰρ F.H.N.

11. αὕξησιν] δύναμιν C.I.K.L.
 O.P.Q.c.d.e.i.

Αὕξησιν] Quidam MSS. δύνα-
 μιν, sed ex interprete. Firmat
 Diodorus, ubi Thucyd. fere ex-
 scribit. p. 262. d. 268. et alibi.
 WASS.

12. δὲ καταλύοντες] καταλύ-
 ετε I.

λέγεσθε C.c.d.

13. ἂν]. ἂν γρ. A.

“ πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ
 “ ὑμῶν ἀξίως προσαπαντῆσαι· καὶ νῦν τοὺς Ἀθηναίους
 “ οὐχ ἐκὰς, ὥσπερ ἐκείνον, ἀλλ’ ἐγγὺς ὄντας περιοράτε,
 “ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοὶ ἀμύνεσθαι βούλεσθε μᾶλ-
 5 “ λον ἐπίοντας, καὶ ἐς τύχας πρὸς πολλῶ δυνατωτέρους
 “ ἀγωνιζόμενοι καταστῆναι ἐπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβα-
 “ ρον αὐτὸν περὶ αὐτῶ τὰ πλεία σφαλέντα, καὶ πρὸς
 “ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἀμαρ-
 “ τήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ’ ὑμῶν τιμωρία περι-
 10 “ γεγενημένους, ἐπεὶ αἱ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινὰς
 “ που καὶ ἀπαρασκευόους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἐφθειραν.
 “ καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπ’ ἐχθρὰ τὸ πλεόν ἢ αἰτία νομίση
 “ τάδε λέγεσθαι· αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν
 “ ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων. * καὶ 70.
 15 “ ἅμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, ἀξιοὶ νομίζομεν εἶναι τοῖς
 “ πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ μεγάλων τῶν
 “ διαφεροντῶν καθεστῶτων, περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν
 “ γε δοκεῖτε, οὐδ’ ἐκλογίσασθαι πῶποτε πρὸς οἴους ὑμῖν

λειῶς εἶναι. 1. Ἡ τὰ παρ’ ὑμῶν] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἤπερ. δηλοῖ δὲ αὐτῶν τὸ
 ἄκνηρόν. 2. Ἀξίως] ἀξιωμαχώς. 5. Καὶ ἐς τύχας] καταστῆναι. ὁ γὰρ πρὸς
 μείζονα πολεμῶν τύχην καλεῖται συνεργόν. 7. Περὶ αὐτῶ] ἐν τῷ στενῷ
 τῆς Σαλαμῖνος τολμήσαντα ναυμαχῆσαι, ὅστις ἐγένετο αἴτιος τῆς ἥττης.
 Πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. 12. Ἡ αἰ-
 τία] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. 13. Φίλων ἀνδρῶν] λείπει ἢ κατά. 14. Καὶ
 ἅμα, εἴπερ τινὲς] ἐπειδὴ ἐπέπληξεν ὁ Κορίνθιος, λέγει τοῖσιν ὅτι οὐχ ὁ τυχῶν

1. ἢ τὰ] εἶτα Α.Ι.
 2. προσαπαντῆσαι C.
 καὶ τοὺς νῦν L.P.Q.
 6. καταστῆσαι b.
 7. αὐτῶ] αὐτὸν K.
 10. γε] τε A.F.H.c.f.g.
 12. τὸ πλεόν g.
 Αἰτία] Confer Isocratem Pa-
 neg. p. 98, 20. WASS.
 13. γενέσθαι pr. K.
 15. ἀξιοὶ νομίζομεν A.B.F.H.c.

g.h. vulgo νομίζομεν ἀξιοὶ.
 Ἄξιοι—ἐπενεγκεῖν] Plutarch. de
 Adul. 71. (Tom. 6. p. 264 R.)
 ubi pro τοῖς πέλας legit ἐτέροις.
 Ibi pro ὑπερείδει, lege ὑπερείπει καὶ
 διεργάζεται τὴν κακίαν. Supra ἐπ’
 ἐχθρὰ. Vid. Euripidem Hec. 1237.
 WASS.
 17. καθεστῶτων] om. C.c.
 18. γε] om. d.e.g.

" Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ὅσον ὑμῶν καὶ ὡς πᾶν διαφε-
 " ροντας, ὁ ἀγὼν ἔσται. οἱ μὲν γε νεώτεροιοὶ καὶ ἐπι-
 " νοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργα ὃ ἂν γινώσιν ὑμεῖς
 " δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σώζειν καὶ ἐπιγινῶναι μηδὲν καὶ
 " ἔργα οὐδὲ ταναγκαῖα ἐξικέσθαι. αὐθις δὲ οἱ μὲν καὶ 5
 " παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ
 " καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε
 " δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βε-
 " βαίσις πιστεῦσαι, τῶν τε δεινῶν μηδέποτε οἶεσθαι ἀπο-
 " λυθῆσθαι. καὶ μὴν καὶ ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλήτας 10
 " καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους· οἴονται γὰρ οἱ

εἶμι, καὶ μὴ ἀπαξίωσης ὑπ' ἐμοῦ ὀνειδιζόμενος. 2. Νεώτεροιοὶ] οἱ νεώ-
 τέρων πραγμάτων ἐφιέμενοι. Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς] πᾶν νόημα καὶ πρᾶξιαι.
 οὐ γὰρ δύναμιν λέγει, ἐπεὶ ἀποτροπὴ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. 3. Ἐπιτελέσαι]
 ὀξεῖς ἀπὸ κοινοῦ. 5. Οὐδὲ ταναγκαῖα] οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων περιγενέσθαι.
 τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν. 9. Πιστεῦσαι] θαρρῆσαι. 10. Μελλη-
 τὰς] ἀναβεβλημένους. 11. Ἀποδημηταὶ] ὑπερόριοι τῆς οἰκείας πατρίδος. Πρὸς
 ἐνδημοτάτους] ἤθουν ἀποδημοῦσι τῆς οἰκείας πατρίδος, καὶ ἐπιδημοῦσι δήμοις

2. Νεώτεροιοὶ] Ita Codices
 et Scholiastæ in Thucyd. Her-
 mogen. p. 133. Dion. Halic. p.
 219. ad ἐξικέσθαι, qui τὰ ἀναγ-
 καῖα non male repræsentat. vide
 eundem p. 220. 45. WASS.

3. ἔργων c. et omisso ἂν d.

4. τε] om. L.P.Q.c.

5. Αὐθις δὲ οἱ μὲν] Ipse Diony-
 sius elegantiam hujusce loci in
 Rhetoricis annotat; et in Hi-
 storia sua p. 355. sic imitatur:
 δι' ἣν καὶ παρὰ γνώμην τολμηταὶ γί-
 νονται τινες καὶ παρὰ δύναμιν μαχη-
 ταί. Livius etiam l. 45. c. 23.
 in oratione legatorum Rhodio-
 rum locum hunc Latine est in-
 terpretatus. Atheniensium po-
 pulum (inquit) fama est celerem
 et supra vires audacem esse ad
 conandum: Lacedæmonium cun-
 ctatorem, et vix in ea, quibus fi-
 dit, ingredientem. HUDS. Ob-

servarunt hoc etiam H. Steph.
 ad Dion. Hal. c. XVI. et Ca-
 saub. ad eumd. p. 26. Steph.
 quoque in Dicæarchi Sympract.
 p. 69. scribit, se de hoc loco
 Thucydidis egisse in suis Schedi-
 asmat. et duo ex eo menda
 sustulisse: de quo in Schediasm.
 illius editis nihil invenio. DUK.

7. ἐπὶ A.B.F.H.K.N.d.g.h.i.
 vulgo ἐν.

10. καὶ ante ἄοκνοι om. L.O.
 P.d.

11. Ἀποδημηταὶ π. ἐνδ.] Agn.
 Pollux IX. 9. Vocem ἐνδ. ser-
 vant Hesiodus, Xenoph. Aristo-
 teles. Lex vetus apud Æschi-
 nem in Tim. Μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν
 μηδεμῖαν, μήτ' ἘΝΔΗΜΟΝ, μήθ'
 ἘΠΕΡΟΨΙΟΝ. Sic ξεῖνον τῶ ἐνδή-
 μῳ opponit Theognis 792. Dion.
 Halicarn. Ant. V. 55. αἰταὶ γί-
 νονται μημηταὶ πρὸς τὸν ἘΝΔΗ-

“ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἂν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ τῷ ἐπελθεῖν
 “ καὶ τὰ ἐτοῖμα ἂν βλάβῃαι. κρατοῦντές τε τῶν ἐχθρῶν
 “ ἐπὶ πλείστον ἐξέρχονται, καὶ νικῶμενοι ἐπ’ ἐλάχιστον
 “ ἀναπίπτουσιν. ἔτι δὲ τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτά-
 5 “ τοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, τῇ γνώμῃ δὲ οἰκειοτάτῃ
 “ εἰς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ ἂ μὲν ἂν ἐπινοή-
 “ σαντες μὴ ἐξέλθωσιν, οἰκεῖα στέρεσθαι ἠγοῦνται, ἂ δ’
 “ ἂν ἐπελθόντες κτήσωνται, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα
 “ τυχεῖν πράξαντες. ἢν δ’ ἄρα καὶ του πείρα σφαλῶ-
 10 “ σιν, ἀντελπίσαντες ἄλλα ἐπλήρωσαν τὴν χρεῖαν· μό-
 “ νοι γὰρ ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπίζουσιν ἂ ἂν ἐπινοή-
 “ σωσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν
 “ γνῶσι. καὶ ταῦτα μετὰ πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι’

ἀλλοτρίους πρὸς τὸ κτήσασθαι αὐτούς. 1. Τῷ ἐπελθεῖν] οἴεσθε, φησὶν, ὅτι,
 εἰ ἐπέλθῃτέ τισι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν ἀπόλλυται. 2. Τὰ ἐτοῖμα ἂν]
 τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἐτοίμην ἀπόλαυσιν ἔχοντα. 3. Ἐπ’ ἐλάχιστον] ἀντὶ
 τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστον. 4. Ἀναπίπτουσι] ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι. Ἀλ-
 λοτριωτάτοις] λείπει τὸ ὡς, ἢ ἢ, ὡς ἀλλοτρίους. 5. Οἰκειοτάτῃ] πρὸς
 τὴν πατρίδα δηλονότι. 7. Μὴ ἐπεξέλθωσι] μὴ πράξωσι. 8. Πρὸς τὰ
 μέλλοντα] ἀπὸ κοινοῦ, ἠγοῦνται. 10. Μόνοι γὰρ ἔχουσι] τὸ δ’ ἐξῆς οὕτω
 μόνι γὰρ, φησὶν, ἂ ἂν γνῶσιν, ἐλπίζουσι τε ὁμοίως καὶ ἔχουσι, διὰ τὸ τα-
 χεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι. πρῶτον γὰρ τις ἐπινοεῖ, εἶτα ἐλπίζει, καὶ

ΜΟΤΥΝΤΑ τῶν ὑπάτων· sic etiam
 ἐκδημῆσαι Clem. Alexand. στρωμ.
 IV. p. 640. ἘΚΔΗΜΗΨΑΙ ἐκ τοῦ
 σώματος καὶ ἘΝΔΗΜΗΨΑΙ πρὸς
 τὸν Θεόν. WASS. Add. Spanhem.
 ad Callim. Hymn. in Apoll. v.
 13. et Interpretes Pollucis l. d.
 DUK.

1. ἀπελθεῖν d. cum Tusano.
 2. τε] δὲ K. om. g.
 3. ἐπεξέρχονται L.O.P.
 4. Ἀναπίπτουσιν] Athenæus lib.
 1. τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχὴν
 ἐστίν, ὡς ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Ea-
 dem fere verba occurrunt apud
 Suidam. HUDS. Citat Eustath.
 p. 1641. 7. et Suidas in ἀναπί-

πτειν ex Athenæi I. p. 23. WASS.

5. γνώμῃ δὲ A.B.F.H.c.f.g.h.
 vulgo δὲ γνώμῃ.

οἰκειοτάτῃ—109, 7. ἀδυνάτων]
 om. e.

7. ἐξέλθωσιν A.B.F.g.h. vulgo
 ἐπεξέλθωσιν. Cf. 3, 108.

οἰκεῖα A.B.F.K.d.g.h.i.

9. καίτου A.B.g.h. του καὶ C.
 F.G.H.K.L.O.b.c.f.i. vulgo που
 καί.

10. ἄλλα] ἅμα O.

11. ὁμοίως καὶ A.B.C.F.H.K.L.
 M.N.O.b.c.d.f.g.h.i. vulgo καὶ ὁ-
 μοίως.

12. ποιεῖσθαι τὴν ἐπιχείρησιν c.

13. πόνου K.

- " ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι, καὶ ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα
 " τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ αἰεὶ κτᾶσθαι καὶ μίτε ἑορτὴν
 " ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πράξαι, ξυμφορὰν
 " τε οὐχ ἦσσαν ἡσυχίαν ἀπραγμοῦ ἢ ἀσχολίαν ἐπιτι-
 " νον. ὥστε εἴ τις αὐτοὺς ξυνελών φαίη πεφυκέναι ἐπὶ 5
 " τῷ μίτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν μίτε τοὺς ἄλλους ἀν-
 71. " θρώπους ἔαν, ὀρθῶς ἂν εἴποι. * ταύτης μέντοι τοιαύτης
 " ἀντικαθεστηκυίας πόλεως, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, διαμέλ-
 " λετε, καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων
 " ἐπὶ πλείστον ἀρκεῖν, οἱ ἂν τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια 10
 " πράσσωσι, τῇ δὲ γνώμῃ, ἣν ἀδικῶνται, δῆλοι ὧσι μὴ
 " ἐπιτρέψοντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν τε ἄλλους καὶ
 " αὐτοὶ ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι τὸ ἴσον νέμετε. μό-

ἴον βλάπτεσθαι τὸ ἴσον νέμετε. μό-
 ἴον βλάπτεσθαι τὸ ἴσον νέμετε. μό-
 εἶθ' οὕτως ἐπιχειρεῖ, ὕστερον δὲ καὶ κτᾶται. 2. Καὶ μίτε ἑορτὴν] αἰνίτ-
 τεται εἰς τοὺς Λάκωνας, οἵτινες ἐν ἑορτῇ οὐκ ἐστράτευσαν. 4. Ἡ ἀσχολίαν
 ἐπίπου] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡγεῖσθαι. 9. Οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων] ὁ νοῦς
 τῶν λεγομένων τοιούτων, Νομίζετε οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων δεῖν παραμένειν
 τὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην, οἱ τῇ μὲν διαγωγῇ καὶ παρασκευῇ εἰρηναίως διά-
 γωσι, τῇ δὲ γνώμῃ φανεροὶ ὧσιν ὡς ἀμυνοῦνται, ἣν ἀδικῶνται. θέλει δὲ εἰ-
 πεῖν, ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, οὐ ποιεῖτε τοῦτο. ταῦτα τινὲς μὲν
 κατ' ἐρώτησιν, τινὲς δὲ κατὰ ἀπόφασιν ἀνέγνωσαν. 12. Μὴ λυπεῖν τε]
 οὔτε ἀδικεῖν βούλεσθε, καὶ ἀδικούμενοι ἀμύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἴσον

1. Αἰῶνος] Ex Homero Od. σ'.
 202. ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυ-
 μὸν ΑΓΩΓΝΑ φθινύθω. WASS.

2. ἑορτὴν ἢ ἄλλο Κ.ι.

Ἑορτὴν] Huc spectat Origenes
 contra Celsum VIII. 392. Δῆλον,
 ὅτι οἱ τὸ θεῖον ἐξητασμένως σέβειν
 θέλοντες ΕΓ' ΛΟΓΟΝ τι πράττουσιν,
 μεταλαμβάνοντες τῶν δημοτελῶν ἑορ-
 τῶν ἑορτῇ γὰρ, ὡς φησὶ τις καὶ τῶν
 Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγων, οὐ-
 δὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ τὰ δέοντα πράτ-
 τειν. ubi sententia summi viri μὴ
 μεταλ. cum MS. flagitat. Sal-
 lust. in Orat. Marii. Sudorem,
 pulverem, et alia talia relinquunt
 nobis, quibus illa EPULIS ju-

cundiora sunt. D. Joan. IV. 34.
 ἐμὸν ΒΡΩΜΑ' ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Ubi v.
 30. θ. οὖν, nam hujusmodi particu-
 las fere negligit. Probant A-
 lex. Cant. et 18. MSS. et Æ-
 thior. Confer Dionem XXXVIII.
 p. 83. d. Ælian. V. H. XIII. 1.
 Pindar. Nem. VIII. Ὁψον λόγοι
 φθοεροῖς. Hesiod. apud Poly-
 bium p. 489. Antiphont. apud
 Stobæum p. 97. WASS.

8. καθεστηκυίας d.

9. οὐ] μὴ L. om. d.

12. Post τε omisi τοὺς cum A.
 B.F.H.N.f.g.h.

“ λῖς δ’ ὃν πόλει ὁμοία παροικιοῦντες ἐτυγχάνετε τού-
 “ του· νῦν δ’, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν, ἀρχαιοτρόπα
 “ ἡμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτοὺς ἐστίν. ἀνάγκη δ’
 “ ὥσπερ τέχνης αἰεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖν· καὶ ἡσυ-
 5 “ χαζούσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα, πρὸς
 “ πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἵεναι πολλῆς καὶ τῆς ἐπι-
 “ τεχνήσεως δεῖ. διόπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς
 “ πολυπειρίας ἐπὶ πλεόν ἡμῶν κεκαίνωται. μέχρι μὲν
 “ οὖν τοῦδε ὠρίσθω ἡμῶν ἡ βραδυτής· νῦν δὲ τοῖς τε ἄλ-
 10 “ λοις καὶ Ποτιδαιάταις, ὥσπερ ὑπεδέξασθε, βοηθήσατε
 “ κατὰ τάχος ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἵνα μὴ ἄν-
 “ δρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθίστοις πρόσηθε,
 “ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους ἀθυμία πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμ-
 “ μαχίαν τρέψητε. δρῶμεν δ’ ἂν ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς

νέμετε. 1. Ὅμοία] ὁμογνώμονι, τὰ ἴσα ζηλούσῃ. 2. Ἀρχαιοτρόπα] ὅσον ἀπλᾶ καὶ ἀφελεῖ. προεῖπε δὲ τοὺς Ἀθηναίους νεωτεροποιούς. 4. Ὅσπερ τέχνης] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, τὴν γὰρ αἰοδὴν μάλλον ἐπικλείουσ’ ἀνθρώποι, ἢ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται (Od. 1, 351.) Ἄει τὰ ἐπιγιγνόμενα] τοῦτο πρὸς τὸ ἀρχαιοτρόπα. οὐκ ἔδει, φησὶν, ἡμᾶς αἰεὶ τοιαύτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθῃ ζηλοῦν. 6. Ἐπιτεχνήσεως] ἐπιτεχνήσεως, ἐξευρέσεως. ἐπιμένει δὲ τῇ παραβολῇ. 8. Κεκαίνωται] κεκαινοτόμηται. 9. Νῦν δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. 10. Ὑπεδέξασθε] ὑπέσχοντο γὰρ ἀνωτέρω τοῖς Ποτιδαιάταις. 12. Ξυγγενεῖς] Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαιᾶται. 13. Πρὸς ἑτέραν τινὰ] πρὸς τοὺς Ἀργεῖους· ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. 14. Δρῶμεν δ’ ἂν ἄδικον οὐδὲν] ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπεῖσθαι, μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευάζει, καὶ λέγει ὅτι οὐδὲν ἄδικον δρῶμεν, εἰ πρὸς ἑτέρους τραπῶμεν συμμαχοῦς. αἰνίττεται δὲ τοὺς Ἀργεῖους, οἵτινες ἐχθραδῶς διέκειντο πρὸς τοὺς

2. Νῦν δ’ ὅπερ—δεῖ Stobæus pag. 244. ubi ἀρχαιοτρόπα ἡμῶν, pro νόμιμα μόνιμα, et ἀναγκαζομένους corrupte, at pro δ’ rectius utroque loco δὲ exhibet. WASS.

6. ἀναγκαζομένη O. ἀναγκαζομένης c.

τῆς] om. A.B.F.H.c.g.h.i.

7. ὑπὸ K.

8. κεκαίνωται g. κενένωται C.

ἐπικεκαίνωται i.

Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε] Inter exempla βαρύτητος ponit Aristides, de Dictione civ. cap. II. sed habet μέχρις οὖν, et διωρίσθω. DUK.

9. οὖν] om. L.i.

10. καὶ τοῖς ποτιδ. F.H.N.

11. ἐσβάλλοντες O.

14. μηδὲν i.

“θεῶν τῶν ὀρκίων οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων.
 “λύουσι γὰρ σπονδάς οὐχ οἱ δὲ ἐρημίαν ἄλλοις προσ-
 “ιόντες, ἀλλ’ οἱ μὴ βοηθοῦντες οἷς ἀν’ ξυνομόσῃσι. βου-
 “λομένων δὲ ὑμῶν προθύμων εἶναι μενούμεν· οὔτε γὰρ
 “ὅσια ἀν’ ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, οὔτε ζυνηθεστέρους 5
 “ἀν’ ἄλλους εὔροιμεν. πρὸς τάδε βουλευέσθε εὔ, καὶ τὴν
 “Πελοπόννησον πειράσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι ἢ οἱ
 “πατέρες ὑμῖν παρέδωσαν.”

72.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε
 γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων 10
 παροῦσα, καὶ ὡς ἦσθοντο τῶν λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς πα-
 ριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημά-
 των περὶ μηδὲν ἀπολογησομένους, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκά-
 λουν, δηλώσαι δὲ περὶ τοῦ παντὸς ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς
 βουλευτέον εἴη, ἀλλ’ ἐν πλείονι σκεπτέον. καὶ ἅμα τὴν 15
 σφετέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι, ὅση εἴη δύναμιν, καὶ
 ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ἤδεσαν,

Λακεδαιμονίους. 1. Ὀρκίων] τῶν ἐφόρων τῶν ὄρκων. Αἰσθανόμενων]
 ἦτοι τῶν ζώντων, ἢ τῶν φρονίμων, ἢ τῶν ἡρώων. 2. Δι’ ἐρημίαν] συμμα-
 χίας δηλονότι. Προσιόντες] καὶ ἐπικαλούμενοι συμμαχεῖν. 4. Μενού-
 μεν] ἦγον ἐν τῇ ὑμετέρᾳ συμμαχίᾳ. 7. Ἐξηγεῖσθαι] ἄρχειν, κρατεῖν,
 ἢ ἄγειν. 9. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι] ἐμέρισε πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν
 τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων, πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐ-
 τῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ἐτυχε γὰρ πρεσβεία]
 ἦγον, ἔτυχον παρόντες πρέσβεις. 11. Παριτητέα] δίκαιον εἶναι παριέναι.
 13. Μηδὲν ἀπολογησομένους] ὡς μέγα φρονῶν ὁ Ἀθηναῖος οὐδὲ ἀπολογεῖται,
 ὡς κηδόμενος τῶν Λακεδαιμονίων. Αἱ πόλεις] αἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαι-
 μονίων. 16. Σημῆναι] τὸ σημῆναι Ἰακόν. πλὴν τὸ σημᾶναι πλείονα ἔχει

6. Τὴν Πελοπόννησον] Lectio-
 nem margini adscriptam (τῆς πε-
 λοποννήσου—ἐλάσσονος) non dubi-
 to, quin amplecti oporteat, ut
 verbum ἐξηγεῖσθαι suum geniti-
 vum habeat. STERN. Dion. Ha-
 licarn. tamen p. 135. habet τὴν
 Πελοπόννησον, et ἐξηγεῖσθαι hic pro
 προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννησον ἦγου-

μένους αὐτῆς poni scribit. Duk.

7. ἔλαττον Dionysius de Thu-
 cyd. p. 803.

11. αὐτοὺς d.

παριτέα h.

15. πλείονι A.B.F.H.c.f.g.h.
 vulgo πλέονι.

16. δύναμιν εἴη K.

17. ποιήσασθαι A.B.F.H.c.f.g.

Athenien-
 sium lega-
 ti, qui tum
 forte, aliud
 quidem, a-
 gentes, La-
 cedæmone
 erant, non
 alienum du-
 centes, et
 ipsos pro-
 dire, et, de
 summa re
 et opibus
 suis verba
 facientes,

καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ὧν ἄπειροι ἦσαν, νομίζοντες
 μάλλον ἂν αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τρα-
 πέσθαι ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. προσελθόντες οὖν τοῖς Λα-
 κεδαιμονίοις ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος
 5 αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι. οἱ δ' ἐκέλευόν τε
 ἐπίεναι, καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιάδε.

Lacedæmo-
 nios a bello
 detertere;
 copia dicen-
 di impetra-
 ta, oratio-
 nem habent.

* “ Ἡ ΜΕΝ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς 73—78.
 “ ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὧν ἡ πόλις Dissuadent
 “ ἔπεμψεν· αἰσθόμενοι δὲ καταβοῆν οὐκ ὀλίγην οὔταν Lacedæmo-
 10 “ ἡμῶν παρήλθομεν, οὐ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀν- niis bellum
 “ τεροῦντες (οὐ γὰρ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν οὔτε ἡμῶν οὔτε cum Athe-
 “ τούτων οἱ λόγοι ἂν γίγνοιτο) ἀλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως niensibus,
 “ περὶ μεγάλων πραγμάτων τοῖς ξυμμάχοις πειθόμενοι memoran-
 “ χεῖρον βουλευσῆσθε, καὶ ἅμα βουλόμενοι περὶ τοῦ quid hi de
 15 “ παντὸς λόγου τοῦ ἐς ἡμᾶς κάθεστῶτος δηλώσαι, ὡς Persico, et
 ostenden-
 tes, injus-
 tum esse o-
 dium Pelo-
 pnesio-

τὴν εὐρύτητα. 6. Παρελθόντες] ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων, παρελθόντες ἐπὶ
 ἰδίων. 7. Ἡ μὲν πρέσβευσις] ἡ στάσις πραγματικῆ· τὸ μέλλον γὰρ
 ζητεῖ. Ταύτην ἐπλάσατο οικονομικῶς τὴν δημηγορίαν ὁ συγγραφεὺς, χαίρων
 ταῖς ἀντιθέταις δημηγορίαις αἰεί. “Οτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβόσις καὶ τὸ
 καταβοῆ, παρὰ Θουκυδίδη ἰδίως. Οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ἡμετέροις ξυμμά-
 χοις] οὐκ ἐπρεσβεύσαμεν εἰς τὸ ἀντειπεῖν τοῖς συμμαχοῖς ἡμῶν. 9. Κα-
 ταβοῆν] κατηγορίαν. 12. Ἀλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως] οἱ γὰρ κατὰ τινος στρα-
 τευόντες ἢ ὡς ἀδικούμενοι τοῦτο ποιοῦσιν, ἢ ὡς εὐτελοῦς καὶ καταφρονουμένου.
 τεχνικῶς δὲ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν ἑαυτὸν καὶ δίκαιον καὶ μέγαν καὶ οὐκ εὐκα-

2. ἀν recepi ex A.B.F.H.N.g.
 τρέπεσθαι I.L.O.P.

5. εἴτι correctus A.
 ἀποκωλύει F.H.K.c.d.i. ἀποκω-
 λυῆ A.B.f.g.h.

ἐπικέλευον b.

6. ἐπίεναι A.B.F.H.K.M.N.b.
 d.h.i. περιέναι Q. vulgo παριέναι.

Conf. 1, 90. ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοι-
 νόν. 1, 91. ἐπελθὼν τοῖς λακεδαιμο-
 νίοις. I, 119. τελευταῖοι ἐπελθόντες
 ἔλεγον.

7. πρεσβευσία Dionys. p. 794.
 πρεσβεῖα nescio quis Paris.

9. αἰσθανόμενοι C.

Dionys. Halicarn. p. 133. in
 Thucydide reprehendit καταβολή,
 tamquam poeticum. Sed Wass.
 pro eo haud dubie recte cum
 Sylburgio legit καταβοή. Pro
 πρεσβευσία etiam quidam MSS.
 Dionys. habent πρέσβευσις. Duk.

10. Παρήλθομεν] Huc spectant
 verba Suidæ v. παρελθεῖν pro αὐ-
 τήκα, ἐπελθεῖν, inquit, τὸ ἀναβαλ-
 λόμενον χρόνον τοῦτο διαπράξασθαι.
 Hæc interpretatio huic loco mi-
 nus convenit. Hesych. παρ. εἰσ-

rum in Athenienses, utpote iis fere conflare solitum, qui imperarent, maxime si cum aequitate imperarent; denique belli discrimina demonstrantes.

“ οὔτε ἀπεικότως ἔχομεν ἀ κεκτῆμεθα, ἢ τε πόλις ἡμῶν
 “ ἀξία λόγου ἐστί. καὶ τὰ μὲν πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέ-
 “ γειν, ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγων μάρτυρες ἢ ὄψεις τῶν
 “ ἀκουσομένων; τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ζύνιστε,
 “ εἰ καὶ δι’ ὄχλου μᾶλλον ἐστὶ αἰεὶ προβαλλομένοις, 5
 “ ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, ἐπ’ ἀφελείᾳ
 “ ἐκινδυνεύετο, ἧς τοῦ μὲν ἔργου μέρος μετέσχετε, τοῦ δὲ
 “ λόγου μὴ παντός, εἴ τι ἀφελεῖ, στερισκώμεθα. ρηθή-
 “ σεται δὲ οὐ παραιτήσεως μᾶλλον ἔνεκα ἢ μαρτυρίου

ταφρόνητον. 1. ὁ κεκτῆμεθα] ἡγουν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. 2. Ἄξια λόγου] ἀξίεπανος. Πάνυ παλαιὰ] τὰ κατὰ Ἀμαζόνιας καὶ Θρακίας καὶ Ἡρακλείδας φησίν. 4. Τὰ δὲ Μηδικὰ] αἰεὶ γὰρ ἐμεγαλαύχουν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὰ Μηδικὰ. 7. Ἐκινδυνεύετο] μετὰ κινδύνων ἐπράττετο. Τοῦ μὲν ἔργου μέρος] ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. 8. Μὴ παντός] μὴ παντός εἶπε διὰ τὰ τοῦ Κίμωνος ἔργα. τὸ δὲ στερισκώμεθα ἐν ἧθει ἀναγνωστέον. 9. Οὐ παραιτήσεως] οὐχὶ ἔνεκα τοῦ αἰτεῖν

ελθόντων. WASS. Suidas locum illum descripsit e Scholiasta Thucyd. ad I. 90. Duk.

3. ὧν αἰ ἀκοαὶ Q.

μᾶλλον] om. P.

ὄψεις B.C.F.H.I.K.N.c.d.f.g.

h.i.

4. Τὰ δὲ M.—προβαλλόμενοι] Suidas in προβάλλεσθαι, qui etiam αὐτοὶ cum quibusdam MSS. et Valla, εἰ vero omittit. WASS. Dion. Halicarn. p. 134. inter ιδιώματα Thucydidis ait esse commutationes masculinorum et foemininorum a communi forma loquendi remotas, et pro exemplo adfert ὄχλον pro ὄχλησιν. Sed tamen etiam alii, iique probatissimi, Scriptores ita utuntur voce ὄχλος. Et Grammatici hac significatione ὄχλον potius, quam ὄχλησιν, dicendum esse praecipunt. Vid. Ammon. et Th. Mag. Quae sequuntur ita ordinat Perizon. ad Sanct. Minerv. I. 6. ἀνάγκη ἡμῶν αἰεὶ προβαλλομένοις λέγειν, et

locum vertit: *necesse est, nos, qui semper ea proferimus, apud vos quoque illa dicere, licet minus grata vobis futura.* In Porti versione Latina recte est, *quod haec semper proferamus, non quae, ut hic.* Duk.

αὐτοὶ A.B.F.H.K.O.g. ceteri αὐτοῖς.

6. Καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, &c.] Hunc locum imitatus est Demosthenes in oratione *pro corona*: ἂ πολλῶν μὲν ἔνεκα, εἰκότως ἀκούσατέ μου, μάλιστα δὲ αἰσχρὸν ἐστίν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόγων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. HUDS.

7. ἐκινδυνεύετε C.I.

οἷς F.

κατέσχετε d.i.

τοῦ] μὴ O.P.

8. στερισκώμεθα A.B.H.I.O.g. vulgo στερισκόμεθα.

9. παραινήσεως O.

“ καὶ δηλώσεως, πρὸς οἴαν ὑμῖν πόλιν μὴ εὔβουλευ-
 “ μένοις ὁ ἀγὼν καταστήσεται. φάμεν γὰρ Μαραθῶνι
 “ τε μόνον προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ ὅτε τὸ ὕστε-
 “ ρον ἤλθεν, οὐχ ἱκανοὶ ὄντες κατὰ γῆν ἀμύνεσθαι, ἐσ-
 5 “ βάντες ἐς τὰς ναῦς πανδημεὶ ἐν Σαλαμῖνι ξυμμα- 490 B.C.
 “ χῆσαι, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα
 “ τὴν Πελοπόννησον πορθεῖν, ἀδυνάτων ἀν’ ὄντων πρὸς ναῦς
 “ πολλὰς ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. τεκμήριον δὲ μέγιστον
 “ αὐτὸς ἐποίησε· νικηθεὶς γὰρ ταῖς ναυσὶν, ὡς οὐκέτι
 10 “ αὐτῷ ὁμοίως οὔσης τῆς δυνάμεως, κατὰ τάχος τῷ
 “ πλέονι τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησεν. * τοιοῦτου μέντοι ξυμ- 74.
 “ βάντος τούτου, καὶ σαφῶς δηλωθέντος ὅτι ἐν ταῖς ναυ-
 “ σὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο, τρία τὰ ἄφε-
 “ λιμώτατα ἐς αὐτὸ παρεσχόμεθα, ἀριθμὸν τε νεῶν πλεῖ-
 15 “ στον καὶ ἄνδρα στρατηγὸν *ξυνετάτατον καὶ προθυμίαν*

συγγράμην φησί. 3. Προκινδυνεύσαι] μετὰ κινδύνον μαχέσασθαι τῷ βαρ-
 βάρῳ ἐν Μαραθῶνι, πρὸ τῆς Ἑλλάδος κινδυνεύσαι. τοῖς δὲ Πλαταιεῖς εἰσ-
 σεν, ὅτι ὕστερον παρεγένοντο. 5. Πανδημεὶ] καὶ γέροντες καὶ νέοι. 6. Ἐσχεν] ἐπέσχε, διεκάλισε. 10. Τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ] λαβὼν τὸ
 πλεόν τοῦ στρατοῦ. 11. Τοιοῦτοι] θαυμαστικῶς ταῦτο φησὶν. 12. Ἐν
 ταῖς ναυσὶ] ἤγουν ἡ βοήθεια τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐν ταῖς ναυσὶν ἦν.
 14. Ἀριθμὸν τε νεῶν] ταῦτα πάντα παρ’ Ἡρόδοτῳ κεῖται κατὰ διέξοδον.

1. μὴ] οὐκ d.
 βεβουλευμένοις c. βουλομένοις d.
 2. Μαραθῶνι] In Clem. Alex.
 VI. Strom. p. 626. perperam
 Μαραθῶνῖται μόνον προκινδυνεύσαι,
 ται pro τε, errore obvio. Sylbur-
 gio ibi non venit in mentem lo-
 cus Thucydidis. Duk.
 3. Προκινδυνεύσαι] Hinc decan-
 tatum illud mutuatus est jusju-
 randum Demosthenes: Οὐκ ἔστιν
 ὅπως ἡμάρτετε· οὐ ΜΑ' τοὺς ἐν Μα-
 ραθῶνι ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ,
 &c. Vid. Plutarch. de Gloria

Athen. Quintilian. XII. 10. Lu-
 cian. in Demosth. Encom. et
 Longinum cap. XVI. mox v.
 7. ἀν’ ὄντων MSS. ut p. 107, 2.
 WASS.
 τὸ] om. N.
 4. ἀμύνασθαι g.
 7. τῆν τε πελ. B.g.h.
 ἀν’ addidi ex A.B.F.H.I.K.L.
 N.O.c.d.f.g.h.i.
 11. πλεόνι g.h.
 ξυμβάντος τούτου A.B.F.H.c.g.
 h. vulgo τούτου ξυμβάντος.

490 B.C.
 490 A.C.
 74.
 συνέσις ἰσ π
 ἰθίω 1. 13. 11.
 ἀπορρησιεν.
 κκ. βουλευ
 1. 4. Luotato
 Hesiod. 1. 7. 3.
 ἄσθλος δ' αὐ κα
 ὅς ἐν εἰπόντι
 ἰ. ε. δυν
 cf. Hdt. viii.
 viii.
 viii.

α/β. || “ ἀοκνοτάτην, ναῦς μὲν γε ἐς τὰς τετρακοσίας ὀλίγω
 “ ἐλάσσους δύο μοιρῶν, Θεμιστοκλέα δὲ ἄρχοντα, ὅς
 “ αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σα-
 “ φέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, καὶ αὐτὸν διὰ τοῦτο
 “ ὑμεῖς δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον τῶν ὡς ὑμᾶς 5
 “ ἐλθόντων. προθυμίαν δὲ καὶ πολὺ τολμηροτάτην ἐδεί-
 “ ξαμεν, οἱ γε, ἐπειδὴ ἡμῖν κατὰ γῆν οὐδεὶς ἐβοήθει,
 “ τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δουλεύοντων ἤξιώσαμεν,
 “ ἐκλιπόντες τὴν πόλιν καὶ τὰ οἰκεῖα διαφθείραντες,

tit.5. VIII. 124

2. Δύο μοιρῶν] ἀντὶ τοῦ τὸ δίμοιρον, ὃ ἐστὶ διακόσιαι ἐξήκοντα· ἦσαν γὰρ αἱ πᾶσαι τετρακόσιαι, κατὰ δὲ ἄλλους τετρακόσιαι ὀγδοήκοντα. τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δίμοιρον δεδώκαμεν. 3. Ἐν τῷ στενῷ] ἐν τῇ Σαλαμῖνι. 8. Τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν] Μακεδόνων, Θεσσαλῶν, Λοκρῶν, Βοιωτῶν, Φωκέων. μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἠξιώσαμεν] ἄξιον ἐκρίναμεν. 9. Διαφθείραντες] τὸ διαφθείραντες τινὲς φασὶ τὸ διαφθαρῆναι ἐάσαντες· ἄλλοι δὲ παριστοροῦσιν ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοχειρὶ τὴν πόλιν κατέβαλον, ἵνα μὴ ἔχῃ αὐτῇ ὁ βάρβαρος ὡς ὀρμητηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως· οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως εἴληπται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ τῆς ἄλλης περιουσίας, ἣν οὐκ ἦν δυνατόν ὑπεκθέσθαι οὔτε ἐν ταῖς ναυσὶ φέρειν. τάχα δὲ καὶ ἐπὶ κυνῶν καὶ βοσκημάτων τοῦτο συν-

1. Ναῦς ἐς τὰς τετρακοσίας] Numerum posuit rotundum navium Græcarum, ut et Demosth. de Cor. c. 70. τριακοσίαν οὐσῶν τῶν πασῶν τριήρων. τὰς διακοσίας ἡ πολις (Atheniensium) παρέσχετο. Sic reliqui oratores; v. c. Isocr. Paneg. c. 31. κεκτημένοι τριήρεις διπλασίας μὲν, ἢ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. Lys. Epit. p. 105. Reisk. Ita secundum Diod. Sic. L. XV. 58. Athenienses ducentas naves dederunt. Accuratus si numerum navium ineamus, classis fuit 378. navium (Herod. VIII. c. 48.) Athenienses secundum Herodotum (VIII. 44.) miserunt 180. naves. cf. Plut. in Them. c. 14. p. 467. Egregie egerunt de hac re Valken. ad

Herod. L. VIII. p. 619. et 640. et Morus ad Isocr. Pan. p. 71. GOTTL.

μὲν τοιγε d.i.

τριακοσίας I.L.O.

2. ἐλάττους g.h.

Ante δύο omisi τῶν cum B.C. F.G.H.I.N.c.e.f.h. et A. qui literas ους δυ in litura habet plurium capace.

3. σαφῶς F.H.

4. αὐτοὶ A.H.K.d.g.h.i.

τοῦτο δὴ μάλιστα ὑμεῖς ἐτιμήσατε ἄνδρα B. τοῦτο δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα A.F.H.d.e.g.h.i. τοῦτο δὲ μάλ. ἐτ. ἄν. N. vulgo τοῦτο ὑμεῖς ἐτιμήσατε μάλιστα δὴ ἄνδρα.

5. Ἐτιμήσατε] Vid. Plut. in Them. c. 17. p. 472.

ὡς] eis L.

α/β.

“ μηδ' ὡς τὸ τῶν περιλοίπων ζυμμάχων κοινὸν προλιπεῖν,
 “ μηδὲ σκεδασθέντες ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι, ἀλλ' ἐσ-
 “ βάντες ἐς τὰς ναῦς κινδυνεῦσαι, καὶ μὴ ὀργισθῆναι ὅτι
 “ ἡμῖν οὐ προετιμωρήσατε. ὥστε φαμέν οὐχ ἦσσαν αὐτοῖ
 5 “ ὠφελῆσαι ὑμᾶς ἢ τυχεῖν τούτου. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀπό
 “ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων καὶ ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμε-
 “ σθαι, ἐπειδὴ ἐδέισατε ὑπὲρ ὑμῶν καὶ οὐχ ἡμῶν τὸ
 “ πλεον, ἐβοηθήσατε (ὅτε γοῦν ἦμεν ἔτι σῶοι, οὐ παρε-
 “ γένεσθε)· ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τε τῆς οὐκ οὔσης ἔτι ὀρμώμενοι,
 10 “ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν βραχεΐᾳ ἐλπίδι οὔσης κινδυνεύοντες,
 “ ζυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε τὸ μέρος καὶ ἡμᾶς αὐτούς. εἰ δὲ
 “ προσεχωρήσαμεν πρότερον τῷ Μήδῳ, δείσαντες ὥσπερ
 “ καὶ ἄλλοι περὶ τῆς χώρας, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὕστερον
 “ ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς ὡς διεφθαρμένοι, οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει
 15 “ ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἰκανὰς ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ'
 “ ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προεχώρησε τὰ πράγματα ἢ ἐβού-
 “ λετο. * ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυ-

75.

νοηθῆναι δύναται. 1. Μηδ' ὡς] ποιητικῶς, μηδ' οὕτως. Προλιπεῖν] μὴ
 προλιπεῖν ἤξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθῆσαι. 2. Σκεδασθέντες] εἰς ἄλλας χώρας.
 Αὐτοῖς] τοῖς συμμάχοις φησὶν. 3. Καὶ μὴ ὀργισθῆναι] ἀπὸ κοινῶ, ἠξιώ-
 σαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμόνιοις. 5. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] κατα-
 σκευὴ τοῦ νόηματος. 6. Τὸ λοιπὸν] χρόνου. 8. Οὐ παρεγένεσθε] εἰς βοή-
 θειαν. 9. Οὐκ οὔσης ἔτι] οὐκ οὔσης τῆς πόλεως, ἐν βραχεΐᾳ ἐλπίδι αἱ τριή-
 ρεις ἢ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. 12. Προσεχωρήσαμεν] οἱ Ἀθηναῖοι προσ-
 ἤλθομεν. 13. Ἄλλοι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Περί τῆς χώρας] ἐαυτῶν
 δηλονότι. 14. Διεφθαρμένοι] ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν, ὡς
 ἀπόλιδες. Οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει] τὸ ἐξῆς, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς τοῖς Λακεδαί-
 μονίοις ναυμαχεῖν. 15. Μὴ ἔχοντας ναῦς ἰκανὰς] δέκα γὰρ εἶχον μόνας
 ναῦς. Καθ' ἡσυχίαν] ἀμαχητί. 16. Προεχώρησε] προσῆλθε. 17. Ἄρ'
 ἀξιοὶ ἐσμεν] ἐν ἐρωτήσει. ἄρα, φησὶν, ἀξιοὶ ἐσμεν ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἡμῶν

2. γενέσθαι αὐτοῖς g.h.

6. τὸ] om. A.B.g.h.i.

12. μήδῳ] μήπω C.

13. ἢ] καὶ K.d.i.

14. ἔδει ἔτι. C.K.L.O.P.Q.d.e.i.

16. προσεχώρησε B.g.

ἢ] ὡς c. φ̄ d.

17. Ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν] Hermog.
 Lib. II. περὶ ἰδεῶν cap. 8. e me-
 moria, ut puto, ἄρα ἀξιοὶ δοκοῦμεν
 ὑμῖν ᾧ Λακεδαιμόνιοι; et inter ex-
 empla βαρῦντος orationis ponit.
 Duk.

καὶ] τῆς c.d.

“ μίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνέσεως, ἀρχῆς γε
 “ ἧς ἔχομεν τοῖς Ἑλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως δια-
 “ κείσθαι; καὶ γὰρ αὐτὴν τήνδε ἐλάβομεν οὐ βιασάμενοι,
 “ ἀλλ’ ὑμῶν μὲν οὐκ ἐβελησάντων παραμεῖναι πρὸς τὰ
 “ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν 5
 “ ζυμμάχων καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστήναι·
 “ ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου κατηναγκάσθημεν τὸ πρῶτον
 “ προαγαγεῖν αὐτὴν ἐς τόδε, μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους,
 “ ἔπειτα δὲ καὶ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελείας. καὶ οὐκ
 “ ἀσφαλὲς ἐτι ἐδόκει εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους, 10
 “ καὶ τινων καὶ ἤδη ἀποστάντων κατεστραμμένων, ὑμῶν
 “ τε ἡμῖν οὐκέτι ὁμοίως φίλων ἀλλ’ ὑπόπτων καὶ δια-
 “ φόρων ὄντων, ἀνέντας κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ἂν αἱ ἀπο-
 “ στάσεις πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο. πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον τὰ
 “ ζυμφέροντα τῶν μεγίστων πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι. 15
 76. “ * ὑμεῖς γοῦν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, τὰς ἐν τῇ Πελοποννησῶ
 “ πόλεις ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον καταστησάμενοι ἐξηγεῖ-

μὴ φθονεῖσθαι τῆς ἀρχῆς; 1. Γνώμης ξυνέσεως] ἤγουν προαιρέσεως. 4. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου] πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην. ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου] ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ πράγματος. λέγει δὲ τῆς ἀρχῆς· ὁ γὰρ ἄρχων ἀεὶ μισεῖται. 8. Ὑπὸ δέους] τοῦ βαρβάρου, ἢ τῶν κακῶς παθόντων ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπηκόων. 9. Καὶ ὠφελείας] τοῦ φόρου δηλονότι. 11. Καὶ τινων καὶ ἤδη] ταῦτα διηγεῖται ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 12. Διαφόρων] ἐχθρῶν. καὶ οὐκ ἂν ἠλευθέρωντο· ὥστε οὐκ ἠδίκουν. 13. Ἀνέντας] ἀπολύσαντας. 14. Ἀνεπίφθονον] ἀμεμπτον, ἀψογον. 15. Τῶν μεγίστων πέρι] ταυτὸν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ εἰς μεγίστους κινδύνους. Εὖ τίθεσθαι] καλῶς οἰκονομεῖν. 16. Ὑμεῖς γοῦν] τὸ ἐγκαλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δουλώσασθαι τοὺς συμμαχοὺς, ἀνυποφέρει τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἐξηγεῖσθαι γὰρ λέγει καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸ αὐτοῖς ὠφέλιμον. 17. Ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον] τὴν

1. καὶ γνώμης καὶ ξ. N.c.
 γε L.O.Q.
 2. ἧς] om. P.
 ὄντως Q.
 5. τῶν βαρβάρων K.
 9. δὲ] om. C.K.L.O.P.i.
 11. καὶ ante ἤδη om. f.

- ἤδη] δὴ d.
 12. τε καὶ ἡμῖν O.
 οὐκέτι] τε C.
 φίλων ὄντων ἀλλὰ K.
 15. τίθεσθαι] πείθεσθαι B.
 17. ὑμῶν C.O.P.e.
 ἐξηγήσθε K.

- “ σθε· καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες διὰ παντὸς ἀπήχθησθε
 “ ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ὥσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν μὴ ἂν ἦσσαν
 “ ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους τοῖς ζυμμάχοις, καὶ ἀναγ-
 “ κασθέντας ἂν ἢ ἄρχειν ἐγκρατῶς ἢ αὐτοὺς κινδυνεύειν.
 5 “ οὕτως οὐδ’ ἡμεῖς θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν οὐδ’
 “ ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπέου τρόπου, εἰ ἀρχὴν τε διδομένην ἔδε-
 “ ξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν, ὑπὸ τῶν μεγίστων
 “ νικηθέντες, τιμῆς καὶ δέους καὶ ὠφελείας, οὐδ’ αὖ
 “ πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες, ἀλλ’ αἰεὶ καθεστῶτος
 10 “ τὸν ἦσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, ἄξιοί τε
 “ ἅμα νομιζόντες εἶναι, καὶ ὑμῖν δοκοῦντες, μέχρι οὗ τὰ
 “ συμφέροντα λογιζόμενοι τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν χρῆσθε, ὃν

ἐλιγαρχίαν αὐτοῖς φησὶν ἀφείλιμα. 1. Τότε] ἀπὸ τῆς Μυκάλῃς δηλονότι.
 Ἐπήχθησθε] οἱ γὰρ ἄρχοντες μισοῦνται· φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον.
 4. Ἐγκρατῆς] ἰσχυρῶς. 6. Διαδομένην] κατὰ διαδοχὴν διδομένην. 7.
 Ἄνεῖμεν] ἐλαττοῦμεν. 8. Καὶ ἀφελείας] τοῦ ἄρχειν δηλονότι. 9. Κα-
 θεστῶτος] νομίμου ὄντος, νομιζόμενου. 10. Κατείργεσθαι] κατέχεσθαι,
 ἄρχεσθαι, δουλοῦσθαι. Ἄξιοί τε ἅμα] ὁ νοῦς τῶν λεγομένων, ἄξιοί τοῦ ἄρ-
 χειν καὶ ἐμὴν αὐτοῖς ἐδοκοῦμεν, μέχρις οὗ τὰ συμφέροντα λογιζόμενοι ἦτε,
 ταυτέστιν, ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ· νῦν, ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ
 λόγῳ χρῆσθε, τῷ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων δηλονότι· κρίνοντες δίκαιον
 ἰπάρχειν νῦν ἐλευθέρους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. 11. Τὰ συμφέροντα] ἀπὸ
 κοινοῦ τὸ νῦν, καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα τὸν παρφορημένον χρόνον. 12. Δικαίῳ λό-
 γῳ] δίκαιον λόγον λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Νῦν χρῆσθε] ἐν-
 ταῦθα τὸ νῦν ἐνεστῶτα χρόνον δηλοῖ. Ὅν οὐδεὶς πω] ὁ νοῦς τοιοῦτος· ὄν-
 τινα δίκαιον λόγον οὐδεὶς πώποτε προκρίνας, ἀπετράπετο τοῦ πλέον ἔχειν τι
 κτήσασθαι. τὸ δὲ μὴ περιττῶς κεῖται Ἀττικῇ συνηθείᾳ, ὡς καὶ παρὰ Δη-

1. ἀπήχθησθε A.B.F.H.g. vulgo ἀπήχθησθε.

6. ἀνθρώπινον K.

διδομένην A.B.C.F.H.L.N.O.P. b.c.f.g.h.i. vulgo διαδομένην.

Διαδομένην] Quidam MSS. διδομένην, sed recte διαδομένην, quod per manus traditum interpretatur Sallustius. WASS. Magis probō διδομένην, nec illud per manus traditum huc convenire puto. Accipimus, ait, imperium dantibus et deferentibus sociis.

ἐλάβομεν τὴν ἀρχὴν ἡμῖν προσελθόντων τῶν ζυμμάχων, καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμονίας καταστῆναι, cap. præced. cui sententiæ magis congruit διδομένην, quam διαδομένην. DUK.

7. ἀνεῖμεν A.B.F.H.b.c.f.g.h. ἀνίεμεν margo G.

9. ταῦ] om. N.

10. ἦσσω αἰεὶ ὑπὸ c.f.

11. ἅμα] om. d.i. post νομιζόντες ponunt L.P.

- “ οὐδείς πω, παρατυχὸν ἰσχυί τι κτήσασθαι, προθεῖς
 “ τοῦ μὴ πλεόν ἔχειν ἀπετράπετο. ἐπαινέσθαι τε ἄξιον
 “ οἵτινες χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπεύᾳ φύσει, ὥστε ἑτέρων
 “ ἄρχειν, δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν
 “ γεγένηνται. ἄλλους γ’ ἂν οὖν οἰόμεθα τὰ ἡμέτερα λα- 5
 “ βόντας δεῖξαι ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν ἡμῖν
 “ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλεόν ἢ ἔπαινος οὐκ
 77. “ εἰκότως περιέστη. * καὶ ἐλασσοῦμενοι γὰρ ἐν ταῖς
 “ ζυμβολαίαις πρὸς τοὺς ζυμμάχους δίκαις, καὶ παρ’
 “ ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρί- 10
 “ σεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. καὶ οὐδείς σκοπεῖ αὐτῶν,
 “ τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι καὶ ἦσσαν ἡμῶν πρὸς

μοσθένη πολλάκις. 1. Παρατυχὸν] παρατυχόντος. Προθεῖς] προτιμῆσας, προκρίνας. 2. Ἐπαινέσθαι] ἀορίστως μὲν, ἑαυτὸν δὲ λέγει. 3. Τῇ ἀνθρωπεύᾳ] τῇ παρεπομένη τῇ ἀνθρωπεύᾳ φύσει ἀρχῇ. 4. Δικαιότεροι] ἀντὶ τοῦ μετριώτεροι. 5. Ἄλλους γ’ ἂν] ἀορίστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ αἰνίττεται. Ἡμέτερα] φησὶ τὴν ἀρχὴν. 6. Δεῖξαι ἂν μάλιστα] δηλονότι βιαιότερον ἄρξαντας. Μετριάζομεν] ταπεινοὶ ἐσμεν. 7. Καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς] ἐκ τῆς μετριότητος. 8. Ἐλασσοῦμενοι] ἀδικαίμενοι, ζημιούμενοι ἐν ταῖς συναλλαγματικαῖς χρεαίαις, καθὸ ἐξ ἰσοτιμίας δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, καίτοι δυνάμενοι ὡς ἄρχοντες ἔχειν τὸ πλεόν. 9. Καὶ παρ’ ἡμῖν αὐτοῖς] τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν τοῖς παρ’ ἡμῖν ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. 10. Ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις] ὁμοίοις νόμοις λέγει τὸν τε ξένον καὶ τὸν πολίτην ἴσος γὰρ ἀμφοτέροις παρ’ ἡμῖν ὁ νόμος. 11. Φιλοδικεῖν] ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς φιλόδικοι. 12. Ἄλλοθί που ἔχουσι ἀρχὴν] οἷον Πέρσαις, Σκύθαις. Καὶ ἦσσαν ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἦσσαν.

1. παρατυχὸν C.

3. Χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπεύᾳ φύσει] De hac forma exposuit Hemsterhus. ad Callim. H. in Dian. v. 69. p. 103. GOTTL.

5. γεγένηνται A.B.F.H.L.N.O. P.Q.g.h. vulgo γένωνται.

6. μάλιστα] μάλλον K. om. c.f.

7. καὶ] om c.

τὸ πλεόν C.I.L.O.Q.

9. Συμβόλαια in universum sunt pacta, conventa, contractus, et συμβόλαιος δίκη controversia, iudicium de pacto et contractu.

Vid. Bud. Comm. L. Gr. et Salmas. de Modo Usurar. p. 425. Τὸ φιλόδικον Atheniensium multis locis perstringit Aristophanes, praesertim in Vespis. De eo hic etiam monet Schol., apud quem paullo ante ad verba καὶ παρ’ ἡμῖν. Reg. et Cass. pro φιλοδικεῖν rectius, ut putō, habent φιλοδικεῖν. DUK.

12. τοῖς καὶ] τοῖς δὲ c.f.

ἀρχὴν ἔχουσι A.B.H.c.f.g.h. τὴν ἀρχὴν ἔχουσι F. vulgo ἔχουσι ἀρχήν.

“ τὸς ὑπηκόους μετρίοις οὔσι διότι τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται·
 “ βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῆ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέον-
 “ ται. οἱ δὲ εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὀμιλεῖν,
 “ ἦν τι, παρὰ τὸ μὴ εἶσθαι χρῆναι, ἢ γνώμη ἢ δυνάμει
 5 “ τῆ δια τὴν ἀρχὴν καὶ ὁπωσοῦν ἐλασσωθῶσιν, οὐ τοῦ
 “ πλέονος μὴ στερισκόμενοι χάριν ἔχουσιν, ἀλλὰ τοῦ ἐν-
 “ δεοῦς χαλεπώτερον φέρουσιν ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης ἀποθέ-
 “ μενοι τὸν νόμον φανερώς ἐπλεονεκτοῦμεν. ἐκείνως δὲ
 “ οὐδ’ ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον ὡς οὐ χρεῶν τὸν ἴσσω τῷ κρα-
 10 “ τούντι ὑποχωρεῖν· ἀδικούμενοί τε, ὡς εἴοικεν, οἱ ἄνθρω-
 “ ποι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ
 “ τοῦ ἴσου δοκεῖ πλεονεκτεῖσθαι, τὸ δ’ ἀπὸ τοῦ κρείσσο-
 “ νος καταναγκάζεσθαι. ὑπὸ γοῦν τοῦ Μήδου δεινότερα
 “ τούτων πάσχοντες ἠνείχοντο, ἢ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ χα-
 15 “ λεπὴ δοκεῖ εἶναι, εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ αἰεὶ βαρὺ τοῖς

1. Οὐκ ὀνειδίζεται] προφέρεται. οὐκ ὀνειδίζεται τὸ βίαιον τῆς ἀρχῆς παρ’ ἄλλοις, ἀλλὰ μόνους παρ’ ἡμῖν. 2. Δικάζεσθαι] ἀντὶ τοῦ δίκαια πράττειν πρὸς τοὺς ὑπηκόους. 3. Εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς—ὀμιλεῖν] διὰ τούτων ἔδειξε τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας. ὁ δὲ νός τοιοῦτος· εἴαν τι τοιοῦτο πάθωσι παρ’ ἡμῶν ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ μὴ δίκαιον εἶναι, ἀγανακτοῦσιν. οὐκ εἶπε δὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ παρ’ ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. 4. Ἦν τι, παρὰ τὸ μὴ] εἴαν τι παρὰ τὴν ἐαυτῶν δόξαν, διὰ τὴν ἐπάγγελσαν ἡμῖν ἀρχὴν, ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ νομίσασιν ἐλαττωθῆναι. 6. Ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς] λείπει ἢ ἵπερ, ἢ ἧ, ἵπερ τοῦ ἐνδεοῦς. 7. Ἦ εἰ ἀπὸ πρώτης] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς. Ὁμηρος ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει. 8. Ἐπλεονεκτοῦμεν] κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον. Ἐκείνως δ’ αὖδ’ ἂν] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. 10. Ἀδικούμενοί δε—μᾶλλον ὀργίζονται] διὰ τοῦτο, φησὶν, ὀργίζονται οἱ σύμμαχοι, ὅτι ἀδικεῖσθαι νομίζουσι καὶ οὐχὶ βιάζεσθαι. ἴσους γὰρ ἡμῖν αὐτοὺς ἐξ ἀρχῆς εἶχοντες. 14. Ἦ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ] ἢ τῶν Ἀθηναίων, ἢ φιλόανθρωπος. 15. Τὸ παρὸν] τὸ ἐνεστηκός, τὸ

1. τοῦτο] om. P.
 οὐκ ὀνειδίζεται] οὐ προφέρεται Co-
 raes ad 2, 48.

6. πλέονος A.B.C.F.H.c.f.g.h.
 ceteri πλείονος.

7. εἰ] om. C.F.c.g.
 ἀπὸ τῆς πρώτης I.

8. πλεονεκτοῦμεν F.H.

9. οὐ] om. g.

10. οἶ] om. L.O.P.

12. κρείσσοτος A.B.f.g.h. vulgo
 κρείττοτος.

13. ἐπὸ—ἠνείχοντο] om. P.

15. εἶναι δοκεῖ B.g.h.

- “ ὑπηκόοις. ὑμεῖς γ’ ἂν οὖν εἰ καθελόντες ἡμᾶς ἄρξαιτε,
 “ τάχα ἂν τὴν εὐνοίαν, ἣν διὰ τὸ ἡμέτερον θεός εἰλήφατε,
 “ μεταβάλοιτε, εἴπερ οἶα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι’
 “ ὀλίγου ἠγησάμενοι ὑπεδείξατε, ὁμοῖα καὶ νῦν γνώσε-
 “ σθε. ἄμικτα γὰρ τά τε καθ’ ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα 5
 “ τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἰς ἕκαστος ἐξῆων οὔτε
 78. “ τούτοις χρήται οὔθ’ οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. * Βου-
 “ λεύεσθε οὖν βραδέως ὡς οὐ περὶ βραχείων, καὶ μὴ ἀλ-
 “ λοτρίαις γνώμαις καὶ ἐγκλήμασι πεισθέντες οἰκείον
 “ πόνον πρόσθησθε, τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος 10
 “ ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγνωτε· μηκυνόμενος

ἄρχον. 1. Εἰ καθελόντες] προμαντεύεται· καθεῖλον γὰρ αὐτῶν τὰ τεῖχη οἱ Λακεδαιμόνιοι. 3. Εἴπερ οἶα] τὸ ἐξῆς, εἴπερ ὅμοια γνώσεσθε οἶα καὶ ἐπὶ τοῦ Μῆδου. 5. Ἄμικτα] οὐδενὶ γὰρ ξένῳ μετεδίδουσαν τῶν παρ’ αὐταῖς νομίμων οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ ἐξηγητάου. 6. Ἐξῆων] εἰς ἀρχὴν δηλονότι. 7. Τούτοις] τοῖς παρ’ ἡμῖν. Βουλεύεσθε] ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. 8. Ἀλλοτρίαις] ταῖς τῶν Κορινθίων. 10. Πρόσθησθε] ἀνάθησθε, ἑαυτοῖς δηλονότι. Παράλογον] ἀπροσδόκητον. ἀρσενικῶς τὸν παράλογον.

1. ἂν] om. Tusanus.
 οὖν] om. c.
 ἄρξετε C. I. K. L. N. O. P. Q. d.
 e. f.
 3. μεταβάλητε K. O. P. d.
 4. ὑπεδείξατε A. B. C. N. e. g. h.
 vulgo ἀπεδείξατε.
 6. εἰσιῶν g.
 10. πόνον] τὸν πόνον P. Q.
 πρόθησθε B. h.

Τοῦ πολέμου—περιύστασθαι] Stobæus p. 352. ubi et τὸ παράλογον, ὅσον. sed non ita Attici. v. Th. Magistrum. Τὸν παράλογον habet Schol. et Noster alibi, notantibus Gramm. vett. παράλογος πολλὸς Pollux II. 119. Diodor. et Jos. τὰ παράλογα. Προδιάγνωτε recte servat Stobæus. Wass. Etiam Suidas et ex eo Schol. Luciani ad Abdicat. ex h. l. adferunt τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· quod ita dictum est, ut supr. cap. 5. τὸν

πλεῖστον τοῦ βίου. H. Steph. in Append. Thes. p. 157. scribit, Th. Magistrum potius debuisse dicere, ὁ παράλογος esse Thucydideum, quam Atticum: quia Pollux hunc usum non alii tribuat, quam Thucydidi; quod minime facturus fuisse videatur, si ceteris Atticis cum Thucydide communis fuisset. Mihi non accurate ratiocinari videtur Stephanus. Nam ex eo, quod Pollux Thucydidi hunc usum tribuit, non magis confici potest, eum solum sic loquutum, quam Aristophani. Platoni, Menandro, et multis aliis propria fuisse omnia vocabula et loquendi genera, quibus eos usos fuisse sæpe dicit Pollux. Duk.

τὸ παράλογον ὅσον Stobæus.

11. προγνωῖτε L. O. P. Q. πρόγνωτε I. e.

“ γὰρ φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι, ὧν ἴσον
 “ τε ἀπέχομεν, καὶ ὀποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύ-
 “ εται. ἰόντες τε οἱ ἄνθρωποι ἐς τοὺς πολέμους τῶν ἔργων
 “ πρότερον ἔχονται ἢ χρῆν ὕστερον δρᾶν, κακοπαθοῦντες
 5 “ δὲ ἤδη τῶν λόγων ἀπτονται. ἡμεῖς δὲ ἐν οὐδεμιᾷ πα-
 “ τοιαύτῃ ἀμαρτίᾳ ὄντες οὔτ’ αὐτοὶ οὔθ’ ὑμᾶς ὁρῶντες λέ-
 “ γομεν ὑμῖν, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἢ εὐβουλία,
 “ σπονδαῖς μὴ λύειν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, τὰ δὲ
 “ διάφορα δίκῃ λύεσθαι κατὰ τὴν ξυνήκην. ἢ θεοὺς τοὺς
 10 “ ὀρκίους μάρτυρας ποιούμενοι, πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι
 “ πολέμου ἄρχοντας ταύτῃ ἢ ἂν ὑφηγήσθε.”

* Τοιαῦτα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι εἶπον. ἐπειδὴ δὲ τῶν τε ξυμμά-
 χων ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐς τοὺς
 Ἀθηναίους καὶ τῶν Ἀθηναίων ἂ ἐλέξαν, μεταστησάμενοι

79.

Dehinc Lacedemonii, remotis omnibus, seorsum consultant; et plerisque omnibus

1. Ἐς τύχας] εἰς ἀδηλότητα. Ὅμηρος: νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας (II. 6, 339.) Περιίστασθαι] περιτρέπεσθαι. 2. Ἀπέχομεν] ἑκατέρωθεν γὰρ τὸ μέλλον ἀόρατον καὶ ἀφανές. Ὅποτέρως ἔσται] ἀδηλόν ἐστιν ὁποῖον μέρος κινδυνεύσει. Κινδυνεύεται] μετὰ κινδύνων πράττεται. 3. Οἱ ἄνθρωποι] οἱ ἀπροβούλευτοι καὶ ἀνόητοι. Τῶν ἔργων] πρὸ τῶν βουλευμάτων δηλονότι. 4. Ἀ χρῆν ὕστερον] ἢ ἔργα δηλονότι. 6. Ἀμαρτία] τῇ προλεχθείσῃ εὐβουλίᾳ τοῦ πολέμου. 7. Αὐθαίρετος] αὐτεξούσιος. 9. Κατὰ τὴν ξυνήκην] κατὰ τὰς ὁμολογίας τὰς ἐν ταῖς σπονδαῖς. Τοὺς ὀρκίους] οὓς ἐν ταῖς σπονδαῖς ἀμύσαμεν. 11. Ὑφηγήσθε] ὀδηγήτε ὑμεῖς. 13. Ἐς τοὺς Ἀθηναίους] κατὰ τῶν Ἀθηναίων.

1. ἐς τύχας φιλεῖ F.H.
 2. ὀποτέρων g.h.
 3. ἐς τοὺς πολέμους] τοῖς πολέμοις
 L.
 4. καὶ κακοπαθ. c.
 6. ἡμεῖς K.e.i.
 7. ἀμφοτέροις] om. i.
 9. τὴν] om. L.O.Q.
 ἢ] εἰ δὲ μὴ] A.B.F.H.N.c.f.
 g.h.

* Ἡ θεὸς] Fortasse aliquis εἰ δὲ μὴ margini adscripserat ad voculae ἢ expositionem. STEPH. Lib. V. cap. 63. ἢ τότε ποιεῖν αὐτοῦς—Plato Phædro, πᾶσα ψυχὴ

φύσει θεᾶται τὰ ὄντα, * Ἡ (alioqui) οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τῆδε τὸ ζῶον. WASS.

10. ἀμύνασθαι G. om. pr. K.
 11. πολέμου ἄρχοντας] om. h.
 ὑφηγεῖσθε Q.
 12. ταῦτα d.

Τοιαῦτα μὲν] Pro δὲ, quod est in Reg. et Cass. fortassis scribendum est δὴ; ut in illo, quod est supra cap. 43. Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον, placebat Stephano. Sic cap. 53. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον. DUK.

δὲ A.B.C.F.H.g.h. vulgo μὲν. τε addidi ex A.B.F.H.N.f.g.h.

bellum Atheniensibus inferendum esse consentientibus, obstitit unus, Archidamus rex, qui oratione monet, Lacedaemoniorum opes vicinis quidem Peloponnesiis pares esse, nequitiam vero externis hostibus, minime Atheni-

πάντας ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς περὶ τῶν παρόντων. καὶ τῶν μὲν πλείονων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γινῶμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη καὶ πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει· παρελθὼν δὲ Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἀνὴρ καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων, ἔλεξε τοιαύδε. 5
 * “ ΚΑΙ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, ὧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑμῶν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ ὄρῳ, ὥστε μῆτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαί τινα τοῦ ἔργου, ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν, μῆτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. εὔροιτε δ’ ἂν τόνδε, περὶ οὗ νῦν βουλευέσθε, 10 οὐκ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν ἐκλογίζοιτο. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς Πελοποννησίους καὶ

1. Ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς] ἔθος γὰρ εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι παρὰ τὰς ἐκκλησίας ἰδιαζόντως βουλευέσθαι καὶ δημηγορεῖν, διώκοντες τοὺς πολλοὺς. 2. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γινῶμαι ἔφερον] ὁμονοῦν. 3. Πολεμητέα] ἄξιον πολεμῆσαι. 8. Ὀρῳ] λείπει τὸ ἔμπειρος. Ἀπειρία] γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος. 9. Οἱ πολλοὶ] οἱ ἀπαίδευτοι. 10. Εὔροιτε] ἕως ὧδε τὸ προαίμιον. 11. Ἐλάχιστον γενόμενον] ἤγουν δι’ ἐλαχίστου καιροῦ γενησόμενον. 12. Πρὸς μὲν γὰρ] οἱ ἀγῶνες,

1. περὶ τῶν παρόντων κατὰ σφᾶς αὐτοὺς f.

2. μὲν] om. Q.

πλείονων A.B.F.H.c.f.g.h. ceteri πλεόνων.

3. Πολεμητέα] Schol. Aristoph. ad Acharn. 393. πολεμηστέα legisse videtur. Utroque noster modo. Articulum, quem ante Ἀρχίδαμος quidam Codd. habent, etiam alibi addit Thucyd. Wass. Demosthenem ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν eodem artificio uti, in reprimendis Atheniensibus, ad bellum adversus Regem Persarum inflammatis, quo hic Archidamum in Lacedaemoniis, cupiditate bellandi cum Atheniensibus flagrantibus, observat Dion. Hal. in Art. Rhetor. p. 46. et 56. Duk.

4. δὲ ὁ ἀρχίδαμος L.O.

Ἀρχίδαμος] Sc. Archidamus II. Leotychidæ successor, et ejus e Zeuxidamo filio nepos, nam Zeuxidamus diem ante patrem obiit. Ejus res gestas, et sub ipso concitatum bellum Pelop. (a quo primum ejus decennium Ἀρχίδαμος πόλεμος denominatum, teste Harpocr.) breviter refert Pausan. Vide Meursium de Regno Laced. c. 17. HUDS.

7. ἐν αὐτῇ τῇ Q. ἐν τῇ, omisso pronomine, C.

9: ἂν] om. O.

οἱ] om. B.K.

10. τόνδε A.B.F.H.N.g.h. τὸν πόλεμον L.P. τόνδε τὸν πόλεμον C. K.O.Q. vulgo τὸν πόλεμον τόνδε.

12. τοὺς] om. C.K.L.O.P.d.e.i. καὶ τοὺς ἀστυγείτονας B.C.K.b. c.f.g.h.i.

- “ ἀστυγείτονας παρόμοιος ἡμῶν ἢ ἀλκῆ, καὶ διὰ τα-
 “ χέων οἷόν τε ἐφ’ ἕκαστα ἐλθεῖν· πρὸς δὲ ἄνδρας, οἱ γῆν
 “ τε ἕκας ἔχουσι καὶ προσέτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί
 “ εἰσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται,
 5 “ πλούτῳ τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ καὶ ναυσὶ καὶ ἵπποις
 “ καὶ ὄπλοις καὶ ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἐνὶ γε
 “ χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἐστίν, ἔτι δὲ καὶ ζυμμάχους πολλοὺς
 “ φόρου ὑποτελεῖς ἔχουσι, πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥαδίως
 “ πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντας ἀπαρα-
 10 “ σκεύους ἐπειχθῆναι; πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ’ ἡσ-
 “ σους ἐσμέν· εἰ δὲ μελετήσομεν καὶ ἀντιπαρασκευα-
 “ σόμεθα, χρόνος ἐνέσται. ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ
 “ πολλῶ ἔτι πλεόν τούτου ἐλλείπομεν, καὶ οὔτε ἐν κοινῷ
 “ ἔχομεν οὔτε ἐτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. * τάχ’ ἂν
 15 “ τις θαρσοίῃ ὅτι τοῖς ὄπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει
 “ ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δηοῦν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς
 “ δὲ ἄλλη γῆ ἐστὶ πολλὴ ἧς ἄρχουσι, καὶ ἐκ θαλάσσης
 “ ὧν δέονται ἐπάξονται. εἰ δ’ αὖ τοὺς ζυμμάχους

ensibus, qui
 divitiis na-
 vibusque
 pollerent,
 nec nisi
 classe vinci
 possent.
 Fore bel-
 lum atrocis-
 simum, at-
 que inexpli-
 cabile; ideoque diu
 deliberan-
 dum, non
 temere de-
 cernendum.

81.

καὶ τὸ δυνατόν. 1. Παρόμοιος] ἐκ παραλλήλου· πεζομάχοι γὰρ πάντες.
 2. Ἐφ’ ἕκαστα] λείπει χωρία. 3. Ἐκας] τῆς Πελοποννήσου ἕκας, ὥστε
 δυσχερῆς ὁ πόλεμος διὰ τὰ ἐφῶδια. 4. Ἐξήρτυνται. εὐτρεπισμένοι εἰσὶ.
 5. Πλούτῳ] διὰ τὰ Περσικά. 9. Καὶ τίνι πιστεύσαντας] χρὴ δηλονότι.
 10. Ἐπειχθῆναι] ἐτοίμως ἐλθεῖν. Ἡσσοὺς] ἐνδεέστεροι. 13. Τούτου
 τοῦ ἔχειν χρήματα. Ἐν κοινῷ] ταμεῖα δηλονότι. Οὔτε ἐκ τῶν ἰδίων φέρο-
 μεν] πένητες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνες. 16. Ὑπερφέρομεν] οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 Διοῦν] κείρειν. Ἐπιφοιτῶντες] κατ’ ἐκείνων ἐρχόμενοι. 17. Ἄλλη γῆ]
 Θράκη, καὶ Ἰωνία. Ἐκ θαλάσσης] τὸ ἕκ ἀντὶ τοῦ διὰ. 18. Ἐπά-

4. ἅπασιν] om. d.
 ἄριστα] om. Q. d.
 ἐξήρτηνται c. d. f. g. h.
 7. χωρίῳ] χρόνῳ H.
 πολλοὺς] om. g.
 8. φόρους I.
 11. ἐσμέν] om. P.
 ἀντιπαρασκευασόμεθα A. B. C. F.
 H. I. N. g. ἀντιπαρασκευαζόμεθα pr.

- K. ἀντιπαρασκευασθήσομεθα G. b.
 d. et correctus K.
 13. πλεόν ἔτι C. G. K. L. O. P. Q.
 d. e. i.
 15. θαρροίῃ K. L. O. P. Q. i.
 16. ἐπιφοιτῶντας i.
 17. γῆ ἄλλη i.
 ἐστὶ] ἔτι I.

- “ ἀφιστάναι πειρασόμεθα, δεήσει καὶ τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν,
 “ τὸ πλεόν οὔσι νησιώταις. τίς οὖν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος ;
 “ εἰ μὴ γὰρ ἢ ναυσὶ κρατήσομεν, ἢ τὰς προσόδους ἀφαι-
 “ ρήσομεν ἀφ’ ὧν τὸ ναυτικὸν τρέφουσι, βλαψόμεθα τὰ
 “ πλέω. κὰν τούτῳ οὐδὲ καταλύεσθαι ἔτι καλόν, ἄλλως 5
 “ τε καὶ εἰ δόξομεν ἄρξαι μᾶλλον τῆς διαφορᾶς. μὴ γὰρ
 “ δὴ ἐκείνη γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται
 “ ὁ πόλεμος, ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμαμεν. δέδοικα δὲ μᾶλ-
 “ λον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν· οὕτως εἰκὸς
 “ Ἀθηναίους φρονήματι μῆτε τῇ γῇ δουλεῦσαι, μῆτε ὡσπερ 10
 82. “ ἀπείρους καταπλαγῆναι τῷ πολέμῳ. * οὐ μὴν οὐδὲ
 “ ἀναισθήτως αὐτοὺς κελεύω τοὺς τε ζυμμάχους ἡμῶν εἶν
 “ βλάπτειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, ἀλλὰ
 “ ὄπλα μὲν μήπω κινεῖν, πέμπειν δὲ καὶ αἰτιᾶσθαι, μῆτε
 “ πόλεμον ἄγαν δηλοῦντας μῆθ’ ὡς ἐπιτρέφομεν, κὰν τού- 15
 “ τῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι ζυμμάχων τε
 “ προσαγωγῇ, καὶ Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων, εἴ ποθέν τινα
 “ ἢ ναυτικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν προσληψόμεθα (ἀνε-
 “ πίφθονον δὲ, ὅσοι ὡσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ’ Ἀθηναίων ἐπιβου-

ζονται] εἰσάξουσιν. 1. Ἀφιστάναι] ἀποστῆσαι. 2. Τίς οὖν ἔσται] κατὰ
 ποῖον τρόπον. 3. Τὰς προσόδους] τὰ κέρδη. 5. Κὰν τούτῳ] τῷ πράγ-
 ματι. Καταλύεσθαι] οὐδὲ τὸν πόλεμον παῦσαι δηλονότι φησί. 6. Ἄρξαι
 μᾶλλον] τὸ μᾶλλον πρόσκειται ὅτι οὐχὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι
 καὶ ἄλλοι ἤρξαντο τοῦ πολέμου. 9. Ἀπολίπωμεν] Ὀμηρος· Μηδ’ ἡμῖν
 τεκέεσσι τ’ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. (II. 3. 160.) 10. Φρονήματι] ἐπάρ-
 σει. Μῆτε τῇ γῇ δουλεῦσαι] ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμαμεν, τῆς γῆς, φησί,
 τεμνομένης τῶν Ἀθηναίων, οὐκ εἰκὸς οὐδὲ πρέπον τῷ φρονήματι αὐτῶν ἡμῖν
 δουλεῦσαι καὶ ὑπακούσαι. 13. Καταφωρᾶν] ἐλέγχειν. 15. Ἐπιτρέφομεν]
 ἐνδύομεν. Κὰν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. 16. Ἐξαρτύεσθαι] οἰκονομεῖ-
 σθαι. ἀπὸ κοινῆς δὲ κελεύω. 17. Προσαγωγῇ] συναθροίσει. 18. Ἀνεπίφθο-
 νον δὲ] ἀψογον, ἀμώμητον, ἐκείνοις δηλονότι. 19. Ὅσοι ὡσπερ ἡμεῖς ὑπ’

5. διαλύεσθαι L.O.P.	ἀπολίπωμεν L.O.P. ἀπολείπωμεν
7. παυσθήσεται C.	K.Q.i.
8. ἢν] εἰ d.i.	10. τῇ om. L.O.
9. αὐτῶν ὑπολ. B.C.g.i. ὑπολ.
αὐτὸν F.H.	15. ἐπιτρέψαμεν B.
16. αὐτῶν] om. g.

“ λευόμεθα, μὴ Ἑλληνας μόνον ἀλλὰ καὶ βαρβάρους
 “ προσλαβόντας διασωθῆναι·) καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορι-
 “ ζώμεθα. καὶ ἦν μὲν ἐσακούσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν,
 “ ταῦτα ἀρίστα· ἦν δὲ μὴ, διελθόντων ἐτῶν καὶ δύο καὶ
 5 “ τριῶν ἄμεινον ἤδη, ἦν δοκῆ, πεφραγμένοι ἴμεν ἐπ’ αὐτούς.
 “ καὶ ἴσως ὀρῶντες ἡμῶν ἤδη τὴν τε παρασκευὴν καὶ τοὺς
 “ λόγους αὐτῇ ὁμοῖα ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν,
 “ καὶ γῆν ἐτι ἀτμητον ἔχοντες, καὶ περὶ παρόντων ἀγαθῶν
 “ καὶ οὐπω ἐφθαρμένων βουλευόμενοι. μὴ γὰρ ἄλλο τι νο-
 10 “ μίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὄμηρον ἔχειν, καὶ οὐχ ἦσσον, ὅσα
 “ ἄμεινον ἐξείργασται· ἦς φεῖδεσθαι χρὴ ὡς ἐπὶ πλεῖστον,
 “ καὶ μὴ ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέ-
 “ ρους ἔχειν. εἰ γὰρ ἀπαρασκευοὶ τοῖς τῶν ζυμμάχων
 “ ἐγκλήμασιν ἐπειχθέντες τεμοῦμεν αὐτὴν, ὁράτε ὅπως
 15 “ μὴ αἰσχίον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξο-
 “ μεν. ἐγκλήματα μὲν γὰρ καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἶον

Ἀθηναίων] ἐξαίρει τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καταπλήττων τοῖς Λάκωνας.
 2. Καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα] πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχω-
 μεν. 5. Πεφραγμένοι] ὠπλισμένοι. ἴμεν] πορευόμεθα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.
 6. Παρασκευὴν] ἐτοιμασίαν. 8. Ἀτμητον] ἀδῆατον. 10. Ὀμηρον]
 ὄμηρον, ἐνέχυρον τὸ ὑπὲρ εἰρήνης παρεχόμενον, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἶρεν. Καὶ οὐκ
 ἦσσον] διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. 12. Ἐς ἀπόνοιαν] διὰ τὸ ῥιψοκίνδυ-
 νον. Ἀληπτοτέροις] ἀσχέτους. 15. Αἰσχίον] ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ ἠττώμενος
 ἀναγκάζεται ἀπορεῖν καὶ εἰς αἰσχύνην καθίστασθαι, ἢ δουλεύειν, ἢ ἐπὶ με-

2. ἐκποριζόμεθα A.B.F.g.
 3. ἦν] εἰ c.
 μὲν] om. C.
 ἐσακούσωσι A.B.C.c. ἐσακού-
 ωσι F.H.g. ἐπακούωσι G.I.K.O.P.
 Q.e. vulgo ἐπακούωσι.
 ἡμῶν] om. d.i.
 4. ἐλθόντων L.O.P.
 καὶ post ἐτῶν recepi ex A.
 B.f.g.
 5. ἦν] ἂν g.
 7. ἐπισημαίνοντας f.
 10. Ὀμηρον] Agnoscit et ex-
 plicat Suidas in ὄμηρον. ἐνέχυρον,

τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις.
 Confer Harpocr. et Hesych. v.
 ὄμηρεῖν. Etymol. p. 335. 20.
 WASS.
 ἦσσω B.h.
 ὅσον K.c.d.e.f.
 11. χρὴ] δεῖ f.
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον L.
 14. ἐγκλήμασιν] om. d.
 15. μὴ] om. B.h.
 πράξομεν C. et Lex. Seg. p.
 162, 10. ceteri πράξομεν.
 16. καὶ] om. K.N.d.c.

83. “ τε καταλύσαι· πόλεμον δὲ ζύμπαντας ἀραμένους ἐνε-
 “ κα τῶν ἰδίων, ὃν οὐχ ὑπάρχει εἰδέναι καθ’ ὅτι χωρή-
 “ σει, οὐ ράδιον εὐπρεπῶς θέσθαι. * καὶ ἀνανδρία μη-
 “ δὲν πολλοὺς μιᾷ πόλει μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν δοκεῖται
 “ εἶναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις οὐκ ἐλάσσους χρήματα 5
 “ φέροντες ζύμμαχοι, καὶ ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὄπλων
 “ τὸ πλεόν ἀλλὰ δαπάνης, δι’ ἣν τὰ ὄπλα ὠφελεῖ,
 “ ἄλλως τε καὶ ἡπειρώταις πρὸς θαλασσίους. πορισώ-
 “ μεθα οὖν πρῶτον αὐτήν, καὶ μὴ τοῖς τῶν ζυμμάχων
 “ λόγοις πρότερον ἐπαυρώμεθα, οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀπο- 10
 “ βαινόντων τὸ πλεόν ἐπ’ ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἔξομεν,
 84. “ οὔτοι καὶ καθ’ ἡσυχίαν τι αὐτῶν προῖδωμεν. * καὶ τὸ
 “ βραδὺ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν, μὴ
 “ αἰσχύνεσθε. σπεύδοντές τε γὰρ σχολαίτερον ἂν παύ-
 “ σαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν· καὶ ἅμα 15
 “ ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν, διὰ παντὸς νεμόμεθα,
 “ καὶ δυνατὰ μάλιστα σωφροσύνη ἐμφραν τοῦτ’ εἶναι.

γάλην ζημία τὸν πόλεμον καταλύων. 1. Ἐνεκα τῶν ἰδίων] ἰδίων λέγει τῶν Κορινθίων. οὐ γὰρ ἦν κοινὰ τὰ ἐγκλήματα πάντων τῶν Πελοποννησίων, ἀλλὰ μόνων τῶν Κορινθίων. 3. Θέσθαι] ἀποθέσθαι, καταλύσαι. 8. Ἄλλως τε καὶ ἡπειρώταις] πλείων οὖν καὶ διὰ τοῦτο χρημάτων δεόμεθα. κατὰ κοινού δὲ τὸ ἔστιν ὁ πόλεμος. 10. Οἵπερ δὲ] ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι τι αὐτῶν προῖδωμεν τῶν ἀποβησομένων. 11. Ἐπ’ ἀμφότερα] καὶ νίκην καὶ ἤτταν. 13. Ὁ μέμφονται] οἱ Κορίνθιοι μέμφονται. τὸ ἐξῆς οὕτω· καὶ τὸ βραδὺ ἡμῶν καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων, μὴ αἰσχύνεσθε. καὶ νεμόμεθα διὰ παντὸς τὴν πόλιν ἐλευθέραν καὶ ἐνδοξοτάτην. σπεύδοντες γὰρ σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν. ὑποστικτέον οὖν ἐς τὸ μὴ αἰσχύνεσθε. 17. Σωφροσύνη ἐμφραν] σωφροσύνη ἐμφρα λέγει τὴν μετὰ λογισμοῦ τυγχάνουσαν, οὐ τὴν ἀλόγιστον καὶ ἀπὸ φύσεως μόνον συμβαινουσαν. Τοῦτ’ εἶναι] τὸ βραδὺ καὶ τὸ μέλλον.

1. ζύμπαντας ἡμᾶς ἀραμένους
K.d.i.

3. Οὐ ράδιον εὐπρεπῶς θέσθαι]
Vide nos ad Sallustii Jug. Cap.
LXXXV. WASS.

9. πρῶτην F.H.

14. παύσησθε A.B.F.H.K.N.
e.d.f.g.h.i.

15. Καὶ ἅμα—διαπαντὸς] T.
Magister. WASS. Est apud
Thomam in ἐπίδοξος, ubi variam
lectionem indicat: ἐνδοξος μέντοι,
καὶ εὐδοξος γράφεται παρὰ Θουκυδίδην
καὶ ἅμα—διαπαντὸς. DUK.

16. ἐνδοξοτάτην Tusanus.

17. μάλιστα καὶ σωφρ. K.

“μόνοι γὰρ δι’ αὐτὸ εὐπραγίαις τε οὐκ ἐξυβρίζομεν καὶ
 “ξυμφοραῖς ἤσπον ἐτέρων εἴκομεν· τῶν τε ζῆν ἐπαίνω ἐξο-
 “τρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν οὐκ
 “ἐπαιρόμεθα ἠδονῆ, καὶ ἣν τις ἄρα ζῆν κατηγορία παρ-
 5 “οξῆν, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπέισθημεν. πολε-
 “μικοί τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκόσμον γιγνόμεθα, τὸ
 “μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης
 “δὲ εὐψυχία, εὐβουλοὶ δὲ ἀμαθέστερον τῶν νόμων τῆς
 “ὑπεροφίας παιδευόμενοι, καὶ ζῆν χαλεπότητι σωφρο-
 10 “νεστερον ἢ ὥστε αὐτῶν ἀνηκουστῆν, καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα
 “ζυνετοὶ ἀγαν ὄντες, τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς
 “λόγῳ καλῶς μεμφομένοι ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξείναι, νο-
 “μίζειν δὲ τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους

Ἄρκελλ.
 Ugole vol. VI.

2. Τῶν τε ζῆν ἐπαίνω] ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. ἐκεῖνος γὰρ κατὰ τι καὶ ἐπήρσεν αὐτοὺς, κατὰ τι καὶ ἔψεξεν, εἰπὼν αὐτοῖς μελλητάς.

5. Πολεμικοί τε καὶ εὐβουλοὶ] εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκόσμον. ἀσαφές τὸ χωρίον ποιεῖ ἢ τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ. τὴν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνανῶμας, καὶ τὸ λοιπὸν ἔμφρασι παρέχει ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσαν τὴν λέξιν. ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκομίαν ὁμοίως τέθεικε. δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν· πολεμικοί τε γιγνόμεθα καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκόσμον. ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκόσμους σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμους καὶ αἰδήμονας εἶναι, αἰδήμονας δὲ ὄντας εἶναι εὐψύχους καὶ πολεμικούς· τῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ αἰσχύνης ἢ εὐψυχία πλεῖστον μετέχει. “Ὀμηρος· Αἰδομένων δ’ ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφανται. (Π. 15, 563.)

8. Ἀμαθέστεροι] ὁ μὴ εἰδώς τι κακὸν ποιῆσαι ἀμαθῶς αὐτοῦ ἔχει δηλονότι. ἡμεῖς οὖν, φησὶ, παιδευόμεθα ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ καταφρονεῖν τῶν νόμων, τουτέστιν οὐ παιδευόμεθα ὥστε ὑπερορᾶν τῶν νόμων.

9. Καὶ ζῆν χαλεπότητι] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι βαρυτάτην εἶχον ἀγωγὴν, χαλεπῶς ζημιοῦμενοι καὶ σωφρονιζόμενοι. ἐν γὰρ Λακεδαίμονι ἔφοροί τινες ἦσαν, οἱ εἰ τινα ἴδοιεν ἀργούντα, τοῦτον ἔτυπτον, λέγοντες ὅτι ὁ ἀργῶν καὶ τῶν νόμων σπεῖδει καταφρονεῖν.

10. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Τὰ ἀχρεῖα] τὰ σοφίσματα τῶν λόγων· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. 12. Ἔργῳ ἐπεξείναι] ὡς τῶν Κορινθίων οὐτως ὄντων. 13. Τῶν πέλας] ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων. ὁ δὲ τέ σύνδεσμος

3. ἐξοτρυνόντων B.C.H.N.c.d.

f.g. τὸ] om. C.

4. σὺν c.

5. Post οὐδὲν omisi δὴ cum A. B.F.H.N.c.f.g.h. pro eo δὲ habet C.

ἀν ἐπέισθημεν G.L.M.g.

7. πλέον K.

8. ἀμαθέστερον A.B.F.H.I.K. N.g. ceteri ἀμαθέστεροι.

9. σωφρονέστεροι L.Q.

10. ἦ] καὶ G.

13. τε] om. C.

τῶν πέλας διανοίας c.f.

not to be distinguished by language

85. “ εἶναι καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαίρε-
 “ τὰς. αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους
 “ ἔργῳ παρασκευαζόμεθα· καὶ οὐκ ἔξ ἐκείνων ὡς ἀμαρ-
 “ τησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας, ἀλλ’ ὡς ἡμῶν αὐ-
 “ τῶν ἀσφαλῶς προνοουμένων. πολὺ τε διαφέρειν οὐ δεῖ 5
 “ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου, κράτιστον δὲ εἶναι ὅστις ἐν
 “ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται. * ταύτας οὖν ἄς οἱ
 “ πατέρες τε ἡμῖν παρέδωκαν μελέτας καὶ αὐτοὶ διὰ
 “ παντὸς ὠφελούμενοι ἔχομεν, μὴ παρῶμεν, μηδ’ ἐπειχ-
 “ θέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας περὶ πολλῶν σωμάτων 10
 “ καὶ χρημάτων καὶ πόλεων καὶ δόξης βουλευσώμεν,
 “ ἀλλὰ καθ’ ἡσυχίαν. ἔξεστι δ’ ἡμῖν μᾶλλον ἐτέ-
 “ ρων διὰ ἰσχύιν. καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε
 “ μὲν περὶ τῆς Ποτιδαίας, πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ
 “ ζύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐτοίμων 15

πρὸς τὸ οὐ ἐπίρρημα. τὸ δὲ οὐ ἀντὶ τοῦ μὴ, ἢ ἢ οὕτως ἡ σύνταξις, καὶ πολε-
 μικοὶ καὶ εὐβουλοὶ γινόμεθα, παιδευόμενοι μὴ νομίζειν τὰς διανοίας τῶν πέλας
 καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας ὁμοίως εἶναι λόγῳ διαιρετάς, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὡς
 λόγῳ λέγουσιν οἱ μὴ σκοποῦντες ἃ δεῖ, οὕτω τὰς τύχας ἔχειν ὑπολαμβάνομεν.
 οὐδὲ γὰρ ἔστι λόγῳ διελθεῖν τὰ μέλλοντα ὑπὸ τύχης ἔσσεσθαι. 1. Προσ-
 πιπτούσας τύχας] ἀποβάσεις. Διαιρετάς] φανεράς. 3. Ἐργῳ] ἐμπράκ-
 τως. Καὶ οὐκ ἔξ ἐκείνων] πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται.
 5. Πολὺ τε διαφέρειν] πολὺ τε διαφέρειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου οὐ δεῖ νομίζειν,
 ὥστε οἶσθαι πολὺ διαφέρειν τοῖς λογισμοῖς· ἀλλὰ κράτιστον τοῦτον νομίζειν
 μόνον, ὃς ἂν ὑπὸ τῶν δεινῶν καὶ τῶν περιστάσεων παιδευόμενος ἐπινοίᾳ τινι
 σωτηρίας πορίσῃται. 6. Κράτιστον δὲ εἶναι] κράτιστός ἐστι, φησὶν, ὅστις
 μήτε πᾶσι μήτε περὶ πάντων πείθεται, περὶ δὲ μόνων τῶν ἀναγκαίων παιδεύε-
 ται ἀκούειν, καὶ τῶν αὐτῶ προσκόντων. 7. Ἀναγκαιοτάτοις] ἐπικινδυνο-
 τάτοις. 12. Ἐξεστι δ’ ἡμῖν] ταῦτα πρὸς τὸν Κορινθιον αἰνίττεται ὁ Ἀρ-
 χίδαμος. 13. Διὰ ἰσχύιν] δι’ ἣν ἔχομεν ἰσχύιν· μὴ παρὰ φθάσαντες ἀπολέσωμεν

3. τῷ ἔργῳ K. τε e.
 παρασκευαζόμεθα A.B.F.G.H. ἄς] ἂν d.i.
 I.K.N.g. 8. ἡμῶν i.
 ὡς ἂν ἀμαρτησ. H. 13. τοῖς] om. i.
 5. τε] ti i. 14. τῆς] om. K.L.O.P.d.e.
 6. δὲ] τε d. g.h.i.
 7. ταύτας] τὰς τε d.i. ταύτας

“ ὄντων αὐτῶν δίκας δοῦναι· ἐπὶ δὲ τὸν δίδοντα οὐ πρό-
 “ τερὸν νόμιμον ὡς ἐπ’ ἀδικοῦντα ἵεναι. παρασκευάζεσθε
 “ δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. ταῦτα γὰρ καὶ κράτιστα βου-
 “ λεύσεσθε καὶ τοῖς ἐναντίοις φοβερῶτατα.”

5 Καὶ ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοιαῦτα εἶπε· παρελθὼν δὲ
 Σθενελαΐδας τελευταῖος, εἰς τῶν ἐφόρων τότε ὢν, ἔλεξεν ἐν
 τοῖς Λακεδαιμονίοις ὧδε.

* “ ΤΟΥΣ μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ 86.

“ γιγνώσκω· ἐπαινέσαντες γὰρ πολλὰ ἑαυτοὺς, οὐδα-
 10 “ μῶ ἀντίειπον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι τοὺς ἡμετέρους ξυμ-
 “ μάχους καὶ τὴν Πελοπόννησον· καίτοι εἰ πρὸς τοὺς
 “ Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοὶ τότε, πρὸς δ’ ἡμᾶς κακοὶ νῦν,
 “ διπλασίας ζημίας ἄξιοί εἰσιν, ὅτι ἀντ’ ἀγαθῶν κακοὶ
 “ γεγένηται. ἡμεῖς δὲ ὁμοῖοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμέν,
 15 “ καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἦν σωφροῶμεν, οὐ περιοψόμεθα
 “ ἀδικουμένους, οὐδὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν· οἱ δ’ οὐκέτι
 “ μέλλουσι κακῶς πάσχειν. ἄλλοις μὲν γὰρ χρήματά

ταύτην δι’ ἀβουλίαν. 1. Δίκας δοῦναι] κρίσεις. 8. Τοὺς μὲν λόγους τῶν
 πολλῶν] δημηγορία Σθενελαΐδου τοῦ ἐφόρου κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Ἀρ-
 χιδάμου. τὸ δὲ τῆς δημηγορίας σύντομον καὶ Λακαωνικόν· διὰ τοῦτο προοίμια
 οὐκ ἔχει. Ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς
 παραγγέλλμασιν. Ἰστέον ὅτι ἦσαν τινες παρὰ Λακεδαιμονίους ἄρχοντες, τὸν
 ἀριθμὸν πέντε, οἷς ἐφόρους ἐκάλεον διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν
 διαδοχῇ δὲ ἦσαν. 11. Πρὸς τοὺς Μήδους] κατὰ τῶν Μήδων. 12. Κακοὶ] κα-
 κήτροποι. 14. Ὁμοῖοι καὶ τότε] ἐλευθερωταὶ τῆς Ἑλλάδος δηλονότι. 16. Μελλή-
 σομεν] ἱπερθησόμεθα. Τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον, λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν. Οἱδ’
 οὐκέτι μέλλουσι. ἱπακιστέον τὸ ἐπειδὴ, ἢ ἤ, ἐπειδὴ οὐκέτι μέλλουσι κακῶς
 πάσχειν. τὸ γὰρ μέλλουσι νῦν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βραδύνουσι δεκτέον, ἀλλ’ ἐπὶ
 τοῦ ἐσομένου χρίνον. 17. Ἄλλοις μὲν γὰρ] ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀπο-

1. δὲ—ἐπ’] om. B.F.H.g.h.

δὲ—ἵεναι] om. P.

3. γὰρ· κράτιστα B.F.H.c.

f.g.

βουλευέσθε O.

4. φοβερῶτερα C.

5. ταῦτα e.

6. στενελαΐδας K.

ἐν recepi ex A.B.F.H.f.

9. ἑαυτοὺς πολλὰ c.g.

10. οὐκ] om. O.

13. ἀντ’] om. e.

14. καὶ τότε ὅμοιοι h. καὶ ὅμοιοι
 τότε g.

15. ἦν] εἰ K.e.

σωφρονοῦμεν K.

16. οἱ δ’ F.K. οὐδ’ C.I. vulgo

οἱδ’.

Sed Sthene-
 laidas, unus
 ex Ephoris,
 brevi admo-
 nitione Lac-
 edaemoniis
 suadet bel-
 lum contra
 Athenien-
 ses, tam-
 quam inju-
 riam infe-
 rentes,

“ ἔστι πολλὰ καὶ νῆες καὶ ἵπποι, ἡμῖν δὲ, ζύμμαχοι
 “ ἀγαθοὶ, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀθηναίοις ἔστιν, οὐδὲ
 “ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα μὴ λόγῳ καὶ αὐτοὺς
 “ βλαπτομένους, ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει καὶ παντὶ
 “ σθένει. καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, 5
 “ μηδεὶς διδασκέτω, ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν μᾶλ-
 “ λον πρέπει πολὺν χρόνον βουλευέσθαι. ψηφίζεσθε οὖν,
 “ ᾧ Λακεδαιμόνιοι, ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον,
 “ καὶ μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἑάτε μείζους γίνεσθαι, μήτε
 “ τοὺς ζυμμάχους καταπροδιδώμεν, ἀλλὰ ζῆν τοῖς θεοῖς 10
 “ ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας.”

87.

eoque au-
 ctore Lacedæmonii ju-
 dicant, fædus ab A-
 theniensibus ruptum
 videri, id-
 que decre-
 tum sociis
 declarant.

* Τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπεψήφισεν αὐτὸς, ἔφορος ἂν, ἐς
 τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ (κρίνουσι γὰρ βοῆ
 καὶ οὐ ψήφῳ) οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὅποτέρᾳ
 μείζων, ἀλλὰ βουλόμενος αὐτοὺς φανερώς ἀποδεικνυμέ- 15
 νους τὴν γνώμην ἐς τὸ πολεμεῖν μᾶλλον ὀρμῆσαι, ἔλεξεν
 “ ὅτῳ μὲν ὑμῶν, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, δοκοῦσι λελύσθαι αἰ

τείνει, λέγοντα ὡς πλούσιοί εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι. ἕρα δὲ πᾶς ἀψυχά τινα καὶ
 ἀλόγιστα τοῖς Ἀθηναίοις ἐμαρτύρησεν. 4. Τιμωρητέον] ἀπαξ κείται ἡ
 λέξις παρὰ τῆ ῥήτορι· οὐ χρὴ δὲ ἐν τῇ πολιτικῇ λόγῳ λέγειν αὐτήν.
 6. Τοὺς μέλλ. ἀδικεῖν] τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ταῦτα πρὸς Ἀρχίδαμον.
 13. Κρίνουσι γὰρ βοῆ, καὶ οὐ ψήφῳ] τὴν ἀπόδοχὴν τοῦ λόγου οὐ ψήφῳ κρίνου-
 σιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῆ, οἷον ἢ πάντες βοᾶσιν, ἢ ἡσυχάζουσί τινας,

1. πολλὰ] om. C.G.I.K.L. O.P.Q.e.

2. οὐδὲ] οὐ Κ.

5. προσήκει f.

11. πρὸς A.B.F.H.N.g.h. κατὰ d.i. vulgo ἐπί.

12. ταῦτα d.

δὲ addidi ex A.B.F.H.L.N.O. P.Q.h. δὴ c.

13. Κρίνουσι γὰρ etc.] De suffragiorum ratione apud Laced. vide Plutarchi Lycurgum, et Cragium de Repub. Laced. l. 1. c. 8. Ex totius hujus loci serie

patet, Lacedæmonem pura Aristocratia non usam fuisse, ut plures credunt: sed et Democraticum temperamentum in magnis negotiis usurpasse, ut docet Isocrates in Areopagitico. Palmerius. HUDS. Est in Exercit. Palmer. p. 45. De varia significatione τοῦ ἐπιψηφίζεω vid. Bud. Comment. p. 167. et Valles. ad Harpocrat. h. v. Duk.

14. ποτέρα C.I.K.e.i.

17. ὑμῶν] om. c.f.

λελύσθαι δοκοῦσιν f.g.h.

“ σπονδαὶ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν, ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο
 “ τὸ χαρίον” δείξας τι χαρίον αὐτοῖς “ ὅτω δὲ μὴ δοκοῦ-
 “ σιν, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα.” ἀναστάντες δὲ διέστησαν, καὶ
 5 πολλῶ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύ-
 σθαι. προσκαλέσαντές τε τοὺς ζυμμάχους εἶπον ὅτι
 σφίσι μὲν δοκοῖεν ἀδικεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, βούλεσθαι
 δὲ καὶ τοὺς πάντας ζυμμάχους παρακαλέσαντες
 Ψῆφον ἐπαγαγεῖν, ὅπως κοινῇ βουλευσάμενοι τὸν πό-
 λεμον ποιῶνται, ἣν δοκῇ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ’
 10 οἴκου διαπραξάμενοι ταῦτα, καὶ οἱ Ἀθηναίων πρέσβεις
 ὕστερον, ἐφ’ ἅπερ ἦλθον χρηματίσαντες, ἡ δὲ διαγνώμη
 αὕτη τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ἐγένετο
 ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ τῶν τριακοντούτιδων

ΚΒΙ

τινὲς δὲ βοᾶσιν ἐπανοῦντες τὰ εἰρημένα. 2. Δείξας τι χαρίον αὐτοῖς] τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας οὕτως, ἔλεξε, δείξας τι χαρίον αὐτοῖς. τὸ γὰρ δείξας τι χαρίον αὐτοῖς πρὸς τὸ ἔλεξε. 6. Δοκοῖεν] ἔδοξαν. 7. Τοὺς πάντας] μόνι γὰρ οἱ πρέσβεις παρῆσαν, καὶ οὐχὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων. 9. Οἱ μὲν] ἦγον οἱ σύμμαχοι. 10. Διαπραξάμενοι] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύσασθαι τι παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπραξάσθαι λέγεται. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προστάξαι τοῖς ὑπηκόοις. 11. Ὑστερον] ἀνεχώρησαν δηλονότι. Χρηματίσαντες] χρηματίσαι μὲν ἐστι τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι δὲ τὸ κερδᾶναι. καὶ σημειῶσαι τὴν λέξιν. Διαγνώμη] διάγνωσις καὶ

τοῦ χρόνου ΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΟ.
 WASS.

διάγνωσις c.f. γνώμη d.

Διαγνώμη] T. Mag. et Suidas
 hac voc. WASS.

13. τῷ] om. C.

ἔτει καὶ δεκάτῳ A.B.g.h.

τριακοντούτων P.b.

Τριακοντούτιδων σπονδῶν] v. c.

23. h. libri, ubi vocantur hæ
 σπονδαὶ τριακοντούτεις. Utrumque
 dicitur v. Polluc. I. 56. et Jun-
 germ. Etymologus in τριακον-
 τούτης hujus loci meminit, sed
 vitiose: ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ τῶν
 τριακοντούτιδων νεῶν· ubi reponen-
 dum est σπονδῶν. GOTTL.

2. τι] τὸ i.

δὲ μὴ] μὴ δὲ h.

6. δοκοῖεν ἀδικεῖν] δοκεῖν e.

οἱ ἀθηναῖοι ἀδικεῖν K.d.

βουλεύεσθαι F. βουλεύεσθε H.

7. ἄλλους ζυμμ. πάντας f. πάν-
 τας om. L.O.P.Q.

8. ἐπάγειν g.

9. δοκεῖ H.

10. ἀθηναῖοι P.

11. Χρηματίσαντες] Suidas v.
 χρηματισάμενοι hic Schol. exscri-
 bit hoc in loco. Dion. Halicarn.
 XI. 28. ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος
 ΧΡΗΜΑΤΙΖΩΝ τε καὶ δικάζων τοῖς
 δεομένοις, et Jos. Ant. VIII. 12.
 2. Demosth. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς

σπονδῶν προκεχωρηκυῶν, αἰ ἐγένοντο μετὰ τὰ Εὐβοϊκά. *B.C. 445*

88.

Ad quam sententiam ferendam maxime timor potentiae Atheniensium admodum crescentis eos movit.

89.

Quare uberior explicatur, quomodo Athenienses rerum potiti sint inde a bello Persico. Nam, Lacedaemoniis domum reversis, ulterius persequuti hostes, post reditum urbem suam ex-

* Ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι καὶ πολεμητέα εἶναι, οὐ τοσοῦτον τῶν ζυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, 5 μὴ ἐπὶ μείζον δυνθῶσιν, ὀρῶντες αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα. * οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ τοιαῦδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς ἠξήθησαν. ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ καταφυγόντες αὐτῶν 10 ταῖς ναυσὶν εἰς Μυκάλην διεφθάρησαν, Λεωτυχίδης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἠγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλῃ Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκου ἔχων τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου ζυμμάχους, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου ζύμμαχοι, ἤδη ἀφεστηκότες ἀπὸ 15 βασιλείας, ὑπομείναντες Σηστὸν ἐπολιόρκουν Μήδων ἐχόντων, καὶ ἐπιχειμάσαντες εἶλον αὐτὴν ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόν-

διακρίσις. ἰδικὴ δὲ αὕτη ἡ λέξις. 1. Μετὰ τὰ Εὐβοϊκά] μεθ' ὃ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Εὐβοίαν. 7. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι] ἀρχὴ τῆς πεντηκονταετίας. 8. Ἐπειδὴ Μῆδοι] θαυμάζεται τὸ χωρίον καὶ ἐπὶ τῇ σαφηνείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ συντομίᾳ. 9. Καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ] κατὰ τάξιν καὶ ταῖς ἀγῶνας τέθεικε, ναυσὶ καὶ πεζῶ. τὸ δὲ, ὑπὸ Ἑλλήνων, θαυμαστικόν, τάχα τὸ τοὺς Μήδους τοσοῦτους ὄντας, ὑπὸ μικρᾶς χάρας αὐτοὺς ἀπελαθῆναι. 10. Αὐτῶν] τῶν Μήδων. 16. Σηστὸν] Σηστὸς ἡ πόλις λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. 17. Ἐπιχειμάσαντες] τὸν χειμῶνα διαβιάσαντες. Ἐκλιπόντων] ἦγον

1. εὐβοϊκά F.Q.g.h.
3. Ἐψηφίσαντο] Hunc locum excerpit Dionys. de Thucyd. hist. jud. p. 834. Reisk. GOTTL.
4. πολεμητέα εἶναι] πολεμεῖν ἀθηναίους Dionys. p. 834.
10. ἐπὶ] om. c.
11. λεωτύχης c.
12. ὅσπερ C.
13. ἐν πελοποννήσῳ C.I.K.b.e.
14. τῆς ἰωνίας O.
15. ἀφεστηκότες e.

Ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλείας] Ἀπὸ non agnoscunt quidam libri: quia praecesserat. Noster praepos. non adhibet VIII, 2. VII, 7. quam alibi retinet. Utrouque modo loquitur D. Halic. et Demosth. vid. Diodorum 263. a. WASS. Supra Cap. 18. Οἱ τε ἀποστάντες βασιλείως Ἑλλήνες. DUK. ἀπὸ] τοῦ K.L.O.P.d.i.

17. ἐκλιπόντων K.L.O.P.Q.

του ὡς ἕκαστοι κατὰ πόλεις. Ἀθηναίων δὲ τὸ κοινόν, struxerunt,
 ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, nec non
 μίζοντο εὐθύς ὅθεν ὑπέξεθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν
 περιούσαν κατασκευήν, καὶ τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρ-
 5 εσκευάζοντο καὶ τὰ τείχη· τοῦ τε γὰρ περιβόλου βραχέα
 εἰστήκει, καὶ οἰκίαι αἱ μὲν πολλαὶ πεπτώκεσαν, ὀλίγαι
 δὲ περιῆσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν οἱ δυνατοὶ τῶν Περ-
 σῶν. * Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι τὸ μέλλον ἦλθον 90—92.
 πρεσβεῖα, τὰ μὲν καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν ὀρῶντες μῆτ' ἐκεῖ-
 10 νους μῆτ' ἄλλον μηδένα τείχος ἔχοντα, τὸ δὲ πλεόν τῶν
 ζυμμάχων ἐξοτρυνόντων καὶ φοβουμένων τοῦ τε ναυτικοῦ
 αὐτῶν τὸ πλῆθος, ὃ πρὶν οὐχ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἐς τὸν Μη-
 δικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. ἤξιον τε αὐτοὺς μὴ
 15 τειχιζεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου μᾶλλον, ὅσοις
 εἰστήκει, ζυγκαθελεῖν μετὰ σφῶν τοὺς περιβόλους, τὸ μὲν

ἀφανισθένταν. 2. Ἐκ τῆς χώρας] τουτέστιν ἐκ Τροϊζῆνος καὶ ἐκ Σαλαμί-
 νος. 4. Τὴν περιούσαν κατασκευήν] τὴν κινητὴν περιουσίαν. Τὴν πόλιν]
 διαστολήν πόλεως καὶ τειχῶν ἐποίησατο· καὶ ἔσκει κυριώτεραν τῆς πόλεως τὴν
 λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν. 6. Οἰκίαι] ἀντὶ τοῦ οἰκιῶν. Ὀμηρος· οἱ
 δὲ δύο σκόπελοι. (Od. 12, 73.) 10. Μηδένα τείχος ἔχοντα] Ἀτείχι-
 στον γὰρ ἄκαν τὴν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 15. Ἐνειστήκει] περίβολος
 ὁηλονότι. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τὸ μὲν βουλούμενον] οὐκ εἶπεν
 ἀπλῶς τὴν γνώμην αὐτῶν ὁηλονότι, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης, τὸ βουλούμενον τῆς

3. καὶ ante γυναῖκας om. K. vulgo πρώην.
 L.O.P. 15. εἰστήκει C.G.c.d. vulgo
 6. εἰστήκει I. ζυνειστήκει.
 οἰκίαι F.H. συγκαθελεῖν d. ζυγκαταβαλεῖν
 πεπτώκεσαν A.B.F.H.g.h. vul- L.O.P.Q.
 go ἐπεπτώκεσαν. τὰ] τὸν K.
 7. ἐσκήνον L.O.P.Q.c.d.i. ἐσ- Τὸ μὲν βουλούμενον] D. Hali-
 κήνωσαν C.c. carn. in Epist. II. ad Ammæum
 8. αἰσθανόμενοι G. § 10. inter idiotismos Thucyd.
 9. πρεσβεῖα A.B.F.H.K.N.g. et hoc recenset, neque propte-
 πρεσβεῖαν C. ἐς πρεσβεῖαν d.i. εἰς rea in Antiqq. non adhibet, ut
 πρεσβεῖαν c.c. VII. 24. πολέμιον μὲν τὸ βουλούμενον
 μῆτε vel μῆτ' A.B.F.G.H.I.N. ἰμῶν ἠγούμενος, δεῖλόν δὲ τὸ δυνάμε-
 f.g.h. vulgo μήποτ'. von. IX. 9. et alibi. Quod ad
 10. μῆδ' H. Historiam spectat, adi Diodo-
 12. αὐτῶν] αὐτὸ c. rum XI. p. 262. d. Nepotem
 πρὶν A.B.C.F.H.N.c.e.f.g.h. Themistoel. p. 48. WASS.

Βουλόμενον καὶ ὑπόπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς δὲ τοῦ βαρβάρου, εἰ αὐθις ἐπέλθοι, οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ πόθεν, ὥσπερ νῦν ἐκ τῶν Θηβῶν, ὀρμαῖσθαι· τὴν τε Πελοπόννησον πᾶσιν ἔφασαν ἰκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι Θεμιστοκλέους γνώμῃ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους ταῦτ' εἰπόντας, ἀποκρινάμενοι ὅτι πέμψουσιν ὡς αὐτοὺς πρέσβεις περὶ ὧν λέγουσιν, εὐθὺς ἀπήλλαξαν· ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀποστελλεῖν ὡς τάχιστα ὁ Θεμιστοκλῆς ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἄλλους δὲ πρὸς ἑαυτῷ ἐλθόμενους πρέσβεις μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι τοσοῦτου, ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἰκανὸν ἄρωσιν ὥστε ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαίου τάτου ὕψους· τειχίζειν δὲ πάντας πανθημεῖ τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας, φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου οἰκοδομήματος, ὅθεν τις ἀφέλεια ἔσται ἐς τὸ ἔργον, ἀλλὰ καθαιροῦντας πάντα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τᾶλλα ὅτι αὐτὸς τὰκεῖ πράξει, ὤχετο. καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐ προσῆει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διῆγε καὶ προῦφασίζετο.

γνώμης· ἐν φίλοις γὰρ μόνον ἡ γνώμη φανεροῦται, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. διὰ δὲ τοῦ ὑπόπτου τὸ κρυπτόν τῆς αὐτῶν πολιτείας σημαίνει. 5. Ἀφορμὴν] οἷον ἐξ ἧς ὀρμάμενός τις σώζεται. 11. Ἐπισχεῖν] κωλύσαι. 13. Τειχίζειν] εἰς τὴν ἀνάκτισιν τοῦ τεύχους συνέρχασθαι. Πάντας πανθημεῖ] τὸ πάντας, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. τὸ δὲ πανθημεῖ, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου. 16. Ἐς τὸ ἔργον] εἰς τὴν κτίσιν. Πάντα] τὰ οἰκοδομήματα. 19. Προῦφασίζετο] αἰ-

3. ὀχυροῦ K.d.e.
ὥσπερ ἐκ τῶν θ. νῦν c.
4. ἰκανὴν εἶναι ἄ. τε καὶ ἄ. A.B.
F.H.c.f.g. vulgo ἄ. τε καὶ ἄ. ἰκα-
νὴν εἶναι.
6. μὲν] om. Q.
7. ὡς] ἐς K.i.
αὐτὸν F.
9. ὁ] om. C.K.L.O.P.d.e.
11. ἐπισχεῖν] Nescio an re-
cius scribatur ἐπίσχειν.

- τὸ τεῖχος ἰκανὸν A.B.C.F.G.
H.L.O.P.Q.c.e.f.g. vulgo ἰκα-
νὸν τὸ τεῖχος.
12. ἄρωσιν] libri omnes αἴρω-
σιν.
16. πάντα] ταῦτα γρ. h.
17. τᾶλλα A.B. τᾶλλα F.H.K.
f.g. vulgo τὰ ἄλλα.
18. πράξει c.d.f.
19. πρὸς] ἐς i.
προεφασίζετο F.H.

καὶ ὅποτε τις αὐτὸν ἔροιτο τῶν ἐν τέλει ὄντων ὅ τι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν, ἔφη τοὺς ^{ἐπιπροσβέβηται} ξυμπροσβείεις ἀναμένειν, ἀσχολίας δὲ τινος οὐσης αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι, προσδέχεσθαι μέντοι ἐν τάχει ἤξειν, καὶ θαυμάζειν ὡς οὕτω 5 ^{91.} πᾶρειασιν. * οἱ δὲ ἀκούοντες τῷ μὲν Θεμιστοκλεῖ ἐπειθόντο διὰ φιλίαν αὐτοῦ τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων, καὶ σαφῶς κατηγοροῦντων ὅτι τειχίζεται τε καὶ ἤδη ὑψος λαμβάνει, οὐκ εἶχον ὅπως χρῆ ἀπιστῆσαι. γνοὺς δὲ ἐκεῖνος κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας οἵτινες χρηστοὶ καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. ἀποστέλλουσιν οὖν, καὶ περὶ

τίας προέτεινε. 2. Ἐπέρχεται] ἐπέρχεται ὁ ξένος, παρέρχεται ὁ πολίτης. Οὐκ ἀκριβής ἡ παραγραφή. αὐτὸς γὰρ οὕτω περὶ τῶν Ἀθηναίων λέγει “ καὶ “ παρελθόντες ἔλεγον.” μὴ ποτ’ οὖν τὸ μὲν παρελθεῖν τὸ αὐτίκα δηλοῖ, τὸ δὲ ἐπελθεῖν τὸ ἀναβαλλόμενον κατ’ ἀρχάς, χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι. 9. Παράγεσθαι] ἀπατάσθαι. 11. Σκεψάμενοι] ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς

I. Ὅτι οὐκ] Aliquis fortasse dicit scribere hic malit, aut δι’ ὅ, τι: at ego nihilo magis istud ὅτι suspectum habeo, quam mox ὡς, in his θαυμάζειν ὡς οὕτω πᾶρειασιν. STEPH. Ὅτι pro διότι etiam in interrogatione poni, dudum ex Homero, Herodoto, Aristophane, aliisque adnotarunt Viri docti. Quæri tamen potest, cur tam inconstanter modo ὅτι, modo ὅ, τι scribatur. Herodot. I. 47. Ἐπηρωτέοντας ὅ, τι ποιεῖαν τυγχάνει ὁ Λυδῶν Βασιλεὺς Κροῖσος. Ibid. III. Εἶρετο προτέρη ὅτι μὲν οὕτω προθύμως Ἄρπαγος μετεπέμψατο. Et sic sæpe apud alios. Schol. Aristoph. ad Vesp. v. 22. scribit in ὅ, τι pro quare, abundare ὅ, Ἀττικῶς, nec aliud esse, quam τί. Τί autem dicitur per ellipsin τοῦ διὰ, quid, id est, propter quid. Itaque ex illius sententia, quum hanc significationem habet, semper scribendum est ὅ, τι. Διῆγε Thom. Magi-

ster, in διάγω exponit ἐβράδυνε. Interpres non male, rem trahebat. Vid Suid. in διάγειν et διῆγε. Quæ hic Schol. de significatione verborum παρελθεῖν et ἐπελθεῖν scribit, etiam ap. Ulpian. ad Demosth. περὶ τῶν ἐν Χερβρόνησφ p. 58. et Suidam in παρελθεῖν leguntur. Sed vid. hic Steph. ad Schol. add. quæ supr. ad cap. 73. adnotantur. DUK.

2. πρέσβεις b.

5. μὲν om. L.O.P.Q.b.d.

7. τειχίζει τε ἤδη καὶ d.

ὑψος] πέρας K.L.O.P.Q.d.i.

9. αὐτοὺς] om. d.i.

Παράγεσθαι] Suidas h. v. λογ. μόνως παραγ. Quod merito Kustero displicet. WASS.

10. σφῶν αὐτῶν πέμψαι K.

εἵτινες O.

χρηστοὶ] πιστοὶ K.i.

πιστῶς] πως Q.

11. ἀπαγγελοῦσι A.B.F.H.N.f. g. cum Suida vulgo ἀναγγελοῦσι.

αὐτῶν ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις κρύφα πέμπει, κελεύων ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, καὶ μὴ ἀφεῖναι πρὶν ἂν αὐτοὶ πάλιν κομισθῶσιν· ἤδη γὰρ καὶ ἤκου αὐτῶ οἱ Ξυμπρέσβεις, Ἀβρώνιχός τε ὁ Λυσικλέους καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ 5 τείχος· ἐφοβέϊτο γὰρ μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι σφᾶς, ὅποτε σαφῶς ἀκούσειαν, οὐκέτι ἀφῶσιν. οἱ τε οὖν Ἀθηναῖοι τοὺς πρέσβεις ὥσπερ ἐπεστάλη κατέϊχον, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμόνιοις ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν πόλις σφῶν τετείχισται ἤδη, ὥστε ἱκανῆ εἶναι 10 σῶζειν τοὺς ἐνοικοῦντας· εἰ δέ τι βούλονται Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ Ξύμμαχοι πρεσβεύεσθαι παρὰ σφᾶς, ὡς πρὸς διαγιγνώσκοντας τὸ λοιπὸν ἰεῖναι τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς Ξύμφορα καὶ τὰ κοινά. τὴν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐσβῆναι, ἄνευ ἐκεί- 15 νων ἔφασαν γνόντες τολμῆσαι, καὶ ὅσα αὖ μετ' ἐκείνων

δηλονότι. 2. Ὡς ἥκιστα] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως. 3. Αὐτοὶ] οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα. 5. Ἀριστείδης] ὁ λεγόμενος δίκαιος. Ἀγγέλλοντες] τῷ Θεμιστοκλεῖ δηλονότι. 7. Οὐκέτι ἀφῶσιν] τὸ ἐξῆς, μὴ οὐκέτι αὐτοὺς ἀφῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅποτε σαφῶς ἀκούσειαν. Τοὺς πρέσβεις] τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Ἐνταῦθα] ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Φανερῶς εἶπε] τὸ σχῆμα πλάγιον· δυνατὸν γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου αὐτὰ λέγεσθαι. Κακῶς καὶ τοῦτο παραγέγραπται. ἄντικρυς τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή. λέγει γὰρ οὗτος, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμόνιοις, ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπε. 12. Πρεσβεύεσθαι] πρέσβεις πέμπειν. Παρὰ σφᾶς] ἤγουν τοὺς Ἀθηναίους. 14. Ξύμφορα καὶ τὰ κοινά] τοῦτο ἀπαδείξις τοῦ ὅτι ἔμφρονές εἰσι. 16. Μετ' ἐκείνων] ἤγουν τῶν Λακεδαιμονίων.

1. κρύφα τοῖς ἀθηναίοις h.
4. ἀβρώνιχός Α.Β. ἀβρώνιχός F.
H. ἀβρώνυχός Q. ἀκρώνιχός g.
7. οὖν] om. P.
8. ἐπεστάλει Q. ἐπεστάλει c.
Articulum ante θεμιστοκλῆς
omisi cum A.B.F.H.c.f.g.h.
9. δὴ] om. g.
10. σφῶν] αὐτῶν C.G.I.K.L.
O.P.Q.

11. Post ἐνοικοῦντας omisi ἐν
αὐτῇ cum A.B.F.H.N.c.f.g.h.
12. ἢ] om. N.
πρεσβεύοντες C. πρεσβεύοντας e.
πρὸς διαγ.] προδιαγ. B.K.P.h.i.
14. Ξυμφέροντα L.O.P.Q.
15. ἐς] om. K.N.
ἐμβῆναι g.
ἄνευ] ἔξω L.O.P.
16. αὖ] ἂν i.

βουλεύεσθαι, οὐδενὸς ὕστεροι γνώμη φανῆναι. δοκεῖν οὖν σφίσι καὶ νῦν ἀμεινον εἶναι τὴν ἑαυτῶν πόλιν τεῖχος ἔχειν, καὶ ἰδία τοῖς πολίταις καὶ ἐς τοὺς πάντας ξυμμάχους ἀφελιμώτερον ἔσθαι. οὐ γὰρ οἷόν τ' εἶναι μὴ ἀπὸ 5 ἀντιπάλου παρασκευῆς ὁμοῖόν τι ἢ ἴσον ἐς τὸ κοινὸν βουλεύεσθαι. ἢ πάντας οὖν ἀτειχίστους ἔφη χρῆναι ξυμμαχεῖν, ἢ καὶ τάδε νομίζεῖν ὀρθῶς ἔχειν. * οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες ὀργὴν μὲν φανεράν οὐκ ἐποιοῦντο τοῖς Ἀθηναίοις (οὐδὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ ἀλλὰ γνώμης παραι- 10 νέσει δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο, ἅμα δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε διὰ τὴν ἐς τὸν Μῆδον προθυμίαν τὰ μάλιστα αὐτοῖς ἐτύγχανον,) τῆς μέντοι βουλήσεως ἀμαρτάνοντες ἀδήλως ἤχθοντο. οἱ τε πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως.

92.

† Βουλεύεσθαι] κατὰ κοινῷ τὸ ἐδόκει. 2. Τεῖχος ἔχειν] κατὰ κοινῷ τὸ ἔφασαν. 4. Οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι] ἐὰν μὴ ἔχωμεν, φασί, τεῖχος, ὡς οἱ ἄλλοι, μέλλομεν οὐδὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐν τοῖς πολέμοις. ἴσως γὰρ πολεμίων ἐλθόντων ἡμῖν μὲν δόξει μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ σπένδεσθαι, ὡς μὴ ἔχουσι τεῖχος, τοῖς δὲ ἄλλοις πολεμεῖν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται, τὸν μὴ ὄντα ἴσον τῶν ἄλλων θαρσῆσαι κατ' ἐκεῖνους καὶ ὁμοῖόν τι ἀποφῆναι. 6. Ἡ πάντας] ἵνα ἐπὶ πάντων σάζηται τὸ ἴσον. Ἀτειχίστους] ἀπὸ ἀτειχίστου πόλεως. 9. Κωλύμῃ] κωλύσει. ἰδία δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. 10. Δῆθεν] ὁ δῆθεν προσποιήσιν μὲν ἔχει ἀληθείας, δύναμιν δὲ ψεύδους. Τῷ κοινῷ] ὑπὲρ τοῦ κοινῷ. Ἐπρεσβεύσαντο] πρέσβεις ἔπεμπον. 12. Μάλιστα] ὑπερβαλλόντως. 14. Ἀνεπικλήτως] ἀκατηγορήτως, μηδὲν ἐγκληθέντες.

1. ὕστερον A.B.C.I.K.c.h.i.

φραῖναι] δοῦναι K.

δοκεῖ L.O.P.

2. αὐτῶν vel αὐτῶν L.O.P.Q.

4. ἔπεσθαι f.

μὴ ἀντιπ. παρασκ. οὔσης d.

6. ξυμμαχεῖν] χεῖν g.

9. δὲ] om. L.

10. δὲ] om. K.

Προσφιλεῖς] e Thucydide laudat Pollux III. 63. Vid. ibi Jungerm. Utuntur eo saepe etiam alii. Duk.

11. ἐς] πρὸς c.f.

μῆδον] δῆμον I.

τὰ sumpsi ab A.B.C.F.H.K.

L.N.O.P.b.c.e.f.g.h.i.

12. ἀμαρτάνοντες γρ. Q.

14. Ἀνεπικλήτως] Agnoscit

Pollux VIII. 68. et ex Xenoph.

Kyr. ἀνεπικλήτων. Josephus, ἀνε-

πικλήτων σοι παρασχόμενος τὴν ἑμ-

αυτοῦ πίστιν. Ælian. III. Var.

Hist. 15. ἐπικλήμα προσεικίφρασι.

Xenophontis Codd. ad oram ha-

bent ἀνεπικλήτων, quomodo lo-

cutus olim Eupolis. vide et Hes-

ychium. Cæterum οἱ τε π.—

93.
Qualis fuerit et ista et Piræei munitiono, et quomodo facta.

Τούτω τῷ τρόπῳ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. καὶ δῆλη ἡ οἰκοδομία ἐστὶ καὶ νῦν ἐστὶν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο· οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται, καὶ οὐ ξυνεργασμένων ἐστὶν ἤ, ἀλλ' ὡς ἕκαστοί ποτε προσέφερον, πολλαὶ τε στήλαι ἀπὸ σημάτων⁵ καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατετέλεγσαν. μείζων γὰρ ὁ περίβολος πανταχῆ ἐξήχθη τῆς πάλευς, καὶ διὰ τοῦτο πάντα ὁμοίως κινουῦντες ἠπέιγοντο. ἐπεισε δὲ καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ ὁ Θεμιστοκλῆς οἰκοδομεῖν (ὑπῆρκετο δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἧς κατ' ἐνιαυτὸν¹⁰ Ἀθηναίοις ἤρξε), νομίζων τό τε χωρίον καλὸν εἶναι, λιμένας ἔχον τρεῖς αὐτοφυεῖς, καὶ αὐτοὺς ναυτικούς γεγενημένους μέγα προφέρειν ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν· τῆς γὰρ δὴ θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα ἐστὶ, καὶ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς ξυγκατεσκευάζε. καὶ ἀκοδό-¹⁵ μισαν τῆ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν

1. Τῷ τρόπῳ] τῇ μηχανῇ. 2. Οἰκοδομία] τὸ οἰκοδομία τινὲς δέξουσιν· οἰκοδομῆ δὲ οὐκ εἴρηται. 4. Οὐ ξυνεργασμένων] οὐ ξυσθέντων καὶ ἰσωθέντων. Ἔστιν ἤ] κατὰ τινὰς τόπους. 5. Ἀπὸ σημάτων] ἀπὸ βάσεων ἀνδριάντων. 6. Εἰργασμένοι] οἷον ἐγγεγλυμμένοι τύπους τινας καὶ πρόσωπα ἔχοντες, λελαξευμένοι. Ἐγκατετέλεγσαν] ἐγκατακοδομήθησαν. Ὀμηροῦ Διωμασιᾶς τε λέγων (Od. 18, 358.) Μείζων] τοῦ προτέρου δηλονότι μείζων. 8. Ὅμοίως] καὶ κοινὰ καὶ ἱερά δηλονότι. 9. Ὑπῆρκετο δ' αὐτοῦ] ἀρξάμενος ἦν τοῦ ἔργου αὐτός. 10. Ἐκείνου] τοῦ Θεμιστοκλέους. Κατ' ἐνιαυτὸν] κατὰ τινὰ ἐνιαυτὸν ἡγεμῶν ἐγένετο· πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν ἤρξε Θεμιστοκλῆς ἐνιαυτὸν ἕνα. 12. Αὐτοφυεῖς] ἤγουν οὐ χειροποιήτους. Αὐτοῖς] τοὺς Ἀθηναίους. 13. Προφέρειν] ἐπιδοῦναι. Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν] εἰς τὸ δυνατωτέρους γενέσθαι. δύναμιν, ἤγουν θαλασσίαν. 14. Ἀνθεκτέα ἐστὶ] πρῶτος εἶπε, φησὶν, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχασθαι τῆς θαλάσσης. 15. Εὐθὺς ξυγκατεσκευάζειν] εὐθὺς, φησὶν, ἅμα τῷ συμβουλευέσθαι, ἤρξατο θαλασσοκρατίαν κατασκευάζειν. 16. Τοῦ τείχους] τοῦ ἐν Πειραιεῖ.

ἀνεπικλήτως habentur apud Suidam in ἀνεπικλήτως. WASS. De loco Xenophontis vid. Jungerm. ad Pollucem. Verba Josephi apud Suidam sunt ex Archæolog. XVIII. 4. Duk.

1. οἱ] om. C.K.L.O.P.Q.d.e.

4. ἀλλ' ὡς] ἄλλως C. ἕκαστον C.Q.

6. ἐγκατετέλεγσαν K.

8. ἐκείνου P.Q.

ἠπέιγοντο] ὑπήγοντο e.

14. δὴ] om. Q.

ἔτι δὴλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἀμαξαί ἐναν-
 τίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ ^{μουλίου}
 οὔτε πηλὸς ἦν, ἀλλὰ ξυνωκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι καὶ
 ἐν τομῇ ἐγγώνιοι, σιδήρω πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ
 5 ^{μουλίου}βδω δεδεμένοι. τὸ δὲ ὕψος ἡμισυ μάλιστα ἐτελέσθη
 οὗ διανοεῖτο. ἐβούλετο γὰρ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει
 ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς, ἀνθρώπων τε
 ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυ-
 λακὴν, τοὺς δ' ἄλλους ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσασθαι. ταῖς
 10 γὰρ ναυσὶ μάλιστα προσέκειτο, ἰδὼν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς
 βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορω-
 τέραν τῆς κατὰ γῆν οὔσαν· τὸν τε Πειραιᾶ ἀφελιμώτερον
 ἐνόμιζε τῆς ἀνω πόλεως, καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις
 παρήνει, ἣν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, καταβάντας

2. Ἀλλήλαις] ἢ ὑπαντῶσαι ἀλλήλαις, ἢ συνεζευγμένοι διὰ τὰ μεγέθη τῶν λί-
 θων. 3. Ξυνωκοδομημένοι] συνδεδεμένοι. 4. Ἐν τομῇ] διὰ τῆς τομῆς. Ἐγγώ-
 νιοι] τετράπλευροι, τετράγωνοι. 6. Οὗ διανοεῖτο] οὗ τινὸς ὕψους διανοεῖτο εἶναι
 τὸ τεῖχος. Ἐβούλετο γὰρ] ὁ Θεμιστοκλῆς. 7. Ἀφιστάναι] ἀποτροπὴν ποιεῖν.
 ἀποπέμπειν. Ἐπιβουλάς] ἐπιθέσεις. 8. Τῶν ἀχρειοτάτων] οἷον, γερόντων
 καὶ παίδων. 10. Προσέκειτο ἰδὼν] τὸν νοῦν προσεῖχε νοήσας. διὸ καὶ ναύ-
 μαχος ἐκαλεῖτο. 11. Τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον] ἐπιστάμενος, φησὶ, τοὺς
 Πέρσας ῥῆθον διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. Εὐπορωτέραν] πλέον δυνα-
 μένην. 13. Τῆς ἀνω πόλεως] εἶναι δηλονότι. 14. Καταβάντας ἐς αὐτὸν]

- 1. παρὰ g.
- 2. ἐπῆγον τοὺς λίθους K.Q.
χάλιξ K.Q.h.i.
- 5. μουλίουβδω B.C.H.I.K.L.O.d.
e.g.h.i.

Μουλίβδω] Μολίβδω quidam scri-
 pti; et sic apud Aristot. et Di-
 oscor. Μοῆρις, Μόλυβδος Ἀττικῶς.
 μόλυβος Ἑλληνικῶς. Huds. μόλυβος
 Ἀττικῶς. at potius μόλιβος. nam
 illud Homeri et Poëtarum. μό-
 λιβδος tamen passim apud LXX.
 et μόλιβος in quibusdam MSS.
 uti et Alex. Job. xix. 24. Ezek.
 xxii. 37. μολίβου et μολίβδου Alex.
 nunquam μολύβου aut μολύβδου.
 Jos. 1232. μολίβδης. Utrouque
 modo Glossæ, Suidas. Hesych.

In Clem. Alex. MSS. variant.
 206. 12. puto μόλιβ. a recentio-
 ribus. Corrige obiter Oppianum
 in Halieut. IV. 302. θαλ-
 λους γὰρ ὁμοῦ δήσαντες ἐλαίης, Ὅτι
 τι μάλ' εὐφυέας, μόλιβδον μέσον
 ἐγκατέθηκαν. Ibi Pal. 1. μολύβου
 recte. Wass. De structura mu-
 rorum apud veteres Vid. Lips.
 III. Poliorcet. 5. Duk.

- 6. ἢβούλετο b.
- 7. ἐπιβουλάς A.B.C.F.H.I.N.
d.e.f.g.h.i.

10. Προσέκειτο] Suidas, Προσέ-
 κειτο, προσεῖχε. Θεουκδ. α'. Duk.
 14. γῆν om. e. τὴν γῆν b.
 καταβάντας C.H.I.K.i.

ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν οὕτως ἐτειχίσθησαν καὶ τᾶλλα κατεσκευάζοντο εὐθύς μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν.

94. Porro, duce Pausania, communi expeditione in Cyprum, et postmodo Byzantium facta, captoque hoc oppido,

95. socii, impri- mis Iones, Pausaniae violentia laesi, Atheniensibus imperium deferunt; reus factus Pausanias domum arcessitur, sed

* Παισανίας δὲ ὁ Κλεομβρότου ἐκ Λακεδαίμονος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ εἴκοσι νεῶν ἀπὸ 5 Πελοποννήσου· ξυνέπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναυσὶ καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων πλήθος. καὶ ἐστράτευσαν ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατεστρέψαντο, καὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον Μήδων ἐχόντων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ. * ἤδη δὲ βιαίου ὄντος αὐτοῦ οἱ τε ἄλλοι 10 Ἕλληνες ἤχθηοντο, καὶ οὐχ ἤκιστα οἱ Ἴωνες καὶ ὅσοι ἀπὸ βασιλείας νεωστὶ ἠλευθέρωντο· φοιτῶντές τε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἠξίουσαν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γενέσθαι κατὰ τὸ ξυγγενές, καὶ Παισανία μὴ ἐπιτρέπειν ἢν που βιάζηται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους, καὶ 15 προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοψόμενοι τᾶλλά τε

τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. 2. Ἐτειχίσθησαν] τῷ τείχει περιφυλάχθησαν. Τᾶλλα] τὰ ἰδιωτικὰ καὶ οἱ ναοὶ δηλονότι. 3. Εὐθύς] μετὰ τὸ τειχισθῆναι. Μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν] μετὰ τὰ κατὰ Μαρδόνιον. ταῦτα δὲ ἔδει εἰπεῖν μετὰ τὰ ἐν Μυκάλη. ἀλλὰ διὰ μέσου τὴν τειχοποιεῖν εἰπὼν, εἰκότως πάλιν ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ κατὰ Παισανίαν. 8. Ἐς Κύπρον] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπὸ βασιλείᾳ. Κατεστρέψαντο] κατεχάλασαν. 9. Ἐς Βυζάντιον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐστράτευσαν. Ἐξεπολιόρκησαν] πολιορκῆσαι τὸ μόνον πάλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους· ἐκπολιόρκησαι τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. 10. Βιαίου ὄντος αὐτοῦ] τυραννικοῦ ὑπάρχοντος τοῦ Παισανίου. 14. Κατὰ τὸ ξυγγενές] διὰ τὴν ξυγγενείαν. Ἐπιτρέπειν] ἄδειαν δίδοναι. 16. Προσεῖχον τὴν γνώμην] πρὸς αὐτοὺς εἶχον τὴν γνώμην. Τᾶλλα] τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας.

1. ἀπάτας g.
ἀνθίστανται I.

4. Παισανίας] Confer Diodorum XI. 265. a. qui pro XX. navibus L. habet, et Nostrum I. 128. Plutarch. Cimon. 482. b. WASS.

10. ἤδη] om. P.

δὲ] om. g. om. et Stephanus, novam periodum orsus ab illis ἐν τῇδε.

καὶ ante βιαίου omisi cum B. C.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.e.f.h.

13. τοὺς ἄλλους ἀθηναίους B.g.h. γίνεσθαι vel γίνεσθαι C.G.I.K. L.O.P.Q.d.e.i.

14. Κατὰ τὸ ξυγγενές] Vid. Spanhem. Dissert. IX. de Usu et Præst. Numism. p. 582. Duk.

16. τῇ γνώμῃ C.G.I.K.L.O. P.e.

καταστησόμενοι, ἧ φαίνοιτο ἄριστα αὐτοῖς. ἐν τούτῳ δὲ οἱ ^{absoluitur} ^{judicio.} Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Πausανίαν, ἀνακρινούστας
 ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο· καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο
 αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀφικνουμένων, καὶ τυραννί-
 5 δος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἢ στρατηγία. Ξυνέβη τε
 αὐτῷ καλεῖσθαι τε ἅμα, καὶ τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνου
 ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ Πε-
 λοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς Λακεδαίμονα τῶν
 μὲν ἰδία πρὸς τινα ἀδικημάτων εὐθύνη, τὰ δὲ μέγιστα ^{waal correct}
 10 ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ οὐχ ἥκιστα ^{ήτοις δ' ου} ^{ἀνδρῶν}
 Μηδισμός, καὶ ἐδόκει σαφέστατον εἶναι. καὶ ἐκείνον
 μὲν οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα, Δόρκιν δὲ καὶ ἄλλους
 τινὰς μετ' αὐτοῦ, στρατιὰν ἔχοντας οὐ πολλήν· οἷς οὐκέτι
 ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ αἰσθόμενοι
 15 ἀπῆλθον· καὶ ἄλλους οὐκέτι ὕστερον ἐξέπεμψαν οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι, φοβούμενοι μὴ σφίσιν οἱ ἐξίόντες χεῖρους

1. Φαίνοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. 2. Μετεπέμποντο Πausανίαν] εἰς Λακε-
 δαίμονα δηλονότι. 4. Ἀφικνουμέναν] εἰς Λακεδαίμονα ἐρχομένην. 5. Ἡ
 στρατηγία] τὸ ἢ ἄλλοι σύνδεσμον, ἕτεροι δὲ ἄρθρον εἶπον. 6. Καλεῖσθαι] εἰς
 Λακεδαίμονα δηλονότι. 7. Παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι] πρὸς Ἀθηναίους
 μετελθεῖν, μετατεθῆναι. Πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου] οἱ γὰρ Πελο-
 ποννήσιοι ἰπήκουον τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Εὐθύνη] εὐθύνας δέδωκε καὶ κα-
 τεδικάσθη καὶ κατεργάσθη. Τὰ δὲ μέγιστα] τὰ κοινὰ, ὅ ἐστι δημόσια.
 11. Μηδισμός] τὰ τῶν Μήδων φρονῆσαι. Σαφέστατον] τοῦτο ὡς παρὰ τοῦ
 Θεουκιδίδου εἴρηται. οὐ γὰρ λέγει τοῖς Λακεδαιμονίοις σαφέστατον εἶναι· ἢ
 γὰρ ἂν ἐτιμωρήσαντο αὐτόν, ὃ καὶ πεποιήκασιν ἕστερον μετὰ τὸν ἔλεγχον.
 12. Οὐκέτι ἐκπέμπουσι] Λακεδαιμονίους πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐδόκει τὸ ἔγκλημα
 σαφές εἶναι· μετὰ δὲ τὴν οὐκ ὀρθὴν ἐξέτασιν ἐδοξε μὲν ἀπολελυθῆναι, οὐ μὴν
 παντάπασι ἀπῆλλακτο τῆς ἰπποκρίσεως. διὸ οὐδὲ ἐξέπεμψθη παρ' αὐτῶν ἔτι.
 Δόρκιν] ὄνομα κύριον. 14. Ἐφίεσαν] παρεχώρου τοῖς περὶ τὸν Δόρκιν.
 Τὴν ἡγεμονίαν] ἡγεμονεῖεν. 15. Ἀπῆλθον] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι.
 16. Μὴ σφίσιν] μὴ μῆδίσωσι, καὶ χεῖρους τῶν πραγμάτων τῶν Λακαονικῶν

1. καταστησάμενοι B.C.F.H.I.
 b.c.g.

7. ἄχθει L.O.Q.

14. ἐφίεσαν H.L.O.

τὴν] om. C.K.d.e.i.

15. ἐπῆλθον e.

ἐπεμψαν K.L.O.Q.

16. οἱ] om. K.i.

γίνωνται, ὅπερ καὶ ἐν τῷ Πausanία ἐνεῖδον, ἀπαλλα-
 ξείοντες δὲ καὶ τοῦ Μηδικῷ πολέμου, καὶ τοὺς Ἀθηναίους
 νομίζοντες ἱκανοὺς ἐξηγεῖσθαι καὶ σφίτιν ἐν τῷ τότε πα-
 ρόντι ἐπιτηδείους. * παραλαβόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγε-
 μονίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκόντων τῶν ξυμμάχων διὰ τὸ 5
 Πausanίου μῖσος, ἔταξαν ἅς τε ἔδει παρέχειν τῶν πό-
 λεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον, καὶ ἅς ναῦς· πρόσ-
 χημα γὰρ ἦν ἀμύνασθαι ἂν ἔπαθον, δηοῦντας τὴν βασι-
 λέως χώραν. καὶ ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις
 κατέστη ἀρχή, οἱ ἐδέχοντο τὸν φόρον· οὕτω γὰρ ἄνο- 10

μάσθη τῶν χρημάτων ἢ φορὰ. ἦν δ' ὁ πρῶτος φόρος
 ταχθεῖς τετρακόσια τάλαντα καὶ ἐξήκοντα, ταμιεῖόν τε τετραμύ-

γένονται. 1. Ἀπαλλαξείοντες] ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες, τουτέστιν ἐπι-
 θυμοῦντες ἀπαλλαγῆναι. 3. Ἐξηγεῖσθαι] ἡγεμίνας εἶναι. Ἐν τῷ τότε
 παρόντι] ἐν τῷ ἐνισταμένῳ χρόνῳ. 7. Πρὸς τὸν βάρβαρον] κατὰ τοῦ
 βαρβάρου. Πρόσχημα] πρόφασις. 8. Ὦν ἔπαθον] λείπει ἢ ὑπέρ, ἢ ἦ,
 ὑπὲρ ἂν. 9. Ἐλληνοταμίαι] οἱ δεχόμενοι τοὺς φόρους συναγομένους ἀπὸ τῶν
 Ἑλλήνων, καὶ φυλάσσοντες αὐτοὺς, ἐκαλοῦντο Ἐλληνοταμίαι. 11. Ἡ φό-
 ρα] ἢ δόσις. Φόρος ταχθεῖς] φόρος ἄνομάσθη καὶ ἐτάχθη ὑπὸ Ἀριστείδου
 τοῦ δικαίου ὁ πρῶτος. 12. Ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν] ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἀθη-

1. ὥσπερ O.

ἐν] om. A.

εἶδον N.

Ἀπαλλαξείοντες—πολέμου] Th.
 Mag. WASS. In ἀπήλλαξεν. Et
 Suidas in ἀπαλλάξειεν. Duk.

5. ἐκόντων τῶν ξυμμ.] om. L.P.Q.

Ἐκόντων τῶν ξυμμ.] Herodotus
 VII. 144. ἄμα Ἑλλήνων τοῖσι βου-
 λομένοισι. WASS. Habet etiam
 Suidas in Ἐλληνοταμίαι. Duk.

8. ἀμύνασθαι A.B.F.G.N.O.d.
 g.h.i. vulgo ἀμύνεσθαι.

τὴν τοῦ βασιλέως C.I.e.

9. Ἐλληνοταμίαι] Vid. Sui-
 dam, Schol. et Thucyd. perpe-
 ram exscribentem in Ἐλληνοτα-
 μίαι, et Harpocr. ead. voc. Con-
 fer Plutarch. Aristide 333. πεν-
 τακοσίῳ καὶ ἐξήκοντα male Dio-

dor. Vid. Nepotem in Aristide.

WASS. De Ἐλληνοταμίαις habet
 etiam Andocides Orat. III. in
 fin. et Pollux VIII. 114. ubi vid.
 Jungerman. Suidas in Ἐλληνο-
 ταμίαι hunc locum Thucydidis
 descripsit a παραλαβόντες usque
 ad ἀρχῆς, omissis tantum verbis
 τούτῳ τῷ τρόπῳ· sed perperam
 apud eum est, κατέστη τοῖς Ἀθη-
 ναίοις πρώτη ἀρχή. Ceterum, quia
 φόρον nomen grave et odiosum
 erat Græcis, pro eo deinde cœ-
 pit dici σύνταξις. Harpocrat. in
 σύνταξις, et Spanhem. ad Julian.
 Orat. I. p. 166. Duk.

12. καὶ ταμιεῖόν g. ταμιον K.b.
 δὲ] K.

Ταμιεῖον quidem non raro pro
 ærario publico legitur in prosæ

96.
 Athenien-
 ses autem
 tributorum
 et navium,
 quas singuli
 socii præbe-
 ant, ration-
 nem consti-
 tuunt, item
 quæstores,
 et ararium
 in Delo col-
 locant.

ταμιεῖον
 οὐκ ἐστὶν ἄλλο
 ὅτι ταμῖος

Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ αἱ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερόν ἐγίγοντο. * ἡγού- 97—99.
 μενοι δὲ αὐτονόμων τὸ πρῶτον τῶν ξυμμαχῶν καὶ ἀπὸ κοι- Cum ea,
 νῶν ξυνόδων βουλευόντων, τσαῖδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ quæ inter
 διαχειρίσει πραγμάτων μεταξὺ τούδε τοῦ πολέμου καὶ hoc et Per-
 5 τοῦ Μηδικῷ, ἃ ἐγένετο πρὸς τε τὸν Βάρβαρον αὐτοῖς καὶ sicum bel-
 πρὸς τοὺς σφετέρους ξυμμαχοὺς νεωτερίζοντας καὶ Πελο- lum ab A-
 ποννησίῳ τοὺς αἰεὶ προστυγχάνοντας ἐν ἐκάστῳ. ἔγραψα theniensi-
 bus gesta
 sunt, ab a-
 liis auctori-
 bus aut
 plane omis-
 sa, aut mi-
 nus accu-
 rate tracta-
 ta sint,
 Thucydides
 singula bre-
 viter recen-
 set, causas-
 que expo-
 nit, quare
 socii ab A-

ναῖοι εἰς ἴδιον κέρδος ἔχειν. 1. Δῆλος] νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Ξύνοδοι]
 συνελεύσεις. 2. Αὐτονόμων τὸ πρῶτον] ὕστερον γὰρ ὡς δούλων ἤρχον. Ἐπὶ
 κοινῶν ξυνόδων] πάντες γὰρ κοινῶς συνηθροίζοντο ἐν ταῖς βολαῖς. 3. Το-
 σαῖδε ἐπῆλθον] τσαῖτα διεπράξαντο ὅσα κατιῶν ἐρεῖ ἐν τῇ πεντηκονταετῆρ.
 Καὶ διαχειρίσει] διοικήσει. 4. Μεταξὺ τούδε τοῦ πολέμου] ἐν τῇ πεντηκονταε-
 τηρίδι. 5. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 6. Νεωτερίζοντας] ἀφισταμένους. 7.
 Προστυγχάνοντας] ἐμποδίζοντας. Ἐν ἐκάστῳ] πολέμῳ ἢ χωρίῳ ἢ χρόνῳ.
 Ἐγραψα] οὐχ ὅτι ἤδη ἔγραψεν, ἀλλ' ὅτι ὅμως γέγραπται, εἰ καὶ μήπω εἴ-
 ρηται. Ἐγραψα] μέχρι τούτου ἢ παρεκβολῇ τῆς διηγήσεως τῶν προῦπαρ-

Scriptoribus, ut Plutarch. Quæst.
 Rom. 41. et 42. Dion. Lib. LV.
 p. 565. Herodian. I. 6. et VII.
 4. Sed hæc et alia hujusmodi
 loca suspecta esse possunt pro-
 pter varietatem scripturæ in qui-
 busdam. Ita, quod in Dion. Hal-
 lic. p. 551. in Vulgatis est τα-
 μεῖον, MS. Vat. habet ταμιείου.
 Et in Excerptis ejusd. p. 747.
 Pacii Codex ταμιεῖον pro ταμεῖον.
 In Plut. quoque quod l. d. est
 ταμεῖον, rursum in Publicolæ vita
 in Stephani Ed. et his, quæ post
 eam prodierunt, est ταμιεῖον. Τα-
 μεῖον pro cella penuraria est in
 Theophr. Char. C. IV. et Me-
 nandro ap. Harpocr. v. Κτησίου
 Διός, qui locus fortassis non eget
 emendatione. Nam ibi sermo
 est de cella promptuaria. Et sic
 Gloss. Ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικόν, colla-
 rium, cella, et, Ταμιεῖον, τὸ δημό-
 σιον, Fiscus, ærarium. Diodor.
 Sic. XI. 266. de hoc communi
 ærario Græcorum et conventi-

bus in Delo, Εὐθύς οὖν ὁ μὲν Ἄρι-
 στείδης συνεβούλευσε τοῖς συμμαχοῖς
 ἀπασι, κοινὴν ἀγροῦσι σύνοδον ἀπο-
 δεῖξαι τὴν Δῆλον κοινὴν ταμιεῖον. Vi-
 dendum etiam, an huc pertine-
 ant verba Etymol. M. Σύνοδος, ἢ
 ἐκ πολλῶν συναγωγῇ ἐπὶ τιμῇ ὡς
 Θεουκιδίδης, αἰεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερόν
 ἡγέροντο. Duk.

1. δῆλον I.
 καὶ αἱ ξ.] A.B.F.H.L.N.O.c.
 f.g.h. καὶ οἱ ξ. Q. vulgo omit-
 tunt articulum.

4. διαχειρήσει A.B.I.N.O.f.g.
 h.i. διαχρήσει G.

Διαχειρίσει] Thom. Mag. ἐν πο-
 λέμῳ τε καὶ διαχειρήσει πραγμάτων.
 WASS. Est apud Thom. in δια-
 χρωμαι. Sed non est habenda il-
 lius ratio. Nec dubito, quin in
 Poll. v. 156. pro διαχειρήσεις sit
 legendum διαχειρίσεις. Nam a δια-
 χειρίζω, unde ibi nomen dedu-
 ctum refert, non potest esse δια-
 χειρήσεις. Duk.
 τοῦ] om. Q.

theniensibus oppressi sint, et poterint opprimi. Primum Eiam captum, deinde Scyros et Carystus, et Naxos, quæ a societate defecerat.

δὲ αὐτὰ καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποίησάμην διὰ τόδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπέες τούτο ἦν τὸ χαρίον, καὶ ἡ τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ζυνετίθεσαν ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ· τούτων δὲ ὅσπερ καὶ ἤφατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ζυγγραφῇ Ἑλλάνικος, βραχεῶς τε καὶ 5 τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἷα τρόπῳ κατέστη.

98.

* Πρῶτον μὲν Ἡϊόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι Μήδων ἐχόντων πολιορκία εἶλον καὶ ἠνδραπόδισαν, Κίμωνος τοῦ Μιλτιά- 10

ξάντων. 1. Τὴν ἐκβολὴν] τὴν ἐκτροπὴν. (τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν.) 2. Τοῖς πρὸ ἐμοῦ] ἱστοροῦσι. Τὸ χαρίον] τῆς ἱστορίας δηλονότι, ἢτοι τῆς πενηκονταετίας, εἰάθη παρ' ἐκείνοις. 3. Τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ] τὰ Τρωϊκὰ φησὶ καὶ Ἀμαζονικὰ καὶ Θρακικὰ. Ζυνετίθεσαν] συνέγραψαν. 7. Κατέστη] ἐγένετο. 8. Ἡϊόνα] ὅτι δύο Ἡϊόνες εἰσὶν ἐν τῇ Θράκῃ· ἀλλ' ἢ μὲν λιμὴν τῆς Ἀμφιπόλεως ἐστὶ, περὶ ἧς νῦν λέγει, ἢ δὲ ἄλλη πόλις. Λυκόφραν] Τὸν μὲν γὰρ Ἡῶν Στρυμόνος Βισαλτία (417). Στρυμόνι] Στρυμῶν ποταμὸς Θράκης.

1. ἐσβολὴν K.

'Εκβολὴν] Cicer. VII. ad Attic.

1. Sed hæc fuerit, ut ait Thucydides, ἐκβολὴ λόγου non inutilis. WASS. Add. Thom. Mag. h. v. DUK.

2. Ἐκλιπέες] Scribendum potius ἐλλιπέες, utitur autem hoc vocabulo et alibi. STEPH. Descripsit hunc locum Dionys. Halicarn. p. 141. ab ἔγραψα usque ad κατέστη, ubi etiam est ἐκλιπέες. WASS. Dionysium de ἐλλιπέες, quod præfert Stephanus, non cogitasse apparet ex his illius verbis, αὐτὸς γὰρ ὡς ἘΚΛΕΙΦΘΕΝΤΑ τὸν τόπον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἄξιον ἱστορίας ὑπείληφεν, αὐταῖς λέξεσιν οὕτω γράφων. DUK.

τὸ χαρίον τοῦτο ἦν Dionys. p. 836. τοῦτο τὸ χαρίον K. τοῦτο ἦν χαρίον I.

3. Ζυνετίθησαν B.e.g.h.

4. ὅσπερ L. ὄνπερ Dionys.

9. Ἡϊόνα] Ita MSS. Stephanus, Scholiasten, et Eustathium reprehendit Holsten. et unam hujusce nominis urbem tantum agnoscit. In Olymp. LXXVII. 3. Diodor. p. 272. d. Xenoph. 442. Thucyd. IV. 7. 50. 102. 104. Voss. ad Scylacem p. 37. Pausan. 614. Plutarch. Vit. 482. Herodot. VII. 25. et 113. Polyæn. VII. 24. Pyrrhi Ligorii numus cum urna et urceo apud Harduin. 572. HIONEΩΝ. Cantacuzeno Ἀνακτορόπολις. WASS. Ad ea, quæ contra Stephanum, Scholiasten Thucyd. et Eustathium disputat Holstenius, add. Berkel. ad Steph. in Ἡϊών. DUK.

στρυμόνι Q.g.h.i.

δου στρατηγούντος. ἔπειτα Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆϊ. Scyros

1. Σκῦρον] μίαν τῶν Κυκλάδων.

1. σκῦρον B. vulgo σκύρον.

Σκῦρον] Κλήσιν ἔχει διὰ τὸ σκληρὸν, καὶ ὄϊον σκυρῶδες, ἥτοι λιθῶδες. σκύρος γὰρ ἡ λαιτύπη, inquit Eustathius. Eadem fere Hesychius, et Schol. Pindari Pyth. V. 124. σκυρωτὴ ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτος. Ibi MS. Emman. Οἰχρύνοντες pro Ἰχρύνοντες. Confer Etymologum in Ἀργενῦσαι, et Suidam v. Ἀρχὴ Κυρ. Scopulosam recte vocat Statius. Vid. et Aristotelem Hist. Anim. I. 9. p. 277. Insula ab antiquitate, et lapide Scyrio perinde memorabilis est. Eam enim in belli societatem adsumsit Minos. v. Ovid. M. VII. 464. Rex ejus Lycomedes ante bellum Trojanum satis opinor notus, ob Achillis adfinitatem. Consule Statium et Apollodorum III. 12, 8. Pelasgi olim et Cares habuerunt, ut ex Nicolao apud Steph. constat. Postea Dolopes prædones tenere; sed hanc gentem expulit Cimon, cujus acta et expeditionem tradunt Diodorus, Plutarchus, Pausanias. Hinc Dicæarcho Πελασγία Σκῦρος. Thessaliæ adtributam scribere videtur Catullus in Epithalam. Pel. et Thet. Domum tota frequentat Thessalia. —Deseritur Scyros. Chalcidenses item possedisse ex numis ibi effossis cum hac inscriptione ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ, de quibus adi Tournefort I. 35. Idem tradit M. Heracleota. Demosthenis tempore Athenienses obtinuerunt, ut ex ejus in Callippum oratione et Strabone postea satis constat. In Philippi potestatem venisse credo circa Olymp. CX. Dein Bello Macedonico Ol. CXLVII.

Atheniensibus restitutum a Romanis prodidit Valerius Antias. Neronem juvenem ibi hæsisse nos certiores facit Diodorus Sardinianus in Epig. 6. Αἰγυβότου Σκῦροιο, &c. Quod ad vocem αἰγυβότου spectat, notandum est Scyrum abundasse optimæ notæ capris. Ita Strabo, Ælianus de Animal. III. 33. aliique, sed nec iis hodie destituti affirmant nuptera itinerantium scripta. Vide Paræmiographos in Capra Scyria, et Scyrius principatus. Auctor Sibyllinorum: Τλήμων Ἀντιόχεια, σὲ δὲ πάλιν οὐκ ἔτ' ἐροῦσιν, εἶνεκεν ἀφροσύνης Ἰταλῶς ἐπὶ δούρασι πίπτεις. Καὶ ΣΚΥΡΟΣ ΤΟΤΕ λοιμὸς ἔλοι, καὶ φύλισι αἰνή· et paulo post: Καὶ τότε γινώσκειν θεὸν οὐκέτι πρὴν ἔοντα, Ἀλλὰ χρόνῳ κραινοντα, καὶ ἐξολέκοντα γενεὰν Ἀνθρώπων μάλα πᾶσιν. Si ulla hic connexio, nec Sibyllina plane folia sint hi versus, respexisse putem ad annum Christi CXCIV. quo Nigrum Consulem ad imperium evexerunt Antiochenses. Illico enim stultitiæ suæ pœnas gravissimas Severo dederunt, in decretorio illo ad Issum prælio. Herodiani III. 4. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν διαγωνισαμένων, πολλοῦ τε ἐργασθέντος φόνου, ὡς καὶ τὰ βῆθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν βρόντων αἵματος πλεῖον ἢ ὕδατος κατάγειν εἰς θάλασσαν, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται. At Niger Antiochiam pervenit, καταλαβὼν δὲ φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον εἴ τις ΚΑΤΑΛΕΛΕΙΠΤΟ, οἰμωγῆν τε καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει, παῖδας τε καὶ ἀδελφοὺς θρηνοῦντων, γενόμενος ἐν ἀπογνώσει καὶ αὐτὸς ἀποδιδράσκει, &c. Ὁ δὲ Σεβήρος καθελὼν τὸν Νίγρον, τοὺς μὲν

σον, ἣν ᾤκουν Δόλοπες, ἠδραπόδισαν, καὶ ᾤκισαν αὐτοί.
 πρὸς δὲ Καρυστίους αὐτοῖς ἄνευ τῶν ἄλλων Εὐβοέων πό-
 λεμος ἐγένετο, καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν.
 Ναξίοις δὲ ἀποστάσι μετὰ ταῦτα ἐπολέμησαν, καὶ πο-
 λιορκία παρεστήσαντο, πρώτη τε αὕτη πόλις ξυμμαχίς 5
 παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 ὡς ἐκάστη ξυνέβη. * αἰτίαι δὲ ἄλλαι τε ἦσαν τῶν ἀπο-
 στάσεων, καὶ μέγιστα αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἐκδειαί, ^{being}
 καὶ λειποστράτιον εἰ τῷ ἐγενετο· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκρι-

1. ᾤκισαν] ἀποίκους ἀποστείλαντες δηλονότι. 2. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις.
 Πόλεμος ἐγένετο] μόνου γὰρ τῶν Εὐβοέων οὐχ ὑπήκουον Ἀθηναίων, ἀλλὰ διὰ
 τοῦτο πρὸς μόνους αὐτοὺς ἐπολέμησαν. 3. Καθ' ὁμολογίαν] ὁμολογεῖν ἐστὶ τὸ
 συμφανεῖν. 4. Ἐπολέμησαν] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 5. Παρεστήσαντο] ἐδού-
 λωσαν. 6. Παρὰ τὸ καθεστηκὸς] παρὰ τὸ νόμιμον καὶ πρέπον· ἐλεύθεροι γὰρ
 ἦσαν οἱ Ἕλληνες τότε. 7. Ἐκάστη ξυνέβη] ἀπὸ κοινοῦ, ἐδουλώθη. 8. Ἐκδειαί]
 ἐκδειαί ἐκούσιον, ἔνδειαί ἀκούσιον. Ἄλλως, ἔκδειαί, οὐκ ἔνδειαί· τούτστιν
 ἀπολείψεις, ἀτέλειαί. 9. Λειποστράτιον] τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι.

ΦΙΛΟΤΕ αὐτοῦ καὶ εἰ τινες οὐ μόνον
 ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης
 προσέθεντο αὐτῷ, παντὰς ΑΦΕΙΔΩΣ
 ἐκόλασε. Pro γενεὰν in Sibyll. le-
 gerim γενέθλην. Reliquam Scyri
 Historiam contextuit Du Can-
 gius Hist. Constant. Wass.

1. ἠδραποδίσαντο G.

ᾤκησαν F.H.Q.

* ᾤκισαν] Non dubito, quin
 ᾤκησαν, non ᾤκισαν scribendum
 sit. ΣΤΕΡΗ. Nihil mutandum vi-
 detur. Diodor. Sicul. XI. 272.
 Σκύρον δὲ, Πελασγῶν ἐνοικούντων καὶ
 Δολόπων, ἐξεπολιόρκησε· καὶ κτίστην
 Ἀθηναῖον καταστήσας, κατεκληρεύ-
 χησε τὴν χώραν. Corn. Nep. Cim.
 II. Scyrum—vacuefecit; sessores
 veteres urbe insulaque ejecit: a-
 gros civibus divisit. Hoc est,
 quod Thucydides dicit, Σκύρον ᾤκι-
 σαν Athenienses, duce Cimone.
 ΔΥΚ.

2. post δὲ omisi καὶ cum A.B.
 C.F.H.K.L.N.O.b.c.d.e.f.g.h.i.

καρυστίους Q. ^{alibi in a. 17}

4. μετὰ] καὶ μετὰ G.

6. καθεστηκὸς] εἰκὸς e.

δὲ] δὴ O.

7. ὡς] ἄν O.

8. ἔνδειαί G.K.L.O.d.i.

* Ἐκδειαί] Altera interpretatio
 Scholiastæ, ἀπολείψεις, ἀτέλειαί
 huic loco convenit. Ἐνδεια, ἰπο-
 ρία, penuria, hic locum non ha-
 bet. Ἐκδεια autem est, quum
 quis non totum solvit, quam re-
 liquationem vocat. Vid. Suid.
 in ἔκδεια, Vales. ad Harpocrat.
 h. v. et Salmas. de Mod. Usur.
 p. 713. Cur. Steph. et Port. ver-
 terint ejurationes tributorum et
 navium, non intelligo. Valla se-
 quutus est alteram scripturam:
 nam vertit tributorum penuria
 naviumque. De λειποστρατίῳ Poll.
 VIII. 40. Herodoto V. 27. est
 λειποστρατία. Vid. Thom. Mag.
 in λειποτάξιον. ΔΥΚ.

9. τῷ] τι L.O.P.Q.

βῶς ἔπρασσον καὶ λυπηροὶ ἦσαν, οὐκ εἰωθῶσιν οὐδὲ βου-
 λομένοις ταλαιπωρεῖν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. ἦσαν
 δέ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ
 ἄρχοντες, καὶ οὔτε ζυεστράτευον ἀπὸ τοῦ ἴσου, ῥαδίον τε
 προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τοὺς ἀφισταμένους. ὧν αὐτοὶ αἰ-
 τιοὶ ἐγένοντο οἱ ζύμμαχοι· διὰ γὰρ τὴν ἀπόκνησιν ταύτην
 τῶν στρατειῶν οἱ πλείους αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ᾧσι,
 χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἰκνούμενον ἀνάλαμα
 φέρειν, καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἤϋξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ
 10 τῆς δαπάνης ἦν ἐκείνοι ζυμφέροειν, αὐτοὶ δὲ, ὅποτε ἀπο-
 σταῖεν, ἀπαράσκευοι καὶ ἄπειροι ἐς τὸν πόλεμον καθί-
 σταντο.

* Ἐγένετο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποτα-
 μῷ ἐν Παμφυλίᾳ πεζομαχία καὶ ναυμαχία Ἀθηναίων
 15 καὶ τῶν ζυμμάχων πρὸς Μήδους, καὶ ἐνίκων τῇ αὐτῇ
 ἡμέρᾳ ἀμφότερα Ἀθηναῖοι Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρα-
 τηγούντος, καὶ εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς

Athenians m
 eiked 50 m

100.
 Duplex pu-
 gna apud
 Eurymed-
 dontem in Pam-
 (470 a
 Chr.); bel-
 lulum cum
 Thasiis,

Ἀκριβῶς ἔπρασσον] ἀπῆταν ἀνευδότηας. 1. Οὐκ εἰωθῶσιν] τοῖς Ἑλλησιν.
 3. Οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Πausanίαν, ἀλλ'
 ὡς ἄρχοντες δουλικῶς ἐχρῶντο ταῖς συμμάχοις. τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ, ἀντὶ τοῦ ἰλα-
 ρότητι. 5. Προσάγεσθαι] δουλοῦν. 6. Τὴν ἀπόκνησιν] τὴν ἀναβολήν.
 τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διὰ τὸν ὄκνον τοῦ στρατεύεσθαι. 7. Ἀπ' οἴκου ᾧσιν]
 ἀποδημήσωσι τῆς πατρίδος. 8. Τὸ ἰκνούμενον] τὸ ἀρκοῦν εἰς περιποίησιν
 τῶν νεῶν. Ἄλλως. τὸ φθάνον, τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῳ τιμῆματι τῆς νεῶς κα-
 ταβάλλειν. 10. Αὐτοὶ δὲ] ἤγουν οἱ σύμμαχοι. 11 Ἀπαράσκευοι] ἀδύ-
 ατοι. Καθίσταντο] ἐγένοντο. 16. Ἀμφότερα] πεζομαχίαν καὶ ναυμαχίαν.

2. προσαγαγόντες A.B.F.G.H.
 K.c.d.f.g.h.i.

3. ἐν] om. L.O.P.

5. δὲ ἦν αὐτοῖς προσάγεσθαι c.

6. οἱ] om. B.
 ταύτην] om. g.

7. ἀποικαι G.

8. τὸ] om. b.

11. ἄπειροι A.B.C.F.G.H.c.f.
 g.h. ceteri ἄποροι.

13. Ἐγένετο—διακοσίας] Dion.
 Halic. p. 142. WASS.

ἐπ'] ὑπ' Q.

Εὐρυμέδοντι] Locum memorat
 et res gestas Harpocraton. re-
 tulit ad annum IV. Artaxer-
 xis Euseb. Ol. LXXIX. 4.
 WASS.

14. καὶ ναυμαχία] om. e.

amouitūg, mallexto 200.

πάσας ἐς τὰς διακοσίας. χρόνω τε ὕστερον ξυνέβη Θασίους αὐτῶν ἀποστῆναι, διενεχθέντας περὶ τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ ἐμπορίων καὶ τοῦ μετάλλου, ἀ ἐνέμοντο. καὶ ναυσὶ μὲν ἐπὶ Θάσον πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν καὶ ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν· ἐπὶ δὲ Στρυμό-
5 να πέμφαντες μυρίους οἰκῆτορας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὡς οἰκιοῦντες τὰς τότε

1. Θασίους] Θάσος νῆσος ἀντικρυς τῆς Θράκῃς ἀντιπέρας τῆς νήσου μέταλλά ἐστι χρυσῶ. 2. Διενεχθέντας] διαφορὰν σχόντας. Περὶ τῶν] ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι παραχωρῆσαι τῶν ἐμπορίων καὶ τῶν μετάλλων, καὶ οὐκ ἠθούλοντο. Ἀντιπέρας] παροξυτόνας. Ἦνομα γὰρ ἐστὶ θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως, σύνθετον. 3. Ἀ ἐνέμοντο] σημειῶσαι περὶ τῶν μετάλλων, ὅτι καὶ Θουκυδίδης ἐν Θάσῳ ταῦτα γινώσκει, πλὴν ὅτι ἐν τῇ ἀντιπέρας λέγει. ταῦτα οἱ Θάσιοι ἐνέμοντο. 5. Ἀπέβησαν] ναυτικῶ δηλονότι στρατῶ. Ἐπὶ δὲ Στρυμόνα] ποταμὸς Ἀμφιπόλεως, λέγει δὲ νῦν αὐτὴν τὴν πόλιν. 7. Ὡς οἰκιοῦντες] οἰκειούμενοι, ἰδιοποιοῦντες.

1. ἐς τὰς διακοσίας] A.B.C.g. h: vulgo omittunt articulum.

Χρόνω δὲ ὕστ.] Diodorus non convenit cum Thucydide de tempore hujus Thasiorum defectio- nis, quam Thucydides ponit antequam Sparta terræ-motibus concuteretur, Diodorus autem post terræ-motum. Palmerius Exercitat. p. 109. HUDS.

τε A.B.F.G.H.N.f.g. ceteri δὲ. θασίους g.

Θασίους] Vid. Syncellum 4064. Aristot. Hist. An. 136. Motrayii Numus Tab. XXIX. ΘΑΣΙΟΝ. Ita scribunt Herodot. Strabo, Archestratus Γαστερονομία, Hege- mon Thasius, qui Cratini tem- pore floruit, Scylax, Hippocr. Pausan. Apollodor. M. Hera- cleota, Diodor. Polyænus, Ari- stophanes, Pl. Galenus Tom. II. 358. Plutarchus Bruto, Dionys. Perieg. Schol. Homeri Od. κ'. 235. Chron. Paschale, Clemens Alex. Zenobius apud Suidam, Hesychius Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶν-

τος, sed ibi legendum γένος Ἀγ. pars est Epig. Simonidis, vid. Pausan. Phocic. cap. XXVII. Ex Latinis Virg. Staius, Varro, Cloatius Verus apud Macrob. Mela, Nepos, geminant Xeno- phon Hist. Gr. I. 432. Ptole- mæus: at uterque insulam in- telligit. Urbem Xenophon alibi Θάσον vocat. Livii exemplaria, et Excerpta Polybii variant. Pli- nius IV. 12. 23. Thassus, opi- nor male. De Urbis excidio sub Lysandro consule Diodorum XIII. p. 388. WASS.

2. τῶν ἐν] om P.

ἐν τῇ] om. C.I.K.d.e.i.

ἀντιπέραν I.

3. θράκῃς I.d.i.

4. θάσου P.Q.g. θάσον A. Di- onysius Periegeta v. 523. ὠγυγίη τε θάσος Δημήτερος ἀκτῆ.

5. στρυμόνα L.g.h.i.

7. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] om. f. οἰκιοῦντες A.B.C.H.K.L.O.Q.

g. ceteri οἰκειοῦντες.

καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς νῦν δὲ Ἀμφίπολιν, τῶν μὲν Ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ ἐκράτησαν ἅς εἶχον Ἡδωνοὶ, προσελθόντες δὲ τῆς Θράκης εἰς μεσόγειαν διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ τῇ Ἡδωνικῇ ὑπὸ τῶν Θρακῶν ζυμπάντων, οἷς πολέμιον ἦν 5 τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοὶ κτιζόμενον. * Θάσιοι δὲ νικηθέντες μάχαις καὶ πολιορκούμενοι Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπαμῦναι ἐκέλευον ἐσβαλόντας εἰς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ ὑπέσχοντο μὲν κρυφα τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἔμελλον, διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμῶ, ἐν

ΙΟΙ.
quibus cum
auxilium
clam pro-
misissent
Lacedæmo-
nii, et terra
motu et se-
ditione Hel-
lotum impe-
diuntur.

1. Ἀμφίπολιν] Ἀμφίπολις εἶρηται διὰ τὸ περιβρέεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ.
5. Θάσιοι δὲ νικηθέντες] πάλιν τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἀκολουθῶν μετέβη ἐπὶ τοὺς Θασίους, μεταξὺ τάξας τὰ τῆς Ἀμφιπόλεως. 7. Ἐπαμύνειν] τέως γὰρ

1. Καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς] Appellationis originem indicat Hyginus, Fab. LIX. cum ait, novies Phyllidem eo die, quo Demophoontis reditum præstolabatur, litus versus cucurrisset: indicatque id Coluthus lib. de raptu Helenæ. Vide Meursium de Regn. Athen. l. 3. c. 7. Huds. Errorem Stephani, qui in Ἀμφίπολις etiam Μυρίκην et Ἡϊόνα dictam scribit, redarguunt ibi Interpretes, et Voss. ad Scylac. p. 64. Ed. Gron. Duk.

2. προσελθόντας d.h.i. προσελθόντες L.O.P.

3. διέφθειραν C.
δραβίσκῳ C.f. δραμήσκῳ B.G.
δραμίσκῳ g.h.

Δραβήσκῳ] Stephanus Δραβήσκος. Geogr. MS. Vatic. Δράβησκος, teste Holstenio. Vid. Appianum B. Civil. IV. 650. Strabonis Epit. lib. VII. in fin. male Δραβίσκος. Latini scriptores, haud memorant. Vid. Nostrum IV. 102. Campi cujusdam nomen esse videtur. WASS. Apud Appian.

quoque l. d. Δραβίσκος. Stephano χωρίον, id est, locus, vel campus, non oppidum, ut Cellar. II. Geogr. 13. qui hoc etiam non obscure ex Thucydidis verbis conjici putat. Si hoc conjicere voluit ex his διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ, non firma est illius conjectura. Nam ἐν nominibus urbium additum sæpe notat τὴν περίχωρον. Steph. Ἰσσοῦς—ἐν ἡ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησε. Lucian. de Conscrib. Histor. p. 621. τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνομένας σφαγὰς. Vid. Perizon. ad Ælian. II. V. H. 25. Straboni in Epit. l. d. est πόλις, et MS. Vatic. apud Holsten. ad Steph. Δράβησκος Ἡδωνῶν πόλις ἐν Θράκη. Idem colligi potest ex Appiano de situ Philipporum: ἐκ δὲ τῆς δύσεως πεδίον μέχρι Μυρκίου τε καὶ Δραβίσκου. Add. infr. ad cap. 113. Duk.

4. ἰδωνικῇ L.

6. μάχη C.K.L.O.P.Q.d.e.i.

7. ἐπαμῦναι A.F.L. ἐπαμύναι B.
H.K.c.g.h.i. vulgo ἐπαμύνειν.

9. ἔμελλον] ἐκέλευον e.

ᾧ καὶ οἱ Εἰλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν περιόικων Θουριᾶταί τε καὶ Αἰθεεῖς ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν. πλεῖστοι δὲ τῶν Εἰλωτῶν ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων τότε δουλωθέντων ἀπόγονοι· ἢ καὶ Μεσσήνιοι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐν Ἰθώμῃ πόλεμος καθειστήκει Λακε- 5 δαιμονίοις· Θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι ὠμολόγησαν Ἀθηναίοις, τείχος τε καθελόντες καὶ ναῦς παραδόντες, χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν, τήν τε ἡπειρον καὶ τὸ μέταλλον ἀφέντες. * Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν 10 Ἰθώμῃ ἐμῆκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ἔμῃμαχους καὶ Ἀθηναίους· οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρα-

102.
Quo quidem
in bello,
cum Itho-
men expu-
gnare non

φίλοι ἦσαν. 1. Οἱ Εἰλωτες] Ἔλος πόλις τῆς Λακωνικῆς, ἣς οἱ πολῖται ἐκαλοῦντο Εἰλωτες. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν Εἰλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. 4. Ἡ] τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ καθό, διό. 5. Ἐν Ἰθώμῃ] ἢ Ἰθώμῃ τῆς Μεσσηνιακῆς μοίρας ἦν. αἰλούσης οὖν τῆς Μεσσηνίας, ὅσοι τῶν περίξ ἀπέστησαν, ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν, ὡς ἐχθρὰν οὖσαν Λακεδαιμονίων. 8. Ὅσα ἔδει] ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. 10. Λακεδαιμόνιοι δὲ] ἀρχὴ τῆς διαφορᾶς τῶν Λακεδαιμονίων

1. παροίκων C.I.K.L.O.P.Q.c.
d.e.i.

2. εθεεῖς I. αιθνεεῖς A.B. αιθειεῖς
K. αιθαιεῖς Tusanus.

Αἰθεεῖς] Non ita Gentile ab Αἰθαία secundum Stephanum Byzant. formari debet, neque ita apud Thucydidem legisse videtur. Quis autem veram servaverit lectionem tute ipse judicabis. HUDS. Αἰθεεῖς] Situm hujus populi ignorat Cellar. p. 767. urbs Αἰθαία Stephano, qui Philochorum exseribit. Apud eum Αἰθαία, et inde gentile Αἰθαιεῖς. Suidas Ἄιθες, ἔθνικόν. Antiqui omnes, quam Græci quam Latini, hac in re plane silent. De secessione vid. Pausan. Mess. IX. Gr. mox δὲ καὶ τῶν Εἰλ. sed

præcedit. WASS.

ἐς] ἐπ' K.L.O.Q.d.e.

δὲ καὶ τῶν K.

3. μεσσηνίων F.H.K.L.N.O.d.e.

g. Sic μεσῆνιοι 2, 9. H.L.O.g.; 2, 25. B.L.O.Q.g.; 7, 57. D. μεσσηνίων H.K.L.O.d.i.; 2, 102. C.L.O.P.Q.e.; 3, 75. L.O.d.e.; 3, 88. L.O.P.d.e.: μεσσηνίους 3, 81. E.K.L.O.P.d.: μεσῆνῆν 3, 90. K.L.O.Q.d.e.; 6, 50. et 74. vulgata.

δουλωθέντων τότε L.O.P.Q. τότε om. b.

4. ἦ] οἱ K.i.

5. οὖν] om. A.B.F.H.g.h.

8. τε] om. i.

παραδοῦναι L.P.

11. ὁ πόλεμος] om. f.

τηγοῦντος πλήθει οὐκ ὀλίγω. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκα-
 λέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδοκουν ^{ὀλιγὸν ἀδύνατοι} εἶναι, τοῖς δὲ
 πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο
 βία γὰρ ἂν εἶλον τὸ χαρίον. καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς
 5 στρατείας πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ
 ἐγένετο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χαρίον βία οὐχ
 ἠλίσκετο, δείσαντες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν
 νεωτεροποιίαν, καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἠγησάμενοι, μὴ τι,
 ἢ παραμείνωσιν, ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθώμῃ πεισθέντες νεωτερί-
 10 σωσι, μόνους τῶν ζυμμάχων ἀπέπεμψαν, τὴν μὲν ὑπο-
 ψίαν οὐ δηλοῦντες, εἰπόντες δὲ ὅτι οὐδὲν προσδέονται αὐ-
 τῶν ἔτι. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐγνώσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι
 λόγῳ ἀποπεμπόμενοι, ἀλλὰ τινος ὑπόπτου γενομένου
 καὶ δεινὸν ποιησάμενοι, καὶ οὐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακε-
 15 δαιμονίων τοῦτο παθεῖν, εὐθύς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες
 τὴν γενομένην ἐπὶ τῷ Μήδῳ ζυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς,
 Ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ζύμμαχοι ἐγένοντο· καὶ
 πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ
 ζυμμαχία κατέστη. * οἱ δ' ἐν Ἰθώμῃ δεκάτω ἔτει, ὡς
 20 οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, ζυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαι-

possent, A-
 thenienses
 in auxilium
 vocati, duce
 Cimone,
 succurrunt.
 At illi, sus-
 picione du-
 cti, Athe-
 nienses, op-
 pido non-
 dum capto,
 dimittunt;
 quod hi mo-
 leste ferent-
 es, et cum
 Argivis statim societa-
 tem iniur-
 runt, et,

B. C. 455
 103.
 cum Ithome
 ita se dedi-

καὶ Ἀθηναίων, κατὰ τὸν Ἀριστείδην γ. 2. Τῆς δὲ πολιορκίας] τὸ δὲ ἀντὶ
 τοῦ γάρ. 3. Τούτου] τοῦ τειχομαχεῖν, τῆς τέχνης, δηλονότι. 8. Ἀλλο-
 φύλους ἅμα ἠγησάμενοι] ὅτι οἱ μὲν Δωριεῖς, οἱ δὲ Ἴωνες. 12. Οὐκ ἐπὶ τῷ
 βελτίονι λόγῳ] ἀλλ' ἐπὶ ὑποψίᾳ. μετὰ σπουδῆς γὰρ αὐτοὺς καλέσαντες εὐ-
 τελεῶς ἀπέπεμψαν. 18. Ἀμφοτέροις] Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις. 20. Ἀν-

- 1. ἐκαλέσαντο K.
- 2. τοῖς] τῆς I.K.L.N.O.P.Q.c.
- f.g.h.i.
- 4. εἶχαντο χωρεῖαν f.
- 6. τὸ χαρίον] om. d.i.
- 7. δῆσαντες h. δεισάντων g.
- 9. παραμένωσιν P.
 νεωτεροποιήσωσι C.
- 10. μὲν οὖν ὑποψίαν d.i.

- 11. οὐ] μὴ d.i.
- 12. οἱ] οὐ C.
- ἐγνώσαν] om. A.B.F.g.h.
- 14. οὐκ] om. K.
- 16. ἐπὶ] ἐν N.
- μῆδῳ] δημῷ e.
- 18. ὄρκοι] om. b.
- καὶ] om. g.

disset, ut
Messeniis
liceret dis-
cedere, Nau-
pactum his
habitandam
tradiderunt.
Megarenses
quoque ad
Athenien-
ses transie-
runt.

μονίους ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι καὶ
μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς· ἦν δέ τις ἀλίσκηται, τοῦ
λαβόντος εἶνα. δοῦλον. ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις Πυθικὸν πρὸ τοῦ, τὸν ἰκέτην τοῦ Διὸς τοῦ
Ἰθωμήτα ἀφιέναι. ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ καὶ παῖδες καὶ 5
γυναῖκες· καὶ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι δεξάμενοι κατ' ἔχθος
ἤδη τὸ Λακεδαιμονίαν εἰς Ναύπακτον κατώκισαν, ἦν
ἔτυχον ἡρηκότες νεωστὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐχόντων.
προσεχώρησαν δὲ καὶ Μεγαρῆς Ἀθηναίοις εἰς ζυμμαχίαν,
Λακεδαιμονίαν ἀποστάντες, ὅτι αὐτοὺς Κορίνθιοι περὶ γῆς 10
ὄρων πολέμῳ κατεῖχον· καὶ ἔσχον Ἀθηναῖοι Μέγαρα
καὶ Πηγάς, καὶ τὰ μακρὰ τείχη ὠκοδόμησαν Μεγα-

τέχειν] μάχεσθαι. 1. Ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ ἐξίεναι. ἰδίωμα
δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. 3. Ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον] αἰτίαν λέγει τοῦ μὴ
ἀποκτεῖναι αὐτοὺς, δέκα ἔτη ποιήσαντας ἐν τῷ πολέμῳ. 5. Ἰθωμήτα]
Δωριστί. 8. Ἐτυχον ἡρηκότες] ἀντὶ τοῦ ἐκράτησαν. 9. Προσεχώρησαν]
προσῆλθον. αὐκ ἐβούλοντο γὰρ αὐτοῖς βοηθεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 10. Περὶ
γῆς ὄρων] ἐμάχοντο αὐτοῖς ἕνεκεν ὀρίων τῆς γῆς. 12. Πηγάς] Πηγαὶ ἐμπό-

1. τε] om. C.d.
2. μηκέτι K.L.O.P.Q.i.
αὐτῆς] αὐτοὶ K.
4. τοῦ διός] om. K.
5. ἰθωμήτου O.

De Jove Ithomete vid. quos
laudat Holsten. ad Stephan. in
Ἰθώμη. Scholiastes ait Ἰθωμήτα
Dorice dici, pro Ἰθωμήτου scilicet.
Si Thucydides postremam
syllabam Dorice extulit, credi-
bile est, eum idem sequutum in
illa, quæ præcedit, et scripsisse
Ἰθωμάτα. Nam hoc est Doric-
cum. Steph. Ἰθωμήτης—καὶ Δω-
ρικῶ τρόπῳ Ἰθωμάτας. Et sic Paus.
Messen. cap. XXVI. et XXXIII.
Duk.

6. οἱ ἀθηναῖοι C.
7. τὸ] τῶν K.d.g.
8. εἰρηκότες B.

9. Μεγαρῆς] Hæc est Attica
terminatio, ut Ἀχαρνῆς, Πλαταιῆς
et alia hujusmodi. Vid. Steph.
Append. Thes. p. 13. et 30.
De Pegis et Nisæa Holsten. ad
Steph. Quæ hic et ap. Herod.
I. 59. Νίσαια, Stephano et aliis
est Νισαία, de quo monet Syl-
burg. ad Pausan. Attic. cap.
XXXIX. Scholiastæ Theocr.
XII. Id. 27. Νίσαια, quod ibi e-
mendat Heinsius. Ab hoc Me-
garenses Græciæ cognomine Ni-
sæorum a Megarensibus Siciliae
distingui adnotat Casaub. ad A-
then. XIV. 22. Ovid. tamen
Epist. XV. 54. Nisiades dicit de
Megarensibus Siciliae. Duk.

10. αὐτοῖς c.f.
11. εἶχον C.

Ægyptio-
rum accita,
Nilum oc-
cupat et
duas Mem-
phidis par-
tes capit.

ἀπολιπόντες τὴν Κύπρον, καὶ ἀναπλεύσαντες ἀπὸ θα-
λάσσης εἰς τὸν Νεῖλον, τοῦ τε ποταμοῦ κρατοῦντες καὶ
τῆς Μέμφιδος τῶν δύο μερῶν, πρὸς τὸ τρίτον μέρος, ὃ
καλεῖται Λευκὸν τείχος, ἐπολέμου· ἐνῆσαν δὲ αὐτόθι
Περσῶν καὶ Μήδων οἱ καταφυγόντες καὶ Αἰγυπτίων οἱ 5
μὴ ξυναποστάντες.

105.

Apud Ha-
lias victi ab
Corinthiis
et Epidau-

* Ἀθηναίοις δὲ ναυσὶν ἀποβᾶσιν εἰς Ἀλιάς πρὸς Κοριν-
θίους καὶ Ἐπιδαυρίους μάχη ἐγένετο, καὶ ἐνίκων Κοριν-
θιοι. καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι ἐναυμάχησαν ἐπὶ Κεκρυφα-

2. Καὶ τῆς Μέμφιδος] φασὶ γὰρ ὅτι τρία τείχη εἶχεν ἡ Μέμφις. τῶν οὖν
δύο ληφθέντων, πρὸς τὸ τρίτον ἡ μάχη ἐγένετο. λευκὸν δὲ ἐκαλεῖτο, ὡς τῶν
ἄλλων μὲν ἀπὸ πλίνθων ὀσκευασμένων, ἐκεῖνον δὲ ἀπὸ λίθων. 4. Αὐτόθι] ἐν
τῷ Λευκῷ τείχει. 5. Οἱ μὴ ξυναποστάντες] τοῦ Ἰνάρου. 7. Ἐς Ἀλιάς]
Ἀλιαὶ δὲ ξυτόνας πόλις Πελοποννήσου, περὶ Τροϊζήνα, τῆς Ἀργολικῆς μοίρας.
Πρὸς Κορινθίους] διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν Ἐπιδαυρίων πρὸς Κορινθίους. 9.
Ἐπὶ Κεκρυφαλείᾳ] νῆσος αὕτη περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.

1. ἀπὸ τῆς θαλάσσης Κ. ἐπὶ θα-
λάσσης g.

5. οἱ] om. g.

6. μὴ] om. G.L.O.

7. Ἐς Ἀλιάς] Strabo VIII.
373. Ἐρμιόνη ἐστὶ τῶν οὐκ ἀσήμεων
πόλεων ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν Ἀ-
λιεῖς λεγόμενοι, θαλαττοῦργοί τινες
ἄνδρες. Vid. Diodor. XI. p. 282.
Eustath. Ἀλίης perperam scribit.
Vid. Steph. et Hesych. in ἀλική.
Scylax p. 20. Μετὰ τὴν Ἐπιδου-
ρείαν χώραν, Ἀλία, καὶ λιμὴν. Pau-
san. II. 36. ἡ Ἀλική τὰ μὲν ἐφ'
ἡμῶν ἐστὶν ἔρημος. Vid. Xenoph.
Hist. Græc. 515. b. 624. d. Ἀ-
λεὺς etiam Δήμος τῆν Κῶ Schol.
Theocr. Confer Nostrum 115.
23. Demosth. in Olymp. p. 691.
ΑΛΑΙΕΤΣ Insc. vet. in Bacchi
Theat. Athen. NIKON ΑΤΣΙΟΥ
ΑΛΙΕΤΣ Wheler. 366. Vid. Pau-
san. VI. 334. WASS. Inscriptio
hæc pertinet ad Halæenses ex
δήμῳ Ἀττικο, cui Ἀλαὶ nomen
erat. De quo Meurs. de Populis

Attic. Duk.

Καὶ ἐνίκων Κορ.] Cum Thucy-
dide pugnat Diodorus Sic. qui
victoriam adjudicat Atheniensibus
p. 282. Ed. Steph. Cum
Thucydide tamen consentit Trogus,
et cum Atheniensis fuerit
Thucydides, plus fidei meretur,
quam Diodorus. Palmerius.
HUDS. Est in Palmer. Exercit.
p. 45. qui respicit ad ea, quæ
leguntur in Justin. III. 6. ubi
etiam Interpretes adnotant, tum
Athenienses a Peloponnesiis ad
Halias victos esse. Sed si de hac
pugna sensit, nonnulla aliter ac
Thucydides, et perperam, scri-
bit. Duk.

9. καὶ] om. f.

κεκρυφαλείᾳ K.L.O.P.Q.e. κρυ-
φαλείᾳ d.

Κεκρυφαλείᾳ] Cum Ar. C. scri-
bit Diodor. p. 282. d. κεκρυφαλείᾳ
male. Κεκρυφάλιον est reticulum
muliebre, unde ad retis et sto-
machi cavitatem transfertur. Vid.

λεία Πελοποννησίων ναυσί, καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. πολέμου
 δὲ καταστάντος πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναῖοις μετὰ ταῦτα
 ναυμαχία γίνεταί ἐπ' Αἰγίνῃ μεγάλη Ἀθηναίων καὶ
 Αἰγινήτων, καὶ οἱ ζύμμαχοι ἑκατέροις παῖσαν· καὶ
 5 ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ ναῦς ἐβδομήκοντα λαβόντες αὐτῶν
 ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν καὶ ἐπολιόρκουν, Λεωκράτους τῷ
 Στρούβου στρατηγούντος. ἔπειτα Πελοποννήσιοι ἀμύνειν
 βουλόμενοι Αἰγινήταις ἐς μὲν τὴν Αἴγιαν τριακοσίους
 ὀπλίτας πρότερον Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων ἐπικούρους
 10 διεβίβασαν, τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον καὶ
 ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν Κορίνθιοι μετὰ τῶν ζυμμά-
 χων, νομιζόντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς
 Μεγαρεῦσιν, ἐν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ
 ἐν Αἰγύπτῳ ἦν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστή-
 15 σεσθαι αὐτούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ μὲν πρὸς Αἰγίνῃ στρα-
 τευμα οὐκ ἐκίνησαν, τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἱ

riis Atheni-
 enses, apud
 Ceeryphale-
 am vincunt
 Peloponne-
 sios. Bellum
 cum Ægi-
 netis, in
 quo, acri
 pugna na-
 vali com-
 missa, A-
 thenienses
 victores in
 insulam de-
 scendunt et
 urbem obsi-
 dent. Co-
 rinthii, ut
 eos aver-
 tant, et sub-
 sidia mit-
 tunt Ægi-
 netis, et Me-
 garidem in-
 vadunt; sed
 a seniori-
 bus, qui A-
 thenis duce
 Myronida
 occurrunt,

1. Πόλεμον δὲ] οὔτος διὰ τὰ ἀγάλματα πρὸ τῶν Μηδικῶν ἤρξατο. 3. Ναυ-
 μαχία] αὕτη ἢ ναυμαχία μετὰ τὰ Μηδικά. 5. Αὐτῶν] τῶν Αἰγινήτων
 δηλονότι. 6. Ἐπολιόρκουν] τὴν Αἴγιαν δηλονότι. 10. Τὰ δὲ ἄκρα] λεί-
 πει τὸ, ὕστερον δέ. Γερανείας] Γερανεία ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Μεγαρίδος,
 νεῦον εἰς τὴν μεσόγειαν, καὶ ἐπιμηκεῖς· καὶ ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτως ὀνομάζε-
 ται. 13. Στρατιᾶς πολλῆς] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

Aristot. Hist. An. II. ult. He-
 sych. Schol. Nicandri p. 30.
 Aldin. Unus, opinor, Plinius
 hanc insulam agnoscit. Κερκυ-
 φαλία etiam cum Diodoro Ari-
 stides I. 269. WASS. Præter
 Plinium H. N. 4, 12. princ.
 etiam Schol. ad h. l. Thucyd.
 et alii apud Stephanum insulam
 esse dixerunt. Locum Aristidis
 descripsit Photius in Biblioth.
 qui itidem habet Κερκυφαλία.
 Adnotavit Harduin. ad Plin.
 Errorem Stephani in Historia
 observant ad eum Interpretes.
 DUK.

1. ναυσί] om. G.
 2. αἰγινήτας e. qui ita solet.
 3. μεγάλη] om. d.
 5. Ἐβδομήκοντα] Ita Libri, qui-
 bus accedit etiam Lysias in O-
 rat. Funebri p. 510. De nume-
 ro consentit etiam Diodor. XI.
 282. d. p. 152, l. 2. μάχης ἰσορ. γ.
 C. meliore ordine. WASS.
 10. γερανείας A.B. qui nusquam
 aliter.
 12. τοῖς μεγαρεῦσιν] αὐτοῖς G.
 13. τε] τῇ F.K.N.
 14. καὶ] om. e.
 βοηθῶσιν] φοβηθῶσιν C.e.
 16. ἐνικήσαν I.

bis repel-
luntur,

τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνῶνται ἐς τὰ Μέ-
γαλα, Μυρανίδου στρατηγούντος. καὶ μάχης γενομένης
ἰσορροπού πρὸς Κορινθίους διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ
ἐνόμισαν αὐτοὶ ἐκάτεροι οὐκ ἔλασπον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ.
καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι (ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον) 5
ἀπελθόντων τῶν Κορινθίων τροπαῖον ἔστησαν· οἱ δὲ Κορίν-
θιοὶ κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων, καὶ
παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα,
ἐλθόντες ἀνθίστασαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ὡς νικήσαντες.
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοηθήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων τοὺς τε 10
τὸ τροπαῖον ἰστάντας διαφθείρουσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ζυμ-
βαλόντες ἐκράτησαν. * οἱ δὲ νικάμενοι ὑπεχώρουν· καὶ τι
αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον, προσβιασθὲν καὶ διαμαρτὸν τῆς
ὁδοῦ, ἐσέπεσεν ἐς τοῦ χωρίου ἰδιώτου, ᾧ ἔτυχεν ὄρυγμα

106.
et pars eo-
rum inter-
cepta inter-
imitur.

6. Τροπαῖον ἔστησαν] διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τοὺς Κορινθίους. 7. Κακιζό-
μενοι] ψεγόμενοι, ὅτι νέοι ὄντες ὑπὸ γερόντων ἠττήθησαν. 8. Παρασκευ-
ασάμενοι] ὀπλισθέντες. 9. Ἀνθίστασαν τροπαῖον] ἐναντίον τροπαῖον
ἔστησαν. 10. Ἐκβοηθήσαντες] μετὰ βοῆς ἐξελθόντες. 11. Ζυμβαλόν-
τες] συμπεσόντες εἰς μάχην. 12. Οἱ δὲ] οἱ Κορίνθιοι. 13. Αὐτῶν] τῶν
Κορινθίων. Προσβιασθὲν] μετὰ βίας ἀπεληλαθὲν. 14. Ἐσέπεσεν ἐς τοῦ]

3. ἰσορροπού γενομένης O.

4. ἕκαστοι c.

ἔλαττον f.

7. κομιζόμενοι d.i.

8. ὕστερον] om. h.

9. ὡς δῆθεν νικήσαντες g.

10. ἐκβοηθήσαντες A.B.F.G.H.

L.N.O.P.h. vulgo ἐκβοήσαντες.

Ἐκβοήσαντες, quod habent qui-
dam MSS. onoscit Schol. Nos-
ter cap. 107. eodem significatu
ἐβοήθησαν. De hac voce ampli-
andum puto, quia apud Home-
rum βοήν ἀγαθὸς et apud Æschy-
lum in Supplic. εἰ βραδύνοιμεν βοῆ.
ubi βοῆ pugna, et auxilium. Apud
Nostrum aliosque αὐτοβοεῖ primo
incursu valet: alibi quidem ple-
nius, ἐμβοήσαντες, ἀθροῖο ἄρμησαν.
Vid. Esaiam XLII. 13. WASS.

Ἐκβοηθεῖν, ἐπιβοηθεῖν, et alia cum
βοηθέω et præpositione compo-
sita, satis usitata sunt. Sed vix
credo vel simplex βοιάω, vel alia
ex hoc et præpositione compo-
sita, ea significatione, quam hic
locus postulat, apud probatos
Scriptores inveniri. Nec magis
puto huic loco convenire ἐκβοή-
σαντες, quam si quis cap. 107.
pro ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτοὺς velit di-
cere ἐβόησαν ἐπ' αὐτούς. DUK. Cf.
Wesseling. ad Diodor. 13. p. 730.

11. τῶ] om. L.O.P.Q.

ζυμβάλλοντες C.

12. καὶ αὐτῶν τι K.N. καὶ τοὶ
αὐτῶν τι G.d.g.h.i. καὶ τι αὐτῶν τι
B.c.

14. ἐπέπεσεν O.

τοῦ] τι K.N.c.

μέγα περιεῖργον καὶ οὐκ ἦν ἕξοδος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γνό-
τες κατὰ πρόσωπόν τε εἶργον τῆς ὀπλίταις, καὶ περι-
στήσαντες κύκλῳ τοὺς ψιλούς κατέλευσαν πάντας τοὺς
ἐσελθόντας. καὶ πάθος μέγα τούτῳ Κορινθίοις ἐγένετο.

5 τὸ δὲ πλῆθος ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἐπ' οἴκου.

455 * Ἦρξαντο δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ τὰ μα- 107.
κρὰ τείχη ἐς θάλασσαν Ἀθηναῖοι οἰκοδομεῖν, τό τε Φαλη- Cum Spar-
ρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. καὶ Φωκέων στρατευσάντων ἐς tani circa
Δωριᾶς, τὴν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν, Βοῖον καὶ Κυτί- idem tem-
10 νιον καὶ Ἐρινεόν, καὶ ἐλόντων ἐν τῶν πολισμάτων τούτων, pus Dorien-
οἱ Λακεδαιμόνιοι, Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου ὑπὲρ sibus contra
Πλειστοάνακτος τοῦ Πausανίου βασιλέως, νέου ὄντος Phocenses
opem tulis-
sent, rede-
untibus vias
intercluden-
t Athe-
nienses una

τὸ ἐξῆς, εἰς τινος χωρίον ἰθάτου, οὐχὶ δὲ δημόσιον χωρίον, ἀλλ' ἰδιωτικόν, περι-
κλείου τοῖς ἐμβάσι. 1. Καὶ οὐκ ἦν ἕξοδος] τοῖς ἐμβάσι, διὰ τοῦ ἄλλου μέ-
ρους δηλονότι. 2. Κατὰ πρόσωπον] καθ' ὃ μέρος εἰσῆλθον. Εἶργον] ἐκώλουν
ἐξελθεῖν. 5. Τὸ δὲ πλῆθος] τὸ σαθὲν τῶν Κορινθίων. 7. Τό τε Φάλη-
ρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ] ἕως τοῦ Φαληρικοῦ καὶ ἕως τοῦ Πειραιᾶς. 8. Ἐς
Δωριᾶς] Δωριᾶς Ἀττικᾶς, ἀντὶ τοῦ Δωριεᾶς. 9. Βοῖον καὶ Κυτίνιον καὶ Ἐρι-
νεόν] αὗται αἱ τρεῖς πόλεις περὶ τὸν Παρνασσὸν εἰσὶ. 10. Ἐλόντων] τῶν

2. τε] om. g.

3. κατέλευσαν B.

4. τούτῳ μέγα c.d.e.f.

ante κορινθίους onisi articulum
cum A.B.C.F.G.H.N.c.f.g.

5. ἀπεχώρησαν g.

7. ἐς θάλασσαν ἀθηναῖοι A.B.F.
G.H.c.f.g.h. οἱ ἀθηναῖοι ἐς θάλασ-
σαν K. ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν vulgo.

8. Ἐς Δωριᾶς, τὴν Λακ. μητρ.]
Lacedaemonii, qui a Doriensibus
traxerunt originem, initio urbes
tantum tres tenebant; Bœum,
Cytinium, et Erineum: hinc
progressi, auctis viribus, Græ-
ciæ imperium obtinuerunt. Vide
Meursii Miscell. Lacon. l. 3. c.
9. HUDS.

Δάριον infr. III. 92. WASS.

9. τὴν] τῶν K.

βυὸν F.H. βιὸν Q.

Βοῖον] Vid. Hesychium in Λι-
μοδαριεῖς. Strabon. et Steph. Ἐρι-
νεόν. Steph. aliquando Ἐρίνειος.
Sic sane Plato p. 106. confer
Philochorum, apud D. Halic. p.
198. Aristides Leuctr. Κοτίνιον
male. WASS. In Diodor. L. XI.
pag. 283. perperam Κυτίνιον, Ἐ-
ρίβυον, καὶ Ἐριναιόν. DUK.

σκυτίνιον Ἀ. γ. κτίνιον I.

11. Νικομήδους τῷ. Κλ.] Dio-
dorus Sic. pag. 273. habet Νι-
κομ. Κλεομένους, proculdubio Li-
brarii errore. HUDS.

κλεοβρότου g.

12. Τοῦ Πausανίου βασιλέως]
Minus proprie Thucydides eum
semel iterumque, qui regnum
pro pupillo gubernabat, regem
vocat. Pausanias enim non erat
rex, sed tutelam gerebat regis

cum Argivis
alisque so-
ciorum, et-
iam Thes-
salis, qui ta-
men in ipsa
pugnae con-
tentione ad
Lacedæmo-
nios transi-
erunt.

ἔτι, ἡγουμένου, ἐβοήθησαν τοῖς Δωριεῦσιν ἑαυτῶν τε πεν-
τακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις καὶ τῶν ζυμμάχων μυ-
ρίοις, καὶ τοὺς Φωκέας ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀπο-
δοῦναι τὴν πόλιν ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ κατὰ θάλασσαν
μὲν αὐτοὺς, διὰ τοῦ Κρισαίου κόλπου εἰ βούλοιντο περαι- 5
οῦσθαι, Ἀθηναῖοι ναυσὶ περιπλεύσαντες ἔμελλον κωλύ-
σειν· διὰ δὲ τῆς Γερανείας οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐ-
τοῖς, Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρα καὶ Πηγάς, πορεύεσθαι.
δύσοδος τε γὰρ ἡ Γεράνεια, καὶ ἐφρουρεῖτο αἰεὶ ὑπὸ Ἀθη-
ναίων· καὶ τότε ἤσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας καὶ ταύτη 10
κωλύσειν. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμείνᾳσι σκέ-
ψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται. τὸ
Φωκέων. 4. Καὶ κατὰ θάλασσαν] τὸ ἐξῆς, καὶ αὐτοὺς, εἰ βούλοιντο περαι-
οῦσθαι κατὰ θάλασσαν, τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔμελλον οἱ Ἀθηναῖοι ναυσὶ
κωλύσειν. 7. Οὐκ ἀσφαλὲς] οὐκ ἀκίνδυνον. Ἐφαίνετο αὐτοῖς] ἀπὸ κοινῆ
τὸ περαιοῦσθαι. 9. Δύσοδος] δυσπρόρευτος. 11. Σκέψασθαι] βουλευσα-

Plistarchi: qui cum diem obie-
rit vixdum annos pubertatis at-
que regnum consequutus, ei suc-
cessit Plistoanax, Pausaniæ tu-
toris filius. Vide Meursium de
Regno Laced. c. 12. HUDS. Re-
gem Lacedæmoniorum vocant
etiam Plutarch. Consol. ad Ap-
pollon. p. 182. Ed. Steph. Sui-
das in Πανσανίας, et Schol. Ari-
stoph. Equit. 84. Hic βασιλέως
ad Πλειστοάνακτος referri potest.
Duk.

1. ἔτι ὄντος f.

3. ἀναγκάσαντες ὁμολογίᾳ f.

4. θάλατταν f.

5. κρισαίου A.B.C.F.I.g. vulgo
κρισσαίου.

Κρισσαίου] Reg. Κρισαίου. Sic
Steph. et alii, sed plerique Κρίσ-
σα, et Κρισσαῖος. Vid. Holsten.
ad Steph. Palmer. Græc. Antiq.
VI. 4. et Muncker. ad Antonin.
Liber. C. VIII. Duk.

6. κωλύειν A.F.H.N.

7. γερανίας A.B. et mox γερα-
νία. Infra 4, 70. γερανία A.B.F.
H.q.f.

ἀσφαλῆς K.

αὐτοῖς ἐφαίνετο C.

9. Δύσοδος τε γὰρ ἡ Γεράνεια]
Thom. Magist. Δυσπρόσοδον χωρίον,
ὃ δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον, et addit
e Thucyd. V. 65. χωρίον ἐρμυγὸν
καὶ δυσπρόσοδον. Pergit, λέγει δὲ
πάλιν καὶ δύσοδος χώρα, ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς σημασίας—ὄϊον—δύσοδος γὰρ ἡ
Γεράνεια. κάλλιον δὲ τούτου τὸ δυσ-
πρόσοδος. Nescio quid dicat. Nam
neque δύσοδος hic idem significat,
quod δυσπρόσοδος in altero illo lo-
co; nec apparet, cur δυσπρόσοδος
rectius aut elegantius dicatur,
quam δύσοδος. Duk.

τε om. i.

γὰρ αἰεὶ ἡ G.L.O.P.

10. ταῦτα G.

12. οἶφ' e.

τὸ δ' ἔτι A.B.K.

δέ τι καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπήγον αὐτοὺς κρύφα, ἐλπίσαντες δὴμόν τε καταπαύσειν καὶ τὰ μακρὰ τείχη οἰκοδομούμενα. ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι πανδημεὶ καὶ Ἀργείων χίλιοι καὶ τῶν ἄλλων ζυμμάχων ὡς 5 ἕκαστοι· ζύμπαντες δὲ ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι. νομίσαντες δὲ ἀπορεῖν ὅπῃ διέλθωσιν ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς, καὶ τι καὶ τοῦ δήμου καταλύσεως ὑποψία. ἤλθον δὲ καὶ Θεσσαλῶν ἰππῆς τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸ ζυμμαχικόν, οἱ μετέστησαν ἐν τῷ ἔργῳ παρὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. * γενομένης δὲ μάχης ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι, καὶ φόνος ἐγένετο ἀμφοτέρων πολὺς. καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν εἰς τὴν Μεγαρίδα ἐλθόντες καὶ δενδροτομήσαντες πάλιν ἀπῆλθον ἐπ' αἴκου διὰ Γερανείας καὶ ἰσθμοῦ· Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρα

108.

Itaque pugna ad Tanagram (459 aChr.) commissa, vincunt Lacedaemonii domumque revertuntur. Athenienses autem duobus et sexaginta diebus post denuo in Beotiam invadunt, duce Myronida, et Beotis prelio victis, terra eorum et Phocensium potiuntur,

σθαι. 1. Ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων] προδίδται δηλονότι. 2. Δῆμον] τὴν δημοκρατίαν. 3. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοῖς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. 6. Νομίσαντες] νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπορεῖν τοὺς Λάκωνας. 7. Ὑποψία ἦν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. ἐπάπτευσεν, φησὶν, ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἐβούλοντο καταλύσαι. 9. Μετέστησαν] μετετάξαντο. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Θεσσαλοὶ, εὐχερεῖς τὸν τρόπον. Ἐν τῷ ἔργῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. 12. Ἐς τὴν Μεγαρίδα] γῆν δηλονότι. 14. Δευτέρα καὶ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ] ἤγουν παρελ-

tarch. tom. II. p. 345. et Platonem p. 435. in Epitaph. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Gr. ut 39. 19. WASS. Quod Thucydides ἐν τῷ ἔργῳ, id Diodorus ἐν τῇ μάχῃ, et Ulpian. in Demosth. Olynth. 1. p. 8. ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει dicunt. Sunt autem Thessali ab hac re a quibusdam notati tamquam perfidi, ut Ulpianus scribit. DUK. 11. Ἐνίκων Λακ.] Pugnam ancipitem fuisse tradit Diodorus l. XI. p. 284. HUDS. οἱ Λακεδαιμόνιοι K.d. 14. διὰ τε τῆς γερανείας καὶ τοῦ ἰσθμοῦ e.

1. ἀθηναίων] αἰγιναιῶν I. τῶν ἀθ. ἐπ. αὐτοῖς] ἐπήγον αὐτοὺς τῶν ἀθ. C. κρύφα] om. e. 2. ἐλπ. τὸν δῆμον c.d. τε] om. d. 6. ὅποι correctus G. ἐπεστράτευσεν C.b. 7. τι] τοι A.B.G.K.g.h.i. ὑποψία] A.B. vulgo ὑποψία, quod inferebatur ἦν, omisi cum A.B. C.F.G.H.I.K.N.b.c.d.e.f.g.h.i. 9. κατέστησαν L. 10. δὲ τῆς μάχης C. Τανάγρα] Vid. Diodor. 284. b. Ol. LXXX. 4. Steph. Pausan. Strabo non agn. vid. Plu-

et a Locris Opuntii obsides impetrant ditissimos ci- ves. His peractis muros longos perficiunt, Æginetisque potentibus pacem concedunt du- ris conditionibus. Et Peloponnesum, duce Tolmida, circumnavigantes, non solum Lacedæmoniiis, sed etiam Corinthiis et Sicyoniis damna inferunt.

καὶ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτοὺς, Μυρωνίδου στρατηγούντος, καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύτοις τοὺς Βοιωτοὺς νικῆσαντες τῆς τε χώρας ἐκράτησαν τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον, καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων ἑκατὸν ἄνδρας ὁμήρους τοὺς πλουσιωτάτους ἔλαβον, τὰ τε τείχη τὰ ἑαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν. ὠμολόγησαν δὲ καὶ Αἰγινηταὶ μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, τείχη τε περιελόντες καὶ ναῦς παραδόντες φόρον τε ταξάμενοι ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον. καὶ Πελοπόννησον περιέπλευσαν Ἀθηναῖοι, Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγούντος, καὶ τὸ νεώριον τὸ Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, καὶ Χαλκίδα Κορινθίων πόλιν εἶλον, καὶ Σικυωνίους ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς μάχῃ ἐκράτησαν.

109. Megabazus a rege mis-

* Οἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ζύμμαχοι 15 ἐπέμενον, καὶ αὐτοῖς πολλὰ ἰδέαι πολέμων κατέστησαν.

θουσῶν ἡμερῶν ἐξήκοντα δύο. 1. Μετὰ τὴν μάχην] τὴν ἐν Τανάγρα. 2. Ἐν Οἰνοφύτοις] τὰ Οἰνόφυτα χωρίον τῆς Βοιωτίας. 5. Περιεῖλον] καθεῖλον. 9. Ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον] διδῶσθαι δηλονότι. 10. Περιέπλευσαν] ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου. 12. Χαλκίδα] Χαλκὶς Θυράκης, Χαλκὶς Εὐβοίας, Χαλκὶς Σικελίας, Χαλκὶς Ἀκαρνανίας, ἣν νῦν λέγει. 16. Πολλὰ ἰδέαι πολέμων] διάφοροι πόλεμοι, οἷον ναυμαχίαι καὶ πεζομαχίαι καὶ ἕκασται καὶ

1. ἐξηκοστῇ] εἰκοστῇ B.h.
3. τοὺς om. C.L.O.P.
6. τὰ ante ἑαυτῶν om. C.I.L.
O.P.Q.e.
7. μικρὰ P.
ἐπετέλεσαν A.B.F.G.H.K.N.c.
h.i. ἐπετέλεσαν f.g. vulgo ἀπετέ-
λεσαν.
καὶ αἰγινηταὶ A.B.F.G.H.K.N.
c.f.g.h. vulgo καὶ οἱ αἰγινηταὶ.
8. τε] om. C.K.d.e.
10. περιέπλευσαν πελοπόννησον Q.
πελοπόννησον παρέπλευσαν K.

- τολμίδα correctus G.
11. τοῦ τολμαίου] om. C. post
στρατηγούντος ponunt L.O.e.
τὸ λακεδαιμονίων A.B.F.K.f.g.
h. ceteri τῶν λακεδαιμονίων.
12. πόλιν] om. C.
13. εἶχον K.
σικυωνίων K.
15. οἱ ante ζύμμαχοι om. g.
16. ἐπέμενον A.B.F.G.H.K.c.f.
g.h.i. ἔτι ἔμενον C. ἔτι ἐπόμενοι Q.
vulgo ἔτι ἐπέμενον.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκράτουν τῆς Αἰγύπτου Ἀθηναῖοι, καὶ βασιλεὺς πέμπει εἰς Λακεδαίμονα Μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην, χρήματα ἔχοντα, ὅπως εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν πεισθέντων τῶν Πελοποννησίων ἀπ' Αἰγύπτου ἀπαγάγοι 5 Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτῶ οὐ προὐχάρει καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἀναλωτο, ὁ μὲν Μεγάβαζος καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκομίσθη, Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει, ἄνδρα Πέρσην, μετὰ στρατιᾶς πολλῆς· ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν τοὺς τε Αἰγυπτίους καὶ 10 τοὺς ξυμμάχους μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ τῆς Μέμφιδος ἐξήλασε τοὺς Ἕλληνας, καὶ τέλος εἰς Προσωπίτιδα τὴν νῆσον κατέκλεισε, καὶ ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, μέχρι οὗ ξηράνας τὴν διώρυχα, καὶ παρατρέψας ἄλλη τὸ ὕδωρ, τὰς τε ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησε καὶ τῆς

sus Spartani cum magna pecunia, cum frustra Lacedaemonios tentasset, rediit. Ægyptus autem Megabyzo, qui validum exercitum aducebat, Atheniensibus ita crepta est,

ῆται. 2. Βασιλεὺς] ὁ Ἀρταξέρξης. 5. Οὐ προὐχάρει] τὰ κατὰ σκοπὸν οὐκ ἐγίνετο. 6. Ἄλλως] μάτην. 8. Ἄνδρα Πέρσην] αἰεὶ ὡς τίμιον λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ Πέρσου. 9. Τοὺς τε Αἰγυπτίους] τοὺς ἀποστάντας· καὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν Ἀθηναίους. 11. Ἐς Προσωπίτιδα] Προσωπίτις ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Νικίου. νῆσος δὲ οὕσα τότε, ἠπειρώθη ὑπὸ Μεγαβαζῶν. 12. Κατέ-

1. γὰρ] om. i.
 ἀθηναῖοι A.B.F.G.H.K.N.c.g.
 h.i. ceteri οἱ ἀθηναῖοι.
 4. τῶν] om. C.f.
 ἀπ' A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.
 Q.c.f.g.h.i. vulgo καὶ ἀπ'.
 7. ἐκομίσθη A.B.F.H.K.N.c.
 e.g.h.i. ceteri ἀνεκομίσθη.
 μεγάβυζον A.B.C.H.K. vulgo
 μεγάβαζον.
 Μεγάβαζον] Aristoph. et Schol.
 Avib. 484. Μεγάβυζον. Schol.
 ibi om. δὲ et habet πολλῆς στρα-
 τιᾶς. abest etiam ab eo μάχῃ et
 τῆς. male. Vid. Usser. in An-
 nalib. Per. Jul. 4256. Wass.
 Μεγάβυζος etiam Diodor. et Pho-
 tius in Excerptis Ctesiae, ut in
 Cass. et Gr. Et sic plerumque

apud alios hoc nomen scribitur.
 Interdum, sed rarius, Μεγάβαζος,
 ut Ἀρτάβαζος, Φαρνάβαζος; et
 apud Æschylum Μεγαβαζῆς. Vid.
 Reland. Dissertat. II. 8. ubi
 etiam quærit, utrum hoc nomen
 proprium, an muneris ac digni-
 tatis fuerit apud Persas; de quo
 plura Turneb. XVIII. Adversar.
 31. Casaub. et Menag. ad Laërt.
 II. 51. et Interpretes Æliani II.
 V. H. 2. Duk.
 9. τὴν γῆν e.
 τε] om. B.F.H.K.N.c.f.g.h.i.
 11. προσωπίτιδα g.
 13. ἕξ μῆνας B.C.G.H.L.O.P.
 Q.c.e.g.
 14. τοῦ] om. g.

f. H. d. t. e.
 11. 160

νήσου τὰ πολλὰ ἤπειρον, καὶ διαβὰς εἶλε τὴν νῆσον περὶ ἧ.

110. ut pauci admodum Cyrenen evaderent. Inarus conditione captus et cruciatus. Amyrtæus in paludibus remanet. Alia Atheniensium classis, illi submissa, quod ejus

* οὕτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη, ἐξ ἑτη πολεμήσαντα· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης ἐς Κυρήνην ἐσώθησαν, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀπώλοντο. Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλείᾳ ἐγένετο, πλὴν 5 Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως· τοῦτον δὲ διὰ μέγεθος τε τοῦ ἔλους οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν, καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἔλειοι. Ἰνάρως δὲ ὁ Λιβύων βασιλεὺς, ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου, προδοσία ληφθεὶς ἀνεσταυρώθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς 10

κλεισε] τοὺς Ἀθηναίους. 1. Πεζῆ] διὰ πεζομαχίας. 2. Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα] ἡγουν οἱ Ἕλληες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξ ἑτη πολεμήσαντες κατὰ τὴν Αἴγυπτον. 9. Ὅς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου] ἡγουν τὴν ἀπόστα-

1. ἠπείρου e.
2. διεφθάρη c.f.
4. ἐσώθησαν A.C.F.G.H.N.Q. c.e.f.g.h. vulgo διεσώθησαν.
5. βασιλείᾳ A.B.C.F.G.H.I.g. βασιλέως K.L.N.O.c. vulgo βασιλεῖ.

Ἐπὶ βασιλείᾳ] quod est in Cass. puto sic dici posse, ut ὑπὸ τινὰ εἶναι, ἢ φ' ἐαυτὸν ποιεῖσθαι apud Xenophontem, et alios in Thes. Steph. Theophr. Charact. c. 24. Τῶν ἢ φ' αὐτὸν τινι συντάξαι. Ælian. VI. V. H. 111. πᾶσαν ἢ φ' ἐαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποιήσατο. Amyrtæum Saiten, Regem Ægypti memorat Chronic. Euseb. n. MDCIV., sed in Olympiade XCI. At Diodor. Sicul. hanc cladem Atheniensium in Ægypto confert in Olymp. LXXX. Duk.

6. Ἀμυρταίου] De eo v. Herod. II. 140. III. 15. Ex h. l. ut et Diod. XI. 71. et Ctesiae exc. patet, Amyrtæum et Inarum, circa Olymp. LXXIX., excussisse jugum. v. Wessel. ad

Herod. III. p. 201. Euseb. Chron. p. 133. auctor est, Ægyptum a Persis defecisse, et Amyrtæum regnasse Olymp. XCI. Falso: nam defectio Amyrtæi fuit prior bello Peloponnesiaco, et hoc incidit in Olymp. LXXXVII. 1. GOTTL. Ἐν τοῖς ἔλεσι]. Quæ palustria etiam vocantur alias βουκόλια. v. Scalig. ad Euseb. p. 101. Commemorantur τὰ τοῦ Νείλου ἔλη, et τὰ κατ' Αἴγυπτον ἔλη. Hes. in Σάριν, inter Tunicum et Pelusiacum ostia. v. Strab. XVII. p. 1151. 54. Vocatur quoque inferior Ægypti pars Ἐλος inclusa Bolbitino et Sebennytico ostiis. Quæ regio insularis h. l. intelligenda videtur. GOTTL.

7. ἐδύνατο c.d.

8. ὁ λιβύων A.B.C.L.N.O.c.e. f.g.i. ὁ λυβίων K. ὁ ψαμμητήχου λίβυς βασιλεὺς λιβύων d.i. ὁ τῶν λυβίων Q. vulgo ὁ τῶν λιβύων.

10. προδοσίας h.

Ἀνεσταυρώθη] Ægypti cruces in usu fuisse testari videtur

ἄλλης ζυμμαχίδος πενήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι
 ἐς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας, οὐκ εἰ-
 δότες τῶν γεγενημένων οὐδέν· καὶ αὐτοῖς ἐκ τε γῆς ἐπι-
 πεσόντες πεζοὶ καὶ ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν διέ-
 5 φθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον
 πάλιν. τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων
 καὶ τῶν ζυμμάχων ἐς Αἴγυπτον οὕτως ἐτελεύτησεν.

* Ἐκ δὲ Θεσσαλίας Ὀρέστης ὁ Ἐχεκρατίδου υἱὸς τοῦ
 Θεσσαλῶν βασιλέως φεύγων ἐπεισεν Ἀθηναίους ἑαυτὸν
 10 κατάγειν· καὶ παραλαβόντες Βοιωτοὺς καὶ Φωκέας,
 ὄντας ζυμμάχους, Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν τῆς Θεσ-
 σαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτου

III.
 Athenien-
 ses, ut Ore-
 stem Phars-
 salum redu-
 cant, cum
 Boeotis et
 Phocensibus, sociis

σιν ἐποίησε τῆς Αἰγύπτου. 2. Ἔσχον] ἐλιμέρισαν. Τὸ Μενδήσιον] τὴν νῦν
 καλουμένην Θμοῦν. Κέρας] κέρας καλεῖ τοῦ Νεῖλου τὸ στόμα καὶ τὴν ἐκ-
 βολήν. ἐπτὰ γὰρ εἶχε στόματα ὁ Νεῖλος. 5. Αἱ δ' ἐλάσσους] αἱ περισω-
 θείσαι, ὀλίγαι οὔσαι, ἔφυγον. 10. Κατάγειν] εἶπε γὰρ ὅτι ἐχειρώσαντο αὐ-
 τοῖς. 11. Τῆς Θεσσαλίας] μέρος. 12. Ἐπὶ Φάρσαλον] ἀφ' ἧς ἐξέπεσαν

Justinus, l. 30. c. 2. Vide Lip-
 sium I. de cruce, c. XI. HUDS.
 Add. quæ de h. l. disputat Ca-
 saub. ad Baron. Exercit. XVI.
 §. 77. DUK.

1. Τριήρεις—κέρας] Suidas in
 ἔσχε exponit κατέπανσε. HESYCH.
 κατήχθησαν, κατεσχέθησαν, ἐπαύ-
 σαντο. absolute etiam apud Hip-
 pocratem ἔχειν, pro ἐν γαστρὶ
 ἔχειν IV. Epidem. et Arist. Po-
 lit. Aristoph. Ἐχ' ἀτρέμας. Ἐχ'
 ἥσυχος. Confer Diodor. XI. p.
 280. d. WASS. Ἔσχον, κατέ-
 σχον, προσέσχον, verba nautica.
 Vid. Camer. ad Act. Apost.
 xxvii. 40. Suid. in Πῶ e
 Ranis Aristoph. v. 190. Πῶ
 σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, πῶ ἀπά-
 ξαι (an ἀπάξειν;) τὴν ναῦν; Add.
 Thom. Mag. in ἐπέσχον et προσέ-

σχον, ubi h. l. descripsit, et ἔσχον
 exponit προσωρήσαντο, pro quo
 leg. προσωρήσαντο, ut et apud
 Phot. Biblioth. Cod. CLXXXVI.
 in Cononis Narrat. 8. pro προσωρ-
 μησαμένων τῇ γῇ, προσωρησαμένων.
 Nam προσωρηῶν aliud est. DUK.

3. γεγονότων C.I.O.P.Q.e.
 ὑποπεσόντες B.
 4. πεζοὶ πολλοὶ καὶ ἐκ θάλαττης f.
 6. ἀθηναίων καὶ A.B.C.F.H.K.
 L.N.O.P.b.c.g.h.i. ἀθηναίων τε καὶ
 ceteri.

7. ἐτελεύτησαν O.
 9. αὐτὸν c.f.
 10. παραλ. βοιωτοὺς A.B.C.F.G.
 H.L.N.O.c.e.f.g.h. ceteri παραλ.
 τὰς βοιωτοὺς.

11. ζυμμ. ἀθηναῖοι A.B.F.G.H.
 K.N.c.f.g.h.i. vulgo ζυμμ. οἱ ἀθη-
 ναῖοι.

suis, Pharsalum contendunt, sed re infecta revertuntur. Frustra item, Pericle duce, Cœniadas obsident, postquam, Sicyoniis devictis, Achaiani sibi conciliaverant.

I 12. Triennio post inter Peloponnesios et Athenienses pax in quinque annos constituitur. Cimonis expeditionis in Cyprum ducentis navibus, quarum sexaginta Amyrtæo pententi in Ægyptum mittit; reliquis Citiuum oppugnata. Sed Cimone mortuo, fame urgen-

όσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὄπλων (οἱ γὰρ ἰππῆς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον,) τὴν δὲ πόλιν οὐχ εἶλον, οὐδ' ἄλλο προὔχωρει αὐτοῖς οὐδὲν ὧν ἔνεκα ἐστράτευσαν, ἀλλ' ἀπεχώρησαν πάλιν Ὀρέστην ἔχοντες ἀπρακτοί. μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῶ ὕστερον χίλιοι Ἀθηναίων, ἐπὶ τὰς ναῦς τὰς ἐν Πηγαῖς ἐπιβάντες (εἶχον δ' αὐτοὶ τὰς Πηγὰς) παρέπλευσαν ἐς Σικυῶνα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγούτου, καὶ ἀποβάντες Σικυωνίων τοὺς προσμίζαντας μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ εὐθὺς παραλαβόντες Ἀχαιοὺς, καὶ διαπλεύσαντες πέραν, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας ἐστράτευσαν, καὶ ἐπολιόρκουν, οὐ μέντοι εἶλόν γε, ἀλλ' ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. * ὕστερον δὲ, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, σπονδαὶ γίνονται Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις πενταετείς. καὶ Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐς δὲ Κύπρον ἐστρατεύοντο ναυσὶ διακοσίοις αὐτῶν

Ἐπέσχος. 1. Ὅσα] ἀντὶ τοῦ ὅσον. 2. Προὔχωρει αὐτοῖς οὐδὲν] οὐ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἐγένετο. 9. Παραλαβόντες] εἰς συμμαχίαν δηλονότι. 10. Πέραν] εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον. 12. Διαλιπόντων] παραδραμόντων. 13. Σπονδαὶ γίνονται] οὐπω γεγῶνασιν αἱ τριακοντούτεις. 14. Ἐπέσχος] ἐπέ-

1. ὅσην L.O.P. ὅσον I.

4. ἀπρακτον C.L.

δὴ L.Q.

5. τὰς ante ἐν om. C.e.

7. De Periclis expeditionibus in Acarnaniam et Cœniadas Diodor. Sic. L. XI. p. 286, 287. ubi Interpres non recte Cœniadas insulas vertit. Vid. Palmer. III. Græc. Ant. 8. et Interpretes Stephani in Οἰνειάδαι. Duk.

12. Ὑστερον δὲ] Cum Thucydide rursus pugnat Diodorus Siculus circa tempora. Vide Palmerii Exercit. ad Gr. Auct. p. III. HUDS.

14. πόλεμον A.

ἐπέσχος Parisinus aliquis.

Ἐσχον] Laudat. h. I. Thom. Mag. in ἐπέσχος, et eadem significatione ἐπέσχος et ἔσχος dici auctor est, pro ἀπέσχοντο; per ellipsin scil. τοῦ ἑαυτοῦς. Duk. οἱ] om. g.h.

15. Κύπρον] Vid. Diodor. XII. 292. b. in Olymp. LXXXII. 3. 4. Suidam in Κίμων. Plutarch. Ælian. V. Var. Hist. 10. et Isocratē περὶ εἰρ. p. 276. Κίτιον, Citium, Κύπρου πόλισμα Laert. VII. §. 1. vid. Abulpharaium p. 116. Hieron. vita Hil. Cutium, et Vatic. apud Josephum I. Archæol. 6. Κήτιος mendose. A recepta scriptura stant Diodor.

τε καὶ τῶν *ξυμμάχων*, Κίμωνος στρατηγούντος. καὶ ἐξή-
 κόντα μὲν νῆες ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἐπλευσαν, Ἀμυρ-
 ταίου μεταπέμποντος, τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως, αἱ δὲ
 ἄλλαι Κίτιον ἐπολιόρουν. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος καὶ
 5 λιμοῦ γενομένου ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου· καὶ πλεύσαν-
 τες ὑπὲρ Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ Φοίνιξι καὶ Κίλιξιν
 ἐναυμάχησαν καὶ ἐπέξομάχησαν ἅμα, καὶ νικήσαντες
 ἀμφότερα ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ αἱ ἐξ Αἰγύπτου
 νῆες πάλιν αἱ ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ
 10 μετὰ ταῦτα τὸν ἱερόν καλούμενον πόλεμον ἐστράτευσαν, καὶ
 κρατήσαντες τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ παρέδωσαν Δελφοῖς·
 καὶ αὖθις ὕστερον Ἀθηναῖοι, ἀποχωρησάντων αὐτῶν,

te, recedunt
 ab oppido,
 et e regione
 Salaminis
 Phœnicies et
 Cilices su-
 perant pug-
 na navali
 et pedestri.
 Interea La-
 cedæmonii
 sacrum bel-
 lum gerunt,
 Delphisque
 tradunt A-
 pollinis
 templum ;
 Athenienses
 vero postea
 Phœncensi-
 bus man-
 dant.

σχον. 4. Κίτιον] Κίτιον πόλις Κύπρου, ὅθεν ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ὁ φιλόσο-
 φος. Ἀποθανόντος] αὐτομάτῳ θανάτῳ. 10. Τὸν ἱερόν καλούμενον] ἱερὸς
 ἐκλήθη, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. 11. Τοῦ ἐν Δελφοῖς] ὅτι εἴ-
 κοσι δύο πόλεις ἦσαν Δελφικαὶ, ὧν μία ἦν οἱ Δελφοί. Δελφοὶ δὲ ἡμῶνίμως ἢ
 πόλις καὶ οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ Λεοντῖνοι. 12. Ἀποχωρησάντων] ὑποστρεψάν-

Strabo, Plutarch. Concil. Constantinop. 1. In Notitia vet. Κίτην, sed in Cod. Reg. recte pag. 51. ubi pro Ἀρσεναῖ omnino rescribendum Ἀρσινοή. His accedit Nepos ; nam codex Danielis, qui Cythio obtrudit, dignus non est cujus ratio habeatur. Pro nobis facit etiam Gentile Κιτιεὺς apud Laërtium, non Κιττιεὺς, quod ex Flor. depromsit Meibomius. Confer Diodor. XII. 3. XX. 50. et Plutarch. Cimone p. 491. WASS. Κίτιον, quod hic habet Cod. Reg. et Κιττιεὺς etiam alii interdum. vid. Casaub. et Menag. ad Laërt. l. d. et sic quoque Suidam scripsisse puto, pro eo, quod editur, ἐν Κυτίῳ δὲ τῆς Κύπρου. Plura de Citio habet Meurs. I. Cypr. 10. Duk.

4. κίτιον B.g.h. et mox κιττι-
 τίου.

6. τῆς ἐν] τοῖς d.
 φοίνιξι καὶ κίλιξι A.B.F.G.H.
 K.L.c.f.g.h.i. φοίνιξι καὶ κυπρίοις
 καὶ κίλιξι ceteri.

8. αἰ] om. L.O.P.Q.

9. αἱ ἐλθοῦσαι] διελθοῦσαι C.

10. Πόλεμον] Πόλεμον ἐπολέμη-
 σαν Ar. C. ut apud Homerum,
 et Demosthen. et Xenoph. Ἑλλ.
 V. Unde Ennius, “ magnam
 pugnavimus pugnam.” Sic ἐστρα-
 τευμένος στρατείας Demosth. in
 Mid. Polybius, Plutarchus. At
 Noster nunquam alibi sic loqui-
 tur, et libri potiores illud alte-
 rum servant. Denique sequitur
 κρατήσαντες, et auctor de bello
 suscepto intelligi debet. WASS.

ἐστράτευσαν] ἐπολέμησαν L.O.
 P.Q.

1. τε] om. c.

στρατεύσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδωσαν Φωκεῦσι.

113. Nec multo post Athenienses adversus Bæotos exules, Orchome-num et Chæroneam tenentes, expeditio-nem faciunt, duce Tolmida. Expugnata Chæronea, cum domum revertuntur, apud Coronæam ab illis, qui Orchome-num tenebant, aliisque idem sentientibus profugantur, et partim cæduntur, partim capiuntur vivi. Qua calamitate accepta Athenienses Bæotiam omnem reliquerunt, sponsione facta, ut homines (vel captos, vel in oppidis, veluti Chæroneæ, relictos) reducere liceret. Bæoti exules reversi sunt, et reliqui omnes (illius tractus) populi

* καὶ χρόνου ἐγγενομένου μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι, Βοιωτῶν τῶν φευγόντων ἐχόντων Ὀρχομενὸν καὶ Χαιρώνειαν καὶ ἄλλ' ἅττα χωρία τῆς Βοιωτίας, ἐστράτευσαν ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὀπλίταις, τῶν δὲ ζυμμάχων ὡς ἐκάστοις, ἐπὶ τὰ 5 χωρία ταῦτα πολέμια ὄντα, Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγούντος. καὶ Χαιρώνειαν ἐλόντες [καὶ ἀνδραποδί-σαντες] ἀπεχώρουν, φυλακὴν καταστήσαντες. πορευο-μένοις δὲ αὐτοῖς ἐν Κορωνείᾳ ἐπιτίθενται οἱ τε ἐκ τῆς Ὀρχομενοῦ φυγάδες Βοιωτῶν καὶ Λοκροὶ μετ' αὐτῶν καὶ 10 Εὐβοέων φυγάδες καὶ ὅσοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν· καὶ μάχῃ κρατήσαντες τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων,

των τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα. 1. Παρέδωσαν Φωκεῖσι.] τινὲς γὰρ τῶν Βοιωτῶν, μὴ θέλοντες ὑπακοῦναι τοῖς Ἀθηναίοις, κατέλαβον ταῦτα τὰ χωρία ταχέως. 3. Ὀρχομενὸν] Ὀρχομενὸς θηλυκῶς παρὰ Θουκυδίδη, Ὀρχομενὸς ἀρσενικῶς παρὰ Δημοσθένει. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐν Κορωνείᾳ] Κορωνεῖα πόλις Βοιωτίας. 10. Λοκροὶ] οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί. 11. Τῆς αὐτῆς γνώμης] τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. 12. Κρατήσαντες] οἱ φυγάδες.

2. ἐγγενομένου N.
3. τῶν] om. d.f.
ἐχόντων] om. b.
χαιρωνίαν L.O.Q.
6. τολμίδου g.
7. χειρώνειαν L.O.P.Q. χειρώ-
νειαν H.
ἐλόντες καὶ] om. b.
καὶ ἀνδραποδίσαντες] om. A.B.
H.K.N.d.f.h.

8. ἀπεχώρουν φυλακὴν καταστή-
σαντες] om. H.

9. Ἐν Κορωνείᾳ] Pausanias ha-
bet ἐν Ἀλιαρτία, quæ Coronææ
vicina erat urbs: Plutarchus
in Pericle habet περὶ Κορωνεῖαν
melius quidem dixisset Thucy-
dides in Κορωνιάτιδι. Palmer.
Huds. Male Κορωνεῖα Ar., ut ex
Demosthene, Platone, et Ari-
stide Tom. II. pag. 97. patet.
Wass. Addit Palmer. Exercit.

p. 46. Thucydidem ideo minus bene dixisse ἐν Κορωνείᾳ, quia non in ipsa urbe commissum sit praelium. Sed hoc nullius momenti est. vid. supr. ad Cap. 100. Duk.

10. βοιωτοὶ g.
11. αὐτῆς] αὐτῶν g.
12. τῶν ἀθηναίων τοὺς μὲν διέφθει-
ραν f.
διέφθειραν] ἐκράτησαν B.
τῶν] om. B.

Διέφθειραν] Inter quos et ipse Tolmides. Diodor. XII. 293. d. In eo praelio cecidit Alcibiadis pater. Plato 435. Wass. Thom. Mag. usum formulæ ἐφ' ᾧ ostendens, laudat hæc ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κοιμοῦνται. Defectio Eubœæ ab Atheniensibus etiam adnotata est in Chron. Euseb. ad Num. MDCVI. ubi Scaliger eo

τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον. καὶ τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθη- (Bœoti,
ναῖοι πᾶσαν, σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας Locri, Pho-
κομιῶνται. καὶ οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν κατελθόντες, καὶ bertatem
οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο. rursus na-
cti.

- 5 * Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῶ ὕστερον Εὐβοία ἀπέστη 114.
ἀπὸ Ἀθηναίων· καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέ- Eubœa ab
ους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῶ ὅτι Μέγαρα ἀφέ- Atheniensibus desciscit. Dum
στηκε, καὶ Πελοποννήσιοι μέλλουσιν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀτ- Pericles
τικὴν, καὶ οἱ φρουροὶ Ἀθηναίων, διεφθαρμένοι εἰσὶν ὑπὸ cum exerci-
10 Μεγαρέων, πλὴν ὅσοι ἐς Νίσαιαν ἀπέφυγον. ἐπαγαγό- tibus transit,
μενοι δὲ Κορινθίους καὶ Σικυωνίους καὶ Ἐπιδαυρίους nuntius
ἀπέστησαν οἱ Μεγαρῆς. ὁ δὲ Περικλῆς πάλιν κατὰ affertur,
τάχος ἐκόμιζε τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Εὐβοίας. καὶ μετὰ Megara de-
τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα καὶ ficescit. Il-
15 Θριάζε ἐσβαλόντες ἐδήωσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παν- lico redit
Pericles.
2. Τοὺς ἄνδρας] τοὺς αἰχμαλώτους. 7. Στρατιᾷ] σὺν στρατιᾷ. Αὐτῶ] τῷ Πε- Peloponne-
ρικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότος, ἠγγέλθη αὐτῶ· ἀνα- siii, irrupti-
κόλουθον γάρ. Ἀφέστηκε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 15. Θριάζε] εἰς τὸ Θριά- on in Atti-
cicles ite-

refert, quæ princ. Cap. seq. de ea defectione scribit Thucydides. Sed lapsus est per incuriam Vir summus. Nam quæ hic referuntur, multis annis ante bellum Peloponnesiacum, cujus initium in annum primum Olymp. LXXXVII. incidit, gesta sunt, et quidem auctore Diodoro Siculo XII. 293. Olymp. LXXXIII. At Eusebii Chron. defectionem Eubœæ confert in Olymp. XCII. Itaque hæc alia est ab ea, quam hic narrat Thucydides, et posterior defectio, quam etiam in Olymp. XCII. memorat Diodor. XIII. 355. et Thucyd. VIII. 95. ubi res anni XXI. belli Peloponnesiaci exponit. Nec magnus ille Spanhemius videtur animum valde

intentum rationibus Chronologicis habuisse, quum ad Aristoph. Nub. v. 212. scribebat, Eubœam, quæ ab initio belli Peloponnesiaci ab Atheniensibus defece- rat, mox a Pericle subactam. Duk.

6. ἐπ' G.

ταύτην B.F.N.

7. ἀθηναίων ὡς ἠγγέλθη g.h.

8. ἐσβαλεῖν A.B.F.H.N.O.g.

9. Διεφθαρμένοι] Hujus victoriæ causa Apollinis λυχνοφόρου imaginem posuerunt Delphis, ut narrat Plutarchus in lib. de Oraculis Pythiæ. Palmer. HUDS.

ὑπὸ] ἀπὸ I.e.

10. ἔφυγον g.

ἐπαγόμενοι C.G.I.K.L.O.P.Q. d.e.g.

14. ἐλευσίαν K.

rum in Euboeam transiens, urbes in fidem recipit, praeter Hestiaeam.

II 5. Post Euboeicam expeditionem Athenienses cum Lacedaemoniis pacem in triginta annos pangunt, urbesque reddunt, quas in Peloponneso atque in Megaride tenuerant. Sexto au-

σανίου βασιλέως Λακεδαιμονίων ἡγουμένου, καὶ τὸ πλεόν
οὐκέτι προελθόντες ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ Ἀθηναῖοι
πάλιν ἐς Εὐβοίαν διαβάντες, Περικλέους στρατηγούντος,
κατεστρέψαντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογία
κατεστήσαντο, Ἔστιαῖας δὲ ἐξοικίσαντες αὐτοὶ τὴν γῆν 5
ἔσχον. * ἀναχωρήσαντες δὲ ἀπὸ Εὐβοίας οὐ πολλῶ

ἕστερον σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς
ἔξυμάρχους τριακοντούτεις, ἀποδόντες Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς
σιον πεδίον, ὡς Ἀθῆναζε. 2. Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου] μετὰ τὸ ὑποτάξαι τὰ
Μέγαρα. 4. Ὀμολογία κατεστήσαντο] ἀτάραχον, εἰρηνικὴν ἐποίησαν.
5. Ἔστιαῖας] Ἔστιαία πόλις Εὐβοίας, ἣτις νῦν Ὀρεὸς καλεῖται. 8. Τοὺς ἔξυμ-

2. προσελθόντες A.F.H.N.
καὶ οἱ ἀθηναῖοι Q.

3. Περικλέους στρατηγούντος] Diod. XI. p. 482. qui Nostrum ante oculos habuit, de hac re ita: Περικλῆς δὲ αἰρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὐβοίαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἐστιαίων ἐλὼν κατὰ κράτος, ἐξῆκισε τοὺς Ἐστιαεῖς ἐκ τῆς πατρίδος. cf. Plut. in Pericl. c. 23. T. I. p. 637. E Pausania Eliac. p. 172. apparet, accidisse hanc rem Olymp. LXXXIII. a. 3. Wessel. ad Diod. l. c. Ante Jovis simulacrum Olympiæ erectam columnam æneam posuerunt, cui conditiones pacis tricennalis inscriptæ sunt. GOTTL.

4. Κατεστρέψαντο] Vid. Aristoph. Nub. 213. WASS.

Ὀμολογία. κατεστήσαντο] Παρεστήσαντο, quod habet Cod. Ar. satis usitatum est Thucydidi. Supra Cap. 98. πολιορκία παρεστήσαντο. III, 35. τὴν τε Πύρραν καὶ Ἔρεσον παρεστήσαντο. Lucianus Contemplant. p. 348. de Cyro, καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσαντο. Dionysius Halicarn. II, 36. οὗς ἐκ

παρατάξεως καὶ τειχομαχίας παρασησάμενος quem fortassis in hoc genere loquendi Thucydidem imitari scribit H. Stephanus C. XVI. Operar. in Dionysium. Et sic alii sæpe. Duk. [Add. Valken. ad Herod. L. VI. extr. p. 504.]

5. κατέστησαν Dionys. p. 846. παρεστήσαντο O.

Ἔστιαῖας] Dion. Halic. Ἐστιαεῖς, Diodor. Ἐστιαίων, Athenæus Ἰστιαεῖς forma Ionica. Stephanus tamen Ἐστιαεῖς etiam τρισυλλάβως efferri scribit, nempe Ἐστιαεῖς, ut Suidas, Ptolem. Themist. corrupte opinor, vel Ἐστιαεῖς. Unum hic gentile agnoscit Eustath. p. 212. male. Gens hæc juxta Hesych. et Phavorin. olim Παλαντία, lege ex Schol. Homeri Ταλαντία. WASS.

ἐξοικήσαντες C.N.

6. οὐ] om. L.O.Q.

8. Τριακοντούτεις] Agnoscunt Suidas et Etymologus in τριακοντούτης. Mox Νίσαιαν. vid. Herodot. I. 59. WASS. et supr. ad Cap. 103. Duk.

καὶ πηγὰς καὶ τροϊζήνα καὶ ἀχαῖαν A.B.C.F.H.L.O.P.Q.c.d.e.f.

καὶ Τροίζῃνα καὶ Ἀχαΐαν ταῦτα γὰρ εἶχον Ἀθηναῖοι Πε-
 λοποννησίαν. ἔκτω δὲ ἔτει Σαμίσις καὶ Μιλήσιος πόλεμος
 ἐγένετο περὶ Πριήνης· καὶ οἱ Μιλήσιοι ἐλασσούμενοι τῷ
 πολέμῳ, παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες κατεβόων τῶν Σαμίων.
 5 Ξυνεπελαμβάνοντο δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Σάμου ἄνδρες
 ἰδιῶται, νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. πλεύσαν-
 τες οὖν Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσὶ τεσσαράκοντα δημοκρα-
 τίαν κατέστησαν, καὶ ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων πεν-
 τήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας, καὶ κατέθεντο ἐς
 10 Λῆμμον, καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. τῶν δὲ
 Σαμίων (ἦσαν γὰρ τινες οἱ οὐχ ὑπέμενον, ἀλλ' ἔφυγον
 ἐς τὴν ἠπειρον) ξυνθέμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει τοῖς δυνατωτά-
 τοις καὶ Πισσοῦβη τῷ Ὑστάσπου ξυμμαχίαν, ὃς εἶχε
 Σάρδεις τότε, ἐπικούρους τε ξυλλέξαντες ἐς ἑπτακοσίους,
 15 διέβησαν ὑπὸ νύκτα ἐς τὴν Σάμον, καὶ πρῶτον μὲν τῷ
 δήμῳ ἐπανέστησαν, καὶ ἐκράτησαν τῶν πλείστων, ἔπειτα
 τοὺς ὁμήρους κλέψαντες ἐκ Λήμμου τοὺς αὐτῶν ἀπέστη-

tem anno bellum inter Samios et Milesios oritur, in quo inferiores Athenienses in Samios querelis incitant. Illi Samios democratiam ordinant, et, centum obsidibus Lemnum delatis, in urbe praesidium relinquunt. Sed mox Samii rebellantes magnum bellum concitant.

μάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. 2. Ἐκτω δὲ ἔτει] μετὰ τὰς τριακοντούτεϊς δηλονότι σπουδᾶς. 3. Περὶ Πριήνης] πλησίον γὰρ ἦν τῆς Μιλήτου, καὶ ἐξήτουν αὐτὴν ἔχειν οἱ Μιλήσιοι. 5. Ξυνεπελαμβάνοντο] ἐβοήθουν τοῖς Μιλήσιοις. 6. Νεωτερίσαι βουλόμενοι] θέλοντες καινοτομήσαι τὴν πολιτείαν, δημοκρατίαν ποιήσαντες. 9. Ἐς Λῆμμον] ἡ γὰρ Λῆμνος ὑπήκοος ἦν τῶν Ἀθηναίων. 10. Ἐγκαταλιπόντες] εἰς τὴν Σάμον. 11. Οἱ οὐχ ὑπέμειναν] τὴν δημοκρατίαν. 12. Ξυνθέμενοι] συμφανήσαντες τοῖς μὴ θέλουσι δημοκρατεῖν. Τοῖς δυνατωτάτοις] τῶν Σαμίων δηλονότι. 14. Σάρδεις] Σάρδεις μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως, Σάρδεις δὲ οἱ πολῖται. 15. Διέβησαν ὑπὸ νύκτα] ἤγουν λαθόντες νυκτὸς εἰσῆλθον. Τῷ δήμῳ] τῶν Σαμίων. 16. Τῶν πλείστων] δημοτῶν. 17. Ἀπέστησαν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

g.h.i ceteri καὶ ἀχαΐαν καὶ πηγάς καὶ τροίζῃνα. Palmerius χαλκίδα reponerat pro illo ἀχαΐαν.

1. οἱ ἀθηναῖοι K.
 3. Πριήνης] Ad Olympiad. LXXXIV. 4. retulit Diodor. Lib. XII. p. 301. Ante C. N. 440. Wass. Add. Schol. Aristoph. Vesp. v. 283. Duk.

5. Ξυνεπελάβοντο C.I.L.O.Q.e.
 11. ὑπέμενον A.B.F.H.K.c.f. ὑπέμεινον h.i. vulgo ὑπέμειναν.
 14. συλλέξαντες B.C.F.Q.g.h. ἐς] om. A.B.K.g.h. ὡς P.
 15. ὑπὸ τὴν νύκτα g.
 17. ἐκκλέψαντες C.I.L.O.P. ἐκκλέψαντος αὐτοῖς τοὺς ὁμήρους Πισσοῦβου Diodor. 12. p. 495.

σαν, καὶ τοὺς φρουροὺς τοὺς Ἀθηναίων καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἱ ἦσαν παρὰ σφίσιν, ἐξέδοσαν Πισσοῦθνη, ἐπὶ τε Μίλητον εὐθὺς παρεσκευάζοντο στρατεῦειν. ζυναπέστησαν δὲ αὐτοῖς Βυζάντιοι. * Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ἦσθοντο, πλεύσαντες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σάμου, ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα τῶν 5 νεῶν οὐκ ἐχρήσαντο (ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, αἱ δ' ἐπὶ Χίου καὶ Λέσβου περιαγγέλλουσαι βοηθεῖν), τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέσσαρσι, Περικλέους δεκάτου αὐτοῦ στρατηγούτου, ἐναυμάχησαν πρὸς Τραγίαν τῇ νήσῳ Σαμίων 10 ναυσὶν ἑβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες· ἔτυχον δὲ αἱ πᾶσαι ἀπὸ Μιλήτου πλέουσαι. καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἐβοήθησαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων νῆες τεσσαράκοντα καὶ Χίων καὶ Λεσβίων πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἀποβάντες καὶ κρατοῦντες τῷ πεζῷ ἐπολιόρ- 15 κουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἄμα.

3. Παρεσκευάζοντο στρατεῦειν] μετ' αὐτοῦ. 5. Ἐπὶ Σάμου] Ἀττικὸν τὸ ἐπὶ Σάμου. 6. Οὐκ ἐχρήσαντο] κατὰ τῆς Σάμου. 7. Φοινισσῶν νεῶν] ἦκουον γὰρ ὅτι Φοίνικες κατ' αὐτῶν ἔρχονται. 10. Πρὸς Τραγίαν] αὕτη κεῖται πλησίον Σάμου. 11. Ὦν] τῶν Σαμίων. Στρατιώτιδες] στρατιώτας ἀνοῦσαι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν· ἃς καὶ ἱππαγωγούς καλεῖ. 13. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 16. Τρισὶ

1. τοὺς ἀθηναίων A.B.C.F.H.
c. vulgo τῶν ἀθηναίων.

2. ἐξεδόθησαν C.

3. παρεσκευάσαντο c. ἐσκευάζοντο μετ' αὐτοῦ e. παρεσκευάζοντο μετ' αὐτοῦ L.O.P. παρεσκευάζοντο μετ' αὐτοῦς C.I.

7. προσκοπὴν B.

8. καὶ Λέσβου] om. A.B.

περιαγγέλλουσαι i. παραγγέλλουσαι K.

9. αὐτοῦ] om. C.

9. Περικλέους etc.] Strabo l.

14. narrat, Athenienses, misso Pericle Prætoře et una Sophocle poëta, rebellantes Samios obsidione gravi adfixisse. HUDS. Περικλέους] Confer omnino Plu-

tarchum p. 167. γενομένης δὲ καρτερᾶς ναυμαχίας περὶ νήσον, ἣν Τραγίας καλοῦσι. Libri Pliniani habent Ægeas, unde Harduinus Tragias. At forte apud Plutarch. et Plin. rescribendum Τραγίαν, Tragiam. WASS.

10. τραγίαν] στρατιᾶ g. στραγία K.

Strabo XIV. p. 942. vocat insulam Τραγαίας, Stephanus (de urbb. p. 714.) Τραχαίαν. GOTTL.

12. δὲ] γὰρ K.i.

αἱ] om. O.Q.c.

15. ἀποβάντες καὶ A.B.F.H.K. c.f.g. ceteri ἀποβάντες ἐς τὴν γῆν καὶ πεζῷ τάγματι ἐπολιόρκουν H. Ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι] Ca-

Περικλῆς δὲ λαβὼν ἐξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῶν ἐφορμουσῶν
 ὤχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐσαγγελθέν-
 των ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν· ὤχετο γὰρ
 καὶ ἐκ τῆς Σάμου πέντε ναυσὶ Στῆσαγόρας καὶ ἄλλοι
 5 ἐπὶ τὰς Φοίνισσας. * ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σάμιοι ἐξαπιναιῶς
 ἐκπλουν ποιησάμενοι, ἀφράκτω τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπε-
 σόντες τὰς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν, καὶ ναυ-
 μαχοῦντες τὰς ἀνταναγομένας ἐνίκησαν, καὶ τῆς θαλάσ-
 10 σης τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἐκράτησαν ἡμέρας περὶ τεσσαρα-
 σκαῖδεκα, καὶ ἐσεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβού-
 λοντο. ἐλθόντος δὲ Περικλέους πάλιν ταῖς ναυσὶ κατε-
 κλείσθησαν. καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον προσεβοήθησαν
 τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἄγωνος καὶ
 Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντι-
 15 κλέους, ἐκ δὲ Χίου καὶ Λέσβου τριάκοντα. καὶ ναυμα-
 χίαν μὲν τινα βραχεῖαν ἐποίησαντο οἱ Σάμιοι, ἀδύνατοι
 δὲ ὄντες ἀντισχεῖν ἐξεπολιορκήθησαν ἐνάτῳ μηνὶ καὶ
 προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ, τείχος τε καθελόντες καὶ ὁμή-

117.

illi eruptio-
 ne facta A-
 thenienses
 vincunt, et
 nono de-
 num mense
 a Pericle,
 justa obsi-
 dione, ad
 quam plu-
 res naves
 Athenis,
 Chio et
 Lesbo suc-
 cedunt, ad
 editionem
 coguntur.

περὶ τῶν
 40 τείχεσσι
 - 1654 20
 = 185 & 30 (π
 0 εὐλοσ. = 2

τείχεσι] τούτέστι τρισὶ τειχίσμασιν. 1. Τῶν ἐφορμουσῶν] τῶν πολιορκου-
 σῶν τὴν Σάμον, τῶν εἰς ἐπίθεσιν οὐσῶν. 3. Ἐπ' αὐτοῖς] κατ' αὐτῶν, τῶν
 Ἀθηναίων. 4. Στῆσαγόρας] ὅτι Στῆσαγόρας Σάμιος ἦν. 7. Προφυλακίδας]
 τὰς πρὸ τῶν ἄλλων ὁμοῦσας. 11. Κατεκλείσθησαν] οἷον τειχήρεις ἐγένοντο.
 13. Θουκυδίδου] ἕτερός τις Θουκυδίδης, οὐχὶ ὁ συγγραφεὺς. 18. Προσεχώρη-

saub. ad Polyb. p. 178. trinis
 castris oppidum obsident. Sic
 enim, ait, interpretari malo,
 quam de triplici muro, quo fue-
 rit urbs cineta. Duk.

3. ἐπ'] καὶ ἐπ' g. ἐς K.

4. καὶ ante ἐκ om. L.O.e.i.
 στασηγόρας K.

6. ἐπεισπεσόντες g.

8. ἀνταναγομένας A.B.F.G.N. ἀν-
 ταγαγομένας H.

9. τέσσαρας καὶ δέκα vel τεσσα-
 ρασκαῖδεκα A.B.F.H.K.L.N.O.g.

h.i. vulgo τεσσαρσεκαῖδεκα.

11. κατεκλήσθησαν C.

12. ἀθηναίων P.

13. μὲν] om. L.O.P.

[Θουκυδίδου etc.] Hic Thucydi-
 des Milesiæ fil. Alopecensis,
 Periclis adversarius, de quo Plu-
 tarchus in Pericle. HUDS. Add.
 Flor. Christian. ad Aristoph.
 Vesp. v. 941. Duk.

14. αἱ] om. C.L.O.P.e.

17. Ἐνάτῳ μηνὶ] Firmat, lu-
 cemque huic loco infundit Plu-

ρους δόντες καὶ ναῦς παραδόντες, καὶ χρήματα τὰ ἀνα-
λωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Ξυνέβησαν
δὲ καὶ Βυζάντιοι, ὡσπερ καὶ πρότερον ὑπήκοοι εἶναι.

118.
Absoluta
egressione
de aucto
pauallatim
Atheniensi-
um imperio,
filum narra-
tionis de
causis hujus
belli inter-
ruptum Au-
ctor denuo
annectit,
demon-
strans, iis,
quae circa
Corcyram
et Potidaeam
facta essent,
maxime irri-

* Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίνεταί οὐ πολλοῖς ἔτεσιν
ὑστερον τὰ προειρημένα, τὰ τε Κερκυραϊκὰ καὶ τὰ Ποτι- 5
δαιατικὰ καὶ ὅσα πρόφασις τοῦδε τοῦ πολέμου κατέστη.
ταῦτα δὲ ζύμπαντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τε
ἀλλήλους καὶ τὸν βάρβαρον, ἐγένετο ἐν ἔτεσι πενήκοντα
μάλιστα μεταξὺ τῆς Ξέρξου ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀρχῆς
τοῦδε τοῦ πολέμου· ἐν οἷς Ἀθηναῖοι τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρα- 10
τεστέραν κατεστήσαντο καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυ-
νάμεως, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι οὔτε ἐκώλυον, εἰ
μὴ ἐπὶ βραχὺ, ἡσύχαζόν τε τὸ πλεόν τοῦ χρόνου, ὄντες
μὲν καὶ πρὸ τοῦ μὴ ταχεῖς ἵεναι ἐς τοὺς πολέμους, εἰ μὴ

σαν ὁμολογίᾳ] τοῖς Ἀθηναίοις. 2. Κατὰ χρόνους] οὐδὲ γὰρ εὐπόρου ἀθρόον
ἐκτίσαι τὸ πᾶν. Ταξάμενοι] ὄρισαντες. Ξυνέβησαν δὲ] συνεφώνη-
σαν. 3. Καὶ πρότερον] ἦσαν δηλονότι. 4. Οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερον]
τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τῶν σπονδῶν. 6. Καὶ ὅσα πρόφασις] αἰτία,
ἤγρον τὸ Κυλώνειον ἄγος καὶ τὰ Πανσανίου. Τοῦδε τοῦ πολέμου] τοῦ Πελο-
ποννησιακοῦ, τοῦ προκειμένου. 9. Τῆς τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως] ἀναμεταξὺ
δηλονότι. 10. Ἐν οἷς] ἔτεσιν. Ἐγκρατεστέραν] ἰσχυροτέραν. 11. Ἐπὶ
μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως] ἐδυνήθησαν τὰ μεγάλα. 14. Εἰ μὴ ἀναγκάζου-

tarchus in Pericl. p. 129. WASS.
Ἔνατος, scribendum volebant
multi veterum, non ἔνατος: de
quo vid. Eustath. ad Homer.
Π. β'. p. 223. Suidas quoque,
ἔνατος καὶ ἐνάτη δι' ἐνός. vid. et
Etymol. M. in ἐνέα v. DUK.

1. τὰ] om. e.
2. ταξάμενοι κατὰ χρόνους C.L.
O.P.Q.e.
4. δὲ ταῦτα B.g.h.
οὐ] ἐν c.
6. πρόφασις τοῦδε A.B.C.F.
G.H.I.K.L.N.O.P.c.g.h.i. vulgo

πρόφασις μεταξὺ τοῦδε.

8. ἄλλως P.
- καὶ πρὸς τὸν Dionys.
9. τῆς Ξέρξου A,B,F.G.H.K.N,
c.f.g.h. ceteri τῆς τε Ξέρξου.
10. οἱ ἀθηναῖοι C.L.O,e. cum
Dionysio.
- ἐγκρατεστάτην O.
11. ἐπὶ] om. H.
12. οὐδὲ K.
13. ἡσύχαζοντες, omitta τε, Di-
onysius.
- τὸ] τὸν F.L.O.Q.
14. εἰ] ἦν C.I.L.O.P.Q.e.

ἀναγκάζονται, τὸ δέ τι καὶ πολέμοις οἰκείοις ἐξαιρεγόμενοι, tatos Lacedaemonios, postquam diu mentis quadam tarditate bella vitasent, iram non amplius continuasse.
 πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἤρετο καὶ τῆς Oraculum Delphicum ab iis rogatum auxit animos.
 ζυμμάχιας αὐτῶν ἤπτοντο. τότε δὲ οὐκέτι ἀνασχετὸν
 5 καὶ καθαιρετέα ἢ ἰσχύς, ἣν δύνωνται, ἀραμένοις τόνδε τὸν
 πόλεμον. αὐτοῖς μὲν οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις διέγνωστο
 λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖν,
 πέμψαντες δὲ εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτων τὸν θεὸν εἰ πολε-
 μοῦσιν ἄμεινον ἔσται· ὁ δὲ ἀνεΐλεν αὐτοῖς, ὡς λέ-
 10 γεται, κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς
 ἔφη ξυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος.
 * αὐτῆς δὲ τοὺς ζυμμάχους παρακαλέσαντες ψῆφον
 ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν, εἰ χρὴ πολεμεῖν. καὶ ἐλθόντων τῶν
 πρέσβων ἀπὸ τῆς ζυμμάχιας καὶ ζυνοδοῦ γενομένης, οἱ

119.

Itaque rursus convocatis sociorum orato-

το] εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης κινήθειεν. 1. Τὸ δέ τι] κατὰ τι. 3. Οὐκέτι ἀνασχε-
 τὸν ἐποιοῦντο] ἤγουν, οὐκ ἠνέσχοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. 4. Ἐπιχειρητέα] τοῦ
 συγγραφέως ἢ λέξις· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον. 6. Διέγνωστο] διεψή-
 φιστο. 10. Κατὰ κράτος] τὸ ἐξῆς, κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι. αἰνίττε-
 ται τὸν μέγαν λοιμὸν. 12. Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] ἤγουν κυρῶσαι. 14. Ἀπὸ τῆς

1. ἀναγκάζονται C.I.L.O.Q.e.
 τι] τοι i.
 πολεμίοις L.P.
 2. τῆς] om. K.
 4. εἶναι ἐδόκει K.i.
 5. ἀραμένοις δὲ τόνδε C.L.O.Q.
 6. οὖν] om. L.O.
 7. τε] om. K.L.d.e.f.g.h.
 9. Ἀνεΐλεν] Corrige hinc
 Plutarch. Moral. 403. qui ἀνεΐλε
 νίκην καὶ κράτος, et pro ἄκλητος,
 ἀπαρακλήτος. Eodemque loco,
 ut id obiter moneam, supple
 auctoris nobilissimi lacunam:
 ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξειν. Priore
 loco rescribe, ἀνεΐλε νίκην κατὰ
 κράτος πολεμοῦσι. καὶ βοηθήσειν.
 Flaccus: "Hic levare functum
 pauperem laboribus, vocatus, at-

que non vocatus audit." Asclepiades in Epig. inedito, ΚΑΘ-
 ΕΙΨ, οὐκ ἄΚΑΗΤΟΣ ἐλήλυθα. Ita
 fere ludit Æschylus in Ἑπτ. ε.
 Θ. Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν
 πόλιν, Καὶ μὴ θέλοντος φησίν. Ἐτ
 Δράτω τὲ πόλις, καὶ μὴ δράτω—
 Ἡμεῖς μὲν ἴμεν. Et Agam. Μαθοῦ-
 σιν αὐδῶ, κ' οὐ μαθοῦσι λήθομαι.
 Χορηφ. Ἦκω μὲν οὐκ ἄΚΑΗΤΟΣ,
 ἀλλ' ὑπάγγελος. Euripid. Orest.
 612. WASS. Lacuna illa in
 Plutarcho recte expletur e Thu-
 cyd. V. 16. DUCK.

11. συλλήψεσθε Q.

12. ζυμμάχους A.B.C.b.c.h.i.
 vulgo συμμάχους.

14. συνόδου C.

tibus, uno omnes ore bellum discernunt, et Corinthii quidem, post ceteros prodeuntes, insuper omnes incitant oratione.

τε ἄλλοι εἶπον ἂ ἐβούλοντο, κατηγοροῦντες οἱ πλείους τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν πόλεμον ἀξιοῦντες γενέσθαι, καὶ οἱ Κορίνθιοι, δεηθέντες μὲν καὶ κατὰ πόλεις πρότερον ἐκάστων ἰδία ὥστε ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον, δεδιότες περὶ τῆ Ποτιδαία μὴ προδιαφθαρή, παρόντες δὲ καὶ τότε καὶ 5 τελευταῖοι ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιαύδε.

I 20-I 24. qua Lacedaemonii, olim ob tarditatem reprehensi, providentiae nomine collaudantur, et ad alacritatem

* “ ΤΟΥΣ μὲν Λακεδαιμονίους, ᾧ ἄνδρες ξύμμαχοι, “ οὐκ ἂν ἐτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι “ τὸν πόλεμόν εἰσι καὶ ἡμᾶς ἐς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον. χρῆ “ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας, τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ 10 “ προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶν “ ται. ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, οὐχὶ

ξυμμαχίας] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ξυμμάχων. 4. Ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον] διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Δεδιότες] μὴ πρὸ τοῦ εἰσβαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διαφθαρή. 8. Οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι] οὐ ψηφίζονται. 9. Χρῆ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας] οὐ χρῆ, φησὶν, ἐν τοῖς ἰδιωτικαῖς πράγμασι τοὺς ἡγεμόνας προέχειν, ἀλλ' ἐν τοῖς κοιναῖς. 11. Προσκοπεῖν] προτιμᾶν. Ἐκ πάντων] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας. τὸ δὲ Ἐν ἄλλοις, ἐν προεδρία καὶ τοῖς τοιαύτοις. 12. Ἡμῶν] τῶν περιθαλασσιῶν. Ἐνηλλάγησαν] ἀντὶ τοῦ συνέμιξαν καὶ ἀμίλησαν. ἐναντίον δὲ ἐστι τῷ διηλλάγησαν διαλλαγῆναι γὰρ ἐστι τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιεθῆναι αὐτῷ, ἐναλλαγῆναι δὲ τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαι τινος, ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ φίλῳ.

2. γίγνεσθαι C.I.L.O.Q.e.

4. ψηφ. τὸν πόλεμον A.B.C. F.G.H.K.L.N.O.P.c.f.g.h.i.vulgo ψηφ. πόλεμον.

5. διαφθαρή L.O.P.g. προφθαρή G.

8. ἔτι] om. G.L.N.O.P.i.

αὐ] om. i.

11. ὥστε L.O.Q.

ἐκ πάντων] om. C.

12. Ἡμῶν—ἐνηλλάγησαν] Dionys. Halic. p. 134. pro συνήλλαξαν. WASS. Ostendit ibi Dion. passiva pro activis a Thucydide usurpari; ut mox quoque κατακμημένους, pro κατακμηκτάς. Ἐν τῇ μεσογείᾳ fortassis in suo ex-

emplari invenit Dionysius: nam hæc etiam alibi in libris scriptis permutantur. Vid. supr. ad Cap. 18. Scriptura Cod. Dan. μεσόγαιαν non est sine exemplo aliorum. Τοὺς κάτω οἰκοῦντας etiam supr. Cap. 7. dicit pro iis, qui maritimas regiones habent. Contra οἱ ἄνω, qui mediterraneas colunt. infr. Cap. 137. et ἄνωθεν, e locis mediterraneis, supr. Cap. 59. Vid. Bernard. ad Joseph. I. B. I. proæm. et Salmas. ad Solin. p. 432. Et sic opponuntur ἀναβαίνειν et καταβαίνειν. DUK.

“ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάσασθαι αὐτούς· τοὺς δὲ τὴν omnes socii maxime instigantur.

“ μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατακνημένους εἰδέναι

“ χρῆ ὅτι, τοῖς κάτω ἢν μὴ ἀμύνωσι, χαλεπωτέραν ἔξουσι

“ τὴν κατακομιδὴν τῶν ἠραιῶν καὶ πάλιν ἀντίληψιν ὧν ἡ

5 “ θάλασσα τῇ ἠπειρῷ δίδωσι, καὶ τῶν νῦν λεγομένων μὴ

“ κακοὺς κριτὰς, ὡς μὴ προσηκόντων, εἶναι, προσδέ-

“ χεσθαι δὲ ποτε, εἰ τὰ κάτω πρόοιτο, καὶν μέχρι

“ σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν, καὶ περὶ αὐτῶν οὐχ ἦσσαν νῦν

“ βουλεύεσθαι. διόπερ καὶ μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτοὺς τὸν πόλε-

10 “ μον ἀντ’ εἰρήνης μεταλαμβάνειν. ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων

“ μὲν ἔστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ ἀδικου-

“ μένους ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πο-

“ λέμου πάλιν ζυμβῆναι, καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐ-

“ τυχία ἐπαίρεσθαι, μήτε τῷ ἡσυχίῳ τῆς εἰρήνης ἠδόμενον

15 “ ἀδικεῖσθαι. ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἠδονὴν ὀκνῶν τάχιστ’ ἀν

“ ἀφαιρεθεῖν τῆς ῥαστώνης τὸ τερπνόν, δι’ ὅπερ ὀκνεῖ, εἰ

“ ἡσυχάζοι· ὅ τε ἐν πολέμῳ εὐτυχία πλεονάζων οὐκ

“ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. πολλὰ γὰρ

“ κακῶς γνωσθέντα ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντων

1. Φυλάσασθαι] τουτέστι φρονηθῆναι. 2. Ἐν πόρῳ] ἐν τῇ παράφ. πόρον καλεῖ τὰ ἐμπόρια. 3. Τοῖς κάτω] τοῖς παραλίοις. 4. Τῶν ἠραιῶν] τῶν καρπῶν. 5. Λεγομένων] παρ’ ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ χρῆ. 6. Προσδέχεσθαι] ἐλπίζειν. 7. Πρόοιτο] ἀμελήσαιεν. 12. Εὖ δὲ παρασχὸν] ἀντὶ τοῦ παρασχόντος, δηλονότι τοῦ δαίμονος, ὃ ἔστι δωρησαμένου αὐτοῖς τὴν νίκην. 15. Ὁ τε γὰρ διὰ τὴν ἠδονὴν] τὸ ἐξῆς, ὃ τε γὰρ διὰ τὴν ἠδονὴν ὀκνῶν εἰ ἡσυχάζει. 17. Ὁ, τε ἐν πολέμῳ] ἐντεῦθεν δείκνυσι τοῦ πολέμου τὸ ἄθλον. 19. Κακῶς] ἀνόητως. Ἀβουλοτέρων] κακοβουλοτέρων. Ἐναντίων τυχόντα] ἔργων γὰρ ἔστι τῆς τύχης τὸ τοὺς ἐναν-

1. τοὺς] τὴν B.
τὴν μεσόγειαν P. ἐν τῇ μεσογείᾳ
Dionysius.

2. πόρῳ κατακνημένους] πάντῳ
κατακτισμένους d. cum Tusano.

4. ἀνακομιδὴν L.O.P.Q.

7. πρόοιτο I.L.O.Q.d.g.h.

καὶ h.

9. βούλεσθαι O.

11. μὲν] om. K.

14. ἡσυχίῳ A.B.F.G.H.K.N.

c.f.g. vulgo ἡσυχῳ.

ἠδόμενοι I.

17. ἡσυχάζει d.i.

19. τυχόντων A.B.F.G.H.K.c.

f.h.i. ceteri τυχόντα.

“ καταρθῶθη, καὶ ἔτι πλέω, ἀ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι
 “ ἐς τοῦναντίον αἰσχυρῶς περιέστη. ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς
 “ ὁμοῖα τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ μετ’ ἀσφα-
 “ λείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλεί-
 121. “ πομεν. * ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγεί- 5
 “ ρομεν καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα, καὶ ὅταν ἀμυ-
 “ νώμεθα Ἀθηναίους, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ.
 “ κατὰ πολλὰ δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι, πρῶτον μὲν
 “ πλήθει προύχοντας καὶ ἐμπειρία πολεμικῆ, ἔπειτα
 “ ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἴοντας. ναυ- 10
 “ τικόν τε, ᾧ ἰσχύουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης τε ἐκά-

τίου ἀβουλοτέρους καταστήσαι· ἐπεὶ οὐ μέγα, εἰ οὕτως ἐνίκησαν. 1. Κα-
 λῶς δοκ. βουλ.] εὐβουλίαν τῶν ἐναντιῶν τυχόντα. 2. Ἐνθυμεῖται γὰρ] οὐ-
 δεῖς, φησὶν, ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει. πιστεύει γὰρ νικᾶν, τὸ πῶς οὐκ
 ἐννοῶν. καὶ οὐδεὶς ὁμοίως ἔργῳ ἐπεξέρχεται οἷς ἐνθυμεῖται. δείκνυσι γὰρ τὴν
 πίστιν μείζονα τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ τὸ ἐνθύμημα μείζον τοῦ ἔργου.
 * Ἄλλως. οὐδεὶς γὰρ ἐνθυμεῖται παρόμοια τοῖς βεβαίαις. πίστις γὰρ ἐνταῦθα
 τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀπόβασιν σημαί-
 νει. οὐδεὶς οὖν οὔτε ὅμοια τοῖς πράγμασιν ἐνθυμεῖται, οὔτε ἔργῳ τὰ πι-
 στευθέντα τελειοῖ, ἀλλ’ ἐν ἑκατέρῳ σφάλεται· διὰ τὸ καὶ τὴν γνώ-
 μην ἡμῶν ἀβέβαιον εἶναι, καὶ τὰ πράγματα μὴ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν
 ἀπαντᾶν, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἀσφαλῶς ἐνόητε διασθέντα, ἥτοι βουλευθέντα, ἐπὶ
 τῶν ἔργων διὰ τὸ προσπίπτου δέος ἐκλείπομεν, ὅτι τὸ μὲν βουλευσασθαι χωρὶς
 ἀγῶνων καθίσταται, τὰ δὲ ἔργα ἐπὶ τῆς ταραχῆς καὶ συγχύσεως ἀλλοιοῦνται.
 3. Τῇ πίστει] τῷ θάρρει. Μετὰ ἀσφαλείας μὲν] ἀσφαλῶς, φησὶν, ἐνθυ-
 μοῦμεθα, διὰ τὸ καθ’ ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλεύεσθαι· μετὰ φόβου δὲ
 ὑστεροῦμεν ἐν τῷ ἔργῳ, διὰ τὸ λοιπὸν ὄραν αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ
 εἶναι τῶν πραττομένων. 4. Ἐλλείπομεν] φοβηθέντες ἐξεπέσομεν τῆς πράξεως,
 ἣν προσεδοκῆσαμεν λαβεῖν. 6. Ἐχοντες ἐγκλήματα] κατὰ τῶν Ἀθηναίων
 δηλονότι, τὰ παρακινούντα τὸν πόλεμον. Ἀμυνόμεθα] τὰ ἴσα ἀνταποδῶμεν.
 8. Κατὰ πολλὰ δὲ] τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. 11. Ὡς ἰσχύουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι.

1. πλέω A.B.G.H.K.N.g.h.i. siodus Minervam vocat ἐγρεκῦδοι-
 vulgo πλείω. mon. WASS.

ᾧ] τὰ Stobæus. om. C.L.O.P. 8. ἡμᾶς] om. d.

e.g. 2. τοῦναντίον καὶ αἰσχυρῶς K.i. ἐπικρατῆσειν· correctus G.
 γὰρ] δὲ Q. 11. τε] δὲ B.d.

5. Ἐγείρομεν] Homerum se- ἰσχύουσιν L.O.
 quitur. qui Il. λ'. 213. ἔγειρε δὲ τε] om. L.O.Q.
 φύλοπιν αἰνῆν. Hinc etiam He- ἐκάστης O.P.i.

“ στοις ουσίας ἐξαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς
 “ καὶ Ὀλυμπία χρημάτων· δάνεισμα γὰρ ποιησάμενοι
 “ ὑπολαβεῖν οἰοί τ’ ἐσμέν μισθῶ μείζονι τοὺς ξένους αὐ-
 “ τῶν ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλ-
 5 “ λον ἢ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμετέρα ἦσσαν ἀν τούτο πάθοι, τοῖς
 “ σώμασι τὸ πλεόν ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. μιᾶ τε
 “ νίκη ναυμαχίας κατὰ τὸ εἶκος ἀλίσκονται· εἰ δ’ ἀν-
 “ τίσχοιεν, μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλεόνι χρόνῳ τὰ
 “ ναυτικά. καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστή-
 10 “ σωμεν, τῇ γε εὐψυχία δὴ που περιεσόμεθα. ὁ γὰρ
 “ ἡμεῖς ἔχομεν φύσει ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἀν γένοιτο
 “ διδαχῆ; ὁ δ’ ἐκείνοι ἐπιστήμη προύχουσι, καθαιρετέον
 “ ἡμῖν ἐστὶ μελέτη. χρήματα δ’ ὥστ’ ἔχειν ἐς αὐτὰ,
 “ οἴσομεν· ἢ δεῖνόν ἀν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ζύμμαχοι
 15 “ ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, ἡμεῖς δ’
 “ ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ αὐτοὶ ἅμα σώ-
 “ ζεσθαι οὐκ ἀρα δαπανήσομεν, καὶ ἐπὶ τῷ μὴ ὑπ’ ἐκεί-
 “ νων αὐτὰ ἀφαιρεθέντες αὐτοῖς τούτοις κακῶς πάσχειν.

1. Ἐξαρτυσόμεθα] παρασκευάσομεν. 2. Ὀλυμπία] γράφεται ὀλυμπιασί, ὡς Ἀθήνησι. 3. Ὑπολαβεῖν] δέξασθαι. 5. Τούτο] τὸ μεταπεισθῆναι. 6. Μιᾶ τε νίκη] εἰ ἅπαξ, φησὶ, τῇ ναυμαχίᾳ νικηθῶσιν, οὐκέτι ἔξουσι ἐλπιδά νίκης· οὐ γὰρ εἰσι πεζομάχοι. ἡμεῖς δὲ δηλονότι καὶ ταῖς ναυσὶν ἐὰν νικηθῶμεν, τῷ πεζῷ ἰσχύομεν. 7. Κατὰ τὸ εἶκος] ὡς ἔστιν εἰκάσαι. Ἀλίσκονται] νικῶνται. 11. Ἀγαθόν] ἡγαυὴν τὴν εὐψυχίαν. 12. Ὁ δὲ] ἀντὶ τοῦ εἰς ὅ. 15. Οὐκ ἀπεροῦσιν] οὐκ ἀπαγορεύουσιν. 16. Ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ τιμωρήσασθαι. 18. Αὐτοῖς τούτοις] τοῖς χρήμασι δηλονότι.

1. ἐξαρτυσόμεθα A.B.K.c.g.
 2. καὶ ἐν ὀλυμπία d. καὶ ὀλυμπιασιν γρ. A.B.
 3. ἐσμέν] om. A.B.
 4. ἀθηναίσις f.
 ἢ] om. L.O.P. ante ἀθηναίων pronunt C.d.e.
 6. τὸ] om. d.i.

8. πλεόνι f.
 9. ἴσον] ἦσσαν A.B.h.
 10. γε] τε O. δὲ d.
 εὐτυχία c.e.
 11. ἔχομεν φύσει A.B.C.F.H.
 K.L.O.P.c.f.g.h.i. vulgo φύσει ἔχομεν.
 15. ἀπαίρουσιν B.

122.

“ * ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ὁδοὶ πολέμου ἡμῖν, ζυμ-
 “ μάχων τε ἀπόστασις, μάλιστα παραίσεις οὔσα τῶν
 “ προσόδων αἷς ἰσχύουσι, καὶ ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ,
 “ ἄλλα τε ὅσα οὐκ ἂν τις νῦν προΐδοι. ἥκιστα γὰρ πό-
 “ λεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ’ αὐτοῦ τὰ πολλὰ 5
 “ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον· ἐν ᾧ ὁ μὲν εὐοργή-
 “ τως αὐτῷ προσομιλήσας βεβαίωτερος, ὁ δὲ ὀργισθεὶς
 “ περὶ αὐτὸν οὐκ ἐλάσσω πταίει. ἐνθυμώμεθα δὲ καὶ
 “ ὅτι εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν ἐκάστοις πρὸς ἀντιπάλους περὶ
 “ γῆς ὄραν διαφοραὶ, οἰστὸν ἂν ἦν· νῦν δὲ πρὸς ζύμπαν- 10
 “ τὰς τε ἡμᾶς Ἀθηναῖοι ἱκανοὶ καὶ κατὰ πόλιν ἔτι
 “ δυνατώτεροι. ὥστε, εἰ μὴ καὶ ἀθροοὶ καὶ κατὰ ἔθνη
 “ καὶ ἕκαστον ἄστῃ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνόμεθα αὐτοὺς,
 “ δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται. καὶ τὴν

1. ‘Ὀδοὶ] πορισμοί. 2. Παραίσεις] παραφαίσεις, παράσπασις. 3. ‘Ἐπιτει-
 χισμὸς] ἐπίθεσις. αἰνίττεται τὴν Δεκέλειαν, ἣν ὕστερον ἐτείχισαν. Τῇ
 χώρᾳ] τῶν Ἀθηναίων. 4. Προΐδοι] προγνοίη· ἄδηλα γὰρ τὰ τοῦ πολέμου.
 5. ‘Ἐπὶ ῥητοῖς] ὠρισμένοις. Χωρεῖ] κινεῖται. 6. Τεχνᾶται] μεθοδεύει.
 Παρατυγχάνον] παρεμπύπτον. ‘Ἐν ᾧ] ἀντὶ τοῦ διό. Εὐοργήτως] εὐ-
 σκόπως, μεγαλοφύχως, εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος. 7. ‘Ὁ δὲ ὀργισθεὶς]
 ὁ μικροψυχήςσας. 8. ‘Ἐνθυμώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμηθῶμεν· ἔστι γὰρ ὑποθετι-
 κόν. 10. Οἰστὸν] ὑπομονητόν. 11. ‘Ἰκανοὶ] δουλωσόμενοι δηλονότι. 14. Δί-

1. ὁδοὶ πολέμου A.B. vulgo ὁδοὶ τοῦ πολέμου.

2. μάλιστα] om. C.

παραίνεσις B.c.h.

3. ἐπιτειχισμοὶ i.

ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ] Hæc sunt auctoris ipsius : nil tale illi excogitabant ante Alcibiadis monita. WASS. not. MS.

4. ‘Ἀλλά τε—πταίει] Stobæus p. 372. ubi ἐφ’ αὐτοῦ et ἐλάσσω cum nostris, non ἐλάττω. WASS. Suid. in εὐοργήτως describit Schol. D.

6. εὐεργήτως P. ἀοργήτως G.

7. βεβαίωτατος Q.

8. αὐτῶν C.

δὲ] μὲν e.

καὶ] om. C.L.O.P.Q.e.

9. ἦσαν ἡμῶν A.B.F.H.Q.c.h.

i. ἡμῶν, omisso verbo, K.g. vulgo ἡμῶν ἦσαν.

10. αἱ διαφοραὶ C.L.O.Q.

11. ἱκανοὶ] om. P.

12. καὶ ante ἀθροοὶ om. e.

κατὰ τὰ ἔθνη C.L.c.

13. καὶ ante ἕκαστον om. c.

αὐτοὺς] καὶ τοὺς L.P.

“ ἦσαν, εἰ καὶ δεινὸν τῷ ἀκοῦσαι, ἴστω οὐκ ἄλλο τι
 “ φέρουσαν ἢ ἀντικρυς δουλείαν· ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆ-
 “ ναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ πόλεις τοσάσδε ὑπὸ
 “ μιᾶς κακοπαθεῖν. ἐν ᾧ ἢ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσ-
 5 “ χεῖν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι, καὶ τῶν πατέρων χεί-
 “ ρους φαίνεσθαι, οἱ τὴν Ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν· ἡμεῖς δὲ
 “ οὐδ’ ἡμῖν αὐτοῖς βεβαιοῦμεν αὐτὸ, τύραννον δὲ ἐῷμεν
 “ ἐγκαθεστάναι πόλιν, τοὺς δ’ ἐν μιᾷ μονάρχους ἀξιοῦ-
 “ μεν καταλύειν. καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τριῶν τῶν
 10 “ μεγίστων *ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας ἢ μαλα-*

χα γε ὄντας] διαχωρισθέντας. 1. Ἰστω] ὁ ἀκοῦων δηλονότι. 2. Φέ-
 ρουσαν] ἡμῖν δηλονότι. Ὁ καὶ λόγῳ] εἶπεν ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τῶν θη-
 λικῶν μεταβαίνειν εἰς τὸ οὐδέτερον, οἷον “ τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν,
 “ ἐφ’ ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐξεπέμποντο.” λέγει δὲ, ὅτι τὴν δουλείαν ὅλως τῷ
 λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, οἷον λογίσασθαι, τοῖς Πελοποννησίους αἰσχρὸν. ὁ γὰρ
 ἐνδοιασμὸς λογισμοῦ ἐστὶ μερισμὸς. περιφραστικῶς οὖν εἴρηται, τῷ λόγῳ ἐν-
 δοιασθῆναι, οἷον τὸ λογίσασθαι ἡμᾶς καὶ ἐπὶ νοῦν λαβεῖν τὴν δουλείαν.
 Ἐνδοιασθῆναι] εἰς ἀμφιβολίαν ἐλθεῖν. 3. Ὑπὸ μιᾶς] τῆς τῶν Ἀθηναίων.
 4. Κακοπαθεῖν] δουλοῦσθαι. Ἐν ᾧ] ἐν τῷ κακοπαθεῖν. Ἡ δικαίως δο-
 κοῖμεν ἂν πάσχεῖν] οἱ γὰρ ἀμελοῦντες, καὶ μὴ ἐπεξερχόμενοι, δοκοῦσιν ἢ δι-
 καίως πάσχειν ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι. 7. Αὐτὸ] τοῦτέστι τὴν ἐλευθερίαν.
 8. Τοῖς δ’ ἐν μιᾷ] πόλει δηλονότι. Μονάρχους] τοὺς τυράννους φησὶ μονάρ-
 χους. 10. Ξυμφορῶν] ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν
 φησὶ τὴν κακίαν. ταῦτα δὲ λέγει τὸ τυραννεῖσθαι καὶ φέρειν τὴν τυραννίδα.
 τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως ποτὲ τάδε οὐκ ἀπήλλακται τῶν τριῶν μεγί-
 στων συμφορῶν. Ἡ μαλακίας] ὁ ἢ διαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ καί. Ὁμηρος

1. τῳ] τὸ B.g. τῳ K.

ἴστε g.

2. ἐνδοιασθῆναι C.

3. ὑπὸ B.F.G.H.K.N.P.g. ce-
teri ἀπὸ.

4. ἂν] om. B.

8. ἐγκαθιστάναι e.

πόλει L.O.C. τὴν πόλιν K.P.

9. οὐκ] om. e.

Τριῶν] Hanc amat formulam
 noster. v. c. 74, 76. III. c.
 40, 66. Proverb. xxv. 3. Lu-
 cret. V. Principio, maria ac ter-
 ras, caelumque tuere: Horum
 naturam triplicem, tria corpora,
 Memmi, Treis species tam dis-

similes, tria talia texta, Una dies
 dabit exitio. 1 Cor. xiii. 13. Nun
 δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ
 ΤΡΙΑ ΤΑΥΤΑ. Noster VI. 73.
 στρατηγὸν αὐτὸν τε εἶλοντο τὸν Ἐρ-
 μοκράτην καὶ Η. καὶ Σ. ΤΟΥΤΟΥΣ
 ΤΡΕΙΣ. Aristoph. Nub. Τὸ χάος
 τοῦτ’ καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτ-
 ταν, τρία ταυτί. Demosthenes de
 Coron. 344. Καίτοι τρία ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν
 ἐγκώμια &c. ἐν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον
 δὲ, δικαιοσύνης, τρίτον δὲ, σφροσύνης.
 WASS.

10. Ξυμφορῶν ἀπήλλακται A.B.
 C.F.G.H.K.N.c.e.g. Ξυμφορῶν οὐκ

" κίας ἢ ἀμελείας. οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες ταῦτα ἐπὶ
 " τὴν πλείστους δὴ βλάβασαν καταφρόνησιν κευωρή-
 " κατε, ἢ ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλιν τὸ ἐναντίον ὄνομα
 " ἀφροσύνη μετωνόμασται. * τὰ μὲν οὖν προγεγενημένα
 " τί δεῖ μακρότερον, ἢ ἐς ὅσον τοῖς νῦν ζυμφέρει, αἰτία- 5
 " σθαι; περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι
 " βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπαρεῖν· πάτριον γὰρ ἡμῖν
 " ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι· καὶ μὴ μεταβάλ-
 " λειν τὸ ἔθος, εἰ ἄρα πλούτω τε νῦν καὶ ἐξουσία ὀλίγον
 " προφέρετε (οὐ γὰρ δίκαιον, ἀ τῇ ἀπορία ἐκτῆθη, τῇ 10
 " περιουσία ἀπολέσθαι), ἀλλὰ θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ
 " πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον, τοῦ τε θεοῦ χρίσαντος καὶ αὐ-
 " τοῦ ὑποσχομένου συλλήψεσθαι, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλ-
 " λάδος πάσης ζυναγωνιουμένης, τὰ μὲν φόβω, τὰ δὲ
 " ὠφελεία. σπονδάς τε οὐ λύσετε πρότεροι, ἄς γε καὶ 15

ἢ νέος, ἢ παλαιός. (II. 14, 108.) 1. Οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες] οὐ δύνα-
 σθε, φησὶν, εἰπεῖν ὅτι οὐ διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ
 διὰ καταφρόνησιν, ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ ὅσον ὑπερφρονεῖν. ἢ γὰρ
 κατὰ πρόθεσιν ἐπίτασιν ἐνταῦθα σημαίνει. Ταῦτα] τὰ τρία. 2. Κα-
 ταφρόνησιν] ὅτι τὴν καταφρόνησιν ἀφροσύνην λέγει. 7. Βοηθοῦντας] τὸ ἐξῆς
 οὕτως· ἕπερ δὲ τῶν μελλόντων δεῖ τοῖς παροῦσι πράγμασι βοηθοῦντας ἐπιτα-
 λαιπαρεῖν, τουτέστι προσθεῖναι τοῖς πόνους. 9. Ἐξουσία] δύναμις. 10. Προ-
 φέρετε] ὑπερφέρετε τῶν ἄλλων. Ἀ τῇ ἀπορία ἐκτῆθη] ὑπ' ἀπορίας κινη-
 θέντες ἐκτῆσάμεθα. οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπωρότεροι.
 13. Συλλήψεσθαι] βοηθήσειν. 14. Τὰ μὲν φόβω] ἵνα μὴ δουλωθῇ.

ἀπήλλακται ceteri.

1. ἢ ἀμελείας ἢ μαλακίας G.

αὐτὰ C.L.O.I.

2. Καταφρόνησιν] Suidas expo-
 nit φρόνησιν, et Scholia corradiit.

WASS.

7. ἡμῖν A.B.F.H.

9. νῦν] om. d.

ὀλίγων A.B.F.c.h. ὀλίγω i.

10. ἐκτῆσθη b.i.

11. περιουσία] ἀπουσία A.B.G.

h. ἀπλουσία, et a correctore εὐ-
 πλουσία K.

ἀπολέσαι g.

θαρσοῦντες B.C.f.

14. πάσης A.B.F.G.H.K.c.f.g.

h.i.

ζυναγωνιζομένοις O. ζυναγωνιζο-
 μένης c.

15. τε] δὲ c.

γε] τε L.O.e.

“ ὁ θεὸς κελεύων πολεμεῖν νομίζει παραβεβάσθαι, ἡδι-
 “ κημέναις δὲ μάλλον βοηθήσετε· λύουσι γὰρ οὐχ οἱ
 “ ἀμυνόμενοι, ἀλλ’ οἱ πρότεροι ἐπιόντες. * ὥστε παντα- 124.
 “ χόθεν καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν τάδε
 5 “ κοινῇ παραινοῦντων, εἶπερ βεβαϊότατον τὸ ταῦτα *the fact that*
 “ φέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις εἶναι, μὴ μέλλετε *they are exped.*
 “ Ποτιδαιαίταις τε ποιεῖσθαι τιμωρίαν, οὔσι Δαριεῦσι *for states and in*
 “ καὶ ὑπὸ Ἰώνων πολιορκουμένοις, οὗ πρότερον ἦν τούναν- *als is most*
 “ τίων, καὶ τῶν ἄλλων μετελθεῖν τὴν ἐλευθερίαν. ὡς οὐ- *certain: a*
 10 “ κέτι ἐνδέχεται περιμένοντας τοὺς μὲν ἤδη βλάπτεσθαι, *need τὰ ὅλα*
 “ τοὺς δ’ εἰ γνωσθησόμεθα *Sallust idem*
 “ δὲ οὐ τολμῶντες, μὴ πολὺ ὕστερον τὸ αὐτὸ πάσχειν· *idem adle. so*
 “ ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ’ ἀνάγκην ἀφίχθαι, ὧ ἄνδρες ζύμ- *firm et ami*
 15 “ μαχοι, καὶ ἅμα τάδε ἄριστα λέγεσθαι, ψηφίσασθε
 “ τὸν πόλεμον, μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν, τῆς δ’

1. Παραβεβάσθαι] ἀθετηθῆναι τὰς σπονδὰς ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων. 3. Οἱ
 πρότεροι ἐπιόντες] οἱ ἄρξαντες ἀδίκων χειρῶν. Πανταχόθεν] ἀπὸ πολλῶν
 ἀφορμῶν. 5. Εἶπερ βεβαϊότατον] λείπει τὸ δοκεῖ, ἢ ἢ, εἶπερ δοκεῖ.
 7. Τιμωρίαν] βόηθειαν. 8. Ἐπὶ Ἰώνων] διαβέβληται γὰρ τὸ ὄνομα τῶν
 Ἰώνων εἰς μαλακίαν· τῶν δὲ Δαριέων ἐπὶ ἀνδρείᾳ δοξάζεται. 9. Καὶ τῶν
 ἄλλων] ἀπὸ κοινῆς τὸ μέλλετε. Μετελθεῖν] ἀντὶ τοῦ ἀνασώσασθαι. Ὡς
 οὐκέτι] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ ἢ, οὐκέτι γὰρ ἐνδέχεται. Ὀμηρος· ἐπὶ ξυροῦ
 ἴσταται ἀκμῆς. (Π. 10, 173.) τὸ δὲ περιμένοντας ἀντὶ τοῦ περιμένοντων.
 10. Τοὺς μὲν] λείπει ἡμῶν. 14. Τάδε ἄριστα] ἃ εἵπομεν δηλονότι. 15. Τὸ

1. νομίζειν C.c.

Παραβεβάσθαι] Suidas, παρα-
 βεβάσθαι τὰς σπονδὰς. τὸ παθητικὸν
 τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ ἀκολουθῶς
 Θεουκιδίδης. Duk.

ἡδικημένας d.

3. ἀμυνόμενοι K.

πρότερον Q.

4. ὑπάρχον] om. C.

ἡμῶν K.N.g.

τάδε κοινῇ A.B.F.G.H.K.Q.c.
 f.g.h. vulgo κοινῇ τάδε.

5. τὸ] τε K.

ταυτὰ γρ. A.

6. Ἰδιώταις] Huc fortassis re-
 spexit Suidas h. v. Ἰδιῶται, ἀντὶ
 τοῦ πολῖται. οὕτως Θεουκιδίδης. Duk.

7. τε] δὲ c.

9. τῆν] om. K.

12. οὐ τολμῶντες] ἀτολμῶντες C.
 K.L.M.O.P.b.e. ἀτολμοῦντες re-
 cens F.

13. ἐπ’] ἐς vel εἰς F.H.K.O.f.
 om. B.g.h. cum ipso ἀνάγκην.

14. ψηφ. τὸν A.B.C.F.H.L.M.
 N.O.P.b.c.f.g.h.i. vulgo ψηφ. δὴ
 τὸν.

“ ἀπ’ αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες· ἐκ πο-
 “ λέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιούται, ἀφ’ ἡσυχίας
 “ δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. καὶ τὴν κα-
 “ θεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον ἡγησάμενοι
 “ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως καθεστάναι, ὥστε τῶν μὲν ἤδη ἄρ- 5
 “ χεῖν τῶν δὲ διανοεῖσθαι, παραστησώμεθα ἐπελθόντες,
 “ καὶ αὐτοὶ ἀκινδύνως τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν, καὶ τοὺς νῦν
 “ δεδουλωμένους Ἑλληνας ἐλευθερώσωμεν.” Τοιαῦτα οἱ
 Κορίνθιοι εἶπον.

125.
 Rogatis sin-
 gulis, cum
 plerorum-
 que calculi
 bellum ge-
 rendum ost-
 tenderent,
 decretum
 est, ut quis-
 que neces-

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ ἀφ’ ἀπάντων ἤκουσαν 10
 γνώμην, ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ζυμμάχοις ἅπασιν, ὅσοι
 παρῆσαν, ἐξῆς, καὶ μείζονι καὶ ἐλάσσονι πόλει· καὶ τὸ
 πλῆθος ἐψηφίσαντο πολεμεῖν. δεδογμένον δὲ αὐτοῖς εὐ-
 θυς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκευοῖς οὖσιν, ἐκπο-
 ρίζεσθαι δὲ ἐδόκει ἐκάστοις ἂ προσφορα ἦν, καὶ μὴ εἶναι 15

αὐτικά δεινόν] τὸ πρὸς ὀλίγον γινόμενον ἐκ τοῦ πολέμου. 1. Ἀπ’ αὐτοῦ]
 τοῦ πολέμου. Διὰ πλείονος] χρόνου. 3. Καθεστηκυῖαν] γεγονυῖαν. 4.
 Πόλιν τύραννον] τὰς Ἀθήνας λέγει. τὸ δὲ ἐξῆς, πόλιν τύραννον παραστησώ-
 μεθα. πλεονάζει τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα, ἵνα μᾶλλον παροξύνῃ. 5. Ἐπὶ
 πᾶσιν ὁμοίως] κατὰ πάντων. 6. Διανοεῖσθαι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἄρχειν.
 Παραστησώμεθα] δουλωσώμεθα. 11. Γνώμην] ἀπόφασιν. Ψῆφον ἐπή-
 γαγον] ψῆφον, νῦν σκέψιν. δῆλον δὲ ὅτι τισὶ δοκεῖ καὶ τισὶν οὐ. 12.
 Ἐξῆς] κατὰ τάξιν. Καὶ τὸ πλῆθος] τὸ πλῆθος τῶν Λακεδαιμονίων δη-
 λούτι. 14. Ἀδύνατα] ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Ἐκπορίζεσθαι] ἐκ τινος πόρου

1. Ἐκ πολέμου—ἀκίνδυνον] Sto-
bæus pag. 360. Wass.

2. μᾶλλον] om. G. post βε-
βαιούται ponit e.

5. ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι e.

6. παραστησώμεθα B.C.I.

ἐπεξελθόντες Q.

7. αὐτοὶ ἀκινδύνως A.B.F.H.N.
g.h. ceteri αὐτοὶ τε ἀκινδύνως.

8. ταῦτα F.H. quod seque-
batur μὲν, omisi cum A.B.F.H.
N.c.f.g.h.

13. ἐψηφίσατο i.

δεδογμένου L.O.P.

Δεδογμένον] Perperam quidam
 libri δεδογμένου, ex ignoratione
 Atticismi; de quo Budæus in
 Commentar. H. Steph. Append.
 ad Thesaur. pag. 160. et Came-
 rar. ad Act. Apost. ii. 29. Sic
 cap. præced. καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν
 πολεμεῖν, cap. 120. εὔ δὲ παρασχόν.
 Nec melius corrector Codicis
 Græv. mox ἀδύνατον, pro ἀδύνατα.
 Vid. ad cap. i. Duk.

14. ἦν] om. e.

15. ἐκάστοις] om. g.

μέλλησιν. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσον δὲ, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερώς. * ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήματα ποιούμενοι, ὅπως σφίσιν ὅτι μεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμῆν, ἣν μὴ τι ἔσακούωσι. καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ· τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιόνδε. Κύλων ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τῶν πάλαι εὐγενῆς τε

saria ad bellum sine mora compararet. 126.

Interea per legatos accusabant Athenienses (quo gravior ipsis, nihil agentibus, causa belli esset) primum de piculo in

λαμβάνειν. 1. Μέλλησιν] ἀναβολὴν. Καθισταμένοις] παρασκευαζόμενοις. 4. Ἐγκλήματα ποιούμενοι] ἐγκαλοῦντες. 8. Τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ] τοὺς τὸ ἄγος δράσαντας τῆς θεοῦ, τῆς Ἀθηναῖας. Κύλων ἦν] τὸ διήγημα τὸ κατὰ τὸν Κύλωνα θαυμάζει σφόδρα ὁ τεχνογράφος, καὶ συμβουλεῖ ἐπιμελέστατα αὐτὸ ἐκμαθεῖν τοὺς νέους, ἵνα μιμήσωνται. Ὅτι τοῦ διηγήματος τοῦ κατὰ τὸν Κύλωνα τὴν σαφήνειάν τινες θαυμάσαντες, εἶπον ὅτι λέων ἐγέλασεν ἐνταῦθα, λέγοντες περὶ Θουκυδίδου. Ὅτι τὰ κατὰ Κύ-

cupatio, licet non videatur convenire homini sexagenario, ut nec nuptiæ cum Megaclis filia, non est tamen ἀσύστατον. *Palmerius Exercitat. pag. 47. HUDS. Tangit historiam hanc Laërt. in Epimenide, et Hesych. in Κύλωνιον, apud quem paulo supra pro Κυλλὰς τίς, leg. Κυλλαστίς. Sic enim Cod. Lambeth. apud Herodotum II. 77. Baroc. Κολλήστις, ut in contextu. Idem et Suidas in ἄγος, qui πεμψ. οἱ Λ. πρέσβεις legit. Vid. Pausan. I. 28. Plutarch. Solone p. 84. Victor fuisse videtur Olymp. XXXV. A. M. 3310. Ἄρχοντος Δαμασίου. Vid. etiam de eo Herodot. V. 71. Mox Marg. et Cam. bene Μεγαρέως ἀνδρὸς Θεαγένους θυγατέρα. WASS. De Cylone add. Schol. Aristoph. Equit. v. 443. DUK.*

1. μέλλησιν d.e.
 2. δὲ] γὰρ Q.
 5. τοῦ] τοῦτο H.
 6. τί] τινες B.
 ἔσακούωσι F.H.I.L.O.P.Q. ἀκούωσι B.
 8. ἐλαύνειν] ἐκβαλεῖν c.
 τῆς] τοῦ B.L.O.
 Κύλων ἦν] Vide Herodotum I. 5. c. 71. Meursii Solonem, et Marshami Chronicon. HUDS.
 9. ὄλυμπ. ἀνὴρ ἀθηναῖος A.B.F. G.H.K.c.f.g.h.i. ceteri ἀθηναῖος ἀνὴρ ὄλυμπ.
 Ἄνῃρ Ὀλυμπιονίκης] Retulit etiam Diauli coronam Olympiade 35. si fides est Olympionicarum recensionī. Sed mirum est, quod in eadem recensione ponitur Olympiade 49. eundem Cylonem acropolis Athenarum occupavisse. Non est tamen impossibile; nam cursus victoria juveni maxime convenit; acropolis oc-

Minervam
commisso.
Per hanc
occasionem
Auctor ex-
ponit Cylo-
nis conatum
arce Athe-
narum poti-
uendi, et
fortunam
eorum, qui
eum seque-
bantur.

καὶ δυνατός· ἐγεγαμῆκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους, Με-
γαρέως ἀνδρὸς ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγά-
ρων. *Χραμένω* δὲ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς
ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Ἀθη-
ναίων ἀκρόπολιν. ὁ δὲ παρά τε τοῦ Θεαγένους δύναμιν 5
λαβὼν καὶ τοὺς φίλους ἀναπείσας, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν Ὀ-
λύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν
ὡς ἐπὶ τυραννίδι, νομίσας ἑορτὴν τε τοῦ Διὸς μεγίστην
εἶναι, καὶ ἑαυτῷ τι προσήκειν Ὀλύμπια νενικηκότι. εἰ
δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί που ἡ μεγίστη ἑορτὴ εἴρητο, 10
οὔτε ἐκείνος ἐτι κατενόησε τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου· ἔστι
γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μει-

λινα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης. 1. *Δυνατός*] πλοῖσιος.
3. *Χραμένω*] περὶ τυραννίδος δηλονότι, ὡς ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δείκνυται τῆς
τοῦ θεοῦ. 5. Ἀκρόπολιν] ταύτην γὰρ κατέλαβον οἱ τυραννίδος ἐρῶντες.
7. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] τοῦτο προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἔστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν
Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. 8. Ἐπὶ τυραννίδι] ὡς τυραννήσαν. 9. Εἰ δὲ
ἐν τῇ Ἀττικῇ] ἐκ τούτου δηλοῦται σαφῶς, ὅτι περὶ τῆς τῶν Διασίων τὸ
μαντεῖον ἔλεγε. 12. Καὶ Ἀθηναίοις] καὶ παρ' Ἀθηναίοις. Διάσια] ἦν καὶ

1. διαγένους L.O.

2. *μεγάρων*] *μεγαρέων* K.N.i.

4. ἐν τῇ] τῇ om. C.G.K.L.N.
P.Q.c.d.e.f.

τῆν] τῶν B.c.g.h.

5. τε] om. N.i.

6. ἐπῆλθον C.F.H.I.Q.g.h.

7. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] Nam et
alibi agebantur, ut hic Scholi-
astes, et Spanhem. ad Morell.
Ep. I. pag. 14. 82. et Ep. V.
pag. 303. Sed pro Thucydide,
quem hoc scribere dicit, ponend-
um est nomen Scholiastæ.
Duk.

9. *τι*] om. L.O.P.

12. *καὶ*] om. C.L.O.e.

μειλιχείου K.

Μειλιχείου] Jovis Μειλιχείου cre-
bra est apud Veteres mentio.

Ad hunc locum pertinent, quæ
Schol. Aristoph. Nubib. 407. et
ex eo Suidas, habet: *Διάσια* Ἀ-
θήνησιν ἑορτὴ Μειλιχείου Διός. Nec
Athenis solum, sed alibi quoque
cultum fuisse Jovem Μειλιχείου
constat ex iis, quæ in Histor.
Deor. Syntagm. II. congressit
Giraldus. Sed et aliis Diis idem
cognomen tribuitur, de quo vid.
Brod. ad Anthol. Græc. I. 1. 4.
Apollonius Acharnensis, Gram-
maticus opinor, apud Schol. A-
ristoph. l. d. Diasia a die festo
Jovis Milichii diversa esse dice-
bat. Quas hujus sententiæ rati-
ones habuerit, non addit Scho-
liastes. Sed ego in his rebus
Thucydidī tutius, quam Apollo-
nio illi, credi arbitrator. Duk.

λιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ἣ πανδημεὶ θύουσι, πολλοὶ, οὐχ ἱερεῖα ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια· δεκῶν δὲ ὀρθῶς γιγνώσκειν ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι

ἔλεγεν ἴσως ὁ θεὸς ἑορτήν. 1. Πανδημεὶ] πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοί. 2. Ἱερεῖα] πρόβατα. Θύματα] τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφὰς τετυπωμένα ἔθνον. 3. Ὀρθῶς γιγνώσκειν] ἀπλανῶς νοεῖν, τὸν χρησμὸν δηλονότι. Τῷ ἔργῳ] τῇ τυραννίδι.

1. Ἐν ἣ πανδημεὶ θύουσι—ἐπιχώρια] Pollux I. 26. et Scholiastes hunc locum aliter legisse videntur Hemsterhusio ad Luc. Tim.

7. p. 114. ἐν ἣ πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀγνά δὲ θύματα ἐπιχώρια. GOTTL.

2. οὐχ ἱερεῖα μόνον ἀλλὰ καὶ θύματα codex Giraldi Hist. deor. syntagm. 2.

Οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα] Vid. Kühniū ad Polluc. I. 26. WASS. Castellanus in lib. de Festis Græc. de Diasiis agens non obscure significat, sibi falsum videri, quod hic scribit Thucyd. in Diasiis non immolatas fuisse hostias animales. Hoc primum putat ostendi e Xenoph. extremo Lib. VII. Ἀναβ. ubi scriptum est, Athenienses Jovi Milichio more patrio victimas ἑλοκαντεύειν, et Xenophontem ex hoc more Deo illi solidos porcos cremasse. Verum Thucydides de Diasiis Jovis Milichii, quæ Athenis agebantur, non de omnibus illius sacrīs, quæ vel Athenis, vel alibi fiebant, loquitur. Nec ex eo, quod illi aliis locis ac temporibus hostiæ mactabantur, sequitur, idem in Diasiis factum fuisse. Deinde profert locum Aristophanis, qui Nubib. 407. Strepsiadem inducit dicentem, Διασιόισιν ἄπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσι, et ex eo conficit, Athenienses Jovi Milichio Diasiis non tantum libamentis fecisse, sed

victimās quoque immolasse videri. Sed non firma est hæc argumentatio: Strepsiades propinquos suos Diasiis convivio excepit, iisque ventrem assum adposuit; Ergo Diasiis Jovi Milichio ἱερεῖα et victimæ immolabantur. Nec est, quod quis dicat, veteres post rem divinam convivia de partibus victimarum instruere, et cognatos amicosque ad ea vocare solitos fuisse. Neque enim ideo adfirmari potest, omnes, qui diebus festis convivia agitabant, vel ipsos iis diebus sacra fecisse, vel convivia illa de partibus victimarum adparasse. Ne dicam, nihil obstare, quo minus iisdem illis Diasiis, quamquam ea præcipue Jovi Milichio sacra erant, tamen etiam aliis Diis sacra hostiis fieri potuerint. Suidas quidem in Διὸς κῶδιον memorat, pelles victimarum Jovi Μειλιχίῳ et Κτησίῳ immolatarum, quas ad sacra quædam adhibebant Athenienses. Sed non dicit, victimas illas Diasiis immolatas fuisse. Itaque, nisi hoc disertioribus idoneorum scriptorum testimoniis demonstratum fuerit, non possum adsentiri Castellano, nec unum Codicem Thucydideum, quem sibi inspectum esse testatur Giraldus l. d. tot aliis, qui omnes in receptam scripturam conspiciant, præferre. DEK.

αἰσθόμενοι ἐβοήθησάν τε πανδημει ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐ-
 τοὺς, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. χρόνου δὲ ἐπι-
 γιγνομένου οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρεία ἀπῆλ-
 θον οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα ἄρχουσι τὴν φυ-
 λακὴν καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ἧ ἂν ἀρίστα 5
 διαγιγνώσκωσι· τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ
 ἐννέα ἄρχοντες ἔπρασον. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύλωνος πο-
 λιορκούμενοι φλαύρως εἶχον σίτου τε καὶ ὕδατος ἀπορία.
 ὁ μὲν οὖν Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκδιδράσκουσιν·
 οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἐπιέζοντο καὶ τινες καὶ ἀπέθνησκον ὑπὸ 10
 τοῦ λιμοῦ, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἰκέται τὸν ἐν τῇ
 ἀκροπόλει. ἀναστήσαντες δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων

1. Αἰσθόμενοι] αἴσθησιν τοῦ πράγματος λαβόντες. Ἐπ' αὐτούς] κατ' αὐ-
 τῶν. 5. Αὐτοκράτορσιν] αὐτεξουσίους οὔσι. Διαθεῖναι] οἰκονομῆσαι. Ἡ
 ἂν] τὸ ἧ ἀντὶ τοῦ ὡς ἂν. 8. Φλαύρως] ἀσθενῶς. 10. Ἐπιέζοντο] ἐτα-
 λαιπάρουν. 11. Καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν] ἑαυτοὺς δηλονότι παρὰ τὸν βω-
 μόν. τὸ δὲ καθίζουσιν ἀπὸ τοῦ καθίζω. καθέζονται δὲ ἀπὸ τοῦ καθέζομαι.
 12. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν

1. τε] om. N.
 2. ἐγγιγνομένου C.I.L.O.P.e. ἐπι-
 γιγνομένου G.c.
 3. οἱ] om. Q.
 προσεδρεία P.Q.c.
 4. οἱ πολλοὶ] om. N.
 φυλακὴν καὶ A.B.F.H.K.e.f.g.
 h.i. ceteri φυλακὴν τε καὶ.
 5. Αὐτοκράτορσιν] Spanhemius,
 quantum ex iis intelligere pos-
 sum, quæ de significatione hujus
 vocabuli Dissertat. VII. de Usu
 et Præstant. Numismat. pag.
 444. disserit, videtur putasse eos
 ἀνυπευθύνους fuisse. Sed Perizon.
 ad Ælian. V. Var. Hist. 13. po-
 pulo ὑπευθύνους fuisse scribit, et
 ibidem ostendit, Thucydidem
 ideo τότε dicere, quod res deinde
 aliter se habuit, potestate Arch-
 ontum a Solone multis parti-
 tibus imminuta. Duk.

6. διαγιγνώσκουσι C.K.O.e.
 7. δὲ] τε K.
 κύλωνος] χειμῶνος i.
 9. ὁ post καὶ om. K.
 αὐτοῦ] om. C.L.O.P.e.
 Ἐκδιδράσκουσιν] De Cylone i-
 dem prodit Schol. Aristoph. E-
 quit. 443. Et Thucydidem potius
 fidem habendam puto, quam
 Suidæ in Κυλώνειον ἄγος scriben-
 ti, eum, quum in templum Fu-
 riarum fugisset, inde abstractum
 et interfectum esse. Duk.
 10. τ. καὶ] καὶ om. H.q.
 ἀπὸ C.L.e.
 11. τὸν] τῶν C.
 12. Ἀναστήσαντες—αὐτοὺς οἱ
 τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] Vid.
 Valckenar. ad Herodot. 5, 71.
 p. 407.
 δὲ] om. A.

ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, ὡς εἰρων ἀποθήσκοντας
 ἐν τῷ ἱερῷ, ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόν-
 τες ἀπέκτειναν καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν σε-
 μνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. καὶ
 5 ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτῆριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκα-
 λοῦντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. ἤλασαν μὲν οὖν καὶ
 οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεο-
 μένης ὁ Λακεδαιμόνιος ὕστερον μετὰ Ἀθηναίων στασια-
 ζόντων, τοὺς τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ
 10 ὄστ' ἀνελόντες ἐξεβάλον κατῆλθον μέντοι ὕστερον, καὶ

ἐπιτροπὴν τῆς φυλακῆς. 3. Τῶν σεμνῶν θεῶν] τῶν Ἐρινυῶν, κατὰ ἀντί-
 φρασιν ἅς μετὰ τὴν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου ἰδρύ-
 σαντο, ἵνα πολλῆς τιμῆς τύχουσιν. 7. Ἠλασε δὲ καὶ Κλεομένης] βασιλεὺς
 Λακεδαιμονίων, ὃ μέμνηται Ἡρόδοτος (5, 70). ἀμφίβολον, πότερον ἤλασε
 μετὰ τῶν στασιαζόντων Ἀθηναίων, τουτέστι καὶ τοὺς στασιάζοντας, ἢ
 ἤλασε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἐστασίαζον, ἵνα μὴ ᾧσιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἀλι-
 τῆριοι ἕπερ ἄμεινον. 10. Κατῆλθον] οἱ φυγαδευθέντες.

1. ἐπιτρεψάμενοι d.

Ἐπιτετραμμένοι] Homer. Ὁλαοὶ
 τ' ἐπιτετράφεται. WASS.

2. ποιήσωσιν e.

3. Σεμνῶν θεῶν] Εὐμένιδες a Si-
 cyoniis, σεμναὶ θεαὶ ab Athenien-
 sibus dicebantur, teste Pausania
 in Corinthiacis. Antiqui (ut in-
 quit Helladius in Chrestoma-
 thia) solliciti fuerunt, ne male
 ominosa dicerent, ideo Ἐρινύας
Eumenides vel *venerandas deas*,
 μῦσος *sceleratum* vocabant ἄγος.
 Sed Grammatici illa per Anti-
 phrasin nominant. Vide Meur-
 sii Attic. Lect. l. 4. c. 1. HUDS.

4. θεῶν ἐν om. L.O.P. ἐν om. C.
 ἀπεχρήσαντο C.e.

Διεχρήσαντο] Suidas in ἀνεχρή-
 σαντο. Hesych. WASS. Suidas,
 ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν. οὕτω Θου-
 κυδίδης. Sed v. ibi Kuster. DUK.

5. Ἐναγεῖς καὶ ἀλιτῆριοι] Vid.

Herodot. Plut. Schol. Aristoph.
 locis dd. et Pausan. et Achaicor.
 XXV. Notandum esse, quod
 etiam posteriores sic fuerint
 dicti, monet Spanhem. Dissert.
 IX. de Præst. et Usu Numism.
 p. 670. Et hinc Aristoph. Equit.
 443. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φημί
 γεγονέναι τῆς θεοῦ. Quæ mox de
 Cleomene dicit, ea pluribus ex-
 sequitur Herodot. V. 70. seqq.
 De ossibus mortuorum extra
 fines ejectis Plutarch. in Solone.
 DUK.

ἀλιτῆριοι C.

6. ἐκεῖνον C.

7. οἱ] om. A.

καὶ] om. b.

9. Τῶν τεθ.—ἐξέβαλλον] Th.
 Magister semel tantum in ἀνεῖ-
 λεν. WASS.

10. ἐξέβαλλον A.B.F.H.h.i. ἐ-
 ξέλαβον I.

127. Hoc piaculum Lacedaemonii Atheniensibus exprobrabant non solum deorum causa, sed multo etiam magis, ut Periclem, ad quem illud piaculum a matre pertinebat, et qui tum Atheniensis contra Peloponnesios incitabat, si non depellerent loco, tamen suis odiosum redderent.
128-133. Contra A-

τὸ γένος αὐτῶν ἔστιν ἔτι ἐν τῇ πόλει. * τοῦτο δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομιζόντες ἐκπεσότος αὐτοῦ ῥᾶον σφίσι προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. οὐ μέντοι τοσοῦτον ἤλπιζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν τὸ μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. ὦν γὰρ δυνατώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ ἄγων τὴν πολιτείαν, ἤναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ οὐκ εἶα ὑπείκεν ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὥρμα τοὺς Ἀθηναίους.

Ἄντεκέλευον δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἰλώτων ἰκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθειραν δι' 15

2. Ἐκέλευον ἐλαύνειν] μετὰ τὸν Κλεομένην. 3. Προσεχόμενον] ἔνοχον ὄντα. 4. Αὐτῷ] τῷ ἄγει. Κατὰ τὴν μητέρα] κατὰ τὸ γένος τὸ μητρῶον. 6. Τοῦτο] τὸ ἐκβληθῆναι. 7. Αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ. συνέβαινε γὰρ αὐτῷ μὴ πιστεύεσθαι στρατηγίαν τοιούτω ὄντι. 8. Τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν] τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν. καὶ ἐν τῇ δημηγορίᾳ “καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τῶνδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν “ἀπήλλακται.” ἦτοι κακιῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσὶ. καὶ προῖων ἐν τῇ δημηγορίᾳ Περικλέους ξυμφορὰς τὰς ἀποτυχίας εἶρηκεν' ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἤσπον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλως. Διὰ τὸ ἄγος, τουτέστι διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. 9. Τῶν καθ' ἑαυτὸν] τῶν ὄντων κατὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. 13. Ἀπὸ Ταινάρου] Ταίναρον

1. ἔστιν ἔτι A.B.F.G.H.K.Q. L.N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i. vulgo g.h. ἔστιν, omisso ἔτι, c.f.i. ἔτι προχωρήσειν.

2. ἐκέλευον ἐλαύνειν C.F.H.K.

L.O.P.c.e.f.i.

τοῖς θεοῖς δῆθεν L.O.P.

3. δὲ] δὲ καὶ N. τε L.O.f. om.

K.i.

τὸν] τοῦ P.

προσερχόμενον G.N.c.

5. προχωρεῖν A.B.C.F.H.I.K.

9. ἑαυτοῦ h.

πόλιν K.

13. τὸ] om. d.

ἀπὸ τοῦ ταινάρου d.

ἄγος—ταινάρου] om. H.

15. εἰλώτων ἰκέτας A.B.C.F.G.

H.K.N.e.f.g.h.i. vulgo εἰλώτων

τοὺς ἰκέτας.

ὁ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι ἐν Σπάρτῃ. ἐκέλευόν δὲ καὶ τὸ τῆς Χαλκιοῦκου ἄγος ἐλαύνειν αὐτούς· ἐγένετο δὲ τοῖόνδε. ἐπειδὴ Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἐλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριήρη λαβὼν Ἐρμιονίδα ἄνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ἐλλήσποντον. τῷ μὲν λόγῳ ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφίεμενος Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τοῦδε πρῶτον ἐς βασιλέα κατέθετο, καὶ τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποιήσατο· Βυζάντιον γὰρ ἔλῶν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν (εἰχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ καὶ βασιλέως προσήκοντές τινες καὶ ξυγγενεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τούτους οὐς ἔλαβεν ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλλων ζυμμάχων,

thenienses duplex piaculum Lacedaemoniis exprobrant, alterum de Helotibus ex templo Neptuni Tanarii vi depulsis et necatis, alterum de Pausania, ex templo Chalciaeci elato, contractum. Quo loco et proditio illius viri, pugna Plataensi imprimis clari, et Lacedaemoniorum in ea ulciscenda severitas explicatur, usque ad cap. 134, 135.

ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἱερὸν Ποσειδῶνος. 1. Νομίζουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι. 2. Χαλκιοῦκου ἄγος] Χαλκίικος ἢ Ἀθηναῖ ἐν Σπάρτῃ, ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. 6. Ἐπ' αὐτῶν] τῶν Σπαρτιατῶν. 7. Ἐξεπέμφθη] εἰς ἀρχὴν τοῦ Ἐλλησποντοῦ. Αὐτὸς] Πανσανίας. Ἐρμιονίδα] ἀπὸ Ἐρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς. 9. Τὰ πρὸς βασιλέα] βουλόμενος δηλονότι τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα ποιεῖν ἐμῆδιζε γὰρ. 12. Ἀπὸ τοῦδε] ἀπὸ τοῦτου τοῦ ἐπιφερομένου, περὶ Βυζαντίου δηλονότι. 14. Μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου] ἐνταῦθα τὰ περὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας διηγεῖται. 15. Προσῆκοντες] διαφορὰ

1. De hoc terræ motu vid. Pausan. VII. 25. Duk. σεισμὸν] v. Suidam in ἀπέσπασε Ælian. V. H. VII. 7. Pausan. Messen. 24. et Ach. VII. 25. WASS. not. MS. 2. ἐν τῇ σπάρτῃ L.O.P.e. καὶ] om. K. 6. μὲν αὖν οὐκέτι G. 8. τῷ μὲν—πόλεμον] om. C. 10. quod vulgo post πράγματα legitur βουλόμενος, ante τὰ πο-

nunt C.L.O.P.Q.e. om. A.B.F. H.K.N.c.d.f.g. 11. ἐνεχείρησεν A.B.F.H.N.h. ἐπεχείρησεν K. ἐλλήνων f. 12. κατέθετο C. 13. γὰρ] δὲ L. 15. δὲ καὶ μῆδοι P. 16. οἶ] omittendum fortasse hoc pronomen. ἔλαβον B.

τῷ δὲ λόγῳ ἀπέδρασαν αὐτόν. ἔπρασε δὲ ταῦτα μετὰ
 Γογγύλου τοῦ Ἐρετρίεως, ᾧ περ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον
 καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. ἔπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν
 Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε ἐν αὐτῇ,
 ὡς ὕστερον ἀνευρέθη, “ Παισαυτίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης 5
 “ τούσδε τέ σοι χαρίζεσθαι βουλόμενος ἀποπέμπει δορὶ
 “ ἑλῶν, καὶ γνώμην ποιῶμαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα
 “ τε τὴν σὴν γῆμαι καὶ σοὶ Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην
 “ Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι
 “ ταῦτα πράττειν μετὰ σοῦ βουλευόμενος. εἰ οὖν τί σε 10
 “ τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν,
 129. “ δι’ οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.” * τοσαῦτα
 μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου, Ξέρξης δὲ ἤσθη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ
 ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν,
 καὶ κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σατραπείαν παρα- 15

προσήμετος καὶ συγγενούς. 1. Τῷ δὲ λόγῳ] τῇ φήμῃ. 4. Αὐτῷ] τῷ
 Πέρσῃ. 10. Σὲ] ἀντὶ τοῦ σοί. Ἀττικὴ δὲ καὶ ἀρχαία ἡ φράσις, ἀντὶ δο-
 τικῆς αἰτιατικῆς συντάξεως. 13. Ἡ γραφὴ] γραφὴ ἢ ζωγραφία καὶ ἡ κα-
 τηγορία καὶ ἡ ἐπὶ γραμμάτων ἀπλῶς, ὡς νῦν. 14. Ἐπὶ θάλασσαν] ἐπὶ

2. γογγύλου d.
 ᾧ, omīssa περ. A.G.H.K.N.
 c.f.g.h.i.
 4. γογγύλου d.i.
 αὐτῷ φέροντα i.
 τάδε ἐν A.C.F.G.H.L.N.O.Q.
 c.f.g.h. vulgo τάδε καὶ ἐν.
 5. εὐρέθη f.
 ὁ] om. Q.
 6. τε] om. L.
 χαρίσασθαι L.O.
 8. τε] om. g.
 τὴν] om. C.e.
 τε] om. C.L.O.
 9. ποιήσασθαι c. ποιεῖν h.
 δὴ c.
 δοκεῖ f.
 εἶναι] om. c.f.
 10. βουλόμενος b.
 σοὶ Q.g.
 11. Θάλασσαν] Θάλατταν Sch.

- Aristoph. Plut. 69. at hac forma
 noster vix ullibi. WASS. Thu-
 cydidem neque in hoc, neque in
 aliis quibusdam vocabulis, ge-
 mino τ uti, adnotat e vetustis
 Grammaticis Eustath. ad Ho-
 mer. Il. κ'. p. 813. Add. Steph.
 supr. ad cap. XX. Σὲ ἀρέσκει, pro
 σοί, Atticorum esse adnotat Schol.
 Aristoph. Plut. 353. Ran. 103.
 Schol. Theocr. ad I. Idyll. 61.
 et Corinth. in libello de Dialec-
 ctis. Vid. Spanhem. ad Aristoph.
 Plut. 353. Duk.
 13. δὲ] om. K.d.
 τε] om. K.L.O.d.g.
 14. θαλάσσης L.O.P.
 15. αὐτὸν] om. g.
 δασκυλίτην C. δασκυλείτην b.d.e.
 δασκυλείτην g.
 Δασκυλίτιν] Δασκυλείτιν, quod

λαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα ὅς πρότερον ἦρχε, καὶ παρὰ Πausανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα ἀποδείξαι, καὶ ἦν τι αὐτῷ Πausανίας παραγγέλλη περὶ 5 τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πρᾶσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος τὰ τε ἄλλα ἐποίησεν ὡς περ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν· ἀντεγέγραπτο δὲ τάδε, “ Ὡδε λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Πausανία, καὶ τῶν “ ἀνδρῶν οὓς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου ἔσωσας, 10 “ κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἔσαεὶ ἀνά- “ γραπτος, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. “ καὶ σε μήτε νῦξ μῆθ’ ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι “ πρᾶσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπίσχυη, μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύ-

τὰ παραθαλάσσια. 2. Ἐς Βυζάντιον] ὄντα δηλονότι. 3. Αὐτῷ] τῷ Ἀρταβάζῳ. Τὴν σφραγίδα] ἢ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως εἶχε, κατὰ μὲν τινας, τὴν βασιλέως εἰκόνα, κατὰ δὲ τινας, τὴν Κίρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν, κατὰ δὲ τινας, τὸν Δαρείου ἵππον, δι’ ὃν χρεμετίσαντα ἐβασίλευσεν. 4. Ἀποδείξαι] τῷ Πausανίᾳ. Παραγγέλλη] κελεύη. 8. Καὶ τῶν ἀνδρῶν] λείπει ἢ ἐπέρ. 10. Κεῖσεται σοι εὐεργεσία] διὰ παντὸς εὐεργέτης κληθῆση ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. 12. Ἀνεῖναι] ῥαθυμῆσαι.

est in Reg. fortassis potest esse a Δασκύλειον, quemadmodum Ptolemæus, Strabo, et Steph. in Βρύλλιον hanc urbem vocant. Sed frequentius est Δασκύλιον, unde gentilia Δασκυλίτις et Δάσκυλίτις. Vid. quæ adnotantur ad Stephan. v. Δασκύλιον. Duk.

σατραπῖαν C.P.b.d.e.g.

2. περὶ G.M.b.

4. παραγγέλλη K.Q.g. παραγγέλει c.

5. ἑαυτῶν i.

6. ὡς προεῖρητο L.O.

7. ἐπιστολὴν] om. c.

ἀντεπεγέγραπτο C.I.L.M.O. ἀντέγραπτο e.

9. ἔσωσας A.B.C.F.H.I.K.N. c.e.f.g.h. vulgo διέσωσας.

10. κεῖται A.B.N.g.h. cum

Thom. M. v. αἰέ. ceteri κείσεται.

Κεῖσεται σοι εὐεργ.] Hoc idem est ac si dixisset; εὐεργέτης ἀναγραφθῆση καὶ κληθῆση ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Nam qui de Rege et regno Persarum bene meriti erant, Ὀροσάγγαι ab iis dicebantur (εὐεργέται Græci vertere) et eorum nomina codicibus regiis inferebantur; ut nos sacri et profani scriptores docent. Vide Herodotum, l. 5. et 8. et c. 6. lib. Estheræ. Huds. Ad ea, quæ hic adnotat Huds. add. Brisson. lib. I. de Regno. Persar. pag. 93. Herald. I. Adversar. 9. et Grot. ad Esther. VI. i. Duk.

ἄγραπτος K.

13. πράττειν f.

“ρου δαπάνη κεκαλύσθω, μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴ ποί
 “δεῖ παραγίγνεσθαι· ἀλλὰ μετ’ Ἀρταβάζου ἀνδρὸς
 “ἀγαθοῦ, ὃν σοι ἔπεμψα, πρᾶσσε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ
 “καὶ τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἀρίστα ἔξει ἀμφοτέ-
 130. “ροις.” * ταῦτα λαβὼν ὁ Πausanias τὰ γράμματα, ἂν 5
 καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ
 τὴν Πλαταιᾶσιν ἡγεμονίαν, πολλῶ τότε μᾶλλον ἦτο,
 καὶ οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότι τρόπῳ βιοτεύειν,
 ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδυόμενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου
 ἐξήκει, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ 10
 Αἰγύπτιοι ἐδορυφόρου, τράπεζάν τε Περσικὴν παρετίθετο,
 καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο, ἀλλ’ ἐργοῖς βρα-
 χέσι προῦδηλου ἂ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε
 πράξειν. δυσπρόσοδόν τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ
 οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥστε μηδένα 13

5. Ὡν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι] ἦγον τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ
 τῶν Ἑλλήνων. 8. Ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ] τῷ Λακωνικῷ. 11. Ἐδορυ-
 φόρου] μετὰ δοράτων προέπεμπον. ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρουσίᾳ
 ἐπράχθη. Περσικὴν] τρυφήν. 14. Δυσπρόσοδον] δυσέντευκτον. 15. Ἐς

1. εἴη i.

3. θαρσῶν A.C.L.O.P.Q.f.

4. καὶ ἀρίστα] om. Q.

6. πρῶτον C.I.L.O.e.

7. πλαταιᾶσιν F.H.Q.g.

Πολλῶ τότε μᾶλλον] Antea ede-
 batur πολλῶ μᾶλλον τότε. WASS.
 Πλαταιᾶσι quod est in Reg. et
 Cass. non rejiciendum videtur.
 Nam adverbia a nominibus fa-
 cta retinere tonum nominis sui
 docent Grammatici, ut Θήβησι,
 Περγασῆσι. Πλαταιᾶσι est etiam
 in Plutarch. de Herodoti mali-
 gnit. sub fin. In Pausan. variat
 scriptura. Vid. Kuhn. ad illius
 Lacon. C. V. qui Πλαταιᾶσιν
 praefert. Duk.

μᾶλλον τότε C.b.c.f.g.h.i.

8. ἐδύνατο K.

καθεστηκότι A.B.F.H.K.b.c.f.

g. ceteri καθεστῶτι.

11. περσικὴν] μηδικὴν K.b.c.f.

12. κατέχειν] τεύχειν I.

ἐδύνατο G.

14. Δυσπρόσοδόν τε — πάντας]
 Thomas M. χαλεπῶς legit, non
 χαλεπῇ. Ὀργὴν Casaub. ad Dion.
 Halic. IV. 244. hic accipit pro
 ingenio ac moribus, ut in illo
 Dionysii l. d. βαρὺς καὶ χαλεπὸς
 ὀργήν. Ita saepe sumitur. Vid.
 Schol. ad cap. 122. et 140. hu-
 jus lib. Aristoph. Equit. 41.
 Sophocl. Ajac. 646. et ad u-
 trumque Schol. nec non Casaub.
 ad Aristoph. l. d. Add. Cl. Wass.
 infr. ad cap. 140. Duk.

15. μηδένα] μὴ N.

δύνασθαι προσίεναι· δίοπερ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οὐχ
 ἦκιστα ἢ ξυμμαχία μετέστη. * οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰ-
 σθόμενοι τό τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐ-
 τὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νῆϊ τὸ δεύτερον ἐκπλεύσας
 5 οὐ κελευστάντων αὐτῶν τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν, καὶ ἐκ
 τοῦ Βυζαντίου βία ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς ἐς μὲν
 τὴν Σπάρτην οὐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τρωά-
 δας ἰδρυθεὶς πρᾶσσαν τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς πρὸς τοὺς
 βαρβάρους καὶ οὐκ ἐπ' ἀγαθῶ τὴν μονὴν ποιούμενος,
 10 οὕτω δὴ οὐκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμφαντες κήρυκα οἱ
 ἔφοροι καὶ σκυτάλην εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι,
 εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῶ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. ὁ δὲ

πάντας] κατὰ πάντων. 3. Τό, τε πρῶτον] ἀντὶ τοῦ τὸ πρῶτον τε. Ἐντεῦθεν
 ἄρχεται ἢ δευτέρα παρουσία. 6. Ἐκπολιορκηθεὶς] τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθεὶς.
 7. Τὰς Τρωάδας] εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικάι. 8. Ἰδρυθεὶς] καθεσθεὶς. Πρᾶσ-
 σαν] τὰ συμφέροντα ἑαυτῶ. Ἐσηγγέλλετο] ἐμνηύετο. 9. Τὴν μονὴν] τὴν
 ἀργίαν. Πιούμενος] τὸ ἐπειδὴ πρὸς τὸ ποιούμενος, 10. Ἐπέσχον] ἑαυτοὺς
 δηλονότι. 11. Σκυτάλην] ἀντὶ τοῦ ἐπιστολὴν Λακωνικὴν. ἦν δὲ ἡ σκυ-
 τάλῃ ξύλον στρωγυλίον ἐξεσμένον, ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίους
 ἰπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἐφοροὶ τῶν Λακε-
 δαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῶ ἐκπεμπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. καὶ
 ὅποτε ἐβούλοντο ἐπιστεῖλαι τι αὐτῶ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιείλιττον
 τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον, καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν
 ἱμάντα τῶ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ
 ἐν τῶ ἱμάντι γεγραμμένα. ὁ δὲ στρατηγὸς, λαβὼν τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ
 σκυτάλῃ περιείλιττε, καὶ ἐγίνωσκε τὴν τῶν γραμμάτων περιοχὴν. εἰ δὲ τις
 εἶποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ Πausanίας τὴν σκυτάλην, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελθὼν;
 ῥητέον, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Μὴ λείπε-
 σθαι] τὸν Πausanίαν δηλονότι. 12. Αὐτῶ] τῶ Πausanία.

1. διὸ e.

2. ἢ] καὶ K.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι] Vid. Ari-
 stotel. Polit. VII. 14. Mox puto
 legendum ἀνεκάλεσαντο. Ita certe
 Thom. Magist. Wass. Et apud
 Thomam in ἀνακαλοῦμαι, qui et
 τότε legit, ut Cass. et Gr. non
 τό, τε. DUK.

3. αὐτὰ] om. C,
 ἀνεκάλεσαντο F.H.Q.

6. ἀπὸ O.

7. ἐχώρει c.f.

τρωάδας B.F.H.g.h. τρωιδας e.
 vulgo Τρωιάδας.

8. ἰδρυθεὶς C.L.O.P.Q.e.

αὐτοῖς post βαρβάρους ponit P.
 πρὸς A.B.F.H.K.N.Q.g.h.i.
 ceteri ἐς.

10. κήρυκα] om. d.

12. προσαγορεύειν B.P.b.d.e.

132. Βουλόμενος ὡς ἥκιστα ὑπόπτος εἶναι, καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τὸ δεύτερον εἰς Σπάρτην. καὶ εἰς μὲν τὴν εἰρικήν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐφόρων (ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο), ἔπειτα διαπραξάμενος ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν εἰς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν. * καὶ φανερόν μὲν εἶχον οὐδὲν οἱ Σπαρτιάται σημεῖον, οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἀνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα (Πλεί- 10 σταρχοῦ γὰρ τὸν Λεωνίδου, ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἐτι, ἀνεψίως ἂν ἐπετροπέυεν). ὀποψίας δὲ πολλὰς παρέιχε, τῇ τε παρανομία καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι, τά τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκόπου, εἴ τί που ἐξεδεδίητο τῶν καθεστώτων νομίμων, 15 καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθε-

2. Τὴν παραβολὴν] τὴν κατηγορίαν, τὸν κίνδυνον, τὸ γεγονός ὑπ' αὐτοῦ παράβολον. 5. Τοῦτο] τὸ κακὸν δηλονότι. καὶ μὴν οὐκ ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος. Διαπραξάμενος] χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις διαπραξάμενος, ἦτοι διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. 6. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατηγορημάτων. 9. Γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα] Ἡρακλείδης γὰρ ἦν. 10. Ἐν τῷ παρόντι] καιρῶς δηλονότι. 11. Τὸν Λεωνίδου] οὗτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριστεύσας ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 12. Ἀνεψίως ἂν] τοῦ Πλειστάρχου. 13. Τῇ τε παρανομία] διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις. 14. Τοῖς παροῦσι] τοῖς ἦθεσι τῶν Λακωνῶν. 15. Ἐξεδεδίητο] ἔξω τῶν Λακωνικῶν διητάτο νόμων. 16. Ἐπὶ τὸν τρίποδα] οὐκ ἐν ᾧ ἔμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἕτερόν τινα, ὃν

1. ὡς] om. L.O.P.
2. παραβολὴν C.e.
εἰς τὴν σπάρτην K.
6. αὐτὸν L.O.P.Q.
περὶ] om. g.
αὐτὸν A.B.F.H.N.Q. e.g.h.i.
vulgo αὐτῶν.
7. οἱ σπαρτιάται οὐδὲν g.
8. οὔτε οἱ ἐχθροὶ] om. A.B.h.
9. τε] om. g.
12. δὲ] τε C. om. e.
13. τε] om. d.

15. εἴ που τι] K.
16. ποτε] τε B.g.h.
τὸν] τῶν C.

Ἐπὶ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς] Hanc rem, ut et versus repetiit Demosthenes, κατὰ Νεαίρας, p. 1378. Reisk. Versus, quos Graeci tripodum L. XI. 33. p. 430. reperiuntur: Ἑλλάδος εὐρυχώρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν, Δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πό-

σαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἤζϊωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγείον τόδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
 Πausanίας Φοῖβω μνήμ' ἀνέθηκε τόδε.

- 5 τὸ μὲν οὖν ἐλεγείον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν εὐθὺς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστικὰς πόλεις, ὅσαι συγκαθελῶσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα· τοῦ μέντοι Πausανίου ἀδίκημα καὶ τοῦτ' ἐδοκεῖ εἶναι, καὶ ἐπειδὴ ἐν τούτῳ καθειστική, πολλῶν
 10 μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι ἐφαίνεται τῇ παρουσίᾳ διανοία. ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ ἐς τοὺς Εἰλωτας πράσσειν τι αὐτὸν, καὶ ἦν δὲ οὕτως· ἐλευθέρωσιν τε γὰρ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ζυνεπαναστῶσι καὶ τὸ πᾶν συγκατεργάζονται. ἀλλ' οὐδ' ὡς οὐδὲ τῶν Εἰλωτῶν μη-
 15 νυταῖς τισὶ πιστεύσαντες ἤζϊωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν ἐς αὐτὸν, χρώμενοι τῷ τρόπῳ ᾧ περ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιατοῦ ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλευσαί τι ἀνήκεστον, πρὶν

ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ μετέθηκαν ἐπὶ τὸν ἵπποδρόμον τοῦ Βυζαντίου. 5. Ἐξεκόλασαν] ἐξορύξαντες ἀπῆλειψαν. 9. Ἐν τούτῳ] ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Μηδισμοῦ· ἀπηλέγχθη γὰρ μὴ ἐμμένειν τοῖς ἡθεσι τῶν Λακεδαιμονίων. 10. Παρόμοιον] τῷ Μηδισμῷ δηλονότι. Τῇ παρουσίᾳ διανοία] λείπει ἢ ἐν. 12. Καὶ ἦν δὲ οὕτω] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. 13. Πολιτείαν] αὐτονομίαν. Τὸ πᾶν συγκατεργάζονται] κατὰ τῆς Σπάρτης. ἤγουν τὸν Μηδι-

λιας. ubi vid. Wesseling. GOTTI.

2. αὐτὸς ἐπιγράψασθαι e. ἐπιγράψαι αὐτὸς f.

ἐλεῖον C.

3. ἀρχὸς B.g.h.

6. τοῦτου C.e.

7. συγκαθελῶσαι f.

ἔστησαν τὸ B.H.K.L.N.O.g.
 vulgo ἀνεστήσαντο.

9. ἐπειδὴ A.B.F.G.H.K.N.c.
 f.g.h.i ceteri ἐπεὶ γε δῆ.

10. παρόμοιον] προοίμιον e.
 ἐφαίμετο] ἐβούλετο C.e.

11. ἐπυνθάνοντο P.

πράσσειν τι αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς εἰλωτας A. αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς εἰλωτας f.g.h.

15. τισι] om. L.P.

16. ᾧ, omissa περ, L.O.P.
 εἰώθησαν Q.

18. ἀμφισβητήτων K.

γε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικὰ ποτὲ ὦν αὐτοῦ καὶ πιστότατος ἐκείνῳ, μηνυτῆς γίγνεται, δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι οὐδεὶς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ παρα-
 5 ποιησάμενος σφραγίδα, ἵνα, ἢν ψευστῆ τῆς δόξης ἢ καὶ ἐκεῖνός τι ^{αὐτῶν} μεταγράψαι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπι-
 133. στολὰς, ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προσέπεστάλθαι καὶ αὐτὸν εὔρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν. * τότε δὲ οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον μὲν ἐπίστευσαν, 10 αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ Πausανίου τι λέγοντος, ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ Ταίναρον ἰκέτου οἰχομένου, καὶ σκηνησαμένου διπλῆν διαφράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε ἐφόρων ἐντὸς τινὰς ἔκρυψε, καὶ

σμόν. 1. Τὰς τελευταίας] δῆλον ὅτι καὶ ἄλλας ἀπέστειλεν. 2. Ἀνὴρ Ἀργίλιος] τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικὸν, ἀπὸ πόλεως Θράκης ὅπερ ἄμεινον. 3. Παιδικὰ] τὸ παιδικὰ, ὀξυτόνωσ. οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δὲ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος, ᾧ ἐθάῤῥει. τὸ γὰρ πιστότατος ὦν. 5. Πάλιν ἀφίκετο] ἐπανῆλθε. Παραποιησάμενος] ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος ὁ Ἀργίλιος. 7. Ἐκεῖνός] ὁ Πausανίας. 9. Αὐτὸν εὔρεν] ὡσανεὶ ἔλεγεν, εὔρε τοῦτο ἀληθές, ὃ ὑπενδὲι γεγράφθαι. 12. Ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου] ἀπὸ συνθήματος τοῦ Ἀργιλίου. 14. Καλύβην] σκηνήν.

3. αὐτῶ] f.

4. Ἐνθύμησιν] Observat hanc vocem e Thucydide Pollux II. 231. Idem VIII. 27. scribit, Thucydidem παρασημηνάμενος dicere ἐπὶ τῷ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγίδα. Puto veram esse suspicionem Jungermanni, eum memoriae vitio labi. Duk.

5. αὐτοῦ L.O.

6. καὶ] om. f.g.

7. τι μεταγράψαι A.B.C.F.G. H.K.L.O.P.Q.e.f.g.h. μεταγράψαι, omisso τι, i. μεταγράψαι τι vulgo.

8. τοιοῦτο A.B.F.H. ceteri τοιοῦτον.

9. τότε B.F.G.H.K.L.N.O. c.d.h.i. vulgo τότε.

δὲ A.F.G.H.K.c.d.i. vulgo δὴ. om. N.

10. δείξαντες e.

μὲν] ἂν g.

11. βουλευθέντες A.B.H.c.g.

ἔτι] om. L.O.P.

13. οἰχομένου ἰκέτου f.

σκηνησαμένου P.

14. τε] Delet Poppo.

ἐντὸς] om. N. post ἔκρυψε ponunt c.f.

Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς ἰκετείας, ἤσθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένου τοῦ ἀνθρώπου τὰ τε περὶ αὐτοῦ γραφέντα καὶ τὰλλ' ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς 5 βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμηθεῖη δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν, κάκεινου αὐτὰ ταῦτα ζυνομολογοῦντος καὶ περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως, καὶ ἀξιοῦντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι καὶ μὴ

5. Διακονίαις παραβάλοιτο] ταῖς ἀγγελίαις ταῖς ἄλλαις διαβάλλοι. Παραβάλοιτο] παραβόλως κατηγορήσειεν, ἢ ὑπόπτως διακονήσειε. Προτιμηθεῖη] ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθεῖη λέλεκται. 6. Τοῖς πολλοῖς] ἀντὶ

1. τὴν πρόφασιν] om. L.

4. οὐδὲ g.h.

5. παραβάλλοιτο B.d.f.g. διαβάλλοιτο Q.

Παραβάλοιτο] Huc quidam putant respexisse Suidam in παραβαλέσθαι· παραβαλέσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης α'. οὕτω καὶ Ὅμηρος παραβλήθη ἀγορεύειν. Eadem habet Thom. Magister in παραβάλλω, et παραβλήθη, quod est apud Homer. II. ὄ. v. 6. exponit ἀπατητικῶς καὶ παραλογιστικῶς. Sed hoc non placeat H. Stephano in Thesau- ro, qui παραβαλέσθαι hic putat esse in discrimen conijcere, ut alibi apud Thucydidem, et alios Scriptorum. Budæus quoque in Commentar. pag. 452. non magnopere videtur eam significationem hujus vocis probasse. Tamen etiam Hesych. παραβαλλόμεναι exponit ἐξαπατῶσαι. Et Eustath. in Odys. α'. pag. 1406. Suidæ explicationem τοῦ παραβαλέσθαι memorans addit, inde παραβαλέταιρος dici pro ὁ ἀπατῶν τοὺς φίλους. Credo

Suidam hæc, ut pleraque alia, e vetustioribus Grammaticis descripsisse. Nec sententia loci respuit hanc interpretationem; se nulla re ipsum decerpisse: quod est, quasi dicat, se omnia ab eo injuncta cum fide obuisse. DUK.

6. αὐτὰ ταῦτα A.B.F.H.K.N. c.f.g.h.i. vulgo αὐτὰ τε ταῦτα.

8. λογίζεσθαι L.O.

τῆς] om. P.

Ἀναστάσεως] Hoc immerito suspectum est Stephano. Mos supplicum erat καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς Ἑστίας. quando aram relinquebant, surrexerunt; et hoc est ἀνάστασιν facere. quo fere sensu Sophocles. Noster infra Cap. 136. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ νείεος. III. 28. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς καθίζουσι. Πάχης δ' ἈΝΑΣΤΗΨΑΣ αὐτούς, ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, et alibi: Καθίζουσιν ἐς τὸ Ἑραῖον ἰκέται·—ὁ δὲ δήμος ἈΝΙΣΤΗΣΙΝ αὐτούς. WASS.

9. ὡς] om. C.L.O.e.

134-135. τὰ πρᾶσσόμενα διακωλύειν. * ἀκούσαντες δὲ ἀκριβῶς
 Cum de Me- τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ ἔφοροι, βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες ἐν τῇ
 dismo Pau- πόλει τὴν ξύλληψιν ἐποιοῦντο. λέγεται δ' αὐτὸν μέλλον-
 saniae egis- τα ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν ἐφόρων τὸ
 set Auctor, ob argu- μέλλοντος ὡς εἶδε, γινῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει, ἄλλου 5
 menti simi- τὰ ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν ἐφόρων τὸ
 litudinem ad Them- πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γινῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει, ἄλλου 5
 stoclem A- δὲ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου καὶ δηλώσαντος εὐνοία,
 theniensem transit, πρὸς τὸ ἱερόν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι δρόμῳ καὶ προκα-
 quem Lace- ταφυγεῖν ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος. καὶ ἐς οἴκημα οὐ μέ-
 damonii eo ipso tem- γα, ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ, ἐσελθῶν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπω-
 pore, quo Pausaniae proditionem cognoverant, ejusdem criminis apud Athenienses accusarunt. Qui cum Themistoclem,

τοῦ τοῖς πᾶσι. 1. 'Ακριβῶς] ἀληθῶς. 3. 'Εποιοῦντο] ἐμελλον ποιήσειν, ποιῆσαι ἐβούλοντο. Αὐτὸν] τὸν Πausανίαν. 5. 'Εφ' ᾧ] οὐ χάριν. "Ἄλλου δὲ] 'Εφόρου δηλονότι, ἀφανῶς νεύσαντος, ὅστις ἦν φίλος τῷ Πausανίᾳ. 7. Χωρῆσαι δρόμῳ] λέγεται τὸν Πausανίαν. 8. 'Ἐς οἴκημα οὐ μέγα] φασὶ γὰρ, ὅτι, ἠνίκα ἔφραξαν κατ' αὐτοῦ τὸ οἴκημα, ἡ μήτηρ αὐτοῦ 'Αλκιθέα πρώτη λίθον ἐπέθηκε' τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. τεκμήριον δὲ τοῦτο τοῦ μισοτυράννου εἶναι τοὺς Λάκωνας. 10. Τοπαραυτικά] ἤγουν κατὰ τὸ ἐνεστός. 'Ἐστέρησαν] ἐβράδυναν. 12. 'Ἐνδον ὄντα τηρήσαντες] ἐξῆει γὰρ εἰς τὸ ἱερόν πολλάκις. 13. 'Ἀπολαβόντες εἴσω] μονώσαντες, περιεῖρξαντες. 'Ἀπικοδομήσαν] τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. 14. 'Ἐξεπολιόρκησαν λιμῶ] ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν. 'Ἐτέρῳ δὲ τρόπῳ ἡσέ-

1. τὰ] om. C.L.O.P.f.g.
 κωλύειν f.
 5. ἴδε K.
 7. προκαταφυγεῖν λέγεται δηλο-
 νότι ἦν K.
 8. τὰ] om. P.
 9. ὑπαίθριον f.
 ταλαιπωροῖτο f.
 10. ὑστέρησαν P.
 11. ὄρον A.B.
 'Οροφον] Quasi Glossam ex
 Nostro adducit Pollux VII. 120.
 sed pro calami aquatilis genere
 apud Homerum invenitur. Vid.

- Eustath. p. 1495. Apud No-
 strum alibi ὄροφῆ, Herodoto στέ-
 γη placuit. ὄροφος habes in Ari-
 stoph. Lysistr. v. 2. 9. ὄροφῆ
 Vesp. 1210. WASS.
 13. 'Ἀπολαβόντες εἴσω] Perpe-
 ram Thom. Magister in εἴσω,
 Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ ἐντὸς αὐτὸν
 ἀπολαβόντες. DUK.
 προκαθεζόμενοι τε ἐπολιόρκησαν g.
 14. ἀποφυγεῖν C.
 'Ἀποφύχειν] Agn. Suidas h. v.
 WASS.

ὡςπερ εἶχεν, ἐν τῷ οἰκήματι, αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν ἐκ
 τοῦ ἱεροῦ ἐτι ἐμπνοῦν ὄντα, καὶ ἐξαχθεῖς ἀπέθανε παρα-
 χρῆμα. καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καϊάδαν, οὔπερ
 τοὺς κακούργους, ἐμβάλλειν· ἔπειτα ἔδοξε πλησίον που
 5 κατορούζαι. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς τὸν τε τάφον ὕστερον
 ἐχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν οὔπερ ἀπέθανε
 (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῇ στῆλαι
 δηλαῦσι,) καὶ ὡς ἄγος αὐτοῖς ὃν τὸ πεπραγμένον δύο
 σώματα ἀνθ' ἑνὸς τῆ Χαλκιοίκῃ ἀποδοῦναι. οἱ δὲ ποιη-

tum temporis ostracismo exsullem, persequerentur,

βησαν, ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιορκήσαντες. 3. Ἐμέλισαν] εἰς δύο ἔτεμον.
 Ἐς τὸν Κεάδαν] ἐμβάλλειν δηλονότι. τόπος ὁ Κεάδας ὄρωρυγμένος· ἐν Λα-
 κωνικῇ, ὅπου τοὺς κακούργους εἰώθασιν ῥίπτειν. 4. Πλησίον που] τοῦ Κεάδου.
 5. Ὁ ἐν Δελφοῖς] ὁ Ἀπόλλων. Τὸν τε τάφον] τὸ σῶμα. 7. Ἐν τῷ προ-
 τεμενίσματι] ἐν τῷ προτυλαίῳ. 8. Δύο σώματα] τούτέστι δύο Ἐφόρους

1. ὡς, omissa περ, c.f.

εἶχον A.B.F.

αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν A.B.
 C.F.H.K.N.Q.g. αἰσθόμενοι τι
 ἐξάγουσιν h. vulgo αἰσθόμενοι ἐξά-
 γουσιν.

3. ἐμέλισαν e.

Ἐς τὸν Καϊάδαν] Καϊάδας
 sive Κεάδας (nam utroque modo
 scribitur) id ipsum fuit, quod
 Græcorum aliis Καίετον vel Καίε-
 τὸς, locus effossus, vel terræ de-
 hiscentis ruptura. Hujusmodi
 rupturæ quum frequentes fue-
 rint in agro Laconico, sunt qui
 Lacedæmonia inde ab Homero
 (Il. β'. v. 581.) καϊετάεσσαν
 (non ut vulgo scribitur κητάεσ-
 σαν dici statuunt. Sc. ὅτι οἱ ἀπὸ
 τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ (ut ait Strabo)
 καϊετοὶ λέγονται. Vide Strabo-
 nem, l. 8. p. 367. Ed. Par. et
 Eustath. ad Homeri Odys. 8.
 v. 1. HUDS. De voce Κεάδας
 vid. Paul. Leopard. XIII. E-
 mendat. 14. et Meursii Miscel-
 lanea Laconica III. 7. WASS.

Non solum Καϊάδας, et Κεάδας,
 verum etiam Καϊάτας et Καϊέτας
 scribitur. Vid. quos laudant
 Leopard. et Meursius. Sidam
 in βάραθρον, Κεάδας, et Καϊάδας,
 Eustath. in Il. β'. p. 294. Ca-
 saub. ad Strab. III. 233. et
 VIII. 367. et Bochart. Hieroz.
 I. 3. 13. Quod autem Leo-
 pard. apud Ammonium in βάρ-
 αθρον, pro εἰς τὸν Κεάδα emendat
 εἰς τὸν Καϊάδαν, id propius ad
 scripturam vulgatam corrigi po-
 terat εἰς τὸν Κεάδαν. Schol. Cas-
 sell. hic quoque Κεάδας, non
 Καϊάδας, ut editus. Duk.

καϊάδαν A.B.b.c.d.e.f.g. χαϊά-
 δαν h. κεάδαν reliqui.

4. ἐμβάλλειν] εἰώθασιν ἐμβάλ-
 λειν G.K.d. εἰώθασαν ἐμβάλλειν F.
 H.c.f. ἐμβάλλειν εἰώθασιν L.O.
 ἐσβάλλειν εἰώθασιν C.I.P. ἐμβάλ-
 λειν B.g. inter versus posito ille
 εἰώθειςαν, hic εἰώθεσαν: vulgo ἐμ-
 βάλλειν εἰώθεσαν.

7. προτενίσματι B.

9. ἀνθ' ἑνὸς] om. N.

ἤπειρον τὴν καταντικρῦ. καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστε-
 ταγμένων κατὰ Πύστιν ἢ χωροῖη, ἀναγκάζεται κατὰ τι
 ἄπορον παρὰ Ἀδμήτου τὸν Μολοσσῶν βασιλέα, ὄντα αὐ-
 τῶ οὐ φίλον, καταλύσαι. καὶ ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδη-
 5 μῶν, ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἰκέτης γενόμενος διδάσκεται ὑπ'
 αὐτῆς τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐστίαν.
 καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τοῦ Ἀδμήτου δηλοῖ τε ὅς
 ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀξιοῖ, εἴ τι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ Ἀθη-
 ναίων δεομένῳ, φεύγοντα τιμαρεῖσθαι· καὶ γὰρ ἂν ὑπ'
 10 ἐκείνου πολλῶ ἀσθενεστέρου ἐν τῷ παρόντι κακῶς πά-
 σχειν, γενναῖον δὲ εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμαρ-

regem Ad-
 metum fu-
 giens, et ab
 eo fideliter
 servatus.

τικρῦ] τὴν Θεσπρωτίδα. 2. Πύστιν] φήμην. 4. Οὐ φίλον] πέμψαντος
 γὰρ ποτε Ἀδμήτου Ἀθηναῖζε περὶ συμμαχίας αἰτήσεως, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνέ-
 πεισε τὴν πλὴν μὴ εἶναι αὐτῷ βοήθειαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αὐτῷ φίλος.
 Καταλύσαι] καταλύσαι μὲν κυρίως ἐπὶ τῶν ὀχυρμένων ἐπὶ ἄρματος, κατ-
 ἀγειν δὲ ἐπὶ νεῶς. 6. Ἐπὶ τὴν ἐστίαν] ἔνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν
 θεοῦ τινός. 8. Οὐκ ἀξιοῖ] οὐκ ἀξίον νομίζει εἶναι τοῦ Ἀδμήτου. Αἰτῶς] ὁ
 Θεμιστοκλῆς. Αἰτῶ] τῷ Ἀδμήτῳ. 9. Ὑπ' ἐκείνου] τοῦ Ἀδμήτου, τὸ
 δὲ ἐξῆς· ὑπὸ πολλῶ ἐκείνου ἀσθενεστέρου. πᾶς γὰρ ὁ τεχῶν τὸν δυστιχοῦντα

1. προτεταγμένων c.
2. ἢ A.B.C.F.G.H.I.K.N.P.
Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ὄ.
- ἀναγκάζεται] om. d.
3. τὸν] τῶν K.g.
4. Καταλύσαι] Suidas h. v.
agn. scholia, more suo furtim
sublegens, omissa voce κυρίως.
Etymol. minus accurate κατα-
λύω, τελῶ τὴν ὁδόν. Glossæ, κατ-
αλύω εἰς πανδοχεῖον deverto. Vid.
Pollucem I. 73. Wass.
6. καθίζεσθαι d.

Καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐστίαν] Hoc
 non erat tam sedere ad focum
 (ut nonnulli putant) quam ha-
 verere illi arulae vel larario, quod
 ad focum excitari solitum erat,
 ubi jus esset ἀσυλίας, id est, unde
 avelli nefas esset. Nam et καθ-
 ίζεσθαι Hesychius explicat προσ-
 ἀπτεσθαι, arripere, tenere, ut so-

lebant, qui ad aras confugie-
 bant. Vide Casauboni Anim-
 advers. in Dionysium Halicar-
 nasseum, l. 8. p. 481. HUDS.
 Scriptura librorum, qui habent
 ἐπὶ τῆς ἐστίας, defendi potest au-
 ctoritate Dionys. Halic. l. d.
 ἰκέτης τοῦ ἀνδρὸς γίνεται καθεζόμενος
 ἐπὶ τῆς ἐστίας. Nam videri po-
 test haec scribens ante oculos
 habuisse verba Thucydidis. Ad-
 metum inimicum fuisse Themis-
 tocli etiam Aristides scribit
 Tom. III. p. 385. DUK.

- τῆς ἐστίας L.O.P.
8. τι] om. c.
- ἀθηναίων δεομένων L.O. δεομένων
ἀθηναίων g.
9. καὶ] οὐ d.
10. ἀσθενέστερον g. cum Tusano.

εἶσθαι. καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκεῖνα χρείας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι· ἐκεῖνον δ' ἂν, εἰ ἐκδοίη αὐτὸν (εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται,) σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερήσαι. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ υἱέος, ὥσπερ καὶ ἔχων 5 αὐτὸν ἐκαθέζετο, καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο. * καὶ ὕστερον οὐ πολλῶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλθοῦσι καὶ πολλὰ εἰποῦσιν οὐκ ἐκδίδωσιν, ἀλλ' ἀποστέλ- λει, βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν ἐτέραν θάλασσαν περὶ ἑς Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρου. ἐν ἣ ὀλκά- 10 δος τυχῶν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας καὶ ἐπιβάς καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὃ ἐπολιόρκει Νάξον. καὶ (ἦν γὰρ ἀγνώστους ἐν τῇ νηϊ) δείσας φράζει τῶ ναυκλήρῳ ὅστις ἐστὶ καὶ δι' ἃ φεύγει, καὶ εἰ μὴ

137. Hinc terra Pydnam profectus, in Asiam ad regem transiturus, navem conscendit, et vitato ægre periculo ad Naxum, quo tempestate actus erat, in Atheniensium manus incidendi,

δύναται τιμωρεῖσθαι. 1. Αὐτὸς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἐκεῖνα] τῶ Ἀδμήτω. Χρείας τινός] ἔξαθεν, καὶ οὐχὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 2. Ἐκεῖνον] τὸν Ἀδμήτον. 3. Αὐτὸν] τὸν Θεμιστοκλέα. Εφ' ᾧ] οὐ ἕνεκα. 4. Ἀποστερήσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἀξιοῖ. 5. Ὡσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] αὐτῷ τῷ σχήματι. 8. Πολλὰ εἰποῦσιν] ἀντὶ τοῦ ἀπειλήσασιν. 10. Ἐς Πύδναν] ἕως τῆς Πύδνας. Τὴν Ἀλεξάνδρου] πόλιν δηλονότι, τοῦ φιλέλληρος. 11. Καταφέρεται—ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον] ἄλλο δυστύχημα τοῦ Θεμιστοκλέους. 12. Ἐπολιόρκει Νάξον] διὰ τὴν ἀπαστασίαν αὐτῆς. 14. Καὶ δι' ἃ φεύγει] ὅτι καὶ αὐτὸν φησὶ συνειδότα ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγειν τὸν Θεμι-

1. καὶ θεμιστοκλῆς ἅμα A.B.F. g.h.

3. καὶ ἐφ' ᾧ] om. e.

5. αὐτοῦ K.d.

παιδὸς d.i.

6. Μέγιστον ἦν ἰκέτευμα.] Apud Molossos scilicet, ut Plutarch. Themist. Duk.

7. τοῖς λακεδαιμονίοις A.B.F. H.K.N.c.f.g.h.i. τοῖς τε λακεδαιμονίοις ceteri.

8. εἰποῦσι πολλά g.

ἐκδίδωσιν Q. δίδωσιν b.

9. Ἐτέραν θάλασσαν] Ita et Plutarch. Vit. 124. qui ἑαυτὸν ait ostendisse τῷ τε ναυκλήρῳ καὶ τῷ κυ-

βερνήτῃ hunc citans locum, neque discrepant Codices. vid. Diodor. p. 270. d. WASS. In Plutarch. l. d. μέχρις οὗ ἀναδείξειεν εἰς Νάξον ἑαυτὸν τῷ τ. ν. κ. τ. κ. verba illa εἰς Νάξον nullum bonum sensum habent. Videntur irrepsisse e præcedentibus, τῆς ὀλκάδος εἰς Νάξον καταφερομένης. Et Interpretes in versione Latina ea non expresserunt. Duk.

11. ἰωνίαν G.

καί] om. P.

14. ὅς, omisso τις, g.

εἰ] om. P.

σώσει αὐτὸν, ἔφη εἶναι ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει· venit Ephesum, unde litteras regi Artaxerxi misit.
 τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεῶς, μέ-
 χρι πλοῦς γένηται· πειθόμενα δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνή-
 σεσθαι ἀξίαν. ὁ δὲ ναύκληρος ποιεῖ τε ταῦτα, καὶ ἀπο-
 5 σαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου ὕστε-
 ρον ἀφικνεῖται εἰς Ἐφεσον. καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκείνόν τε
 ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει (ἦλθε γὰρ αὐτῷ ὕστερον ἐκ
 τε Ἀθηναίων παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ Ἀργους ἀπέξεκέι-
 το,) καὶ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω
 10 ἐσπέμπει γράμματα ὡς βασιλέα Ἀρτοξέρξην τὸν Ξέρξου,

στοκλέα. 3. Ἀπομνήσεσθαι] ἀποδοῦναι μνησθέντα. 4. Ἀποσαλεύσας]

1. σώσει f.

3. πειθόμενου c.

ἀπομνήσεσθαι d. ἀμείνω μνήσα-
 σθαι e. μνημονεύσαντα ἀποδοῦναι K.

4. ποιεῖ τε F.H.I.K.L.O.P.

Q. g. ceteri ποιεῖται.

Ἀποσαλεύσας:] Habet Suidas et Schol. exscripsit. ἐπιτηρήσας exponunt Hesych. Etymol. et Phavorinus. Glossæ, ἀποσαλεύω, ἀμώσσει, vid. Pollucem I. 103. Demosthenes, ἀποσαλεύειν ἐπ' ἀγκύρας. Diodor. XX. Τὰς ἀγκύρας ἀφέντες, ὡς ἂν δυοὶ σταδίους ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσαλεύειν. absolute, uti nos-
 ter, Aristot. [Hist. An. et Dio, et Dion. Halicarn. VII. 37. Simile quid, et ad hoc exemplum fecit apud Appian. Civ. IV. p. 617. Rebulus. WASS. Add. Steph. Thesaur. Corn. Nepos vertit: *procul ab insula in salo navem tenuit in ancoris.* Quod in Gloss. exponitur *amoveo*, fortassis κατ' ἔλλειψιν dictum est, pro *amoveo a portu.* Duk.

7. ὕστερον αὐτῷ K.

8. ὑπερέξεκέιτο K.

10. ὡς G.g. πρὸς C.L.O.P.e. vulgo εἰς.

10. ἀρτοξέρξην A.B.C. ceteri ἀρταξέρξην. Sic infra 4, 50. c. et 8, 5. C.

Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου] Sic quoque Nepos, Plutarchus, et alii apud eum. Item Cicero X. ad Attic. 8. Diodorus tamen, et eo antiquiores quidam, quos memorat Plutarchus, ad Xerxem venisse tradiderunt. Hos sequitur Petav. Ration. Temp. I. 3. 6. II. 3. 10. et X. de Doctrin. Temp. 26. Sed vid. que adversus hanc sententiam adueratissime disputat van Alphen Part. III. cap. 6. Commentar. in Danielis Cap. IX. Unum hoc addo; si quidquam veri est in eo, quod de hac epistola, a Themistocle ad Regem Persarum scripta, prodit Thucydides, non potuisse eum ad Xerxem venisse; nam hoc non patiuntur verba illa, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμνῶ-
 μην. Thucydidem autem hoc de suo commentum esse, non facile cuiquam erit ostendere. Duk.

νεωστὶ βασιλεύοντα. ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι “Θεμιστο-
 “ κλῆς ἦκω παρὰ σέ, ὅς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων
 “ εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πα-
 “ τέρα ἐπίοντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμυνόμην, πολὺ δ' ἔτι πλείω
 “ ἀγαθὰ, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, ἐκείνω δὲ ἐν 5
 “ ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. καὶ μοι εὐ-
 “ εργεσία ὀφείλεται,” (γράφας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προ-
 ἀγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν

ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλω ὀμιλήσας, τουτέστι τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ, ἐνθα σάλος γίνεται. 1. Θεμιστοκλῆς ἦκω] λείπει ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ ἄν μετοχή, ἐν ἧ, Θεμιστοκλῆς ἄν. καὶ, ἦκω Διὸς παῖς ἄν. (Eurip. Bacch. 1.) 4. Πλείω ἀγαθὰ] εἴργασμαι δηλονότι. 5. Ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν] τὰ πράγματα ἦσαν δηλονότι. Ἐν ἐπικινδύνῳ] τὰ πράγματα ἦσαν. 6. Ἡ ἀποκομιδὴ] ἡ ὑποτροπή. Εὐεργεσία] ἀντίχαρις. 8. Τὴν τῶν γεφυρῶν—οὐ διάλυσιν] ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότῳ (8, 110.) ἀκολουθῶν, ὡς ἐπράχθη.

I. βασιλεύσαντα h.

Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σε] Ita legit Priscianus 1071. apud quem licentiæ hujus exempla prostant. Confer Plutarch. in Themist. 125. Ed. Francof. qui hunc locum diligenter expendit. Æm. Probum in Themist. Hæc fere verba usurpat Libanius Demosth. Apolog. 463. Wass. Priscianus dicit, Græcos solita licentia utentes verbis primæ et secundæ personæ conjungere nomina, quum tamen nomina tertiæ personæ sint, eamque licentiam etiam Latinos imitari. At quomodo in his loquendi generibus nomina possunt dici tertiæ personæ esse, quum ipse tradat in his omnibus deesse Ego? Vid. Sanct. Minerv. in Ellipsi v. Ens, et Periz. ad Sanct. I. 12. 2. Idem supplementum in Græcis locum habet, ut hic Scholiastes. DUK.

2. Ὅς κακὰ etc.] Vid. Herald. I. Adver. 9. Οἶκον pro regno, vel regia, hic et apud alios Græcos

dici docet Casaubon. Excitat. XIII. ad Baron. C. III. Corn. Nepos in Themist. ἐς τὸν ὑμέτερον οἶκον vertit, in domum tuam. DUK.

σοὶ g.

Ἑλλήνων] om. Q. τῶν Ἑλλήνων K.

4. δέ τι L.O.

5. δὲ ἐπὶ κινδύνῳ K.

6. ἐγένετο K.c.

7. γράφαντι Q.

τὴν ἐκ A.B.F.H.K.c.g. vulgo τὴν τε ἐκ.

8. τὴν] om. g.

τὴν τῶν γεφυρῶν—οὐ διάλυσιν] Thucydides et ejus exemplo alii sæpe particulam negativam præponunt substantivis. Sic ἡ οὐ περιτείχισις, quod e Thucydide adfert Eustath. ad Homer. Il. α'. p. 111. pro τὸ ἀτείχιστον, ut ille dicit. Rurs. Thucyd. V. 50. ἡ οὐκ ἐξουσία τῆς ἀγωνίσεως, quod Schol. exponit τὸ μὴ ἐξεῖναι ἀγωνίσεσθαι. Et Euripid. Hippol. v. 196. οὐκ ἀπόδειξις. Hæc et plura hujus generis adnotarunt

ψευδῶς προσεποιήσατο, τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν) “καὶ
 “νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι πάρεμι, δικό-
 “μενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. βούλομαι
 “δ' ἐνιαυτὸν ἐπισχῶν αὐτός σοι περὶ ὧν ἤκω δηλῶσαι.”

5* βασιλεὺς δὲ, ὡς λέγεται, ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διά-
 νοίαν, καὶ ἐκέλευε ποιεῖν οὕτως. ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ, ὃν
 ἐπέσχε, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε
 καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας· ἀφικόμενος δὲ μετὰ
 τὸν ἐνιαυτὸν γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας καὶ ὅσος οὐδεὶς
 10 πω Ἑλλήνων διὰ τε τὴν προὔπάρχουσαν ἀξιώσιν καὶ τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν, μάλιστα
 δὲ ἀπὸ τοῦ πείραν διδοῦς ζυνετὸς φαίνεσθαι. ἦν γὰρ ὁ

138.

Quas cum
 rex benigne
 excepisset,
 sequenti
 anno ipse
 regem con-
 venit. De
 Themisto-
 clis ingenio
 excellenti
 Thucydidis
 judicium.
 Mortuus est
 morbo. Re-

1. Δι' αὐτὸν] τὸν Πέρσην. 5. Ἐθαύμασε] ὅτι εἶπεν ἐπειδὴ ἴσχυσε μη-
 χανῇ τινὶ σῶσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Τὴν διάνοιαν] τὴν γνώσιν. 6. Ὅν
 ἐπέσχε] ἐσκόπει γὰρ, εἴπως αὐτὸν ἐν τῷ μεταξύ ἀνακαλέσειντο οἱ Ἀθηναῖοι.
 Ὅν ἐπέσχευ] ἑαυτὸν δηλονότι. 8. τῶν ἐπιτηδευμάτων] τῶν ἐθῶν. 9. Παρ'
 αὐτῷ] τῷ Πέρσῃ. Ὅσος οὐδεὶς πω Ἑλλήνων] Ἰστιάσις καὶ Ἰππίας καὶ Δη-
 μάρατος καὶ ἄλλοι. 10. Τοῦ Ἑλληνικοῦ] ἔθνος δηλονότι. 11. Ὑπετίθει αὐ-
 τῷ] ὑπέβαλλε τῷ Πέρσῃ. 12. Διδούς] ἀντὶ τοῦ διδόναι. Ἦν γὰρ ὁ Θεμι-

Scaliger ad Catull. Carm. LXV.
 v. 83. Casaubon. ad Dionys.
 Halic. X. 669. et Henr. Steph.
 ad Corinth. de Dialect. Art. XL.
 Sed quod ibi e Thucyd. III. 10.
 tamquam exemplum hujus At-
 ticismi proponit Corinthus, ξύμ-
 μαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ κατ-
 αδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίσις,
 ἀλλ' ἐπ' ἔλευθερώσει, id ἀπροσδιόγου-
 σον est: etsi hoc etiam in hanc
 sententiam laudat e Corintho
 Ach. Staius Observat. Cap. 19.
 Vid de hoc genere loquendi
 etiam Dion. Halicarn. p. 134.
 Duk.

1. προσεποιεῖτο I.
 οὐ] om. d.
 2. ἔχω Q.
 σοι c.
 πάρεμι] παρὰ μῆδων d.i.

5. βασιλεὺς δὲ] Hæc diffusi-
 us, et paulo etiam aliter, narrat
 Diodor. p. 271. c. d. v. et Plu-
 tarch. Themist. p. 125. Γλώσ-
 σης, non γλώττης, Noster, Æs-
 chylus, Sophocles, Euripides.
 Wlass. Vid. ad Cap. 128.
 Duk.

ὄς] om. i.
 6. ἐκέλευε A.B.C.F.G.H.c.g.h.
 7. τῆς περσίδος A.B.F.G.K.N.
 c.d.e.f.g.h.i. vulgo τῆς τε περσίδος.
 γλώττης L.O.P.
 8. δὲ] om. P.
 9. τὸν] om. e.
 10. πω] τῶν K.
 Ἑλλήνων—τοῦ] om. g.
 τε] om. C.e.
 11. ἐπετίθει c.
 12. γὰρ δὴ ὁ.
 Ἦν γὰρ ὁ Θ. — δηλώσας]

gis beneficia
in eum col-
lata.

Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχύην δηλώσας,
καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θαυμά-
σαι. οἰκεία γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθῶν ἐς αὐτὴν
οὐδὲν οὔτ' ἐπιμαθῶν, τῶν τε ^{ἐπιμαθῶν} παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης
βουλῆς κράτιστος ^{ἀριστος} γνῶμων, καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖ- 5
στον τοῦ γενησομένου ^{ἀριστος} εἰκαστής. καὶ ἂ μὲν μετὰ
χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε ὦν δὲ ἄπειρος εἶη,
κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο. τό τε ἄμεινον ἢ χειρὸν ἐν
τῷ ἀφανεῖ ἐτι προεώρα μάλιστα. καὶ τὸ ζύμπαν εἰπεῖν,
φύσεως μὲν δυνάμει μελέτης δὲ βραχύτητι κράτιστος δὴ 10

στοκλῆς] ἐγκώμιον Θεμιστοκλέους. Τοὺς μακροὺς ἐπαίνους ἐν ταῦτοις ἀνέτρε-
ψας, Θουκυδίδη, ἄφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδρακέναι δεΐξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς
ἔφη, προέβλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς, ἂ μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι, ὑπέσχετο,
μὴ προγνοὺς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχύς ἀκαταγνώστως ἦν ἐκ τῶν προλαβόντων.
1. Φύσεως] τῆς κοιῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅσον δύναται. 2. Ἐς αὐτὸ] εἰς τὴν
ἰσχύην τῆς φύσεως. Θαυμάσαι] ἀντὶ τοῦ θαυμασθῆναι. 3. Οἰκεία] φυ-
σικῇ. Ξυνέσει] ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν. Καὶ οὔτε προμαθῶν] οὔτε ἀπὸ
προμαθήσεως ἀγαθῶν τι ἐς αὐτὴν, ἥτοι τὴν ἰσχύην τῆς φύσεως. 4. Τῶν τε
παραχρῆμα] τῶν παραπιπτόντων. 5. Γνώμων] κριτής. Ἐπιπλεῖστον]
καλῶς τὸ ἐπὶ πλεῖστον· θεοῦ γὰρ μόνου τὸ πάντα εἰδέναι. 7. Οἷός τε] ἦν
δηλονότι. Ὡν δ' ἄπειρος] ὦν δ' ἄπειρος εἶη, οὐκ ἀπήλλακτο κρῖναι ἱκανῶς.
οἷον καὶ ἐν ταῦτοις τοῖς ἀγνώστοις οὐ διημάρτανε τῆς κρίσεως, ὡς ἐδήλωσε καὶ
ἐπὶ τῶν νεῶν τῆς κτίσεως καὶ ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀλλαχοῦ. 8. Τό τε
ἄμεινον ἢ χειρὸν] τὸ συνοῖσον ἢ τὸ βλαπτικόν. 9. Μάλιστα] τῶν ἄλλων

Schol. in Hermogenem inepte
γὰρ δὴ Θ. hinc ergo emendandus
est. Eadem ad θαυμάσαι addu-
cit Dion. Halic. p. 133. (794.)
et p. 136. (807.) ad ἐγένετο, ubi
exemplaria ejus μάλιστα omit-
tunt, et ἐπὶ πλεῖστον divisim ex-
hibent. WASS. Dion. Halic.
hoc totum ab ἦν γὰρ, usque ad
τὰ δέοντα ἐγένετο, proponit tam-
quam exemplum tortuosæ, im-
plicatæ, et explicatu difficilis
enthymematum constructionis.
Duk.

2. ἐς—προμαθῶν] om. L.O.
αὐτὸν I.e.
4. τῶν μὲν παρόντων Cic. ad At-
tic. 10, 8.
5. γνώμην e.
καὶ τῶν] τῶν δὲ Cic.
μερόντων I.
6. τοῦ γενησομένου] margo
d.i.
7. ἔχει K.P.
εἶη κρῖναι] ἐπικρῖναι Dionysius.
8. τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χειρὸν Cic.
9. μάλιστα] om. Dionys.

οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. νοσήσας δὲ τελευτᾷ τὸν βίον· λέγουσι δὲ τινες καὶ ἐκούσιον φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἀὐπέσχετο. μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνη-

δηλονότι. 1. Αὐτοσχεδιάζειν] ἐτοιμῶς λέγειν. 2. Φαρμάκῳ ἀποθανεῖν

2. Φαρμάκῳ] Cum Scholiaste Diodor. p. 272. a. Vid. ibi ejus elogium. Euseb. ad Olymp. LXXVIII. WASS. In Diodor. nihil est, unde intelligi possit, cum pro vero habuisse id, quod de sanguine taurino a Themistocle hausto circumferebatur. Nam quum primum dixisset, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ Μαγνησίᾳ—*mox* addit, ἐνιοὶ δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ, ut hic Thucydides. Cicero in Bruto Cap. 11. a Clitarcho et Stratocle fictum putat. *Hanc enim mortem, inquit, rhetorice et tragice ornare potuerunt: illa mors vulgaris nullam præbebat materiam ad ornatum.* Symmachus, vetus Interpretes Aristophanis fabulam e male intellectis Sophoclis versibus in Helena ortam dicit apud Schol. Aristoph. Equit. v. 84. vid. ibi Kuster. DUK.

4. Μνημεῖον] Pro μνήμα agnoscit Pollux IX. 15. ut huic peculiare. illud passim apud Demosth. Xenoph. Pausan. Plutarch. et ipsummet Herodotum VII. 167. qui et μνημηῖον pro memoriali posuit I. 26. Sic enim ibi ex Baroc. Ms. legendum, uti et Sophocl. Elect. 938. Nam figurate loquitur Isocrates, non proprie, quando in Orat. in Philip. dicit, τρόπαιον μὲν τῶν Βαρβάρων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. hoc sensu imagines apud Dion. Halic. Antiq. VIII. 59. et etiam

μνήμαι audiunt. Hinc fortasse decepti Suidas in voce μνημεῖον, et Eustath. ad Il. ζ'. Hæc de profanis vera aut veris proxima; de Ecclesiasticis alia res est. Noster illa Ποῦτα ob oculos habuit Πατρόκλοιο τάφου ΜΝΗΜ' ἔμμεναι. Quod ad Pollucem adinet, habes πολυάνδριον Strabonis IX. 4. ἠρώον Pausan. II. 17. WASS. Pollux solum inter probatos auctores Thucydidem μνημεῖον pro μνήμα dixisse adseverat; et Ammonius discrimen statuit inter μνήμα et μνημεῖον· nam μνήμα, inquit, est τάφος, μνημεῖον est μνημόσυνον. Hoc discrimen etiam Eustathius ad Homerum non uno loco adnotat; et tamen, quemadmodum μνήμα etiam idem significat quod μνημόσυνον, sic itidem μνημεῖον pro μνήμα apud τοὺς μεθ' Ὁμηρον dici auctor est. Vid. in Il. ζ'. p. 634. et Il. λ'. p. 1673. Salmasius quoque ad Solin. pag. 859. Ammonii sententiam usu ipso refutatam scribit. Hoc certum est, scriptores recentiores, Diodorum Siculum, Plutarchum, Dionem, Artemidorum, et alios, promiscue μνήμα, μνημεῖον et τάφον de eadem re dicere. Et sic μνημεῖον Sardanapali dixit Aristobulus comes et scriptor rerum gestarum Alexandri M. apud Athen. XII. 7. DUK.

οὖν] om. d.

σία ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς
 χάρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ Μαγνησίαν μὲν ἄρτον, ἢ
 προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ, Λάμφακον
 δὲ οἶνον (ἐδόκει γὰρ πολυινότατον τῶν τότε εἶναι,) Μυ-
 οῦντα δὲ ὄψον. τὰ δὲ ὅστ᾽ αὐτῷ φασὶ κομισθῆναι αὐτοῦ οἱ 5
 προσήκοντες οἴκαδε κελεύσαντος ἐκείνου, καὶ τεθῆναι κρύ-
 φα Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν, ὡς ἐπὶ

αὐτὸν] αἴμα γὰρ ταύρειον πῶν ἀπέθανεν. 1. Τῇ Ἀσιανῇ] δύο γὰρ εἰσι
 Μαγνησίαι, Θεσσαλὴ καὶ Ἀσιανή. 4. Μυοῦντα] πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς.

1. γὰρ] μὲν d.

2. διδόντος A.

ἄρτου i. et mox οἶνον et ὄψον.

3. Λάμφακον] Hinc ejus ad
 servulos dictum, Ὡ παῖδες, ἀπο-
 λάμεθα ἄν, εἰ μὴ ἀπολάμεθα l. ἀπο-
 λάλειμεν, Plutarch. p. 328. Si-
 milis Antonii munificentia in
 Monesem. vid. Appian. B. Parth.
 p. 270. Duas præterea addunt
 quidam ex Troade civitates. v.
 Athenæum I. 23. Canibus re-
 gis quatuor vicus attributos tra-
 dit Herodotus I. 192. Πολυι-
 νότατον ex hoc loco habet Pollux
 VI. 22. WASS. Confer huc
 quæ de urbibus, Themistocli a
 Rege Persarum donatis, conges-
 sit Brisson. I. de Regn. Persar.
 pag. 101. DUK.

4. τῶν τότε πολυινότατον e.

Μυοῦντα δὲ ὄψον] Diodorus Si-
 cul. dicit Myuntem illi cessisse
 εἰς ὄψον, ἔχουσαν θάλατταν εὐχθιν.
 De significatione vocis ὄψον vide
 Bochartum de Animalibus sacris.
 HUDS. Hieroz. I. 1. 6. ubi multis ostendit, ὄψον Græcis
 esse *piscem*: quod et alii dudum
 docuerant. Vid. Scripta con-
 tentiosa Rob. Titii et Ynonis
 Villiomari IV. 14. Casaub. ad
 Athen. VII. 2. et VIII. 5. Voss.
 in Etymolog. et Menag. ad

Diog. Laërt. VII. 21. cui add.
 locum Æliani I. V. H. 28.
 Scholiasten Thucydidis, qui My-
 unta urbem Cariæ facit, repre-
 hendit Brisson. l. d. pag. 102.
 at tuetur Lederlin. Quod mox
 hic legitur, τὰ δὲ ὅστ᾽ αὐτῷ φασὶ κο-
 μισθῆναι αὐτοῦ οἱ προσήκοντες οἴκαδε
 aliorum narrationi adversari re-
 ctè adnotat Portus. Nam hi
 ipsos Themistoclis propinquos
 ossa illius in Atticam reportasse
 tradiderunt. Vid. Pausan. Attic.
 Cap. I. et Corn. Nep. Themist.
 C. X. ibique Interpretes. DUK.

5. αὐτοῦ ὑπὸ τῶν προσηκόντων f.

6. Καὶ τεθῆναι.] Confer Cl. Whe-
 lerum Itinerar. 419. WASS.
 κρύφα ἀθ.] om. Q.

7. ὡς] om. K.

Οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν etc.]

Vide Pausaniam in initio Atti-
 corum. Petiti leges Atticas, p.
 562. et Meursii Them. Attic. I.
 2. c. 2. HUDS. Add. Kirch-
 mann. de Funeribus Rom. Ap-
 pend. C. VII. et Interpretes
 Æliani IV. V. H. 7. Valesius
 ad Notas Maussaci in Harpo-
 cration. v. Ὀργᾶς, scribit, sacri-
 legos et proditores, quos in At-
 tica sepeliri fas non erat, in Ὀρ-
 γάδα, inter Atticam et Megari-
 dem, projectos fuisse. Non

προδοσία φεύγοντος. τὰ μὲν κατὰ Πausανίαν τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων, οὕτως ἐτελεύτησεν.

- 5 * Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης πρεσβείας ταιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως· ὕστερον δὲ φοιτῶντες παρ' Ἀθηναίους Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφίεναι, καὶ μάλιστα γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα
 10 προὔλεγον τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελούσι μὴ ἀνγίγνεσθαι πόλεμον, ἐν ᾧ εἴρητο αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι οὔτε τᾶλλα ὑπήκουον οὔτε τὸ ψήφισμα καθήρουν, ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς

139. Præter piacula ultro citroque obiecta, Lacedæmonii postulabant, ut Athenienses a Potidæa relinquerent; maxime vero, ut legem de Megarensi-

1. Τὰ μὲν κατὰ Πausανίαν] ὡς περ σχετιάζων καὶ ἀνομιάζων ταῦτά φησιν ὁ συγγραφεύς. 6. Περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως] καὶ ἄλλας γὰρ ἐποίησαντο, ἀπέλασαι τοὺς ἐννέα Ἄρχοντας. 10. Ψήφισμα] ὃ ἐγράψε Περικλῆς. 11. Τοῖς λιμέσιν] οὐ μόνον τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ παντὸς λιμένος ὃν ἤρχον οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Ὑπήκουον] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 14. Ἐπικαλοῦντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες. Ἐπ' ἐργασίαν] περιττὴ ἢ ἐπὶ πρόθεσις. Τῆς γῆς τῆς ἱεραῆς] τὴν γῆν λέγει

scio, quo auctore hoc prodiderit. Nam neque ab iis, quos ibi laudat, neque ab aliis, qui de hac rena proditorum egerunt, quidquam hujusmodi traditum invenio. Ex eo autem, quod e Telete descripsit Stobæus Serm. XL. p. 233. τοὺς ἀσεβεῖς τῶν Ἀθηναίων in Megaride sepeliri, non satis liquet, eos in Orgadem, quem locum Deabus sacrum fuisse dicit Helladius, de quo ad Cap. seq. abjectos fuisse. Nec credo de eodem loco agere Helladium et Teletem. Duk.

1. φευγόντος L.O.P.

6. ἔπραξαν e.

8. ἐπανίστασθαι d.

10. καθελούσι — ψηφίσματα] om. e.

11. γίγνεσθαι vel γίνεσθαι B.F. H.I.L.O.P.Q.g.h. vulgo γενέσθαι.

αὐτοῖς c.d.i.

13. τὸ] om. C.L.O.

14. Non dubium est, quin Stephanus et Portus recte emendent ἐπεργασίαν, quod est etiam in Cass. et Gr. Idem mendum e Poll. VII. 147. sustulerunt Jungerm. et Kuhnius. Thom. Magister in ἐγκαλῶ habet ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίᾳ τοῖς Μεγαρεῦσι.

bus, qua his omnibus portibus Atheniensium interdictum erat, abolerent. Quorum nihil fecerunt Athenienses, firmati a Pericle, inter æqua-
 τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου, καὶ ἀνδραπόδων ὑπόδοχῆν τῶν ἀφισταμένων. τέλος δὲ ἀφικομένων τῶν τελευταίων πρέσβων ἐκ Λακεδαίμονος, Ραμφίου τε καὶ Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ἢ πρότερον εἰάθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε ὅτι “ Λακεδαιμόνιοι 5
 “ βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι, εἴη δ’ ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας
 “ αὐτονόμους ἀφεῖτε,” ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι

τὴν μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἀττικῆς, ἣντινα ἀνέθεσαν ταῖς Ἐλευσινίαις θεαῖς. τὴν αὐτὴν δὲ λέγει καὶ ἀόριστον. ἀόριστος δὲ ἐστὶν ἢ μὴ ἔχουσα ὄρους μὴδὲ σπειρομένη· ἢ γὰρ σπειρομένη ὄρους ἔχει, ἅτε οὕσα μεμερισμένη, ἕως οὗ ἐστὶν ἐκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. 1. Τῆς ἀορίστου] τῆς πολλῆς. Ἄνδραπόδων ὑπόδοχῆν] ὡς ὅτι δούλους αὐτῶν ἀποφεύγοντας ἐδέχοντο. 4. Ἄλ-

Sed non habeo auctoritatem probatorum Scriptorum, qui ἐγκαλῶ, vel ἐπικαλῶ σοι ἐπὶ τούτῳ dixerint: quæ etsi esset, tamen propter consensum librorum retinendus foret accusativus. Quam autem Thucydides hic γῆν ἱερὰν, eam Plutarch. Pericl. p. 306. Ed. Steph. ἱερὰν ὄργαδα vocat, et Periclem decreto adversus Megarenses hanc causam prætexuisse dicit, τὴν ἱερὰν ὄργαδα eos ἀποτέμεσθαι, intervertisse agrum sacrum, ut bene Crusenius, non quod sacrum lucum cecidissent, ut Xylander: qui non animadvertit, ἀποτέμεσθαι apud Plutarchum et alios sæpe esse, sibi aliquid vindicare, auferre, et intervertere. Idem ager etiam Helladio lib. IV. Chrestomath. apud Phot. in Biblioth. est Ὀργάς. Ὀργάς μὲν κοινῶς πᾶσα ἡ γῆ, ὅση ἐπιτηδεῖα πρὸς καρπῶν γονάς. Ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ταῖν θεαῖν ἀνεμμένην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. Τὰ θεὰ apud illum sunt αἱ θεαὶ Ἐλευσίνιοι, ut hic Scholiastes, id est,

Ceres et Proserpina, quibus sacra erant Eleusinia. Lucian. Reviscent. pag. 408. Ed. Amstel. ἦν τινα καὶ τῶν μεμνημένων ἰδῶν ἐξαγορεύοντα ταῖν θεαῖν τὰ ἀπόβρῆτα. Lysis Pythagoreus apud Iamblich. de Vit. Pythag. C. XVII. βεβάλοις τὰ ταῖν Ἐλευσινίαν θεαῖν μυστήρια διαγεῖσθαι. Atticis τὰ θεῶ. Eustath. in Il. θ'. p. 723. et Casaub. ad Athen. V. 14. Duk.

1. ἀρίστου L.O.P.Q.

Ἄνδραπόδων] Aspasiæ servos. v. Athenæum p. 570. et Aristoph. Acharn. 525. et Schol. Vide et Aristotelem Ethic. p. 189. Sylburg. Οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήσας. WASS.

3. μελισίππου K. μελλησίππου B.e. μελλισίππου C. μελησικου g.

4. ἄλλως i.

6. τὴν] om. K.P.d.

εἶναι] ἄγειν εἶναι K.

εἰ] ἦν L.N.P.

7. ἀφήτε A.B.F.H.I.L.N.O. g.h.

ποιήσαντες οὖν ἐκκλησίαν f.

γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὔθησαν, καὶ ἐδόκει ἀπαξ^{les suos et eloquentissimo et potentissimo. Is oratione} περὶ ἀπάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι. καὶ παριόντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφοτέρα γιγνόμενοι ταῖς γνώμας, καὶ ὡς χρὴ πολεμεῖν καὶ ὡς μὴ ἐμπόδιον 5 εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν· καὶ παρελθὼν Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος, παρήνει τοιαύδε.

“ ΤΗΣ μὲν γνώμης, ᾧ Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχο- 140-144.
 10 “ μαι, μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις, καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀν- ostendit, o-
 “ θρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν pibus et co-
 “ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς pibus Atheni-
 esse superi-

λο μὲν οὐδὲν] οἷον περὶ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἄλλων. 1. Γνώμας] βουλὰς. Ἄπαξ] παντελῶς. 5. Τὸ ψήφισμα] τὸ ψήφισμα φησὶν αὐτὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτονόμους τοὺς Ἕλληνας. Καθελεῖν] τὸν πόλεμον. 11. Ὀργῇ] διανοία, τρόπος, σκοπῶ. 12. Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς] πρὸς τὰ

2. ἀποκρίνασθαι A.B.C.F.H. L.N.O.Q.e.f.g.h. vulgo ἀποκρίνασθαι.

παρόντες K.L.O.

3. πολλὰ H.

5. τῆς εἰρήνης K.

καθελεῖν τὸν πόλεμον K.c. et inter versus g.

6. ὁ περικλῆς L.O.P.

7. πράττειν K.

8. τὰδε A.L.O.P.

9. Τῆς μὲν γνώμης] Laudat hanc orationem, seque eam admirari scribit Dionys. Halic. Judic. de Thucyd. p. 157. Add. Aristid. tom. III. p. 226. Vir magnus non satis apte videtur componere phrasin Aristoph. Nubib. 157. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, cum hac Thucydidea, quasi idem significantem. Nam aliud est in Aristophane ἔχω γνώμην, aliud hic ἔχομαι γνώμης illud, sum in sententia, hoc, persto in

sententia. Duk.

τῆς αὐτῆς ἀεὶ f.

10. μὴ] om. e.

11. ὀργῇ e.

Ἄπαξ] Hunc locum innuit Suidas in εὐοργήτως. Ὀργῇ, inquit, ὁ τρόπος, ita Schol. Thucyd. et Schol. Nicandri p. 71. Ald. in Ed. Sophocles Ajax pro studio: ἐμπερὴς ἐμοὶ, ὈΡΓΗ'Ν θ' ὁμοιος. Clare Theognis: Κύρνε φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος, ὈΡΓΗ'Ν συμμίσθων ἦν τιν' ἕκαστος ἔχει. Πουλίπου ὈΡΓΗ'Ν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ τῇ προσομιλήσει τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. Vid. Indicem. Alcman. apud Schol. in Hippocr. ὀργὰς τοὺς τρόπους ἐκάλουν, ut Alcman. ἐν μὲν ἀνθρώπῳ ὈΡΓΑΙ' βεβριμέναις μυρία. Pindarus Pyth. θ'. Καὶ γὰρ σε— Ἐτραπε μείλιχος ὈΡΓΑ' Παρφέαμεν τοῦτον λόγον. Suidas iterum in ὀργῇ, pro διανοία, τρόπος, σκοπῶ.

ores, propter navium et pecuniarum multitudinem, quam cum hostium inopia comparat. Hortatur Athenienses, ut exemplum majorum secuti, classibus hostes adoriantur, agrorumque vastationes contemnant. Denique edocet, quid Lacedaemoniis sit respondendum.

“ καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. ὁρῶ δὲ καὶ νῦν ὁμοῖα
 “ καὶ παραπλήσια συμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τοὺς
 “ ἀναπειθομένους ὑμῶν δικαίῳ τοῖς κοινῇ δόξασιν, ἢ ἄρα
 “ τι καὶ σφαλλώμεθα, βοηθεῖν, ἢ μὴδὲ κατορθούντας τῆς
 “ ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς 5
 “ τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ
 “ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου· διόπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα
 “ ἂν παρὰ λόγον ξυμβῆ, εἰώθαμεν αἰτιάσθαι. Λακε-
 “ δαιμόνιοι δὲ πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλευόντες
 “ ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν 10
 “ τῶν διαφορῶν ἀλλήλοις δίδοναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ
 “ ἑκατέρους ἂ ἔχομεν, οὔτε αὐτοὶ δίκας πω ἤτησαν οὔτε
 “ ἡμῶν διδόντων δέχονται, βούλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον
 “ ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες
 “ ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι πάρεσι. Ποτιδαίας τε γὰρ 15
 “ ἀπανίστασθαι κελεύουσι, καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφί-
 “ ναι, καὶ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα καθαιρεῖν· οἱ δὲ τε-

συμβαίνοντα. 1. Τρεπομένους] μεταβαλλομένους. 3. Ἀναπειθομένους] περιττῆ ἢ ἀνά. ταυτέστι πειθομένους. Τοῖς κοινῇ δόξασιν] βοηθεῖν, καὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπολιγαρεῖν τὸν πόλεμον, μὴδὲ τὸν συμβουλευσαντα αἰτιάσθαι. 4. Ἡ μὴδὲ κατορθούντας] ἀντὶ τοῦ ἢ μὴδὲ κατορθούντων· ἀντίπτασις γάρ ἐστι. 5. Τὰς ξυμφορὰς] τὰς ἀποβάσεις. 6. Ἀμαθῶς] ἐσφαλμένως. 9. Πρίτερον] ὅτε ἐκώλουν τὸ τεῖχος γενέσθαι. 10. Εἰρημένον] ὑπεσχημένον ὄντος τοῦ πράγματος ἐν ταῖς σπουδαῖς ταῖς τριακοντούτεσι. 11. Διαφορῶν] τῶν ἐποθέσεων, ἐξ ὧν διάφορα φρονούμεν. 13. Δέχονται] λύειν τὰ διάφορα ταῖς δίκαις. 14. Ἡ λόγοις] διαδικασίαις. 17. Καθαρεῖν] ἀκυροῦν.

Confer Diodor. XII. 307. a. et Aristoph. Eir. 602. 608. Wass. Suidas in ἄργῃ descripsit Schol. ad h. l. in εὐοργήτως ad cap. CXXX. ubi vid. Duk.

2. ὄντα] εἶναι g.
 3. δοξάσασιν K.
 4. καὶ] om. d.
 σφαλλώμεθα A.B.C.F.H.K.d.
 vulgo σφαλώμεθα.
 5. ἀντιποιεῖσθαι Q.

8. παρὰ λόγον A.F.G.H.N.Q.
 g. παράλογον B.K.c.f. vulgo παραλόγως.

9. δὲ καὶ πρότερον K.

10. εἰρημένων C.

11. διαφορῶν F.H.L.N.O.g.

12. πω] om. K.

14. τὰ] τε P.

15. οὐκέτι] οὐκ G.

πάρεσι] ἤκουσι L.O.P.

17. τὸ Μεγαρέων ψήφισμα] Vide

“ λευταῖοι οἶδε ἦκοντες, καὶ τοὺς Ἕλληνας προαγορεύ-
 “ οῦσιν αὐτονόμους ἀφίεναι. ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίση περὶ
 “ βραχέος ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ
 “ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται, εἰ καθαιρεθείη,
 5 “ μὴ ἂν γίγνεσθαι τὸν πόλεμον· μὴδ’ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς
 “ αἰτίαν ὑπολίπησθε ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. τὸ
 “ γὰρ βραχύ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν
 “ καὶ πείραν τῆς γνώμης. οἷς εἰ ζυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο
 “ τι μείζον εὐθύς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τοῦτο
 10 “ ὑπακούσαντες· ἀπισχυριστάμενοι δὲ σαφὲς ἂν κατα-
 “ στήσαιτε αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέ-
 “ ρεσθαι. * αὐτόθεν δὴ διανοήθητε ἢ ὑπακούειν πρὶν τι
 “ βλαβῆναι, ἢ εἰ πολεμήσομεν, ὡς ἔμοιγε ἄμεινον δοκεῖ
 “ εἶναι, καὶ ἐπὶ μεγάλη καὶ ἐπὶ βραχεῖα ὁμοίως προ-
 15 “ φάσει μὴ εἴζοντες, μηδὲ ζῦν φόβῳ ἔζοντες ἀκεκτῆ

141.

4. Προύχονται] προβάλλονται. 6. Αἰτίαν ὑπολίπησθε] ἀντὶ τοῦ αἰτιάσθησε.
 8. Πείραν τῆς γνώμης] εἴτε φοβούμεθα τοὺς Λακεδαιμονίους, εἴτε καὶ μὴ.
 Οἷς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 9. Τοῦτο] τὸ καθελεῖν τὸ Μεγαρέων πινάκιον.
 10. Ἀπισχυριστάμενοι] ἰσχυρῶς ἀπαγορεύσαντες. 11. Προσφέρεσθαι]
 ὁμιλεῖν. 12. Ὑπακούειν] πάντοτε, ὅσάκις ἂν κελευώμεθα. 13. Βλα-
 βῆναι] ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος. 14. Καὶ ἐπὶ μεγάλῃ] κατὰ κοινῶ
 τὸ διανοήθητε. 15. Ζῦν φόβῳ] ἐὰν γὰρ ὑπακούσωμεν αὐτοῖς, φησὶν, ἐν

Toll. ad Apollon. Soph. p. 737.

L.N.O.P.d.e.h.i.vulgo βραχὺ τοῦτο.

1. οἶδε] ἤδη d.i.

8. καὶ τὴν πείραν d.

2. δὲ] μὲν L.

10. ὑπακούσαντες A.B.C.F.I.K.

3. βραχέος A.B.C.d. vulgo βρα-
 χέως.

L.O.P.c.d.e.g.h.i. vulgo ὑπακού-
 σαντες.

ἂν] om. d.

ἐπισχυριστάμενοι c.

Εἰ τὸ Μεγαρέων] Suidas in προὔ-
 χοντο, εἰ τὸ M. ψ. μὴ καθέλοιεν ὅπ.
 μ. προύχονται. ἀντὶ προβάλλονται,
 πρτείνουσι. WASS. Add. Thom.

καταστήσαιτε B.G.g.h. κατα-
 στήσετε A.F.H.K.d. καταστήσατε

Magist. in πρώτῳ. Duk.

I. vulgo καταστήσητε.

5. γενέσθαι d.

12. δὲ K.

τὸν] om. K.d.

13. βλαβηθῆναι L.

6. ὑπολείπεσθε L.P. ὑπολείπησθε

πολεμήσαιμεν f.g.

I.e.

7. βραχύ τι τοῦτο A.B.C.F.H.I.

ὡς A.B.g.h. vulgo ὡσπερ.

ἐμοὶ H.N g.

ἄμεινον ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ f.

15. εἴζαντες G.

“ μεθα' τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἢ τε μεγίστη
 “ καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης
 “ τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. Τὰ δὲ τοῦ πολέμου καὶ
 “ τῶν ἑκατέροις ὑπαρχόντων ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν,
 “ γινῶτε καθ' ἕκαστον ἀκούοντες. αὐτουργοὶ τε γὰρ εἰσι 5
 “ Πελοποννήσιοι, καὶ οὔτε ἰδίᾳ οὔτε ἐν κοινῷ χρήματά
 “ ἔστιν αὐτοῖς, ἔπειτα χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων
 “ ἀπειροὶ διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πε-
 “ νίας ἐπιφέρειν. καὶ οἱ τοιοῦτοι οὔτε ναῦς πληροῦντες
 “ οὔτε πᾶσιν στρατιάς πολλάκις ἐκπέμπειν δύναται, 10
 “ ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 “ δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης εἰργόμενοι·
 “ αἱ δὲ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι
 “ ἐσφοραὶ ἀνέχουσι. σώμασί τε ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ
 “ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, τὸ μὲν πιστὸν 15
 “ ἔχοντες ἐκ τῶν κινδύνων καὶ περιγενέσθαι, τὸ δὲ οὐ

τούτῳ, λοιπὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων δεδοίκαμεν. 2. Δικαίωσις] κέλευσις, πρὸσταξις. τὸ δικαιοῦν διὰ μικρὰν πρόφασιν μὴ δέχεσθαι πόλεμον. 4. Οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν] οὐκ ἀσθενεστέρως διακεισόμεθα. 5. Αὐτουργοί] δι' ἑαυτῶν τὴν γῆν ἐργαζόμενοι, σπάνει δούλων. 8. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. Ἐπὶ πενίας] τῶν πόλεων δηλονότι. 9. Πληροῦντες] ἀνδρῶν δηλονότι. 11. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν] ἐξ ἧν ἔχουσιν. 12. Εἰργόμενοι] θαλασσοκράτορες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἅτε πένητες, βιαιῶς εἰσέφερον. 14. Ἀνέχουσι] βαστάζουσιν, αὐξάνουσι. Τὸ τῶν σωμάτων] ὡς σώσονται αὐτὰ ἐκ τῶν πολέμων. δεῖ δὲ ὑποστίξαι εἰς τὸ μὲν. 15. Πιστὸν] βέβαιον. 16. Τὸ δὲ] τὸ τῶν χρημάτων οὐκ ἔστι, φησὶ, βέβαιον,

2. καὶ ἐλαχίστη A.B.F.H.K.
 N.g.h.i. ceteri καὶ ἡ ἐλαχίστη.
 δικαίως B.

Δικαίωσις] Hoc inter poëtica
 apud Thucydidem refert D. Ha-
 licarn. περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμά-
 των pag. 133. Ipsum tamen eo
 plus semel in Historia usum ad-
 notat Sylburgius. Duk.

3. καὶ τῶν ἑκατέροις] om. pr. g.
 4. ὑπαρχόντων ἑκατέροις g.
 ὡς] om. d.

5. Αὐτουργοί] Qui proprie ita
 dicantur ostendit Perizon. ad
 Ælian. I. Var. Hist. 31. VII.
 5. et XII. 43. Quos hic αὐ-
 τουργοὺς, cap. 142. γεωργοὺς vocat.
 Duk.

τε γὰρ] δέ K.

7. εἰσιν K.c.d.i.

αὐτοῖς] om. C.e.

14. Ἀνέχουσι] Pro βαστάζουσι
 Suidas v. ἀνέχει. WASS.

“ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν, ἄλλως τε καὶ παρὰ
 “ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνεται. μάχη
 “ μὲν γὰρ μιᾷ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελο-
 “ ποννήσιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ μὴ
 5 “ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι, ὅταν μῆτε Βου-
 “ λευτηρίῳ ἐνὶ χράμενοι παραχρῆμά τι ὀξέως ἐπιτελῶσι,
 “ πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες καὶ οὐχ ὁμόφυλοι τὸ ἐφ’
 “ ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ· ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελές
 “ γίγνεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαι
 10 “ τινὰ βούλονται, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖραι.
 “ χρόνιοί τε ξυνιόντες ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοποῦσιν ἢ
 “ τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλέονι τὰ οἰκεῖα πράσσουσι. καὶ
 “ ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἶεται βλάψειν,
 “ μέλειν δὲ τινὶ καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προῖδεῖν, ὥστε

ὅπως μὴ δαπανηθῶσι. 1. Μὴ οὐ προαναλώσειν] σημειῶσαι, μὴ προαναλώσειν
 τὰ χρήματα πρὸ τοῦ πολέμου, τὸ βέβαιον οὐκ ἔχουσιν. οἱ δ’ αὐτουργοὶ τοῦ
 πολέμου, τὸ πιστὸν ἔχουσιν ὅτι περιγενήσονται, διότι τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν
 ἐμελέτησαν. 4. Πολεμεῖν δὲ] καθὼ μόνους τοῖς σώμασι θαρρόουσιν· οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι πρὸς τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασι θαρρόουσιν. 5. Ἀντιπαρα-
 σκευὴν] ἀνθόπισιν. Μῆτε βουλευτηρίῳ ἐνὶ χράμενοι] αὐτόνομοι γὰρ πάν-
 τες. 7. Οὐχ ὁμόφυλοι] οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς, οἱ δὲ Βοιωτοί. 10. Τὰ οἰκεῖα
 φθεῖραι] ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ. 11. Χρόνιοι] διὰ χρόνου πολλοῦ. Μο-
 ρίῳ] μορίῳ ἡμέρας βουλευόνται. ἰστέον ὅτι τὴν τῆς δημοκρατίας διαβολὴν
 πᾶσαν ἐνταῦθα ἔθηκε. 13. Βλάψειν] τὰ κοινὰ δηλονότι.

2. ὅπερ εἰκὸς] om. e.
 αὐτοῦ d. αὐτοῖς post δόξαν po-
 nit e.

μηκύνεται d.e.i.

3. μὲν om. P.

4. οἱ] ἢ c. om. M.

5. παρασκευὴν d.

7. τε] δὲ O. om. M.

Ἰσόψηφοι] Huc spectat Pollux
 VIII. 15. WASS.

οὐχὶ K.d.i.

ἐφ’ L.O.

8. ἑαυτῶν K.L.O. αὐτὸν C.

σπεύδει A.F.H.I.d.e.i.

11. Ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ] Ste-

phanus in Thesaurō v. μορίον pu-
 tat, deesse χρόνου. In Cass. pro
 supplemento scriptum est scho-
 lion ἡμέρας. Et sic Thucyd. su-
 pra cap. 85. ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέ-
 ρας· quod cur huic loco non sa-
 tis convenire existimaverit Ste-
 phanus l. d. non scio. Duk.

βραχὺ H.

12. πλέονι A.B.C.F.G.H.Q.e.f.
 g.h. ceteri πλείονι.

13. περὶ g.

βλάψειν τὰ κοινὰ e.

14. μέλλειν K.c.e.h.i.

142. “ τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἀπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι λανθάνειν τὸ
 “ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. * μέγιστον δὲ τῇ τῶν χρη-
 “ μάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζο-
 “ μενοι διαμέλλωσι· τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενε-
 “ τοί. καὶ μὴν οὐδ’ ἢ ἐπιτείχισις, οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐ- 5
 “ τῶν ἄξιον φοβηθῆναι. τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν
 “ εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον παρασκευάσασθαι, ἥπου δὴ ἐν
 “ πολεμίᾳ τε καὶ οὐχ ἥσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετει-
 “ χισμένων. φρούριον δ’ εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλά-
 “ πτοιεν ἂν τί μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις, οὐ 10
 “ μέντοι ἰκανόν γε ἔσται ἐπιτειχίζειν τε κωλύειν ἡμᾶς
 “ πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ ἥπερ ἰσχύομεν, ταῖς
 “ ναυσὶν ἀμύνεσθαι. πλεόν γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ κατὰ
 “ γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἢ ἐκείνοι ἐκ τοῦ κατ’
 “ ἥπειρον ἐς τὰ ναυτικά. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπιστή- 15
 “ μονας γενέσθαι οὐ ραδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. οὐδὲ
 “ γὰρ ὑμεῖς, μελετῶντες αὐτὸ εὐθύς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν,

3. Κωλύσονται] ἀντὶ τοῦ κωλυθήσονται. Σχολῇ] βραδέως. 4. Διαμέλλω-
 σι] βραδύνωσιν. 4. Οὐ μενετοί] οὐ μένουσι, φησὶν, ἀλλ’ εἰσὶν ὀξεῖς. 5. Οὐδ’ ἢ ἐπιτείχισις] ἐπιτείχισις ἔστι τὸ πόλιν τινὰ ἐτέραν πλησίον ἄλλης
 τειχίσαι, διὰ τὸ φρουρεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν γῆν. 6. Τὴν μὲν] τὴν
 ἐπιτείχισιν. 8. Ἐκείνοις ἡμῶν] δυνατῶν ὄντων ἡμῶν ἀντεπιτειχίσαι
 ἐκείνοις. 10. Καταδρομαῖς] ἐφόδοις. Καὶ αὐτομολίαις] δεχόμενοι τοὺς
 αὐτομόλους δούλους. 17. Ἀπὸ τῶν Μηδικῶν] ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ

1. αὐτῷ] om. M.
 ἀπάντων οἴεται ἰδίᾳ C.e.

ἰδίᾳ K. δια c.

2. ἀθρόως F.

3. σχολῇ] om. e.

4. Τοῦ δὲ—μενετοί.] Magister
 VOC. μενετός. WASS.

7. κατασκευάσασθαι C.L.O.P.
 e. παρακατασκευάσασθαι d. παρα-
 σκευάζεσθαι K. κατασκευάζεσθαι I.
 δὴ καὶ ἐν K.

11. γε] om. N. ante ἰκανόν po-
 nunt d.i.

τε] om. B.h. inferebatur καὶ :
 id omisi cum A.B.H.c.h.

12. ἐς τὴν] ἐν τῇ C.e.

ἰσχύομεν ἐν ταῖς e.

13. γὰρ ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν C. γὰρ
 ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν e.

τοῦ] τὰ G.

14. κείνοι C.

15. ἐπιστημονίας B.

16. προσγενήσεται I.

17. αὐτὸ] om. G.

ἐπὶ L.O.Q.

“ ἐξείργασθέ πω· πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θα-
 “ λάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι διὰ τὸ
 “ ὑφ’ ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν ἀεὶ ἐφορμῆσθαι, ἄξιον ἂν τι
 “ δρῶεν; πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ἐφορμούσας καὶ διακιν-
 5 “ δυνεύσειαν, πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες· πολλαῖς
 “ δὲ εἰργόμενοι ἡσυχάσουσι, καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι
 “ ἀξυνετώτεροι ἔσονται, καὶ δι’ αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. τὸ
 “ δὲ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶν ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ οὐκ
 “ ἐνδέχεται, ὅταν τύχη, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ
 10 “ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ παρέργον ἄλλο γίγνεσθαι. * εἶτε
 “ καὶ κινήσαντες τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημά-
 “ των μισθῷ μείζονι πειρῶντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς
 “ ξένους τῶν ναυτῶν, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων,
 “ ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, δεινὸν ἂν ἦν·

143.

τῶν Μηδικῶν. *εὐσεβῶν* 6. Καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μὴ με-
 λετῶν. 8. Τέχνης ἐστὶν] ἐπιτήδευμα ἢ πρᾶγμα. 10. Ἐκείνῳ] τῷ ναυ-
 τικῷ. 12. Μισθῷ μείζονι] τοῦτο φησὶν, ὅτι οὐ δεινὸν, εἰ Λακεδαιμόνιοι
 μισθῷ μείζονι ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων πειρῶντο ὑποκλέ-
 πειν τοὺς ἡμετέρους συμμάχους. τοῦναντίον γὰρ ἂν ἦν δεινὸν, εἰ πρὸς ἄλλους
 μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων ἐσέβαλλον, μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων. βούλεται
 δὲ διὰ τούτων δεῖξαι, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μεθ’ ἡμῶν μὲν ἢ μετὰ τῶν ἡμετέρων
 συμμάχων ἰσχυροὶ εἰσι, καὶ δεινὸν ἔνθα εἰσβάλλοιεν· μόνι δὲ αὐτοὶ μετὰ
 τῶν ἰθίων συμμάχων ἀδύνατοι, μήτε ναυτικὸν ἔχοντες μήτε πολέμων ἐμπει-
 ρίαν. νῦν δὲ τοῦτο ἡμῶν ὄντων, ἡγουν ἀντιπάλων, οἷον κυβερνήτας ἔχομεν
 πολίτας, καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμπειρίαν, ὡς δὲ καὶ πολεμικὴν, οὐ δεινὸν, εἰ Λα-
 κεδαιμόνιοι καθ’ ἡμῶν ἦκοιεν. 13. Μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων
 μὴ ὄντων. 14. Δεινὸν ἂν ἦν] εἰ ἦν αὐτοῖς, φησὶ, κατ’ ἄλλων ὁ πόλεμος, μὴ
 καθ’ ἡμῶν, οἱ καὶ πολίτας ἔχομεν κυβερνήτας, δεινὸν ἂν ἦν ἐκείνοις τὸ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις λαβεῖν τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους· νῦν δὲ καθ’ ἡμῶν ὄντος
 αὐτοῖς τοῦ πολέμου, οὐκ ἔστιν ἡμῶν τοῦτο δεινόν. τὸ δὲ εἰσβάντων αὐτῶν τε

1. πω] om. A.B.L.O.P.g.h.
 3. ἐφορμᾶσθαι e.
 4. ὀλίγας ἐφορμούσας A.B.F.
 H.g.h. vulgo ὀλίγας ναῦς ἐφορμού-
 σας.
 5. θρασύνοντες d.
 6. ἡσυχάσουσι g,
 ἐν τῷ] om. i.
 7. ἔσονται post ὀκνηρότεροι po-

- nunt L.O.P.
 καὶ ante δι’ om. C.
 9. τύχοι f. ὡς ἂν τύχη ταῦτα ἐκ
 παρέργου Aristides pro Rhet. p.
 183. Canter. Wass.
 11. νικήσαντες A.B.P.g.
 ὀλυμπιάσιν C.F.H.
 12. πειρῶνται K.
 13. ἡμῶν i. om. h.

“ νῦν δὲ τόδε τε ὑπάρχει, καὶ ὅπερ κράτιστον, κυβερνήτας
 “ ἔχομεν πολίτας καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ
 “ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἢ ἄλλη Ἑλλάς. καὶ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ
 “ οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων τὴν τε αὐτοῦ φεύγειν, καὶ
 “ μετὰ τῆς ἥσσοнос ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα 5
 “ μεγάλου μισθοῦ δόσεως, ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι. Καὶ
 “ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλή-
 “ σια δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων τε ὥνπερ ἐκείνοις
 “ ἐμεμφάμην ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα οὐκ ἀπὸ τοῦ
 “ ἴσου μεγάλα ἔχειν. ἦν τ' ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν πεζῆ 10
 “ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων πλευσοῦμεθα, καὶ οὐκέτι
 “ ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τι τμηθῆναι
 “ καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἔξουσιν
 “ ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεῖ, ἡμῖν δὲ ἔστι γῆ πολλή καὶ

καὶ τῶν μετοίκων περὶ Λακεδαιμονίων λέγει, ὅτι ἔμελλον δεινοὶ εἶναι ἐκείνοις, εἰσβάντες κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων, οὓς ὑποκλέπτουσιν ἐξ ἡμῶν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασίν, ὅτι δεινὸν ἡμῖν ἔμελλεν εἶναι τοῦτο, ὑποκλέπτειν τοὺς παρ' ἡμῖν ξένους τῶν ναυτῶν, εἰ μὴ ἱκανοὶ ἦμεν ἡμεῖς καὶ οἱ μέτοικοι ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν ξένων. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεινόν, ἐπειδὴ ἱκανοὶ ἔσμεν καὶ χωρὶς τῶν ξένων ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν, τουτέστιν Ἰώνων. 1. Νῦν δὲ τόδε] τὸ ἀντιπάλους ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ τῶν μετοίκων εἶναι αὐτοῖς. 4. Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο] οὐδεὶς ἂν, φησὶ, θελήσειε ξένος τὴν πατρίδα φεύγειν, καὶ μετὰ τῶν ἀσθενεστέρων, τουτέστι Λακεδαιμονίων, ἀγωνίζεσθαι διὰ μισθὸν ὀλιγήμερον. τὸ δὲ τὴν πατρίδα φεύγειν, δηλοῖ ὅτι σύμμαχοι καὶ ὑπήκοοι εἰσιν αὐτῶν. καὶ δῆλον ὅτι, ἐὰν τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ μείζονα μισθὸν προσχωρήσωσι, διωχθήσονται ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἕκαστος βιαζομένων πολιορκουμένων ὑπὸ Ἀθηναίων διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν ναυτῶν. Τὴν τε ἑαυτοῦ] κατοικίαν. 5. Τῆς ἥσσοнос] ἥσσοнос γὰρ τὰ θαλάττια οἱ Λάκωνες. 11. Οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται] πλέον, φησὶ, βλαβήσονται, μέρους τῆς Πελοποννήσου δηωθέντος, ἢ περ ὅλη ἢ Ἀττικὴ. κατὰ

3. ἅπασα L.O.P.

ἄλλη] om. G.

6. συναγωνίζεσθαι C.

7. μὲν περὶ πελοποννησίων H.P.

τοιαῦτα καὶ παραπλήσια] καὶ παραπλήσια τοιαῦτα A.B.F.H.g.

8. ὥνπερ] ὥν παρ' K.d. ὥνπερ παρ' b.

10. τὴν] om. L.O.P.

πεζῆν L.N.O.e.

12. πελοποννήσου μέρος A.B.F.

H.g.h. vulgo πελοποννήσου τε μέρος.

τι] om. P.

14. ἀμαχεῖ d.i.

“ ἐν νήσοις καὶ κατ’ ἤπειρον. μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσ-
 “ σης κράτος. σκέψασθε δέ· εἰ γὰρ ἤμεν νησιῶται, τίνες
 “ ἀν’ ἀληπτότεροι ἦσαν; καὶ νῦν χρῆ’ ὅτι ἐγγύτατα τού-
 “ του διανοηθέντας τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς
 5 “ δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν, καὶ Πελο-
 “ πονησίοις ὑπὲρ αὐτῶν ὀργισθέντας πολλῶ πλείοσι μὴ
 “ διαμάχεσθαι (κρατήσαντές τε γὰρ αὔθις οὐκ ἐλάσσοσι
 “ μαχοόμεθα, καὶ ἦν σφαλῶμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων,
 “ ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται· οὐ γὰρ ἠσυχάσουσι μὴ
 10 “ ἰκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ’ αὐτοὺς στρατεύειν), τὴν τε ὀλό-
 “ φυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σω-
 “ μάτων· οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἄνδρας, ἀλλ’ οἱ ἄνδρες ταῦ-
 “ τα κτῶνται. καὶ εἰ ἄμην πείσειν ὑμᾶς, αὐτοὺς ἀν-
 “ ἐξελθόντας ἐκέλευον αὐτὰ δηῶσαι, καὶ δεῖξαι Πελο-
 15 “ πονησίοις ὅτι τούτων γε ἕνεκα οὐχ ὑπακούσεσθε.
 “ * Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσε-
 “ σθαι, ἣν ἐθέλητε ἀρχὴν τε μὴ ἐπικταῖσθαι ἅμα πολε-
 “ μοῦντες, καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι·

144.

πολὺ γὰρ μείζων ἡ Πελοπόννησος. 1. Τὸ τῆς θαλάσσης κράτος] ὅπερ ἔχο-
 μεν δηλονότι. 2. Εἰ γὰρ ἤμεν νησιῶται] δηλονότι ἡμεῖς. οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ
 Λακεδαιμόνιοι ναῦς. χρῆ’ οὖν ἠγγήσασθαι ἡμᾶς νησιώτας, καὶ ὡς νῆσον τὴν
 πόλιν οἰκεῖν, τῶν ἀγρῶν μὴ φροντίζοντας. 4. Οἰκίας] τὰς ἐν τοῖς προαστεί-
 οῖς. 7. Αὔθις] εἰς τὸ μέλλον. 9. Ἐσυχάσουσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 10.
 Τὴν τε ὀλόφυρσιν] χρῆ’ δηλονότι, τὸν θρήνον, τὴν λύπην. 11. Ἀλλὰ τῶν σω-
 μάτων] τῶν ἀνδρῶν 12. Τάδε] τὰ κτήματα. 15. Οὐχ ὑπακούσεσθε] οὐχ
 ὑπέειπτε. 16. Καὶ ἄλλα] αἰνιττεται Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, ἧς ἐπεθύμου

1. θαλάττης K.L.O.P.d.

2. εἰ μὲν γὰρ F.H.N.c.g.

5. πελοποννησίους A.F.H.K.O.h.

6. ὀργισθεῖσι margo N.

πλέοσι C.P. πλείοις b.
μῆ] om. g.

7. τε] om. K.N.C.I.

9. μὴ οὐχ ἰκανῶν N.

10. ὄντων ἡμῶν L.

τὴν γὰρ ὀλόφυρσιν g.

Ὀλόφυρσιν] Huc fortassis per-
 tinet, quod adnotat Dionys. Ha-
 licarn. Περὶ τῶν Θουκυδ. ἰδιωμάτων
 p. 134. Thucydidem pro verbis
 nomina ponere, ut ὀλόφυρσιν pro
 ἀπολοφύρασθαι. Duk.

12. τάδε I.L.O.P.Q.e.

13. ἡμᾶς K.

14. αὐτὴν L.Q.

18. προτίθεσθαι C.e.

“ μᾶλλον γὰρ πεφόβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἀμαρτίας
 “ ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. ἀλλ’ ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν
 “ ἄλλῳ λόγῳ ἅμα τοῖς ἔργοις δηλαθῆσεται· νῦν δὲ τού-
 “ τοις ἀποκρινάμενοι ἀποπέμφωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι
 “ εἴσομεν ἀγορᾶ καὶ λιμέσι χρῆσθαι, ἣν καὶ Λακεδαι- 5
 “ μόνιοι ξηνηλασίας μὴ ποιῶσι μῆτε ἡμῶν μῆτε τῶν ἡμε-
 “ τέρων ξυμμάχων (οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπον-
 “ δαῖς οὔτε τόδε), τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονόμους ἀφήσο-
 “ μεν, εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπεισάμεθα, καὶ ὅταν
 “ κἀκεῖνοι ταῖς αὐτῶν ἀποδῶσι πόλεσι μὴ σφίσι τοῖς 10
 “ Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλὰ αὐ-
 “ τοῖς ἐκάστοις, ὡς βούλονται· δίκας δὲ ὅτι ἐθέλομεν
 “ δοῦναι κατὰ τὰς ξυνηθήκας, πολέμου δὲ οὐκ ἀρξομεν,
 “ ἀρχομένους δὲ ἀμυνόμεθα. ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ
 “ πρέποντα ἅμα τῆδε τῆ πόλει ἀποκρίνασθαι. εἰδέναι δὲ 15

κρατῆσαι. 2. Διανοίας] ἐπιβουλᾶς. Ἄλλ’ ἐκεῖνα] τὰ περὶ Σικελίαν.
 5. Ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι] ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντέθηκεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ
 ἠνέσχοντο. 7. Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο] τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα. 8. Τίδε]
 τὸ ξηνηλατεῖν. 10. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] οἶμαι τὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀμάρ-
 τημα τοῦ γραφέως, ἐνθέντος τῆ κειμένη, ὅπερ ἦν ἐρμηνεία τοῦ σφίσι, ἐξωθέν

4. ἀποπέμφωμεν A. ἀποπέμφω-
 μεν ἂ δεῖ λακεδαιμονίοις ἀποκρίνα-
 σθαι e.

5. ἀγοραῖς K.
 χρῆσασθαι L.O.P.
 καὶ] om. e.

6. Ξηνηλασία:] De ξηνηλασία
 Lacedæmoniorum multa con-
 gesserunt Meurs. II. Miscellan.
 Laconic. 9. et Crag. de Republ.
 Lacedæm. III. 3. Sed hic pa-
 rum recte ex hoc loco Thucydi-
 dis scribit, Periclem mittendos
 censuisse legatos ad Lacedæmo-
 nios, petituros inter alia, ne A-
 theniensibus, sociisque, ac pere-
 grinis aliis usu suæ urbis inter-
 dicerent. Locus Dionys. Halic.

ad pag. 146. 1. a Stephano in-
 dicatus est d. pag. 134. De usu
 activorum pro passivis Stephan.
 Animadvers. ad Joann. Gram-
 matic. de Dialecticis artic. XXXI.
 Duk.

μῆτε ἡμῶν] om. H.
 7. κωλύειν L.O.
 ἐν] om. Dionysius.
 8. δὲ] τε B.F.G.H.K.c.g.h.i.
 9. εἰ δὲ καὶ P.
 10. αὐτῶν A.B.F.H.K.N.c.f.
 g.h. vulgo ἐαυτῶν.
 ἐπιδῶσι Q.
 11. ἐπιτηδείως] om. f.
 14. ἀμυνόμεθα A. ἀμυνόμεθα h.
 15. τῆδε om. c.

“ χρῆ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν ἦν δὲ ἐκούσιοι μᾶλλον δε-
 “ χώμεθα, ἥσπον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἔξομεν·
 “ ἕκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅτι καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ
 “ μέγιστα τιμαὶ περιγίγνονται. οἱ γοῦν πατέρες ἡμῶν
 5 “ ὑποστάντες Μήδους, καὶ οὐκ ἀπὸ τοςᾶνδε ὀρμώμενοι
 “ ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλιπόντες, γνώμη τε πλεί-
 “ ονι ἢ τύχη καὶ τόλμη μείζονι ἢ δυνάμει τὸν τε Βάρβα-
 “ ρον ἀπεώσαντο καὶ ἐς τὰδε προήγαγον αὐτά. ὦν οὐ
 “ χρῆ λείπεσθαι, ἀλλὰ τοὺς τε ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ
 10 “ ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πειραῖσθαι αὐτὰ
 “ μὴ ἐλάσσω παραδοῦναι.”

* Ὁ μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομί- 145.
 σαντες ἀρίστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν ἐψηφίσαντο ἂ ἐκέ- In ejus sen-
 λευε, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου Atheniensibus respon-
 15 γνώμῃ, καθ' ἕκαστά τε ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ζῦμπαν οὐδὲν sum datur
 κελευόμενοι ποιήσειν, δίκη δὲ κατὰ τὰς ξυνθήκας ἐτοῖμοι Peloponnesiorum le-
 εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. gatis.
 καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ οὐκέτι ὕστερον
 ἐπρεσβεύοντο.

20 * Αἰτίαι δὲ αὐταὶ καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις 146.
 Inter has in-

τινι πρότερον ἐπιτεθεῖσα. 1. Πολεμεῖν] ἡμᾶς δηλονότι. 3. Ἐκ τε τῶν
 μεγίστων] κατὰ κοινῶν τὸ εἰδέναι χρῆ. 5. Ὑποστάντες] δεξάμενοι. Οὐκ
 ἀπὸ τοςᾶνδε] οὐκ ἀπὸ τοςαύτης παρασκευῆς, ἀλλὰ ἐλάσσονος. 6. Γνώμη
 τε πλείονι ἢ τέχνῃ] συνέσει, φρονήσει. ἐπὶ πλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γορ-
 γίους ἐλήφθη παρίστωσις, καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις διὰ τὴν ταχέειαν πλοκὴν τοῦ
 ὀνόματος. 8. Ὦν] τῶν πατέρων. 10. Ἐπιγιγνομένοις] πασιῖν ἡμῶν δη-
 λονότι. 15. Γνώμῃ] βουλῇ. Ἐφρασε] ἠρμήνευσεν. 17. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ
 ὁμοίᾳ] ἐξ ἰσοτιμίας, καὶ οὐχὶ κελευόμενοι. 18. Οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι.

6. ἐκλιπόντες A.B.C.F.H.I.K. N.O.P.e. ceteri τοῖς τε λακεδαι-
 L.N.O.P.d.f.g.h.i. vulgo ἐκλεί- μονίοις.
 ποντες. 15. τε] om. N.

πλέονι C.

16. τὰς] om. K.

8. ἀπώσαντο e.

17. ἐγκλημάτων καὶ ἴσα καὶ ὁ-
 μοια c.

9. τρόπῳ παντὶ L.O.P.

μοιον d.

14. τοῖς λακεδαιμονίοις C.K.L.

cusationes et disceptationes commercium quidem ad huc iis erat, sed non sine suspitione.

πρὸ τοῦ πολέμου, ἀρξάμεναι εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ Κερκύρα· ἐπεμίγνυτο δὲ ὅμως ἐν αὐταῖς καὶ παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων, ἀκηρύκτως μὲν, ἀνυπόπτως δὲ οὐ σπονδῶν γὰρ ζύγχυσις τὰ γιγνόμενα ἦν καὶ πρόφασις τοῦ πολεμεῖν.

2. Ἐν αὐταῖς] ταῖς αἰτίαις καὶ διαφοραῖς. 3. Ἀκηρύκτως] ἄνευ κηρυκείου, ὡς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς ἀπιόντες ἀσφαλείας ἔνεκεν, ὡς ἂν ἠβούλοντο, μετὰ κηρυκείου ἀπήεσαν, ὡς ἀνόσιον ἠγοῦντο καὶ ἀσεβὲς κακουργεῖν.

1. ἐν] om. e.

κτεῖ, ἐμίγνυτο. WASS.

2. ἐπεμίγνυτο C.

3. ἀκήρυκτα e.

Ἐπεμίγνυτο] Suidas in ἀκηρυ-

δὲ οὐ] δέον f.

Handwritten notes in Greek:
 ἐπεμίγνυτο ἐπιμίγνυτο ἢ ἐπιμίγνυτο
 ἐπιμίγνυτο ἐπιμίγνυτο ἢ ἐπιμίγνυτο
 ἐπιμίγνυτο ἐπιμίγνυτο ἢ ἐπιμίγνυτο
 ἐπιμίγνυτο ἐπιμίγνυτο ἢ ἐπιμίγνυτο
 ἐπιμίγνυτο ἐπιμίγνυτο ἢ ἐπιμίγνυτο
 ἐπιμίγνυτο ἐπιμίγνυτο ἢ ἐπιμίγνυτο

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

B.

ἌΡΧΕΤΑΙ δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ζυμμάχων, ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμύγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους, καταστάντες τε ζυνεχῶς ἐπολέμου· γέγραπται δὲ ἐξῆς ὡς ἕκαστα 5 ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν· τῶ

1. Ἐνθένδε] ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας. 2. Ἐν ᾧ] πολέμῳ. ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. 3. Ἐπεμύγνυντο] ἐπιμύξιν εἶχον. Ἀκηρυκτεῖ] ἄνευ κηρυκείας, ὡς ἐχθροὶ, ἄνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ προκαταγγέλσεως. Παρ' ἀλλήλους] παρ' ἀλλήλους ἐρχόμενοι. Καταστάντες τε] ἀρχὴν τοῦ πολέμου ποιήσαντες. 6. Τέσσαρα μὲν γὰρ] τοῦτο πρὸς τὸ ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 7. Εὐβοίας ἄλωσιν] ἦν ἐν τῇ πρώτῃ λέγει.

Titulo nonnulli carent : C. solum habet β. θουκυδίδου β. G. θουκυδίδου συγγραφῆς β. B. θουκυδίδου συγγραφῆς β. F.H. θουκυδίδου συγγραφῆς δεύτερον g. θουκυδίδου συγγραφῆς τὸ δεύτερον N. θουκυδίδου ιστοριῶν συγγραφῆς βιβλίον δεύτερον L.

1. ἌΡΧΕΤΑΙ δὲ &c.] Quo anno coeptum hoc bellum, vide A. Gellium 17, 21. et Meursium de Archont. Athen. p. 200. HUDS. Lucianus Pseudom. pag. 752. illa ἀρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη, quasi proverbii specie transfert ad narrandum principium doli, inter Cocconam et Alexandrum Pseudomantin compositi. DUK.

2. οὐδὲ f.

3. ἔτι. om. e.

ἀκηρυκτὶ C.c.

ἀλλοις c.

4. γέγραπται δὲ] καὶ γέγραπται I.L.O.P.e.

Γέγραπται] Thucyd. καθ' ἕκαστον χειμῶνα καὶ θέρος nomen inseruit, inquit Dio Chrys. III. p. 555. ταῦτα ξυνέγραψε Θουκ. 167. WASS. not. MS.

5. Κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα] Nominine θέρος comprehendit ver et æstatem, χειμῶνος autumnum et hiemem. Petav. X. de Doctrin. Temp. 28. Sic et alii Græci pariter ac Latini Scriptores annum in duas partes tribuunt. Vid. Serv. et Cerd. ad Virgil. III. Georg. 296. et Gronov. III. Observ. 14. DUK.

6. τέσσαρα γὰρ καὶ δέκα μὲν L. O.e. τέσσαρα καὶ δέκα μὲν C.P.

αἱ] om. L.O.P.

τριακοντούτις A.

7. ἐγίγνετο i.

Hoc libro complectitur res gestas trium annorum inde ab initio belli.

I.

Exponuntur autem ordine temporum digestæ, ita ut ea, quæ æstate facta sunt, ab iis, quæ per hiemem acciderunt, excipiantur.

2.

Quinto de-

cimo anno
fœdus,
quod, Eu-
boæa rece-
pta, inter
Græciæ ci-
vitates in
triginta an-
nos factum
erat, palam
ruptum est
eo, quod
Thebanor-
um circiter
trecenti ar-
mati Pla-
tæas, urbem
Atheniensi-
bus sociam,
proditione
noctu occu-
parunt.

δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργεῖ τότε
πεντήκοντα ^{ἡμῶν καὶ ἱερέων} δυνάμει ^{ἱερέων} ἐτη ^{ἱερέων} ἱεραμένης, καὶ Αἰνησίου ἐφό-
ρου ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας ἄρχοντος
Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαία μάχην μηνὶ ἕκτῳ, καὶ
ἅμα ἦρι ἀρχομένη, Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγω πλείους τρια- 5
κοσίαν (ἠγοῦντο δὲ αὐτῶν Βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε
ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπωρος ὁ Ὀνητορίδου) ἐσῆλθον περὶ
πρῶτον ὕπνον ζῦν ὄπλοις ἐς Πλαταιαίαν τῆς Βοιωτίας,
οὔσαν Ἀθηναίων ζυμμαχίδα. ^{ἡμῶν} ἐπηγαγοντο δὲ καὶ ἀνέω-
ξαν τὰς πύλας Πλαταιαίων ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ 10
οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως ἀν-

1. Ἐπὶ Χρυσίδος] ἡ Χρυσὶς ἱερεῖα ἦν ἐν Ἀργεῖ. ἠρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους οἱ Ἀργεῖοι ἀπὸ τῶν ἱερέων. 3. Ἐτι δύο μῆνας] τουτέστι δέκα μῆνας. κατ' ἐν-
αὐτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο. 6. Βοιωταρχοῦντες] οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρχοντες. ἦσαν
γὰρ οἱ πάντες ἕνδεκα. 11. Ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως] ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ

1. Ἐπὶ Χρυσίδος] Memorat hanc rursus lib. IV. in fin. Apud nonnullos Scriptores perperam est Χρυσῆς, pro Χρυσίς. Vid. Leopard. VI. Emendat. 11. De more Argivorum annos per Sacerdotes computandi, quem hic tangit Schol., multa habent, quos in Notis ad eum laudat Hudsonus. De characteribus temporis, ad quod initium hujus belli adligat Thucydides, consulendi sunt Scalig. V. de Emend. Temp. p. 410. Petav. X. de Doctrin. Temp. 28. Selden. in Appar. Chronolog. ad Vetter. Græcorum Epochas p. 238. Marmor. Arundell. Edit. Oxon. et Petit. IV. Eclog. Chronolog. 12. Porro Salmasium, in Exercit. Plin. p. 111. Ed. Traj. scribentem Græcos numquam dicere Ἀρχοντος τοῦ δεῖνα sine præpositione, sed semper cum præpositione ἐπὶ, recte reprehendit

Petav. Exercitat. Miscellan. cap. VII. DUK.

4. ἀθηναίους δὲ μετὰ G.

μετὰ δὲ τὴν K.d.

5. ἅμα] om. e.

Ἡρι.] Totum tempus comprehendit ἀπὸ ἰσημερίας, μέχρι πλείαδων ἐπιτολήης. WASS.

Θηβαίων—τριακοσίαν, et ἐσῆλθον—ζυμμαχίδα.] Theon. Progymn. cap. IV. ubi male συμμαχίδα, cum nostro Diodor. p. 308. a. WASS.

7. φυλείδου C.F.H.I.L.O.e. φιλίδου K.d. ceteri φυλίδου.

νητορίδου L.O.

περὶ τὸν πρῶτον g.

9. Ἀνέφξαν—ἄνδρες] T. Magister in ἀνέφγεν. Confer omnino Demosthenem in Neæram p. 1378. R. WASS.

10. πλαταιῶν A.C.F.H.N. om.

h. vulgo πλαταιέων.

ἄνδρες] om. L.O.P.

δρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι
καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιήσαι. ἔπραξαν δὲ ταῦτα
δι' Εὐρυμάχου τῷ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατω-
τάτου. προϊδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος,
5 ἤβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον οὔσαν, ἔτι
ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος
προκαταλαβεῖν. ἢ καὶ ῥᾶον ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς
οὐ προκαθεστηκυίας. θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα,
τοῖς μὲν ἐπαγομένους οὐκ ἐπέιθοντο ὥστ' εὐθύς ἔργου ἔχε-
10 σθαι καὶ ἵεναι ἐς τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν γνώμην δὲ ἐπι-
οῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ζύμ-
βασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν, καὶ ἀνεῖ-
πεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάν-
των Βοιωτῶν ζυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὄπλα,
15 νομίζοντες σφίσι ῥαδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν

δυνατὸν γενέσθαι. 2. Καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι] ἵνα μὴ δημοκρα-
τῆται. 8. Θέμενοι δὲ] ἀντὶ τοῦ περιθέμενοι ἑαυτοῖς. Ὁμηρος· Σάκε' ἄμοι-
σιν ἔθεντο. ἀνόητοι γὰρ τὸ, μεταξὺ πολεμίων ἄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὄπλα.
τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τυχὸν ἐβάσταζον αὐτὰ, ὡς δ' εἰς τοὺς πολεμίους
ἦλθον, ἐνεδύσαντο. 9. Τοῖς μὲν ἐπαγομένοις] τοῖς προδόταις. Ἔργου]
φόνου δηλονότι. 10. Γνώμην] βουλήν. 11. Ἐπιτηδείοις] πρὸς φιλίαν.
12. Τὴν πόλιν] δηλονότι τῶν Ἀθηναίων. 13. Κατὰ τὰ πάτρια] ἔβη δη-
λονότι. 14. Ξυμμαχεῖν] τοῖς Θηβαίοις. Τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὄπλα]
ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς ἐπλίξασθαι. 15. Σφίσι] τοῖς Θηβαίοις. Προσχωρή-

1. ἐναντίους e.

2. Καὶ προσποιῆσαι] Ὑποτάττειν
exponit Thom. Mag. in προσποι-
εῖμαι. Non necessaria hic est illa
significatio τοῦ προσποιῆσαι. Duk.

4. προϊδόντες d.

γὰρ] δὲ Q.

ἔσεται K.

5. ἐβούλοντο C.f.

ἔτι οὔσαν c.

6. μή που b.

καθεστηκότος G.

7. ἐισελθόντας L.O.

8. Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ

ὄπλα] Vide Vigerium, c. 5. sect.

11. Vales. ad Harpocr. p. 186.

(Valeken. ad Herodot. 9. p. 717.

Wesseling. ad Diodor. 1. p. 524.

et 2. p. 428. HUDS.

9. ἐπειγομένοις P. ἐπαγαγομένοις

C.e.

ἄρχεσθαι Q.

10. ἐπὶ C.O.P.Q.e.

δὲ] τε g.h.

11. τε] om. N.

12. Ἀνεῖπεν] Pro ἀνεβόησε, Th.

Magist. in ἀνεῖπον. Vid. Aristoph.

Acharn. v. XI. Wass.

3. Primo ter-
riti Plata-
enses datas
pacis condi-
tiones acci-
piunt. Cum
autem par-
vum The-
banorum
numerus
esse intel-
lexissent,
clam ad de-
fensionem
parati, ea-
dem nocte
sub dilucul-
um eos a-
doriuntur.

τὴν πόλιν. * οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ἤσθοντο ἔνδον τε ὄντας
τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν,
καταδείσαντες καὶ νομίσαντες πολλῶ πλείους ἐσεληλυ-
θέναι (οὐ γὰρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτί) πρὸς ζύμβασιν ἐχώρη-
σαν, καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἠσύχαζον, ἄλλως τε καὶ 5
ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πρᾶσσοντες δὲ πως
ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας, καὶ
ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥαδίως κρατῆσαι τῶ γὰρ πλήθει
τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστα-
σθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι, καὶ ζυνελέγοντο διο- 10
ρύσσοντες τοὺς κοινούς τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ
διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ᾧσιν ἰόντες, ἀμάξας τε ἄνευ τῶν
ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἢ ἀντὶ τείχους ἦ,
καὶ τὰλλα ἐξήρτυον, ἢ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόν-
τα ζύμφορον ἐσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα 15
ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρου
ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτοὺς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσα-

σειν] προσνεύσειν. 2. Ἐξαπιναίως] ἀπροσδοκίτως. 5. Δεξάμενοι] παρὰ τῶν
Θηβαίων. 6. Οὐδὲν ἐνεωτέριζον] οἱ Θηβαῖοι δηλοῦσι. Πως] κατὰ τινα τρό-
πον· συντακτέον δὲ οὕτω, πρᾶσσοντες δὲ κατενόησαν πως. 8. Ἐπιθέμενοι]
μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις. 9. Οὐ βουλομένῳ] Ἀττικὴ ἢ φρά-
σις. 11. Τοὺς κοινούς τοίχους] τοῖς μεταξὺ τῶν οἰκούντων. 13. Ἰν' ἀντὶ
τείχους ἦ] ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις μόνον ξυλληγῶσι. 17. Κατὰ φῶς] ἐν τῷ

1. Οἱ δὲ Πλαταιῆς] Rem nar-
rat Demosth. in Neeram p. 551.

C. WASS. not. MS.

τε] om. L.O.P.

5. τοὺς] om. K.L.O.P.

7. τοὺς] om. K.

Conjectura Stephani, pro κρα-
τῆσαι legentis κρατήσσειν, confir-
matur auctoritate Æneæ in Tac-
tico cap. II. ubi in pauca con-
trahit narrationem Thucydidis.
DUK.

10. γούν e.

13. καθέστασαν P.

ἀντι τοῦ τείχους L.O.P.

15. ὡς] om. I.L.O.e.

16. Φυλάξαντες—περίορθρον] Th.
Magist. in ὀρθρεύῳ, qui τηρήσαντες
ἔτι legit, contra MSS. In Schol.
ad Οὐδὲν ἐνεωτ. pro Ἀθηναῖοι re-
pone Θηβαῖοι. WASS. In Cass.
hoc scholion refertur ad πρᾶσ-
σοντες, sed ne sic quidem recte,
pro οἱ Πλαταιεῖς. DUK.

περὶ ὄρθρον B.h.

17. Ὅπως—ἐμπειρίας] Thom.
Magister in ei. ubi etiam προσφέ-
ρουντο. DUK.

λεωτέροις οὔσι προσφέρονται καὶ σφίσις ἐκ τοῦ ἴσου γί-
 γνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἤσους ὥσι τῆς
 σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλόν
 τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἤεσαν κατὰ τάχος. * οἱ δ' ὡς 4.
 5 ἔγνωσαν ἠπατημένοι, ζυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσις αὐτοῖς, Itaque im-
 καὶ τὰς προσβολὰς, ἧ προσπίπτοιεν, ἀπεωθύντο. καὶ petu facto,
 δις μὲν ἢ τρίς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῶ θορύβῳ, αὐ- multi ex
 τῶν τε προσβαλλόντων, καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκε- Thebanis,
 τῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρω- viarum ig-
 10 μένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα nari, intra
 διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν, καὶ τρα- urbis muros
 πόμενοι ἔφυγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ occiduntur,
 πλείους, ἐν σκότῳ καὶ πηλῶ τῶν δίοδων ἧ χρῆ σωθῆναι praesertim
 φωτί. 1. Σφίσις ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται] ἰσοπαλῆς ἡ μάχη γένηται. 2. Φο- cum ea ipsa
 βερώτεροι] φοβερώτεροι, οἱ Θεβαιοί. σφετέρας δὲ, τῆς Πλαταιέων. 3. Προσέ- porta, qua
 βαλόν] προσέπεσον. 5. Ἐξηπατημένοι] καθὸ ἐνόμισαν προσχωρήσειν αὐτοῖς intraverant,
 τοὺς Πλαταιεῖς. 6. Τὰς προσβολὰς] τῶν Πλαταιέων. Ἡ] τὸ ἧ ἀντὶ τοῦ a Plataeensi
 ἔπου. 7. Αὐτῶν] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. 12. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. 13. Ἡ] quodam
 clausa es-
 set; pluri-
 mi in aedi-
 ficium, mu-

φωτί. 1. Σφίσις ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται] ἰσοπαλῆς ἡ μάχη γένηται. 2. Φο-
 βερώτεροι] φοβερώτεροι, οἱ Θεβαιοί. σφετέρας δὲ, τῆς Πλαταιέων. 3. Προσέ-
 βαλόν] προσέπεσον. 5. Ἐξηπατημένοι] καθὸ ἐνόμισαν προσχωρήσειν αὐτοῖς
 τοὺς Πλαταιεῖς. 6. Τὰς προσβολὰς] τῶν Πλαταιέων. Ἡ] τὸ ἧ ἀντὶ τοῦ
 ἔπου. 7. Αὐτῶν] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. 12. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. 13. Ἡ]

1. προσφέρντο C.I.L.O.P.b.e.
 γίγνονται I.L.Q.

2. Φοβερώτεροι ὄντες] Auctor E-
 tym. M. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, παρὰ
 Θουκιδίδῃ. Sic et Suidas, qui ad-
 dit καὶ παρὰ Φερεκράτει καὶ Ἀρρία-
 νῷ. Duk.

3. τὴν] om. L.O.P.g.
 προσέβαλόν] A.e.g. προσεβάλ-
 λοντό N. vulgo προσεβαλλόν.

4. τε] ὅ N.

5. ἠπατημένοι A.B.F.H.K.N.
 d.g.h.i. ceteri ἐξηπατημένοι.

6. ἧ] οἷ c.

8. τε] om. g.

προσβαλλόντων g. ceteri προσβα-
 λόντων.

ἰκετῶν K.

9. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] om. L.O.P.

Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] Sic. III. 74.
 βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῶν κεράμῳ.
 Itaque haec non recte a quibus-

dam MSS. absunt. Æneas l. d.
 ἡ γύναια καὶ οἱ οἰκέται ἦσαν ἐπὶ ταῖς
 κεράμοις, quod Casaubonus vertit,
 in tectis stabant. Κέραμον pro te-
 cto dici docet Pollux VII. 162.
 Sed quaero, quis ἡ κέραμος dix-
 rit. Duk.

Κραυγῇ — βαλλόντων] Theon
 Progymn. p. 55. qui κεράμοις in-
 emendate legit. infra l. 13. pro
 σκότῳ Cl. σκότει, ex adscripto i
 error. WASS. Tamen etiam ita
 Æneas l. d. et Theon eadem de-
 clinatione διὰ τε πηλοῦ καὶ σκό-
 τους. Duk.

10. βαλλόντων A.

11. νυκτὸς γενομένου d.

12. ἔφυγον C.I.L.O.

13. σκότει N. cum Ænea Tact.

2. Conf. Pierson. ad Mær. p.355.
 καὶ πηλῶ] om. e. καὶ πολλῶ πη-
 λῶ L.

ro imposi-
tum, con-
currentes se
dedunt, vi-
vique capi-
untur.

(καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν), ἐμ-
πίρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν ὥστε
διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας,
ἧ εἰσῆλθον καὶ αἴπερ ἦσαν ἀνεωγμέναι μόναι, ἔκλεισε
στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντιβαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχ- 5
λὸν, ὥστε μηδὲ ταύτη ἔτι ἔξοδον εἶναι. διωκόμενοί τε
κατὰ τὴν πόλιν, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνα-
βάντες ἔρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς, καὶ διεφθάρη-

ἔπαν. 1. Τελευτῶντος τοῦ μηνὸς] γινόμενος ἦν ὁ πόλεμος φθινοῦσης σε-
λήνης. τοῦ κατὰ σελήνην λέγει μηνός. ταυτέστιν ἐν συνόδῳ. 5. Στυ-
ρακίῳ] στυράκιον λαβὼν τις, φησὶ, τῶν Πλαταιῶν ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας
ἐνέβαλεν. Ἀντιβαλάνου] βύβανος δὲ ἐστὶ τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχ-
λὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ἔθεν καὶ ἡ κλεῖς καλεῖται βαλανά-
γρα παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. εἰκὸς δὲ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἡμε-
λῆσθαι, ὡς εἰρήνην ἀνίγνταν αὐτῶν καὶ οὐ δεδοικότεν ἐπιβουλῆν. ἄλλοι δὲ τὸ
στυράκιον ἔλαβον τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου, ἀνοήτως. πᾶν μὲν γὰρ οὐκ ἐδύατο
ἐν τῷ μοχλῷ κατακρυφθῆναι· εἰ δὲ ὑπερεῖχεν, ἀνεσπάσθη ἂν ὑπό τινος τῶν
Θηβαίων. Ἄλλως. στυράκιόν ἐστιν ὃ καλούμενος σαυρωτῆρ τῶν δοράτων.

2. ἐκφεύγειν f.

3. πολλοὶ A. vulgo οἱ πολλοί.

δὲ] τε H.K.N.Q.f.g.h.i.

4. μόναι] om. b. ante ἀνεωγ-
μέναι ponunt C.L.O.P.e.

5. Στυρακίῳ] Sic legit atque ex-
plicat Eustath. II. κ'. 795. item
Theon Progymn. 55. Pollux X.
27. εἰς τὸν Harpocrat. p. 324.
antea ἐς. Vid. Athenæum. He-
sych. exponit λόγχην. Etymol.
corrupte ἀκοντίῳ. Vid. eundem
in σαυρωτῆρ, et Suidam, qui lo-
cum adducit. Ab arbore nomen
tractum ait Eustath. ad II. β'.
281. φυτὸν, ἐξ οὗ τὰ ἀκοντίσματα
ἐοικότα τοῖς κρανένοις. Et bona
bello cornus. Adi Stapelium ad
Theophrast. θηλυκῶς θυμίαμα in-
quit Ammonius p. 72. χρησάμενον
Theon. Wass. Sed Theon obli-
qua oratione utitur. Vid. etiam,
quæ de voc. στίραξ et στυράκιον

habent Casaub. ad Æneam Ta-
ctic. cap. XVIII. et Bochart.
Hieroz. II. 4. 12. et de βάλανος
Casaub. ibid. et Salmas. ad So-
lin. p. 650. Athenæi locum hic
significari puto eum, qui est lib.
XII. p. 514. ἐπὶ τῶν στυράκων
μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες. Eis, quod hic
pro ἐς edi voluit Wass., habent
etiam Suidas in στίραξ, et Theon.
sed veteres in laudandis verbis
Thucydidis Attica illa ἐς, ξὺν, et
alia plerumque mutant in com-
munia. Pollux ἐς retinet cum
MSS. Thucydidis. Duk.

6. μὴ, omissa δὲ B.

ἔτι] om. Q.c. post εἶναι ponit
A. post ἔξοδον C.L.O.P.e.

τε A. B. H. K. N. Q. c. f. g. h. i.
vulgo δὲ.

7. τὴν] om. g.

8. τὰ g.

σαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς
 δούσης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόφαντες τὸν μοχλὸν
 ἐξήλθον οὐ πολλοὶ (αἰσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο),
 ἄλλοι δὲ ἄλλη τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο. τὸ δὲ
 5 πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον, ἐσπίπ-
 τουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλη-
 σίον θύραι ἀνεωγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς
 θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἄντικρυς δίοδον ἐς τὸ ἔξω.
 ὁρῶντες δ' αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημμένους, ἐβουλεύ-
 10 οντο εἴτε κατακαύσωσιν ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ

1. Ἐρήμους] ἀφυλάκτους. 3. Ἐπεγένετο] τοῖς Πλαταιεῦσι. 5. Ξυνε-
 στραμμένον] ἁμῶ συνηγμένον. 6. Εἰς οἴκημα] πύργος ἦν τοῦ τείχους,
 ἔχων ἐνδοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἴσοδον, οὐκέτι δὲ καὶ ἔξοδον. 7. Πύλας] θύ-
 ραι αἱ τοῦ οἴκου, πύλαι αἱ τοῦ τείχους. 8. Ἄντικρυς] τὸ ἄντικρυς ἐνταῦθα
 μὲν ἐξεναντίας, ἀεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ φανεροῦ κείται. 9. Ἀπειλημμένους] περι-

1. Πύλας ἐρήμους] Agnoscit
 Suidas et ad Schol. respicit, qui
 nescio an hic satis recte distin-
 guat. Phoenix, canes suos πυλα-
 ἄρους vocat, et Apollonius aulæ
 regiæ fores, πύλας. Denique θυ-
 ραῖς, ὃ τῶν πυλῶν φύλαξ juxta E-
 tymologum, et θυρανοιοῦν dicun-
 tur, qui extra urbem in stativis
 agunt. Dionys. Halic. IX. 15.
 Hesych. πύλη, θύρα. Rem extra
 dubium ponit Sophocles Œd.
 Tyr. 1268. videatur Theon p. 65.
 76. 89. WASS.

2. λαβόντες g.

3. οὐ] οἱ C.

4. σποράδες C.I.

ἀπώλλυντο I.

Σποράδην] Σποράδες maxime pla-
 cet. WASS.

5. ξυνεστραμμένους. διεστραμμένοι K.

6. Οἴκημα] Citat Pollux ex
 III. Lib. corrupte, omittit μέγα,
 et δεσμοπηρίον, non ut Schol. πύρ-
 γον, interp. et idem fere Hesy-
 chius. Hoc sensu Dinarchus et
 Æsch. apud Harpocrat. p. 259.

VOI. I.

ejusque compilatorem Suidam.
 Apud Herodotum I. et Pinda-
 rum Ol. II. 16. pro cubiculo, et
 urbis sedibus, et certe pro cella
 Aristot. περι θανμ. p. 93. minus
 Attice οἰκία. De altera vocis a-
 pud Pollucem significatione vide
 Xenoph. Mem. II. 741. Harpo-
 crat. Ælian. VI. 1. et Ezek. xvi.
 23. WASS. Add. Jungerm. ad
 Polluc. IX. 45. DUK.

πλησίον recepi ex A.B.F.G.H.
 K.N.Q.c.d.f.g.h.i.

7. θύραις B.

ἐτίγχανον Q.

8. εἶναι οἰκήματος, omisso arti-
 culo, L.O.P.

ἀντικρὺ Schol. Platon. p. 89.

9. δ' αὐτοὺς οἱ πλατ. B.C.b.e.
 δὲ οἱ πλατ. αὐτοὺς A.F.G.H.K.c.
 d.h.i. δὲ οἱ πλατ. omisso prono-
 mine f.g. vulgo αὐτοὺς δὲ οἱ πλατ.

10. εἴτι C.

κατακαύσωσιν A.B.I.K.b.c.f.g.
 καύσωσιν C. καὶ κατακαύσουσιν L.O.
 vulgo κατακαύσουσιν.

ἔχοντες L.

Q

οἴκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται. τέλος δὲ οὔτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα, χρήσασθαι ὅτι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταίᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

5

5. Majores Thebanorum copia, illis in subsidium missae, pluvia retardantur in itinere, et Asopo, qui erat transeundus. Certiores facti de caede suorum et fortuna reliquorum, conditiones, a Plataensibus propositas, accipiunt domumque revertuntur, pacti tantummo-

* Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἐτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, εἴτι ἄρα μὴ προχωροῖη τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα καθ' ὄδον αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίου ἐβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἑρρῦή μέγας καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῶ, καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διὰ βάντες, ὕστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων εχομένων. ὡς δ' ἦσθοντο οἱ 15 Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν· ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευῆ, οἷα ἀπροσδοκίτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου· ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν,

ειρημένους. 2. Περιῆσαν] ἔζων. 3. Ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι] ἀπὸ συνθήκης δηλονότι. 5. Οὔτως ἐπεπράγεσαν] ἔδυστύχησαν. 8. Ἄμα] τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν. 15. Ἐχομένων] κρατηθέντων. 16. Τὸ γεγενημένον] κατὰ τὴν πόλιν δηλονότι. 18. Καὶ κατασκευῆ] πραγματικῆ

1. τι] ὅτι F.H.I.L.O.
χρήσονται A.B.C.K.c.d.f.g. ceteri χρήσονται.

2. ὅσοι] om. O.

3. παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς A.B.F. G.H.c.d.f.g.h.i. παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς C.L.O.P. vulgo σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι.

4. τὰ] om. C.P.e.

ἔτι βούλονται b.f.

5. δὴ] οὖν L.d.

6. ἔτι om. N.

7. προχωροῖη A.B.F.H.N.b.

ἐπεληλυθόσι L.O.P.

9. ἐβοήθουν C.e.

11. τῆς] om. L.P.

αὐτοὺς βραδύτερους L.O.P.

12. ποταμὸς] om. c.

16. τὰ γεγενημένα f.

τοῖς] om. i.

18. παρασκευῆ c.

οἱ P.

19. ἐβούλοντο A.C.b.c.f. ceteri ἤβούλοντο.

Ἐβούλοντο] Sic loquuntur Scriptores probatissimi, non ἤβουλό-

ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἣν ἄρα τύχασί τινες ἐζωγρημέ- do (ut ipsi, negantibus Plataeensibus, asseverant,) captivorum restitutionem. At hī statim post illorum discessum a Plataeensibus caesi sunt omnes.

5 παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὔτε τὰ πεπονημένα ὀσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς

10 ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας εὐθύς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἣν τι ζυμβαίνωσι, καὶ ἐπομόσαι οὐ φασιν. ἐκ δ' οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ

15 Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χῶρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέν-

ἕλη. 1. 'Ἐπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον] λείπει ἐνέχυρον. 6. 'Ἐν σπονδαῖς] ταῖς τριακοντούτεσιν. 7. Αὐτοῖς] τοῖς Θηβαίοις. 11. Φασὶν αὐτούς] οἱ Θηβαῖοι τοῖς Πλαταιεῖς. 12. Εὐθύς] τὸ εὐθύς οὐκ ἔστι παραχρῆμα, ἀλλ' ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως. 13. Ξυμβαίνωσι] συμφωνῶσιν. 14. Τῆς γῆς] τῶν Πλαταιέων. 15. 'Ἀδικήσαντες] βλάβαντες τῶν Πλαταιέων. 16. Εἰσ-

μην, nec ἠδύναμην, si quid Thom. Magistro credimus. At Joann. Grammaticus et Corinthus dicunt Atticos in his η pro ε ponere. DUK.

1. τῶν] τοῦ L.O.
 4. κήρυκας L.O.e.
 5. οὔτε om. P.
 6. ὅσια C.I.L.O.P.b.
 πειράσαντες C.I.L.O.e.
 Πειραθέντες] Thom. Magist. in περιφ., Mæris p. 36. et Index. WASS.

8. ἀποκτενεῖν C.
 12. εὐθύς] om. K.h. αὐτοῖς G.
 13. πρῶτων I.
 τι] τινα B.h.
 14. δ' οὖν A.B.C.F.H.K.L.O.
 c.e.f.g.h.i. vulgo γοῦν.
 16. ἐκ τῆς] αὐτῆς c.
 ἐκομίσαντο d.i.
 'Ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας] Cum Thucydide pugnat Diodorus, qui captivos non jugulatos, sed receptos fuisse tradit, p. 308. Ed. Steph. Huds.

6. Hoc factum erat, priusquam Athenis, quo has res statim nuntius pertulerat, praeco venisset cum monito, ut captivos vivos conservarent. Atheniensis praesidium Plataeis imponunt, mulieresque, pueros, et senes ex urbe dimittunt.

τες, καὶ Εὐρύμαχος εἰς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες. * τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἣ ἔδοκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη 5 εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἔς τὴν Πλάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλευσῶσι περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἠγγέλθη 10 ἑαυτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένη τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξήκει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων· καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστειλον· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἀνδρας διεφθαρμέ- 15 νους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἔς

εκομίσαντο] συνέκλεισαν. 1. Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες] πρὸς ὃν ἐλθόντες οἱ προδιδόντες ἔπραξαν τὰ κατὰ σκοπὸν. 2. Ἄγγελον ἔπεμπον] ὅτι ἐφόνευσαν Θηβαίους. λέγει δὲ τρίτον τοῦτον· τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλοῦντα τὴν εἰσβολὴν Θηβαίων, τὸν δὲ δεύτερον τὴν σύλληψιν αὐτῶν, τοῦτον δὲ δηλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν. 4. Ἐν τῇ πόλει] τῇ Πλαταίᾳ. Καθίσταντο] τουτέστι πρὸς πολιορκίαν ἠτρεπίζοντο, ἀκονόμενον, ἥπερ καὶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον. 7. Ἐν τῇ Ἀττικῇ] γῆ δηλονότι. 10. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατασχεθέντων δηλονότι. Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. οὐπω ἦν ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλθών. 13. Καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν] τοῦτο καθ' ἑαυτὸ ἀναγινωσκέσθω. ἐὰν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω ἐπισυναφθῆ, δοκεῖ ἀσύντακτον εἶναι. ἀφείλε γὰρ εἰπεῖν αἰτιατικῶς, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐστὶν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ ὅτι αὐτοὶ, στείλαντες τοὺς πρὸ τοῦτου δύο ἀγγέλους, οὐδὲν ἔτι τῶν συμβησομένων ἐπίσταντο. μέχρι οὖν παντὸς τοῦ ἔργου ἀποβάντος καὶ τὸν τρίτον ἀπέστειλαν. 15. Ὁ δὲ κήρυξ] τῶν Ἀθηναίων. 16. Στρατεύσαντες] τὸ στρατεύσαντες ἰδίως

1. εἰς] om. C.L.O.e.

4. τῇ] om. C.

6. περὶ A.F.H.K.Q.g. ceteri παρά.

8. κελεύοντες εἰπεῖν A.B.F.H. N.h. vulgo κελεύοντες αὐτοῖς εἰπεῖν.

μηδὲ O.

9. ἔχουσι C.K.

10. βουλευσάνται. F.

14. δὴ] om. i.

ἀπέστειλλον I.L.O.P.e.f.

Πλαταιαν σίτον τε ἐσθήγαγον καὶ φρουρούς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ζῦν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

* Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου, καὶ λελυ-
5 μένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν, οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζον-
το ὡς πολεμήσοντες. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακε-
δαιμόνιοι καὶ οἱ ζῦμμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλον-
τες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβά-
ρους, εἴ ποθὲν τινα ὠφελίαν ἤλπιζον ἐκάτεροι προσλήψ-
10 σθαι, πόλεις τε ζυμμαχίδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς
τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. καὶ Λακεδαιμονίοις μὲν, πρὸς
ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς

7.
Quibus fa-
ctis, jam
utraque
pars bellum
cummaxime
parat, et ne-
cessaria ad
bellum, so-
cios, arma,
argentum.

νῦν εἰρηται, ἀντὶ τοῦ μετὰ στρατιᾶς ἀφικόμενοι· οὐ γὰρ, ὡς ἔθος, ἐπὶ πολέ-
μου. τῶ αὐτῶ δὲ τρόπῳ χράμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἠμέψαντο καὶ αὐτοὶ τοὺς Πλα-
ταιέας, καὶ ἔπεισαν τά τε πρὸς τροφήν συντελοῦντα καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς
ἀσφάλειαν, καὶ ὑπέδεξαντο τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ ταῖς παῖδας μετὰ τῶν
ἀχρειοτάτων ἀνθρώπων. φησὶ δὲ τοιοῦτους τοὺς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελ-
θεῖν εἰς πόλεμον, οἷον τοὺς νοσοῦντας, τοὺς γέροντας. 1. Ἐγκατέλιπον]
ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πλαταιᾷ κατέλιπον, οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαται-
εῖσι. 2. Τοὺς ἀχρειοτάτους] τοὺς ἀχρήστους πρὸς πόλεμον. 5. Λαμπρῶς]
φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. τὸ ἐξῆς οὕτω, παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας,
εἶποθεν ἤλπιζον ἐκάτεροι ὠφέλειαν προσλήψασθαι. 7. Πρεσβείας τε μέλλον-
τες πέμπειν] περὶ ἀμφοτέρων λέγει, Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων δηλονότι.
8. Καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους] οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ
Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Θράκας. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης λέγει “καὶ μέρει
τινὶ τῶν βαρβάρων.” 10. Ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς] Ὅσαι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι,

1. πλαταιέαν C. qui sic plu-
ribus locis.

φρουρᾶν Q.

4. γενομένου L.O.P.

5. Λαμπρῶς] Agnoscit Sui-
das h. v. et Schol. sequitur.
Glossæ clare. Dion. Halic. An-
tiq. IX. 25. λαμπρῶς ἠγωνίσαντο,
καὶ ἀνέπνευσαν ἐκ τοῦ δέους. Sic
fere Hippocrates Prorrh. II. p.
416. Synes. Ep. LXVII. et
III. in malam partem, ut hic
et alibi apud Nostrum. Horatius
audacter, “splendide men-

tax.” Ita, “probe madidus”
et similia, quæ Comice dici so-
lent, ut καλὴν δικήν apud Aristo-
phanem. WASS.

παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες]
om. L.O.P.

6. οἱ] om. C.P.e.

7. αὐτῶν] om. C.L.O.P.e.

8. ἐς] πρὸς C.I.L.O.P.e.

9. ὁπόθεν Q.

10. συμμαχίδας i.

11. λακεδαιμόνιοι B.L.O.

12. αὐτῶν] I.

τάκειων ἐλομένοις, γαῦς ἐπετάχθησαν ποιῆσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πόλεων, ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηϊ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ. Ἀθηναῖοι δὲ τὴν τε ὑπάρ- 5 χουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον, καὶ ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἀκαρνανίαν καὶ Ζάκυνθον, ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες. * ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφοτέροι, 10 ἀλλ' ἔρρωντο ἐς τὸν πόλεμον, οὐκ ἀπεικίτως· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται, τότε δὲ καὶ νεότης πολλὴ μὲν οὔσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας ἤπτετο τοῦ πολέμου, ἢ τε ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν ζυγίουσῶν τῶν 15 πρῶτων πόλεων. καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγτο, πολλὰ

8. Omnes autem homines per totam Græciam magno impetu in hoc bellum ruebant; oracula et vaticinia multa canebantur.

ἀλλ' αὐτόνομοι. 2. Ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν] μετὰ τῶν ἐν Λακεδαίμονι οὐσῶν νεῶν. 3. Ῥητὸν] ὄρισμένον. Ἐτοιμάζειν] ἐπετάχθη δηλονότι. 4. Μιᾷ νηϊ] μετὰ κηρυκείου δηλονότι. 5. Ταῦτα] τὰ ὄρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. 6. Ἐξήταζον] ἐδοκίμαζον. 7. Ἐπρεσβεύοντο] πρέσβεις ἀπέστειλλον. Κέρκυραν] οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπιμαχίαν μόνον εἶχον. νῦν δὲ καὶ ξυμμαχίαν ποιεῖ. 10. Ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μικρὸν ἐφρόνου. 11. Οὐκ ἀπεικίτως] ἀλλ' εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως. 12. Ὀξύτερον] ὥστε διὰ τοῦτο μᾶλλον ὀξύτερον συνέβαινε αὐτοὺς ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀντιλαμβάνονται] περιέχονται. 14. Ὑπὸ ἀπειρίας] παροιμία, γλυκὺς ἀπείρητος πόλεμος. 15. Ἡ τε ἄλλη Ἑλλὰς] οἱ ἄλλοι Ἕλληες οἱ μηδετέρους βοηθοὶ ἐκεκίνητο καὶ οὐχ ἡσυχάζον. Μετέωρος ἦν] ταῖς ἐλπίσι δηλονότι. 16. Λόγια] λόγια ἐστὶ τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην, χρησμοὶ δέ,

1. ἐτάχθησαν L. ἐπετάχθη I.

2. ὥστε τὸν C.I.L.Q.e.

3. ἐτοιμάζειν] ὀνομάζειν c.

6. περὶ] om. K.

7. κεφαλληνίαν C.

12. ἀντελαμβάνοντο I.L.O.P.e.

14. ἀπὸ e.

τοῦ πολέμου] πόλεων K.

15. ἅπαντα C.I.L.O.e.

Μετέωρος] Agnoscit Suidas h. v. et exempla ex Josepho aliisque adducit. Wass.

συγίουσῶν H.e.f.i.

16. ἐλέγοντο A.B.F.c.d.f.h. ἔλεγον H.K.g.

δὲ χρησμολόγοι ἦδον ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον οὕτω σεισθεῖσα ἀφ' οὗ Ἑλληνες μέμνηνται· ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι 5 σημῆναι. εἰ τὲ τι ἄλλο τοιοῦτότροπον ζυεῖβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο. ἢ δὲ εὐνοια παρὰ πολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἄλλως τε καὶ προειπόντων ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἔρρωτό τε πᾶς καὶ ιδιώτης καὶ πόλις, εἴ τι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ 10 ζυεπιλαμβάνειν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκαλῦσθαι ἐδόκει

αἰτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεαφορουμένων τῶν λεγόντων. 3. Πρότερον οὕτω] καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικαῖς. Ἄφ' οὗ Ἑλληνες μέμνηνται] ἀφ' οὗ διὰ μνήμης ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα. 5. σημῆναι] σημεῖον εἶναι. Τοιοῦτότροπον] ὅποιον ἐν Δῆλῳ, ἦγον διοσημεῖαν. 6. Ἄνεζητεῖτο] ἀνεσκοπεῖτο. Ἡ δὲ εὐνοια παραπολὺ ἐπῆει τῶν ἀνθρ.] περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐνοικῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. 7. Μᾶλλον] τῶν Ἀθηναίων. 8. Ἐρρωτό τε πᾶς] ἀντὶ τοῦ προεθυμείτο· αὐτὸ γὰρ ἐπὶ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐδόκει ἐκάστω] ἕκα-

2. ἐν] om. G.

ὀλίγον A.B.C.I.K.N.d.e.f.h.i.
ὀλίγων c. om. G. vulgo ὀλίγω.

'Ολίγω] Ὀλίγων, Cl. Gr. sed ὀλίγω πρὸ τούτων alibi apud Thucyd. Cæterum fallitur Schol. Callimachi, ut inspicienti patebit. Denique voces ὀλίγω πρὸ τούτων non possunt extendi ad Medici belli tempora, hoc est Per. Jul. 4224. cum secundus annus hujusce belli cadat in 4284. Itaque Noster prioris istius motus oblitus est. vid. Herodot. VI. 98. Plin. IV. 12. Ad Marci Varronis ætatem Mucianus prodidit BIS concussam. Seneca N. Q. VI. 26. Thucydides ait, circa Peloponnesiacum bellum tremuisse. Callisthenes et alio tempore ait hoc accidisse. Vel legendum, οὐχ οὕτω σεισθεῖσα. WASS.

3. Σεισθεῖσα] Hoc spectant Schol. Aristoph. Acharn. v. 12. et Schol. Callimach. Hymn. in Del. v. 11. WASS. Add. Spanhem. ad Callim. l. d. et Cerd. ad Virgil. III. Æneid. v. 77. Duk. οἱ Ἕλληνες O.

5. ἄλλον d.

6. παρὰ πολὺ] πολλῇ e.
ἐποίει A.B.C.H.b.c.f.g.

9. πόλις] πολίτης A.B.h.

Πολίτης] Fortassis præferendum est πόλις, quod est in plerisque MSS. et Edit. Nam Thucydides ιδίωτη magis opponit πόλιν, quam πολίτην. Vid. I. 124. et 144. II. 65. Καὶ λόγῳ—αὐτοῖς. Thom. Mag. in συλλαμβάνει. Duk.

10. τε] δὲ K.

'Ἐν τούτῳ] Non multo aliter Thucyd. IV. 14. Καὶ ἐν τούτῳ κεκαλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, x

ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μὴ τις αὐτὸς παρέσται. οὕτως ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι.

Ad Lacedæmonios, tamquam Græciæ liberatores, voluntas hominum propensior erat.

9. Enumerantur socii Lacedæmoniorum, quibus subiungitur recensensus eorum civitatum, quæ a partibus Atheniensium stabant.

παρασκευῇ μὲν οὖν τοιαύτη καὶ γνώμη ᾠρμηνητο, * πόλεις δ' ἐκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ζυμμάχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίαν μὲν οἶδε ζύμμαχοι, Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελληνῆς δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ζυνεπολέμου τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἅπαντες), ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροὶ, Βοιωτοὶ, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι. τούτων ναυτικὸν παρέιχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι, Πελληνῆς, Ἠλεῖοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, ἰππέας δὲ Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Λοκροὶ· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρέιχον. αὕτη Λακεδαιμονίαν 15

στος, φησὶν, ᾗετο ἐμποδισθῆσθαι τῶν Λακεδαιμονίαν τὸ ἔργον, τοῦτέστι τὸν πόλεμον, ἐὰν μὴ παραγένηται αὐτός. δηλοῖ δὲ τὴν μεγίστην προθυμίαν αὐτῶν. 2. Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους] ᾠργίζοντο τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Πόλεις δ' ἐκάτεροι—] ὁ κατάλογος τῶν συμμάχων ἐκατέρους. 8. Πελληνῆς] δώδεκα πόλεις εἶχεν ἡ Ἀχαΐα, ἅν μίαν ἦν ἡ Πελλήνη. 9. Ζυνεπολέμου] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 10. Ἄπαντες] οἱ Ἀχαιοὶ οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι.

μή τινα καὶ αὐτὸς ἔργα παρῆν. Alium locum Thucyd. laudat Steph. ad Dionys. Halic. Cap. 16. Καὶ ἐδόκει καλίσθαι πᾶν ἔργον, ᾧ μὴ τις παρῆν. DUK.

1. ἐκάστῳ] ante ἐδόκει ponit c. ante ᾧ A.

οὕτως ὀργῆς εἶχον οἱ πλείους ἐς τοὺς ἀθηναίους Valckenar. ad Herodot. 5. p. 412.

2. πλείους A.B.C.F.G.H.I.K. L.O.P.f.g.h.i. vulgo πλέους.

3. ἀρχθῶσι] H.

4. τοιαύτη καὶ γνώμη A.B.g.h. pronomen om. f. vulgo καὶ γνώμη τοιαύτη.

6. Λακεδαιμονίαν] Confer Diodor. 308. d. qui minus distincte

copias recenset. Wass.

μὲν] δὲ C.K.e.

7. ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ e.

8. τούτοις—ἀχαιῶν] om. B.h.

ἐπ' ἀμφοτέρους O.P. ἐπ' ἀμφοτέροις L.Q.

πελληνῆς F.K. πεληνεῖς e.

10. μεγαρῆς] om. e.

11. φωκῆς (vel φακεῖς) λοκροὶ βοιωτοὶ A.B.H.g.h. βοιωτοὶ λ. φ. C.P.e. vulgo λοκροὶ β. φ.

ἀμβρακιῶται B.h.

14. λευκάδιοι] om. K.d.

φωκῆς] om. A.B.h.

δ'] τε K.

15. αὕτη λακεδαιμονίαν A.B.F. H.g.h. vulgo αὕτη μὲν λακεδαιμονίαν.

Ξυμμαχία, Ἀθηναίων δὲ Χῖοι, Λέσβιοι, Πλαταιῆς, Μεσ-
 σήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνανῶν οἱ πλείους, Κερκυ-
 ραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς οὔσαι ἐν
 ἔθνεσι τοσοῖσδε, Καρία ἢ ἐπὶ θαλάσῃ, Δαρῆς Καρσί
 5 πρόσιοι, Ἰωνία, Ἑλλάσποντος, [τὰ] ἐπὶ Θράκης, νῆ-
 σοι ὅσαι ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνί-
 σχοντα, πάσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες πλὴν Μήλου καὶ
 Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερ-
 κυραῖοι, οἱ δ' ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. Ξυμμαχία μὲν
 10 αὐτῆ ἐκατέρων καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

* Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς 10.
 περιήγγελον κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ξυμ- Convocatis
 μαχίαν στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι τὰ τε sociis,
 cum, copiis
 trifariam di-

3. Αἱ ὑποτελεῖς οὔσαι] τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Ἡ ἐπὶ θαλάσῃ] ἢ παραθαλασσία.
 Δαρῆς] Δαρίδες νῆσοι Ῥόδος, Κῶς, Κνίδος. 5. Τὰ ἐπὶ Θράκης] οἶον Βιζάντιον,
 Περὶνθος. 6. Ἐντὸς Πελοποννήσου] οὐ λέγει ἐντὸς Κρήτης καὶ Πελοποννήσου,
 πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ στίξαι εἰς τὸ Πελοποννήσου, καὶ ἀπὸ κοινῆ
 τὸ ὅσαι λαβεῖν, ἢ ἤ, καὶ ὅσαι τῆς Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, οἶον Κάρ-
 παθος, Κάσος, Χάλκη, καὶ ὅσαι ἄλλαι. 12. Ἐξω] τῆς Πελοποννήσου.

1. ἀθηναῖοι C.
 δὲ οἶδε χῖοι L.O.P.Q.
 2. οἱ ante ἐν om. K.
 πλείστοι L.O.P.
 3. καὶ ζακύνθιοι K.i.
 καὶ ἄλλαι] ἄλλας L.O.
 αἱ] om. B.h.
 5. τὰ] om. A.B.F.H.g.h.
 Τὰ ἐπὶ Θράκης] Inter quæ apud
 Schol. Περὶνθος, nunc Heraclea,
 Ammian. XXVII. 4. Idem tam-
 en XXXI. 16. Perinthum
 vocat, et ante omnes Ptolemæ-
 us. Ita etiam Zosimus p. 56.
 Numi Severi a Whelero et aliis
 adducti. vid. Dionem LXXIV.
 847. Numus etiam Getæ apud
 Harduinum, et circa an. Chri-
 sti 1358. Cantacuzenus III.
 28. διὰ Περὶνθου. Vide Motrai-
 um Itin. I. p. 301. Insc. apud

Reinesium III. 35. Situm ejus
 dabit Diodorus XVI. 77. Wass.
 6. ὅσαι ἦσαν ἐντὸς F.H. ὅσοι ἦσαν
 ἐντὸς N. ἐντὸς περὶ τὰ δυτικώτερα
 πελοποννήσου I.
 7. ἄλλαι om.
 8. Θήρας] Vid. Plin. II. 87.
 Senecam N. Q. VI. 21. Niceph.
 Constant. p. 37. Sch. Callimachi
 Ap. 37. 74. Cer. 110. Olim Cal-
 liste Herodot. IV. 147. Pausan.
 p. 724. Θηράσι ταῖς νήσοις Athe-
 næus, hoc est, insulis Thera et
 Therasia. Adi Sponium Miscell.
 p. 342. Wass.
 παρείχον C.c.
 12. περιήγγελον c.
 κατὰ] παρὰ g.
 Ξυμμαχίαν A.B.F.G.H.K.c.f.
 g.h.i. ceteri Ξυμμαχίδα.
 13. παρασκευάσασθαι g.

visis, quae civitas duas partes in isthmum misisset, Archidamus rex, qui toto exercitui praerat, ad duces congregatos verba facit.

ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν, ὡς ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν. ἐπεὶ δὲ ἐκάστοις ἐτοῖμα γίγνοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ζυγήσαν τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἐκάστης ἐς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στρατεύμα ζυγνικεμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν 5 Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἠγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ζυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, τοιαύδε ἐλέξεν.

I I. Primum docet, gravissimum et maximum fore bellum, quod homi-

* “ ἈΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι, καὶ 10
“ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πε-
“ λοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποίησαντο, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσ-
“ βύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσὶν· ὅμως δὲ τῆσδε

1. Ἐκδημον] ὑπερόριον, μακρὸν πόλεμον. 3. Τὸν εἰρημένον] ὡς τῶν Λακεδαιμονίων ὀρισάντων τὴν προθεσίαν τῆς συνάξεως. Ξυγήσαν τὰ δύο μέρη] ἵνα ἐκάστη πόλις τὸ μὲν διμοῖρον στρατεύσῃ, τὸ δὲ τρίτον ἑαυτῆς κατάσχη πρὸς φυλακὴν. αὐτοὶ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις ἐμέριζον εἰς τρία μέρη, καὶ τὸ τρίτον εἶον ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μὴ, πάντων ἐξεληθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐρήμους εὐρόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὰς πόλεις χειρῶσονται. 4. Ἐς τὸν ἰσθμόν] ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον τῆς Ἀττικῆς. 8. Ἐν τέλει] τέλη τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ ἄρχοντες. 10. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] ἡ στάσις πραγ-

2. ἐτοιμοὶ γίγνοιτο C.

4. ἐκάστοις H.

6. ἠγεῖτο τῆς ἐξόδου] Unde decem priores anni hujus belli apud Lysiam (Harpocratonis) Ἀρχιδάμιος πόλεμος, uti postremum decennium Δεκελεικός. vid. Xenoph. Isocr. Harpocrat. Etymologum, et Suidam. Noster ad hanc partitionem respicit V. 26. WASS.

συγκαλέσας B.

8. τέλει] τάξει L.

ἀξιωτάτους C.I.L.O.

Ἄξιολογωτάτους] Malim ἀξιωτάτους παρεῖναι· neque enim (ut opinor) ἀξιολογωτάτους cum hac adjectione diceret. STERN. At vide I. 73. Schol. et Lib. IV. Cap. 23. de rebus potius, quam

de hominibus, ἐγκλήματα καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι. Et sic fere Xenophon aliique. Noster I. 1. ἀξιολογώτατον πόλεμον. De homine tamen, licet rarius. Lib. III. καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι· unde nihil movendum. Recte ergo Glossæ vertunt, dignissimus, perfectissimus. WASS.

9. ἐλέξε τοιαύδε f.

10. οἱ] om. C.I.L.O.P.Q.e.

καὶ] om. A.C.F.

11. τῇ] om. A.B.C.H.K.N.

Q.c.e.g.h.

12. αὐτῶν ἡμῶν A.B.G.H.K.

Q.c.d.f.g.h.i. vulgo ἡμῶν αὐτῶν.

13. οὐπω τῆσδε K.i. τῆσδε οὔτε L.O.

- “ οὐπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ
 “ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ
 “ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς
 “ μῆτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι μῆτε ἡμῶν αὐτῶν
 5 “ τῆς δόξης ἐνδεεστερούς. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῆδε τῆ
 “ ὀρμῇ ἐπῆρται καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὖνοιαν ἔχου-
 “ σα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος πράξαι ἡμᾶς ἀ ἐπινοοῦμεν.
 “ οὐκουν χρῆ, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ
 “ ἀσφάλεια πολλῇ εἶναι μὴ ἀν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους
 10 “ ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρε-
 “ σκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἐκάστης ἡγε-
 “ μόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ’ αὐτὸν αἰεὶ προσδέχεσθαι
 “ ἐς κίνδυνόν τινα ἤξειν. ἀδήλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων,
 “ καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι’ ὀργῆς αἰ ἐπιχειρήσεις
 15 “ γίνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλήθος δεδῖος
 “ ἀμεινον ἡμύνατο τοὺς πλείονας, διὰ τὸ καταφρο-

num memo-
 ria gestum
 sit. Neque
 enim ipso-
 rum appara-
 tum un-
 quam fuisse
 majorem, et
 urbem hos-
 tium longe
 potentissi-
 mam esse.
 Quocirca
 decere, eos
 patrum et
 sua ipsorum
 gloria dig-
 nos se
 prestare.
 Quam in-
 rem maxime
 vigilantiam
 et discipli-
 nam milita-
 rem com-
 mendat.

ματικῇ, ἀγραφος, συμβουλευτικοῦ εἶδους, κεφάλαιον ἔχουσα τὸ συμφέρον.
 2. Αὐτοὶ] ἡμεῖς δηλοῦσι. 5. Τῆδε τῆ ὀρμῇ] τῆ ἡμετέρᾳ. 6. Εὖνοιαν
 ἔχουσα] τὸν σκοπὸν. 8. Οὐκουν χρῆ] τὸ ἐξῆς, οὐκουν χρῆ ἀμελέστερον χω-
 ρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. 12. Προσδέχεσθαι] ἀπὸ κοινῆ τὸ χρῆ. 14. Καὶ
 ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ] Ὅμηρος· Ἦτ’ ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται. (Π. 5,
 442.) Δι’ ὀργῆς αἰ ἐπιχειρήσεις γίνονται] ταυτέστιν ὅτι ὀργισθέντες

6. Εὖνοιαν] Eleganter oppo-
 nitur τῷ ἔχθος. WASS. not. MS.
 Εὖνοιαν etc.] Scholiastes ἐν-
 νοιαν se legisse aperte ostendit:
 sed εὖνοιαν libenter retineo, ut
 perinde sit, ac si diceretur, διὰ
 τὴν εἰς ἡμᾶς εὖνοιαν ἐπιθυμοῦσα,
 ut si Gallice dicas, aiant affec-
 tion que nous uions bonne issue.
 Nam istud affection respondet
 alioqui Græco εὖνοια. At ἐννοια
 et σκοπὸς (nam hoc exponit illud
 Scholiastes) quem locum habe-
 re possunt in iis rebus, quæ in
 potestate nostra positæ non

sunt, sed pro quibus vota facere
 tantum possumus? STEPH.
 9. ἀσφαλεῖα πολλῇ A.H.I.
 ἀσφάλεια, omisso πολλῇ L.O.
 ἐλθεῖν] ἐθέλειν M.
 10. μάχης ἔχειν G.
 τούτου A.B.F.G.H.K.L.N.O.
 P.Q.c.f.g.h.i. vulgo τούταν.
 14. τὰ πολλὰ] om. e.
 15. δὲ f.
 τὸ] om. f.
 ἔλαττον c.f.
 16. ἀμύνον K.
 πλείονας B.g.h.

“ νούντας ἀπαρασκευούς γενέσθαι. χρῆ δὲ αἰεὶ ἐν τῇ
 “ πολεμίᾳ τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ
 “ ἔργῳ δεδιότας παρασκευάζεσθαι· οὕτω γὰρ πρὸς τε
 “ τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, πρὸς τε
 “ τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι. ἡμεῖς δὲ οὐδ’ ἐπὶ 5
 “ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς
 “ πᾶσιν ἄριστα παρεσκευασμένην, ὥστε χρῆ καὶ πάνυ
 “ ἐλπίζειν διὰ μάχης ἵεναι αὐτούς, εἰ μὴ καὶ νῦν ἄρμην-
 “ ται, ἐν ᾧ οὐπὼ πάρεσμεν, ἀλλ’ ὅταν ἐν τῇ γῇ ὀρῶσιν
 “ ἡμᾶς δηοῦντάς τε καὶ τὰ κείνων φθειρόντας. πᾶσι 10
 “ γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὀρᾶν, πά-
 “ σχοντάς τι ἄητες ὀργῇ προσπίπτει· καὶ οἱ λογισμῶ
 “ ἐλάχιστα χρώμενοι θυμῶ πλείιστα ἐς ἔργον καθίσταν-
 “ ται. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς
 “ τοῦτο δρᾶσαι, οἱ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιούσι, καὶ 15
 “ ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας δηοῦν μᾶλλον ἢ τὴν ἑαυτῶν
 “ ὀρᾶν. ὡς οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ
 “ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν

οἱ Ἀθηναῖοι πάντως ἐξελεύσονται. 1. Ἐν τῇ πολεμίᾳ] τῇ γῇ δηλονότι.
 8. Ἐλπίζειν] φοβεῖσθαι. 9. Ἐν ᾧ] τόπῳ δηλονότι. 10. Καὶ τὰ κείνων
 φθειρόντας] ὀρμηθήσονται δηλονότι. 11. Ὀρᾶν πάσχοντάς τι] καὶ οἱ ὀργιζό-
 μενοι, ἅτε δὴ ἤττον λογιζόμενοι, μᾶλλον δὲ θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπεί-
 γονται ῥιψοκινδύνως· καὶ πάνυ ἀόργητος, ἐπειδὴν τὰ αὐτοῦ θεάσθηται ἕψ’ ἐτέ-
 ρου φθειρόμενα πρὸς ὀργὴν διεγείρεται καὶ ἀμύνειν ἐπείγεται. Σημείωσαι τὸ
 σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τοῦ πάσχουσιν. 17. Ὡς οὖν] οἱ ἐπίλογοι

3. ἔργῳ ὡς δεδιότας ἰ.
 παρασκευάζεσθαι A.B.F.H.I.K.
 L.N.O.c.d.e.f.g.h.i. ceteri παρε-
 σκευάσθαι.

Παρεσκευάσθαι] Vid. Kuste-
 rum de Usu verb. Mediorum
 p. 44. WASS.

4. εὐψυχότατοι H.K.
 5. ἐπιχειρήσαι Q.
 8. μάχης ἡμῖν ἵεναι f.

11. πάσχοντα, ut videtur, C.

12. τι] τε C.H.P.

16. ἐπιόντας K.i.

αὐτῶν C.L.O.P.e.

17. ὡς μὲν οὖν K.

τοιαύτην L.O.P. τὴν τοσαύτην f.
 τὴν ἄλλην A.B.g.h. sed A.B ad-
 ditis his γρ. τοσαύτην, ὃ καὶ βέλ-
 τιον.

18. οἰόμενοι B.

“ αὐτοῖς ἐπ’ ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἔπεσθ’ ὅπη
 “ ἂν τις ἡγήται, κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ πάντος ποι-
 “ ούμενοι, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι·
 “ κάλλιστον γὰρ τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς
 5 “ ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι.”

* Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ζύλλογον ὁ Ἄρ- 12.
 χίδαμος Μελησίππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας Cum Athe-
 τὸν Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐν- nienses, au-
 δοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ ctore Peric-
 10 οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ’ ἐπὶ τὸ κοινόν· le, missum
 ἦν γὰρ Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκῦῖα, κήρυκα ab Archida-
 καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρα- mo præcon-
 τευμένων· ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι, καὶ nem, postu-
 ἐκέλευον ἐκτὸς ὄρων εἶναι αὐθημερὸν, τό τε λοιπὸν ἀναχω- lata Pello-
 15 ρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἦν τι βούλωνται, πρεσ- ponnesio-
 βεύεσθαι. Συμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς, rum repeti-
 ὅπως μηδενὶ ζυγγένηται. ὁ δὲ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἐγέ- turum, non
 ἐντεύθεν. 1. Ἐπ’ ἀμφότερα] καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας. 2. Τίς] στρα- admisissent,
 τηγὸς δηλονότι. 3. Ὀξέως] συντόμως. 10. Τὸ κοινόν] βουλευτήριον δηλονό- Archidamus
 τι. 11. Γνώμη] βουλή. Πρότερον] πρὸ τῆς πρεσβείας. 12. Ἐξεστρα- in agros eo-
 τευμένων] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 13. Πρὶν ἀκοῦσαι] μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ rum proces-
 ἂ ἔλεγεν. 16. Ἀγωγούς] ὄδηγούς. 17. Ἐπὶ τοῖς ὀρίοις] ὕρια λέγει τὴν sit.

1. ὅπη A.B.C.F.G.H.K.N.e.
 f.g.h.i. vulgo ὅποι.

2. τις στρατηγὸς ἡγήται L.O.P.
 Περὶ παντός] Herodotus de
 Lacedæm. VII. 104. ἐλεύθεροι
 ἔόντες οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι. ἔπεστι
 γὰρ σφι ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΝΟΜΟΣ,
 τὸν ἰπαδαιμάνουσι πολλῶ ἔτι μᾶλλον
 ἢ οἱ Σοῖ, σέ] ποιῆσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖ-
 νος ἀνάγη. ἀνάγει δὲ ταῦτὸ αἰεὶ, οὐκ
 ἔων φεύγειν—ἀλλὰ μένοντας ἐν τῇ
 τάξει ἐπικρατέειν, ἢ ἀπόλλυσθαι.
 WASS.

6. ὁ μὲν οὖν ἀρχίδαμος τοσαῦτα
 — Ζύλλογον μελησίππον f.

7. μελησίππον B.H.

8. διακρίτου K.d.

9. σφᾶς ἤδη C.L.O.P.d.

11. πρότερον πρὸ τῆς πρεσβείας
 νενικηκῦῖα c.

12. δέχεσθαι C.

13. οὖν] om. b.

14. ἐκέλευον αὐτὸν ἐκτὸς C.L.O.
 P.e.

ἀναχωρήσαντας A.B.C.b.c.f.g.i.
 vulgo ἀναχωρήσαντες.

16 μελησίππ B.

Ἀγωγούς] Cum Schol. ex-
 plicat Phrynichus, et huic esse
 proprium innuit : id quod non

νετο καὶ ἔμελλε διαλύσασθαι, τασόνδε εἰπὼν ἔπορεύετο ὅτι
 “ ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλησι μεγάλων κακῶν ἀρξεί.” ὡς
 δὲ ἀφίκετο εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος
 ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν πᾶ ἐνδῶσουσιν, οὕτω δὴ ἀπὸ τῶ
 στρατῶ προὔχῳρει εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ μέρος 5
 μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἰππέας παρείχοντο Πελοπον-
 νησίοις ζυστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις εἰς Πλάταιαν
 ἐλθόντες τὴν γῆν ἐδήουν.

13. * Ἐτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ζυλλεγομένων τε εἰς τὸν
 ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδῶ ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν, 10
 Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ἂν Ἀθηναίων, δέκατος
 αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας, ὅτι
 Ἀρχίδαμος αὐτῶ ξένος ἂν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις ἢ
 αὐτὸς ἰδία βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ
 παραλίπη καὶ μὴ δηῶση, ἢ καὶ Λακεδαιμονίαν κελευ- 15
 σάντων ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὥσπερ καὶ
 τὰ ἀγῆ ἐλαύνειν προεῖπον ἕνεκα ἐκείνου, προηγόρευε τοῖς
 Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ ξένος

ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. 1. Διαλύεσθαι] ἀφίστασθαι τῶν ἀγωγῶν. 2. Κα-
 κῶν ἀρξεί] ἀρχὴ γενήσεται. 3. Ἐς τὸ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων.
 4. Ἐνδῶσουσιν] ταπεινωθήσονται. 5. Μέρος μὲν τὸ σφέτερον] τὸ δίμοιρον,
 ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. 9. Ἐτι δὲ] πάλιν ἀνωτέρω ἐπανατρέχει. 10. Ἐν
 ὁδῶ ὄντων] ἐτοιμῶν ὄντων ἰέναι. 14. Ἰδία] ἀντὶ τοῦ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως.

ita est. vid. Aristid. Panath.
 προτιμῶδες non male Suid. vid.
 Poll. III. 95. X. 55. WASS.

1. διαλύσασθαι A.F.H.I.K.L.
 N.O.f.g.h.i.

ἐπορεύετο] om. F.H.Q.

4. ἐκδῶσουσιν h.i.

5. ἐχῳρει c.

7. ζυστρατεύειν H.

πλαταιέαν C.

14. αὐτοῦ] om. N.

16. αὐτοῦ A.F.H.K.N.f.g.

17. τὸ ἄγος L.O.P.

ἐλαμβάνειν B.

ἐκείνου] τούτου L.O.

προηγόρευσε L.

Προηγόρευε τοῖς Ἀθ.] Idem re-
 fert Justinus, l. 3. c. 7. Simili
 prudentia Annibalis astutiam
 elusit Fabius. HUDS.

18. οἱ] εἰ d.

19. γε] om. f.

εἶη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῶ γε τῆς πόλεως γένοιτο, τοὺς δ' hostibus
 ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἰ- una cum ce-
 πολέμοιοι ὡσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφήσιον αὐτὰ δημό- tentur, civi-
 5 σια εἶναι καὶ μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνε- tati permit-
 σθαι. παρήνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων, ἅπερ καὶ πρό- tere. Idem
 10 τερον, παρασκευάζεσθαι τε ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐκ Athenien-
 τῶν ἀγρῶν ἐσκομίζεσθαι, ἐς τε μάχην μὴ ἐπέξειναι, ἀλλὰ ses denuo
 τὴν πόλιν ἐσελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικόν, ἧπερ exhortatus
 15 ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι, τὰ τε τῶν ζυμμάχων διὰ χειρὸς est, copias
 μάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη ipsorum
 καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι. θαρσεῖν τε ἐκέλευε omnes tum
 προσιόντων μὲν ἐξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φό- presentes,
 20 ρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ζυμμάχων τῇ πόλει, ἄνευ τῆς tum quot-
 ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐτι τότε annis re-
 ἀργυρίου ἐπισήμου ἐξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ deutes,
 25 ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι, τὰ τε τῶν ζυμμάχων διὰ χειρὸς demon-
 μάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη strans, et
 καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι. θαρσεῖν τε ἐκέλευε magna belli
 προσιόντων μὲν ἐξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φό- gerendi sub-
 30 ρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ζυμμάχων τῇ πόλει, ἄνευ τῆς sidia.
 ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐτι τότε
 ἀργυρίου ἐπισήμου ἐξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ

1. Γένοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. 4. Κατὰ ταῦτα] διὰ τὸ μὴ δηῶσαι.
 8. Ἡπερ] ἐν φ. 9. Διὰ χειρὸς] δι' ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. 10. Τὴν
 ἰσχὺν] τὸ ἐξῆς, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προσόδου. 11. Τοῦ πολέ-
 μου] λέγων δηλονότι. Γνώμη] γνώσει. 12. Κρατεῖσθαι] νικᾶσθαι.
 14. Τῆς ἄλλης προσόδου] οἶον τῆς εἰφορίας τῆς γῆς καὶ τῶν καταδικαζομένων
 καὶ τῶν λιμένων καὶ μετάλλων, καὶ ἄλλων. 16. Ἐπισήμου] οἶον σημείον

2. αὐτοῦ e.
 3. ἀφήμι f.
 4. οἱ] τοι A.B. om. F.H.K.
 L.Q.i.
 7. ἐκκομίζεσθαι O.
 τε μάχην A.B.C.F.H.K.L.O.
 b.c.f.g.h.i. vulgo τε τὴν μάχην.
 8. ἐλθόντας d.i.
 φυλάττειν C.G.K.L.O.P.e.i.
 εἶπερ d.
 9. Διὰ χειρὸς ἔχειν] Wass. ad
 Sallust. Jug. XIV. putat idem
 esse, quod Latini dicunt *in manu*
habere, i. e. *in potestate*; nec
 probat interpretationem Scholi-
 astæ. Vid. tamen Stephan.
 Thes. Duk.

12. παρουσία C.I.e.
 13. μὲν] om. d.
 Ἐξακοσίων] Huc respicit Plu-
 tarch. Aristid. Vid. Meurs. de
 Fortun. Attic. Cap. 7. Duk.
 ἐπὶ πολὺ c.f.
 15. Ὑπαρχόντων — ἀπανηλώθη]
 Descripsit Sch. Aristoph. Plut.
 v. 1196. ubi pro ἐτι τότε ἀργυρ.
 legit ἀπὸ τοῦ ἀργυρ. pro μύρια ἐγέ-
 νετο, περιεγένετο; pro ἀφ' ὧν ἕς τε,
 ἀφ' ὧν τε. denique καὶ ἐς τὰλλα,
 et εἰς Πετιδαίαν ἐπανηλώθη. Wass.
 τε c.

16. Ἐπισήμου] Confer Andoci-
 dem Orat. III. p. 269. Wass.

πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἔς
 τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τὰλλα οἰκοδομή-
 ματα καὶ ἐς Ποτίδαιαν ἀπανηλάθη,) χαρὶς δὲ χρυσοῦ
 ἀσήμου καὶ ἀργυρίου ἐν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις καὶ δημο-
 σίοις, καὶ ὅσα ἱερὰ σκευὴ περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς 5
 ἀγῶνας καὶ σκύλα Μηδικὰ καὶ εἰ τι τοιοῦτότροπον, οὐκ
 ἐλάσσονος [ἦν] ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ
 ἐκ τῶν ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς
 χρήσεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἦν πάνυ ἐξείργωνται πάντων, καὶ
 αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσοῖς· ἀπέφαινε δ' 10
 ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυ-
 σοῦ ἀπέφθου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν. χρῆσαμένους
 τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστήσαι
 πάλιν. χρήμασι μὲν οὖν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτοὺς, ὀπλίτας
 δὲ τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι, ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρου- 15
 ρίοις καὶ τῶν παρ' ἑπαλξιν ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων.
 τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσαν τὸ πρῶτον, ὁπότε οἱ πολέμιοι
 ἐσβάλοιν, ἀπὸ τε τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεω-
 τάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὀπλίται ἦσαν. τοῦ τε γὰρ

ἔχοντος βασιλικόν. 1. Τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια] ταυτέστιν ἐνεακισχι-
 λια ἑπτακίσσια. 3. Χρυσίου ἀσήμου] μὴ ἔχοντος σημεῖον, οἷον μαζία τινά.
 6. Σκύλα Μηδικὰ] τὸν ἀργυρόποδα θρόνον καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν χρυσοῦν.
 7. Ἡ] τὸ ἢ περιττόν. 10. Αὐτῆς τῆς θεοῦ] τῆς Ἀθηνᾶς. 11. Τὸ ἄγαλμα]
 ὅπερ ὁ Φειδίας κατεσκεύασε μετὰ τὰ Μηδικά. 12. Ἀπέφθου] πολλάκις ἐψη-
 θέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Ἄπαν] τὸ κόσμιον τοῦ ἀγάλματος.
 13. Χρῆναι] χρεῶν εἶναι. 17. Οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιν] ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον οἱ
 Λακεδαιμόνιοι. 18. Ἀπὸ τε πρεσβυτάτων] οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις γέροντες καὶ

2. πόλεως I.L.O.e.

6. Καὶ σκύλα Μηδ] Vide Me-
 ursii Cecropiam, c. 21. HUDS.

7. ἔλασσαν O. ἐλάσσαν I. Ver-
 bum ἦν omittebat Abreschius.

10. χρυσοῖς K.

ἀπέφθου c.

13. τε om. d.

14. ὄν] om. i.

17. ὅτε e.

18. ἐσβεβλήκοιεν c.f.

καὶ τῶν νεωτάτων] om. K. καὶ
 νεωτάτων g. καὶ τῶν νεῶν P.

19. Μετοίκων] Inquilinos inter
 ceteros ὀπλίτας militasse e Xenophonte ostendit Petit. Leg. At-
 tic. pag. 546. Τῶν παρ' ἑπαλξιν
 etiam in Aristoph. Acharn. v.
 72. mentio est. Duk.

Φαληρικοῦ τείχους στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς τὸν κύκλον τοῦ ἄστεος, καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα· ἔστι δὲ αὐτοῦ ὁ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μετὰξὺ τοῦ τε μακροῦ καὶ τοῦ
 5 Φαληρικοῦ. τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς τὸν Πειραιᾶ τεσσαράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἕξωθεν ἐτηρεῖτο· καὶ τοῦ Πειραιῶς ἕν Μουνοχία ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ἦν ἡμισυ τούτου. ἰππέας δ' ἀπέφαινε διακοσίους καὶ χιλίους ἕν ἰπποτοξόταις, ἐξακοσίους δὲ
 10 καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλοῖμους τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις, καὶ οὐκ ἐλάσσω ἕκαστα τούτων, ὅτε ἡ ἐσβολὴ τὸ πρῶτον ἐμελλε Πελοποννησίων ἐσεσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷά περ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ πε-
 15 ρίσεσθαι τῷ πολέμῳ.

* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπειθοντό τε, καὶ ἐσε-
 κομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν
 ἄλλην κατασκευὴν ἣ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν

14.

Eo auctore, Athenienses res suas ex agris in urbem comportant, aedificia diruunt, pecudes et iumenta in Euboeam

νεύει ἦσαν ἅμα. 2. Πρὸς τὸν κύκλον] ἕως τοῦ κύκλου. Αὐτοῦ] τοῦ κύκλου. 3. Ὁ καὶ ἀφύλακτον] μέρος δηλονότι. ταυτέστι στάδιοι δεκαεπτὰ· ὁ γὰρ ὅλος κύκλος σταδίων ἦν ἐξήκοντα. 6. Ὡν] τῶν μακρῶν τειχῶν. Τὸ ἕξωθεν] τὸ γὰρ μέσον οἶκ ἔδεετο. 8. Τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν] τοῦ Πειραιέως τὸ νεῦον ἐς τὴν ἡπειρον.

1. φαλληρικοῦ I.L.O.e.

Στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκ.] Pausan. VIII. 619. Ἀθηναίοις μὲν δὴ σταδίους μάλιστα εἴκοσιν ἀφέστηκε τῆς πόλεως ἢ πρὸς Φαληρῶ θάλασσα. WASS.

2. ἄστεος A.B.H.K.L.O.b.c.g. h.i.vulgo ἄστεως.

δὲ τοῦ κύκλου αὐτοῦ g.

6. πειραιέως C.b.c.f.

7. πᾶς C.L.O.P.

8. φυλακῇ ἦν B. φυλακῇ ὄν A. C.F.L.O.P.g.h. ceteri φυλακῇ ὄν ἦν.

9. ὑποτοξόταις d.

ἐξακοσίους] διακοσίους Q.

10. Τριακοσίας] Ita recte emendatum est in Reg. pro διακοσίας. Vid. Meurs. de Fortun. Attic. C. 7. et Petit. Leg. Attic. pag. 214. Ἰπποτοξότας in militia Atheniensi ex hoc loco observavit Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 114. Respicit etiam ad eos ludens Aristoph. Avib. v. 1179. DUK.

18. παρασκευὴν I.P.e.

ἐχρῶντο] om. c.

transmit-
tunt; aegre
hoc facien-
tes, cum an-
tiquitus
consues-
sent, rure
vivere,
15.

primoque a
Theseo in
unam civi-
tatem con-
juncti, A-
thenas, cu-
jus urbis an-
tiquissimam
esse partem
acropoli
versus me-
ridiem sub-
jectam, de-
monstratur.

οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ^{νοῦο-νορκ} ξύλωσιν πρόβατα δὲ καὶ ὑπο-
ζύγια ἐς τὴν Εὐβοίαν διεπέμφαντο καὶ ἐς τὰς νήσους
τὰς ἐπικειμένας. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ αἰεὶ εἰω-
θῆναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, ἡ ἀνάστα-
σις ἐγίγνετο. * Ξυβεβεβήκει δὲ ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου 5
ἐτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τούτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ
τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα αἰεὶ κατὰ πό-
λεις ᾤκειτο πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ ἄρχοντας, καὶ ὁπότε
μὴ τι δέσειαν, οὐ ξυνήσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασι-
λέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο. 10
καὶ τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ἐλευ-
σίνιοι μετ' Εὐμόλπου πρὸς Ἐρεχθέα. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς
ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ Ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς τὰ
τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, καὶ καταλύσας τῶν

1. Τὴν ξύλωσιν] τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν. σημείωσαι ξύλωσιν ἰδία λέξις
τοῦ Θουκυδίδου αἴτη. 4. Ἡ ἀνάστασις] ἡ μεταόκησις. 5. Ἀπὸ τοῦ πάνυ
ἀρχαίου] ἐξ ἀρχῆς. 6. Ἐτέρων] Ἑλλήνων. Τούτο] τὸ ἐν ἀγροῖς διαί-
ταν ἔχειν. 7. Ἐς Θησέα] ἀντὶ τοῦ ἕως Θησέως. Ἀεὶ κατὰ πόλεις]
ἀδιαστάτως. 8. Πρυτανεῖά τε ἔχουσα] πρυτανεῖον ἐστὶν οἶκος μέγας, ἔνθα
αἱ σιτήσεις ἐδίδοτο τοῖς πολιτευομένοις. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκά-
θητο οἱ Πρυτάνεις οἱ τῶν ὅλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι τὸ
πρυτανεῖον πυρὸς ἦν ταμιεῖον, ἔνθα καὶ ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ἤρχοντο.
Ὅποτε μὴ τι δέσειαν] ἀντὶ τοῦ ὅτε μὴ εἰς φόβον τινὰ ἔλθοιεν καὶ κίνδυνον,
οὐκ ἤρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα. 10. Αὐτοὶ ἕκαστοι] καθ' ἑαυτοῦς. 12. Μετ'

1. Ξύλωσιν] Tigna verti, Pol-
luce fretus, qui non, ut Schol.
supellectilem, sed asseres intelli-
git, τὰ ἐρέψιμα ξύλα VII. 124.
Materiaturationem Vitruv. hujus lo-
co ξύλων adhibet Herodian. VII.
Glossae reddunt materiam, lignetum.
Suidas in ξύλων ἐρεψίμων in-
terpretis interpretem agit, quod
Kustero inobservatum. Wass.
In Eubœam missa fuisse pecora,
quod ea pascuis abundabat,
observat Bochart. Hieroz. II.
1. 19. Duk.

2. ἐς] om. C.L.O.P.e.

5. συβεβεβήκει F.H.c.g. συβε-
πεβεβήκει B.

ἀπὸ correctus G.

7. πρώτων] ἄλλων K.q.

8. τε] om. C.L.O.

ἀρχὰς N.e.

9. μὴ] om. L.Q.

ὡς] ἐς L.

10. ἐπολιτεύον C.I.

καὶ ἐβουλεύοντο] om. L.

11. ποτε καὶ αὐτῶν g.

καὶ] om. C.P.e.

14. χώραν] πόλιν L.O.P.

Καταλύσας τῶν ἄλλ.] Idem re-
fert Plutarchus in Theseo. Vide

ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχαὶς ἐς τὴν
 νῦν πόλιν οὔσαν, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ πρυτα-
 νεῖον, ^{ἀφαιρέσει} ~~ἔκτισε~~ ^{καὶ ἀφαιρέσει} ~~ἔκτισε~~ πάντας, καὶ νεμομένους τὰ αὐτῶν ἐκάσ-
 5 τους, ἅπερ καὶ πρὸ τοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτη χρῆ-
 σθαι, ἢ ἀπάντων ἤδη ζυγντελούντων ἐς αὐτὴν μεγάλη γενε-
 μένη παρεδόθη ὑπὸ Θησέως τοῖς ἔπειτα· καὶ ^{ἔκτισε} ~~ἔκτισε~~ ἐξ
 ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν ^{ἡμετέραν} ~~ἡμετέραν~~ ποι-
 οῦσι. τὸ δὲ πρὸ τούτου ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὔσα πόλις ἦν,
 καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον. τεκ-
 10 μῆριον δέ· τὰ γὰρ ἱερά ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων
 θεῶν ἐστὶ, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως
 μᾶλλον ἴδρυται, τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ
 τὸ Πύθειον καὶ τὸ τῆς Γῆς καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου,

Εὐμόλπου] ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ. 3. Ξυγνκισε] τὸ ξυγν-
 κισεν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ ξυγνκισθῆναι ἐπαίρησεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μίαν πόλιν,
 τούτέστι μητρόπολιν, ἔχειν αὐτήν. 6. Ἐξ ἐκείνου] ὁ δὲ μὴν ἐκεῖνος ἀνο-
 μάσθη Μεταγεινιῶν. 7. Τῇ θεῷ] τῇ Ἀθηνᾶ· ἀπροσδιόριστως γὰρ οὕτω
 φασὶν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁμοίως. 11. Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος]
 τὸ νότιον. 13. Τῆς Γῆς] τῆς Δήμητρος. Ἐν Λίμναις] Λίμναι τόπος ἐν τῇ

Meursii Theseum, c. 16. et A-
 then. Att. l. i. c. 8. HUDS. De
 mutata a Theseo forma Reipubl.
 Atheniensis rursus Meurs. de
 Fortun. Attic. cap. III. DUK.

1. πόλεων] om. K.

6. Ξυνοίκια] Plutarchus in
 Theseo id festum non ξυνοίκια
 sed μετοίκια vocat. Palmerius
 Exerc. p. 47. Vide Meursii The-
 seum, et Græciam feriatam. Ste-
 phanum in voce Ἀθῆναι. Petr.
 Castellanum de Festis. p. 198.
 Scaligeri animadvers. in Euse-
 bium, p. 47. et Notas Histor.
 in Chronicon Marmor. p. 189.
 HUDS.

7. ἑορτὴν τῇ θεῷ c.

8. τούτου] τοῦ C.I.L.O.P.e.g.

Ἡ ἀκρόπολις] Vide Meursii Att.

Lect. p. 367. HUDS. Lib. VI.
 c. 33. et Cecrop. c. III. DUK.

9. νότον] ἄρκτον Valla.

10. ἱερά] om. c.

ἀκροπόλει τῆς τε ἀθηνᾶς καὶ G.

12. μᾶλλον] om. L.O.P.

13. λίμνη] L.O.

Ἐν Λίμναις] Λίμνη Ar. C. At
 Stephanus, qui, suppresso au-
 ctoris nomine, huc respexit, Λί-
 μναι repræsentat. Vid. Holste-
 nium, cui addas licet Eustath.
 119. Athenæum XI. p. 465. De
 Λίμναις vide Polyb. 494. Nos-
 trum III. 106. WASS. Scholia-
 sten, qui Limnas in arce fuisse
 scribit, erroris arguit Meurs. III.
 de Athen. Attic. 4. ex eo, quod
 Thucydides ipse inter templa,
 quæ extra arcem erant, templum

ὡ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ
 Ἀνθεστηριῶνι, ὡς περ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες ἔτι καὶ νῦν
 νομίζουσιν. ἰδρυται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ταύτῃ ἀρχαῖα. καὶ
 τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν τῶν τυράννων οὕτω σκευασάντων Ἐν-

ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν. 1. Τὰ ἀρχαιότερα] ἀρχαιότερα εἶπε, διότι ἔστι καὶ
 νεώτερα ἄλλα. Τῇ δωδεκάτῃ] τοῦ μηνός. 2. Καὶ οἱ ἀπ' Ἀθην.] καὶ
 οἱ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων. 3. Νομίζουσι] κατὰ νόμον ποιούσι. Ταύτῃ]
 πρὸς νότον. 4. Τῶν τυράννων] τῶν Πεισιστρατιδῶν.

Bacchi in Limnis memorat.
 DUK.

1. Ὡ τὰ ἀρχαιότερα Διον.] Vide
 Palmer. in Gr. Auct. p. 618. et
 Casaub. in Athenæum 6, 15.
 HUDS. Conf. quæ in hunc locum
 Thucydidis scribunt Scalig. I. de
 Emendat. Tempor. p. 30. Lui-
 sin. I. Parerg. 15. Selden. ad
 Marm. Arundell. pag. 36. Ed.
 Oxon. Petit. Leg. Att. pag. 43.
 et Spanhem. ad argument. Ari-
 stophanis Ranar. DUK.

2. ἀνθεστηριῶνι C.

ἀπ' om. L.O.

καὶ ante νῦν om. g.

3. ταύτῃ ἀρχαῖα A.B.C.F.H.
 K.L.O.P.b.c.d.e.f.g.h. vulgo ἀρ-
 χαῖα ταύτῃ.

4. κατασκευασάντων c.f. κατα-
 σκευασθέντων i. κελυσάντων C.I.L.
 O.P.

Ἐννεακρόνῳ] Ἐννέα quandoque
 Græce pro nullis, non præcise
 pro novem. Sic quum dicit Ni-
 cander σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι, dicit
 Scholiastes ἐννεάδεσμοι idem esse
 quod πολυδέσμοι. in Hesychio ἐν-
 νεάκρῳσσον, πολλοὺς κροσσοὺς ἔχον.
 in Arato ἐννεάγῃρα κορώνη, id est
 πολυγῃρα. et Timavo amni Virgi-
 lius tribuit ora novem, cum non
 habeat nisi septem. Fortasse
 etiam eodem sensu Callirhoë
 dicta ἐννεάκρῳσσον. ejus enim aquæ
 non ex novem præcise fistulis
 erumpēbant, sed ex duodecim,

ut ex Cratino probat Suidas in
 voce δωδεκάκρῳσσον. Vide Hesy-
 chium, et Etymologici Aucto-
 rem. HUDS. Vid. Harpocrat. A
 Pisistrato exornatum tradit Pau-
 san. 34. Vid. Etymol. 343. 42.
 De eodem Cratinus apud Tzet-
 zem in Chil. Ἀναξ Ἀπολλων τῶν
 ἐπῶν τῶν βρυμάτων Κατασχῶσι πη-
 γαί, Δωδεκάκρῳσσον στόμα, Ἴλισσός
 ἐν φάργγι. Unde duodecim fon-
 tium os fuisse subinfert misel-
 lus. Sed Comicus, huc spectans,
 uberius quiddam et exundantius
 invenit. Pro κατασχῶσι leg. cum
 Kustero ad Suid. in δωδεκάκρ. κα-
 ναρχῶσι. Vide Philostratum de
 V. Soph. pag. 525. et Whelerum
 Itinerar. 383. WASS. Kusterus
 quoque l. d. miratur, unde Sui-
 das expiscari potuerit, eundem
 hunc fontem etiam δωδεκάκρῳσσον
 vocatum fuisse. Ita præter Sui-
 dam tradunt Hesychius in δωδε-
 κάκρῳσσον, et Tzetzis Chil. VIII.
 184. quorum auctoritati etiam
 Harduin. ad Plin. IV. H. N. 7.
 aliquid tribuit, nec non Olear.
 ad Philostrat. l. d. qui suspica-
 tur, forte deinde, accedentibus
 tribus novis scatebris, etiam δω-
 δεκάκρῳσσον dictum fuisse. At
 Meurs. in Ceramic. Gem. cap.
 XIV. scribit, neminem Veterum
 umquam dixisse, quod tradit Sui-
 das, et putat, errorem natum
 esse e male intellectis Cratini

νεακρούνα καλουμένη. τὸ δὲ πάλαι φανεῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν Καλλιρρόη ἀνομασμένη, ἐκείνη τε ἐγγύς οὔση τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο, καὶ νῦν ἐτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι

1. Τῶν πηγῶν] τῶν ἀναδόσεων τοῦ ὕδατος. 2. Ἐγγύς οὔση] τῆς ἀκροπόλεως δηλονότι. Τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο] λείπει ἢ εἶς, ἢ ἦ, εἰς τὰ πλείστου ἄξια. τὸ δὲ ἐξῆς, τῆ κρήνη τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. 4. Καὶ ἐς ἄλλα

versibus apud Scholiasten Aristoph. Equit. 523. in quibus se ipse laudans Cratinus dicat, eam sibi versuum esse copiam, ut os simile fonti esse videatur, qui per duodecim tubos aquas effundit. Hanc sententiam probabo, quamdiu Suidam, Hesychium, et Tzetzen veterum Scriptorum testimoniis defensos non videbo. ΔΥΚ.

1. φανεῶν] λαμυρῶν Hemsterhus. ad Thom. M. v. λαμυρία.

2. οὐσῶν τῶν πηγῶν Ο.

καλλιρρόη] Α. καλλιρόη Β. C. P. καλλιρόη Λ.

Καλλιρρόη] Ex hoc loco Plinium, apud quem IV. H. N. 7. legebatur *Enneacrunos*, *Callirhoë*, sublata distinctione emendant, et Solinum, qui Callirhoën et Enneacrulon duos fontes facit, reprehendunt Hermol. Barbarus et Harduinus ad Plin. et Meurs. Ceramic. Gemino cap. XIV. Defendit tamen Solinum Vir doctus. Jac. Nic. Loënsis VI. Epiphyll. 15. et multis disputat, e verbis Thucydidis non posse ostendi Callirhoën eundem esse, qui deinde Enneacrulon dictus fuit. Et Barth. ad Stat. XII. Theb. 629. sententiam illius memorans, scribit, non facile decidi posse, unus fons, an duo fuerint. Mihi magis obscura et perplexa, quam vera esse videtur illa disputatio

Loënsis. Etenim si Thucydides hic omisisset verba illa φανεῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν, nemo dubitaret, quin unus ab eo fons significatus fuerit, non duo. Jam vero in eorum adjectione, quocumque demum modo ea interpreteris, nihil est, unde quisquam intelligere possit, non unum, sed duos fontes fuisse Callirhoën et Enneacrulon. Et sic hunc locum acceperunt Harpocraton, Hesychius, Suidas, et plerique alii Grammatici veteres apud Meursium l. d. eumdemque fontem, qui olim Callirhoë, postea Enneacrulon vocatum tradiderunt: quorum testimonia quum elevare non posset, tacitus præterire maluit Loënsis. Ceterum Καλλιρρόη, quod hic quidam MSS. habent, etiam in Poll. III. 47. est. In Suida, Etymol. M. et Tzetze scriptura variat. ΔΥΚ.

ἀνομασμένη] καλουμένη L. O. P. ἐκείνη] Aptius videtur ἐκείνοι.

3. πλεῖστα Β. e.

Πρό τε γαμικῶν] Aquam hinc petitam ad lavacra nuptialia virginibus nubentibus, refert Pollux l. 3. c. 3. nec nubentibus tantum id factum, sed et ante nuptias morientibus. Vide Meursii Ceramicum Geminum, c. 14. Etymologici Auctorem, et Harpocrat. in voce λουτροφόρος, HUDS. Add. Vales. ad Harpocrat. Quod nuptias inter ἱερά

χρησθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτη κατοική-
 σιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἐτι ὑπ' Ἀθηναίων πό-
 λιν. * τῇ τε οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ
 οἰκῆσει μετεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ζυνοκίσθησαν,
 διὰ τὸ ἔθος ἐν ταῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων 5
 καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου πανοικησία
 γενόμεοί τε καὶ οἰκήσαντες οὐ ραδίως τὰς μεταναστά-
 σεις ἐποιῶντο, ἄλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κα-
 τασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ, ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς
 ἔφερον οἰκίας τε καταλιπόντες καὶ ἱερὰ, ἀ διὰ παντὸς 10
 ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια,
 δίκαιτάν τε μέλλοντες μεταβάλλειν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ
 πόλιν τὴν αὐτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος. * ἐπειδὴ τε ἀφί-
 κοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μὲν τισιν ὑπῆρχον οἰκῆσεις καὶ
 παρὰ φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγῆ, οἱ δὲ πολλοὶ τὰ 15
 τε ἔρημα τῆς πόλεως ἄκησαν καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἡρώα
 πάντα, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου καὶ

16. Cur moleste
 tulerint mi-
 grationem
 Attici,

17. et quomodo
 tanta mul-
 titudo A-
 thenis do-
 micilia in-
 venerit.

τῶν ἱερῶν] καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. 1. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην] τὴν εἰρη-
 μένην δηλονότι. 3. Τῇ τε οὖν] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῆς τε οὖν. Αὐτονόμῳ
 οἰκῆσει] αὐτονόμου οἰκῆσεως. 4. Ζυνοκίσθησαν] εἰς μίαν πόλιν συνήλθον. 6.
 Πανοικησία] πανοικησία καὶ οὐ πανοικία λέγεται. 9. Ἐβαρύνοντο] καλῶς
 εἶπεν ἐβαρύνοντο. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο ἢ βαροῦμαι ἢ βαρούμενος,
 οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσην ποιεῖσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος· ἀλλὰ βαρούμεμαι
 καὶ βαρυνόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα. 14. Ὀλίγοις μὲν τισιν]
 ταῖς πλουσιωτέροις ἰδίᾳ δηλονότι. 15. Τὰ τε ἔρημα] τὰ ὀλιγάνθρωπα.

ponit Thucyd. id illustrat Span-
 hem. Dissert. XI. de Præst. et
 Us. Numism. p. 292. Duk,

1. ταύτη] A.B.F.H.K.c.f.g.
 3. τὴν] om. g.
 μετακίων
 4. μετεῖχον K.
 οἱ] om. N.
 5. τῶν ἀρχαίων A.B.H.L.O.P.
 ceteri τῶν τε ἀρχαίων.
 6. πανοικησία c.d.e. cum Tho-
 ma M.

7. μεταστάσεις F.N.P.C. ἀνα-
 στάσεις C.e.

12. οὐδὲ B.

13. ἀπολείπειν Q. ἀπολιπὼν C.e.
 ἕκαστος] om. g.

τε A.B.H.c.d.f.g.h.i. ceteri δὲ.

15. τινων f.

ἦ] om. e.

καταφυγαὶ I.

16. τε] om. i,

οἰκησαν C.

εἴ τι ἄλλο βεβαίως κλειστὸν ἦν· τό τε Πελασγικὸν κα-
 λούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ
 οἰκεῖν καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε
 διεκάλυε, λέγον ὡς τὸ Πελασγικὸν ἄργον ἀμεινον, ὅμως
 5 ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξωκίθη. καὶ μοι δοκεῖ τὸ
 μαντεῖον τοῦναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο· οὐ γὰρ διὰ
 τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει,
 ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἢ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως, ὃν οὐκ
 ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προῆδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ

1. Κλειστὸν ἦν] πανταχόθεν κλείεσθαι ἠδύνατο. Τό τε Πελασγικὸν καλού-
 μενον] οἱ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβούλευσαν τοῖς Ἀθηναίοις· οὓς
 διαξάντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι, κατηράσαντο τὸν τόπον μὴ οἰκισθῆναι. 3.
 Ἀκροτελεύτιον τοιόνδε] καλῶς τὸ ἀκροτελεύτιον ἀντὶ τοῦ τὸ ἄκρον, τὸ
 τέλος τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον ἢ ἀρχὴ τοῦ στίχου. 6. Προσε-

1. κληστον C.

Κληῖστον] Noster Homerum
 sequens alibi κλήσειν, et agn.
 Schol. Wass. Sic pro κλεις κλει-
 δος, κληῖς κληίδος, καὶ συναίρεσει
 κληῖδος. Eustath. ad Homer. II.
 β'. p. 174. κλήσειν pro κλείσειν est
 infr. IV. 8. Duk.

πελαργικὸν C. πελαργικὸν G.

Πελασγικόν] Vid. Hesych. v.
 Πελαργικοί, et Schol. in Lucia-
 num, Strabonem p. 221. Schol.
 Aristoph. Ὀρν. 833. Wass. In
 Aristoph. et Schol. l. d. est Πε-
 λαργικόν, de quo etiam monet
 Schol. Lucian. Bisaccus. pag.
 219. Duk.

2. ὑπὲρ G.

Ὁ καὶ ἐπάρατόν τε, &c.] Diris
 devoverunt Athenienses, si quis
 illic habitaret; causa devotionis
 istius, quia insidias ex illo loco
 Atheniensibus Pelasgi struxis-
 sent, ut docet Schol. Vide Me-
 ursii Att. Lect. I. 6. c. 1. Ejus-
 demque Ciceropiam, pag. 11.

Huds. Add. quæ adnotantur ad
 Polluc. VIII. 101. Duk.

3. Ἀκροτελεύτιον] Agn. Sui-
 das. Cicero ad Attic. V. "etsi
 "bellum ἀκροτελεύτιον habet illa
 "tua epistola." Laudat etiam
 Pollux II. 161. Wass. Stephan.
 Append. ad Script. de Dial. p.
 201. putat, Pollucem hoc voca-
 bulum habuisse inter ea, quæ
 Thucydidii peculiaria, aut cum
 paucis communia essent. Duk.

4. διεκάλυε τοιόνδε e.

πελαργικὸν C.

ἄργος B.

5. ἐξωκίσθη f.

6. τοῦναντίον] om. b. ante μαν-
 τεῖον ponit i.

ῆ] ἦ A.B.

προσεδέχετο I.

7. οἴκησιν G.K.c.f.

8. ὃν] ὃ A.B.C.G.H.h.

9. ὀνομάζον C.

ποτε] om. e.

αὐτῷ C.

κατοικισθῆσόμενον. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο· οὐ γὰρ ἐχάρητε ζυνηθόντας αὐτοὺς ἢ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τὰ τε μακρὰ τείχη ὤκησαν κατανεύμενοι καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς τὸν πό- 5 λεμον ἤπτοντο, ζυμμάχους τε ἀγείροντες καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν.

18.

Peloponnesii CEnoën, munitam Atticæ urbem in confiniis Bœoticiæ, oppugnare parant signiter, quare

* Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προῖαν ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόνην πρῶτον, ἤπερ ἐμελλον ἐσβαλεῖν. 10 καὶ ὡς ἐκαθεζόντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλω τρόπῳ· ἢ γὰρ Οἰνὴ οὔσα ἐν μεθορίαις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετείχιστο, καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὅποτε πόλεμος

δέχοντο] ἐνόμιζον. 1. Κατεσκευάσαντο] κατασκευὰς ἐποίησαντο. 4. Τὰ τε μακρὰ τείχη] ἐπάνω τῶν τειχῶν. 10. Ἐς Οἰνόνην πρῶτον] Οἰνὴ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅριον οὔσα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. 11. Τῷ τείχει] τῆς Οἰ-

1. κατεσκευάσαντο Palmerius probante Wytenbachio.

2. ἐδύνατο e.

4. ὤκησαν Q.

5. πειραιεύς C.e.f.

τὸν] om. L.O.P.

6. ἐγείροντες I.L.O.P.e.

7. Νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτ.] Suidas in ἐπίπλους, et legit νηῶν Ionico more. WASS. Etiam CL. naves dicit, pro centum. Vid. infr. cap. 23. Videtur addidisse L. Corcyraeas, cap. XXV. Duk.

9. Ὁ δὲ στρατὸς—ἐσβαλεῖν] Locum adducit Suidas in ἀφίκετο. WASS. Sed omittit hæc τῶν Πελοποννησίων προῖαν, et πρῶτον; et pro ἐς, εἰς; pro ἐσβαλεῖν, εἰσβαλεῖν habet. Addit deinde aliquid de syntaxi, quod satis obscurum est. Duk.

στρατηγὸς Q.

10. Ἐς Οἰνόνην] Altera erat Οἰνὴ ad Marathonem. at illa, quæ ad Eleutheras, in confiniis Bœoticiæ, hic loci memoratur a Thucydide, ut testatur Harpocrat. in voce Οἰνὴ. HUDS. Οἰνὴ δῆμος τῆς Ἰπποβοωντίδος, πρὸς Ἐλευθέραις. Harpocrat. vid. Hesych. in Οἰναῖοι τῆν χαράδραν, et Suidam. Herodot. V. 74. Pollucem VIII. 9. Pausan. Demosth. contra Timocr. Plutarch. Cim. p. 425. Eustath. II. β. 297. Platon. Protag. p. 217. Menex. 521. Lucian. Icarom. Liban. Decl. 451. WASS.

τὸ πρῶτον L.

12. ποιησόμενοι μηχανὰς L.O.P.

13. μεθορίῳ G.

καὶ βοιωτίας] om. i.

καταλάβοι. τὰς τε οὖν προσβολὰς ὑπηρεπίζοντο, καὶ ira exercitus in Archidamum, de industria cunctari visum, movetur.
 ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. αἰτίαν τε οὐκ ἔλα-
 χίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ
 ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις

5 ἐπιτήδειος, οὐ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν· ἐπειδὴ τε
 ξυνελέγετο ὁ στρατὸς, ἢ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη
 καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἢ σχολαιότης διέβαλεν αὐ-
 τὸν, μάλιστα δὲ ἢ ἐν τῇ Οἰνῷ ἐπίσχεσις. οἱ γὰρ Ἀθη-
 ναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πε-
 10 λοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους πάντα ἔτι ἔξω
 καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. ἐν τῷ αὐτῷ
 μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν.
 ὁ δὲ προσδεχόμενος, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς
 ἔτι ἀκεραίου οὔσης ἐνδῶσειν τι καὶ κατοκνήσειν περιδεῖν

νόης. 3. Ἀπ' αὐτοῦ] τοῦ βράδου. Δοκῶν] νομιζόμενος. Ἐν τῇ ξυνα-
 γωγῇ] ὅτε ἀπέτρεπε τὸ πολεμεῖν. 6. Ἐπιμονὴ] ἀργία. 7. Κατὰ τὴν
 ἄλλην πορείαν] ὅτε τὸν Μελησιππον ἐπεμψεν. 8. Ἐπίσχεσις] ἀργία. 9.
 Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ] τῆς βραδυτῆτος δηλονότι. 11. Διὰ τὴν ἐκείνου μέλλη-
 σιν] ἐβράδυναν δηλονότι. 12. Ἐν τῇ καθέδρᾳ] τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιορκίας

1. ἐπηρεπίζοντο C.

2. Χρόνον] Homer. Od. δ'. 599.
 Σὺ δὲ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις, et Od.
 ζ'. 295. Ἐνθα καθεζόμενος μεῖναι
 χρόνον. In quibus deest ἐπί. II. β'.
 299. Καὶ μέναιτ' ἐπὶ χρόνον. Ita-
 que non adsentior Stephano (om-
 mittenti hoc χρόνον, nisi addatur
 πολὺν vel τινά). Duk.

δὲ C.L.O.d.e.

3. καὶ τὰ ἐν B.g.h.

5. τε] om. P.

6. Ἡ τε ἐν—αὐτὸν] Laudat Sui-
 das in σχολαίτερον, et ἢ δὲ, et γε-
 νομ. ἐπιμονή, et καὶ ἢ κατὰ τὴν le-
 git, positura haud improbanda.
 WASS.

7. καὶ] om. C.e.

κατὰ] om. L.O.P.

διέβαλλεν K.Q.

10. ἔτι] post ἔξω ponunt c.f.

τὰ N.Q.

11. λαβεῖν K.

μέλλησιν c.

12. Καθέδρα] Suidas interp. ἢ
 ἐπίσχεσις. Glossæ sessio. Specta
 scriptoris auream plane ubertate-
 tem, ἐπιμονή, ἐπίσχεσις, ἔδρα, κα-
 θέδρα, διατριβή, ἀναβολή, μονή, scho-
 λή, μέλλησις, ὕκνος. Καθέδρα tamen
 pro obsidione accipere videtur in
 Camillo Plutarchus, πρὸς τῷ Κα-
 πιτολίῳ καθέδρα καὶ σχολή γενομένη
 χρόνιος, et Josephus V. 2. 6. Anti-
 q. at Dionys. Halic. sensu Thucy-
 dideo Antiq. III. IV. ἀχθόμενος
 ἐπὶ τῇ ἀπράκτῳ ΚΑΘΕΔΡΑΙ. Con-
 tra autem Aristoteles aliique pro
 sessione. WASS.

εἶχον L.O.

14. ἀκεραίας K.

19. *Ubi frustra Cenoë op-pugnatur, neque ab Atheniensibus quidquam conceditur, Archidamus procedit in Atticam usque Acharnas, omnia vastans.* αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν. * ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνῳ καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, οἱ τε Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο, οὕτω δὲ ὀρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταία τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενόμενα ἡμέρα ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, τοῦ θε-5-
ρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττι-
κὴν ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων
βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἕτερον πρῶτον μὲν Ἐλευσίνα
καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον, καὶ τροπὴν τινα τῶν Ἀθηναίων
ἰππέων περὶ τοὺς Ῥεῖτους καλουμένους ἐποίησαντο· ἔπειτα 10
πρὸς ἠώρου, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων ὄρος, διὰ Κρω-

δηλονότι. 1. Ἀνεῖχεν] αὐτοὺς δηλονότι. 2. Πᾶσαν ἰδέαν] πάσης ιδέας πολεμικῆς πείραν ἐπαγαγόντες. 8. Ἐτεμον] τὰ δένδρα δηλονότι. 10. Ῥεῖτους] ὦρος Ῥεῖτός, Ἡραδιανός Ῥίτος. 11. Αἰγάλεων] ἀρσενικὸν ὁ Αἰ-

3. οἱ] οὐ ε.
ἀπεκηρυκεύοντο om. A.B.P.

4. ἐπ' I.e.

5. τοῦ ante θέρους om. C.e.

7. ὁ ἀρχίδαμος A.F.H.

δ] om. G.K.c.

9. Θριάσιον πεδῖον] Si scriptura libri Gr. a quo abest πεδῖον, unius alteriusve probati Codicis auctoritate confirmaretur, eam minime adspersandam putarem. Etsi enim Herodotus, Strabo, Stephanus, et alii fere ubique dicunt Θριάσιον πεδῖον, et ex his Plin. IV. H. N. 7. *campus Thriasius*; tamen interdum etiam Θριάσιον solum invenias. Vid. Plutarch. Pelopid. pag. 512. et Arat. p. 1906. Ed. Steph. Aristid. Leuctric. sec. p. 159. Duk. πεδῖον] om. I.K.

10. ῤήτους L. ῤεῖτους I.

Ῥεῖτους] Vid. Pausaniam I. 38. Suidam, Hesych. et Etymol. WASS.

11. ἐχώρου f.

ἐν τῇ δεξιᾷ g. et omissa præ-
positione B.

ἔχοντος C.

αἰγάλεω L. αἰγέλεω c. αἰγά-
λεω f.

Αἰγάλεων] Herodot. VIII. 90. Schol. Sophoclis *Œdip. Col.* p. 558. et Nos in *Addendis*. WASS. Plinio l. d. est *Ægialeus*. Quæ *Κεκροπία* sit, mihi aliunde non magis constat, quam Cellario II. *Geogr. Ant.* 13. *Κρωπειαν*, quod in aliis Codd. est, in hoc tractu quoque nusquam memorari invenio. Nam *Cecropium* montem apud Senec. Hippol. princ. vel *Κρωπίαν*, *δῆμον τῆς Λεοντίδος φυλῆς* in Steph. de *Urbib.* huc pertinere non puto. Scriptura Cod. Reg. ἐν τῇ δεξιᾷ inusitatio est altera illa, quæ articulum o-mittit. Duk.

κρωπειᾶς A.B.F.H.K.N.c.f.g.
h. κερραπείας C.L.O. κερραπίας I.
κεκροπείας P. vulgo κερραπίας.

πειᾶς, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνᾶς, χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δῆμων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι ἐς αὐτὸ στρατόπεδον τε ἐποίησαντο, χρόνον τε πολὺν ἐμμένοντες ἕτερον. * γνῶμη δὲ τοιαῦδε λέγεται τὸν Ἀρχίδα-
 5 μον περὶ τε τὰς Ἀχαρνᾶς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μεῖ-
 ναι, καὶ ἐς τὸ πεδῖον ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι.
 τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἤλπιζεν, ἀκμάζοντάς τε νεότητι
 πολλῇ καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον ὡς οὐπω πρό-
 10 τηρῆναι. ἐπειδὴ οὖν αὐτῶ ἐς Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον
 πεδῖον οὐκ ἀπήνησαν, πείραν ἐποιεῖτο περὶ τὰς Ἀχαρ-
 νᾶς καθήμενος, εἰ ἐπεξίσαιν· ἅμα μὲν γὰρ αὐτῶ ὁ χῶ-
 ρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ
 Ἀχαρνῆς, μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως (τρισχίλιοι γὰρ
 15 ὀπλίται ἐγένοντο), οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα
 διαφθαρέντα, ἀλλ' ὀρμήσειν καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην.
 εἴ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι,
 ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδῖον τεμεῖν καὶ πρὸς
 αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι· τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας, ἐστε-
 20 ρημένους τῶν σφετέρων, οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι

γάλεως, ὡς Μενέλεως. ἄλλοι δὲ οὐδετέρως φασίν. 6. Ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ] τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ· ἐποίησαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἐπεξελθεῖν] ἐπὶ τιμωρίᾳ. 12. Εἰ ἐπεξίσαιν] εἰ ἐπεξελεύσονται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. Αὐτῶ] τῶ Ἀρχιδάμῳ. 15. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. 17. Ἐκείνῃ] τῇ πρώτῃ. 20. Τῶν σφετέρων] κτημάτων. Προ-

1. χῶρον B.F.G.H.N.c.g.
 3. αὐτὸν A.C.F.G.H.N.P.c.e.
 g. αὐτὰ C. αὐτὰς L.
 ἐμμένοντες L.O.
 6. οὐ] μὴ L.
 8. καὶ] om. h.i.
 ὡς οὐπω πρότερον] om. L.
 10. καὶ] κατὰ L.O.
 16. καὶ τοὺς] αὐτοὺς L.O.P. ἂν
 τοὺς Q. τοὺς K.

ἅπαντας K.
 17. καὶ ante μὴ om. K.
 18. τὸ πεδῖον A.B.F.H.K.L.N.
 O.P.c.d.f.g.h.i. τό τε πεδῖον ce-
 teri.
 ταμεῖν K.d.i.
 πρὸς A.B.F.H.I.K.L.O.P.c.f.
 g.h.i. vulgo ἐς.
 19. γὰρ] om. C.

20.
 Quo consi-
 lio Archida-
 mus circa
 Acharnas
 potissimum
 substiterit
 et castra po-
 suerit.

ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. τοιαύτη μὲν διανοία ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν.

21.

Athenienses cum non sustineant videre agrorum suorum vastationem, plerique poscunt pugnam; et Periclem, qui, dux cum sit, non educat exercitum, probris lacerant.

* Ἀθηναῖοι δὲ, μέχρι μὲν οὗ περὶ Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καὶ τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα τὸν Πausανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα καὶ Θριάζε στρατῶ Πελοποννησίων, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτι προελθὼν 10 (διὸ δὴ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῶ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης, δοξάντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν). ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἐξήκοντα σταδίου τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιούντο, ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ, ὃ οὕτω ἐωράκεσαν 15 οἱ γε νεώτεροι, οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι πλὴν τὰ Μηδικὰ, δεῖνὸν ἐφαίνετο, καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῇ νεότητι, ἐπεξίεναι καὶ μὴ περιορᾶν. κατὰ ζυστάσεις

θύμους ἐσεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκουν. 1. Ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων] γῆς δηλονότι. 7. Πausανίου] τοῦ προδότου, τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατηγού. 10. Ἐς τὸ πλεῖον] ἐς τὸ περαιτέρω. Οὐκέτι προελθὼν] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ὅτι Θουκυδίδεια ἐστί. 11. Αὐτῶ] τῷ Πλειστοάνακτι. 12. Χρήμασι πεισθῆναι] μετὰ πειθοῦς χρημάτων ποιῆσαι τὴν ἀναχώρησιν. 14. Ὡς εἰκὸς] ὡς ἐστὶν εἰκάσαι. 15. Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] φανερώς. 18. Τῇ νεότητι] τῷ πλῆθει τῶν νέων. Ἐπεξίεναι] κατὰ τῶν πολέμιων δηλονότι. Κατὰ ζυσ-

1. στάσιν] πᾶσιν H.
 τε K.
 4. μὲν] om d.
 οὔ] οὖν B.F.H.N.Q.d.f.g.
 5. ἐς τὸ] ἐς τὸν K. τὸ f. om.
 C.L.O.P.Q.
 6. προσιέναι] K.
 8. ἐθρίαζε] H.
 10. πλεῖον] A.B.F.H.K.Q.c.g.
 ceteri πλέον.
 οὐκέτι] οὐ g.

προσελθὼν] A.B.
 11. δὴ] A.B.F.H.K.N.b.c.g.h.
 i. om. C.L.O.P.e. vulgo δὲ.
 καὶ] om. K.N.
 14. Ἄνασχετὸν] Agnoscit et explicat Pollux III. 130. Noster ab Herodoto sumsit. Ἄνασχετὰ ἔργα apud Homer. Wass.
 15. γῆς] A.B.C.F.H.K.L.N.O.
 P.Q.b.c.g.h.i. ceteri τῆς γῆς.
 16. οἱ] om. i.

τε γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἐρίδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξι-
 ἔναι, οἱ δὲ τινες οὐκ ἐῶντες. χρησμολόγοι τε ἤδον χρησ-
 μούς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος ἄργητο. οἱ τε
 Ἀχαρνῆς οἴομενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην
 5 μοῖραν εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνήγον
 τὴν ἐξοδὸν μάλιστα. παντὶ τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις,
 καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον, καὶ ὧν παρήνεσε πρότε-
 ρον ἐμέμνητο οὐδὲν, ἀλλ' ἐκάκιζον ὅτι στρατηγὸς ὧν οὐκ
 ἐπεξάγοι, αἰτίον τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὧν ἔπασχον.

- 10 * Περικλῆς δὲ ὁρῶν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαί-
 νοντας καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονούοντας, πιστεῦσθαι δὲ ὀρθῶς
 γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξίεναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ
 ἐπόσει αὐτῶν οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα, τοῦ μὴ ὀργῇ τι μάλ-
 λον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξάμαρτεῖν, τὴν τε πόλιν ἐφύ-
 15 λασσε καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἐδύνατο, εἶχεν.

22.

Pericles, constans si-
 bi, neque in pugnam educit, et urbem custodit. Equites tantum Atheniensis et Thes-

τάσει] οἶον κατὰ συστήματα καὶ πλήθη γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. 3. Ὁ; ἕκαστος] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 5. Ἐτέμνετο] ἠφανίζετο. Ἐνήγον] παρεκίνουν. 6. Ἀνηρέθιστο] διεγείρετο. 8. Οὐκ ἐπεξάγοι] οὐκ ἐπιφέρει τὸ στράτευμα κατὰ τῶν πολεμίων. 12. Γινώσκειν] κρίνειν. 14. Ξυνελθόντας] συστάντας. 15. Δι' ἡσυχίας εἶχεν] ἡσύχαζε.

1. ἐξίεναι A.B.F.G.H.K.N.c. g.h.i. ceteri ἐπεξίεναι.

3. ἠκροᾶτο C.b.e.

ὡς] om. A.C.F.G.c.f.g.i.

ἄργητο A.B.F.H.N.Q.g.h. ce-
 teri ἄρητο..

Ἐρητο] MSS. Clar. Reg. Cass. ἄργητο, cujus illud glosse-
 ma esse patet ex v. ἀνηρέθιστο.
 Herodotus apud Suidam de Thu-
 cydide, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς
 τὰ μαθήματα. Noster IV. 108.
 Λακεδαιμονίων ὀργῶντων ἐμελλον πει-
 ράσεσθαι. Pindarus Pyth. IX.
 76. Ἐτραπε μείλιχος ὀργὰ Παρφά-
 μεν ταῦτον λόγον. Vid. et Nem. V.

58. Noster Herodotum sequi-
 tur. Sed et III. 82. p. 217. τὰς
 ὀργὰς ὁμοῖοι: ubi quidam Codd.
 ὀργὰς male; vide Aristoph. Av.
 462. et Schol. Erotianum et
 Hippocratem, et quæ adducit
 Hesychius ex Schol. Lysistratæ
 1115. Hæ voces confunduntur
 etiam apud Josephum 1174, 29.
 ἀνειληφῶτων ὀργὴν ἰσχυροτέραν τῶν
 ἔπλων. Busb. ὀρμήν. WASS.

5. ἡ γῆ αὐτῶν Q.

10. μὲν] om. c.

11. οὐ] om. g.

15. ἐδύνατο A.B.G.H.K. cum
 Dionysio: vulgo ἡδύνατο.

sali, qui ex pluribus civitatibus ob veterem societatem aderant, emittuntur, ne hostium præcursores vicinos urbi agros vastarent. Prælio commisso, progrediente hostium gravi armatura, equites repelluntur, paucis occisis, sed sine sponsione sublatis.

ἰππέας μέντοι ἐξέπεμπεν αἰεὶ, τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγύς τῆς πόλεως, κακουργεῖν· καὶ ἵππομαχία τις ἐνεγένετο βραχεῖα ἐν Φρυγίοις τῶν τε Ἀθηναίων τέλει ἐνὶ τῶν ἰππέων, καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν, πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἰππέας, 5 ἐν ἣ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοὶ, μέχρι οὗ προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὀπλιτῶν τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί· ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αἰθήμερον ἀσπόνδους. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον τῇ ὑστεραία ἔστησαν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Λαρισσαῖοι, Φαρσάλιοι, Παράσιοι, Κρανῶ-

1. Προδρόμους] τῶν Λακεδαιμονίων. 3. Κακουργεῖν] ληστεύειν. 4. Ἐν Φρυγίοις] τόπος τῆς Ἀττικῆς. Τέλει ἐνὶ] τάγματι ἐνί. 5. Θεσσαλοῖς] οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἰππέας] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. 8. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 9. Ἀσπόνδους] ὃ ἔστι, μὴ δεηθέντες σπονδῶν αἴτησιν παρὰ Πελοποννησίων. οὐδὲ γὰρ ἦσαν πάνυ ἡττηθέντες, ὥστε καὶ δεηθῆναι σπονδῶν, ἵνα θάψωσιν αὐτούς. 13. Παρ' αὐτοῦς] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Παρ-

1. Ἰππέας—ἔστησαν] D. Hal.
114. WASS.
μέντοι τινὰς ἐξέπεμπεν Dionysius.

2. ἐσπίπτοντας I.L.O.P.e. ἐπιπίπτοντας Q. et Dionysius.
τοὺς πόλεως ἐγγύς f. τοὺς ἐγγύς πόλεως L.O.

3. ἐνεγένετο A.B.F.H.h. ἐγένετο f. vulgo ἐγένετο.

4. ἐν] om. P.

φρυγία g.

Ἐν Φρυγίοις] Inter Bœotiam et Atticam ponit Stephanus. Sed in Attica fuisse, quod dicit Scholiastes, ex ipso Thucydide adparet. Duk.

9. οὐ] οἱ C.I.L.O.P.

11. τῶν θεσσ. αὕτη e.

13. λαρισσαῖοι H.K.

φαρσ.—πειράσιοι] om. I.

πειράσιοι B. παρράσιοι g. Vide Heringam Observ. p. 162.

Κρανῶνιοι] Sotion de Mirab.

130. ἐν Κρανῶνι, mendose. Vid.

Holstenium ad Steph. et Galen.

479. 4. Hippocrat. de Morbis

popul. II. 1. Apud Schol. ad h.

l. nescio an Πειράσιοι. De Par-

nethe vid. Whelerum Itiner.

455. Βρίλησος est apud Sextum

Emp. p. 51. De Gyrtoniis vid.

Voss. ad Melamp. 141. Schol.

Apollon. I. 57. WASS.

νιοι, Πειράσιοι, Γυρτώνιοι, Φεραῖοι. ἠγούντο δὲ αὐτῶν ἐκ μὲν Λαρίσσης Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς στάσεως ἑκάτερος, ἐκ δὲ Φαρσάλου Μένων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες.

5 * Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπεὶ οὐκ ἐπεξήεσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μάχην, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδῆουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλήσσου ὄρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ὥσπερ πα-
 10 ρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξό-
 τας τετρακοσίους· ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτίμου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν ἄραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀτ-
 15 τικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν,

23.
 Dum ulterius agrum Atticum vastant Peloponnesii, Atheniensium centum naves mittunt circa Peloponnesum. Lacedaemonii, victu deficiente, in Bœotiam recedunt, inde in Peloponnesum et in urbem quisque suam.

ράσιοι] Παράσιοι Ἀρκάδες, Παράλιοι Θεσσαλοί. 1. Ἐκ μὲν Λαρίσσης] ἢ Λάρισσα ἐστασίασε πρὸς ἑαυτήν· διὸ ἑκατέρω μερὶς ἄρχοντα εἶχε. λέγει δὲ ὅτι ἑκατέρω στάσις δύναμις Ἀθηναίους ἀπέστειλεν. οἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν ἤγαγον, οἱ δὲ ὀλιγαρχίαν. 7. Πάρνηθος] ὁ Πάρνης ὄνομα ὄρους. 8. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 12. Καὶ Σωκράτης] ἄλλος Σωκράτης ὁ Σαφρονίσκου. 13. Καὶ οἱ μὲν] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. Ἄραντες] τὰς ναῦς δηλονότι. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ] τῇ τῶν ἑκατὸν νεῶν δηλονότι.

I. πειράσιοι H.
 Φεραῖοι] Gens Achaiae, Bœotiae, Messeniæ et Thessaliæ. Vid. Hippocrat. de Morb. vulg. V. 7. 237. qui ἐν Φαίρῃσι Thessal. Demosth. p. 2. 220. 223. ἐν φερραῖς Libanius 107. et Nicandri Schol. p. 80. minus emendate. Ad etiam et Cantacuzenum 161. 662. Apollonii Schol. α'. 49. Wass.
 2. λαρίσσης H.K.
 ἀριστεῖους K.
 3. δὲ] om. f.
 καὶ ἐκ τῶν L.
 5. ἐπεξήεσαν F.H. ἐξῆσαν d.
 6. οἱ] om. P.

ἐς] πρὸς Q.
 Ἄραντες] Agnoscit Suidas h. v. Diodor. strictim p. 309. a. Wass. Suidas ibi, ut observavit Kuster. descripsit verba Scholiastæ ad cap. 25. Duk.
 7. πάρνηθος d.g. πάρνιτος Q.
 βριλήσσου G.K.N.
 9. ναῦς εἰς τὰ περὶ L.O.
 ὥσπερ K.
 11. τετρακοσίους] τετριάκοσίους P.
 ξενοτόκου Q.
 12. καὶ πρωτέας τε ὁ ε.
 15. ὄσου A.B.C.F.H.K.g.h.i.
 Conf. 3, 1.
 αὐν εἶχον h.i.

οὐχ ἤπερ ἐσέβαλον· παριόντες δὲ Ὀρωπὸν τὴν γῆν τὴν Πειραιϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὀρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήσασαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

24.

Athenien-
sium scita
post disces-
sum hostis.

* Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς κα-
5 τεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ δὴ
ἔμελλον διὰ παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια
τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἔδοξεν αὐ-
τοῖς ἐξαίρετα ποιησαμένοις χωρὶς θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν· ἣν δέ τις εἶπη ἢ ἐπιψη- 10
φίση κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἣν μὴ οἱ πο-
λέμιοι νηΐτη στρατῶ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει καὶ δέη ἀμύ-

1. Οὐχ ἤπερ ἐσέβαλον] οὐ τῇ ὁδῷ ἢ ἐσέβαλον, εἰς τὴν Ἀττικὴν δηλονότι. Παριόντες δὲ Ὀρωπὸν] ὅπως καὶ τᾶλλα δηώσαντες μᾶλλον λυπήσασιν. 9. Ἐξαίρετα] ἀποκεκριμένα. 10. Τῶν ἄλλων] ταλάντων δηλονότι. 11. Ἐς ἄλλο τι] εἰς ἄλλην χρεῖαν πραγμάτων. 12. Νηΐτη στρατῶ] δηλονότι ὡς μεγάλου κινδύνου κρεμαμένου. οὐ γὰρ ἂν ναυτικῶ στρατῶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ, εἰ μὴ κατὰ κράτος ἦδη ἐνίκων τῶ πεζῶ τοὺς Ἀθηναίους. οὗτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λα-

1. Ὀρωπὸν] Hujus urbis meminerunt Demosthenes de Pace p. 22. Demades Orat. 239. Isocrates 446. Menedemus apud Laërtium 162. Liban. 451. A. deat Lector Salmasium in Plinianis p. 104. et Whelerum Itiner. 456. WASS.

Τὴν Πειραιϊκὴν] Hic locus apud Stephan. in Ὀρωπὸς ita legitur: παριόντες (errore scribarum pro παριόντες) Ὀρωπὸν τὴν Γραικὴν καλουμένην. Pro Γραικὴν ibi alii legunt Γραιήν, alii Γραιᾶν, alii Γραικὴν, ac perinde varie Thucydidem emendant. Vid. Interpretes Stephani, Salmas. ad Solin. l. d. et Palmer. Exercit. pag. 48. Hartung. Locor. memorab. Decur. 1. cap. 2. et Leo-

pard. XX. Emend. 16. Add. Casaub. ad Strabon. IX. p. 404. Duk.

5. φυλακὰς A.B.C.F.H.K.L. N.O. nonnulli φύλακας.

7. διαφυλάξειν c.f.

9. ποιησομένοις P.

10. εἶποι d.

ψηφίση F. ἐπιψηφίσοις f.

11. ἦν] ἢ K. εἰ e.

οἰ] om. K.

Ἦν μὴ οἱ πολ.] Vide Petiti Leges Atticas, p. 382. &c. HUDS.

Ἦν μὴ οἰ] Lexicon MS. in Bibl. Coislin. ἢ ἐὰν—ἐπιπλέουσιν. ἢ ἐὰν βιασθῆ ὑπάρχει τοῖς ἀπιστήσασιν πολεμίοις, corrupte. νηΐτη στόλῳ citat, opinor, ex Procopio, Suidas. WASS.

νάσθαι, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. τριήρεις τε μετ' αὐτῶν
 ἑκατὸν ἑξαιρέτους ἐποίησαντο κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον
 τὰς βελτίστας, καὶ τριηράρχους αὐταῖς, ὧν μὴ χρῆσθαι
 μηδεμιᾶ ἐς ἄλλο τι ἢ μετὰ τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐ-
 5 τοῦ κινδύνου, ἦν δεῖ.

* Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ Πελοπόννησον Ἀθη- 25.
 ναῖοι, καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πεντήκοντα ναυσὶ προσ-
 βοθητικοί, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ζυμμάχων, ἄλ-
 λα τε ἐκάκουν περιπλέοντες, καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακων-
 10 νικῆς ἀποβάαντες τῷ τείχει προσέβαλον, ὄντι ἀσθενεῖ καὶ
 ἀνθρώπων οὐκ ἐνότων. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους
 Βρασίδας ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιατίας, φρουρὰν ἔχων
 καὶ αἰσθόμενος ἐβοήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ ὀπλιτῶν
 ἑκατόν. διαδραμῶν δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον
 15 ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν χώραν καὶ πρὸς τὸ τείχος τετ-
 ραμμένον, ἐσπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν
 τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τε πόλιν πε-

κῶναν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. 1. Τριήρεις τε μετ' αὐτῶν] τῶν ταλάντων. 11.
 Ἀνθρώπων] λείπει πολλῶν. Περὶ τοὺς χώρους τούτους] τῆς Μεθώνης.
 14. Διαδραμῶν] ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου αἰτῶν δραμῶν. 17. Περιποίησεν]

1. θάνατον ζημίαν A.B.C.F.H.
 K.L.N.O.P. et Parisini omnes:
 vulgo θάνατον τὴν ζημίαν.
 ἀπέθεντο e.

2. ἑκατὸν ἑξαιρέτους A.B.G.K.
 c.d.f.g.h.i. ἑξαιρέτους, omisso ἑκα-
 τόν, H. vulgo ἑξαιρέτους ἑκατόν.

κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον] μετὰ
 τῶν ναυτῶν I.

τὸν] om. L.O.P.Q.
 ἕκαστον] ἑκατόν H. om. L.O.

P.

3. τριηράρχας L.O.P.

4. ἐς] ἐπ' I.L.O.P.

τῶν] om. O.

6. περὶ] om. Q. περὶ τὸν K.

VOL. I.

9. περιπλεύσαντες τὴν πελοπόννη-
 σον καὶ f.

Μεθώνην] Diodor. 309. b. recte
 addit τῆς Λακωνικῆς, quia Μεθώνη
 et oppidum Thraciæ. Vid. Steph.
 et Nicetam Choniat. p. 393.
 409. WASS.

τὴν λακωνικὴν L.O.P.

10. τῷ τε τείχει C.

προσέβαλλον K.

12. τεληίδας O.

13. μετὰ τῶν ὀπλιτῶν L.

17. ἐπιδρομῇ G.

ἀπολύσας K.

τῶν] om. K.

αὐτοῦ C.

ριεποίησε, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν
κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη ἐν Σπάρτῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
ἄραντες παρέπλεον, καὶ σχόντες τῆς Ἡλείας ἐς Φειᾶν
ἐδήουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας, καὶ προσβοηθήσαντας τῶν
ἐκ τῆς κοίλης Ἡλίδος τριακοσίους λογάδας, καὶ τῶν 5
αὐτόθεν ἐκ τῆς περιαικίδος Ἡλείων, μάχῃ ἐκράτησαν.
ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ
χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ πε-
ριέπλεον τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν ἐς τὸν ἐν τῇ
Φειᾷ λιμένα· οἱ δὲ Μεσσηνῖοι ἐν τούτῳ, καὶ ἄλλοι τινὲς 10
οἱ οὐ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες τὴν Φειᾶν
αἰρώσῃσι. καὶ ὕστερον αἱ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμ-
βάνουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειᾶν, καὶ
τῶν Ἡλείων ἡ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προσεβεβοηθήκει. πα-
ραπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία ἐδήουν. 15

26.
Aliae Athe-
niensium

* Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκον-
τα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐβοίας ἅμα

ἐφύλαξε. 1. Ἀπὸ τούτου] ἀπὸ ταύτης τῆς ὀρμῆς. 3. Ἄραντες] τὸ ἄραντες
κυρίως ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Σχόντες] ἀντὶ τοῦ
προσσχόντες. Τῆς Ἡλείας] εἰς δύο διήρητο ἡ Ἡλις, εἰς ὀρεινὴν καὶ κοίλην.
6. Τῆς περιαικίδος] τῆς περιχώρου. 10. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ. Ἄλ-
λοι τινὲς] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ δηλονότι. 11. Ἐπιβῆναι] ἐπὶ τὰς ναῦς. Τὴν

2. ἐν τῇ σπάρτῃ g.
3. περιέπλεον G.
φειὰς Q.
5. τῆς] om. C.
7. καταπιόντος I.
χειμαζόμενων e.
ἀλίμενι c.
8. ἐπὶ] ἐς d.
9. Ἰχθῦν] Recte. Vid. Strabon. VIII. p. 527. Agathem. p.
15. Ptolemæum, Plin. IV. 5. Melam. II. 3. Xenoph. Hellen. VI. Athenæum p. 346. De Φειᾷ
adi Homerum, Hesych. et Hol-

stenium ad Steph. Wass. In Ptolemæo, Strabone Lib. XVII. pag. 836. et Agathem. est Ἰχθύς; in Xenoph. VI. Græc. pag. 588. Ἰχθύς. Cass. quoque hic Ἰχθῦν. Et hunc tonum etiam adpellativo dat Etymol. M. Duk.

11. τῆν] om. C.L.O.P.e.

13. ἐξάγονται g.
ἐκλείποντες C.I.L.P.d.e.

14. προσεβεβοηθήκει d.
περιπλεύσαντες h.

16. τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον L.O.P.
οἱ] om. C.e.

φυλακὴν ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου. καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίῳ ἐστὶν ἃ ἐδήλωσε καὶ Θρόνιον εἶλεν, ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπῃ τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτη-
 5 σεν.

* Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖ-
 10 κας, ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι· καὶ τὴν Αἰγίαν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο, τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν. καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον οὐ πολλῶν ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκητόρας. ἐκπεσοῦσι δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμό-
 νιοι ἔδωκαν Θυρέαν οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατὰ τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον, καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν

triginta na-
 ves, circa
 Locridem
 missæ,
 Thronium
 capiunt, et
 pugna pro-
 fligant Lo-
 cros subven-
 nientes.

27.
 Eadem æ-
 state Ægi-
 na, incol-
 lis suis ex-
 uita, Athe-
 niensibus
 colonis
 completur.
 Expulsis
 Lacedæmo-
 nii Thyre-
 am, in con-
 finio Argi-
 væ et Laco-
 nicæ sitam,
 concedunt.

Φεῖαν αἰροῦσι] τὴν πόλιν αὐτὴν πορθοῦσι. 6. Ἀνέστησαν] μετόπισαν, διὰ τὸ εἶνους εἶναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. 8. Ἐπικαλέσαντες] ἐγκαλέσαντες αὐτοῖς τοῦ πολέμου μάλιστα αἰτίους εἶναι. 10. Ἐποίκους] ἀποικοὶ μὲν οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι, ἐποικοὶ δὲ οἱ ἐν πόλει, ὥσπερ νῦν. 12. Ἐκπεσοῦσι] ἐξορισθεῖσιν. 14. Εὐεργέται ἦσαν] συμμαχήσαντες ἴσως αὐ-

Πελοποννησίων. Illud ἂν non dis-
 plicet. Idem οὐχ ἥκιστα. WASS.

7. οἱ ἀθηναῖοι e.
 8. ἐπικαλέσαντας f.
 10. πέμψαντας A.B.G.H.K.g.
 ceteri πέμψαντες.

Ἐποίκους] Agnoscit Suidas, in ἀποικήσις et ἐποίκους· qui ex Schol. emend. et supplendus. Vid. Aristot. Polit. et alibi passim, Philostratum Ep. 47. Th. Magist. citat, ἐποίκους ἐπέμψαν Ἀθηναῖοι. Aristoph. Ὀρν. 1307. Ὅσπερ πετρῶν σοι τοῖς ἘΠΟΪΚΟΙΣ δεῖ ποθεν. Pindarus Ol. IX. 104. Ἦτα δ' Ἄκτορος ἐξόχως Τίμασεν ἘΠΟΪΚΩΝ. WASS.

11. αὐτὴν οὐ πολλῶν ὕστερον Q.
 13. θυραῖαν A.B.K.b.g.h.

1. θεόπομπος d.
 2. ἀποβάσεις b.
 Ἀποβάσεις ποιησ.] Eadem habet Diodorus, et iisdem fere verbis lib. 12. HUDS.
 θαλασσίῳ c.
 3. θράνιον L.O.P.
 Θρόνιον] At cum editis Steph. Harpocration, Homer. Pausan. Diod. p. 309. WASS.
 4. ἀλόπη A.B.H.I.L.O. ἀκόπη P. vulgo ἀλόπη.
 Ἀλόπη] Ἀλόπη etiam Hesychius, Homer. II. β'. 682. Pausanias, Hesiodus, Clemens Alexandrinus, aliique. Paulo infra Dionys. Halic. pag. 143. ἀνέστησαν δὲ Αἰγινήτας, omissa copula καί; et καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας· item ἀσφαλέστερον ἂν ἐφαίν. et

ὑπὸ τὸν σεισμόν καὶ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ
Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστίν,
ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα
ῶκησαν, οἱ δ' ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

28.

Solis defe-
ctus.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νομηνία κατὰ σελήνην, ὡσπερ καὶ 5
μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατόν, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ
μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μνηοειδῆς
καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

29.

Athenien-
ses cum Si-
talce, Od-
rysarum
rege, socie-
tatem ineun-
t per ejus
affinem
Nymphodo-
rum, Abde-
ritam. Opes
Odrysarum
a quo pri-
mum firma-
tæ fuerint.
Etiam Per-

* Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδαρον τὸν Πύθew, ἄνδρα
Ἀβδηρίτην, οὗ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυνάμενον 10
παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομί-
ζοντες, πρόξενον ἐποίησαντο καὶ μετεπέμφαντο, βουλό-
μενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω, Θρακῶν βασιλέα, ζύμ-
μαχον γενέσθαι. ὁ δὲ Τήρης οὗτος, ὁ τοῦ Σιτάλκου πα-
τὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον 15
τῆς ἄλλης Θράκης ἐποίησε· πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτό-
νομόν ἐστι Θρακῶν. Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίωνος

τοῖς οἱ Αἰγινηταί. 1. Ὑπὸ] κατὰ τὸν καιρόν. 2. Μεθορία] μέση. 3. Καθήκουσα] παρατεινομένη. Ἐνταῦθα] ἐν τῇ Θυρεάτιδι γῆ. 9. Τὸν Πύθew] ὁ Πύθης τοῦ Πύθew, Ἰωνικῶς. 10. Σιτάλκης] βασιλεὺς Θράκης. 11. Παρ' αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. 12. Πρόξενον] φίλον. 13. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τὸν Τήρεω] ὁ Τήρης τοῦ Τήρεω. 15. Ὀδρύσαις] Ὀδρύσαι ἔθνος Θρακῶν. 16. Αὐτόνομον] ἰδίους νόμοις χρώμενον. 17. Τηρεῖ δὲ] Ἰστέον ἔτι ἐνταῦθα μόνον μῦθον εἰσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τοῦτον διατάζαν.

1. εἰλώτων H.K.

2. θυραιάτις A.B.K.g.h.

3. θαλάσσης B.g.h.

4. οἱ δ' ἐσπ.] om. O.P.

6. μόνος I.

Ὁ ἥλιος] A. M. 3573. Per.
Jul. 4283. Vid. Plutarch. Pericl.
Wass. De sententia verborum
νομηνία κατὰ σελήνην adeundi
sunt Scalig. II. de Emendat.
Temp. p. 63. Petav. I. de Doctr.
Temp. 8. et II. 11. et Petit.
Eclog. Chronolog. IV. 7. Duk.

ἐξέλιπε f.

8. φανέντων d.

9. ἐν] om. K.d.f.i.

11. μέγαν C.c.

15. πρῶτος] om. d.

ἐπὶ πλεῖον A.B.F.H.K.Q.c.g.h.

i. vulgo ἐπιπλέον.

16. ἄλλης] om L. •

17. δὲ] om L.

τῷ-τὴν πρόκνην N.

τὴν] τοῦ H.

Τηρεῖ δὲ &c.] Vide Meursii
Regn. Athen. p. 92. 95. et Ber-

ἀπ' Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα προσήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐ-
 δὲν, οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θράκης ἐγένοντο, ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Δαυ-
 λία τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς ὁ Τηρεὺς ἔκει, τότε
 ὑπὸ Θρακῶν οἰκουμένης (καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἴτυν
 5 αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν· πολλοῖς δὲ καὶ
 τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνοσ μνήμῃ Δαυλίας ἢ ὄρνις ἐπωνόμα-
 σται. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς
 θυγατρὸς διὰ τοσούτου, ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους,
 μᾶλλον ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς Ὀδρύσας ὁδοῦ.) Τήρης
 10 δὲ οὔτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεὺς τε πρῶτος ἐν κρά-
 τει Ὀδρουσῶν ἐγένετο. οὗ δὲ ὄντα τὸν Σιτάλκην οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ξύμμαχον ἐποίησαντο, βουλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ
 Θράκης χωρία καὶ Περδίκκαν ξυνελεῖν αὐτόν. ἐλθῶν τε

diccas A-
 theniensi-
 bus conci-
 liatur ope-
 ra Nympho
 dori.

2. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θράκης] εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα τόπον τῆς Θράκης. Ὁ μὲν] ὁ Τηρεὺς ὁ ἀρχαῖος. 4. Τὸ περὶ τὸν Ἴτυν] τοῦτόν τινες Ἴτυλὸν καλοῦσιν. 6. Ἐν ἀηδόνοσ μνήμῃ] ἀντὶ τοῦ μεμνημένου τῆς ἀηδόνοσ τοῦ ὄρνου. 8. Διὰ τοσούτου] δι' ὀλίγου διαστήματος. 10. Τὸ αὐτὸ ὄνομα] τοῦ Τηρέωσ. Ἐν κράτει] ἐν δυνάμει. 11. Οὗ] ὅπου. 12. Τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία] Χαλκιδέας, Βοττιαίουσ. 13. Ξυνελεῖν] προσποιήσασθαι.

kellii notas ad Steph. Byz. voce Δαυλίσ. HUDS.
 1. ἀπ'] om. b.
 προσήκει A.B.F.H.K.N. g. h. i.
 vulgo προσῆκεν.
 2. ἐγένετο I.
 Ἐν Δαυλίᾳ] Strabo IX. p. 648.
 locum hunc aut non intellexit,
 aut depravatis exemplaribus u-
 sus est. WASS. Sed vid. quæ
 ibi adnotant Xylander et Cas-
 saub. Hermogenes II. de Form.
 Orat. in fine, de hoc loco ita
 scribit: εἰ δὲ που καὶ γλυκύτητα
 ἔχει (ὁ Θουκυδίδης) μάλιστα μὲν
 ὡσπερ ἀλλοτρίον τι τῆς ἰδέασ αὐτοῦ
 ἐκφαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο. οἷόν ἐστι
 καὶ τὸ, Τηρεὶ δὲ τῷ Πράκην τὴν
 Πανδίονοσ ἀπὸ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖ-
 κα, καὶ τὸ ἐξῆσ. Daulia hic urbs,

an regio sit, dubitat Æm. Por-
 tus. Sed potius urbs est. Vid.
 Interpretes Steph. in Δαυλίσ, et
 Brod. I. Miscel. 32. Duk.
 3. νῦν] om. C.e.
 τήρης C.e.
 5. καὶ ἐκ τῶν g.
 7. τε C. γε e.
 Κῆδοσ] Κῆδοσ, pro ἐπιγαμία,
 et κηδεῖα, et κηδεύματα apud Pla-
 ton. et Demosth. Pollux III. 30.
 Vid. Hesych. κηδεσταί. Dionys.
 Halic. 718. Wass.
 συνάψασθαι Q. ξυνάψασθαι καὶ g.
 9. ὀδρούσασ f.
 10. οὐδὲ B.
 12. ἐποιοῦντο C.I.L.O.P.e.
 13. περδίκαν g.
 ξυνεξελεῖν L.O.c.e.

ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδαρος τὴν τε τοῦ Σιτάλκου ζυμ-
μαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον,
τόν τε ἐπὶ Θράκης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν· πεί-
σειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν Θρακίαν Ἀθηναί-
οις ἰππέων τε καὶ πελταστῶν. Ξυμβίβασε δὲ καὶ τὸν 5
Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Θέρμην αὐτῶ ἔπεισεν ἀπο-
δοῦναι· Ξυεστράτευσέ τ' εὐθύς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκι-
δέας μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος. αὐτῶ μὲν Σιτάλκης
τε ὁ Τήρεω, Θρακῶν βασιλεὺς, ζύμμαχος ἐγένετο Ἀθη-
ναίοις, καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βα- 10
σιλεύς.

30.
Continuan-
tur res a
classe Athe-
niensium

* Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι, ἔτι ὄντες περὶ
Πελοπόννησον, Σόλιόν τε Κορινθίαν πόλιν αἰροῦσι, καὶ
παραδιδόασιν Παλαιρεῦσιν Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ

2. Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] τὸν υἱὸν τοῦ Σιτάλκου, ἵνα λοιπὸν ὡς ὑπὲρ πατρίδος ἀγω-
νίζηται. Ἀθηναῖον] Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν. 3. Ὑπεδέχετο] ὑπέ-
σχετο. 5. Πελταστῶν] πέλητῃ ἀσπίς τετράγωνος. Ξυμβίβασε] φίλον
ἐποίησεν αὐτοῖς τὸν Περδίκκαν. 6. Θέρμην] εἶχον γὰρ αὐτὴν Ἀθηναῖοι, ἐκ
πολιορκίας κρατοῦντες. 13. Σόλιον] τὸ Σόλιον πόλιν τῆς Ἠπείρου ἐστὶν

2. Σάδοκον] Historiam hanc
tangit Aristoph. Acharn. 145.
ubi Schol. Σάδοκον. WASS.

3. Τὸν τε—Καταλύσειν] Adfert
Thom. Magist. in ἐφίσταμαι, et
adnotat etiam alibi Thucyd. et
Herodotum ὑποδέχομαι dicere pro
ὑπισχοῦμαι. De Therme ab A-
theniensibus capta est supr. lib.
I. cap. 61. DUK.

4. πέμψειν A.B.F.H.K.N.c.d.
f.g.h.i. vulgo πέμπειν.

Θρακίαν C. θρακίαν L.O. θρα-
κίαν P.

5. ἰππέων—Ἀθηναίοις] om C.

τε καὶ] om e.

τε] om. L.O.P.

6. τοῖς] om. L.O.P.

αὐτοῖς L.O.P.Q.

δοῦναι g.

7. Ξυεστράτεε C.I.e.

Περδίκκας] De illo et Archelao
multa Plato in Gorg. quæ His-
toriarum conditores latent. p.
321. Confer. Diod. p. 416.
WASS. Et supr. ad I. 57. DUK.

9. τε] om. e.

10. μακεδόνας P.

13. σόλιον C.I.O.e. cum Ste-
phano de Urb. Infra 3, 95. σό-
λιον E.F.H.e.g. σόλλον K.Q. βόλ-
λιον d.i.

14. παλαιρεῦσιν A.B.G.H.N.c.
f.g.h. cum Strabone 10. p. 459.
vulgo παλιρεῦσιν.

πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἄστακον, ἧς Εὐαρχος ἐτυράννει, circa Peloponnesum gestæ. Solum Acarnaniæ captum, dein Astacus. Cephallenia autem insula sine pugna conciliatur.

λαβόντες κατὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο. ἐπὶ τε Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον πλεύσαντες προσηγάγοντο ἄνευ μάχης.

5 κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα, τετράπολις οὔσα, Παλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προναῖοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῶ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Ἀθήνας.

* Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι 31. Prima Atheniensium incursio in Megaridem, posthac sæpius et quotannis repetita, numquam tamen majoribus

10 πανδημεῖ, αὐτοὶ καὶ οἱ μετοικοὶ, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγούντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἐτυχον γὰρ ἤδη ἐν Αἰγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι) ὡς ἦσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ ἐν Μεγάρους

ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ. 1. Ἄστακον] πόλις Ἀκαρνανίας. 2. Αὐτόν] τὸν τύραννον. 4. Προσηγάγοντο] ἐχειρώσαντο. 6. Σαμαῖοι] Σάμιος ὁ ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ὁ ἀπὸ Σάμης. 11. Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον] οἱ περιπλέοντες κατὰ τῆς Πελοποννήσου. 12. Ἐκατὸν ναυσὶν] ὄντες δηλονότι. Ἐτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ] μεταξυλογία. 14. Τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ]

1. ἄστακτον P.g. ἄσταχον B.
 Ἄστακον] Ad Acheloi ostium in Acarnania ponit Seylax. Vid. Livium XXXVIII. 11. Ibi colonia Cephallenia. De Melanippo Astaci cujusdam filio consule Herodotum V. 67. De altero Bithyniæ Cedrenus 177. Ammian. XXII. 8. Cantacuzenus 273. Nicetus 233. WASS.

3. ἐποιήσαντο e.
 κεφαλληνίαν C.L.
 4. πλεύσαντες A.B. vulgo προσπλεύσαντες.

6. παλῆς A.B.F.K.Q.d.h.i. παλεῖς C.G.H.I.L.N.O.P.e.g. vulgo παλλῆς.

Παλλῆς &c.] Scripturam hujus loci expendit Sylburgius in Notis ad Etymolog. M. pag. 30.

Vid. Tzetzem ad Lycophr. v. 791. Παλέων cum simplici λ est apud Reinesium in Inscript. III. 85. ΠΟΛΙΣ ΠΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΑΝΙΑΣ. WASS. Add. de hoc loco Holsten. ad Stephan. in Κράνιον. De Κρανίοις Spanhem. Dissert. IX. de Præstant. et Usu Numism. pag. 666. et de Σαμαίοις rursus Holsten. ad Steph. in Σάμος. Παλῆς Thuc. I, 27. DUK.

κρανεῖοι L.O. κραναῖοι I.
 σάμιοι C.e.
 προναῖοι I.L.O.P.Q.e. προναῖοι A.B.G.H.K.N. πρόναιοι c.f.g. vulgo πρόναιοι.

11. Περικλέους] Diodor. XII. 309. d. WASS.

13. ἤδη] om. B.F.H.N.Q.c.f.g.

copiis,
quod urbs
adhuc flore-
bat ante pe-
stem ingrus-
sentem, et
forte reversa
ex Pelopon-
neso classis
una cum
illis in Meg-
aridem conde-
bat.

όντας, ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς καὶ ζυνεμίχθησαν. στρα-
τόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο,
ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως καὶ οὐπω νενοσηκίας· μυ-
ρίων γὰρ ὀπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι
(χαρὶς δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν,) μέτοι- 5
και δὲ ζυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὀπλιτῶν, χω-
ρίς δὲ ὁ ἄλλος ὄμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. δηώσαντες δὲ
τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι
ὑστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθη-
ναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα, καὶ ἰππέων καὶ πανστρατιᾶ, 10
μέχρι οὗ Νίσαια ἐάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

32.
Insula Ata-
lanta juxta
Locridem
Opuntio-
rum, adhuc
deserta, ab
Atheniensi-
bus muni-
tur, Eubœæ
presidio.

* Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρούριον
τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἢ ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπου-
τίοις νῆσος ἐρήμη πρότερον οὔσα, τοῦ μὴ ληστὰς ἐκπλέον-
τας ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακουργεῖν τὴν 15
Εὐβοίαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τούτῳ, μετὰ τὴν Πελο-
ποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν, ἐγένετο.

33.
Deinceps
sequuntur,

* Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Εὐαρχος ὁ Ἀκαρνᾶν

τοὺς συμπολίτας αὐτῶν μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος. 1. Ἐπλευσαν παρ'
αὐτοὺς] πλῆ χρησάμενοι ἤλθον εἰς αὐτοὺς. 3. Ἀκμαζούσης] ἀκμὴν καὶ αὐ-
ξησιν ἐχούσης τῆς πόλεως, καὶ οὐπω ὑπὸ νόσου ἐλαττωθείσης. 4. Αὐτοὶ Ἀθη-
ναῖοι] οἱ ἀκραιφνεῖς καὶ οὐ ξένοι. 8. Τὰ πολλὰ τῆς γῆς] τὰ πολλὰ, μέρη
δηλονότι, τῆς γῆς τῆς Μεγαρίδος. 11. Νίσαια] ἐπίκειον Μεγάρων. 12.
Ἀταλάντη] ἢ νῦν λεγομένη Κασανδρία. 18. Εὐαρχος] ὁ τύραννος Ἀστάκου.

2. ἀθρόων K.

4. αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι C.G.L.O.e.

6. ξυνεβαλον] I.K.L.O.

7. ὀλίγων N. ὀλίγος K.

8. ἄλλαι A.B.C.G.H.I.K.N.
Q.c.d.f.g.h. ceteri ἄλλαι πολλαί.

13. Ἐπὶ Λοκροῖς] Ἐπὶ pro παρὰ,
ut l. III. 99. ἐπὶ τῷ Ἀλκι pro
παρὰ τῷ Ἀλ. ut monet Schol.
sic in compositis ἐπιθαλάσσιος pro
παραθαλάσσιος. HUDS. Schol.
parvus Homeri ad Il. β'. 788.

Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο
θύρῃσι· ἐπὶ, inquit, νῦν ἀντὶ τοῦ
παρά. Et Poëta Il. η'. 346. pro
eo, quod supra ἐπὶ dixerat, παρά
ponit, ἀγορὴ γένητ'—παρὰ Πριά-
μοιο θύρῃσι. Obvium est apud
omnes. Vid. Viger. de Idio-
tism. Ling. Gr. IX. 4. 17. De
Atalanta infra lib. III. cap.
89. Duk.

16. τὴν πελ. A.C.F.G.c.f.g.h.
τὴν τῶν πελ. B.

βουλόμενος ἐς τὴν Ἄστακον κατελθεῖν, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλί-
 ταις ἑαυτὸν κατάγειν πλεύσαντας, καὶ αὐτὸς ἐπικούρους
 τινὰς προσεμισθώσατο· ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφάμι-
 5 δας τε ὁ Ἀριστανύμου καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους καὶ
 Εὐμαχος ὁ Χρύσιδος. καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ
 τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἂ χω-
 ρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ
 ἠδύνατο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. σχόντες δ' ἐν τῷ παρά-
 10 πλω ἐς Κεφαλληνίαν, καὶ ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν
 Κρανίαν γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τινὸς
 ἀνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἀπροσ-
 δοκῆτοῖς τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκο-
 μίσθησαν ἐπ' οἴκου.
 15 * Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νό-
 μῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ
 πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅσα

quae per hie-
 men facta
 sint. Corin-
 thiorum ex-
 pedito in A-
 carnianiam,
 ut Euar-
 chum tyran-
 num redu-
 cerent Asta-
 cum; quod
 perficiunt,
 in reliquis
 in urbibus sibi
 conciliandis
 non eadem
 usi fortuna.

34.
 Funus mili-
 tum bello
 occisorum pu-
 Athenis pu-

4. Τῆς στρατιᾶς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. 6. Κατήγαγον] τὸν Εὐαρχον δη-
 λονότι. 8. Προσποιήσασθαι] οικειοποιήσασθαι. Πειραθέντες] πείραν σχόν-
 τες. Οὐκ ἠδύνατο] λαβεῖν δηλονότι. 11. Αὐτῶν] τῶν Κρανίων δηλο-
 νότι. 12. Ἀποβάλλουσι] ζημιῶνται. 15. Τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι] τὸν
 πατρίον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, δηλονότι καίσαντες
 τὰ σάματα· οὗτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίους καὶ πᾶσιν Ἑλλησι. 17. Τρόπῳ

1. ἄστακτον P.
 4. ἦρχοντο C.e.
 9. ἐδύνατο L.O.d.
 ἀπέπλεον L.O.P. ἐπέπλεον d.
 ἔπλεον e.
 Σχόντες] Thom. Magist. in
 ἐπέσχον, Σχόντες δὲ ἐν τῷ παρά-
 πλω ἐς Κεφαλληνίαν. Male pro
 Κεφαλληνίαν. Vid. I. 27. Cra-
 nonii pro Cranii, legebatur quon-
 dam apud Liv. XXXVIII. 28.
 Emendavit ibi Sigonius. Duk.
 10. κεφαλληνίαν c.e.
 11. κρανείαν L.O.P. κρανίαν Q.

κρανωίων I.
 ἀπαντηθέντες d.
 12. ἀπροσδοκῆτοῖς A.F.H.K.Q.
 c.g.h.i. ἀπροσδόκητοι G. vulgo
 ἀπροσδοκῆτως.
 13. κρανωίων C.I.L.O.e.
 ἀναγόμενοι B.L.O.P.Q.
 ἀνεκομίσθησαν e.
 15. οἱ] om. C L.O.P.e.
 Ἀθηναῖοι τῷ πατρ.] Vide Petiti
 Leg. Att. p. 500. 501. Huds.
 16. δημοσίας L.O.P.
 τὰς ταφὰς N.

hlice cele-
bratum.

προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαν-
τες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος, ἣν τι βούληται.
ἐπειδὴν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἤ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν
ἀμαξαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὄστᾶ, ἧς
ἕκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἐστρωμέ- 5
νη, τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. Ξυνεκ-
φέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖ-
κες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμε-
ναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἔστιν ἐπὶ τοῦ καλ-
λίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι 10
τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ
διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποί-
ησαν. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἠρημένος ὑπὸ τῆς πό-
λεως, ὃς ἂν γνώμη τε δοκῆ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιώ-
τοισι] τῷ ῥηθησομένῳ. 1. Πρότριτα] πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, ἣ
ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. 2. Ἐπιφέρει] ἐναγίζει. 3. Κυ-
παρισσίνας] διὰ τὸ ἀσηπτον εἶναι. 4. Ἐνεστι] τῇ λάρνακι δηλονότι. 9.
Τὸ δημόσιον σῆμα] τὸ καλούμενον Κεραμεικόν.

1. Πρότριτα] Hesych. πρὸ πολ-
λοῦ. Vid. Theophrast. III. 7. Sy-
nesium Epist. IV. Suidas Πρό-
τριτα τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. WASS.
De προθέσει mortuorum apud
Athenienses in tertium diem
ante τὴν ἐκφορὰν add. Interpretes
Pollucis VIII. 146. DUK.

2. εαυτοῦ d.

3. δὲ A.B.C.F.H.K.L.N.O.
P.b.d.e.g.h.i. vulgo δὲ καί.

Λάρνακας κυπ.] Hunc locum
respicit et illustrat Theodor.
Therapeut. 8. καὶ ὁ Θουκυδίδης τῶν
ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετε-
λευτηκότων διηγείται τὸ γέρας· καὶ
ὅπως μὲν τὰ εὐρηθέντα σώματα τῶν
προσηκόντων ἕκαστος ἤξιον τάφου.
ἡλικὴν δὲ τοῖς ἠκιστα εὐρηθεῖσιν ἐμη-
χανῶντο τιμῆν, κυπαριττίνας μὲν
κατασκευάζοντες λάρνακας, &c. Vide
Gallæi Comment. in Orac. Sy-
bill. pag. 100. HUDS.

κυπαρισσίνους A.

4. ἀμαξαι οὔσαι φυλῆς ἐκάστης
μία g.h.

5. δὲ A.B.C.F.H.K.N.c.f.g.
h.i. ceteri δὲ καί.

6. Ξυνεμφέρει Q.

7. ἀστικῶν L.O.P.

8. παρεῖσαν C. παρήσαν L.O.P.
ἐπὶ] κατὰ L. παρὰ O.P.

9. Ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου]
In Ceramico extra Urbem. Vide
Meurs. de Popul. Att. in Κερα-
μεικός. Petit. Leg. Attic. p. 495.
et Palmer. Exercit. p. 48.
DUK.

11. δὲ] γὰρ L.O.P.

12. τὴν ἀρετὴν διαπρεπῆ L.O.P.

13. δὲ] γὰρ Q.

κρύψωσι τῇ γῆ B.g.h.

14. δοκεῖ B.Q.g.h.

ἀξιώσει A.B.C.I.K.N.c.d.e.f.
g.h.i.

Ἄξιωματι] Pro τὸ μέγεθος Νο-

ματι προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ᾧδε μὲν θάπτουσι· καὶ δια παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθί-
5 που ἠρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸν ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιμημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὀμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

* “ Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκώτων ἤδη ἔπαι- 35—46.

Periclis ora-
tio fune-

8. Οἱ μὲν πολλοί] οἱ μὲν πολλοί, φησὶ, τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκώτων ἐπαινοῦσι τὸν νομοθέτην τὸν προσθέντα ἐν τῷ αὐτοῦ νόμῳ τὸν λόγον τὸν κελεύοντα λέγεσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις δημοσίᾳ. Ἐνθάδε εἰρηκώτων] τῶν ῥητόρων δη-

ster laudante Th. Magistro in ἀξιῶ. καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. Et, pro προσὸν τινὶ ἀξίωμα. et iterum, ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν. Aristides οὐ τοὺς ἐν ἀξιώσει προῦχοντας. prerogativa, dignatio, Glossæ. Wass.

1. προήκει F.H.K.d.g. προσήκει A.B.Q.c.h.i. προσήκη G.

πρέποντα] προσήκοντα L.O.P.Q.

2. ἀπέρχεται C.e.

3. ξυμβαίνει I.

4. ἐπὶ] ἐπεὶ C.

5. καιρὸν A.B.N.g.h. ceteri καιρὸς. Vide Coraën ad Isocrat.

2. p. 81.

7. ἐπὶ τὸ πλεῖστον L.

8. Οἱ μὲν—αὐτόν.] Dion. Halic. p. 17. Τί ἐστὶν ὃ πεποιήκε ταύτην μεγαλοπρεπῆ τὴν σύνθεσιν; τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι ῥυθμῶν τὰ κῶλα. Τρεῖς μὲν γὰρ οἱ τοῦ πρώτου προηγούμενοι κώλου σπονδεῖοι πόδες εἰσίν. ὃ δὲ τέταρτος ἀνάπαιστος. ὃ δὲ μετὰ τούτου, αἰθις σπονδεῖος, ἔπειτα, κρητικός. ἅπαντες ἀξιωματικοί. Dein, cætera persequitur. Cæterum Pericles, in Orat. quam ἐπιτάφιον λόγον vocat, ita in- fit: τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρῆσθαι, ὥσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰ ἐξαιρεθεῖ. Aristot. Rhet. I.

7. 720. unde patet nostrum et hic et alibi Oratorum mentem et sensus, non autem verba, re- præsentare. Ipsum audiamus:

Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοὶ τε ἂν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν ὡς δ' ὁ. ἐδόκου μοι ἕκαστοι περὶ τῶν αἰεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. Cæterum hæc Pericles ex Herodoto sublegit VII. 162. Ἀμείβετο Γέλων—ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐξαίρηται. Periclem nihil præter plebiscita scriptum reliquisse affirmat Plutarchus; et Schol. in Hermogenem p. 21. ita laudat ἀπὸ τοῦ Ἐπιταφίου Θεουκιδίδου, nec aliter Theon. Wass. Judicat et alibi de hac oratione Dionys. Halic. v. p. 84. 104. et 131. et de principio Procæmii Theoph. Corydal. ap. Fabric. Bibl. Græc. vol. XIII. p. 685. Duk.

μὲν οὖν πολλὰ C.e.

εἰρηκώτων ἤδη A.B.F.H.g.h. ceteri ἤδη εἰρηκώτων.

bris, qua copiosius civitatem et instituta potentiamque Atheniensium, quam defunctos laudat, de quibus demum c. 42. seq. verba facit, optime tamen composita ad animos Atheniensium firmandos et ad fortitudi-

“ νούσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν
 “ ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θάπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν.
 “ ἔμοι δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενο-
 “ μένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, οἷα καὶ νῦν περὶ
 “ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὄρατε, καὶ 5
 “ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ
 “ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως
 “ εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαι-
 “ οὔται. ὅ τε γὰρ ξυνειδῶς καὶ εὔνου ἀκροατῆς τάχ' ἂν
 “ τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νο- 10
 “ μίσειε δηλοῦσθαι, ὅ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζε-

λονότι. I. Τὸν προσθέντα] τὸν νομοθέτην, δηλονότι τὸν Σόλωνα. Τῷ νόμῳ τὸν λόγον] νόμος, ὅτι δεῖ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρημένους δημοσίᾳ ταφῆς ἀξιοῦν. προστιθέασσι δὲ τῷ τοιοῦτῳ νόμῳ τὸ δεῖν καὶ ἐπιταφίους ἐπαίνους εἰς αὐτοὺς λέγειν, ὃ δὴ καὶ λόγον ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα καλεῖ καὶ προσθήκην νόμου προσαγορεύει.
 7. Εἰπόντι πιστευθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔμοι δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Μετρίως] συμμέτρως, ἀξίως.
 8. Ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας] περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. 9. Ὁ τε γὰρ ξυνειδῶς] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. II. Ὁ τε ἄπειρος] προσυπακουστέον, καὶ μὴ εὔνου. Ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ νομίσειεν.

I. Τὸν προσθέντα τῷ ν.] Sic Dionys. Halic. p. 291. Ed. Sylburg. ὁψὲ γὰρ ποτε, Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἐπαινον τῷ νόμῳ &c. Hujus legis auctor multis (ut et Scholiastæ nostro) visus est Solon : quem Laërtius testatur modis omnibus fuisse virorum fortium, et qui pro patria occubuissent, memoriæ. At Diodorus Sic l. 11. testatur, ludos funebres Athenis primum fuisse actos in memoriam eorum, qui bello Persico fortiter pugnantes obierant : quo etiam tempore lege cautum ait, ut de laudibus eorum, quos resp. censuisset publice sepeliendos, concionem oratores, quibus id munus a civitate mandaretur, haberent. Quod et orationes fu-

nebres, quæ exstant apud Demosthenem et Lysiam, docent. Vid. Stephani notas in Dionys. p. 23. HUDS.
 2. ἐπὶ] om. N.
 τῶν] om. d.
 πόλεων A.F.g.
 3. ἀρκοῦν ἂν A.C.H.K.L.O.P. Q.e.g.h.i. vulgo ἂν ἀρκοῦν.
 4. καὶ δηλοῦσθαι] δηλοῦσθαι καὶ e. δηλοῦσθαι K.
 5. τόνδε om. O.P.
 6. ἐν] om. C.L.O.P.
 8. Ἡ δόκησις τῆς ἀλ.] Laudat, et scholia describit Suidas in δόκησις ἀληθ. DUK.
 9. ἂν ἐνδεεστέρως O. ἂν τι καὶ ἐνδεεστέρως f.
 10. νομίσει L.O.P.
 11. ὃ δὲ O.

“ σθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. nem patriae-
que amorem
provocandos.
 “ μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἑτέρων λε-
 “ γόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς
 “ εἶναι δρᾶσαί τι ἂν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν
 5 “ φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπεὶ δὲ τοῖς πάλαι
 “ οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ
 “ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλή-
 “ σεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλείστον. * ἄρξομαι 36.
 “ δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ est
 10 “ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιαῦδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνή-
 “ μης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες
 “ διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι-
 “ ἀρετὴν παρέδωσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαινοῦ, καὶ
 “ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς
 15 “ ἐδέξαντο, ὅσῃν ἔχομεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν
 “ προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε,

3. 'Ἐς ὅσον] ἕως οὗ. 4. Αὐτῶν] τῶν ἐπαινῶν δηλονότι. 5. 'Ἀπιστοῦσιν] λείπει ἕκαστος· ἐστὶ δὲ σχῆμα. 6. 'Ἐδοκιμάσθη] ἐκρίθη. 7. Βουλῆσεώς τε] βουλήσεως μὲν πρὸς τὸ εἶναι, δόξης δὲ πρὸς τὸ ἀπειρος. 8. Τυχεῖν] τυχεῖν εἶπεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων κατὰ τοῦ σκοποῦ. 'Ὡς ἐπὶ πλείστον] τὸ ἐπὶ πλείστον καλῶς. οὐ γὰρ δυνατὸν πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πως, ἵνα μήτε φθόνον μήτε ψεῦδος δόξῃ λέγειν. 10. 'Ἐν τῷ τοιαῦδε] τῷ ἐπαινῷ. 13. 'Ἐκεῖνοί] οἱ πρόγονοι. 14. Πρὸς οἷς] μεθ' ἂν. 15. Οὐκ ἀπόνως] τινὲς εἰς τὸ οὐκ ἀπόνως ἰποστίζουσι. 16. Αὐτῆς] τῆς ἀρχῆς δηλονότι. 'Ἡμεῖς] Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς διὰ τὴν Σάμον καὶ Εὐβοίαν, ἣν

1. αὐτοῦ C.L.O.P.e.

2. Μέχρι γὰρ τοῦδε] Hunc locum vertit Sallustius initio Belli Catilin. HUDS. Vide nos ad Sallustii Catilin. cap. 3. Huc respexit Augustus Orat. apud Dionem LIII. p. 497. WASS. εἰσι] om. g.

3. οἴεται, omisso antea ἂν, i.

4. τὸ δὲ ὑπερβάλλον Dionys. t. VI. p. 198.

αὐτὸν A.B.C.F.G.H.I.K.L.O. Q.b.c.

6. καὶ ἐμὲ] om. K.

8. ἐπιτοπλείστον L.

9. 'Ἀπὸ τῶν προγόνων] Confer Demosth. in Orat. Funeb. pag. 152. WASS.

10. δὲ] om. K.

ταύτης L.O.d.e.h.i. et omisso τῆς I.

11. οἱ αὐτοὶ ἀεὶ C.L.O.P.e.

16. πλείω A.F.H.K.Q.c.f.g. h.i. ceteri πλείω.

αὐτοὶ ἡμεῖς] om. K.

“ οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυία ἡλικίᾳ,
 “ ἐπηξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσα-
 “ μεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὦν
 “ ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτίθη,
 “ ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα 5
 “ πόλεμον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν
 “ εἰδόσιν οὐ βουλόμενος εἶσω· ἀπὸ δὲ οἴας τε ἐπιτηδεύ-
 “ σεως ἤλθομεν ἐπ’ αὐτὰ καὶ μεθ’ οἴας πολιτείας καὶ
 “ τρόπων ἐξ οἴων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶ-
 “ τον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ τε τῶ 10
 “ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ τὸν πάντα

αὐτὸς τοῖς Ἀθηναίοις προσεκλήσατο. 3. ὦν] πατέρων, ἢ πραγμάτων τῶν
 κατὰ πόλεμον ἡμῖν παρεσκευασμένων καὶ εἰρήνην. 7. Ἐάσω] ἰστέον ὅτι διὰ
 τοῦτο αὐτὰ παραιτεῖται λέγειν, ἵνα αὐτὰ ἀναγκασθῇ καὶ τὰ τῶν προκειμένων
 νεκρῶν εἰπεῖν οὐκ ἀξιόλογα ὄντα. Ἐπιτηδεύσεως] πράξεως. 10. Εἶμι] πο-
 ρεῦσομαι. 11. Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ] οὐκ ἂν ἔξω τοῦ προσήκοντος λεχθῆναι. Τὸν

1. μάλιστα] om. O.
2. ἀπηξήσαμεν B. ἀπευξήσα-
μεν A.
3. alteram ἐς om. M.
4. ἐκτίθη ἕκαστα e.
5. Βάρβαρον ἢ Ἑ. π.] Agnoscit
Th. Mag. in βαρβαρικός. WASS.
6. ἡμυνόμεθα e.
7. Ἀπὸ—αὐτῶν] D. Halic. p.
47. ubi ἤλθον ἐπ’ αὐτὰ, et ἀπὸ οἴας
τε, et ἐπακοῦσαι αὐτῶν. WASS.
Desiderantur etiam in Dionys.
hæc, καὶ μεθ’ οἴας πολιτείας· pro
τρόπων ἐξ οἴων, in eo est τρόπων ἐξ
ἄν, et λεχθῆναι δεῖν αὐτά. DUK.
8. ἤλθον B.F.H.N.h.
9. ἐξ οἴων] om. g.
μεγάλων A.B.h.

11. Καὶ τὸν πάντα ὁμιλον—ξύμ-
φορον εἶναι] Casaubonus p. 26.
Animadvers. ad Dionys. Halic.
probat sententiam Scholiastæ
τὸν πάντα ὁμιλον hic poni pro τῶ
παντὶ ὁμίλῳ ut apud Dionys. VI.

Antiq. 26. et 28. μηδένα ἐξεῖναι
pro μηδενί· et in Hom. Od. π.
465. Οὐκ ἔμελέν ΜΟΙ ταῦτα με-
ταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι, Ἄστν ΚΑΤ’-
ΑΒΛΩΨΚΟΝΤΑ : item Apollon.
Rhod. I. Argon. 440. ὙΜΩΝ
μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι
Ἐνθάδε κῶας ἔΧΟΝΤΑΣ. Verum
primum, si Dionysio licuit dice-
re ἐξεῖναι μηδένα, ex eo non con-
sequitur, itidem recte dici σύμ-
φορόν ἐστι τὸν πάντα ὁμιλον. De-
inde, dua illa loca Poëtarum non
recte cum loco Thucydidis com-
ponuntur. Nam in iis accusa-
tivus participii dativum præce-
dentem sequitur, cujus commu-
tationis casuum, quam etiam
cap. 11. hujus libri in Thucyde
observat Scholiastes, innumera
sunt in omnibus tam prosæ
Scriptoribus, quam Poëtis, ex-
empla. In hac oratione autem
neque dativus est, neque parti-

“ ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἔπα-
 “ κῶσαι. * Χρῶμεθα γὰρ πολιτεία οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν 37.
 “ πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ
 “ ἢ μιμούμενοι ἐτέρους. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς
 5 “ ὀλίγους ἀλλ’ ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται·
 “ μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα
 “ πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδο-
 “ κίμῳ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ’ ἀρε-
 “ τῆς προτιμᾶται, οὐδ’ αὖ κατὰ πεινίαν, ἔχων δέ τι ἀγα-

πάντα ὅμιλον] σχῆμά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ παντὶ τῷ ὁμίλῳ. 2. Χρῶμεθα γὰρ]
 τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἢ ἀγωγή. Οὐ ζηλούσῃ] οὐ μιμουμένη.
 αἰνίττεται τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, οἷς Λυκούργος ἔγραψε, μιμησάμενος τοὺς
 Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων νόμους. 4. Ὅνομα μὲν] ἐπειδὴ φαῦλον δοκεῖ ἡ δη-
 μοκρατία, καὶ ὄρᾳ τοὺς Λάκωνας σεμνυνομένους ἐπὶ τῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐπάγει,
 λέγων ὅτι τῷ μὲν ὀνόματι δημοκρατία, τῷ δὲ ἔργῳ ἀριστοκρατία ἐστὶν ἡμῶν
 ἢ πολιτεία. 6. Πρὸς τὰ ἴδια διάφορα] τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις.
 8. Οὐκ ἀπὸ μέρους] τοῦτο λέγει διὰ τοὺς Ἑρακλείδας, βασιλεῖς τῶν Λακῶ-
 νων, οἵτινες ἀπὸ μέρους ἤρχον διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν, καὶ μὴ εἶχον ἀρετὴν.
 Ἀρετῆς] ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. τὸ δὲ πλεῖον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. 9. Ἐχων δέ τι

cipium. Nec maxima causa est,
 cur hic insolita enallage statui
 debeat, quum neque ullum ex-
 emplum hujusmodi συντάξεως
 adjectivi σύμφορον proferatur, et
 verba simpliciter ita exponi pos-
 sint, καὶ ξύμφορον εἶναι, τὸν πάντα
 ὅμιλον—ἐπακούσαι αὐτῶν, et utile
 esse, univcrsam multitudinem ea
 audire : ita ut ξύμφορον εἶναι, ab-
 solute ponatur, et accusativi τὸν
 πάντα ὅμιλον ad ἐπακούσαι feran-
 tur. Et sic Vallam ea ordinasse
 ex illius versione adparet; nec
 inutile (esse) ab omni cætu civium
 pariter hostiumque audiri. Nec
 Casaubonus diffitetur, ea aliter,
 atque ipse cum Scholiaste sta-
 tuit, posse accipi. Duk.

1. ξύμφορον d.

ἐπακούσαι αὐτῶν C.L.O.P.e.

3. μᾶλλον αὐτοὶ A.B.C.F.H.
K.L.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo

αὐτοὶ μᾶλλον.

τινὶ A.B.F.G.H.K.N.c.g. ce-
teri tisiu.

4. ἐτέρους] καὶ ἐτέρους i.
ἐπὶ G.

5. πλείονας e.

ἤκειν Q. ἤκειν L.O.N.

Δημοκρατία] Vid. VI. 89. Æs-
chylum Suppl. 706. Demosth.
pag. 155. Euripid. Phœniss.
540. Suppl. 405. Platonem
Menex. p. 519. A. WASS.

6. Μέτεστι—ἴσον] Thom. Mag.
in μέλει. Duk.

7. τινὶ K.G.c.d.i. τῷ F.g.

8. τὰ πλέω C.L.O.P.d.

ἀπ’] om. d.i.

9. Οὐδ’ αὖ—κεκάλυται] Dio-
nys. Halic. pag. 133. Vid.
Platonem Alcib. p. 431. d.
WASS.

τε καὶ ἀγαθὸν g.

“ θὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανεία κεκώλυται.
 “ ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς
 “ τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ’ ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑπο-
 “ ψίαν, οὐδὲ ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ’ ἡδονὴν τι δρᾷ, ἔχον-
 “ τες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας 5
 “ προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ
 “ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε
 “ αἰεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλι-
 “ στα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ’ ὠφελεία τῶν ἀδικουμένων κείν-
 “ ται καὶ ὅσοι ἀγραφοὶ ὄντες αἰσχύνῃ ὁμολογουμένην 10
 38. “ φέρουσι. * καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύ-
 “ λας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις
 “ διετησίους νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέ-
 “ σιν, ὧν καθ’ ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει.
 “ ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς 15

ἀγαθόν] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κέϊται. 1. Ἀξιώματος] ἀντὶ τύχης. Ἀξιώμα-
 τος ἀφανεία] ὅτι οὐκ ἔστι πλούσιος ἢ εὐγενής. 2. Ἐλευθέρως δὲ] ὡσανεὶ
 ἔλεγεν, οὐκ ἔσμεν ἀλλήλοις ὑποπτοι. 3. Ἐπιτηδευμάτων] κατὰ κοινοῦ τὸ,
 πολιτευόμεθα. (Ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ.) 5. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει
 ἀχθηδόνας] τοῦτο λέγει ἐπειδὴ ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀλκαμένη ἐν προα-
 στείφ θεασάμενοι μετεωρίζοντα, κακῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι σκυ-
 θηροί εἰσι, διὰ παντός ἐπικείμεν ὑποκρινόμενοι, καὶ τοὺς ἀβροτέρους κολάζου-
 σι. τὸ γὰρ τερπνὸν τοῦ βίου κάλυμα νομίζουσι τῶν ἀναγκαίων. 6. Τὰ ἴδια
 προσομιλοῦντες] ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται. 8. Τῶν—ἐν ἀρχῇ
 ὄντων] τῶν ἀρχόντων. 9. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. 10. Ἀγραφοὶ] ἀγραφοὶ
 νόμοι τὰ ἔθνη εἰσὶ. 12. Τῇ γνώμῃ] τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ συνέσει. 13. Διετησίους]
 δι’ ὅλου τοῦ ἔτους θύουσιν οἱ Ἀθηναῖοι καθ’ ἐκάστην, πλην μιᾶς ἡμέρας.
 14. Ἡ τέρψις] ἡ ζωγραφία (ἢ ψυχαγωγία Duk.) Τὸ λυπηρὸν] αἰνίττεται
 πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐτελεῖς Λακεδαιμονίους. 15. Ἐπεισέρχεται. τοῦ

1. ἀφανεία K.M.b. cum Dio-
nysio.

2. πολιτευόμενοι L.O.

4. τῶν A.B.N.

εἰ] οἱ M.

δρᾶν A.B.M.N.h.

5. Ἀχθηδόνας] Inter poetica
apud Thucydidem etiam hoc vo-
cabulum numerat Dionys. Hal-
licarn. Epist. ad Amm. II. p. 133.
Sed nec ipse eo abstinuit nec ple-

rique alii prosæ Scriptores. Duk.

6. τῇ ἰδίᾳ P.

8. νόμων μάλιστα i.

11. πόνων] νόμων d.

12. μέντοιγε L. μέντοι καὶ O.

13. παρασκευαῖς P.

14. Ἐκπλήσσει] Thom. Mag.
hic et infr. C. 87. exponit ἐκ-
βάλλει. add. ibi Schol. et Æ-
schyl. Prometh. 134. Duk.

15. Πάσης γῆς] Hæc fuse per-

“ τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειότερα τῇ
 “ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ
 “ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. * διαφέρομεν δὲ καὶ 39.
 “ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τῆν
 5 “ τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξε-
 “ νηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος,
 “ ὃ μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθεῖη, πι-
 “ στεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλεόν καὶ ἀπάταις
 “ ἢ τῶ ἀφ’ ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχω· καὶ ἐν ταῖς
 10 “ παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθύς νέοι ὄντες τὸ
 “ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι
 “ οὐδὲν ἤσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν.
 “ τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ’ ἐκάστους,

Θησεύς ἐν Ἀττικῇ τε καὶ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύσαντος, συνεισέφερον παντο-
 χόθεν αὐτῷ τὰ πρὸς χρεῖαν οἱ Ἕλληες, ἐπειδήπερ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτα-
 νεῖον καθεστῆκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἄλλας καθηρηκῶς διὰ τοῦ-
 το πόλεις. 3. Καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ
 γιγνόμενα ἀγαθὰ, νῦν μετέρχεται ἐπὶ τὰ ἐν πολέμῳ. 4. Τῶν ἐναντίων] τῶν
 Λακεδαιμονίων φησί. Τοῖσδε] τοῖς βρηθησομένοις. 5. Κοινὴν] κοινωνικὴν καὶ
 ἀνειμένην πᾶσιν ἀνθρώποις. Ξενηλασίαις] ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7. Ὁ
 μὴ κρυφθὲν ἂν τις] τὸ ἐξῆς, ὠφεληθεῖη ἂν τις, ἰδὼν μὴ κρυφθὲν. 8. Καὶ
 ἀπάταις] πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται, οἱ τὸ πλεόν ἀπάτη καὶ γρη-
 τεῖα γνώμης ἐκράτουν ἐν τοῖς πολεμικοῖς. 10. Εὐθύς νέοι ὄντες] καὶ ταῦτα
 πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ πολέμια ἠντρεπί-
 ζοντο· καὶ εὐθύς ὡς ἐτίκτετο τὸ παιδίον, ἐν ἀσπίδι ἐτίθεσαν αὐτὸ καὶ δάρυ
 πλησίον, καὶ ἐπεβῶν ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν, τουτέστιν ἢ ταῦτα σώσον, ἢ μετ’ αὐ-
 τῶν ἀναίρηθι. οἱ δὲ αὐτοὶ οὕτως ἐπιπόνως ἤσκουν, ὡς μὴδὲ λουτρῶν ἀνέχε-
 σθαι ἀλλ’ ἀρκεῖσθαι τῷ Εὐρώτῃ ποταμῷ πρὸς τὸ λούσασθαι. ἀμέλει καὶ
 διαμαστιγώσεις ἐγένοντο κατὰ τινα καιρὸν, ἐν αἷς οἱ πλείονας ἐνεγκόντες ἀν-
 δρεῖότεροι ἐνομίζοντο. Τὸ ἀνδρεῖον] τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπον.

sequitur Isocrates Paneg p. 70. WASS.

vid. I. 144. et Spanh. ad Ari-
stoph. Ran. v. 461. DUK.

1. οἰκειότερον L.O.P.
 4. ταῖσδε Tusanus.
 5. Ξενηλασίαις] Huc respicit
 Plutarchus Lycurgo p. 36. ubi
 legendum γυναικὸς ἱερᾶς, non ἱερῶς.
 vid. Aristot. Polit. II. 9. WASS.
 De ξενηλασίᾳ Lacedæmoniorum

7. πιστεύσαντες g.
 9. αὐτῶν om. P.
 10. ἐπὶ πόνῳ καὶ ἀσκήσει H.
 ἐπὶ πόνῳ ἀσκήσει K.
 12. ἦττον d.
 13. καθ’ εἰαυτοὺς marg. Flo-
rentinæ Vinariensis.

“ μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τὴν τε
 “ τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἄλλο-
 “ τρία τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ
 “ πλείω κρατοῦμεν. ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω
 “ πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέ- 5
 “ λειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμ-
 “ ψιν ἢν δέ που μορίῳ τινὶ προσμίζωσι, κρατήσαντές
 “ τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικη-
 “ θέντες ὑφ' ἀπάντων ἠσσησθαι. καίτοι εἰ ῥαθυμία μᾶλ-
 “ λον ἢ πόνων μελέτη, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ 10
 “ τρόπων ἀνδρίας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν
 “ τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεينوῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς
 “ αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαί-
 40. “ νεσθαι, * καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι
 “ θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλαις. φιλοκαλοῦμεν γὰρ 15

2. Αὐτοὶ] ἡμεῖς δηλονότι. 6. Ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ] μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ
 στρατεύμα εἰς δύο, εἰς Θράκην καὶ Ἰωνίαν. Ἐπίπεμψιν] εἰς στρατείαν. 7. Μο-
 ρίῳ τινὶ] μέρει τινὶ ἐξ ἡμῶν. Κρατήσαντές τε] αἰνίττεται τοὺς ἰππέας αὐτῶν
 τοὺς κειμένους. 8. Ἀπεῶσθαι] ἀποδεδιωχένας. 9. Καίτοι εἰ ῥαθυμία] πάντα
 συναγεῖ τὰ εἰρημένα, καὶ ὡς περ ἀνάμνησιν αὐτῶν ποιεῖται ἀνακεφαλαίουμενος.
 αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. 12. Ἐς αὐτὰ] τὸ ἀλγεινὰ δηλονότι.
 13. Τῶν ἀεὶ μοχθούντων] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. 14. Ταύτοις] τοῖς
 εἰρημένους δηλονότι. 15. Θαυμάζεσθαι] κατὰ κοινὸν τὸ περιγίγνεται. Φι-
 λοκαλοῦμέν τε γὰρ] ἐπειδὴ διεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μαλακίᾳ καὶ τρυφῇ
 βίῳ καὶ σχολῇ πολλῇ, τούτο λέγει, ὅτι φιλοκαλοῦμεν μετὰ εὐτελείας καὶ τα-
 πεινότητος. τῇ γὰρ φιλοκαλίᾳ τὸ ἄσωτον ἐπεται, τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλα-

1. μεθ' ἀπάντων C.I.L.O.

στρατεύονται L.O.P.

6. ἐπὶ πολλὰ] om. e.

7. πω e.

8. τε] om. C.L.N.O.P.e.

9. ἡττήσθαι P.

Καὶ τοι—φαίνεσθαι Dion. Ha-
 lic. p. 135. ἢ παρὰ τοὺς χρόνους τῶν
 ῥημάτων ἐκβεβηκυῖα τὸ κατάλληλον
 φράσις, τοιαύτη τις ἐστὶ inquit.
 Wass. In Dionys. quoque est
 ἀτολμοτέρους. Parum interest,

utro modo legatur. Duk.

10. κατὰ d.

τὸ πλεόν C.L.O.e.f.

11. ἐθέλομεν C.I. ceteri ἐθέλοι-
 μεν.

12. τε τοῖς A.F.H.K.c.

προσκάμνειν d.

13. ἐλθοῦσι τὰ πράγματα μὴ f.
 ἀτολμοτέροις H.P.Q.

14. καὶ] om. g.

15. φιλοκαλοῦμεν γὰρ A.B.F.H.
 Q.e. ceteri φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ.

“ μετ’ εὐτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλού-
 “ τῳ τε ἔργου μάλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ
 “ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ δια-
 “ φεύγειν ἔργῳ αἰσχίον. ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείαν ἅμα
 5 “ καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετ-
 “ ραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινῶναι· μόνοι γὰρ
 “ τὸν τε μὴδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα ἀλλ’
 “ ἀχρεῖον νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυ-
 “ μούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔρ-
 10 “ γοῖς βλάβην ἠγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδασθῆναι μάλ-
 “ λον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἂ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόν-
 “ τως γὰρ δὴ καὶ τότε ἔχομεν, ὥστε τολμῶν τε οἱ αὐτοὶ

κὴν καὶ ἀνειμένον. 1. Μετ’ εὐτελείας] μικροπρεπείας. Καὶ φιλοσοφοῦ-
 μεν ἄνευ μαλακίας] τὰ δυσχερῆ τῆς πενίας ὑπομένομεν. Πλούτῳ τε ἔρ-
 γου] τὸ ἔξῃς, τῷ πλούτῳ χρώμεθα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κόμπῳ λό-
 γου. 2. Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν] γνώμης ἀρίστης τὸ
 μήτε πενίαν ὀνειδίσαι τοῖς ἔχουσι, καὶ παροῦσαν ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπου
 φυγεῖν. 4. Ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς] οἷον τοῖς δημιουργοῖς καὶ γεωργοῖς καὶ κνη-
 γοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις καὶ χειροτέχναις. τοῦτο δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους,
 ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῶν οἱ τὰ πολιτικὰ σκοποῦντες, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάν-
 τες. 7. Τῶνδε] τῶν πολεμικῶν. 9. Οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις] διεβάλλ-
 λαντο γὰρ ὡς λόγων μόνον ἀντιπαιούμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. 10. Μὴ

I. ἐπιμέλειας A.

Φιλοσοφοῦμεν] De Periclis cum
 Anaxagora, aliisque Philos. con-
 suetudine ad Plutarch. 154.
 162. et Moral. 353. B. in-
 fra pro πένεσθαι perperam ex-
 hibet Idem Moral. 533. πενίαν, et
 ἔργ. μ. διαφ. vid. Demosth. Amat.
 163. WASS.

πλούτου τε ἔργῳ L.O.N.Q. πλού-
 του τε ἔργου P. πλούτῳ τε ἔρ. B.
 πλούτῳ τε ἔργῳ f.g.h.

Πλούτῳ τε ἔργῳ] Wasse ad-
 scripserat locum e cap. 43. hu-
 jus lib. ἐν ᾧ ἡ δοξα αὐτῶν παρὰ τῷ
 ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου
 καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. Eo
 vulgata scriptura et interpreta-
 tio Scholiastæ satis confirma-

tur. DUK.

2. καιρῷ A.B.C.F.G.K.M.N.
 b.c.e.g. καιροῦ f. ceteri ἐν καιρῷ.
 λόγῳ κόμπου d.

3. τινι om. B.h.

4. ἐν A.B.F.H. cum Tusano.

6. πολεμικὰ L.g.

7. τῶνδε] τῶν τε f.g. τῶν I.

8. καὶ οἱ αὐτοὶ C.L.O.P.e.

10. ἠγούμεθα] g.

προδιδασθῆναι d. διδασθῆναι e.

11. ἐν λόγῳ Q.

ἐπὶ τὰ ἂ L.O.

Διαφερόντως—κινδύων] Stobæus
 88. pro ἢ legit ὡς, supra : λόγους.
 Adi Platonem Gorg. 315. c.
 WASS.

12. δὴ] δεῖ A.h.

“ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ
 “ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον
 “ φέρει. κράτιστοι δ’ ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ
 “ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες, καὶ
 “ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρέπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ 5
 “ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πάσχον-
 “ τες εὖ ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαί-
 “ τερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι’ εὖ-
 “ νοίας ᾧ δέδωκε σῶζειν· ὁ δ’ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος,
 “ εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ’ ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀπο- 10
 “ δῶσων. καὶ μόνου οὐ τοῦ ζυμφέροντος μᾶλλον λογισμῶ
 “ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ὠφελῶμεν.
 “ * ζυγελῶν τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος

41.

προδιδασθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ βλάβην ἠγούμενοι. 4. Δεινὰ καὶ ἡδέα] δει-
 νὰ τὰ πολέμια, ἡδέα τὰ τῆς εἰρήνης. 6. Ἐς ἀρετὴν] ἀρετὴν λέγει νῦν τὴν
 φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν. 8. Ὁ δράσας τὴν χάριν] ὁ ἀρξάμενος χαρίζεσθαι.
 Ὡστε ὀφειλομένην] ἢ σύνταξις οὕτως, ὥστε ὀφειλομένην σῶζειν, ἐκείνου
 δηλονότι, ᾧ δι’ εὐνοίας δέδωκεν. 9. Ὁ δ’ ἀντοφείλων] ὁ δὲ εὖ πάσχων.
 Ἀμβλύτερος] ἀσθενέστερος. 10. Τὴν ἀρετὴν] τὴν εὐεργεσίαν. 11. Οὐ τοῦ
 ζυμφέροντος] οὐ τῆ ἐλπίδι τοῦ κέρδους, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ εὐεργετεῖν καὶ μὴ δέ-
 σθαι ἄλλων. 12. Ἀδεῶς] ἀντὶ τοῦ μεγάλας.

2. ἀμάθεια Α.

Θράσος] Ita Codices, recte ;
 minus eleganter Lucianus, θρα-
 σεῖς Epist. ad Nigrinum. Vide
 nos ad Sallustium. Noster He-
 rodotum æmulatus est. VII. 49.
 Ἄνθρωπος δὲ οὗτος ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βου-
 λευόμενος μὲν ὀρθῶς, πᾶν ἐπιλεγό-
 μενος πείσεσθαι χρήμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ
 θρασεὺς εἴη. WASS. Lucianus l. d.
 ἡ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὄκνηρους δὲ τὸ
 λελογισμένον ἀπεργάζεται. Senten-
 tiam Thucydides, non verba, ex-
 primere voluit. Et sic Plutar-
 chus in iis, quæ adnotantur ad
 p. 306. ult. Ὁκνον per ἀκυρολογίαν
 hic dici, pro μέλλῃσιν, scribit H.
 Steph. IV. Schediasm. 27. Duk.

3. δ’ ἂν εἰκότως τὴν ψυχὴν κριθεῖεν
 L.O.P. δ’ ἂν ψυχὴν δ. κρ. C.e. δ’
 ἂν τὰς ψυχὰς δ. κρ. f.

4. σαφέστατα] om. c.f.

6. ἠναντιώμεθα] Hesychius in
 ἠντησεν, scribit apud Thucydi-
 dem esse ἠντιώμεθα, pro ἐναντιώ-
 μεθα. Si huc respexit, vel aliis
 Codd. usus est, vel erravit. Duk.

7. βεβαίωτερος] Vid. Wake-
field. Silv. Crit. 4. p. 120.

8. δι’ εὐνοίας] om. A.

9. δὲ αὐτὸς ὀφείλων L.O.

βραδύτερος G.

10. ἄφλημα L.O.c.

ἀποδώσειν L.P.

11. οὐ] οἱ A.

“ παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ’ ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν
 “ αὐτὸν ἄνδρα παρ’ ἡμῶν ἐπὶ πλείστ’ ἂν εἶδη καὶ μετὰ
 “ χαρίτων μάλιστ’ ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐταρκες
 “ παρέχεσθαι. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος
 5 “ τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἢ δύναμις
 “ τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα,
 “ σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν
 “ ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγα-
 “ νάκτησιν ἔχει ὑφ’ οἷων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ
 10 “ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπ’ ἀξίων ἀρχεται. μετὰ μεγά-
 “ λων δὲ σημείων καὶ οὐ δὴ τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύνα-
 “ μιν παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμα-
 “ σθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδέομενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαι-

1. Παίδευσιν εἶναι] εἰς πολλὰ πράγματα. 2. Ἐπὶ πλείστ’ ἂν εἶδη] εἰς διά-
 φора πράγματα. 3. Εὐτραπέλως] εὐκινήτως, ἐνδεξίως. 6. Ἀπὸ τῶνδε] ἂν
 προεῖπεν. 7. Ἀκοῆς κρείσσων] ὑπὲρ ἀκοὴν ἀνθρώπου. 9. Ὑφ’ οἷων] ὑπὸ Ἀθη-
 ναίων. Οὔτε τῷ ὑπηκόῳ] τῷ Ναξίῳ καὶ Σαμίῳ καὶ Βυζαντίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἕστοι ὑπήκουον αὐτῶν. 10. Μετὰ μεγάλων δὲ—καὶ οὐ—ἀμάρτυρόν γε] πολυ-
 σύνδεσμός ἐστὶν ὁ Θουκυδίδης μᾶλλον ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί. 13. Οὔτε Ὀμή-
 ρου] ἀπὸ μέρους, τῶν πάντων ποιητῶν. Ὁ γὰρ Ὀμηρος (Π. 2, 551.) πεποιήκε

1. δοκεῖ] K.
 2. Ἐπὶ πλείστ’ εἶδη] Sic Thucyd.
 I. 136. ἐκεῖνον δ’ ἂν, εἰ ἐκδοίη αὐτὸν
 —σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερη-
 σαι. Aristoph. Nubib. 1052. Εἰ
 γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμηρος οὐδέποτε ἂν
 ἐποίει τὸν Νέστορ ἀγορευτὴν ἂν. Plu-
 ra e Demosthene et Luciano
 sunt in Lexicis. Duk.
 πλείστ’ ἂν εἶδη] B.C.F.H.I.
 K.M.g. πλείστ’ ἂν ἦδη N. πλείστ’
 ἂν ἦδὲ L.O.P.Q.i. πλείστον ἂν εἶδη
 A. πλείστον ἂν εἶδη h. vulgo πλείστ’
 εἶδη.
 4. λόγου N.
 5. μᾶλλον τάδε F.
 αὐτὴ A.B.H.K.N.Q. vulgo
 αὐτῆ.
 7. ἀκοῆς τῶν νῦν e.

κρείσσον C.I.L.O.P.
 8. πολέμῳ Lex. Seg. p. 334.
 9. ὑφ’ οἷων κακοπαθεῖ] om. i.
 10. ὡς] ἕως A.h.
 ἔρχεται B.h.
 11. γε] τε B.g.
 13. Ἐπαιπέτου] Ob eminentiam
 nominatim laudat. Pindar. Isthm.
 IV. Ἄλλ’ Ὀμηρός τοι τετίμα—Κε
 δι’ ἀνθρώπων, ὅς αὐτοῦ Πᾶσαν ἰρθώ-
 σαις ἀρετῶν, Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
 ΘΕΣΠΕΣΙῶΝ ἐπέων, λοιποῖς ἀθύ-
 ρειν. Notum hac in re Alexandri
 Magni effatum. et Pindar. ite-
 rum N. VII. 5. α’. Vid. The-
 mistium Orat. XIX. p. 233. et
 Philostratum Heroic. p. 691.
 Agathias Anthol. Γνώσεται ἔνθεν
 ἕσον πάρος ἔσθενον. εἰ δὲ με γῆρας

- “ νέτου, οὔτε ὅστις ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ’
 “ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν
 “ μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρα τόλμῃ
 “ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα
 “ κακῶν τε καγαθῶν αἶδια ζυγκατοικίσαντες. περὶ τοι- 5
 “ αὐτῆς οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως, δικαιοῦντες μὴ
 “ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν
 “ λειπομένων πάντα τινα εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κά-
 42. “ μνειν. * διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, δι-
 “ δασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν 10
 “ ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν
 “ εὐλογίαν ἅμα, ἐφ’ οἷς νῦν λέγω, φανεράν σημείους
 “ καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἀ γὰρ τὴν
 “ πόλιν ὑμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκό-
 “ σμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροπος, 15

τὸν Μενεσθέα πάντων ἀριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἄνδρας ὀπλί-
 τας· καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ
 Ὀδυσσεΐα (7, 80.) πεποιήκε περὶ τῆς Ἀθηναῶν, τῆς θεοῦ, οὕτως· ἴκετο δὲ εἰς
 Μαραθῶνα καὶ εὐράγυιαν Ἀθήνην, καὶ τὰ ἐξῆς. ἄπερ καὶ αὐτὰ ἐγκώμιον
 τῆς πόλεως. 4. Γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ θαυμαστοσόμεθα. 5. Κακῶν τε
 καγαθῶν] κακῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας. λέγει δὲ τὰ τρόπαια. 6. Οἷδε]
 οἱ κείμενοι. 11. Οἷς] τοῖς Πελοποννησίοις. Τὴν εὐλογίαν] τὸν ἔπαινον.
 12. Σημεῖοις καθιστάς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα. 13. Καὶ εἴρηται αὐτοῖς
 τὰ μέγιστα] ἐπηνέθησαν δηλονότι. Τὴν πόλιν] λείπει ἢ εἰς. 15. Ἰσόρρο-

Ὑβρισην, ἀρκοῦμαι μάρτυρι ΜΑΙΟ-
 ΝΥΔΗΙ. Artemidor. III. 67. Τὴν
 Ἐφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτὴν δι’ ἐαν-
 τὴν περιάνυμον εἶναι, καὶ πολλῶν ἀξιο-
 λόγων κηρύκων τετυχηκέναι. WASS.

1. ἔπεσι] ἔπεισι A.

2. ἢ ὑπόνοια τὴν ἀλήθειαν L.Q.
 (Vid. Coraëñ Plutarch. 2. p.
 363.) τὴν ὑπόνοιαν ἀλήθεια O.P.

4. δὲ] τε K.

5. καλῶν c.f.

καὶ ἀγαθῶν L.O.P.Q.e.f.

ἰδία A.B.F.H.g.h.

ζυγκατοικήσαντες C.H.I.L.M.

O.P.e.f.

περὶ τῆς τοιαύτης g.

6. οὖν] om. B.g.h.

7. αὐτὴν μὴ ἀφαιρεθῆναι f.

9. Διὸ δὴ—καθιστάς] D. Hal.

p. 47. Καὶ εἰ ἐμήκυνα, et omittit
 vocem ὁμοίως. WASS.

δὴ] om. L.

11. ὁμοίως τε καὶ G.

12. ἅμα] om. e.

13. αὐτοῖς L.c. αὐτῇ d.

14. ἐκόσμησαν] ὑμνησαν i.

15. πολὺς e.

“ ὡς περ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανεῖη. δοκεῖ δέ μοι
 “ δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν, πρώτη τε μὴνύουσα καὶ τελευ-
 “ ταία βεβαιούσα, ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ
 “ τοῖς τᾶλλα χεῖροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ
 5 “ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῶ γὰρ
 “ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν
 “ ἰδίων ἐβλάψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτου τις τὴν ἔτι
 “ ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλ-
 “ πίδι, ὡς καὶ ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβο-
 10 “ λην τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμαρίαν
 “ ποθεινότεραν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε
 “ κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ’ αὐτεῦ τοὺς

πος] ἰσοστάσιος, μὴ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα. 2. Πρώτη τε μὴνύουσα] τῇ τιμῇ. 3. Τῶνδε] τῶν ἀνθρώπων. Καταστροφή] ὁ θάνατος. 4. Τᾶλλα] οἷον κλοπὴν, μοιχείαν καὶ τὰ τοιαῦτα. 5. Προτίθεσθαι] προτιμᾶσθαι. 6. Ἐκ τῶν ἰδίων] ἀμαρτημάτων δηλονότι. 10. Τοῦ δεινοῦ] τοῦ τιμαρεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. 12. Μετ’ αὐτοῦ] τοῦ κινδύνου.

2. ἀρετὴν] ζωὴ d. ἀρετὴν ζωὴ Tusanus.

4. τὴν] om. K.

5. τῆς] γῆς O.

7. πλούτω B.F.H.K.M.N.b.c. d.e.f.g.h.i.

ἔτι] εἰς ἔτι f.

9. ὡς] οὐκ Q.

καὶ] ἂν K.Q.

10. Τὴν δὲ τῶν—ἀπηλλάγησαν] Stephanus in Edit. 2. Καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνασθαι—ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Videtur hæc ita ordinasse, καὶ ἐν αὐτῷ (scil. τῷ ἔργῳ, ut Scholiastes exponit) τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον (de quo itidem Schol.) ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ita τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, idem foret, quod ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν. Hoc confirmatur auctoritate aliquot MSS. et mihi melius videtur, quam quod

vulgo editur: nam non video, quomodo τῷ ante σώζεσθαι locum habere possit. Si quis coniungenda putet illa, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, legendum esset, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, καὶ τὸ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι· quam sententiam Interpres Latinus expressit. Ἀμύνεσθαι, quod non solum Dion. Halic. sed etiam plerique MSS. et Edd. habent, fortassis non rejiciendum est. De hac periodo idem est iudicium Dionysii Halic. quod de ea, qua I. 138. Themistocles vim ingenii describit Thucydides. DUK.

12. ἐβουλήθησαν A.B.C.F.G.H. K.f.g.

μετ’ αὐτοῦ] om. Dionysius p. 136.

“ μὲν τιμωρεῖσθαι τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφα-
 “ νές τοῦ κατορθῶσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ
 “ ἤδη ὀραμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιούντες πεποιθῆναι, καὶ
 “ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι
 “ ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυ- 5
 “ γον, τὸ δ’ ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι’ ἐλαχί-
 “ στου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ
 “ 43. δέους ἀπηλλάγησαν. Καὶ οἶδε μὲν προσηκόντως τῇ
 “ πόλει τοιοῦδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλε-
 “ στέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιῶν τὴν 10
 “ ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ
 “ μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χειρὸν αὐτοὺς
 “ ὑμᾶς εἰδότας μηκύνει, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολε-
 “ μίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς

1. Τῶν δὲ] τῶν ἀρετῶν. Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανές] τουτέστιν εὐέλπιδες γενόμενοι, ὅτι νικήσουσιν. 2. Ἐπιτρέψαντες] δόντες. 3. Καὶ ἐν αὐτῷ] τῷ ἔργῳ. 4. Μᾶλλον] ἀντὶ τοῦ κρείσσον. Ἐγησάμενοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιστον. 5. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου] τὸ ἀνειδίξεσθαι ὡς δειλοὶ, ὡς ἀκοῦσαι δειλοὶ· τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν. 6. Καὶ δι’ ἐλαχίστου καιροῦ τύχης] τύχην αἰεὶ ὁ Θουκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες, φησὶν, ἐν εὐδοξίᾳ καὶ οὐχὶ δειλίᾳ ἀπέθανον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπηλλάγησαν. 7. Ἡ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν] καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ, φησὶν, ἀπηλλάγησαν, τὴν σφαγὴν δεξάμενοι, ἀκμαζούσης ἐν αὐτοῖς ἔτι τῆς δόξης καὶ ἐλπίδος τοῦ νικήσαι μᾶλλον ἢ τοῦ δέους καὶ τοῦ φυγεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀκμάζοντος. 11. Λόγῳ μόνῳ] τῶν παρ’ ἐμοῦ λόγων. 12. Οὐδὲν χειρὸν] ἐμοῦ οὐδὲν χειρὸν.

1. Τιμωρεῖσθαι] Vid. Euripidem Orest. 1164. confer eundem Suppl. 857. WASS.

ἐφικέσθαι Tusanus.

4. τὸ A.B.F.K.d.e.g.h.i. vulgo τῷ.

ἀμύνεσθαι A. C. F.H.K.L.M. O.d.e.f.g.h.i. cum Dionysio, qui πεποιθῆναι ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν. vulgo ἀμύνασθαι.

5. τὸ A.B.C.F.H.K.g. vulgo τῷ vel inclinato accentu τῷ.

7. Τύχης] Agnoscit, et cum

Schol. explicat Suidas consarcinator in τύχη. Vide Etymol. et Hesych. qui bonam fortunam intelligunt. Glossæ successus. Herodotus, ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκνεο, ad tale gloriæ fastigium. et alibi, ἐπὶ τῆσι παρούσησι τύχησι, rerum statu. WASS.

10. δὲ] om. K.

11. πολέμους L.O.P.

12. μόνον G.

13. πόλεως] πολέμου c.

“ πόλεως δύναμιν καθ’ ἡμέραν ἔργω θεωμένους καὶ ἔρα-
 “ στὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ
 “ εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες
 “ τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι ἄνδρες αὐτὰ
 5 “ ἐκτήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρα του σφαλείησαν, οὐ-
 “ κουν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες
 “ στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προίεμενοι. κοινῇ
 “ γὰρ τὰ σώματα δίδόντες, ἰδία τὸν ἀγῆρων ἔπαινον
 “ ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κείν-
 10 “ ται μᾶλλον, ἀλλ’ ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυ-
 “ χόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος κα-
 “ ταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος,
 “ καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή,
 “ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἀγραφος μνήμη παρ’
 15 “ ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδαισιτᾶται.
 “ οὐς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον,

1. Καὶ ἔραστὰς γιγνομένους αὐτῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτολμοτέραν δὲ μὴδὲν ἀξιοῦν. 2. Δόξῃ εἶναι] ἡ πόλις δηλονότι. 4. Αἰσχυρόμενοι] “Ομηρος” Αἰδομένον δ’ ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ ἐπέφραται. “Ἄνδρες” ἀνδρεῖσι. Αὐτὰ] τὰ μεγάλα δηλονότι. 5. Πείρα του] δοκιμῇ πολέμου. Σφαλείησαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι. 7. Κάλλιστον δὲ ἔρανον] καλλίστην συνεισφοράν. Προίεμενοι] δίδόντες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο αὐτά. Κοινῇ γὰρ] γνώμη δηλονότι. 8. Τὰ σώματα] εἰς πόλεμον δηλονότι. 13. Σημαίνει] παριστᾶ. 14. Ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ] γῆ δηλονότι. 16. Καὶ

1. θεωμένους] γιγνομένους ἰ. γιγνομένην d.

2. γενομένους αὐτῆς καὶ ὅταν μὲν ὑμῖν K.

3. ἐνθυμούμενος A.B.f.g.h.

4. ἄνδρες] om. i.

7. στερίσκειν] διδάσκειν i.

αὐτοὶ L.O.P. c.d.f.i.

προίεμενοι P.

8. ἀγῆρω I.K.g.h.

Ἄγῆρων] Ita e Thucydide Pol-
lux II. 14. Wass. Variat scri-
ptura etiam infr. cap. 44. Vid.

Steph. Thesaur. Duk.

9. ἔλαβον d.

10. ἀλλ’] ἢ C.L.O.P.e. om. A.

12. Ἄνδρῶν—τάφος] Stobæus

p. 614. Wass.

πᾶσα ἢ γῆ P.

13. μόνον C.I.b.

οἰκία g.h.

ἐπισημαίνει g.

ἐπιγραφή A.I.

14. τῇ μὴ] τιμῇ C.I.

16. νῦν] om. O.

- “ τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς
 “ πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιο-
 “ τερων ἀφειδοῖεν ἀν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστ’ ἀγα-
 “ θοῦ, ἀλλ’ οἷς ἢ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κιν-
 “ δυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, 5
 “ ἢν τι πταίσωσιν. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα
 “ ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ
 “ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναί-
 44. “ σθητος θάνατος. * Διόπερ καὶ τοῦς τῶνδε νῦν τοκέας,
 “ ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθῆ- 10

τὸ εὐδαιμον] ἔπεται γὰρ εὐψυχία μὲν ἢ ἐλευθερία, ταύτη δὲ ἢ εὐδαιμονία καὶ ὁ μακάριος βίος καὶ ὁ σπουδαῖος. Ὁμηρος Ἕμισυ γὰρ τ’ ἀρετῆς ἀποαίνονται (Od. 17, 322). 2. Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες] τὸ νόημα παράδοξον, καὶ ἐναντίον τῇ κοινῇ συνηθείᾳ. Θεόγυις γὰρ, ὁ ποιήσας τὰς ὑποθήκας, φησὶ (175), Χρῆ πενήν φεύγοντα καὶ ἐς μεγακῆτεα πόντον ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ’ ἠλιβάτων. τούτῳ οὖν ἐναντίως ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται, καὶ σκόπει τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐρμηνείας, ὅτι καὶ τῆς εἰρημένης τοῦ Θεόγυιδος ὑποθήκης λανθάνοντως ἐμνήσθη καὶ ἠνέξατο, εἰπὼν τὸ δικαιότερον. τὸ γὰρ δικαιότερον συγκρίσεως ἔμφρασιν ἔχει. 8. Ἀναίσθητος] προσθεῖς τὸ ἀναίσθητος ἐποίησεν

1. Μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολ. κινδ.] Thom. Mag. in περιορᾶ ex h. l. ostendit, περιορᾶσθαι etiam activa significatione dici, pro καταφρονῶ. sed perperam apud eum editur περιορᾶσθαι. Duk.

2. Κακοπραγοῦντες] Confer Demosth. Coron. 349. 7. et Æschylum Pers. 600. Euripid. Hec. 956. Alcest. 782. Wass.

δικαιότεροι c.

3. οὐκ ἔστιν ἐλπίς P. ἐλπίς οὐκ ἔστιν C.e.

6. πταίσωσιν K.

7. ἐν τῷ (ita enim accentum inclinavit Abreschius) om. Stobæus p. 88. post μετὰ τοῦ pronunt C.I.L.O.P.e. μετὰ τοῦ om. Tusanus.

8. ἅμα] ἅμα τε C.L.O.P.

ἀναίσθητος] καὶ ἀναίσθητος C.I.

L.M.O.e.

9. Διόπερ—παραμυθῆσομαι] Dion. Halic. p. 47. Οὐ συνέφερε τῷ συμβουλευτικῷ οὐδὲ τῇ προτροπῇ τὸ θρηνεῖν. rectissime. Confer Platonem Orat. funebris extremo. De Periclis in filii morte lacrimis agit Plutarch. p. 172. Wass.

10. ὀλοφύρομαι H.

Ὀλοφύρομαι] Euripides Hecuba 163. Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν στείχω; Ælianus V. H. 1, 13. Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἌΜΟΙΡΗΨΕΙΝ, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάνοι. Καὶ γὰρ οὖν καὶ ΠΡΟΚΕΙΣΘΑΙ σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν οὐ πάνυ τι ἀδόξως. Vid. Homerum Il. 8. 16. Præsens vim futuri habet apud Virgilium, aliosque. Sed in Historicis Græcis Syn-taxis hæcce rara avis. Cum MSS.

“ σομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ἁποφοραῖς ἐπίστανται τρα-
 “ φέντες· τὸ δ’ εὐτυχές, οἱ ἀν τῆς εὐπρεπεστάτης λά-
 “ χωσιν, ὡσπερ οἶδε μὲν νῦν τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης,
 “ καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευ-
 5 “ τῆσαι ἁπομετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν,
 “ ὧν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυ-
 “ χίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὧν
 “ ἀν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ’ οὔ

ἐγκώμιον καὶ ἔπαινον τοῦ θανάτου. 2. Τὸ δ’ εὐτυχές] οὐχ οἱ τελευτήσαν-
 τες, ἀλλ’ οἱ περιόντες αὐτῶν γονεῖς. 4. Οἷς] λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. Ἐνευ-
 δαιμονῆσαι] τούτῳ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ ζῆσαι καὶ τελευτῆσαι. 6. Ἐυ-

facit D. Halic. Wass. Span-
 hem. quoque ad Callim. Hymn.
 in Del. v. 204. hoc Poëtarum
 proprium esse existimat. Sane
 Poëtæ frequentissime enallage
 illa utuntur, atque etiam in ea-
 dem periodo præsens et futu-
 rum conjungunt. Homer. II. α’.
 426. Καὶ τότε ἔπειτά τοι Εἰμί
 Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ, Καὶ μιν
 ΓΟΥΝΑΣΟΜΑΙ. Anacr. Carm.
 XXX. Κἄν λύση δὲ τις αὐτὸν, Οὐκ
 ἔξεισι, ΜΕΝΕΙ δέ. Aristoph.
 Equitib. 1085. Αἰετὸς ὡς ΓΙΝΕΙ,
 καὶ πάσης γῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙΣ.
 Nec tamen abstant ea prosæ
 Scriptores. Xenoph. III. Cyrip.
 p. 81. Ed. Wech. Καθαρῶντες ἡμῶν
 τὸ πλῆθος—ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΟΥΣΙ,
 καὶ αὔριον ἘΞΙΓΑΣΙ πολὺ ἐβρωμενε-
 στέραις ταῖς γνώμαϊς. Lucian. Dial.
 Irid. et Nept. Τὸν δράκοντα αὐτίκα
 ΜΕ΄ΤΕΙΣΙ, καὶ ΤΙΜΩΡΗ΄ΣΕΙ τῆ
 μητρί. Idem Dial. Charont. Mor-
 tuor. Mercur. et cet. Ὅτι μηκέτι
 ΔΕΙΠΝΗ΄ΣΕΙ πολυτελῆ δεῖπνα, μηδὲ
 νύκτωρ ἐξίων—ΠΕΡΙ΄ΕΙΣΙΝ ἐν κύ-
 κλω τὰ χαμαιτυπεία. Aristænet.
 II. Ep. 1. ἮΚΩ τοῖνον, καὶ ΠΡΟ-
 ΣΑ΄ΞΩ τὸν νέον. H. Stephan. in
 Append. ad Script. de Dialect.

p. 138. observat, usum præsen-
 tis pro futuro potissimum con-
 spici in verbo εἶμι, et ejus com-
 positis, eamque observationem
 aliquot Poëtarum, Thucydidis,
 et Demosthenis locis confirmat,
 ac deinde ex Hom. II. δ’. 161.
 adfert ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, et II.
 κ’. 62. μένω pro μενῶ, et θέω pro
 θεύσω, ex Eustathii sententia :
 quibus, si opus esset, etiam alia
 addi possent. Ad hunc locum
 Thucydidis autem quod attinet,
 in eo quidem propter consen-
 sum MSS. et Dion. Halic. nihil
 mutò : nec tamen puto, Græcos
 promiscue in omnibus verbis hac
 enallage ita uti, ut præsens et
 futurum in eadem periodo po-
 nant. Duk.

1. στραφέντες i.
3. νῦν om. L.O. ante μὲν po-
 nit K.
4. οἷς] ἐν οἷς nonnulli.
 τελευτῆσαι g. Reiskius ἐνευτε-
 λευτῆσαι.
5. Πείθειν] Confer Lysiam p.
 520. Wass.
8. μὴ om. c.
 πειρασάμενος A. B. C. F. H. I. K.
 L.M.O.c.h.

“ ἀν' ἔθους γενόμενος ἀφαιρεθῆ. καρτερεῖν δὲ χρῆ καὶ ἄλ-
 “ λων παιδῶν ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι.
 “ ἰδία γάρ τε τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν
 “ ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἕκ τε τοῦ μὴ ἔρημοῦ-
 “ σθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσον τι 5
 “ ἢ δίκαιον βουλευέσθαι, οἱ ἀν' μὴ καὶ παῖδας ἕκ τοῦ
 “ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ πα-
 “ ρηβήκατε, τὸν τε πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον
 “ ἠγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐ-
 “ κλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, 10
 “ καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ
 45. “ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. * παι-
 “ σι δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν
 “ τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἴαθεν ἐπαινεῖν,

τυχίαις] τούτεστι τοῖς τέκνοις. 1. Ἐθῶς γενόμενος] ἐξ ἔθους ἀπολαύων.
 3. Ἰδία] γράφεται ἡδεῖα, τούτεστι γλυκεῖα ἢ λήθη τῶν ἀπελθόντων τέκνων,
 εἰ ἐπιγεννηθέντες γίνονται παῖδες. Οὐκ ὄντων] τῶν τεθνηκότων. 7. Πα-
 ραβαλλόμενοι] εἰσφέροντες. Παρηβήκατε] γεγηράκατε. 11. Ἐν τῷ ἀχρείῳ]
 τῷ γῆρα δηλονότι. Τὸ κερδαίνειν] φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες. 14. Τὸν

1. ἀφαιρεθῆ C.I.L.O. vulgo ἀφαιρεθείη.

χρῆ] om. g.

2. ἔτι] ἔστι I.

ἡλικίαν C.

3. γάρ τε A.B.C.F.H.K.L.O.

c.d.e.f.g.h.i. ceteri τε γάρ.

Τοὺς οὐκ ὄντας] Dicit mortuos

sexcentis testimoniis ad Matth.

ii. 18. ostenderunt prope omnes,

qui Nov. Testam. ex aliis Scri-

ptoribus inlustrare adgressi sunt.

Duk.

4. τε] om. g.

5. ξυνοίσει A.B.C.F.H.I.K.N.

P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ξυνοίσειν.

τι] τε A.B.F.H.

6. μὴ post ἀν ponunt H.g.

post καὶ A.B.F.c.f.

7. παραλαμβάνόμενοι c.

κινδυνεύωσιν C.e. κινδυνεύσωσιν L.M.

8. πλέονα C.L.O.P.

ὃν A.B.F.H. ἀν g. vulgo ὄν.

9. τῇ] om. g.

τῶνδε] τοῦδε c.

10. ἀγήρων I.P.e.

Ἀγήρων] Margo ἀγήρων, et fir-

mat Plutarch. Moral. 783. Sic

apud eundem ἐκπλεω, ἀνάπλεω.

utroque modo Homerus. Nos-

ter hiatus amat. Ad senes ἀγή-

ρων eleganter, quomodo Æschylus

Agam. ἡβῆ, utitur. Ἄει γὰρ

ἡβῆ τοῖς γέρονσιν εὖ μαθεῖν. v. 593.

Vid. Valerium Flaccum I. 77.

Confer Demosth. p. 156. c.

Wass.

14. πᾶς C.I.L.O.P.e.

“ καὶ μόλις ἂν καθ’ ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ’
 “ ὀλίγα χεῖρους κριθείητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ
 “ ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία
 “ τετιμηται. εἰ δὲ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι
 5 “ νῦν ἐν χρεῖα ἔσονται, μνησθῆναι, βραχεῖα παραινεῖσει
 “ ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ
 “ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, καὶ ἧς ἂν ἐπ’
 “ ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος

γὰρ οὐκ ὄντα] τὸν τεθνηκότα. 2. Ὀλίγω] μέτρῳ δηλονότι. 3. Τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν] τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἐναντίον. Ἀνανταγωνίστῳ] ἀναμφιβόλῳ. 4. Καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς] ἀρετὴ γυναικὸς σιωπαμένη κηρύττεται. 6. Τῆς τε γὰρ] τῆς σωφροσύνης. μόνη γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναίξιν ἔνεστιν·

2. καλιθεῖητε Κ.

Πρὸς τὸν ἀντίπαλον] Stobæus Aurel. Allob. 1609. p. 224. πρὸς τὸ ἀντίπαλον, quomodo alibi noster. atque ita Cl. eleganter: hos firmat Theon. p. 9. et 102. ἀντίπαλα de hostium acie utitur Antiq. VI. 11. D. Halic. ἀντιπάλους vero non pro cætera sua elegantia Plutarchus. Josephus VII. B. 1321. Κἄκεῖνοι μὲν ἴσως ἐπ’ ἀλλοτριᾶς γῆς οὐδὲν ἌΝΤΙΠΑΛΟΝ εὐράμενοι τοῖς πολεμίοις. Æschylus Prometh. 525. Μηδάμ’ ὁ πάντα νέμων Θεῖτ’ ἐμᾶ ἠνώμα κράτος ἌΝΤΙΠΑΛΟΝ Ζεύς. Scio Demostheni alia placuisse. Rem vero sic effert Æschylus Agamemn. Παῖροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενές τῷδε, Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ’ ἌΝΕΥ ΦΘΟΝΟΥ σέβειν Δύσφραν γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος, Ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον. Τοῖς τ’ αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται, Καὶ τὸν ΘΥΡΑΙΓΟΝ ὈΛΒΟΝ εἰσορῶν, ΣΤΕΝΕΙ. Archilochus: Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός, Τοῖς ζῶσι δ’ ἕτερον ἀνοσιώτατον, φθόνος. Vid. Polybium I. p. 51. Mimnermus: Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμέν

εὐκλεεῖ Ζῶντι ΦΘΟΝΗΨΑΙ, καθανόντα δ’ αἰνέσαι. Livius alicubi: “ Non inviderunt laudes suas “ mulieribus viri Romani; adeo “ sine OBTRACTATIONE a “ lienæ gloria vivebatur.” WASS. Τὸ ἀντίπαλον rursus Thucyd. IV. 92. Πρὸς τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. Nec dubium est, quin hic quoque melius ita legatur. Infinita sunt exempla hujus usus adjectivorum in Lingua Græca. Vid. Barnes. ad Euripid. Androm. v. 603. et ad Anaer. Carn. II. Duk.

τὸ] τὸν A.C.

3. ἐμποδῶν A.F.

6. τε] om. i.

8. Ψόγου] Musæus: Οὐδέποτ’ ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναίξιν, Μᾶμον ἀλευρομένη ζηλήμονα θηλυτεράων. Paulo supra pro πολίεσσι lege πολίεσσι, et πολίων cum MS. Baroc. infra κερδαίνειν. Biantis dictum respicit. Vid. Laërt. I. §. 87. Nam, ut ibi Periander §. 98. Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον’ ita supple ex Stobæo. Lacunam certe agnoscit Codex Cantab. WASS.

46. “ ἦ. * Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶ-
 “ χον πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη
 “ κεκόσμηται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε
 “ δημοσία ἢ πόλις μέχρι ἤβης θρέψει, ἀφέλιμον στέ-
 “ φανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων 5
 “ προτιθεῖσα· ἄθλα γὰρ οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστα,
 “ τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἀριστοὶ πολιτεύουσι. νῦν δὲ ἀπολο-
 “ φυράμενοι ὃν προσήκει ἕκαστος, ἀπιτε.”

47. * Τοιοῦδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ
 Sequenti æstate altera fit Peloponnesiorum in Atticam invasio, eodem Archidamo duce, qui proximo anno eos rexe-
 rat. Sed paullo post eorum ad-
 διελθόντος αὐτοῦ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύ- 10
 τα. Τοῦ δὲ θέρουσ εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι καὶ
 οἱ ζύμμαχοι, τὰ δύο μέρη, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβα-
 λον ἐς τὴν Ἀττικὴν· ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου,
 Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἐδήουν τὴν
 γῆν. καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀτ- 15
 τικῇ, ἢ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λε

οὐ γὰρ ἀνδρεία ἢ δικαιοσύνη ἢ φρόνησις. 1. Εἴρηται] οἱ ἐπιλόγοι. 4. Μέ-
 χρι ἤβης] μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν. 6. Οἷς κείται] λείπει τὸ παρὰ, ἢ ἢ
 παρ' οἷς. 7. Τοῖσδε] παρὰ τοῖσδε. Πολιτεύουσι] κατὰ πολιτεῖαν ἐνεργαῖσιν.
 16. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο] θηλυκῶς ἢ νόσος· τὸ δὲ λεγόμενον ὡς πρὸς τὸ
 νόσημα ἰπῆγησεν. Ὁμηρος· Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κρανῆν, τὸ μὲν

1. κατὰ—ἔργῳ] om. A.H.h.
 2. καὶ ἔργῳ] om. F.
 3. τὸ] τὰ A.B.F.H.N.
 4. μέχρι] om. b.
 6. προστιθεῖσα C.I.c.f.
 Ἄθλα—πολιτεύουσι] Stobæus p.
 248. ubi πολιτεύουσιν. WASS.
 8. ἕκαστος A.B.F.H.K.L.N.O.
 P.c.f.g.h.i. ceteri ἕκαστῳ.
 ἀποχωρεῖτε A.F.H.K.N.c.f.g.
 h.i.

Ἄπιτε] Romana formula, si
 vobis videtur, discedite Quirites.
 Liv. II. 56. Vid. Philostratum
 Vit. Apollon. V. 43. et Plato-
 nem Menex. p. 526. WASS.

10. τῷ πολέμῳ τῷδε P. τοῦ πο-
 λέμου τούτου C.e.
 τοῦδε ἐτελεύτα] om. b.
 11. δὲ] γὰρ C.g.h.
 12. τὸ πρότερον Q.
 13. εὐξιδάμου I. om. C.e.
 16. γίνεσθαι F.H.L.O.P.
 Ἡ νόσος — χωρίσις] Corin-
 thus, qui λεγόμενον μὲν πρότερον
 omissa copula. Suidas in νόσον
 ἔχειν· πρὸς τὸ σημαίνόμενον ἢ σύντα-
 ξις· πρᾶγμα δηλονότι. WASS. H.
 Steph. ad Corinth. princ. et Ar-
 tic. XLI. nec non ad cap. 3. hu-
 jus Libri probat sententiam
 Scholiastæ, Thucydidem, quum

γομενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκήψαι, καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, οὐ μέντοι τοσοῦτος γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουσαν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοία, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἔβηθησκον ὅσα καὶ μάλιστα προσήσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεῖα τέχνη οὐδεμία ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν ἢ μαντεῖαις καὶ τοῖς τοιού-

ventum pestis illa Athenis grassari cepit, qua nulla umquam terribilior fuit.

οὔποτε (Od. 12. 74.) ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήνησεν. 4. Θεραπεύοντες ἀγνοία] εἰ γὰρ ἤδεισαν ὅτι λοιμὸς ἦν, οὐκ ἂν ἐπεχείρουν διὰ τὸ μεταδοτικόν. 5. Ὅσα καὶ μάλιστα] μάλιστα τῶν μὴ προσιόντων. 6. Ἀνθρωπεῖα τέχνη]

scripsisset νόσος, subjunxisse λεγόμενον, perinde quasi praecessisset νόσημα. Non rarum est apud Scriptores veteres, ut substantivo adponant adjectivum, vel pronomen alterius generis. Vid. Stolberg. ad Sophocl. Ajac. p. 139. 157. et Jac. Gronov. ad Lucian. Gall. p. 163. ubi et e Latinis exempla adfert. Quibus add. hoc ex Edicto Aedilium l. 1. §. 1. D. de Aedil. Ed. Item si quod mancipium capitalem fraudem admisserit, mortis consciscendae sibi causa quid fecerit, invehentiam depugnandi causa ad bestias intronmissus fuerit. et ex Ulpian. in l. 31. §. 17. eod. In factum actio competit ad pretium recipiendum, si mancipium redhibitum fuerit.—Nec de tempore quaeretur, an intra tempora redhibitus esse videatur. In quibus credibile est animo scribentium observatam fuisse vocem *servus*. Locus Homeri apud Scholiasten est ex Od. π' v. 74. ubi Schol. parvus τὸ interpretatur νέφος, et ait, Ποῦτ᾽ αὖτις πρὸς τὸ συνώνυμον ἀπαντήσῃ. Unde quomodo Barnes. intelligere potuerit, eum hoc, itidem, ut Suidam, ad

πρᾶγμα referre, ipse viderit. Kusterus ad l. d. Suidae recte adnotat, aliter hoc expedire Scholiasten Thucydidis, aliter Suidam. Eustathius ad Homer. consentit cum parvo Schol. et Scholiaste Thucydidis: ἐχρῆν μὲν γὰρ, inquit, εἰπεῖν ἢ μὲν, ὃ δὲ ἄλλως ἔφη τὸ μὲν, τούτεστι τὸ νέφος, ὃ ταυτὸν τῇ νεφέλῃ κατὰ πολωνυμίαν. DUK.

3. γε] om. c. γε τοσοῦτός γε g.

λοιμὸς K. Q.

οὐδὲ—γενέσθαι] om. Q.

4. τὸ πρότερον e.

6. μάλιστα] μᾶλλον L. O.

ἄλλῃ] om. e.

τέχνη ἀνθρ. e.

7. πρὸς τοῖς ἱεροῖς K.

Πρὸς ἱεροῖς] Vid. Laërt. in Epimenide pag. 71. Wass. Th. Magister ita laudat, πρὸς ἱερεῖς ἰκέτευσαν, ἢ μαντεῖαις· atque inde egregiam observatio nem effingit, Atticos dicere πρὸς ἱερεῖς ἰκετεύω, non πρὸς ἱερέα. Strenue nugatur. Vid. Henr. Stephan. Append. de Dial. p. 158. Illa, ἀνθρωπεῖα τέχνη ex hoc loco adfert Pollux II. 5. DUK.

μαντεῖαις A. B. C. K. N. h. vulgo μαντεῖαις.

48. Dicitur autem morbus ex Æthiopia venisse in Ægyptum et Libyam, inde dispersus in Persarum regis plerasque provincias, et ex Piræo Athenas; quem qualis fuerit, Thucydides, ipse expertus,

τοὺς ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν, τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι. * ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναιῶς ἐπέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἤψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν ὡς οἱ Πελοποννήσιοι Φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα· κρῆναι γὰρ οὐπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἀνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῶ μᾶλλον ἤδη. 10 λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' οὗτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας ἀστίνας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν· ἐγὼ δὲ οἶόν τε ἐγίγνετο λέξω. καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν, εἴ ποτε καὶ 15 αὐθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδῶς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας. * Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμολογεῖτο, ἐκ πάν-

49—54. exponit.

οῖον μαντικῆ, ἐπαθή. 1. Αὐτῶν] τῶν θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων. 5. Τὴν βασιλέως γῆν] τὴν Περσίδα. 7. Ἰπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 10. Ἀφίκετο] τὸ δεινὸν δηλονότι. Πολλῶ μᾶλλον] ὅσα ἦν πολυάνθρωπος ἢ ἀνω πόλις. 12. Ἀφ' οὗτου] ἀφ' ἧς αἰτίας. 14. Μεταστῆσαι] μεταβαλεῖν. Σχεῖν] λαβεῖν. 16. Προειδῶς] προμαθῶν.

2. ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ αἰθιοπίας Demetr. Phal. p. 30. ed. Oxon.

3. τὸ μὲν πρῶτον om. d. τὸ solum om. c.

αἴγυπτον O.

4. καὶ post δὲ om. K.

καὶ ἐς λιβύην K.

8. Ἐσβεβλήκοιεν] Ἐμβεβλήκοιεν legisse videtur Aretæus pag. 6. sed male. WASS.

11. οὖν] om. L.

13. ἀστίνας] om. P.

νομίζη K.

14. δυνάμεις i.

ἐς] om. i.

μεταστῆσαν c.

ἔχειν I.c.

δὲ] τε F.H.

τε] τι F.H.d. cum Tusano.

15. εἶπητε K.

16. ἔχη F. ἔχει K.

18. γὰρ] δὴ Demetrius: qui mox ὁμολόγητο.

Τὸ μὲν γὰρ — οὖν.] Demetr. Phaler. Ὁ Θουκυδίδης πανταχοῦ σχεδὸν φεύγει τὸ λείον καὶ ὁμαλές

των μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας
 ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάν-
 τα ἀπεκρίθη. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως,
 ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς
 5 θέρμαι ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα καὶ φλό-
 γωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντὸς, ἢ τε φάρυγξ καὶ ἡ
 γλῶσσα, εὐθύς αἱματώδῃ ἦν καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυ-
 σῶδες ἠφίει· ἔπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος
 ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινε ἐς τὰ
 10 στήθη ὁ πόνος, μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν

endo
heats
inflammation
in throat

2. Προέκαμνε] προησθένει. 3. Ἀπεκρίθη] ἐχωρίσθη. Ἀπ' οὐδεμιᾶς προ-
 φάσεως] ἀπροφασίστως. 6. Τὰ ἐντὸς] τοῦ στόματος δηλονότι. 8. Ἐξ
 αὐτῶν] τῶν συμπτωμάτων, ὧν εἶπεν. Βράγχος] βράγχος νόσημά τι περὶ τὸν
 βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθείρει. 10. Ὁ πόνος] πόνον λέγει τὴν ἐκ

coagul

τῆς συνθέσεως, καὶ αἰεὶ μᾶλλον τι
 προσκρούοντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τρα-
 χείας ὁδοὺς πορεύομενοι δc. ubi τὸ
 μὲν δὴ, et ἀμολόγητο. §. 48. Con-
 fer Cantaeuzenum p. 730. WASS.
 Addit Demetrius, alium potius
 et suavius fuisse dicturum, ἄνο-
 σον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ὅν ἐτύγ-
 χανεν: sed ita τὴν μεγαλοπρέπειαν
 sublaturum fuisse. Præterit eti-
 am illa, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ
 ἐκεῖνο. Ἔτος ἄνοσον ex hoc loco
 habet Pollux III. 107. quod
 Stephanus in Append. ad script.
 de Dialect. inter vocabula et lo-
 quendi genera Thucydidi pecu-
 liariora, vel cum paucis commu-
 nia, habendum putat. DUK.

3. Προφάσεως] Ita loquitur
 Hippocrates Progn. p. 150. et
 Pseudo-Diocles Epist. οὐδὲ μιᾶς
 Ατ. C. Dissolutione Attica, ut
 alibi. WASS.

4. πρῶται Q.
 μὲν ἐκ τῆς g. h.
 ἐρυθρήματα h.
 5. Θέρμαι ἰσχυραὶ] i. e. πυ-

ρετὸς, ut Tim. Lex. voc. Plat. p.
 101. explicat. Τὸ θέρμα pro fe-
 bri ex Aristoph. citat Pollux IV.
 186. cf. Eruditiss. Ruhnquen.
 Huc etiam pertinet Phrynichi
 observatio, p. 146. Θέρμα, οὐ-
 τως ὁ Μένανδρος διὰ τοῦ α, ἀλλ' οὔτε
 Θεουκιδίδης, οὔθ' ἡ ἀρχαία κωμῳδία,
 οὔτε Πλάτων. θέρμη δέ. v. Intt. ed.
 Pauli. Lucretius, lib. 1. 1143.
 Principio caput incensum ferve-
 re gerebant Et duplices oculos
 suffusa luce rubentis. Suda-
 bant etiam fauces intrinsecus
 atro sanguine, et ulceribus vocis
 via septa coibat, Atque animi
 interpres manabat lingua cruore
 —GOTTL.

6. τε] om. c.
 φάρυξ A.B.C.
 7. αἱματώδης Q.g.
 8. ἠφίει Q.
 9. ἐγίγνετο A.B.h.
 χρόνῳ] om. A.
 10. Καὶ ὁπότε—ἐπήεσαν] De-
 scriptionem Nemesius cap. XX. de
 Natur. Hom. ubi in Edit. Plant.

don stomach

retching

καρδίαν ^{καρδία ἐ ἐ νοσίου}στηρίζαι, ἀνεστρεφέ τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθάρσεις
 χολῆς πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὀνομασμέναί εἰσιν, ἐπή-
 σαν, καὶ αὗται μετὰ τάλαιπωρίας μεγάλης. λύγξ τε
 τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενή, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν,
 τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῶς
 ὕστερον. καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένα σῶμα οὔτ' ἄγαν
 θερμὸν ἦν οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιδνὸν, ^{vid}φλυκ-

τοῦ νοσήματος τάλαιπωρίαν. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλου, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. 1. Καὶ ἀποκαθάρσεις] ἀποκρίσεις, κενώσεις. 3. Μετὰ τάλαιπωρίας μεγάλης] τῆς δυσεντερίας δηλονότι. 4. Κενή] ἔστι γὰρ καὶ λύγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἴπποκράτης διδάσκει. 5. Μετὰ ταῦτα] αὐτίκα. Λωφήσαντα] τὸν σπασμὸν παυσάμενον. 7. Πελιδνὸν]

est eis tñn kard. et pāsai ópōsai ἀπὸ ἰατρῶν. Καρδία, ut Idem Nemes. hic est os ventriculi: συνήθως οἱ παλαιοὶ, inquit, καρδίαν καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καλοῦσιν, ὡς Ἴπποκράτης καὶ Θουκυδίδης* de quo plura vid. apud Fæs. ad Hippocrat. II. Epidem. 2. et Gataker. II. Adversar. Miscellan. 16. Interpres Latinus hic cor vertit, forte sequutus Lucretium, qui VI. 1149. hæc ita effert: *Inde ubi per fauces pectus complerat, et ipsum Morbida vis in cor mæstum confluerat agris.* Victorius XXVII. Var. Lect. 17. eo nomine reprehendit Lucretium, quasi qui hanc significationem vocis καρδία, qua Thucydides ea utitur, ignoraverit. Sed Lambinus ad Lucret. et Hieron. Mercurial. I. Var. Lect. 1. putant Lucretium potius imitatione Græcorum, et eadem significatione, cor dixisse, qua illi καρδίαν. Hoc benignius est, et mihi verius videtur. Στηρίζαι Gataker. passive, vel reciproce sumi scribit: Steph. in Thes. neutraliter, pro steterat, constiterat, ut in verbis Homeri Odys. μ'.

434. et Dioscoridis VI. 1. (Alexipharmacor. cap. I.): Sed non dubito, quin hæc omnia explenda sint accusativo suppresso, hic ἑαυτὸν, vel ἑαυτὸ, nempe ὁ πόνος, vel τὸ κακὸν; in Homero ἑμαυτὸν, et in Dioscoride ἑαυτό. DUK.

1. ἐστήριξε Galen. Progn. 3.
2. πᾶσαι] om. P.
3. αὗται L.O.
4. τοῖς πλείοσι] ante κενή ponit c.

ἐνέπεσε A.B.F.H.c.d.f.g.h.

ἐνδιδοῦσα] ἐμποιοῦσα G.

5. καὶ post δὲ om. L.P.

6. τῷ C.

Ἀπτομένα] servat Lucret. *tepidum manibus proponere tactum.* Confer Aretæum p. 28, 30. Avicen. II. vol. 78. a. Hippocr. §. II. 117. WASS.

οὔκ] οὔτε vel οὔτ' C.I.L.O. P.e.

7. Πελιδνὸν] Suidas h. v. τὰ πελιδνά et πελιώματα livores apud Hippocratem in Coac. Præn. vertente ita Dioscoridem Plinio. πέλιδνὴ τὰς παρεΐας ex Sophocle adducit Pollux IV. 141. vid. Gloss. WASS. Πελιτνὸν ex Thu-

~~μειψύς~~
 ταίλαις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς οὐ-
 τως ἐκάετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ
 σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέ-
 χεσθαι, ἥδιστα τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρί-
 5 πτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ
 ἔδρασαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ζυνεχόμενοι. καὶ
 ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλεόν καὶ ἔλασσον ποτόν.
 καὶ ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο ^{επιελευσίου}
 διὰ παντός. καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος
 10 ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνεται, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ
 ταλαιπωρίᾳ, ὥστε ἢ διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ
 ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνά-
 μεως, ἢ εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν ^{διὰ}
 κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης ^{αὐθιγίας}

πελιόν ἐστι τὸ μετέχον ἀχρότητος καὶ μελανίας, οἶνοι μολυβδοειδές. Φλυκ-
 ταίλαις] σημείωσαι, στίχος ἡρωϊκός. 1. Τὰ δὲ ἐντὸς] τοῦ στόματος δηλονό-
 τι. 3. Γυμνὸν ἀνέχεσθαι] τὸ ἀνέχεσθαι καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται.
 4. Ἡδιστα τε ἂν] ἢ σύνταξις οὕτως, ἥδιστα τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐ-
 τοὺς ρίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ζυνεχόμενοι, ἠρείχοντο. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἠρεί-
 χοντο, τὸ δὲ ἄλλο μεταξύ. 7. Τό τε πλεόν καὶ ἔλασσον] καὶ γὰρ ὁ πῖναν
 ὀλίγον καὶ ὁ πολὺ ἀπέθνησκον. 8. Ἡ ἀπορία] ἢ ἀδυναμία. 10. Οὐκ ἐμα-
 ραίνεται] οὐχ ὑπέπιπτε. Παρὰ δόξαν] παρ' ἐλπίδα. 12. Ἐχοντές τι δυνά-
 μεως] μερικὴν δύναμιν. 13. Τοῦ νοσήματος] τῆς δυσεντερίας.

cyd. adnotasse Ælium Dionysii-
 um scribit Eustath. in II. I. 735.
 Duk. Conf. Phot. Lex: p. 299.
 et Pierson. ad Moer. p. 325.
 2. ἐκάετο A.B.F.H.Q.c. ἐκή-
 ετο O. vulgo ἐκαίετο.
 3. σινδόνων Galenus.
 μηδ'] C.e. vulgo μήτ'.
 γυμνοὶ C.I.K.d.e. cum Galeno
 ceteri γυμνόν.
 5. ἀνθρώπων] om. N.
 6. εἰς τὰ φρέατα g.
 τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ A.B.C.F.H.I.
 K.L.O.P.b.c.e.f.g.h. vulgo ἀπαύ-
 στῳ τῇ δίψῃ.
 ζυνεχόμενοι B.h.
 8. τοῦ] τὸ C.

9. καὶ τὸ] τὸ δὲ Lex. Seg. p.
 125, 30.
 10. ἀκμάζει L.O.Q.
 11. πλείους A.F.H.N.g.h.
 Ἐναταῖοι] Ἐναταῖοι quidam
 MSS. Ita scribunt passim MSS.
 in Josepho, et LXX. in Home-
 ro, Hesiodo, aliisque. et sane
 firmat εἵματος Iliad. β'. 295.
 Wass. Vid. ad I. 117. Duk.
 13. τοῦ νοσήματος] om. Q.
 ἐς] ἐπὶ e.
 14. ἐκκαύσεως L.O.P.Q.
 τε] om. c.f.
 αὐτῆς c.
 ἐγγενομένης c. γενομένης d.i.

καὶ διαρροίας ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης, οἱ πολλοὶ
 ὕστερον δὲ αὐτὴν ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο. διεξήκει γὰρ διὰ
 παντὸς τοῦ σώματος ἀνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ
 πρῶτον ἰδρυθὲν κακὸν, καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγέ- 5
 νοιτο, τῶν γε ἀκρατηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε·
 κατέσκηπτε γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πό-
 δας, καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰσὶ δ'
 οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε πα-
 ραυτικά ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν
 σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους. * γενόμενον γὰρ 10
 κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου τά τε ἄλλα χαλεπω-
 τέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστῳ,
 καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν ἢ τῶν ζυντρό-

4. Ἐκ τῶν μεγίστων] κινδύνων δηλονότι. 5. Ἀντίληψις] ἐπίσκηψις. 7. Διέ-
 φευγον] τὸν θάνατον δηλονότι. 9. Ἀναστάντας] ὑγιάναντας. 13. Καὶ ἐν

1. ἀκρατοῦς γρ. Α.
 ἐπιπιπτούσης Κ.ι.
 2. διὰ τὴν ἀσθενείαν C.I.L.N.
 O.P.Q.c.

ἀπεφθείροντο A.B.F.H.K.N.c.f.
 g.h.i. vulgo διεφθείροντο.

διεξήκει] καὶ διεξήκει I.N.O.P.

4. Ἰδρυθὲν] Thom. Mag. ἰδρύ-
 θη, οὐχ ἰδρύνθη, et laudat hunc lo-
 cum, et alium e III. 72. ubi ta-
 men quidam ἰδρύνθη. Et sic quo-
 que alibi. Duk.

Περιγένοιτο] Idem Thomas :
 περιεγένετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσώθη καὶ
 ἔζησε. Θουκυδ. καὶ εἴ τις ἐ. τ. μ.
 περιγένοιτο. Duk.

5. γε] τε L.O.P.c.

ἀντίληψιν h.

6. γὰρ A.B.F.G.H.K.L.c.
 g.i.vulgo γὰρ καί.

ἐς A.B.F.G.H.K.L.N.O.P.b.
 c.g. ceteri ἐς τά.

7. Καὶ πολλοὶ &c.] Lucretius
 hæc ita interpretatur : *Et gra-
 viter partim metuentes limine le-*

*thi Vivebant ferro privati parte
 virili. Quem mentem Thucydidis
 non assequutum esse existimat
 P. Victorius, in Var. Lect. 35. 8.
 Lucretium tamen defendunt
 Lambinus et Fab. Paulinus, ve-
 risimillimum esse existimantes,
 multos, dum paterentur virilia
 sibi amputari, mortis periculum
 effugisse. Vide Fab. Paulinum,
 p. 352. 353. &c. HUDS. De-
 fendit Lucretium etiam Hieron.
 Mercurial. III. Var. Lect. 12.
 et non obscure Lambinum pla-
 gii insinulat. Duk.*

διέφυγον g.

8. τοῖς C.

ἐλάβετο C.

9. τῶν] om. C.I.L.O.P.

10. τε αὐτοὺς] om. g.

Ἐπιτηδείους] Non agnoscit Lu-
 cretius. WASS.

13. ἐν] om. g.

τῷ] K.

ενεργησάντων

φῶν τι τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἀπτεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων ἢ οὐ προσήει ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. τεκμήριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφῆς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοιούτων οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν παρέιχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

* Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλείποντι ἀτοπίας, ὡς ἐκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιούτων ἦν ἐπὶ πᾶν τὴν ιδέαν. καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἐν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὃ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν· τὸ γὰρ τῷ ξυνευγκόν, ἄλλον τοῦτο ἐβλα-

πτε. σῶμά τε αὐταρκες ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ ἰσχύος περὶ ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ξυνήρει καὶ τὰ πάσῃ διαίτη θεραπευόμενα. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, ὅποτε τις αἰσθοῖτο κάμνων (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλ-

τῷ δὲ] τῷ ῥηθησομένῳ δηλονότι. 2. Οὐ προσήει] ὡς περ ἀπὸ τῆς ἀσφρήσεως γιγνώσκοντα, ὅτι λοιμῶδη ἐστὶ τὰ σάματα. 3. Τεκμήριον δὲ] τοῦ λόγου μου. 5. Περί τοιούτων οὐδέν] περὶ τὸ σαρκοβορεῖν. 9. Ἐπίπαν] καθόλου. Τὴν ιδέαν] τὴν φύσιν. Καὶ ἄλλο] λείπει νόσημα. 10. Οὐδὲν τῶν εἰωθότων] ἀλλὰ τι ἄηθες καὶ ἀτοπον. 12. Ἐν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα] τὸ σχῆμα καινοπρεπέες. 14. Ξυνευγκόν] λυσιτελήσαν. 15. Πρὸς αὐτὸ] τὸ νόσημα. 16. Ξυνήρει] συναγαγὸν ἠφάνιζε. 18. Τὸ ἀνέλπιστον] τὴν ἀνελπιστίαν τῆς

1. καὶ τὰ τετράποδα L.g.
- Τετράποδα] Huc respexit Plutarch. Sympos. IX. pag. 733. WASS.
2. γενομένων C.I.L.O.e.
- προσήκει B.
3. γευσάμενοι B.
- διεφθείροντο d.
7. παραλείποντι C.d.i.
9. καὶ ἄλλο—ἐτελεύτα] Hæc omittit Levesquius, interpreta-

mentum arbitratus illorum quæ ab initio c. 49. leguntur.

11. ὃ] οἱ B.
13. οὐδὲν] οὐδὲ A.B.P.g. οὐδὲ ἐν K.L.N.O.Q.
- ἐγκατέστη A.B.P. ἐν κατέστη g.
- ἴαμα] ἄμα]
- chrῆ] C.I.L.O.d.e.i.
- προφέροντας K.
15. διεφθάρη, omisso οὐδὲν, K.
16. Ξυνήρει πάντα LOP.

πιστον εὐθύς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ πολλῶ μᾶλλον προί-
 εντο σφᾶς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀντεῖχον), καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ'
 ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβατα,
 ἔθνησκον καὶ τὸν πλείστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. εἶτε
 γὰρ μὴ θέλοιν δεδιότες ἀλλήλοις προσίεναι, ἀπώλλυντο 5
 ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορία τοῦ θερα-
 πεύσοντος· εἶτε προσίοιεν, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ
 ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι· αἰσχύνη γὰρ ἠφείδου σφῶν
 αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους, ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρ-
 σεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκέιοι ἐξέ- 10
 καμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. ἐπὶ πλεον δὲ

ἡμείας. 1. Προίεντο] ἀπέλυν. 2. Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου] ἡ σύνταξις
 δὲ αὐτῶν, δεινότητον ἦν ἢ τε ἀθυμία καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου. 3. Θεραπείας]
 τῆς ἀπὸ τοῦ νοσήματος ἰατρείας. "Ὅσπερ τὰ πρόβατα" ὅτι τὰ πρόβατα με-
 ταληπτικά καὶ μεταδοτικά τῆς νόσου. 4. Τοῦτο] ἡ ἀπόγνωσις δηλονότι.
 6. Ἐρημοί] τοῦ θεραπεύοντος. 8. Ἀρετῆς] φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης.
 9. Τὰς ὀλοφύρσεις] λείπει ἢ πρὸς. ἢ ἦ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ τοὺς θρή-

2. ἑτέρας A.

Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπεί-
 ας ἀναπιμπλάμενοι] scilicet τῆς νό-
 σου, i. e. ut Stephanus in marg.
 Edit. suæ secundæ vertit, et quod
 alter ab alterius curatione morbo
 oppleti, i. e. alter ex alterius cu-
 ratione contagionem mali hauri-
 entes. Nam νόσου, vel φθορᾶς
 supplendum esse, adparet e Plu-
 tarcho in Pericl. p. 311. ita de
 hac re scribente ἔῶν ὥσπερ βοσκή-
 ματα καθειργμένους ἀναπίμπλασθαι
 φθορᾶς ἀπ' ἀλλήλων. Livius III. 6.
 in re simili dicit, ministeria in-
 vicem ac contagio ipsa vulgabant
 morbos. Illa ὥσπερ τὰ πρόβατα
 Stephanus recte separat ab ἔθνη-
 σκον. Non enim dicit Thucy-
 dides, eos mortuos ut oves; sed
 per ministeria contagionem ma-
 li ab aliis ad alios manasse,
 quemadmodum oves malo con-
 tagio vicini pecoris læduntur, ut

ait Poëta. Gloss. ἀφή νοσοῦντος
 προβάτου, contagium. Duk.

3. θεραπείας] νόσου e.

Θεραπείας] Vid. Liv. III. 6.
 WASS.

8. Μεταποιούμενοι] Suidas in
 μεταποιεῖσθαι. μάλιστα οἱ ἀρ. μετ.
 pro ἀντιποιούμενοι. Plato Polit.
 ἡκιστα βασιλικῆς ΜΕΤΑΠΟΙΟΥ-
 ΜΕΝΟΤΣ τέχνης. Hesyeh. με-
 τασκευάζεται, φροντίζει. Dion.
 Halicarn. Antiq. VI. 91. Πόλις
 αὐτῶν ἐξ ἐφόδου ἀντιλαμβάνεται,
 ἐπιβαλλομένων μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ΜΕ-
 ΤΑΠΟΙΕΙΤ' ἸΘΑΙ' τινος ἈΡΕΤΗ' Σ.
 WASS. Tangit hunc locum
 Plutarch. περὶ πολυφιλίας in fin.
 Duk.

9. τοῖς] om. I.

καὶ om. G.

10. οἱ om. g.

ἐξέκαμον F.H.g.h.

11. τοῦ om. N.

κακοῦ νικώμενοι om. C.e.

ὅμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ἀκτιζόντο, διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· δις γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, 5 καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης, μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

* Ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδῇ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἦσον 10 στον τοὺς ἐπελθόντας. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγγραῖς ὥρα ἔτους διαιτωμένων ὁ φθόρος ἐγίγνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις

52.

stiffening with
ὡσεὶ ἐτὸς =

νους. 1. Οἱ διαπεφευγότες] τὸν θάνατον. Τὸν πονούμενον] τὴν ἀσθένειαν. 5. Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ] τῇ ἐνεστώσῃ περιχαρείᾳ. 6. Κούφης] τῆς κουφίζουσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης. 8. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 11. Ὥρα

1. διαφυγόντες 1.

Θνήσκοντα] Pollux III. 104. τὸν δὲ τεθηκότα. male. πονούμενον pro κάμνοντα haud infrequens. v. Hippocratē II. 48. Aphor. et Aristophanem Eip. 820. Wass.

2. καὶ ante αὐτοὶ om. C.

5. τὸ παραχρῆμα A.

7. ἔτι διαφθ.] ἐπιδιαφθ. C.

11. Ὥρα ἔτους] Meursius V. Lection. Atticar. 26. legit ὥρα θέρους, ex auctoritate Galeni, cujus hæc verba refert ex I. 5. περὶ ἐπιφορᾶς πυρετῶν : καθὰ φησιν ὁ Θεουκιδίδης· ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγγραῖς ὥρα θέρους διαιτωμένων ὁ φθόρος κατὰ τὸ σῶμα ἐγίγνετο. Sed si Galenus ad verba Thucydidis potuit addere illa, κατὰ τὸ σῶμα, etiam pro ὥρα ἔτους, quod in Thucydide legerat, potuit scribere ὥρα θέρους, quod eadem significatione dici non ignorabat. Et fortassis etiam consulto ita scripsit, ut

indicaret hoc de æstate accipiendum : quemadmodum et Plutarch. l. d. θέρους ὥρα πολλῶν ὁμοῦ χυδῆν ἐν οἰκίμασι μικροῖς καὶ σκηνώμασι πνιγγραῖς ἠναγκασμένων διαιτᾶσθαι. Nam alioqui ὥρα ἔτους etiam de vere dicitur. Herodian. VIII. 4. τῶν γὰρ ὑπερκειμένων ὀρῶν τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, i. e. ver. quo nives solvuntur; ut in Virgil. I. Georg. 43. Vere novo, gelidus canis quum montibus humor Liquitur. Vid. Heins. c. XIII. Lection. Theocrit. Græv. c. II. Lection. Hesiod. et Spanhem. ad Callim. hymn. in Cerer. v. 124. Sed et ὥρα solum pro vere apud Homer. II. β'. 468. ubi vid. Eustath. p. 256. Δυκ. ἔτους] θέρους Q. cum Galeno (π. ἐπιφορᾶς πυρετῶν I, 5.)

12. ἐγένετο B.g.h.

ἀλλήλους c.

ἀποθνήσκοντες ἕκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία. τὰ τε ἱερά, ἐν οἷς ἐσκήνητο, νεκρῶν πλέα ἦν, αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων· ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν ἐτρέποντο 5 καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. νόμοι τε πάντες συνεταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτρέποντο, σπάνει τῶν ἐπιτηδείων διὰ τὸ συχνοὺς ἤδη προτεθάναι σφίσιν· ἐπὶ πυρᾶς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαν- 10 τες τοὺς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτόν, οἱ δὲ καιομένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες ὄν φέροισιν ἀπήσαν. * πρῶτόν τε ἤρξε καὶ ἐς τὰλλα τῆ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις,

ἔτους] τῆ θέρει δηλονότι. 6. 'Οσίων] ὁσίων οὐδετέρως, ὁσίων θηλυκῶς. Οὐχ ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι (Od. 16, 423). Πάντες] θεοὶ καὶ ἀνθρώπινοι. 8. 'Αναισχύντους] σημειῶσαι· ἀλλοτρίας, ξένας. 11. Τοὺς νήσαντας] τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἐτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα. 13. Πρῶτόν τε ἤρξε] ἀρχὴ γέγονεν. 14. 'Ἐπὶ πλέον] διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθη-

1. θνήσκοντες L.O.P.

2. τοῦ A.B.C.F.K.c.g.h. ceteri τῆ τοῦ.

3. ἐσκήνην L.O. ἐσκήνωντο H.

5. γένοιντο A.B.g.h.

6. Καὶ ὁσίων] Malo ὁσίων, quam ὁσίων ab ὁσία, cujus genitivi mentionem facit Scholiastes: dubium alioqui relinquens utram lectionem præferat. STEPH. Vide Capitolin. in Antonino p. 341. Edit. Var. WASS. Huc pertinent, quæ ad Capitolin. l. d. adnotavit Casaubon. DUK.

ξυνεταράχθησαν C.K.

8. ἐδύνατο A.B.F.G.H.K.L.O. g. ceteri ἠδύνατο.

9. ἐτρέποντο L.O.

τυχνῶς O.P.

10. προστεθάναι d.e.

11. Τοὺς νήσαντας] Aristoph. Lysistr. 269. πυρὰν νήσαντες. Lucian. de Mort. Peregr. p. 560. πυρὰν ὀτιμεγίστην νήσας. Et sic alii: quod Atticorum esse docet Thom. Magist. Νῆσαι πυρὰν λέγουσιν, οὐ συναγαγεῖν, οὐδέ συνθεῖναι. Νῆσαι autem est σωρεῦσαι. Schol. parv. Homeri ad Od. ὁ. 321. Πῦρ τ' εὔ νῆσαι, exponit ξύλα σωρεῦσαι, ἐνεκεν τοῦ πῦρ παῖνσαι. DUK.

νοσήσαντας O.P.b.

12. ἐπιβαλόντες ἀνωθεν L.O.P. e. ἐπιβάλλοντες ἀνωθεν C. ἀνωθεν ἐπιβάλλοντες d.

14. ἐπὶ πλέον τῆ πόλει Q.e.

ἂ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχί- *quasi chon*
 στροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ
 αἰφνιδίως θησικόντων καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων,
 εὐθύς δὲ τὰ κείνων ἐχόντων. ὥστε ταχεῖας τὰς ἐπαυρέσεις
 5 καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἡξίου ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε
 σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν
 προσταλαιπαρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν,
 ἄδηλον νομίζων εἰ πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν διαφθαρήσεται· ὅ
 τι δὲ ἤδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον,
 10 τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. θεῶν δὲ φόβος
 ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπέργε, τὸ μὲν κρίνοντες ἐν
 ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ
 ἀπολλυμένους, τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων
 μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίους ἂν τὴν τιμαρίαν ἀντι- *2^η αὐτῶν-μῆν*
 15 δοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφᾶν
 ἐπικρεμασθῆναι, ἢν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου
 τι ἀπολαῦσαι.

ναίαν τὸ ἐπὶ πλέον κείμενον. 1. Ἀγχίστροφον] ταχεῖαν, ὀξεῖαν, ἐγγυτέραν.
 3. Οὐδὲν πρότερον κεκτημένων] τῶν πενήτων. 4. Τὰς ἐπαυρέσεις] τὰς
 ἀπολαύσεις καὶ ἡδυπαθείας. 7. Τῷ δόξαντι καλῶ] τουτέστι τῇ ἀρετῇ·
 αὕτη γὰρ μετὰ ταιλαιπαρίας γίγνεται. 9. Κερδαλέον] ἐπωφελές. 11.
 Ἀνθρώπων νόμος] ἀνθρωπίνη εἰνομία. 12. Σέβειν] τὸ θεῖον δηλονότι. Ἐν
 ὁμοίῳ] εἶναι δηλονότι. 15. Τὴν ἤδη κατεψηφισμένην] ἀπὸ κοινῆς τὸ δίκην.

1. ἀπέκρυπτε τὸ Α.Ν. ἀπέκρυ-
 πτε τῷ F.H.Q. ἐκρύπτετο K.

4. ἐπαυρήσεις L.O.Q.

5. τε τὰ C.

6. καὶ χρήματα K.

7. προσταλαιπαρεῖν C.K.i.

Προσταλαιπαρεῖν] Προσταλαιπα-
 ρηθεῖς agnoscit Pollux VI. §. 139.
 Noster alibi ἐπιταλαιπαρεῖν lib. I.
 cap. 123. ubi v. Schol. WASS.

8. αὐτῷ I.

ἐλθῆ F.H.N.Q.

9. ἤδη A.F.H.Q.e.h. ἤδη B. ce-
 teri ἤδει.

καὶ om. C.L.O.P.

τὸ] τε K.L.N.O.P.e. τε τὸ C.
 αὐτὸ A.B.C.F.H.I.K.L.N.O.

P.c.d.e. vulgo αὐτὸν.

10. καὶ post τοῦτο om. C.G.L.
 O.P.e.

14. τὴν τιμαρίαν βίους ἂν C.L.O.
 Q. et omisso articulo P. et qui
 βίου habere dicitur e.

54.

* Τοιούτω μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θησκόντων καὶ γῆς ἔξω δουμένης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι,

ἤξει Δωρικὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἀμ' αὐτῷ.

5

ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις, μὴ λοιμὸν ἀνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰκότως λοιμὸν εἰρῆσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, πρὸς ἃ ἔπασχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. ἦν δὲ γε οἴμαί ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος 10 καὶ ξυμβῆ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἄσονται. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν εἰ χρὴ πολεμεῖν ἀνείλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. περὶ μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου, τὰ γι- 15 γνόμενα ἠκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων

λέγει δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ καὶ τὸ ἐλπίζων. 1. Ἐπιέζοντο] "Ομηρος" Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμὸς τε δαμῆ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς (II. 1, 61). 4. Τοῦ ἔπους] ἐκ πιθοχρήστου στίχου. φάσκοντες] σημειῶσαι τὴν σύνταξιν. 18. Ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν] ἤγουν ἄξιον διηγήσεως. Ἐπενείματο] κατέφαγε.

1. μέντοι Q.

2. γῆς] τῆς C.

5. δωρικὸς K.P.Q.e.

7. ἐν τῷ ἔπει] om. L.O. ἐν τῷ ἔπειτα A.B. ἔπει, omissis ἐν τῷ, e. ἐπὶ] ὑπὸ g.

8. εἰκότως om. c.f.

οἱ μὲν γὰρ L.

10. πόλεμὸς ποτε ἄλλος K.

καταλάβοι f.

δωρικὸς C.I.

ὕστερον P.

14. Καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι] Thom. Magist. in βούλομαι τὸ φημί αἰεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα. Θουκ. ἐν τῇ β'. καὶ ἀ. ε. ξ. Duk.

15. οὖν om. g.

16. ἠκαζον C. vulgo εἰκαζον.

εἶναι ὁμοῖα g.

18. ἄξιον καὶ A.B.C.F.H.K.N.

Q.c.e.g.h.i. vulgo ἄξιον καὶ.

τὰ πολυανθρωπώτατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γενόμενα.

* Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδίον, παρ- 55.
 ἦλθον εἰς τὴν Πάραλον γῆν καλουμένην μέχρι Λαυρίου οὗ Peloponne-
 5 τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστὶν Ἀθηναίοις. καὶ πρῶτον μὲν citeriore a-
 ἔτεμον ταύτην, ἢ πρὸς Πελοπόννησον ὄρα, ἔπειτα δὲ τὴν gro, etiam
 πρὸς Εὐβοιάν τε καὶ Ἄνδρον τετραμμένην. Περικλῆς δὲ maritima
 στρατηγὸς ὦν καὶ τότε, περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς devastant
 Ἀθηναίους τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ προ- usque ad
 10 τέρα ἐσβολῇ. * ἔτι δ' αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων, πρὶν εἰς 56.
 τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελο- Interim Pe-
 12 ποννήσῳ παρεσκευάζετο, καὶ ἐπειδὴ ἐτοῖμα ἦν, ἀνήγετο. centum na-
 ἦγε δ' ἐπὶ τῶν νεῶν ὀπλίτας Ἀθηναίων τετρακισχιλίους, vium ex-
 καὶ ἰππέας τριακοσίους ἐν ναυσὶν ἰππαγωγῶις πρῶτον structa, cui
 se adjun-
 gunt quin-
 quaginta

4. Τὴν Πάραλον] τὴν παραθαλάσσιον. Λαυρίου] Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀτ-
 τικῇ, οὗ μέταλλα ἀργύρεια. 8. Στρατηγὸς ὦν καὶ τότε] τινὲς εἰς τὸ ὦν,
 τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. 9. Γνώμην] προαίρεσιν. 10. Αὐτῶν]
 τῶν Λακεδαιμονίων. 12. Παρεσκευάζετο] ἠτοίμαζε.

1. τὴν νόσον] πολοπόννησον K.

2. γινόμενα C.e.

3. ἔτεμον C.

Ἔτεμον] Confer omnino Dio-
 dor. p. 309. d. Wass. Τὸ πεδίον po-
 tius credo scripsisse Thucydidem,
 quam τὸ χωρίον, quod est
 in nonnullis MSS. Erant jam
 olim diversa genera civium, οἱ ἐκ
 τοῦ πεδίου, et οἱ παράλοι. Herodot.
 I. 59. De Paralo vid. Interpre-
 tes Stephani ad Ἀκτὴ et Πάρα-
 λος. Pertinet huc locus Thomæ
 Mag. Οὐ μόνον παράλοιος χώρα, ἀλλὰ
 καὶ παράλος. Θουκυδ. Duk.

πεδίον] χωρίον C.O.P.i.

4. λαυρείου A.B.g.

Λαυρίου ὄρους] Ὄρους omittit
 etiam Suidas in ἀργυροῦν, ubi pro
 οὗ τὰ legit ἔπον ἀργ. prave. Pau-
 san. p. 2. πλέοντι εἰς τὸ πρῶτω Λαύ-

ρίον τε ἐστὶ καὶ νῆσος ἔρημος οὐ με-
 γάλῃ, Πατρόκλου καλουμένη. Wass.
 Λαύριον sine adjectione illa fere
 dicunt veteres. Schol. Aristoph.
 Equit. 361. Λαύριον, at 1091.
 Λαύρειον. Suidas quoque variat.
 Et in Thucyd. VI. 91. Λαυρείου.
 Sed ibi itidem alii Λαυρίου. Duk.

ὄρους οὗ f. ὄρος οὗ d.i.

5. ἀργύρεια C.Q.d.e.g.i.

6. ἢ B.C.c. ἢ P.

τὴν τε πρὸς B.

7. δὲ] τε C.

8. καὶ] τῶν ἀθηναίων N.

μὴ om. K.g.h.

ἐξιέναι c.

11. παραλίαν] περαίαν P.c.f.

γῆν] om. C.i.

ἐπίπλουν ἐν τῇ g.

13. τετρακισχιλίαν P.

Chiorum et
Lesbiorum
naves, Pe-
loponnesi
nonnullas
regiones va-
stat.

τότε ἐκ τῶν παλαιῶν νεῶν ποιηθείσαις· ζυνεστρατεύοντο
δὲ καὶ Χῖοι καὶ Λέσβιοι πεντήκοντα ναυσίν. ὅτε δὲ ἀνή-
γετο ἡ στρατιὰ αὕτη Ἀθηναίων, Πελοποννησίους κατέλι-
πον τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. ἀφικόμενοι δὲ
ἐς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου ἕτεμον τῆς γῆς τὴν πολ- 5
λὴν, καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες ἐς ἐλπίδα μὲν
ἦλθον τοῦ ἐλεῖν, οὐ μέντοι προεχώρησέ γε. ἀναγαγόμενοι
δὲ ἐκ τῆς Ἐπιδάουρου ἕτεμον τὴν τε Τροιζηνίδα γῆν καὶ
τὴν Ἀλιάδα καὶ τὴν Ἑρμιονίδα· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα
ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. ἄραντες δὲ ἀπ' αὐτῶν 10
ἀφίκοντο ἐς Πρασιάς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθα-
λάσσιον, καὶ τῆς τε γῆς ἕτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα
εἶλον καὶ ἐπόρθησαν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπ' οἴκου

7. Προεχώρησέ γε] ἦλθον εἰς τὸ ἐλεῖν τὴν πόλιν. Ἀναγαγόμενοι] ἀναχθέν-
τες. 12. Τῆς τε γῆς ἕτεμον—] μέρος τι. λείπει.

1. τότε πρῶτον g.

νεῶν om. b.

2. Χεῖοι c.

δὴ c.

4. ἐν τῇ om. c.

6. ἐσβαλόντες N. προσβάλλον-
τες C.

μὲν om. L.O.P.

7. ἀναγόμενοι C.L.O.P.f.g.

8. καὶ ἀλιάδα C.e.

9. τὴν om. C.e.

Ἑρμιονίδα Q.d.

Ἑρμιονίδα] Hermione Hero-
doto VIII. 73. Polybio, Xeno-
phonti p. 515. Scylaci Ἑρμιῶν;
favent etiam numi. Agrum τὴν
Ἑρμιονίδα vocat et Pausanias,
cujus temporibus urbs antiqua
eversa erat, nova autem IV. sta-
diis a promontorio sita est. Scri-
ptores post Strabonem Thucyd.
scripturam servant. Photius Lex.
ined. Ἑρμιόνη χωρίον ἄστυλον in Pe-
loponneso, aut civitas, ubi tem-

plum Cereris. Qua Deam pomi-
pa colebant Aristocles apud Æ-
lianum de Animal. Lasus Her-
mionensis apud Athenæum do-
cuere. Templum ibi χθονίας a ri-
ratis expilatatum auctor Plutar-
chus in Pompeio. Idem πορφύ-
ρας Ἑρμιονικῆς in Alexand. memi-
nit. De urbis origine adeas He-
rodot. et Athenæum. Vide item
Suidam v. ἀνθ' Ἑρμιάνος et Ὑπερί-
δος. WASS.

πάντα om. L.O.P. post ταῦτα
ponunt C.e.

11. ἀφίκοντες I.

Πρασιάς] Noster rursus hujus
urbis meminit VII. 18. VIII. 95.
Apud Pausaniam Βρασιαί, atque
ita citat Stephanus. Polybius,
Scylax, Ptolemæus Πρασία scri-
bunt. Sic etiam Eustath. Odys.
ω'. p. 1967. Pluraliter effert Po-
lyænus, ἐν Πρασιάς. Pausaniæ
scriptura mendosa est. WASS.

ἀνεχώρησαν. τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας.

* Ὅσον δὲ χρόνον οἱ τε Πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν τῇ γῆ 57. τῇ Ἀθηναίων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἢ Peloponne-
5 νόσος ἐν τε τῇ στρατιᾷ τοὺς Ἀθηναίους ἐφθειρε καὶ ἐν τῇ sive autem,
πόλει, ὥστε καὶ ἐλέχθη τοὺς Πελοποννησίους δείσαντας sive morbi
τὸ νόσημα, ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ πό- contagio-
λει εἶη, καὶ θάπτοντας ἅμα ἠσθάνοντο, θᾶσσον ἐκ τῆς nem veriti,
γῆς ἐξελθεῖν. τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ πλεῖστόν τε χρόνον sive alia de
10 ἔμειναν καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἕτερον ἡμέρας γὰρ τεσσα- causa, post
ράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῆ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο. quadraginta
ferme dies
in Pelopon-
nesum dis-
cesserunt,

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἀγνων ὁ Νικίου καὶ Κλεόπομ- 58. πος ὁ Κλεινίου, ξυστράτηγοι ὄντες Περικλέους, λαβόντες et Atheni-
τὴν στρατιάν ἤπερ ἐκείνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν εὐθύς classis, ex
15 ἐπὶ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θράκης καὶ Ποτιδαίαν ἔτι πο- Peloponne-
λιορκουμένην, ἀφικόμενοι δὲ μηχανάς τε τῇ Ποτιδαίᾳ so reversa,
προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἐλεῖν. προὔχῳρει cum in Ma-
δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως οὔτε τᾶλλα τῆς πα- cedoniam,
duce Agno-
ne, conten-
disset, malo
morbi etiam
illuc dissi-

5. Τῇ στρατιᾷ] τῇ περὶ τὴν Πελοπόννησον. 8. Θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελ-
θεῖν] εἰ δὲ τις εἶπη, καὶ πῶς αὐτοὺς οὐκ ἐφόνευον; λέγομεν ὅτι ἀσεβὲς
τοῦτο ἐνόμιζον. 9. Ταύτῃ] τῇ δευτέρᾳ δηλονότι. 12. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέ-
ρουσ] μετάβασις. 15. Πολιορκουμένην] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 17.
Προὔχῳρει] προέκοπτεν. 18. Αὐτοῖς] τοῖς πολιορκουμένοις. Ἡ αἵρεσις] ἡ

Aristoph. Pac. 241. Ἰὼ Πρασιαὶ
τρισάθλιαι. Duk.

1. ἀνεχώρουν d.i.
3. δὲ] τε K.c.f. δέ τε A.B.H.
g.h.
τε om. A.B.G.H.K.c.d.f.g.h.i.
ἦσαν om. d.

4. τῇ ἀθ. B.C.H.K.c.d.f.g.h.
i. τῇ τῶν ἀθ. I. ceteri τῶν ἀθ.
6. ἐπίχθη P.
8. καὶ θάπτοντας] καθάπτοντας
d.e.
θᾶπτον C.L.O.P.e.

ἐκ om. L.O.P.

10. ἔμειναν A.B.g.

ἅπασαν Q.

12. Ἀγνων] Ἀθηναίους δεδαπανη-
κότας εἰς τὴν πολιορκίαν ait Diodorus
p. 310. d. πλείων τῶν χιλίων ταλάν-
των. v. Nostrum II. 70. Wass.

λέοπομπος c.

13. Ξυστράτηγοι C.K.c.

15. τοὺς ἐν τῇ θράκῃ L.O. τῆς
ἐπιθρακῆς c.

16. τε om. d.

18. ἄλλα e.

pato, infecta re, domum rediit.

ρασκευῆς ἀξίως· ἐπιγενομένη γὰρ ἡ νόσος ἐνταῦθα δὴ πᾶν ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους, φθείρουσα τὴν στρατιάν, ὥστε καὶ τοὺς προτέρους στρατιώτας νοσῆσαι τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς ζῦν Ἀγνωνι στρατιᾶς, ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνω ὑγιαίνοντας. Φορμίων δὲ καὶ οἱ ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι οὐκέτι ἦσαν περὶ Χαλκιδέας. ὁ μὲν οὖν Ἀγνων ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τετρακισχιλίων ὀπλιτῶν χιλίους καὶ πενήτηντα τῇ νόσῳ ἀπολέσας ἐν τσσαράκοντα μάλιστα ἡμέραις· οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται κατὰ χάραν μένοντες ἐπολιόρκουν τὴν Ποτίδαιαν. 10

59. His malis urgentibus, Atheniensis Pericli, tamquam eorum auctori, vehementer irati, legatos mittunt ad Peloponnesios de pace; sed frustra. Pericles autem, qui hanc populi inconstantiam providerat, concione advocata,

* Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εἰ Ἀθηναῖοι, ὡς ἢ τε γῆ αὐτῶν ἐτέμνητο τὸ δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωοντο τὰς γνώμας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτία εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς 15 περιπεπτωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὠρμητο ζυγχωρεῖν. καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτοὺς ἄπρακτοι ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιούοντας ἄπερ 20 αὐτὸς ἠλπίζε, ζύλλογον ποιήσας (ἐτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσύναι τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς

πόρθησις. 1. Ἐνταῦθα] εἰς τὴν Ποτίδαιαν. 9. Οἱ δὲ πρότεροι] οἱ μετὰ Καλλίου δηλονότι. 13. ἠλλοίωοντο] μετεβλήθησαν. 17. Ξυγχωρεῖν] ἐνδιδόναι. 22. Ἀπαγαγὼν] ἀποστήσας.

1. ἀξίου P.
 - γὰρ] δὲ L.
 3. καὶ πρὸς τοὺς i.
 - νοῆσαι C.
 4. σὺν B.H.K.c.h.i.
 5. καὶ om. P.
 7. ἀνεχώρησε ταῖς ναυσὶν εἰς C.L.
- O.P.e.
11. Μετὰ—ἐγένοντο] D. Halic.

- p. 143. 6. WASS.
12. αὐτοῦ c.
14. μὲν om. Dionysius.
16. περιπεπτωκότες f.
17. πρέσβεις αὐ τινὰς d.i.
ὡς] πρὸς Dionysius.
18. ἐγίνοντο Q.
δὲ C.e.
καθεστηκότες C.I.e.

γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον καὶ ἀδέεστερον καταστήσαι.
παρελθὼν δὲ ἔλεξε τοιάδε.

- * “ ΚΑΙ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς ἐμὲ 60—64.
“ γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας), καὶ ἐκκλη- animos ci-
5 “ σίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομήσω καὶ reconcili-
“ μέμφομαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς are, a peri-
“ ξυμφοραῖς εἴκετε. ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι πόλιν πλείῳ sentibus a-
“ ξύμπασαν ὀρθομένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ’ gravescentibus firm-
“ ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλ- are conatus
30 “ λομένην. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ’ ἐαυ- est.
“ τὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος αὐδὲν ἦσσαν ξυναπόλ-
“ λυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχοῦσῃ πολλῶ μᾶλλον
“ διασώζεται. ὁπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας ξυμφορὰς
“ οἴα τε φέρειν, εἰς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος,
15 “ πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ, καὶ μὴ ὁ νῦν ὑμεῖς

3. Καὶ προσδεχομένῳ] ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Καὶ προσδεχομένῳ μοι] καὶ προσδοκήσαντί μοι γεγένηται εἰς ἐμὲ τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν. οἷον οὐκ ἀνέλπιστα εἰς ἐμὲ τὰ παρίστα γεγένηται αἰτιήματα, ἀλλὰ καὶ ἦδη ταῦτα προσδεχομένῳ, ἀφ’ οὗ πολεμεῖν συνεβούλευσα Λακεδαιμονίοις, γεγένηται] καὶ διὰ τοῦτο συνήγαγον ἐκκλησίαν, ὅπως, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς τύχαις εἴκετε, ὑπομήσω. 4. Αἰσθάνομαι] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, κοινῶς καὶ Ἀττικῶς. 7. Ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. 13. Πόλις μὲν τὰς ἰδίας]

2. παρελθὼν δὲ A.B.C.H.K.
L.N.O.P.Q.e.g.i. cum Tusano.
vulgo καὶ παρελθὼν.

3. Καὶ προσδ.—εἴκετε.] Di-
onys. Halic. p. 158. Deinde,
ibidem, Ἐγὼ—διασώζεται. WASS.
Aristides Rhetor, quum in ora-
tione quadam aliquanto glorio-
sius de eloquentia sua prædicasse
visus fuisset, inter alia etiam Pe-
riclis exemplo se defendit. Ora-
tion. tom. III. p. 950. Duk.

ἐς] εὔ K. omisso pronomine.
ἐμὲ A.B.H.N.O.g.h. cum Di-
onysio p. 923. vulgo με.

4. αἰσθόμενος L.O.

ἐκκλησίας i.

6. μέμφομαι K. vulgo μέμψομαι.
εἴ τι] ὅτι b.c.

ἢ ταῖς] εἰ ταῖς B.h.

7. ἠγοῦμαι] Huc spectat Hi-
erocles apud Stobæum p. 229.
20. WASS.

πλείῳ A.B.H.K.N.d.g.h.i. cum
Dionysio: om. c. ceteri πλείῳ.

10. τὸ om. g.

12. Κακοτυχῶν] Agnoscit Pol-
lux III. 99. Κακοτυχῆς Euripides.
WASS.

14. ἐκείνης] ἰδίας G.

“ δρᾶτε, ταῖς κατ’ οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι
 “ τοῦ κοινῷ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε, καὶ ἐμέ τε τὸν πα-
 “ ραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς οἱ ξυνέγνωτε δι-
 “ αἰτίας ἔχετε. καίτοι ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὅς
 “ οὐδενὸς οἴομαι ἦσσαν εἶναι γυνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ 5
 “ ἐρμηνεύσαι ταῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσ-
 “ σων. ὁ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ
 “ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμῆθη· ὅ τ’ ἔχων ἀμφοτέρα, τῇ δὲ πόλει
 “ δύσνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰκείως φράζοι· προσόντος
 “ δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικαμένου, τὰ ζύμπαντα 10
 “ τούτου ἐνὸς ἂν πωλοῖτο. ὥστ’ εἰ μοι καὶ μέσως ἡγού-

ιδίας νῦν οὐχὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὰς τῶν καθ’ ἕκαστον ἀνθρώπων καὶ μερικὰς
 δυστυχίας. 1. Ταῖς κατ’ οἶκον] ταῖς ἑαυτῶν καὶ μερικαῖς. Πεπληγ-
 μένοι] παραφερόμενοι. 2. Ἀφίεσθε] ἀμελεῖτε. 3. Οἱ ξυνέγνωτε] με-
 τέσχετε τῆς παραινέσεως, διαγνόντες. 4. Καίτοι ἐμοὶ] παραγραφικὸν ἐν
 δεινότητι. τέσσαρα δεῖ, κατὰ Θουκυδίδην, τὸν ἀγαθὸν ἔχειν ἄνδρα, νοεῖν μὲν
 τὰ δέοντα, φράζειν δὲ δύνασθαι τὰ νοηθέντα καλῶς, φιλόπολιν τε εἶναι, καὶ
 τέταρτον, κρείσσω χρημάτων. τὸ γὰρ νικᾶσθαι χρήμασι πᾶσαν καὶ ῥήτορας
 καὶ πολίτου καὶ ἰδιώτου καὶ ἀρχοντος ἀρετὴν ἀφανίζει. Τοιοῦτῳ ἀνδρὶ]
 ἦγον μεγάλην. Ὅς οὐδενὸς οἴομαι ἦσσαν] ῥητορείαν ἐναντῶ μαρτυρεῖ. 10.
 Τοῦδε] τῆς εὐνοίας. 11. Καὶ μέσως] μετρίως.

1. πραγίαις P.

2. ἐφίεσθε L.O.P. ἐφίεσθαι e.
ἀφίεσθαι M.d.f.g.

ἐμέ τε τὸν A.B.H.K.N.c.h. ce-
teri ἐμέ τὸν.

3. ὁ C.

4. Καίτοι—κρείσσω] Enarra-
tor Hermogenis eadem hæc lau-
dans perperam legit ἡττων εἰμί.
quem corrige. Confer eundem
p. 75. et nostri imitatore Demosthenem de Coron. p. 355.
Ed. Genev. WASS. Lucian. de
Saltat. p. 800. Καὶ ὅπερ ὁ Θουκυ-
δίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη, ἐπαι-
νῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τοῦ ὀρχη-
στοῦ ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον εἴη, γυνῶ-
ναί τε τὰ δέοντα, καὶ τοῦ ἐρμηνεύσαι
αὐτά. DUK.

5. οἴομαι ἦσσαν A.B.G.H.K.
Q.c.f.g.h.i. cum Dionysio : vul-
go ἦσσαν οἴομαι.

6. Φιλόπολις] Τὸ ἦθος addit Pol-
lux IX. 26. tanquam e Thuc.
usi Isocrates, Plato, Aristoph.
et Noster infra non semel. Wass.
Ulpian. in Oration. Demosth.
de Pace p. 41. Ποιεῖται σύστασιν
τοῦ οἰκείου προσώπου, ὅποιον ὁ ῥήτωρ
ὁ Περικλῆς παρὰ Θουκυδίδη ποιεῖται,
ὅτι καθαρὸς παντὸς λήμματος καὶ
ἀδαρδοκίχως δημηγορεῖ. DUK.

8. καὶ εἰ A.B.C.F.G.H.c.e.f.g.
εἰ om. K.

δὲ om. i.

9. τι] τὰ d.i.

10. τοῦδε] τοῦ K.

11. πωλοῖτο Q. ἀπολοῖτο g.

κατ. II. 1.
 ημιστ
 ee, τῆ
 εὐνοία +

“ μνοι μάλλον ἐτέρων προσεῖναι αὐτὰ πολεμεῖν ἐπει-
 “ σθητε, οὐκ ἂν εἰκότως ἦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φεροί-
 “ μην. * καὶ γὰρ οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται τᾶλλα εὐ-
 “ τυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν
 5 “ ἢ εἴξαντας εὐθύς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαν-
 “ τας περιγενέσθαι, ὁ φυγῶν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάν-
 “ τος μεμπτότερος. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ
 “ ἐξίσταμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν
 “ πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις,
 10 “ καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης
 “ μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν
 “ αἴσθησιν ἐκάστω, τῆς δὲ ἀφελείας ἀπεστίν ἔτι ἡ δῆλω-
 “ σις ἀπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ
 “ ὀλίγου, ἐμπεισούσης ταπεινῆ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτε-
 15 “ ρεῖν ἂ ἐγνώτε. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ
 “ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον·
 “ ὁ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ τὴν νό-
 “ σον γεγένηται. ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας,
 “ καὶ ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους, χρεῶν

61.

ο = παρέχει
 ὑπερεστίν
 τοῦ δουλοῦ κεα
 § 50
 ολίγοι = μνη

1. Μάλλον ἐτέρων] λείπει ὁ δὲ σύνδεσμος, ἢ ἢ, μάλλον δὲ ἐτέρων. μέσως δὲ εἶπε καὶ οὐ σφόδρα, διὰ τὸ φορτικόν. 3. Οἷς μὲν αἵρεσις] κατὰ κοινοῦ τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ νοῦς, φησὶν ὅτι ἀφρονές εἰσιν οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες καὶ πολεμεῖν αἰρούμενοι. 5. Τοῖς πέλας] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 6. Περιγενέσθαι] νικῆσαι, τῶν ἐχθρῶν δηλονότι. 7. Καὶ οὐκ ἐξίσταμαι] ὧν παρήνεσα. 9. Ἀκεραίοις] ἀζημίαις. 11. Ὀρθὸν] ἀληθῆ. Ἔχει ἤδη] παρέχει. 19. Ἀντιπάλοις] ἀντὶ τοῦ παραπλησίαις, τῷ μεγέθει τῆς πόλεως ἴσαις. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ

2. τοῦ γε A.B.C.F.G.H.K.L.

O.c.d.e.g.h.i. vulgo γε τοῦ.

7. καγὰ δ. i.

ὁ om. P.

8. μεταβέβλησθε F.

9. μεταβαλεῖν I.L.O.P.

12. ἔτι] ἤδη g.

13. ἀπασι om. C.I.e.

14. ἐγκρατεῖν O.

15. Δουλοῖ—δρεγόμενον] Dionys.

Halicarn. p. 931. WASS.

τὸ ἀπροσδ. καὶ αἰφν. c.f. τὸ αἰφν.

καὶ τὸ ἀπροσδ. Dionysius.

16. συμβαῖνον f.

17. ἡμῖν A.B.C.K.L.O.c.d.e.h.

“ καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, καὶ
 “ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζεῖν (ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δι-
 “ καιοῦσι τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι ὅστις μα-
 “ λακία ἐλλείπει, καὶ τῆς μὴ προσηκούσης μισεῖν τὸν
 “ θρασύτητι ὀρεγόμενον), ἀπαλγήσαντας δὲ τὰ ἴδια τοῦ 5
 62. “ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι.) * τὸν δὲ πόνον
 “ τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένηταί τε πολὺς καὶ οὐδὲν
 “ μάλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα,
 “ ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς
 “ αὐτὸν ὑποπτευόμενον, δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὅ μοι δο- 10
 “ κείτε οὐτ’ αὐτοὶ πῶποτε ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν με-
 “ γέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν, οὐτ’ ἐγὼ ἐν ταῖς πρὶν λόγοις·
 “ οὐδ’ ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσ-
 “ ποίησιν, εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἶκος

τὰ φρονήματα ἔχειν. 1. Ὑφίστασθαι] ἀμετακινήτους εἶναι. 2. Τὴν
 ἀξίωσιν] τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. Ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι] ὁμοίως οἱ
 ἄνθρωποι ἀξιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ὅστις ἐν μαλακία ἐλλείπει τῆς ἐνυπαρχούσης
 δόξης, καὶ μισεῖν τὸν ἐν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσηκούσης. 5.
 Ἀπαλγήσαντας] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρεῶν. τὸ δὲ ἀπαλγήσαντας ἀντὶ τοῦ παυ-
 σαμένουσιν ἀλγεῖν, ὥσπερ τὸ ἀπολοφύραμενοι. 9. Ὀρθῶς] ἀληθῶς. 10. Τόδε]
 τὸ ῥηθησόμενον. 13. Τὴν προσποίησιν] τὴν ἀπαγγελίαν. 14. Καταπεπληγ-

1. καὶ ξυμφορὰς τὰς μεγίστας K.
 f. καὶ τὰς ξυμφορὰς Dionysius.

Ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις] Ὑφί-
 στασθαι hac significatione et da-
 tivo et accusativo jungitur: sed
 Thucydides etiam alibi ei accu-
 sativum addit, IV, 59. Οἱ δὲ τοὺς
 κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι. Et
 sic etiam alii probati Scriptores.
 Itaque recepta scriptura hujus
 loci non nisi numero librorum
 Msstorum vincit eam, quæ in
 Gr. et Dionys. Halic. est. Duk.

3. εἴ τις L. ὅστις ἂν Dionysius,
 qui mox ἐλλείπη.

5. Ἀπαλγήσαντας] Agnoscit

Suidas h. v. Cæterum ἀπολοφύρο-
 μαί Xenophon Ἑλλήν. I. Wass.
 Accusativos in principio sequen-
 tis periodi, τὸν δὲ πόνον, Portus recte
 interpretatur περὶ τοῦ πόνου. Plu-
 ra hujus generis suppediabant
 Stolberg. cap. IX. de Solæcism.
 et Barbarismis &c. Perizon. ad
 Ælian. II. 13. et Interpretes
 Actor. Apostol. ad X. 36. Duk.

δὲ χρεῶν τὰ c.

7. τε om. c.f.

9. ἐπέδειξα correctus G.

12. πρὶν λόγοις] πρόσθεν λόγοις f.
 προλόγοις c.

13. τὴν om. L.O.

“ ἑώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ζυμμάχων μόνον ἄρχειν, ἐγὼ
 “ δὲ ἀποφαίνω δύο μερῶν τῶν ἐς χρήσιν φανερῶν, γῆς
 “ καὶ θαλάσσης, τοῦ ἑτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους
 “ ὄντας, ἐφ’ ὅσον τε νῦν νέμεσθε καὶ ἦν ἐπὶ πλέον βουλη-
 5 “ θήτε· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ
 “ τοῦ ναυτικοῦ πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει
 “ οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. ὥστε οὐ κατὰ
 “ τὴν τῶν οἰκιστῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν, ὧν μεγάλων νομί-
 “ ζετε ἐστερηῆσθαι, αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· οὐδ’ εἰκὸς
 10 “ χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ κήπιον καὶ ἐγ-
 “ καλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλι-
 “ γωρῆσαι, καὶ γινῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἣν ἀντιλαμβα-
 “ νόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψο-
 “ μένην, ἄλλων δ’ ὑπακούσασι καὶ τὰ προσεκτημένα
 15 “ φιλεῖν ἐλασσῶσθαι, τῶν τε πατέρων μὴ χείρους κατ’
 “ ἀμφοτέρα φανῆναι, οἱ μετὰ πόνων καὶ οὐ παρ’ ἄλλων
 “ δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι διασώσαντες πα-
 “ ρέδοσαν ἡμῖν αὐτά (αἰσχίον δὲ ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι ἢ

μένους] καταπεπτακώτας τῷ φόβῳ. 2. Τῶν ἐς χρήσιν] τὸ γὰρ πῦρ καὶ
 ὁ ἀήρ οὐ τοσοῦτον εἰσιν εἰς χρήσιν φανερά· κοινὰ γὰρ πᾶσι. Φανερῶν] ἄν-
 ταν δηλονότι. 5. Οὐκ ἔστιν ὅστις] οὐδεὶς. 7. Ἐν τῷ παρόντι] ἡγουν
 ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ. 9. Αὕτη ἡ δύναμις] τῆς πόλεως ἢ θαλασσοκρατία·
 ἀλλὰ μείζων δηλονότι. 10. Αὐτῶν μᾶλλον] ἢ τὸν πόλεμον, ἢ τὴν τῆς χρείας
 ἀφαίρεσιν. Ἡ οὐ κήπιον] τὸ ἢ οὐ ἀντὶ τοῦ ἀλλά, οἶον, ἀλλὰ κήπιον καὶ
 ἐγκαλλώπισμα πλούτου, ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς θαλάσσης. ἄλλοι δὲ τὸ κή-
 πιον εἶδος κορυῆς φασίν, οὕτως ὀνομαζομένης. κατὰ κοινῶν δὲ τὸ εἰκὸς ἔστιν.
 14. Ἄλλων δ’ ὑπακούσασιν] ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. 16. Φανῆναι] μετέρχεται ἐπὶ

1. μόνων G.K.
 2. φανερωῶς P.
 4. ἦν om. B.h.
 πλείον H.K.i.
 6. κωλύσει post παρόντι ponunt
 C.e.
 7. ἄλλο om. c.
 ἔθνος ἀνθρώπων τῶν C.I.L.O.P.e.
 9. αὐτὴ A.I.L.O.
 10. αὐτὴν G. αὐτῶν inter ver-

- sus g.
 ἢ] καὶ K.
 οὐκ ἦπιον A.F.I.K.M.P.g.h.
 καὶ ἐν ἐγκαλλ. K.
 14. τὰ] καὶ F.P. om. L.O.
 προσεκτημένα A.B.C.H.g. προ-
 εκτημένα K. προκεκτημένα I.L.O.
 M.e.
 18. ὑμῖν A.B.C.I.b.c.f.g.h.

" κτωμένους ἀτυχήσαι), ιέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε μὴ
 " φρονήματι μόνον ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. αὔχημα
 " μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχῶς καὶ δειλῶ τινὶ
 " ἐγγίγνεται, καταφρόνησις δὲ, ὅς ἂν καὶ γνώμη πι-
 " στεύη τῶν ἐναντίων προέχειν· ὃ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν 5
 " τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρ-
 " φρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται, ἐλπίδι τε ἤσσον πι-
 " στεύει, ἧς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἢ ἰσχύς, γνώμη δὲ ἀπὸ τῶν
 " ὑπαρχόντων, ἧς βεβαιότερα ἢ πρόνοια. * τῆς τε πό-
 " λεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν, ὥπερ 10
 " ἅπαντες ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πό-
 " νους, ἢ μὴδὲ τὰς τιμὰς διώκειν· μὴδὲ νομίσαι περὶ
 " ἐνὸς μόνου, δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλ-
 " λὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ
 " ἀπήχθεσθε. ἧς οὐδ' ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ 15
 " τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιῶς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζε-
 " ιστε

τὸ δίκαιον. 2. Αὔχημα] τὸ φρόνημα αὔχημα φησίν. 3. Ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυ-
 χούς] ἀπὸ ἀλόγου εὐτυχίας. 4. Καταφρόνησις δὲ] λείπει ἐκεῖνο. 5. Καὶ τὴν
 τόλμαν] ἢ σύνταξις, καὶ τὴν τόλμαν ἢ ξύνεσις παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης.
 8. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει. 9. Ἡ πρόνοια] ἢ πρόγνωσις.
 10. Τῷ τιμωμένῳ] τῇ τιμῇ τῆς πόλεως. Ὡπερ] ὃ τινὶ τῷ τιμωμένῳ τῆς
 πόλεως, ταυτέστι τῇ ἡγεμονίᾳ. Ἄλλως. τῇ δόξῃ τῆς πόλεως, ἢ ἀγάλλεσθε,
 καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. 14. Ἐν τῇ ἀρχῇ] ὄντες δηλονότι. 15. Ἀπήχθε-

1. Ἴέναι—πρόνοια] Dionys. Ha-
 lic. pag. 159. Wass. Pleraque
 in hac periodo reprehendit Dio-
 nysius: illa autem, ἧ τε τόλμα,
 ἣν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ
 τοῦ ὑπέρφρονος ὀχυρωτέραν παρέχε-
 ται Heracliti tenebris obscuriora
 esse dicit. Aristides tom. III.
 pag. 652. ex memoria laudat:
 ἰέναι δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μὴ μοι
 φρονήματι μ. ἀ. κ. κ. Ubi datus
 μοι, etsi sæpe alibi πλεονάζει, in-
 concinne poni videtur. Duk.

ὁμόσε καὶ ἀμίνεσθαι μὴ Diony-

sius p. 928. ὁμόσε καὶ μὴ Q.

2. αὔχημα] φρόνημα Dionysius.

3. ἀπὸ] ὑπὸ Dionysius.

καὶ ante δειλῶ om. e.

4. ἂν om. K.

5. περιέχειν C.

7. ὀχυρωτέραν B.N.g.h. cum
Dionysio.

10. ὃ ὑπὲρ ἅπαντας A.B.e.f. cum
Dionysio: ὥπερ ἅπαντες I.c.

12. νομίσαι I.

15. ἔτι om. G.

16. ἀνδραγαθίζεσθαι P.

- “ ται· ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν, ἣν λαβεῖν μὲν
 “ ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον. τάχιστ’ ἂν
 “ τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἐτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν,
 “ καὶ εἴ που ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν· τὸ
 5 “ γὰρ ἀπραγμον οὐ σώζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου
 “ τεταγμένον, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει συμφέρεи ἀλλ’ ἐν
 “ ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν. * ὑμεῖς δὲ μῆτε ὑπὸ τῶν 64.
 “ τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε, μῆτε ἐμὲ δι’ ὀργῆς ἔχετε,
 “ ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν, εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ
 10 “ ἐναντίοι ἔδρασαν ἅπερ εἰκὸς ἦν μὴ ἐβελησάντων ὑμῶν
 “ ὑπακούειν, ἐπιγεγένηται τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἢ
 “ νόσος ἥδε, πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσ-
 “ στον γεγενημένον. καὶ δι’ αὐτὴν οἶδ’ ὅτι μέρος τι μᾶλ-
 “ λον ἔτι μισοῦμαι, οὐ δικαίως, εἰ μὴ καὶ ὅταν παρὰ
 15 “ λόγον τι εὖ πράξῃτε ἐμοὶ ἀναθήσετε. φέρειν τε χρὴ τὰ
 “ τε δαιμόνια ἀναγκαίως τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀν-
 “ δρείως· ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῆδε τῆ πόλει πρότερόν τε
 “ ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῆ. γινῶτε δὲ ὄνομα μέγιστον
 “ αὐτὴν ἔχουσαν ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τὸ ταῖς ξυμ-
 20 “ φοραῖς μὴ εἶκειν, πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόρους

σθε] ταῖς ἄλλοις δηλονότι. 3. Οἱ τοιοῦτοι] οἱ ἀπράγμους. 7. Ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν] τῶν συμβουλευόντων τὸ ἀπραγμον. 8. Παράγεσθε] ἀπατάσθε. 12. Ἐλπίδος κρεῖσσον] ὑπὲρ ἐλπίδα.

2. δοκεῖ ἄδικον C.
 3. τε] ποτε B.g.
 4. Τὸ γὰρ—τεταγμένον] Stobæus pag. 87. In hanc sententiam plura apud Dionem XXXVIII. p. 84. d. Jul. Cæsar. WASS.
 5. μὴ om. e.
 7. ἀσφαλῆς K.
 8. παραγένεσθε B.h.
 10. ἐναντίοι] πολέμιοι i.
 11. ἐπακούειν C.
 ἐπεὶ γεγένηται C.b.c.

12. ἐλπίδων I.L.O.P.Q.e.
 14. ἔτι om. e.
 παράλογόν H.K.M.N.g.
 15. φέρειν δὲ L.O.e. conjunctivonem om. c.
 Φέρειν] Confer Demosth. Conron. 355. WASS.
 16. πολέμων P.e.
 17. τε post πρότερον om. N.
 18. ἦν] ἦ C.
 19. ἅπασιν C.L.O.P.e.

" ἀναλωκένας πολέμῳ, καὶ δύναντι μεγίστην δὴ μέχρι
 " τοῦδε κερτημένῃ, ἧς ἐς αἰδίων τοῖς ἐπίγιγνομένοις, ἦν
 " καὶ νῦν ὑπενωμέν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἔλασ-
 " σοῦσθαι), μνήμη καταλείψεται, Ἑλλήνων τε ὅτι
 " Ἕλληνες πλείστων δὴ ἤρξασμεν, καὶ πολέμοις μεγί- 5
 " στοῖς ἀντέσχομεν πρὸς τε ζῦμπαντας καὶ καθ' ἑκά-
 " στους, πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην
 " ὠκῆσαμεν. καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ'
 " ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δὲ
 " τις μὴ κέρηται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπη- 10
 " ροὺς εἶναι ἐν τῷ παρόντι πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἔτε-
 " ροὶ ἑτέρων ἤξιώσαν ἄρχειν· ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ
 " ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος μὲν γὰρ
 " οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει, ἢ δὲ παραυτίκα τε λαμπρότης
 " καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἀείμνηστος καταλείπεται. 15
 " ὑμεῖς δὲ ἐς τε τὸ μέλλον καλὸν προγόντες, ἐς τε τὸ αὐ-
 " τίκα μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφοτέρω κτήσα-
 " σθε, καὶ Λακεδαιμονίοις μῆτε ἐπικηρυκεύεσθε μῆτε ἐν-
 " δήλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνους βαρυνόμενοι, ὡς οἴτινες

1. Ἀναλωκένας] ἀπὸ κοινῆς τὸ γινώτε. 2. ἧς] τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη κατα-
 λείψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ἦν καὶ νῦν ὑπενωμέν ποτε] ἐάν
 ποτε καὶ ὑποχαλάσωμεν καὶ πταίσωμεν. 8. Καίτοι ταῦτα] τρεῖς κριτὰς
 ὑποτίθεται τῶν πραγμάτων. 12. Τὸ ἐπίφθονον] τὸ ἐπίζηλον. 13. Μῖσος
 μὲν γὰρ] διαλύεται γὰρ ἢ θανάτῳ ἢ ἄλλῳ τινί. 19. ὡς οἴτινες] τὸ ὡς

2. τοῖς om P.
 3. νῦν μὴ ὑπενω. N.
 4. καταλείψεται P.
 5. πλείστον C.L.Q.
 ἢ δὴ G.

7. τε om g.
 8. ἠκίσαμεν P.Q.
 μέμψοιτ' H.Q.

9. καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει
 C.I.L.O.P.

12. Ὅστις—βουλεύεται] Plu-
 tarch. Moral. p. 73. Et ibi cum

MS. legendum μέζω, pro μεί-
 ζονα, et γινώσκων. Huic etiam
 spectat p. 535. Pindarus, quem
 sequi videtur P. I. 162. Ἀστῶν δ'
 ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει, μάλιστ'
 ἐσθλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. Ἄλλ' ὁμῶς,
 κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. WASS.

13. μὲν om. B.F.K.N.Q.g.h.i.
 14. τε om. L.
 16. κακὸν P.
 18. ἐπικηρυκεύεσθε I.

“ πρὸς τὰς ζυμφορὰς γνώμη μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔρ-
 “ γὰρ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὔτοι καὶ πόλεων καὶ
 “ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσιν.”

* Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους 65.
 5 τῆς τε ἐπ’ αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων Publice qui-
 δειῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. οἱ δὲ δημοσία μὲν τοῖς λό- dem Athe-
 γοις ἀνεπέειθοντο, καὶ οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐτι- nienses Pe-
 ἐπεμπον ἔς τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὠρμήντο, ἰδίᾳ δὲ τοῖς ricli obse-
 παθήμασιν ἐλυποῦντο, ὁ μὲν δῆμος ὅτι ἀπ’ ἐλασσόνων quuntur,
 10 ὀρμώμενος ἐστέρητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοὶ καλὰ κτή- sed priva-
 ματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελέσι tum eum
 κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες, τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον odio hab-
 ἀντ’ εἰρήνης ἔχοντες. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ζύμπαντες bent, mul-
 ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες αὐτὸν, πρὶν ἐζημίωσαν χρήμα- taque affi-
 15 σιν. ὕστερον δ’ αὖθις οὐ πολλῶ, ὅπερ φιλεῖ ὄμιλος ποιεῖν, ciunt, sed
 στρατηγὸν εἴλοντο καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, imperium
 ὧν μὲν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει, ἀμβλύτεροι ἤδη summum
 ὄντες, ἃν δὲ ἡ ζύμπασα πόλις προσεδεῖτο, πλείστου denuo ei
 ἄξιον νομίζοντες εἶναι. ὅσον τε γὰρ χρόνον προύστη τῆς tradunt.
 ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ. 5. Ἐπ’ αὐτὸν] κατ’ αὐτοῦ. 6. Τὴν γνώμην] τὸν σκο- Belli annos
 πὸν ἐκέλευον. 10. Οἱ δὲ δυνατοὶ] οἱ τῶν πλούτων δυνάμενοι. 18. Προσεδεῖτο] duo et sex
 menses vix-
 it. Thucy-
 didis de eo
 iudicium
 honorifi-
 cum, et cum
 successori-
 bus ejus
 compara-
 tio.

4. τοιαῦτα μὲν ὁ ἰ.

5. ἐπ’] ἐς L.O.P.

Ἐπ’ αὐτὸν ὀργῆς] Thucydides saepe ἐπὶ cum accusativo pro κατὰ ponit: ob quam causam, et quia etiam alii Scriptores Attici ita loquuntur, Henr. Stephan. Append. ad Script. de Dial. p. 123. hoc Atticum genus loquendi esse putat. Duk.

7. τοὺς om. g.e.

ἔτι om. B.e.

8. μᾶλλον om. P.

14. αὐτὸν om. L.

Ἐζημίωσαν] Ὀγδοήκοντα τα-

λάντοις, inquit Diodor. pag. 310.

b. vid. Aristoph. Acharn. 32.

Wass. Respicit ad hunc locum

Aristides tom. III. pag. 401.

Duk.

15. ὁ ὄμιλος K.

17. Ἀμβλύτεροι] Confer Plu-

tarch. Pericl. p. 171. Periclem

μεγαλοπρεπῶς σοφὸν vocat Plato

p. 425. filios non laudat. Wass.

18. ζύμπασα ἢ A.F.G.H.K.Q.

d.g.h.i.

19. ἄξια L.O.

Ὅσον τε γὰρ — ὁ ἐς Σικελίαν

πλοῦς] Hæc e Thucydide descrip-

πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο καὶ ἀσφαλῶς διε-
 φύλαξεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐκείνου μεγίστη· ἐπεὶ τε
 ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνούς
 τὴν δύναμιν. ἐπεβία δὲ δύο ἔτη καὶ μῆνας ἕξ· καὶ ἐπει-
 δὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἢ ἐς 5
 τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ ἡσυχάζοντας τε καὶ τὸ ναυτικὸν
 θεραπεύοντας καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπικταμένους ἐν τῷ πολέμῳ
 μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας ἔφη περιέσεσθαι· οἱ δὲ ταῦ-
 τά τε πάντα ἐς τὸναντίον ἔπραξαν, καὶ ἄλλα ἔξω τοῦ
 πολέμου, δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς ἰδίας φιλοτιμίας καὶ 10
 ἴδια κέρδη, κακῶς ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ζυμμά-
 χους ἐπολίτευσαν, ἃ κατορθούμενα μὲν τοῖς ἰδιώταις τιμῇ
 καὶ ὠφελία μᾶλλον ἦν, σφαλέντα δὲ τῇ πόλει ἐς τὸν
 πόλεμον βλάβη καθίστατο. αἴτιον δ' ἦν ὅτι ἐκεῖνος μὲν
 δυνατὸς ὦν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε 15

χρεῖαν εἶχε. 4. Τὴν δύναμιν] τὴν ἰσχὺν τοῦ πολέμου. 5. 'Ἐπὶ πλέον
 ἔτι] μετὰ τὸ καταστῆναι τὸν πόλεμον. 'Ἡ πρόνοια αὐτοῦ] ἡ πρόγνωσις.
 12. 'Ἄ κατορθούμενα] εἰς τέλος ἐρχόμενα. Τοῖς ἰδιώταις] ἰδιώτας κα-
 λεῖ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς δημαγωγούς, οὐχ ὅτι ἰδιώται εἰσι κατὰ τὸ ἀλη-
 θές, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πόλεως εἴρηκε. 13. Σφα-

sit Aristides tom. III. p. 200.
 Confer Aristot. tamen Polit. B'.
 12. Laudat Max. Tyrius p.
 429. Isocrates 270. Adi Pla-
 tonem p. 351. WASS.

1. 'Ἀσφαλῶς] Aristid. ὡς ἀσφα-
 λῶς. et pro ἐπ' ἐκείνου, ἐπ' αὐτοῦ.
 WASS. Mox etiam ἐπειδὴ δὲ ὁ π
 DUK.

2. ἐκείνου] αὐτοῦ f.
 ἐπεὶ A.B.F.H.K.N.Q.c.d.f.g.
 h. om. b. ceteri ἐπειδὴ.

3. ὅδε A.g.
 ἐφαίνετο I.L.O.P.

4. μῆνας ἕξ A.f. ceteri ἕξ μῆ-
 νας.

5. 'Ἐπιπλέον] Huc spectat
 Libanius Orat. parentali in Ju-
 lianum Imp. pag. 363. 'Ἐπὶ
 πλεῖον Aristides : sed male omit-
 tit ἢ post αὐτούς. WASS.

αὐτοῦ ἐς A.B.F.H.K.N.g.
 11. Κακῶς — ἐπολίτευσαν] Th.
 Mag. in πολιτεύομαι. Sed vitiose
 in Ἐditis ἔσται pro ἐς τε. DUK.

12. 'Ἰδιώταις] Suidas h. v. ἰδιῶ-
 ται, ἀντὶ τοῦ πολῖται, cives. Sic et
 Hesychius, qui etiam addit ὀπλί-
 τας, ἀπείρους. v. Aristophan.
 WASS.

14. καθίσταντο b.

15. τε] δὲ apud Aristid.

διαφανῶς ἀδαρώτατος γενόμενος, κατεΐχε τὸ πλήθος
 ἐλευθέρως, καὶ οὐκ ἤγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἤγε,
 διὰ τὸ μὴ κτῶμενος ἐξ οὐ προσηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς
 ἡδονὴν τι λέγειν, ἀλλ' ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν τι
 5 ἀντειπεῖν. ὁπότε γοῦν αἰσθητό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν
 ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι,
 καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρ-
 σεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ
 πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. οἱ δὲ ὕστερον ἴσοι αὐτοὶ μᾶλλον
 10 πρὸς ἀλλήλους ὄντες, καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτου ἕκαστος
 γίγνεσθαι, ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῶ δῆμῳ καὶ τὰ πράγ-
 ματα ἐνδιδόαι. ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ, ὡς ἐν μεγάλῃ
 πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν
 πλοῦς ὃς οὐ τοσοῦτον γνάμης ἀμάρτημα ἦν πρὸς οὓς
 15 ἐπήεσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμφαντες οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰ-

for their p...
 mean as
 of their a

λέντα δὲ] ἀνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. 1. Ἀδαρώτατος] ἀδαρώλη-
 πτος. 6. Ὑβρει θαρσοῦντας] ἀλόγως τι πράττοντας. 14. Πρὸς οὓς] λείπει
 τῶν Λεοντίνων. τοὺς Λεοντίνους λέγει· οὗτοι γὰρ μετεκαλέσαντο πρὸς συμ-
 μαχίαν Ἀθηναίους, Συρακουσίους διαφερόμενοι. 15. Οἱ ἐκπέμφαντες]
 Ἀθηναίων οἱ προὔχοντες. Τοῖς οἰχομένοις] πορευθεῖσιν εἰς Σικελίαν.

1. ἀδιαφανῶς I. ἀφανῶς Lex.
 Seg. p. 346, 14. et mox ἀδαρώτος.
 Ἀδαρώτατος] Plutarch. Pe-
 ricl. 161. ubi legerim προσφέροντα
 σωτήρια. Sallust. Invictus ad-
 versum divitias. Πρὸ τε διαφα-
 νῶς Thom. Mag. h. v. δὲ διαφ.
 WASS.
 2. Οὐκ ἤγετο μᾶλλον] Aristid.
 tom. III. p. 442. IDEM.
 4. Ἐχων—ἀντειπεῖν] Thom.
 Mag. in ἀξιῶ. Vid. Demosth.
 contra Aristogiton. p. 458.
 IDEM.
 τι om. c. cum Aristide et Tho-
 ma Mag. V. ἀξιῶ.
 5. εἰπεῖν g.
 οὖν g.
 τις B. ἂν d.
 7. αὐτὸν ἀλόγως] ἀναλόγως C. c.

θαρρεῖν A.B.F.H.g. θαρσοῦνε.
 8. Λόγῳ—ἀρχή.] Plutarch. Mo-
 ral. 802. WASS. Λόγῳ et ἔργῳ,
 item λόγῳ et ἀληθείᾳ opponuntur
 apud Græcos, ut ap. Latinos
 verbo et re. Malasp. ad Ciceron.
 III. ad Attic. 12. WASS. ad
 Sallust. Jug. XIV. DUK.
 9. μᾶλλον αὐτοὶ C.L.O.P.e.
 cum Aristide, qui et ὕστεροι.
 10. ὀρεγόμενος P.c.
 11. ἡδονὴν Q.
 καὶ om. L.O.P. cum Aristide.
 12. ὡς om. C.e.
 14. οὓς] Hoc quoque pronomen
 suspectum.
 15. ἐπέεσαν L. ἐποίησαν O.P.
 ἀπήεσαν g.
 οἰχομένοις] ὄρωμένοις c.

χομένοις ἐπιγιγνώσκοντες, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας τά τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν πρῶτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. σφαλέντες δ' ἐν Σικελίᾳ ἄλλη τε παρασκευῆ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ, καὶ 5 κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία μὲν ἔτη ἀντεῖχον τοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας μετ' αὐτῶν, καὶ τῶν ζυμμάχων ἔτι τοῖς πλείοσιν ἀφεστηκόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδὶ προσγενομένῳ, ὃς παρῆχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ 10 ναυτικόν· καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, ἢ αὐτοὶ ἐν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν. τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε, ἀφ' ὧν αὐτὸς προέγνω, καὶ πάνυ ἀν' ῥαδίῳ περιγενέσθαι τῶν Πελοποννησίων αὐτῶν τῷ πολέμῳ.

15

66. * Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι τοῦ αὐτοῦ θέρους ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑκατὸν ἐς Ζάκυνθον τὴν νῆσον, ἣ κεῖται ἀντιπέρας Ἑλιδος· εἰσὶ δὲ Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἀποικοί, καὶ Ἀθηναίους ζυνεμάχουν. ἐπέπλεον δὲ

Lacedaemoniorum expeditionis adversus Zacynthum.

2. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ] τῷ Σικελικῷ. 7. Πολεμίους] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 8. Μετ' αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπι τοῖς πλείοσιν] ἀντεῖχον δηλονότι. 9. Βασιλέως παιδὶ] βασιλέως λέγει τοῦ Δαρείου, υἱοῦ Ἀρταξέρξου. οὗ τινὸς καὶ Κύρου ὁ Ξενοφῶν τὰς ἀναβάσεις ἔγραψε. 10. Προσγενομένῳ] τοῖς Λακεδαιμονίοις δηλονότι. 11. Ἐνέδοσαν] ἐμαλακίσθησαν. 12. Τοσοῦτον] φρονησεως δηλονότι. 13. Ἀφ' ὧν] ἀφ' ὧν πραγμάτων, ὥστε μήτε κατὰ γῆν

1. τὰς om. F.K.N.Q.g.
 διαβολὰς A.B.C.F.K.N.Q.d.e.
 f.g.h.i. vulgo διαφορὰς.
 2. ἐν om. e.
 5. πλείονι A.B.H.K.Q.g.h.
 ceteri πλέονι.
 6. ἤδη] ἔτι A.
 7. ἀντεῖχον I.
 9. πλείοσιν A.B.H.K.L.b.c.d.
 g.h.i. ceteri πλέοσιν.

ἀφεστηκόσι πολεμοῦντες κύρῳ f.
 10. προσγεγεννημένῳ L.O.P.
 11. σφίσιν αὐτοῖς C.L.O.P.e.f.
 14. περιγενέσθαι A.B.F.H.g.h.
 περιγενέσθαι τὴν πόλιν ceteri. τῶν
 om. L.O.P.c.f.
 15. αὐτῷ K.g.
 18. ἀντιπέραν g.
 19. ἀθηναῖοι A.B.
 δὲ om. F.H.

Λακεδαιμονίων χίλιοι ὀπλίται, καὶ Κνήμος Σπαρτιάτης ναύαρχος. ἀποβάντες δὲ ἐς τὴν γῆν ἐδήωσαν τὰ πολλά. καὶ ἐπειδὴ οὐ ξυνεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου.

* Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀριστεὺς Κορίνθιος καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Ἀνήριστος καὶ Νικόλαος καὶ Πρατόδημος, καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας, καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ Πόλλις, πορευόμενοι ἐς τὴν Ἀσίαν ὡς βασιλέα, εἴ πως πείσειαν αὐτὸν χρήματά τε παρέχειν καὶ ξυμπολεμεῖν, ἀφικνοῦνται ὡς Σιτάλκην πρῶτον τὸν Τήρεω ἐς Θράκην, βουλόμενοι πείσαι τε αὐτὸν, εἰ δύναιντο, μεταστάντα τῆς Ἀθηναίων ξυμμαχίας στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν, οὗ ἦν στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων πολιορκοῦν, καὶ ἥπερ ἄρμηστο, δι' ἐκείνου πορευθῆναι πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου ὡς Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, ὃς αὐτοὺς ἐμελλεν ὡς βασιλέα ἀναπέμψειν. παρατυχόντες δὲ Ἀθηναίων πρέσβεις, Λεάρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος, παρὰ

67. Legati Peloponnesiorum, ad regem Persarum missi, per Thraciam iter facientes et ad Sitalcen devertentes, ut eum a societate Atheniensium legatis, suadentibus Atheniensium legatis, qui tum forte aderant in Thracia, a Sadoco, Sitalcae

πολεμῆσαι μήτε εἰς Σικελίαν πέμψαι. 3. Ξυνεχώρουν] ἐνεδίδουν οἱ Ζακύνθιοι. 6. Καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ Πόλλις. ὄνομα κύριον.

- 1. κῆμις f.
- 5. ἀνήριστος g.
- 6. στρατόδημος A.B.f.g.h. probante Valckenario ad Herodot.
- 7. 138.
- 7. ἰδιάπολις K. ἰδιαίπολις g. ἰδίᾳ πόλις A.B.C.G. ceteri ἰδίᾳ πόλις.
- Πόλις et Πόλλις, proprium, etiam apud alios permutantur. Vid. Interpretes Polluc. VI. 15. et Æliani XII. V. H. 31. Sic, qui Diodoro Siculo XV. 475. est Polis, apud Plutarch. Dion. princip. dicitur Pollis Spartiatis. Nam eumdem esse, de quo Plutarchus et Diodorus agunt, intelligitur e Diog. Laërt. III. 19.
- 20. Polin Ducem coloniae Amyclæorum et Spartiatarum, qui in Creta consederunt, memorat

- apud Photium Conon Narrat. 36. et 47. Ἰδιαίπολις, quod quidam MSS. habent, potuit oriri ex i adscripto diphthongi impropriae. Duk.
- 8. τε om. d.
- παρασχεῖν C.I.L.O.P.Q.e.
- 9. ὡς] ἐς Q.i.
- τήρεως Q.
- 10. τε πείσαι d.i.
- 12. πολιορκοῦν καὶ ἥπερ A.B.C.F. G.N.g.h. vulgo πολιορκοῦν καὶ παύσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς καὶ ἥπερ.
- 15. πέμπειν.
- 16. ναύαρχος K. κλέαρχος. f. ὁ ante καλλ. om. A.B.H.K. L.N.O.Q.e.g.h.
- ὁ ante φιλ. om. A.B.F.G.H. K.Q.e.e.f.g.h.i.

filio, in itinere comprehenduntur et Athenienses eos indicta causa necant, in ultionem eorum, quos circa Peloponnesum correptos Lacedaemonii trucidaverant.

τῷ Σιτάλῃ κείνου τὸν Σάδοκον τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον, Σιτάλκου υἱὸν, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν, ὅπως μὴ διαβάντες ὡς βασιλέα τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μέρος βλάβωσιν. ὁ δὲ πεισθεὶς πορευομένους αὐτοὺς διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ τὸ πλοῖον, ᾧ ἐμελλον τὸν Ἑλλήσποντον περαιώσκειν, πρὶν ἐσβαίνειν ξυλλαμβάνει, ἄλλους ξυμπέμφας μετὰ τοῦ Λεάρχου καὶ Ἀμεινιάδου, καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδοῦναι· οἱ δὲ λαβόντες ἐκόμισαν ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν δέισαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστέα, μὴ αὐτῷ σφᾶς ἐτι πλείω κακουργῆ διαφυγῶν, ὅτι καὶ πρὸ τούτων τὰ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἐπὶ Θράκης πάντ' ἐφαίνετο πράξας, ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἂν εἰπεῖν αὐθημερὸν ἀπέκτειναν πάντας καὶ ἐς φάραγγας ἐσέβαλον, δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἷσπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπήρξαν, τοὺς ἐμπόρους οὓς ἔλαβον Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ἐν ὀλκᾷσι περὶ Πελοπόννησον πλέοντας ἀποκτείναντες καὶ ἐς

ἀνευ τοῦ κοινοῦ· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν Ἀθηναίους. 1. Τὸν γεγενημένον] τὸν ἐγγραφέντα. 3. Τὸ μέρος] ὅσον ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ. 4. Ὁ δὲ] ἦγον ὁ Σάδοκος. 8. Ἐκείνοις] τοῖς πρέσβεσι τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δὲ] οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων. 10. Τὸν Ἀριστέα] τὸν Κορίνθιον. Αὐτῷ] εἰς τὸ μέλλον. Κακουργῆ] κακουργήσῃ. 14. Δικαιοῦντες] δίκαιον κρίνοντες. Τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι] τὴν ἴσῃν τιμωρίαν δοῦναι. 15. Οἷσπερ] ἀντὶ τοῦ ὄν. Ὑπήρξαν] ἀντὶ τοῦ προκατήρξαντο.

1. σιτάμη P.
alterum τὸν om. L.O.P.e.
3. μὴ om. g.
ὡς] ἐς N.
5. φ] ὡς e.
Ἐμελλον—περ.] Thom. Magist. WASS. Thomas adnotat, περαιῶμαι dicendum, quamvis Thucydides περαιῶ dicat. Apud eum pro ὡς ex hoc loco legendum est φ. DUK.
6. ἄλλους δὲ ξυμπέμφας C.I.

K.L.O.d.e.i. ἄλλους πέμφας d.i.
7. καὶ om. P.e.
ἐκέλευεν L.O.P.
10. ἐτι] ἐπὶ K.Q.c.d.
πλείω A.H.K.Q.c.d.g.h.i. πλέον e. ceteri πλέω.
13. Ἀπέκτειναν πάντας] Confer omnino Herodot. VII. 137. WASS.
14. φάραγγα C.L.O.e. φάραγκας H.c.
ἐσέβαλλον K.

¹¹¹⁵ φάραγγας ἐσβαλόντες. πάντα γὰρ δὴ κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον, καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ζυμπολεμοῦντας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων.

- 5 * Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶν- 68.
 τος, καὶ Ἀμπρακιῶται, αὐτοὶ τε καὶ τῶν βαρβάρων Ambracio-
 πολλοὺς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπ' Ἄργος τὸ Ἀμ- editio contra
 φιλοχικὸν καὶ τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. ἔχθρα δὲ πρὸς Argos Am-
 τοὺς Ἀργεῖους ἀπὸ τούδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. Erat enim
 10 Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην ἐκ- Argos Am-
 τισε, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἴκαδε ἀναχωρήσας καὶ οὐκ ἀρε- philochi-
 σκόμενος τῇ ἐν Ἀργεῖ καταστάσει, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμ- cum, ejus-
 φιάρεω, ἐν τῷ Ἀμπρακικῷ κόλπῳ, ὁμάνυμον τῇ ἑαυτοῦ que causæ.
 πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας. καὶ ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη Erat enim
 15 τῆς Ἀμφιλοχίας, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτο- Argos Am-
 ρας. ὑπὸ ζυμφορῶν δὲ πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζό- philochi-
 Ambracio-

5. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] μετάβασις. 7. Ἀναστήσαντες] διεγείραντες εἰς συμμαχίαν. Ἐπὶ τὸ Ἄργος] κατὰ τοῦ Ἄργους. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμπρακιώταις. 11. Καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος] εἴβρε γὰρ τὴν μητέρα Ἐριφύλην ἀναιρεθεῖσαν ἐπὶ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 12. Τῇ ἐν Ἀργεῖ καταστάσει] τῇ οἰκήσει. 15. Τῆς Ἀμφιλο-

1. φάραγγα C.g.e.

ἐσβαλόντες L.P.f. βαλόντες C.e.

2. οἱ om. C.e.

5. τοῦ αὐτοῦ θέρους Q.

7. ἐπὶ τὸ Ἄργος b.

8. καὶ ἐς τὴν L.O.

10. ἔκτισε μὲν μετὰ C.L.O.
 P.e.

11. μετὰ τρωϊκὰ P.

12. Ἀμφίλ. ὁ Ἀμφ.] Magnus quidem Autorum dissensus super conditore Argi Amphil. Vide Nonnium ad Goltzii Græciam, et Strab. p. 326. Amphilo-
 13. αὐτοῦ C.L.O.e.
 14. ἡ om. K.i.

dorus, l. 3. sed Amphilo-
 chum non Amphiarai filium (ut Thucydides, Scymnus Chius, Aliique) sed ejus ex Alcmaëone nepotem facit. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 382. &c. HUDS. Vide Strabonem VII. 326. Apollodorum III. 7. Pausan. II. 18. et Herodotum III. 91. Domum reversus est A.M. 2823. ante Christum natum 1182. Apollodorus Ephorum secutus est, ut ex Strabonis X. p. 462. abunde patet. WASS.

13. αὐτοῦ C.L.O.e.

14. ἡ om. K.i.

tas recipi-
unt in
urbem a
quibus ipsi
postea eji-
ciuntur.
Amphilochi
autem A-
carnanibus
se tradunt,
et ope A-
theniensium
Argos capiunt,
Ambraciotas vendunt.
Inde et
societas
Acarnanum
cum Athe-
niensibus,
et inimicitia Ambra-
ciotarum,
qui Argos
frustra ad-
orti.

μενοὶ Ἀμπρακιώτας ὁμόρους ὄντας τῇ Ἀμφιλοχικῇ ζυ-
νοίκους ἐπηγάγοντο, καὶ ἐλληνίσθησαν τὴν νῦν γλώσσαν
τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ζυνοικησάντων· οἱ δὲ
ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροί εἰσιν. ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς
Ἀργείους οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ, καὶ αὐτοὶ ἴσχουσιν τὴν 5
πόλιν. οἱ δ' Ἀμφίλοχοι γενομένου τούτου διδάσασιν ἑαυ-
τοὺς Ἀκαρνᾶσι, καὶ προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι
Ἀθηναίους, οἱ αὐτοῖς Φορμίωνά τε στρατηγὸν ἐπέμψαν
καὶ ναῦς τριάκοντα. ἀφικομένου δὲ τοῦ Φορμίωνος αἰρού-
σι κατὰ κράτος Ἄργος καὶ τοὺς Ἀμπρακιώτας ἡνδρα-10
πόδισαν, κοινῇ τε ἄκησαν αὐτὸ Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρ-
νᾶνες. μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ζυμμαχία ἐγένετο πρῶτον Ἀθη-
ναίοις καὶ Ἀκαρνᾶσιν. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἔχ-
θραν ἐς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐ-
τῶν πρῶτον ἐποίησαντο, ὕστερον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τήνδε τὴν 15
στρατείαν ποιοῦνται αὐτῶν τε καὶ Χαόνων καὶ ἄλλων

χίας] γῆς δηλονότι. 2. Ἐπηγάγοντο] ἐφειλκύσαντο. Καὶ ἐλληνί-
σθησαν] Ἑλληνες κατὰ τὴν νῦν διάλεκτον ἐγένοντο. 3. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφί-
λοχοι] οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροί· οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται Ἑλληνες, Κο-
ρινθίων ἄπαικοι. 4. Τοὺς Ἀργείους] τοὺς Ἀμφιλοχικοὺς, τοὺς δεξαμένους.
5. Χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ μόλις. 7. Ἀκαρνᾶσι] φίλοις οὕσι δηλονότι Ἀθηναίων.
8. Ἀθηναίους] ἀναπόδοτον, μᾶλλον δὲ καιναπίδοτον τοῦτο, εἰ οὕτω χρῆ φάναι.
11. Αὐτὸ] τὸ Ἄργος. 12. Μετὰ δὲ τοῦτο] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας.
14. Ἐς τοὺς Ἀργείους] κατὰ τῶν Ἀργείων. 15. Ἐν τῷ πολέμῳ] τῷ Πε-

1. ὁμόρους B.g.
2. ἡλληνίσθησαν Lobeck. ad
Phrynich. p. 380.
γλώτταν N.
3. τότε om. C.L.O.P.e.
ζυνοικισάντων O.P. τῶν ζυνοι-
κισάντων L.
4. ἀμφιλόχοι d.
6. οἱ δὲ ἄλλοι N.
γεγεννημένου L.O.
αὐτοὺς e.

7. προσπαρακαλέσαντες A.B.C.
I.K.N.b.c.e.h. προσκαλέσαντες F.
H.L.O.P.Q.d.g.i. vulgo προσεκά-
λεσαντο.
11. ἄκισαν C.O.P.Q.e.
καὶ om. P.
12. πρῶτον ἐγένετο C.L.O.P.e.
14. ἀπὸ om. g.
15. πρῶτον om. c.
16. ἐαυτῶν C.e.
καὶ τῶν χαόνων Q.

τινῶν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων· ἐλθόντες τε πρὸς τὸ Ἄργος τῆς μὲν χώρας ἐκράτουν, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν προσβαλόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο.

- 5 * Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀθηναῖοι ναῦς ἔστει- 69.
 λαν εἴκοσι μὲν περὶ Πελοπόννησον, καὶ Φορμίωνα στρα- Per hiemem
 τηγόν, ὃς ὀρμώμενος ἐκ Ναυπάκτου φυλακὴν εἶχε μήτ' Phormio ad
 ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου μηδένα sinus Cris-
 μήτ' ἐσπλεῖν, ἐτέρας δὲ ἕξ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, καὶ sander in
 10 Μελίσανδρον στρατηγόν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, Cariam et
 καὶ τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ εἴωσιν αὐτόθεν Lyciam pro-
 ὀρμώμενον βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ ficiscitur
 Φασήλιδος καὶ Φοινίκης καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἡπείρου. ἀναβὰς contra præ-
 δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ζυμ- pones Pelo-
 λουποννησιακῶν δηλονότι. 10. Ἀργυρολογῶσιν] ἀργύριον ἀπαιτῶσιν. 12. Ἀπὸ ponnesios,
 Φασήλιδος] Φάσηλις πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ navigia inde
 vexantes.

λοποννησιακῶν δηλονότι. 10. Ἀργυρολογῶσιν] ἀργύριον ἀπαιτῶσιν. 12. Ἀπὸ Φασήλιδος] Φάσηλις πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ

1. Βαρβάρων] Chaonas barbaros fuisse ex h. l. et cap. LXXX. infr. hoc lib. item e Scymno Chio ostendit Palmer. II. Græc. Ant. 2. pag. 231. Duk.

δὲ C.e.

πρὸς ἄργος g.

2. τὴν μὲν χώραν G.

3. προσβάλλοντες c.

8. κρισαίου L.O.

Κρισαίου] Geminant quidem σ Isocrates Plataic. 443. 30. Strabonis exemplaria, et Homerus Hymn. Apoll. quinques, semel cum Var. Lect. Callimachus Hymn. in Del. Pausanias, Suidas, Plinius, Antoninus Liberalis. Contra Herodotus VIII. 32. Sophocles Elect. Epit. Strabonis, Pindar. Pyth. V. 49. et Schol. Lycophron. in Cod. Seld. Nonnus Dionys. XIII. 358. et Hesych. Etymol. Κρίσα. Vid.

Schol. Sophocl. Elect. p. 89. In Pindaro Codex Cant. Βαττιδᾶν, et δωδεκαδρόμων, recte. Κρίσσα Ptolemæus, at MS. Coislin. Κρίσα. WASS.

9. πλεῖν Q.

10. μελίσανδρον H.N.i. μελλήσανδρον K.

ὅπως τε ταῦτα ἀργυρολογῶσιν τὰ χωρία Lex. Seg. p. 159, 31.

11. τὸ ληστικὸν i.

12. βλάπτειν τὸν πλοῦν] Plautus Mil. "Jura te non nociturum esse neminem." Pro νικηθεῖς fortasse reponendum ἡσσηθεῖς, WASS. Nomen Ducis, quem memorat Thucydides, Μελίσανδρος an Μελίσανδρος fuerit, non facile dictu est. Μελίσανδρον Milesium, Scriptorem Homero vetustiore, memorat Ælian. XI. V. H. 2. Duk.

τῶν ἀπὸ] τὴν ἀπὸ B.

μάχων ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελήσανδρος ἀποθνήσκει, καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι διέφθειρε, νικηθεὶς μάχῃ.

70.

Secundum annum belli conficit narratio de Potidææ expugnatione, quæ pactione interposita fiebat. Incolis concessum, ut cum uno pallio, et viatico de opibus suis in Chalcidicem migrant.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Ποτιδαῖᾶται, ἐπεὶ δὴ οὐκέτι ἐδύναντο πολιορκούμενοι ἀντέχειν, ἀλλ' αἶ τε ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολαὶ Πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον ἀπανί- 5 στασαν τοὺς Ἀθηναίους, ὅ τε σῆτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτοῖσι ἤδη βρώσεως περίαναγκαίαις, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγέγευντο, οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ζυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις, Ξενοφῶντί τε τῷ¹⁰ Εὐριπίδου καὶ Ἐστιοδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδου καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχου. οἱ δὲ προσεδέξαντο, ὁρῶντες μὲν τῆς στρατιᾶς τὴν ταλαιπωρίαν ἐν χωρίῳ χειμερινῷ, ἀναλωκυίας τε ἤδη τῆς πόλεως δισχίλια τάλαντα ἐς τὴν πολιορκίαν. ἐπὶ τοῖσδε οὖν ζυνέβησαν, ἐξελθεῖν αὐτοὺς¹⁵

περιγηγῆς (855). 5. Οὐδὲν μᾶλλον] οὐδὲν παρὰ Ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ οὐ. 12. Οἱ δὲ] οἱ στρατηγοί.

2. ἡττηθεὶς G. Legendum ἡττηθεὶς: illud ex interprete est. Herodotus passim πολέμφ ἐσσῶντο. Conjungit alibi Noster νικηθέντες et ἡσῆσθαι. WASS.

4. ἡδύναντο A.B.G.H.g.

Ἄλλ' αἶ τε] Hæc eodem ordine verborum leguntur in Corintho, quo in Ar. C. et Dan. et mox τοὺς Ἀθηναίους ἀπανίστασαν. Idem ex hoc loco scribit, Atticos οὐδὲν μᾶλλον pro οὐ dicere: de quo vid. Stephan. Append. ad Script. de Dialect. pag. 25. DUK.

5. ἐσβολαὶ ἐς τὴν ἀττικὴν C.F. L.H.O.P.

6. ἐπιελοίπει c.e.

7. τε] τὰ d. om. f.

ἐπεγεγένητο L.O.

ἤδη om. f.

8. καὶ πού τινες ἀλλήλων Suidas. ἐγέγευντο A.B.C.F.H.I.L.O.P. g. ἐγεγεύοντο N.e.h. ἐγεύσαντο Suidas. ἐγεύοντο vulgo.

14. δὲ C.e.

χίλια L.O.

Δισχίλια τάλαντα] Sed Diodor. Sic. XII. 310. scribit, ante discessum Agnonis a Potidæa, de quo est supr. cap. LVIII. plus mille talenta in eam obsidionem expensa fuisse. Deditio autem demum aliquot post mensibus facta est, quibus sumtum augeri necesse fuit. DUK.

ἐς πολιορκίαν A.L. εἰς πολιορκίαν B.F.K.c.f.g.h.i.

15. τοῖς δε] τοῖς c.

γαῖν g.

ἐλθεῖν e.

καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἐπικούρους ζῦν ἐνὶ
 ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ζῦν δυσὶν, καὶ ἀργύριόν τι ῥητὸν
 ἔχοντας ἐφόδιον. καὶ οἱ μὲν ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν
 Χαλκιδικὴν, καὶ ἕκαστος ἢ ἐδύνατο· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς
 5 τε στρατηγούς ἐπητιάσαντο ὅτι ἄνευ αὐτῶν ζυνέβησαν
 (ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο), καὶ
 ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἐπεμφαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν καὶ
 κατώκισαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ τὸ
 δεύτερον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης
 10 ζυνέγραψεν.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ
 ζύμμαχοι ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευ-
 σαν δ' ἐπὶ Πλαταιαν· ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδά-
 μου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθίσας τὸν στρα-
 15 τὸν ἐμελλε δηῶσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθύς πρέ-
 σβεις πέμφαντες πρὸς αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε. “ Ἀρχί-
 “ δαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε, οὐδ' ἄξια
 “ οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ὧν ἐστέ, ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν
 “ στρατεύοντες. Πausanías γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακε-
 20 “ δαιμόνιος, ἐλευθέρωσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων

71.
 Tertio an-
 no Laceda-
 monii non
 in Atticam,
 sed adver-
 sus Plataeas
 exercitum
 ducunt, va-
 standi cau-
 sa. Platae-
 enses lega-
 tos obviam
 mittunt, qui
 Archida-
 mum admo-
 neant majo-
 rum suorum
 in liberanda

4. Καὶ ἕκαστος ἢ ἐδύνατο] τὰς τριάκοντα δύο πόλεις. 6. Ἐνόμιζον γὰρ
 ἂν] ἀνδραποδίσαι γὰρ τοὺς ἀνδρας ἐβούλοντο.

- 1. καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας L.
- O.
- 2. τε U.c.
 ζυνδεῖν f.
 τι om. L.O.
- 3. ἐπὶ τὴν A.B.F.H.K.L.N.c.
 f.g.h. vulgo ἐς τε τὴν.
- 4. ἢ ἕκαστος C.Q.e.
 ἐδύνατο L.O.P.
- 7. ἐπεμφαν ἑαυτῶν C.L.O.P.e.
 ἑαυτῶν ἐξέπεμφαν G.
- 8. κατώκισαν Q.
- 10. συνέγραψεν g. om. f.

- 11. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους]
 Haec ad finem usque cap.
 LXXIV. ob perspicuitatem lau-
 dat Dionys. Halic. p. 153. qui
 et θέρους legit. WASS.
 ἐπιγενομένου G.
 θέρους] ἔτους G.K.N.c.f.
- 12. τὴν om. P.
- 14. βασιλεὺς λακεδαιμονίων B.
- g.h.
- 16. παρ' αὐτῶν C. παρ' αὐτὸν e.
- 17. οὐδὲ] οὔτε Dionys. p. 901.
- 19. γὰρ] δὲ L.

a Medis patria merito-
rum, et quid sibi ideo a
Pausania promissum
fuerit.

“ μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ζυγάρασθαι τὸν κίν-
“ δυνον τῆς μάχης ἢ παρ’ ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ
“ Πλαταιῶν ἀγορᾷ Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερὰ καὶ ζυγκαλέσας
“ πάντας τοὺς ζυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν
“ καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, 5
“ στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ’ αὐτοὺς μηδ’
“ ἐπὶ δουλείᾳ, εἰ δὲ μὴ, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ζυμμά-
“ χους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτε-
“ ροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις
“ τοῖς κινδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τάναντία δρᾶτε· 10
“ μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ
“ ἡμετέρᾳ ἦκετε. μάρτυρας δὲ θεοὺς τοὺς τε ὀρκίους τότε
“ γενομένους ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρώους
“ καὶ ἡμετέρους ἐγχαρίους, λέγομεν ὑμῖν τὴν γῆν τὴν
“ Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν, μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, 15
“ ἔᾶν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παισαυτίας ἐδικαί-
“ ωσεν.” * τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπο-
λαβὼν εἶπε “ Δίκαια λέγετε, ᾧ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἢν
“ ποιῆτε ὁμοῖα τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παισαυτίας
“ ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοὺς ἄλ- 20

72.

Quibus Archidamus
respondit,
promissis se
staturum, si
et ipsi Pla-

5. Αὐτονόμους] τοὺς Πλαταιεῖς δηλονότι. 17. Ὑπολαβὼν] ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθεὶς. 20. Αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε] τοῖς οἰκειῖς νόμοις

2. τῇ om. L.

3. ἱερὰ διτ’ ἐλευθερίῳ C.O.P.e.

ζυγκαλέσας] ζυμμάχους B. ζυγκ.

π. τ. ξ. om. h.

6. ποτὲ om. G.K.c.f.

8. οἱ πατέρες οἱ G.

9. Ἀρετῆς—προθυμίας] Herodoti verba de Plataeensibus respexit. Vid. VIII. 1. WASS.

10. τάναντία ἐκείνοις δρᾶτε Dionysius.

12. Τοὺς ὀρκίους] Formula jura-

menti, quo se mutuo obstrinxerunt Foederati, exstat apud Lycurgum Orat. adv. Leocratem. pag. 149. Hanov. Confer Plutarchum in Miltiade. WASS.

14. ὑμῖν γῆν C.L.O.e. cum Dionysio.

17. εἰπόντων τῶν πλ. C.L.O.P. e. cum Dionysio.

18. ἄνδρες om. K.f.i.

19. γὰρ om. H.e.

20. τοῖς ἄλλοις A.G.c.

“ λους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κιν-
 “ δύνων ὑμῖν τε ξυνάμοσαν καὶ εἰςὶ νῦν ὑπ’ Ἀθηναίους,
 “ παρασκευὴ τε τοσῆδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν
 “ ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως. ἧς μάλιστα μὲν
 5 “ μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμεΐνατε τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ
 “ μὴ, ἄπερ καὶ τὸ πρότερον ἤδη προὔκαλεσάμεθα, ἡσυ-
 “ χίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μὴδὲ
 “ μεθ’ ἐτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέ-
 “ μῳ δὲ μὴδ’ ἐτέρους. καὶ τὰδε ἡμῖν ἀρκέσει.” ὁ μὲν Ἀρ-
 10 χίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκού-
 σαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ
 ῥηθέντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφί-
 σιν εἶη ποιεῖν ἂν προκαλεῖται ἀνευ Ἀθηναίων· παῖδες γὰρ
 σφῶν καὶ γυναῖκες παρ’ ἐκείνοις εἶσαν· δεδῖεναί δὲ καὶ
 15 περὶ τῆ πάσῃ πόλει, μὴ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι
 ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέψωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι
 ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὐθις σφῶν τὴν
 πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν. ὁ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς
 ταῦτα ἔφη “ Ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν πα-
 20 “ ράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὄρους ἀποδείξατε,
 “ καὶ δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνα-

taenses aut
 ceterosGrae-
 cos una es-
 sent libera-
 turi, aut
 certe neutri
 parti auxilio
 futuri. Illi
 excusare ne-
 cessitatem
 cum Athe-
 niensibus
 consilia
 communi-
 candi, in
 quorum po-
 testate ip-
 sorum liberi
 et uxores es-
 sent; tum a
 Thebanis
 metuere.
 Itaque Ar-
 chidamus ab
 iis postulat,
 ut urbem
 usque ad
 belli finem
 Lacedemo-
 niis servan-
 dam tra-
 dant.

ἀκαλίτως χρῆσθε. 13. Ἄνευ Ἀθηναίων] τῆς γνώμης δηλονότι. 14. Παρ’
 ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. 16. Οὐκ ἐπιτρέψωσιν] οὐ δώσωσιν ἄδειαν τοῖς
 Πλαταιεῦσιν ἐμμένειν τοῖς δόξασιν. 21. Εἴτι δυνατόν] λείπει τὸ ἐστί.

1. μεταστάντες P.
ποτε B.

2. νῦν om. C.c.e.

3. δὲ C.e.

4. καὶ τῆς L.O.P.

5. καὶ οἱ αὐτοὶ g.

6. καὶ πρότερον C.L.O.P.e.

9. δὲ post πόλεμῳ om. F.H.

ταῦτα d.i.

ἀρκέσει A.B.C.I.O.P.b.e.g.cum

Dionysio p. 903. vulgo ἀρέσκει.

13. προκαλεῖτε K.

γὰρ om. f.

15. πάσῃ τῇ A. cum Dionysio.

16. θηβαίοις f.

18. πειράσωσι A.B.H.Q.h.

19. ὑμῖν g.

μὲν] ὑμῶν L.O.P.

ἡμῖν παράδοτε B.C.H.K.O.c.d.

e.f.g.h.i. vulgo παράδοτε ἡμῖν.

21. δυνατόν ἐστὶν ἐς H.

“ τὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι
 “ βούλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾗ. ἐπειδὴν δὲ παρέλθῃ,
 “ ἀποδώσομεν ὑμῖν ἂ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε
 “ ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέ-
 “ ροντες ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσσειται.” * οἱ δ’ ἀκού- 5
 σαντες ἐσῆλθον αὐθις ἐς τὴν πόλιν, καὶ βουλευσάμενοι
 μετὰ τοῦ πλήθους ἐλέξαν ὅτι βούλονται, ἂ προκαλεῖται,
 Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον, καὶ ἢν πείθωσιν αὐτοὺς,
 ποιεῖν ταῦτα· μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέ-
 λευον, καὶ τὴν γῆν μὴ δηοῦν. ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, 10
 ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. ἐλ-
 θόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ
 βουλευσάμενοι μετ’ αὐτῶν, πάλιν ἦλθον ἀπαγγέλλοντες
 τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιάδε· “ Οὐτ’ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ,
 “ ὧ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ’ οὗ ζύμμαχοι ἐγενόμεθα, 15
 “ Ἀθηναῖοί φασιν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμέν-
 “ ουσ, οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν.

3. Μέχρι δὲ τοῦδε] τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου. 4. Ἐργαζόμενοι] τὴν
 γῆν δηλονότι. 5. Ἰκανὴ ἔσσειται] εἰς τροφήν δηλονότι. 6. Καὶ βου-
 λευσάμενοι] πρεσβεύσασθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. 11. Κομι-
 σθῆναι] ἀναστρέφαι. Οὐκ ἔτεμνε] σημειῶσαι ὅτι τὸ τεμεῖν ἀδιαφόρος
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὡσπερ τὸ δηῶσαι, τέθεικεν. 13. Ἀπαγγέλλοντες] οἱ

1. ἐλεῖν L.O.P.

παραχωρήσατε c.

ὅπη L.O.N.e.

3. ἀποδώσομεν ὑμῖν ἂ ἂν παρα-
 λάβωμεν μέχρι A.B.C.F.H.K.L.
 M.N.O.P.d.g. cum Dionysio p.
 904. ἀποδώσομεν ὑμῖν μέχρι c. vul-
 go ἀποδώσομεν μέχρι.

δὲ] μὲν d.i.

4. Παρακαταθήκην] Agnoscit D.
 Halic. et Phrynichus, qui, Hip-
 rias παραθήκην, inquit. Nostrum
 sequuntur Demosth. Æsch. I-
 socr. Aristot. Polyb. Josephus
 1-144. Pausan. Pollux. Mæris
 Atticista. et ita locum hunc citat

T. Magister. παραθήκη ab Hero-
 doto est: usi Phocylides, Plu-
 tarchus, et recitiores. Wass.

5. ἱκανὴ ὑμῖν μέλλοι f.

6. αὐθις] πάλιν Q.

7. προκαλοῦνται P. προκαλεῖτε K.

8. κοινωνῆσαι P.

9. δὴ G.

τοῦδε L.O.

11. ἔτεμε f.

12. δὲ om. d.

πλαταιῶν f.

13. ἀγγέλλοντες C.I.L.O.f.g.

ἀναγγέλλοντες P. ἐπαγγέλλοντες d.

14. τάδε L.O.P.

16. ὑμᾶς A.B.C.N.d.e.f.g.h.i.

73.
 Copia au-
 tem facta,
 per inducias
 cum Athe-
 niensibus
 communi-
 candi, quæ
 ab Archi-
 damo pro-
 posita es-
 sent, mox
 legati re-
 nuntiant,
 Athenien-
 ses validis-
 simum au-
 xilium pro-
 mittere;

“ ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν, πρὸς τῶν ὄρκων οὐς οἱ πατέρες

“ ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν.”

* τοιαῦτα τῶν πρέσβων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς 74.

ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ’ ἀνέχεσθαι
 5 καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὀρῶντας, καὶ ἄλλο πάσχον-
 τας ὅ τι ἂν ξυμβαίη· ἐξελεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ’ ἀπὸ
 τοῦ τείχους ἀποκρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστὶν
 ἂ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐν-
 τεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων

74. quo per-
 moti decer-
 nunt, Athe-
 niensium
 societatem
 non esse de-
 serendam.
 Archidami
 deorum in-
 digetum im-
 precatio.

10 τῶν ἐγχαυρίων Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, λέγων

ᾧδε “ Θεοὶ, ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἥρωες,

“ ξυνίστορες ἔστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως, ἐκλιπόντων

“ τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν,

“ ἐν ἧ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν,

15 “ καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίασθαι τοῖς Ἑλ-

“ λησιν, οὔτε νῦν, ἣν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκαλε-

“ σάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν. ξυγ-

“ γνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς

Πλαταιεῖς δηλονότι. 1. Ἐπισκήπτουσι] παρακελεύονται. 8. Προκα-
 λοῦνται] ἐπισπῶνται 15. Καὶ παρέσχετε] οἱ θεοὶ δηλονότι. Ἐναγωνί-

1. πρὸ τῶν C. πρώτων g.

4. ἀθηναίους A.B.h.

ἀντέχεσθαι B.H.N.g.h.

5. δεῖσι Dionysius.

6. ξυμβαίνοι g.h. ξυμβαίη d.i.

δὲ i.

ἐπὶ B.g.h. ἐπὶ γρ. g.

7. τοῦ om. H.

ἀδύνατόν O.

10. ὁ om. A.B.H.N.g.h.

11. Θεοὶ ὅσοι] Confer Euripid.

Phœniss. v. 494. WASS. Plura
 loca scriptorum veterum, in qui-
 bus urbes, vel regiones ἔχειν di-
 cuntur Dii, in quorum tutela eē

sunt, leg. apud Spanhem. ad
 Callim. hymn. in Pallad. v. 53.
 Duk.

τὴν γῆν Q. γῆν, omisso arti-
 culo, g.h.

12. συνίστορες C.e.

ἐκλειπόντων d.

13. τῶνδε] δὲ τῶνδε H. I.
 L.O.Q.e.g. cum Thoma Ma-
 gist. v. συνώμοτον: δὲ τῶν C. δὲ
 B.h.

τὴν γῆν N.Q.

15. παρέχετε L.O.

18. τῆς] τοῖς f.

“ ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς
 “ ἐπιφέρουσι νομίμως.”

75—78.

Quae Peloponnesii ad-

* Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρα-
 τὸν, καὶ πρῶτον μὲν περισταύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρε-

σασθαι] ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα τελέσαι. 1. Τῆς δὲ τιμωρίας] τῆς ἐκδική-
 σεως. 3. Ἐπιθειάσας] κατενζάμενος. 4. Περισταύρωσεν] ὁ Ἀρχίδα-
 μος δηλονότι. τὰ ὀρθὰ ξύλα ἐκάλουν σταυρούς. Τοῖς δένδρεσι] σημειῶσαι

1. τῆς] τοῖς P. f.

3. Ἐπιθειάσας] Suidas h. v. τινὰ ἐπιθειάσας pro τοσαῦτα, hinc emendandus. Explicat τὸ θεῖον εἰσδεγεγμένος, θεοφορούμενος. Cave credas. Supra, ἐς ἐπιμαρτυρίαν θεῶν κατέστη, obtestatus: et sic verendum, hic et infra. Obiter emenda Hesych. ἐπιθεάσει. leg. ἐπιθεάζει. WASS. Suidas quidem non male ita explicat ἐπιθειάσας: nam Pollux I. 16. inter verba, quæ de vatibus dicuntur, ut κατασθεθῆναι, καταληφθῆναι, πληρωθῆναι θεῶν, et alia, etiam ponit ἐπιθειάσαι. Sed perperam ita interpretatur hunc locum, quod etiam Kusterus observavit. In Cod. Cass. hic est scholion κατενζάμενος. DUK. Etymolog. p. 449, 50. θειάζοντων μαινομένων ἢ θεολήπτων γινομένων· καὶ θειάσαντες· καὶ ἐπιθειάσας τὸ ἐπιθαυμάσας. ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῆς συγγραφῆς θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ κατενζάμενος· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν. θειάσας τὸ θ. εἰσδ. &c. Utrumque θειάσαντες et ἐπιθειάσας apud Thucydidem exstat, illud VIII. 1: hoc II. 75. quod posterius recte quidem animadvertit Sylburgius; sed idem valde aberrat, cum scribit “ verum loquitur ibi non Milesius sed Archidamus.” Immo vero non Archidamus: nam is Etymologi Milesius est Orus Milesius, grammaticus non ig-

nobilis, qui in Thucydidem, ut opinor, scripsit commentarios, a scholiasta quoque nonnusquam laudatus: ipse Etymologus p. 816, 39: ἡ ὀρθογραφία Ὀρου τοῦ Μιλήσιου, et p. 315, 10. Μιλήσιος ὁ Ὀρίων. Ὀρος enim et Ὀρίων sæpe commutantur: Ὀρος ὁ Μενδήσιος et Ὀρίων, utroque modo Gale- nus; et in historia ecclesiastica plures inter Ægyptios Ὀροι, qui iidem apud alios Ὀρίωνες. Verum hic etiam grammaticorum mihi videor argutias subodorari. Disjunxerunt θεάζειν et θειάζειν, illud interpretati deos invocare vel obtestari, hoc deorum numine correptum agitari. Hesychius aperte Ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπικαλεῖται: at Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον δεξάμενος, θεοφορηθεῖς. Eo referendum arbitror in Etymol. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν: ideoque parum abest quin pro certo putem voluisse Orum Milesium in Thucydide scribi non ἐπιθειάσας sed ἐπιθεάσας. HEMSTERHUS.

ἐς τὸν πόλεμον g. i.

4. περισταύρωσαν e.

Περισταύρωσεν—ἐξίεναι] Co-
 rinthus. Voc. δένδρεσιν agnoscit
 etiam Thom. Magister. WASS.
 Corinthus etiam καὶ πρῶτα ha-
 bet. Περισταύρωσαν sive in ex-
 emplari suo invenit, sive de se
 posuit, sine detrimento senten-
 tiæ scribi potest. De σταυρώσει

σιν ἂ ἐκοψαν, τοῦ μηδένα ἔτι ἐξίεναι, ἔπειτα χῶμα ἔχουν
 πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἴρεσιν ἔσεσθαι αὐ-
 τῶν στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. Ξύλα μὲν οὖν
 τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος παρακοδόμου ἐκατέρωθεν,
 5 φορητὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ
 πολὺ τὸ χῶμα· ἐφόρου δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ
 γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέ-
 ρας δὲ ἔχουν ἐβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι
 κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὕπνου
 10 τε καὶ σίτον αἰρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ

versus Pla-
 teas conati
 sint, et quid
 Plataenses
 contra co-
 nati.

Leopardus

τὸ δένδρον εὐθείαν. 1. Ἐχουν] συνεκόμενον. 2. Πρὸς τὴν πόλιν] οὐ διὰ
 παντὸς τοῦ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί. Αἴρεσιν] πύρθησιν. 5. Φορητὸν]
 ψιαθηδόν. φορητὸς γὰρ ψίαθος, ὅστις ἐναλλάξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστί. 7.
 Καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι] τελεσιουργεῖν πρὸς ὕψος. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν
 ἀνύτειν φασί. 8. Ξυνεχῶς] ἀδιαστάτως. 10. Καὶ σίτον] τὸ σίτον οὐ-
 δετέρως. Αἰρεῖσθαι] λαμβάνειν. Οἱ ξεναγοὶ] οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρ-

in obsidionibus urbium vid. Ca-
 saubon. ad Polyb. lib. I. p. 179.
 Et de constructione aggerum e
 ligno, lapide, et terra Lips. II.
 Poliorcet. 3. Quod Corinthus et
 Scholiastes jubent adnotari τὸ
 δένδρον casu recto, de eo agit
 Stephanus Animadv. in Libr. de
 Dial. p. 25. qui nominativum τὸ
 δένδρον inusitatum, obliquos au-
 tem in usu esse dicit. Duk.

1. ἐκοψεν d.i.
 ἐπεξίεναι L.O. et omisso ἔτι C.e.
 χῶμά τι L.O.P. χῶματα C.e.
 2. Αὐτῶν] Τῶν Πλαταιέων, quum
 præcedat πόλιν. Thucyd. I. 136.
 φεῖγει ἐς Κέρκυραν ὧν αὐτῶν εὐεργέ-
 τής. Et sic alibi. Vid. ad I. 3.
 Duk.
 3. Ξύλα—χῶμα] Habet Suidas
 in φορητῶν. WASS.
 5. Φορητὸν] Vid. Scholiast.
 Hesych. et Herodot. VIII. 71.
 IDEM. Add. Casaubon. ad A-
 naxæ Tactic. cap. XXXII. et

Schol. Thucyd. IV. 48. Duk.
 τειχῶν f.
 6. Ἐφόρου—ἐπιβαλλόμενον] Sui-
 das in ἐφόρου, ubi est τὴν ὕλην.
 De phrasi ὕπνου καὶ σίτον αἰρεῖσθαι
 Leopard. VII. Emendation. 14.
 Duk.
 7. ἀνύτειν C.b.g. ἀνύσειν Sui-
 das.

10. σίτον τε καὶ ὕπνου e. ὕπνου
 καὶ σίτον f.
 ξεναγοὶ O.
 ξεναγοὶ] MS. Biblioth. Coislin.
 cujus Catalogum summo Viro
 B. Montefalconio debemus, p.
 237. explicat ξεναγῶν, ξενοδοχῶν.
 Verum, inquit, apud Thucyd. οἱ
 τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες &c. Schol.
 exscribens. Vid. Hesych. Pollu-
 cis MSS. ξεναγωγὸς ex interprete
 habent non uno loco. Xenoph.
 p. 503. τοὺς ξεναγούς, et p. 518.
 ξεναγεῖν τοῦ ξενικοῦ. Suidas in ξε-
 ναγῶν, οἱ τε ξεναγοὶ ἐκ πάσης πόλεως
 ξυνεφεστῶτες ἤ. ε. τ. ε. WASS.

ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὀρώντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τείχος ξυθέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ἢ προσεχούτο, ἐσωκοδόμουν ἐς αὐτὸ πλίνθους, ἐκ τῶν ἐγγύς οἰκιῶν καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ 5 μὴ ὑψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα· καὶ προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μῆτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἤρετο δὲ τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα, καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανῆει αὐτῷ. 10 καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν. * οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι, ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν

χοντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. 10. Οὐ σχολαίτερον] οὐ βραδύτερον. Ἄντανῆει] ἀνήρχετο. 13. Ἐν ταρσοῖς] πλέγμασιν ἀπὸ κα-

Add. Herald. I. Adversar. 5. Duk.

1. τῆς ἐκάστης K. καὶ ἐκάστης C.L.O.P.d.e.

ἐφεστῶτες C.I.L.O.P.e.

3. συνθέντες H.i.

αὐτῶν P.

ῥ' c.

προσεχοῦντο K.d.i. προσεχεῖτο c.

4. ἐσωκοδόμουν K.d.

5. τοῦ om. P.

6. γενόμενον g.

7. προκαλύμμα I.

Προκαλύμματα] Confer Josephum B. Jud. III. 7. 10. ubi pro γυμνωμένους Codex Busb. γυμνωμένους, et pro ὑψοῦν, ἐνυψοῦν. Paulo supra etiam legendum πλήθος ἀθρόον οἰστῶν cum Busb. Rhed. Ruf. Wass. Huc pertinent, quæ congesserunt Lips. V. Poliorcet. 9. et Freinshem. ad Curt. IV. 2. Thucydidem prope ad verbum descripsit Arrian. II. de Exped. Alex. 18.

προκαλύμματα δὲ δέρρεις καὶ διφθέραι αὐτοῖς ἦσαν, &c. ubi Vir Clariss. e MSS. plerisque videtur præferre αὐταῖς, nempe μηχαναῖς, et αὐτοῖς ad longinquius retrocedere dicit. Hoc non bene capio: nam ita dicit Arrianus, πύργους ἐπάνω τοῦ χώματος—ἐπέστησαν δύο, καὶ μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις. Προκαλύμματα δὲ cet. in quibus αὐτοῖς recte referri potest ad πύργους, quod propius est, quam μηχανὰς. Duk.

δέρρεις K.

8. τὰ om. L.P.

9. ἀσφαλεῖ L.

10. σχολαιότερον L.P.

11. τι] τοι e.

12. ἢ] οὐ L.O.P.

ἐξεφόρουν d.

Ἐσεφόρουν] Confer Josephum B. Jud. V. 6. Wass.

13. Ἐν ταρσοῖς—εἰς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους] Suidas in ἐνεῖλλοντες. ultimas voces de suo addidit:

ἐνειλλόντες ἐτέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχε-
 ὄμενον ὥσπερ ἡ γῆ φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτη ἀποκληρόμενοι
 τούτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες,
 καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ
 5 σφᾶς τὸν χοῦν· καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἤσσαν ἀνύτειν, ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτω-
 θεν τοῦ χώματος καὶ ἰζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον.
 δεδιότες δὲ μὴ οὐδ' οὕτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς
 ἀντέχειν, προσεπέξεῦρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα
 10 ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ
 ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ
 ἔντος μνηοειδῆς ἐς τὴν πόλιν προσωκοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ
 μέγα τείχος ἀλίσκοιτο, τούτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναν-
 τίους αὖθις πρὸς αὐτὸ χοῦν, καὶ προχωροῦντας εἴσω δι-

λάμου πεποιημένοι. 1. 'Ενειλλόντες] ἐμπλέκοντες. 3. 'Υπόνομον] κε-
 κριμμένον ὄρυγμα. 4. Ξυντεκμηράμενοι] διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ
 τὸ χωμάτιον. 6. 'Υπαγομένου] ἐνδιδόντος. 9. Οἰκοδόμημα] τὸ ξύλινον.
 14. Πρὸς αὐτὸ χοῦν] ἀπὸ χυτῆς γῆς τεῖχος ποιεῖν.

MSS. enim non agnoscunt. Pha-
 vorinus Suidam exseribit. Rur-
 sus Suidas in ἑλλειν pro εἰσέβαλ-
 λον, quod priore loco est, habet
 ἐπέβαλον. Sed ibi forte reponen-
 dum est ἐσέβαλον, quod idem in
 ταρσὸς agnoscit: ubi malè ἐνει-
 λόντες et τείχους, ut supra. Vid.
 Etymologum in ταρσοί. WASS.

1. ἐσέβαλλον C.I.K.L.O.e. εἰσ-
 έβαλλον Suidas: vulgo ἐσέβαλον.
 διηρημένον τοῦ τείχους Suidas:
 διηρημένον τοῦ χώματος f.

2. ἀποκληρόμενοι A.B.C. ἀποκλη-
 ὄμενοι h. vulgo ἀποκλειόμενοι.

3. Τοῦτο μὲν ἐπέσχον] Fortasse
 τούτου μὲν ἐπέσχον scribendum re-
 ctius esset. ΣΤΕΡΗ.
 ἔπασχον A.B.e.

4. συντεκμηράμενοι B.C.d.e.g.
 τὸ om. L.O.P.

ὑφεῖλκον L.
 περὶ g.
 6. ἐπιβάλλοντες K.
 ἀνύτειν C.G.H.N.g.
 αὐτοῖς] εὐθὺς c.
 9. τόδε] τοιόνδε f.
 10. τὸ κατὰ τὸ σῶμα ἐργαζό-
 μενοι O.

'Ἐνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ] He-
 rodot. IV. 71. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ
 νεκροῦ. WASS.

11. ἀντοῦ om. K. post ἀρξά-
 μενοι ponit e.
 καὶ ἀπὸ e.

12. μνηοειδῆς ἐς τὴν πόλιν A.B.
 C.F.H.K.L.O.P.d.e.g.h.i. vulgo
 ἐς τὴν πόλιν μνηοειδῆς.
 ἐσωκοδόμουν C.L.O.e.

13. ἀνέχοι g. ἀν ἔχοι A.B.
 14. αὖθις] πάλιν N.
 προχωροῦντας C.

πλάσιόν τε πόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γί-
 γνεσθαι. Ἄμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανὰς προσῆγον τῇ
 πόλει οἱ Πελοποννήσιοι, μίαν μὲν ἢ τοῦ μεγάλου οἰκοδο-
 μήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε
 κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιέας ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλ- 5
 λη τοῦ τείχους, ἄς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων
 οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεισι
 μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν ἀπὸ κερατῶν
 δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους,
 ἀνεκλύσαντες ἐγκαρσίας, ὅποτε προσπεσεῖσθαι πη μέλ- 10
 λοι ἢ μηχανῇ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεισι
 καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες· ἢ δὲ ῥώμῃ ἐμπίπτουσα ἀπε-
 καύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἱ τε μηχαναὶ

1. Ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἐκατέρωθεν βάλλεσθαι. Μᾶλλον γίγνεσθαι] τοὺς ἐναντίους δηλονότι. 3. Μίαν μὲν] μηχανῇ. Τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος] τῶν Πλαταιέων δηλονότι. 5. Κατέσεισε] τὸ τεῖχος δηλονότι. Ἄλλας δὲ] μηχανὰς δηλονότι. 6. Τοῦ τείχους] προσέφερον. Ἄς βρόχους τε] σημειῶσαι τὴν σίνταξιν, ἄς βρόχοι περιβάλλοντες. 9. Καὶ ὑπερτεινουσῶν] ὑψομένων. 11. Ἡ μηχανῇ] τῶν Πελοποννησίων δηλονότι. 12. Ἀπεκαύλιζε] ἀπέτεμε τὸ ἄκρον. 13. Τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς] τὸ προβε-

3. οἱ πελοποννήσιοι τῇ πόλει C.L.
O.P.e.

μία μὲν ἢ c.

5. πλαταιέας C. πλαταιῆς A.B.
K.b.c.h.

6. Βρόχους τε περιβάλλοντες] Con-
 fer Josephum B. Jud. et Philo-
 nem de telorum constructione
 p. 83. WASS. Hæc erat usitata
 apud veteres ratio eludendi ictus
 arietis. Vid. Lips. V. Poliorcet.
 8. Ubi etiam de trabibus et saxis
 in eum dejiciendis plura legi
 possunt: nec non apud Casau-
 bon. ad Æneæ Poliorcet. cap.
 XXXII. De structuris lunatis
 Lips. ibid. DUK.

παραβάλλοντες P.

7. μεγάλους K.

ἀρτύσαντες e.

10. ἐγκαρσίας A.B.C.F.G.H.I.

L.N.O.P.Q.g.

Ἐγκαρσίως] Marg. Cl. Al. ἐγ-
 καρσίας. utroque modo Auctores;
 sed hoc melius. Noster VII. 99.
 ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες. Qua
 forma Latini transversas etiam tra-
 bes dicunt. Vid. Sallust. Jug.
 IX. neque aliter πλάγιον et πλα-
 γιεύμενον Hippoc. V. pag. 167.
 WASS.

ποι K.L.O.P.

11. χαλεραῖς K.

12. ἔχοντες om. L.

ῥώμῃ L.

οὐδὲν ᾠφέλουν καὶ τῷ χῶματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν, πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο πνεύματος 5 γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν, οὖσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν ἐπενούουν, εἴ πως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χῶματος ἐς τὸ μεταξύ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους

βλημένον. 5. Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν] ἐπινοίας δηλοῦσι. 7. Φακέλους] φρο-
τία. Φάκελος δεσμός, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον, ἦτοι τὸ
φασκόλιον. 9. Ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου] τοῦ διαστήματος.

1. τὸ om. e.

3. τὴν πόλιν ἐλεῖν A.

παρατείχισιν B.h.

4. δύναίτο C.e.

5. γενομένου C.I.L.O.P.

οὐ om. L.e.

6. δὴ om. L.

εἰδέαν f.

εἴπως] εἰ L.O.P. ἐφῶ C. ἐφ' ᾧ

I.e.

7. φακέλους A.B.C. vulgo φα-
κέλους.

Φακέλλους] Vocem hanc cum simplici λ. efferendam docet Casaubonus ad Euripidis Cyclop. quo modo etiam scribunt Hesych. aliique Lexicographi. Vide Ammonium in voce φάκελος, et Leopardi Emend. lib. XI. c. 15. HUDS. Hippocrates de morbis mulier. p. 182. φρυγᾶνων φάκελλον μαλθακῶν. Ælianus apud Suidam φάκελλον βύβλον. Cl. Gr. φακέλους scribunt. Atque ita bis Aristoteles in Metaph. sine Var. Lect. Josephus, et D. Halicarn. in MSS. Vatic. Hesychius, Phavorin. et Th. Magist. ex Synesio. Ammonius, et Luciani Schol. tom. 2. p. 13. Denique φ. ὕλης

ἀργείας legit Ammonius. Herodot. IV. 62. φρυγᾶνων φάκελοι ita et 67. et Baroc. WASS. Suidas hæc laudans itidem φακέλλους legit. Quid in Ammonio sit ἀργείας, vel, quod pro eo habet Th. Magist. ἀργείας, non intelligo. Sed utrumque hunc locum ante oculos habuisse apertum est. Itaque ea recte a Leopardo deleri puto. DUK. ἀργίας Valcken. ad Herodot. 4. p. 309.

8. παρέβαλλον A.B.C.F.H.I.K. e.g. παρενέβαλον L.O.P. προσέβαλον Q. vulgo παρέβαλον.

9. Ταχὺ—ἐδύναντο] Suidas in ἐπιπαρένησαν, quod exponit ἐσώρευσαν. Vid. Hesych. in παρενήγειν, et Herodotum. Homer. Od. α'. 148. et π'. 51. Suidas in παρένησαν eadem iterat, sed pro πόλεως habet ὕλης, male. hinc ergo corrige, quod non fecit Kusterus. Πολυχειρίαν agnoscit Pollux II. 149. ut πολυκοιρανίη apud Homerum. Usus haud semel Dionys. Halic. Hesychius ex Poëta quodam promit πολυχειρία. WASS.

γενομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλείστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ζῦν θείῳ καὶ πίσσῃ, ἦψαν τὴν ὕλην. καὶ ἐγένετο φλόξ τοσαύτη, ὅσην οὐδεὶς πω ἔς γε ἐκείνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἤδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν, καὶ τοὺς Πλαταιεῖας τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἤλπιζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἂν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τὸδε λέγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ οὕτω παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ καὶ τούτου δῆμαρτον, μέρους μὲν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοπέδου, [τὸ δὲ λοιπὸν ἀφέντες] περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον· τάφρος δὲ ἐντὸς τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολὰς, καταλιπόντες φύλακας τοῦ

1. Ἐπιπαρένησαν] συνῆξαν. 5. Χειροποίητον] ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος. Ἦδη γὰρ] πάλαι ποτέ. 8. Τᾶλλα] δεῖνὰ δηλονότι. Ἐλαχίστου] ὀλίγου καιροῦ δηλονότι. 10. Αὐτῇ] τῇ φλογί. 11. Διέφυγον] τὸν κίνδυνον. 20. Περὶ

1. γενομένου f.
διὰ τὴν πολυχειρίαν O. διὰ πολυχειρίαν d.

3. ἐμβάλλοντες K. ἐσβαλόντες i.
4. ὅσην C.H.K.L.O.Q. vulgo ὅσον.

6. Τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων] De silvis ita inflammatis est apud Scaliger. ad Severi Ætn. v. 362. DUK.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου C.e.

10. εἰ om. P.

11. διέφυγεν C.e.

12. ἐξ οὐρανοῦ om. e.

13. αὐτῷ C.

παυθῆναι A.B.C.H.L.O.P.Q.d.

h. ceteri παυσθῆναι.

15. καὶ om. A.N.

16. τι] τοι H.I.g.

στρατοπέδου A.B.F.H.K.L.N.

O.P.Q.c.f.h. ceteri στρατοῦ.

τὸ δὲ πλεον ἀφέντες C.e. om. A.

B.F.L.N.O.P.Q.h.

20. παρὰ g.

καταλιπόντες τε φ. Q.

φυλακὰς L.O.

ἡμίσεος τείχους (τὸ δὲ ἡμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον) ἀνε-
 χώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Πλα-
 ταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς πρεσβυτά-
 τους τε καὶ πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων πρότερον
 5 ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δ' ἐπολιορ-
 κῶντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγ-
 δοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦ-
 τοι ἦσαν οἱ ζύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο,
 καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει, οὔτε δαῦλος οὔτε ἐλεύ-
 10 θερος. τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

Τῷ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ ἅμα τῇ τῶν Πλαταιῶν ἐπι- 79.
 στρατεία, Ἀθηναῖοι δισχιλίαις ὀπλίταις ἑαυτῶν καὶ ἰπ- Dum hæc
 πῦσι διακοσίοις ἐστράτευσαν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Atheniensium
 Θράκης καὶ Βοττιαίους, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου· ἐστρα- in Thraciam
 15 τήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου τρίτος αὐτός. ἐλθόντες δὲ adversus Chalcidenses fit
 expeditio,

ἀρκτούρου ἐπιτολάς] κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα. 5. Ἐκκεκομισμένοι ἦσαν] ἐξήγαγον. 10. Τοιαύτη μὲν] οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφὴν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας ἄρισαν, καὶ ἀρχὴν τῆς τε-

1. ἡμίσεως L.O.g.

4. τε om. L.O.P.

ἄχρηστον A.B.F.H.K.N.Q.c.d.

f.g. ceteri ἀχρεῖον.

5. ἐκκεκομημένοι h. ἐκκεκομμένοι g.

6. τριακόσιοι K.g.

7. Γυναῖκες—σιτοποιοί] Tangit morem Græcorum, apud quos hoc mulierum munus erat, ut fruges pinserent, panem coquerent, et alia ad victum pertinentia pararent: de quo Feith. in Antiquitatib. Homer. IV. 3. Add. Plaut. Mercat. II. 3. 62. et Terent. Adelph. V. 3. 60. De Romanis notus est locus Plinii XVIII. H. N. 11. Pistores Romæ non fuere ad Persicum usque bellum, annis ab U. C. super

DLXXX.: Ipsi panem faciebant Quirites, mulierumque id opus erat; sicut etiam nunc in plurimis gentium. Cui magis credo, quam Plutarcho Quæst. Rom. LXXXIV. Et rure mos vetus mansit. Ulpian. l. 12. §. 5. D. de Instruct. vel Instrum. leg. et mulieres, quæ panem coquant. Duk.

8. τὴν om. K.

11. τῶν om. L.

12. αὐτῶν f.

13. ἐπεστράτευσαν L.O.P.c.e. τοὺς om. f.

15. Ξενοφῶν—τρίτος αὐτοῖς] Reliqui duo erant Phanomachus (Diod. XII. p. 512.) et Calliades, (Plut. Nic. p. 348. Reisk.) GOTTI.

qua apud
Spartolum
urbem ab
Olynthio-
rum auxiliis
victi et fu-
gati, do-
num re-
vertuntur.

ὑπὸ Σπάρτων τὴν Βοττικὴν τὸν σῆτον διέφθειραν. ἐδόκει
δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπὸ τινῶν ἐνδοθεν πρᾶσσόν-
των. προσπεμφάντων δὲ εἰς Ὀλυνθον τῶν οὐ ταῦτα βου-
λομένων, ὀπλίται τε ἦλθον καὶ στρατιὰ εἰς φυλακὴν ἧς
ἐπέξελθούσης ἐκ τῆς Σπαρτάλου εἰς μάχην καθίστανται 5
οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει. καὶ οἱ μὲν ὀπλίται τῶν
Χαλκιδέων καὶ ἐπίκουροί τινες μετ' αὐτῶν νικῶνται ὑπὸ
τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν Σπάρτων· οἱ δὲ
ἰππῆς τῶν Χαλκιδέων καὶ ψилоὶ νικῶσι τοὺς τῶν Ἀθη-
ναίων ἰππέας καὶ ψιλοὺς. εἶχον δὲ τινὰς οὐ πολλοὺς 10
πελταστὰς ἐκ τῆς Κρουσίδος γῆς καλουμένης. ἄρτι δὲ
τῆς μάχης γεγενημένης ἐπιβοηθοῦσιν ἄλλοι πελτασταὶ
ἐκ τῆς Ὀλύνθου. καὶ οἱ ἐκ τῆς Σπαρτάλου ψилоὶ ὡς
εἶδον, θαρσήσαντες τοῖς τε προσγιγνομένοις καὶ ὅτι πρό-
τερον οὐχ ἤσσαντο, ἐπιτίθενται αὖθις, μετὰ τῶν Χαλκι- 15

τάρτης. 1. Ἐπὸ Σπάρτων] ἡ Σπάρταλος προπαροξύτονον. Τὴν Βοτ-
τικὴν] ὅτι Βοττιαῖοι ἄποικοι Μακεδόνων. εἰσι δὲ ἐν τῇ Θράκῃ, πλησίον Χαλ-
κιδέων. 2. Καὶ προσχωρήσειν] ταῖς Ἀθηναίαις δηλονότι. 7. Μετ' αὐτῶν]
τῶν μὴ θελόντων παραδοῦναι δηλονότι. ἡ δὲ Ὀλυνθος μητρόπολις Χαλκιδέων.

1. διέφθειρον B.G.c.f.g.h.

3. προσπεμφάντων B.F.H.K.L.
N.O.P.Q.c.d.f.g.h.i. ceteri προ-
πεμφ.

οὐ A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.c.
d.e.f.g.h.i. vulgo μῆ.

ταυτὰ P.

4. τε om. O.

5. ἐξελθούσης B.g.h.

τῆς] τοῦ h.

6. οἱ ἀθηναῖοι A.B.C.H.K.N.c.
d.e.f.g. vulgo deest articulus.

πρὸς A.B.F.Q.c.d.f.g.h.i. πρὸ G.
vulgo ὑπ'.

8. Σπάρτων] Ita hic Codd. et
mox Σπαρτάλου, et lib. V. cap.

19. Σπάρταλος, nec aliter Steph.
Vid. Suid. Harpocrat. Hesych.

et Schol. Σπαρτάλιον numus Titi
apud Goltzium. Wass. In Ste-
phano, et aliis omnibus, præter
Scholiasten Thucyd. est Σπαρ-
ταλὸς, ἄξυτόνω, item in Xenoph.
V. Græc. p. 561. cujus locum
adnotavit Vales. ad Harpocrat.
Duk.

10. ψιλῶν A.B.F.H.g.h.

11. κρουσίδος F.H.L.N. vulgo
κρούσιδος.

12. γενομένης I.L.O.e.

14. ἐπιγιγνομένοις L.O.P. προ-
γιγνομένοις Q.

πρότεροι P.Q.

15. ἤσσαντο A.B.F.L.N.d.f.g.
h.i. ἤσσαντο P.Q. ceteri ἤσσηντο.

τῶν om. L.

δέων ἰππέων καὶ τῶν προσβοηθησάντων, τοῖς Ἀθηναίοις·
καὶ ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, αὐς κατέλιπον
παρὰ τοῖς σκευοφόροις. καὶ ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθη-
ναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντι-
5 ζον. οἱ τε ἰππῆς τῶν Χαλκιδῶν, προσἰππεύοντες ἢ δοκοῖ,
προσέβαλλον, καὶ οὐχ ἥκιστα φοβήσαντες ἔτρεψαν τοὺς
Ἀθηναίους καὶ ἐπεδίωξαν ἐπὶ πολὺ. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι
εἰς τὴν Ποτίδαιαν καταφεύγουσι, καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς
ὑποσπόνδους κομισάμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ
10 περιόντι τοῦ στρατοῦ· ἀπέθανον δὲ αὐτῶν τριάκοντα καὶ
τετρακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ πάντες. οἱ δὲ Χαλκιδῆς
καὶ οἱ Βοττιαῖοι τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς
τοὺς αὐτῶν ἀνελόμενοι διελύθησαν κατὰ πόλεις.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, οὐ πολλῶ ὕστερον τούτων, Ἀμ- 80.
15 πρακιῶται καὶ Χάονες, βουλόμενοι Ἀκαρνανίαν πᾶσαν Ambracio-
καταστρέψασθαι καὶ Ἀθηναίων ἀποστήσαι, πείθουσι barbaris in
Λακεδαιμονίους ναυτικόν τε παρασκευάσασθαι ἐκ τῆς Acarnani-
ἑξυμμαχίδος καὶ ὀπλίτας χιλίους πέμψαι εἰς Ἀκαρνα- am incursi-
Lacedaemo-

2. Καὶ ἀναχωροῦσι] οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Ἐνεδίδοσαν δὲ] ὑπεχώρουν, οἱ Χαλ-
κιδῆς δηλονότι, καὶ οἱ Σπαρτάλαιοι. 5. Ἡ δοκοῖ] καθ' ὃ μέρος ἐνομιζέτο
αὐτοῖς συμφέρειν. τὸ δὲ δοκοῖ, τρίτης συζυγίας. 7. Ἐπὶ πολὺ] διάστημα
δηλονότι. 13. Ἀνελόμενοι] ἀναλαβόντες Διελύθησαν κατὰ πόλεις] ἕκα-
στος ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν πόλιν. 16. Καταστρέψασθαι] ἀφανίσαι. 17.
Ἐκ τῆς ἑξυμμαχίδος] γῆς δηλονότι.

1. τῶν om. B.K.h.
προσβοησάνταν c.	ἐπὶ om. c.
3. οἱ om. L.O.P.	11. πάντες A.B.F.G.H.K.L.
N.O.Q.d.e.f.g.h. ceteri ἅπαντες.
4. ἀναχωροῦσι B.h.
ἐξηκόντιζον K.	12. οἱ ante βοττιαῖοι om C.e.
τε om. K.L.O.P.
5. δοκεῖ K.d.e.i. δοκῆ f. δοκοῖη
G.	13. alterum τοὺς om. C.L.O.
P.c.e.f.
6. προσέβαλλον A.B.F.G.H.K.
Q.c.g.h. προσέβαλον N.f. προσεσέ-
βαλον d.i. ἐσέβαλον e.	15. τὴν πᾶσαν C.L.O.P.c.e.f.
τοὺς ἀθηναίους ἔτρεψαν L.O.P.	17. ναυτικόν τε παρασκευασα
C.L.O.P.e.
7. ἐδίωξαν L.O.e.	18. συμμαχίδος B.e.
ἐς] ἐπ' B.I.L.O.e.

nii auxilian-
tur mille
militibus
gravis ar-
maturæ, et
Peloponne-
sii, imprimis Corin-
thii,
XLVII na-
vibus, ut
maritimi
Acarnanes
impedirentur, quo
minus inter-
rioribus
subveni-
rent. Sed

νίαν, λέγοντες ὅτι, ἦν ναυσὶ καὶ πεζῶ ἅμα μετὰ σφῶν
ἐλθωσιν, ἀδυνάτων ὄντων ἕμβοηθεῖν τῶν ἀπὸ θαλάσσης
Ἀκαρνανῶν ῥαδίως ἀν' Ἀκαρνανίαν σχόντες καὶ τῆς Ζα-
κύνθου καὶ Κεφαλληνίας κρατήσουσι, καὶ ὁ περίπλους
οὐκέτι ἔσοιτο Ἀθηναίοις ὁμοῖος περὶ Πελοπόννησον· ἐλπί- 5
δα δ' εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι
πεισθέντες Κνήμον μὲν, ναύαρχον ἔτι ὄντα, καὶ τοὺς ὀπλί-
τας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι, τῶ δὲ ναυτικῶ
περιήγγειλαν παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς
Λευκάδα. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ἕμπροθύμιοι μάλιστα 10

9. Περιήγγειλαν] πανταχοῦ ἐμήνυσαν.

1. ἦν] εἰ d.

μετ' αὐτῶν ἐλθωσιν c.

2. βοηθεῖν c.f.

3. ἀν om. C.L.O.P.e.

καὶ τῆς κεφαλληνίας K.Q.

4. Κεφαλληνίας] Κεφαλληνίας
Gr. Homerus, Strabo, Polybius,
Xenophon, Noster, Pausanias,
aliique λ geminant. At Scylax,
Ptolemæus et recentiores scri-
pturam Gr. Cod. ubique ser-
vant. Inscriptiones apud Rei-
nesium III. 85. et Fabrettum
439. c. Cedren. Anna, D. Chrys-
ost. Libanius Orat. 216. Ar-
temidorus apud Porphyrium de
esu Animal. cum simplici λ.
Aristotelis exemplaria variant.
Wass. Vid. quæ adnotata sunt
ad I. 27. et ad Flor. II. 9.
Duk.

κρατήσωσι F.G.H.Q.g.h.

5. ὁμοῖος] Fortasse leg. ὁμοίως.
ἐλπίδας C.L.O.

6. λαβεῖν] ἐλεῖν c.

7. ἔτι ναύαρχον K.

Ναύαρχον ἔτι ὄντα] Particula
ἔτι indicat, munus navarchi
apud Lacedæmonios certo tem-

poris spatio circumscriptum fu-
isse. Ex Emmii Republ. La-
con. in fin. intelligi potest esse,
qui ei annum præfiniant, de quo
parum constare Idem dicit. Si
Dodwelli rationes sequimur,
Cnemus plus quam annum in
hoc imperio fuit. Nam quæ
supra cap. 66. Cnemo navar-
cho gesta scribit Thucydides,
confert in Maium Julianum ex-
euntem anni secundi hujus bel-
li; quæ autem deinde cap. 90.
—93. in Octobrem Julianum
anni tertii. Et Diodor. Sicul.
XII. 311. etiam post hoc tem-
pus, quum gesta sunt ea, quæ
Thucydides cap. 93. et seq. ex-
ponit, Cnenum navarchum La-
cedæmoniorum vocat. Duk.

8. νηυσὶν F.H.

9. παρασκευασαμένη c. παρα-
σκευασμένη K. παρεσκευασμένη B.
F.h. παρεσκευασμένης g.

ὡς τάχιστα in margine po-
nit g.

10. ἕμπροθύμιοι g. ἕμπροθέμε-
νοι h.

τοῖς Ἀμπρακιώταις, ἀποίοις οὔσι. καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἐκ τε Κορίνθου καὶ Σικυῶνος καὶ τῶν ταύτῃ χωρίων ἐν παρασκευῇ ἦν, τὸ δ' ἐκ Λευκάδος καὶ Ἀνακτορίου καὶ Ἀμπρακίας πρότερον ἀφικόμενον ἐν Λευκάδι περιέμενε.

Cnemus, Spartano-
rum dux,
satis vali-
dum exerci-
tum suum
ratus, ante-
quam ii, qui
in Corin-
thiorum
navibus
erant, ad-
venissent,
processit ad
Stratum,

5 Κνήμιος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὀπλίται, ἐπειδὴ ἐπε-
ραιώθησαν λαθόντες Φορμίωνα ὃς ἦρχε τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν
Ἀττικῶν αἱ περὶ Ναύπακτον ἐφρούρου, εὐθύς παρεσκευ-
άζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. καὶ αὐτῶ παρήσαν Ἐλ-
λήνων μὲν Ἀμπρακιῶται καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι

10 καὶ οὓς αὐτὸς ἔχων ἦλθε, χίλιοι Πελοποννησίων, βάρβα-
ροι δὲ Χάονες χίλιοι, ἀβασίλευτοι, ὧν ἠγοῦντο ἐπ' ἐτησίῳ
προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φάτυος καὶ Νικάνωρ.
ἔστρατεύοντο δὲ μετὰ Χαόνων καὶ Θεσπρωτῶ ἀβασίλευ-
τοι. Μολοσσούς δὲ ἦγε καὶ Ἀτιντᾶνας Σαβύλινθος,
15 ἐπίτροπος ὧν Θάρυπος τοῦ βασιλέως, ἔτι παιδὸς ὄντος·

1. Ἀποίοις οὔσι] τῆς Κορίνθου δηλονότι. 8. Καὶ αὐτῶ] τῶ Κνή-
μῳ. 11. Ἀβασίλευτοι] μὴ νομίζοντες ἔχειν βασιλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἠγεμόνας

2. ταύτῃ] ἄλλων c.

4. περιέμενε e.

5. Κνήμιος] De Cnemo vid.
Diodor. pag. 311. c. DUK.

7. ἀττικῶν] ναυτικῶν e.

8. αὐτῶν C.e.

9. μὲν om. B.h.

ἀνακτόριοι καὶ λευκάδιοι C.K.L.

O.P.e.

10. αὐτοὺς P.

ἦλθεν ἔχων L.O.P.

11. ἐπετησίῳ conjuncte Ste-
phanus.

12. προστασία C.e. στρατεία
L.O.P. Conf. Lobeck. ad Phry-
nich. p: 529.

φάτυος A.B.d.g. ceteri φάτιος.

13. ξυεστρατεύοντο C.L.O.P.e.
Θεσπρωτῶ ἀβασίλευτοι] The-
proti secundum Homerum (qui
Odys. ε'. v. 115. Phidonis
eorum regis meminit) regio pa-

rebant dominatui. sed vel po-
stea (ni fallitur Thucyd.) reges
suos abdicaverunt, vel eorum
pars fuit quondam sine rege.
Verum, utrum verba Thucydidis
de universa gente, an de qua-
dam ejus parte intelligenda sint,
non liquet. Palmer. in Græc.
Antiq. pag. 261. HUDS.

14. ἀτιντᾶνας A.B.N. ἀτιντᾶνας
F.G.H.K. ἀτιτανᾶς P. ἀτιτᾶνας
L.O. ἀντιτᾶνας I.b. ἀτταντῖνας Q.

Ἄντιτᾶνας] vid. Aristot. περὶ
θαυμ. 94. 4. Polyæn. IV. 11. 4. et
Stephanum, Lycoph. et Appia-
num, Livium XXXIX. 12.
Wass. Accentus variat. Strabo
VII. pag. 326. Ἀτιντᾶνες, Ste-
phan. Ἀτιντᾶνες. DUK.

15. θαρύπου B. cum Pausania
I. 10. πάριθος e.

Θάρυπος] Θαρύπου malit Pal-

καὶ Παραναίους Ὀροίδος, βασιλεὺς ὄν. Ὀρέσται δὲ χίλιοι, ὧν ἔβασίλευεν Ἀντίοχος, μετὰ Παραναίαν ζυνεστρατεύοντο Ὀροίδῳ, Ἀντιόχου ἐπιτρέψαντος. ἔπεμψε δὲ καὶ Περδίκκας κρύφα τῶν Ἀθηναίων χιλίους Μακεδόνων, οἱ ὕστερον ἦλθον. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπορεύετο Κνή-5

καὶ ἄρχοντας. 3. Ἐπιτρέψαντος] τὸ ἄρχειν δηλονότι, καὶ εἶναι αὐτοκράτορα

merius. Θάρψ quidam memoratur a Diodoro Siculo l. 3. p. 139. HUDS. Palmer. II. Græc. Ant. 8. rationem emendationis suæ hanc adfert, quod omnibus aliis Rex ille Θάρπιος vocetur in recto, non Θάρψ. Nihil peccasset, si omnes illos alios, vel certe quosdam ex iis nominasset, et quærendi labore nos levasset. Nam ego quidem nondum alium, quam Pausaniam, invenire potui, qui l. 11. Alcetan, Æacidæ, patris Pyrrhi, et Olympiadis, matris Alexandri M. avum, filium Θάρπιου fuisse scribit. Nec Xylandrum alios, quam Pausaniam, scivisse, ex eo colligo, quod ad Plutarch. Pyrrh. princ. ubi hic Θάρπυτας vocatur, adnotat eum Pausaniæ esse Θάρπυτον, nec ullum præterea memorat, qui idem tradiderit. Sed vel sic unius Pausaniæ auctoritas sufficere potest, ad emendationem Palmerii stabiliendam. Et est facilis et non infrequens in his permutatio. Sic quod in Harpocrate v. Οἴηθεν legitur, Κεφάλου μὲν θυγατέρα, Χάρπιος δὲ γυναῖκα, pro eo in Editis Suidæ est Χαρίππου, in MSS. Χαρόπου, ut ad Suidam adnotat Kusterus. et in Photio apud Valesium ad Harpocrat. Χαροποῦ. Et contra, quem vulgati libri Livii XXXII. 6. vocant Charopum, is in scri-

ptis, et Polybio, ac Plutarcho est Charops. Nec dubito, quin in Luciano Dial. mort. p. 313. de Nireo perperam edatur τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάρπος, pro Χαρόπου. Nam pater ei erat Χάρπος, non Χάρψ. Res certa est ex Homer. Iliad. β. 672. Eustathio ad illum locum, et Hygin. Fab. XCVII. Itaque recte in Diodor. Sic. V. 225. Viri docti ediderunt Νιρέως Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας, pro Χάρπος, quod in scriptis erat. Quinam sint, quos paullo post Παραναίους, vocat Thucydides, mihi non liquet. Sed cogitabam fortassis eum loquutum de Παραραίοις, quos cum Molossis, Atintanibus, Orestis, et aliis quibusdam, aspera loca in eodem tractu colentibus, jungit Strabo VII. 326. ΔΥΚ.

1. παραβαίους L. παραναίους g. παραναίους f.

βασιλεὺς ὄν] βασιλείων C.e.

Ὀρέσται] Vid. Lampridium Elagab. VII. et Zonaram in Constantino Mon. Niceph. Bryen. 71, juxta Athyram ponit Anna Comnena 57. 109. Inter Epirum et Ætoliam pesuit Liv. XLII. 38. Adde quæ Cellarius profert p. 701. WASS.

2. παραβαίων K.e. παραναίων g. παραναίων c.d.f.i.

συνεστρατεύοντο B.d.g.i.

μος, οὐ περιμείνας τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν· καὶ διὰ τῆς
 Ἀργείας ἰόντες Λιμναίαν, κάμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν.
 ἀφικνούνται τε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρ-
 ναίας, νομίζοντες, εἰ ταύτην πρώτην λάβοιεν, ραδίως ἂν
 5 σφίσι τᾶλλα προσχωρήσειν. * Ἀκαρῶνες δὲ αἰσθόμενοι
 κατὰ τε γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐσβεβληκυῖαν, ἕκ τε θα-
 λάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολεμίους παρεσομένους, οὔτε
 ξυμβοήθου ἐφύλασσόν τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι, παρά τε
 Φορμίωνα ἔπεμπον κελεύοντες ἀμύνειν· ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη
 10 εἶναι, ναυτικῷ ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, Ναύπα-
 κτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμ-
 μαχοι, τρία τέλη ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν, ἐχώρουν πρὸς
 τὴν τῶν Στρατιῶν πόλιν, ὅπως ἐγγὺς στρατοπεδευσάμε-
 νοι, εἰ μὴ λόγοις πείθοιεν, ἔργῳ πειρῶντο τοῦ τείχους. καὶ
 15 μέσον μὲν ἔχοντες προσήεσαν Χάονες καὶ οἱ ἄλλοι Βάρ-
 βαροι, ἐκ δεξιᾶς δ' αὐτῶν Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι καὶ

81.

ubi, cum
 Chaones
 cum ceteris
 barbaris im-
 prudentius
 praecur-
 rissent, a
 Stratiis ex-
 cepti insidiis, magna
 clade affici-
 untur.

τὸν Ὀροῖδον ἀμφοῖν τοῖν ἔθνοῖν. 1. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας] τῆς Ἀμφιλοχι-
 κῆς. 3. Ἐπὶ Στράτον] θηλυκῶς ἢ Στράτος. 9. Κελεύοντες] παρακινούν-
 τες. 11. Ἐρήμην] ἔρημον φυλάκων.

1. Διὰ τῆς Ἀργείας] Locus
 Thucydidis, e quo Palmerius
 verosimili, ut videtur, conjectura
 III. Græc. Ant. 6. emendat
 Ἀγραίας est Lib. III. cap. 106.
 De Agræis vid. plura apud
 eumdem IV. Græc. Ant. 3. et
 de Strato III. 5. Duk.

2. λιμναίαν δ.

κάμην] πόλιν K.

4. ταύτην πρώτην A. B. C. H.
 K. L. O. P. c. d. f. g. h. i. ταύτην πρώ-
 ται e. vulgo πρώτην ταύτην.

ἂν om. C. e.

5. προχωρήσειν N. O. e.

6. τε τὴν γῆν F. I.

8. ἐφύλαττον L. P.

ἑαυτῶν f.

9. ἐκέλευον πέμποντες cod. Ste-
 phani, ut videtur.

11. ἐκλιπεῖν c. ἀπολείπειν i.

12. Τέλη] Vid. Hesych. in h. v.
 Dionys. Hal. VIII. Ant. 65.
 Noster I. 48. τέλη τῶν νεῶν sine
 exemplo aut imitatore, opinor,
 dixit. Herodot. II. 64. ἐρήθων
 γένεα, at fortasse rectius τέλεα
 cum Baroc. et Lambeth. alibi
 κατὰ τέλεα, turmatim, Idem.
 Contra tamen, ut videtur, Me-
 diceus. Confer Ulpianum in
 Demosth. pag. 263. WASS.

14. λόγῳ C. G. I. b. e.

15. μέσον A. B. F. H. K. N. b. g.
 h. i. ceteri τὸ μέσον.

οἱ om. c.

οὐ μετὰ τούτων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνήμος καὶ οἱ Πελοπόννη-
 σιοὶ καὶ Ἀμπρακιῶται· διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων,
 καὶ ἔστιν ὅτε οὐδὲ ἐωρῶντο. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τεταγ-
 μένοι τε προσήσαν καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἔστρα-
 τοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ· οἱ δὲ Χάονες, σφίσι τε αὐ-
 τοῖς πιστεύοντες καὶ ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνη ἡπειρω-
 τῶν μαχιμώτατοι εἶναι, οὐτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον κα-
 ταλαβεῖν, χωρήσαντές τε ῥύμη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων
 ἐνόμισαν αὐτοβοεῖ ἂν τὴν πόλιν ἐλεῖν καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον
 γενέσθαι. γνόντες δ' αὐτοὺς οἱ Στράτιοι ἔτι προσιόντας,
 καὶ ἠγησάμενοι, μεμονωμένων εἰ κρατήσειαν, οὐκ ἂν ἔτι
 σφίσι τοὺς Ἕλληνας ὁμοίως προσελθεῖν, προλοχίζουσι τὰ
 περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραιοι, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἕκ τε τῆς
 πόλεως ὁμόσε χωρήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν προσπίπ-
 τουσιν. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, διαφθείρονται τε πελ-
 λοὶ τῶν Χαόνων, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ὡς εἶδον αὐτοὺς

2. Διεῖχον] διέσταντο. 3. Τεταγμένοι] εὐτάκτως. Διὰ φυλακῆς ἔχοντες] ἐαυ-
 τοὺς δηλονότι. 5. Ἐπιτηδείῳ] χώρα δηλονότι. 6. Πιστεύοντες] θαρρόντες.
 Ἀξιούμενοι] ἀξιοὶ κρινόμενοι. 7. Ἐπέσχον] ἐνεκαρτέρησαν. Τὸ στρατόπεδον]
 τὸ τό περιττὸν κεῖται. 9. Αὐτοβοεῖ ἂν] βοῇ μόνῃ χρῆσάμενοι. 11. Μεμο-
 νωμένων] διεξευγμένων τῆς τῶν Ἑλλήνων συμμαχίας. 15. Ἐς φόβον κατα-

2. καὶ οἱ ἀμπρ. c.

4. προσήσαν τεταγμένοι τε .HF.
 ἔστρατεύσαντο f.

6. πιστεύσαντες C.Q. πιστού-
 μενοι e.

7. ὑπέσχον d.

8. ῥώμη A.B.C.F.H.I.K.L.
 N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i.

9. Αὐτοβοεῖ Attici pro παρα-
 χρήμα Mæris. Ita fere Hesy-
 chius. Suidas pro κατακράτος
 apud Theopompum esse dicit.
 Wass. Auctor Etymol. M. et
 alii Grammatici tradunt, Thu-
 cydidem hoc vocabulum usur-
 pare de rebus, quæ in bello pri-
 mo statim clamore, id est, pri-

mo impetu, perficiuntur. Et sic
 præter Thucydidem etiam alii.
 Itaque si qui sine respectu ad
 bellum αὐτοβοεῖ pro παραχρήμα
 dicunt, hi non prima, sive prop-
 ria significatione eo utuntur.
 DUK.

ἐνόμισαν καὶ αὐτοβοεῖ I.P.

ἂν om. d.

10. ἔτι om. f.

11. μεμονωμένους g.

12. προλοχίζουσι δὴ τὰ C.L.O.
 P.e. sed η a correctore habet C.

13. τε om. L.O.P.

15. τε om. L.

16. τῶν om. O.

οἱ om. P.

ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν.
 τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ἦσθετο τῆς μά-
 χης, διὰ τὸ πολὺ προελθεῖν αὐτοὺς καὶ στρατόπεδον οἰ-
 ῆθαι καταληφόμενους ἐπείγασθαι. ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύ-
 5 γοντες οἱ Βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς, καὶ ξυναγα-
 γόντες τὰ στρατόπεδα ἠσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, ἐς
 χεῖρας μὲν οὐκ ἴονταν σφίσι τῶν Στρατιῶν διὰ τὸ μήπω
 τοὺς ἄλλους Ἀκαρνᾶνας ξυμβεβοθηκέναι, ἄποθεν δὲ
 σφενδονάντων καὶ ἐς ἀπορίαν καθιστάντων· οὐ γὰρ ἦν
 10 ἄνευ ὅπλων κινήθηναι. δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες κράτι-
 στοὶ εἶναι τοῦτο ποιεῖν. * ἐπειδὴ δὲ νύξ ἐγένετο, ἀναχω-
 ρήσας ὁ Κνήμος τῇ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ τὸν Ἀναπον
 ποταμὸν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου, τοὺς

82.

Cnemus
 cum exerci-
 tu Cenia-
 das se reci-

στάντων] ἤγουν, φυγόντων. 3. Αὐτοὺς] τοὺς Χάονας. 4. Ἐνέκειντο φεύ-
 γοντες] ἤγουν, κατὰ κράτος ἔφευγον. 5. Ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς] οἱ Ἑλλη-

3. οἰηθῆναι] οἱ ἀθηναῖοι I.

4. ἐπειδὴ L.O.g.

ἐνέκειντο L.

9. ἄποθεν C. ἄποθεν et hic ce-
 teri et 3, 111. A.B. 4, 67. A.B.
 I.Q. 4, 92. A.B.Q. 4, 115. A.
 B.I.Q.e.h. 4, 120. A.B.Q.d.e.
 4, 125. A.B. 4, 126. A.B.d.e.
 6, 7. A.B.I.K.d. 6, 58. A.B.L.
 O.h. 6, 77. A.B.L.O. 8, 69.
 A.B.F.H.L.O.Q.

10. Δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες]
 Pollux I. 150. εὐδόκιμα δὲ—
 σφενδύνη Ἀκαρνάνων, ἀκόντιον Λιτω-
 λικόν. Lipsius IV. Poliorcet. 2.
 scribit, Pollucem Acarnanibus
 tribuere inventionem fundæ.
 Hoc non magis ex his verbis
 confici potest, quam quia ibi-
 dem inter εὐδόκιμα etiam recen-
 sentur θάραξ Ἀττικουργῆς, κράνος
 Βοιωτιουργῆς, ἀσπίς Ἀργολικῆ, et
 alia, omnes illos populos earum
 rerum inventores fuisse, vel iis

a Polluce inventionem earum
 adsignari. Duk.

11. νύξ ἐγένετο] ξυνεγένετο I.

13. Στράτου] Acarnaniæ dicit
 esse cum Nostro, et Plinio IV.
 1. Stephanus; Ætoliæ Livius
 XLIII. 21. Steph. supra Στρά-
 τιον πόλις Ἀκαρνάνιας, ubi fortasse
 legendum Στρατῆ πόλις Ἀρκαδίας.
 Hanc conjecturam firmant Ho-
 merus II. β'. 301. Hesychius,
 Nonnus Dionys. XIII. p. 368.
 et Pausanias. Diodorus XIX.
 Πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων, οἱ
 πλείστοι μὲν εἰς ΣΤΡΑΤΟΠΟΛΙΝ
 συνῆκυσαν, ὀχυρωτάτην οὔσαν, καὶ
 μεγίστην. Repono Στράτον πόλιν.
 Eandem urbem *validissimam* vo-
 cat Livius. Mox Οἰνιάδων re-
 ctius, quam Οἰνιάδων. nam I.
 111. est ἐς Οἰνιάδας. WASS. De
 Strato Palmer. III. Græc. Ant.
 5. Duk.

pit, priusquam Acarnanum auxilia Stratiis veniunt.

τε νεκρούς κομίζεται τῇ ὑστεραία ὑποσπόνδους, καὶ Οἰνιαδῶν συμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν ἀναχωρεῖ παρ' αὐτοὺς, πρὶν τὴν ζυμβοήθειαν ἐλθεῖν. κακεῖθεν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον ἕκαστοι. οἱ δὲ Στράτιοι τροπαῖον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς Βαρβάρους. 5

83. Interim classis Peloponnesiorum cum militibus Corintho proficiscitur, sed a Phormione, Atheniensium apud Naupactum duce, extra sinum eam excipiente, ad pugnam coacta,

* Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ζυμμάχων τῶν ἐκ τοῦ Κρισαίου κόλπου ναυτικῶν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμῳ ὅπως μὴ ζυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρναῖνες, οὐ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα καὶ τὰς εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐφρούρου ἐν Ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ κόλπου ἐτήρει, βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀλλὰ στρατιωτικῶ- 15
τερον παρεσκευασμένοι, εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἴκοσι ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέοντάς τε ἐώρην

νες τοὺς βαρβάρους. 19. Ἀντιπαραπλέοντας] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀντιπαρατάξιν. Ἐώ-

3. παρελθεῖν i.

4. ἐπῆλθον i. om. L.O.P.

τῆς ante μάχης om. f.g.h.

7. κρισαίου L.O.

Κρισαίου] Κρισαίου Sophocles, Steph. pag. 114. Κρισαίου Herodotus. κόλπου Stephanus mallet abesse, sed agnoscunt plerique Codices. Vid. mox cap. 86. WASS. De Κρισαίῳ et Κρισαίῳ est ad I. 107. DUK.

κόλπου om. L.O.P.

8. ἀπὸ τῆς θαλάσσης K.

10. ἐν τῇ στράτῳ K.

12. ἄς f.

13. διετήρει g.

15. ἐπέπλεον C.L.O.P.e.

οὐχ ὡς A.B.F.G.H.K.c.f.g.

h.i. vulgo ὡς οὐκ.

ναυμαχίαν A.B.F.H.K.c.f.g.

h.i.

στρατιῶται A.B.g.

16. ἐς om. K.

τὴν om. g.h.

18. τολμῆσαι τοὺς ἀθηναίους om. e.

19. ἀντιπεριπλέοντάς g.

αὐτοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων, καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαιῆας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον διαβαλλόντων ἐπὶ Ἀκαρνανίας κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι, καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμιστάμενοι, οὕτω δὴ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἐκάστων οἱ παρεσκευάζοντο, Κορινθίων

ρων] οἱ Κορίνθιοι δηλονότι. 1. Σφῶν] τῶν Κορινθίων. 4. Οὐκ ἔλαθον] οἱ Ἀθηναῖοι. 6. Κατὰ μέσον τὸν πορθμόν] τὸν Κρισαῖον φησί. ἔστι δὲ

1. παρὰ τὴν γῆν L.

Πατρῶν] Urbs hæc ex septem pagis conflata est, inquit Strabo VIII. 519. Conditam narrat Eusebius A. M. 2907. ante Christum 1041. De origine ad ante omnia Pausaniam VII. p. 568. ἀπὸ τινος Πατρείως nomen deducit Stephanus Pausaniam secutus, et Gentile unicum Πατρεὺς agnoscit. Theophrastus Hist. Plant. IX. Πατρικὴν de agro Patrensi ut videtur usurpavit. Πατρεὺς Herodotus, et Noster alibi Πατρείας ἔπεισεν. Numi passim ΠΑΤΡΕΩΝ. In uno Domitiani apud Motraye, COL. A. A. PATRENS. Hanc enim civitatem bellis adtritam Augustus instauravit, Dymenque Patrensis adtribuit. Et fortasse de hac ejusdem renovatione intelligendus locus Strabonis supra adductus. V. Pausan. p. 564. Inde Colonia Augusta, et A. Patrensis. Colonia juxta Eusebium deducta est Olymp. CXCI. 3. Πάθραν corrupte, sed ævi istius vitio appellat Nicetas Choniates p. 409. Auctor in fine Codini hæc habet, Ἀχαιῆα ἢ νῦν Πάτρα. Numero plurium ἐς Πατρὰς rectius Lao-

nicus Chalcocond. 225. Est et Patrensiū civitas in Phthiotide Lacon. sive Patræ Thessalicæ. Vide Cantacuzenum p. 130. et Paulinum. De hac apud Rhium Prom. civitate consule Aristidem I. 540. Dionem 424. Lucian. Asino 115. Siliū XV. et Ciceronem Epist. Ammianum XIX. 12. Nonnulla de eadem memoratu digna produnt Polybius II. 41. IV. 7. 83. et p. 1478. Livius XXXVIII. 29. Plutarch. Alcib. 198. et Catone p. 343. et Hist. Byzant. concinnatores superius laudati. Ὁ Πατρῶν Archiepiscopus Concil. Sardic. adfuit A. Chr. CCCXLVII. Denique, ut extrema ejus attingamus Turcæ vi ceperunt A. Chr. MCCCXLVII. a quibus, docente in Pandectis Leunclavio, Badra, vel Balubathra, dictione opinor a πάλαι Πάθρα detorta, hodie vocatur. De præsentī statu lege Whelerum. Itin. p. 304. WASS.

2. ἀντιπέραν O.

4. εὐήνου A.B.H.K.g.

7. καὶ om. L.O.P.

πόλις ἐκάστην N.

δὲ Μαχάων καὶ Ἴσοκράτης καὶ Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο κύκλον τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἰοί τ' ἦσαν, μὴ δίδόντες διέκπλουν, τὰς πρώρας μὲν ἔξω, εἶσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τὰ τε λεπτὰ πλοῖα, ἀξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται, καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄριστα 5 πλεύσας, ὅπως ἐκπλέειεν διὰ βραχέος παραγιγνόμενοι, εἴ πῃ προσπίπτοιεν οἱ ἐναντίοι. * οἱ δ' Ἀθηναῖοι, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτοὺς κύκλω καὶ ξυνῆγον ἐς ὀλίγον, ἐν χρῶ αἰὲ παραπλέοντες καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν· προεῖρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ 10 Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνη. ἤλπιζε γὰρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῆ πεζῆν, ἀλλὰ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. 4. Τὰ τε λεπτὰ πλοῖα] τοὺς λέμβους. 7. Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] μίαν ἔχοντες ὀπίσω τῆς μιάς. 9. Ἐν χρῶ] ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἔστι δὲ ἀποκοπή· ἦν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Δόκησιν] δόξαν. 10. Ἐμβαλεῖν] προσπείειν. 11. Μὴ ἐπιχειρεῖν] τῷ πολέμῳ. Σημήνη]

84. magna perturbatione in fugam vertitur; quo facto Cyllenen se recipiunt omnes Peloponnesiorum naves.

1. μαχάων A.B.C.I.K.L.N.O.
P.g. ceteri μάχων.

2. Post νεῶν legebatur ποιήσαντες. id post μέγιστον ponit f. om.
A.B.C.F.H.K.N.c.g.h.

3. καθὼς οἰοί f.

4. τε om. f. qui mox ποιησάμενοι.

6. βραχέος B.C.i.
παραγιγνόμενοι I.K.P.d.e.i.

Παραγιγνόμενοι] Non puto recipiendum, quod est in Gr. et Dan. παραγιγνόμενοι. Nam non respicit ad præcedens ναῦς, sed ad eos, qui in illis erant. Sic mox cap. seq. οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτοὺς: quum præcedat ναῦς et πλοῖα. Et cap. 31. præcedente νῆες, sequitur αὐτοὺς, pro quo nonnulli libri ibi quoque perperam habent αὐτάς. Plura hujus generis adnotavit Steph. in Append. ad Script. de Dialect. p. 131. et seqq. Duk.

7. εἴποι Q.

προσπλέειεν A.B.F.H.K.N.d.f.
g.h.i.

9. χρῶ d.i.

Ἐν χρῶ] Eustath. citat ἐν χρῶ παραπλεύσαι τὰς ναῦς, et exponit πλοῦς ἐν χρῶ ὁ γῆς ἐγγύς. p. 1450. εἴρηται δὲ, inquit Suidas v. ἐν χρῶ, ἀπὸ τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Idem sonat ἐγκυτὴ apud Callimach. et Agathiam post Herodotum. Hoc tonsuræ genus σκάφιον alicubi vocat Schol. Aristoph. Figuratus usus Sophocles Ajace 801. et Anthol. ἐν ΧΡΟΓ' ΚΕΙΡΑΜΕ'ΝΑ Ἑλλάς. Synes. Epist. IV. Οὐ πρὶν, ἢ ἘΝ ΧΡΩΤῷ γενέσθαι τοῦ κινδύνου. Plaut. ad cutim tonderi, Virg. Altius ad vivum persedit. et Redit iter, huc spectantes dixerunt. Wass.

12. αὐτὸν C.

ζυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα τα-
 ραχὴν παρέξειν, εἴ τ' ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦ-
 μα, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει καὶ εἰώθει γίνεσθαι
 ἐπὶ τὴν ἑώ, οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτούς· καὶ τὴν ἐπι-
 5 χεῖρησιν ἐφ' ἑαυτῶ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὁπότεν βούληται,
 τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γίγνε-
 σθαι. ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατῆει, καὶ αἱ νῆες ἐν ὀλίγῳ
 ἤδη οὔσαι ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων,
 ἅμα προσκειμένων ἐταράσσοντο, καὶ ναῦς τε νῆι προσέ-
 10 πιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διαθούντο, βοῆ τε χράμενοι καὶ
 πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῆ τε καὶ λοιδορία οὐδὲν κατή-
 κουον οὔτε τῶν παραγγελλομένων οὔτε τῶν κελευστῶν καὶ
 τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρω-
 ποι ἄπειροι τοῖς κυβερνήταις ἀπειθετέρας τὰς ναῦς πα-
 15 ρεῖχον, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ
 Ἀθηναῖοι προσπεσόντες πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρα-

σημείον δῆ. 4. Αὐτούς] τοὺς Κορινθίους. 5. Ἐφ' ἑαυτῶ] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ
 αὐτοῦ. 8. Τῶν τε πλοίων] τῶν λεπτῶν. 12. Παραγγελλομένων] συμβου-
 λούντων. Τῶν κελευστῶν] τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν. 15. Ση-

1. τὰ om. g.

2. παρέχειν A.B.F.H.b.g.h.

ἐκπνεύσειν L.O.P.Q.

Lego ἐκπνεύσαι, ac εἴ τ' s. εἴτε
 puto hic valere, et quum, et si,
 ut III. 28. Ergo verto: et
 quum spiraret ex sinu &c. Dein
 seqq. ὅπερ usque ad οὐδένα sunt
 parenthesis. Tum sequitur pri-
 oris periodi apodosis: ne mo-
 mento—temporis staturas, &c.
 Quod si malis εἴτ' ἐκπνεύσαι ver-
 tere: tumque spirare ex; addi
 oportet ex codd. aliis τε ante
 χρόνον. WASS.

4. ἐπὶ] περὶ L.N.O.P.Q.g.

οὐδένα τε χρόνον L.O.

ἡσυχάζειν I.K.O.

5. αὐτῶ C.K.e.f.

7. τὸ πνεῦμα L.O.

8. ὑπ' ἐπ' d.

πλοίων] λεπτῶν d.

9. προσκειμένων ἅμα c.f. ἅμα
προκειμένων d.

10. κοντοῖς C.

12. De κελευσταῖς eorumque
munere in navibus Scheffler. de
Milit. Nav. IV. 7. et Interpretes
Polluc. I. 96. DUK.

13. ὄντες om. K.

ἀναφέρειν ἐν κλυδωνίῳ f. ἐν κλυ-
δωνι ἀναφέρειν Suidas v. κλυδώνιον.

14. ἀπειθετέρους I.

15. δὲ c.

τοῦτον om. d.

eorumque
 Suidas v.

τηγιδων νεῶν μίαν, ἔπειτα δὲ καὶ πάσας, ἧ χωρήσειαν, διέφθειρον, καὶ κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, φεύγειν δ' ἐς Πάτρας καὶ Δύμνη τῆς Ἀχαΐας. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καταδιώξαντες καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τοὺς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς 5 πλείστους ἀνελόμενοι, ἐς Μολύκρειον ἀπέπλεον, καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περιλοίοις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμνης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην, τὸ Ἠλείων ἐπίνειον· 10 καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνήμος καὶ αἱ ἐκεῖθεν νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι, ἀφικνούνται μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

85. Quam cladem agrefentes Lacedaemonii, classem re-fici augeri-

* Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμβούλους ἐπὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην καὶ Βρασίδα καὶ 15 Λυκόφρονα, κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίῳ κατασκευάζεσθαι καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θα-

μαίνει] σημειῶν ποιῆ. 1. Ἡ χωρήσειαν] ὀρηήσειαν. 2. Ἐς ἀλκὴν] εἰς μάχην πολέμου. 8. Ἀνεχώρησαν] ὑπέστρεψαν. 10. Ἐπίνειον] ἐπίνειον καλεῖται πᾶν ἐμπόριον, ἢ παρὰ τὸ ἐπινήχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσει, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὀλκάδας νήχεσθαι ἢ ὀκέλλειν. 17. Ἐπ' ὀλίγων νεῶν] τῶν Ἀθη-

1. πάσας A.B.F.G.H.K.N.c.
d.f.g.h.i. ceteri τὰς ἄλλας.

διεχωρήσειαν K.

2. διέφθειραν d.

μηδὲν C. μηδεμίαν c.

τραπέσθαι G.K.L.O.P.c.d.

3. πάτραν G.Q.c.g.

6. πλείους c.

ἐπέπλεον L.O.P.Q.

Μολύκρειον] Euphorion Μολυκρίαν scribit: Steph. ab editis stat. vid. Nostrum III, 102. Μολυκρεία Scylax p. 14. Polybius V. 604. ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν. Molycria Plin. IV. 11. confer Ptolemæum III. 15. hos sequitur Steph. Sed Berkelius con-

tra libros scripturam immutavit. Wass, Add. Palmer. IV. Græc. Ant. 19. de Rhio ibid. et cap. seq. de quo etiam Holsten. ad Steph. Duk.

10. ἡλείων L.

11. κείθεν L.O.P. ἐκείνων C.e.

13. τὴν om. Q.

κυλλήνην F.

14. ξυμβούλους] ξυμμάχους L. O.P.

15. βρασίδα d.e.i. βασιλίδην N.

16. βελτίῳ om. i.

παρασκευάζεσθαι I.K.L.O.P. Q.e.

17. νεῶν ὀλίγων c.f.

λάσσης. ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυ-
 μαχίας πειραταμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι καὶ οὐ
 τοσοῦτ' ὄντο σφᾶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι
 δέ τινα μαλακίαν, οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ
 5 πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ
 οὖν ἀπέστελλον. οἱ δὲ ἀφικόμενοι μετὰ Κνήμου ναῦς τε
 περιήγγελλον κατὰ πόλεις, καὶ τὰς προὔπαρχούσας
 ἐξήρτουντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων
 ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν τε παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας,
 10 καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνίκησαν, φράσσοντας, καὶ
 κελεύων αὐτῶ ναῦς ὅτι πλείστας διὰ τάχους ἀποστῆ-
 λαι, ὡς καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐλπίδος οὔσης αἰεὶ ναυμα-
 χήσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῶ, τῶ δὲ
 κομίζονται αὐτὰς προσεπέστειλαν ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφι-
 15 κέσθαι. Νικίας γὰρ Κρῆς Γορτύνιος, πρόξενος ὢν, πείθει
 αὐτοὺς ἐπὶ Κυθωνίαν πλεῦσαι, φάσκων προσποιήσειν αὐ-
 τὴν οὔσαν πολεμίαν· ἐπῆγε δὲ Πολιχιταῖς χαριζόμενος,
 ναίων. 1. Ναυμαχίας πειραταμένους] ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ δη-
 λονότι. 2. Ὁ παράλογος] τὸ παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι. 3. Τὸ ναυ-
 τικὸν λείπεσθαι] οὐ κατ' ἐμπειρίαν τοῦ ναυτικοῦ λείπεσθαι. 4. Οὐκ ἀντι-
 τιθέντες] οὐκ ἀντιπαραβάλλοντες. 5. Ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον] ὀργιζόμενοι
 ἀπέστελλον τοὺς συμβούλους. 15. Γορτύνιος] ἰστέον ὅτι ἡ Γόρτυς πόλις
 ἐστὶ Κρήτης, ἀπέχουσα Κυθωνίας σχεδὸν σταδίους χιλίους· καὶ ἐστὶν ἀπί-
 θανον, εἶναι πολεμίας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. ἤρτεον οὖν ὅτι πολεμίαν
 λέγει τὴν Κυθωνίαν τῇ Πολίχῃ, οἷς εἰκὸς χαρίζεσθαι κατὰ φιλίαν τὸν Νι-
 κίαν. 16. Προσποιήσειν] οἰκείαν ποιήσειν.

que jubent.
 Phormioni
 subsidia pe-
 tita ab A-
 theniensibus mittun-
 tur sero,
 quia antea
 in Cretam
 navigare
 naves ju-
 bentur, ibi-
 que diutius
 morantur.

- 1. ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς om. c.f.
- 2. πειραταμένους c.
- Ὁ παράλογος] Vide Stephani
 Append. ad Script. al. de Dial.
 Att. p. 157. HUDS. Suidas h. v.
 et exempla adducit ex Procopio.
 Vid. I. 78. Ita Philo, Plutar-
 chus, Diodorus, Dionys. Halic.
 Add. Poll. II. 119. WASS.
- 3. τοσοῦτον g. τοσοῦτων c.
- 4. τὴν ἀθηναίαν — μελέτης] τὴν

- μελέτην I.
- 6. μετὰ τοῦ κνήμου C.L.O.
- 7. προσπεριήγγειλαν C.I.L.O.e.
- 8. ἐξήρτουν C.e.
- ὡς om. g.
- 11. αὐτῶν K.c.g.
- διὰ τάχος C. om. g.
- 12. ἐκάστην ἡμέραν O.
- 14. προσεπέτειλαν g. πρισαπέ-
 στειλαν i.

ὁμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν λαβὼν τὰς ναῦς ᾤχετο εἰς Κρήτην, καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδήου τὴν γῆν τῶν Κυδωνιατῶν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον. * οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ

86. Interim altera classis alteri in utroque Rhio ex adverso constiterat. Atheniensium XX. Peloponnesiorum LXXV naves erant, atque hi pugnam parabant, antequam auxilia Athenis ad Phormionem venirent.

Πελοποννήσιοι, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην 5 κατείχοντο, παρεσκευασμένοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν παρέπλευσαν εἰς Πάνορμον τὸν Ἀχαιῖκόν, ὅπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσβεβοηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ οἱ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Μολυκρικόν, καὶ ὠρμήσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν αἴσπερ καὶ ἐναυ- 10 μάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ῥίον φίλιον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ· διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ Κρισαίου κόλπου στόμα τοῦτό ἐστιν. ἐπὶ οὖν τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαιῖκῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ἀπέχοντι 15 οὐ πολὺ τοῦ Πανόρμου ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὠρμήσαντο καὶ αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἐβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἶδον. καὶ ἐπὶ μὲν ἔξ ἢ ἑπτὰ ἡμέ-

5. Ἐν τούτῳ] τῷ χρόνῳ. 13. Διέχετον] κέχωρισθον.

1. Κυδωνιατῶν] Ptolemæus Κυδωνίαις mendose. In Orpheo Κυδωνιάς, vid. Herodot. III. 59. Cydonia olim, inquit Steph. Apollonia. Confer Apollonii Schol. IV. 1492. Sch. Theor. Eid. ζ'. 12. nunc *Canea*. Tournefort vol. I. p. 23. WASS. De Polichna Steph. de urb. ibique Holsten. Duk.

3. καὶ ἀπλοίας C.L.O.P.c.e.f.

4. ἐνδιέτριψαν e. ἐνδιέτριβον c.

5. περὶ τὴν κρήτην P.Q.

6. κατείχον B.

παρασκευασάμενοι L.N.O.P.Q.

7. De Panormo vid. Pausan. Achaic. cap. XXII. De Rhio

Molycrico, quod et Antirrion, Holsten. ad Steph. Ῥίον, et Palmer. Græc. Ant. IV. 20. Duk.

9. τὸ Ῥίον om K.

πολυκρικόν A.B.h.

10. ὠρμήσατο C. ὠρμήσατο e.

εἴκοσιν om. P.

11. φίλιον g.

13. διέχετον A.B.C. et plerique omnes, nisi quod f.g. διειχέτην habere videntur. Vide Buttmannum (Sprachlehre I. p. 349.)

τῆς om. e.

14. κρισαίου O. κρησσαίου e.

16. ὠρμήσαντο C.

17. πεντήκοντα C.I.

ρας ἀνθάρμουν ἀλλήλοις, μελετῶντές τε καὶ παρασκευ-
αζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες οἱ μὲν μὴ ἐκ-
πλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, φοβούμενοι τὸ
πρότερον πάθος, οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενὰ, νομίζοντες
5 πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ
Κνήμιος καὶ ὁ Βρασίδης καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοποννησίων
στρατηγοὶ, βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι
πρὶν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ζυνεκάλεσαν
τοὺς στρατιώτας πρῶτον, καὶ ὀρῶντες αὐτῶν τοὺς πολ-
10 λούς διὰ τὴν προτέραν ἦσαν φοβουμένους καὶ οὐ προ-
θύμους ὄντας παρεκελεύσαντο καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

* “ Ἡ ΜΕΝ γενομένη ναυμαχία, ᾧ ἄνδρες Πελοπον- 87.
“ νήσιοι εἴ τις ἄρα δι’ αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλου- Cnemus mi-
lites suos,

2. Γνώμην] σκοπόν. Οἱ μὲν] οἱ Πελοποννήσιοι. 4. Οἱ δὲ] οἱ Ἀθηναῖοι.
12. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία] ἡ στάσις πραγματικὴ, ἄγραφος, εἶδος
συμβουλευτικῆς. 13. Τὴν μέλλουσαν] ναυμαχίαν.

1. τε om. K. i.

2. οἱ μὲν om. P.

Οἱ μὲν—φοβούμενοι] Agnoscit
Suidas in Ῥία. qui Ῥία, ἀκρωτή-
ρια contra Historici mentem in-
terpretatur. Vid. Etymologum
et Hesych. in Ῥίον. Expositio
vera est, exemplum non qua-
drat. Homerus Ἡρῆ δ’ αἰξασα
λίπεν ῬΙ’ΟΝ Οὐλύμπιοι. WASS.
Fortassis defendi potest Suidas.
Ῥία in universum sunt, ut recte
dicit, omnia ἀκρωτήρια, ὄρους ὄρθια,
καὶ τὰ ἐπὶ θάλασσαν ἐγκείμενα.
Jam vero satis certum est, u-
trumque Ῥίον, de quo hic agit
Thucydides, a veteribus Scripto-
ribus appellari, et fuisse ἄκραν,
et ἀκρωτήριον, et locum in mare
procurentem. Vid. Palmer. l.
d. Schol. Theocr. in I. 126. Τὸ
Ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Πελοποννή-

σου ἐναντίας τῷ καλουμένῳ Ἀντιῤῥίῳ
τετραμμένον. In iis, quæ ibi paul-
lo ante leguntur de Helice, ἢ
ὄνομα πόλεως πρὸς τῷ ὄρίῳ τῷ Ἀχαῖ-
κῷ, videtur idem vitium esse,
quod e Pausan. Phocic. cap. XI.
sustulerunt Palmerius et Kuh-
nius, et pro ὄρίῳ legendum Ῥίῳ
ut et infr. in Schol. cap. XC.
τῶν Ῥίων cum Cass. pro τῶν ὄρίων.
Vid. Casaub. Lect. Theocrit.
cap. II. Duk.

3. Ῥίον] ὄρίων I.e.

4. ἐκπλεῖν B. I.e. h.

5. Πρὸς ἐκείνων εἶναι] Thom.
Magist. Τῷ πρὸς Ἀττικοὶ εἰς τὴν
σημασίαν τοῦ ὑπὲρ χρωῶνται ἐνίοτε.
Θουκυδ. οἱ δὲ—εἶναι. Add. Steph.
ad Script. de Dialect. pag. 32.
Duk.

12. ἄνδρες om. c.

ob priorem
cladem ad-
huc timidos,
cohortatur
et forti ani-
mo esse ju-
bet.

“σαν, οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ
“τε γὰρ παρασκευῇ ἐνδεῆς ἐγένετο, ὥσπερ ἴστε καὶ οὐχὶ
“ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν· ζυμ-
“έβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι,
“καὶ πού τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἐσφη- 5
“λεν. ὥστε οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσῆσθαι
“προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ
“κράτος νικηθῆν, ἔχον δὲ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν, τῆς
“ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, νομίσαι δὲ ταῖς
“μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, 10
“ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι,
“καὶ μὴ ἀπειρίαν τοῦ ἀνδρείου παρόντος προβαλλομένους
“εἰκότως ἀν ἐν τινι κακοὺς γενέσθαι. ὑμῶν δὲ οὐδ’ ἡ
“ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη προέχετε· τῶνδε
“δὲ ἡ ἐπιστήμη, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρίαν μὲν 15

1. Τέκμαρσιν] στοχασμόν. 4. Οὐκ ὀλίγα] ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ ἐν κύκλῳ
τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτοὺς ἐπιχειρήσαι τῇ ναυμαχίᾳ,
ἀλλὰ τὴν τοῦ Φορμίωνος ἀναμένειν διὰ τοῦ ἀνέμου στρατηγίαν. 5. Ἐσ-
φηλε] σφαλῆναι ἐποίησεν. 7. Οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης] τὸ ἐξῆς, οὐ δί-
καιον τῆς γνώμης τὸ μὴ νικηθῆν κατὰ κράτος, ἀμβλύνεσθαι. 8. Τῆς ξυμ-
φορᾶς τῷ ἀποβάντι] τῇ ἀποβάσῃ συμφορᾶ. 9. Ἀμβλύνεσθαι] ἀναπίπτειν.
11. Ὀρθῶς εἶναι] ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους ἐστηκυῖαν τὴν γνώμην καὶ μὴ ὑπο-
πεπτωκυῖαν τοῖς δεινοῖς. 13. Κακοὺς γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον.
14. Προέχετε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 15. Ἡ ἐπιστήμη] ἡ γυμνασία, ἡ

1. οὐ K.
ἐκφοβεῖσθαι I.
5. τι] τοι c.f.
ἡ om. K.
6. ὥστε om. b.
ἡσῆσθαι C.G.c.e.f. ἡσσηθῆναι
L.O.P.
7. μὴ om. B.
8. δὲ] τε A.
τῆς τε ξυμφορᾶς B.H.c.d.f.g.h.
i. τῆς γε ξυμφορᾶς C.Q.e.
9. ἀλγύνεσθαι c.

11. αἰεὶ om. d.i.
ὀρθῶς ἀνδρείους C.I.L.O.P. ὀρθῶς
εἶναι ἀνδρείους c.e.
12. παρόντος om. F. ante ἀν-
δρείου ponit Q.
13. ἀν] ἄρα Q.
οὐχ ἡ ἀπειρία P. οὐ δὲ ἀπειρία c.
d.g.
14. προσέχετε A.C.e.
15. δὲ om. C.e.
ἀνδρείας d.i.

“ ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἂ ἔμα-
 “ θεν, ἀνευ δὲ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κιν-
 “ δύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ
 “ ἀνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότε-
 5 “ ρον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ
 “ τὴν ἦσσαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περι-
 “ γίγνεται δὲ ὑμῖν πλῆθός τε νεῶν, καὶ πρὸς τῇ γῆ οἰ-
 “ κείᾳ οὐσῃ, ὀπλιτῶν παρόντων, ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολ-
 “ λὰ τῶν πλειόνων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων τὸ
 10 “ κράτος ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ’ ἐν εὐρίσκομεν εἰκότως
 “ ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους. καὶ ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον,
 “ νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει.
 “ θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνῆται καὶ ναῦται τὸ καθ’
 “ ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε, χώραν μὴ προλείποντες, ἢ ἂν
 15 “ τις προσταχθῆ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον
 “ τὴν ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν, καὶ οὐκ ἐνδῶ-
 “ σομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἦν δὲ τις ἄρα
 “ καὶ βουληθῆ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἱ δὲ

μελέτη. 1. Ἐν τῷ δεινῷ] τῷ πολέμῳ. 3. Ἐκπλήσσει] ἐξωθεῖται, ἐκ-
 κρούει. 8. Τὰ δὲ πολλὰ] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. οὐκ εἶπε δὲ αἰεὶ διὰ τὸ
 ἄδηλον τῆς τύχης. 12. Προσγενόμενα] προσκτηθέντα. 14. Χώραν] ἀντὶ
 τοῦ τάξιν. 15. Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων] τῶν καταναυμαχηθέντων ὑπὸ
 Φαρμίανος· λέγει δὲ τοὺς περὶ Μαχάνα καὶ Ἰσοκράτην. 16. Τὴν ἐπιχεί-
 ρησιν] τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου ὀηλονότι. 18. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ] οἱ γεν-

1. ἔξειν I.

3. ἐπιπλήσσει di.

4. Ἄνευ—ὠφελεῖ] Stobæus p.
 88. ex Cnici orat. (corrige Cne-
 mi), pro ἀλκῆς habet αὐτῆς. hinc
 emenda. Locum æmulatus est
 Sallustius Catil. cap. 60. timor
 animi auribus officit. ἐκπλήττει
 habent Plutarchi Codd. Moral.
 333. WASS. Ἐκπλήσσει Thom.
 Magist. h. v. Duk.

5. τὸ ante τολμηρότερον om. H.
L.O.P.

6. ἀπαράσκευοι γε τότε G.

7. ἡμῖν P.

9. πλεόνων C.L.O.

11. πρῶτον L.O.P.

14. ἑαυτοὺς L.O. ἑαυτῶν e.
 προλείποντες A.B.F.H.N.Q.c.g.
 h.i. ceteri λείποντες.

16. ἡμεῖς τὴν ἐπιχείρησιν e.

“ ἀγαθοὶ τιμῆσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρε-
 “ τῆς.”

88.

Item Phor-
 mio, timore
 suorum ani-
 madverso,

* Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρε-
 κελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν
 στρατιωτῶν ὄρωδιαν, καὶ αἰσθόμενος ὅτι τὸ πλῆθος τῶν 5
 νεῶν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ζυγιστάμενοι ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο
 ζυγκαλέσας θαρσύναι τε καὶ παραίνεσιν ἐν τῷ παρόντι
 ποιήσασθαι. πρότερον μὲν γὰρ αἰεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ
 προπαρσκευάζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος
 νεῶν τοσοῦτον, ἢ ἐπιπλήη, ὅ τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς 10
 ἐστί· καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν
 ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες
 Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦ-
 σαν ὄψιν ὄρων αὐτοὺς ἀθυμῶντας ἐβούλετο ὑπόμνησιν
 ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν, καὶ ζυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους 15
 ἔλεξε τοιαύδε.

89.

cohortandi
 causa eos
 alloquitur.

“ ὍΡΩΝ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους
 “ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ζυνεκάλεσα, οὐκ ἀξίων τὰ μὴ
 ναῖοι. 1. Τιμῆσονται] ἀντὶ τοῦ τιμηθήσονται. 6. Ξυγιστάμενοι] συν-
 αθροίζόμενοι. 11. Τὴν ἀξίωσιν] τὴν πείραν. 12. Μηδένα—ὑποχωρεῖν] ση-
 μείωσαι τὴν σύνταξιν. 18. Τῶν νεῶν] γράφεται τῶν ἐναντίων. Ξυνεκά-

1. τιμηθήσονται L.O.

Τιμῆσονται] Pro τιμηθήσονται
 dictum adnotat Scholiastes. Sic
 I. 142. Τῇ τῶν χρημάτων σπάνει
 κωλύσονται, pro κωλυθήσονται. Eu-
 ripid. Hecub. 905. Σὺ μὲν ὦ πατ-
 ρὶς Ἰλιάς τῶν ἀπορθήτων πόλις Οὐ-
 κέτι λέξῃ. Schol. οὐδαμῶς κληθήσῃ
 πόλις τῶν ἀπορθήτων. Vid. supr. ad
 I. 81. Steph. Append. ad Script.
 de Dialect. p. 147. et Barnes.
 ad Euripid. Helen. v. 359. Duk.

5. τὸ om. g.

7. ζυγκαλέσαι i. om. d.

8. μὲν om. g.

αὐτοὺς A.B.C.K.c.g.

ἔλεγε om. F.

9. παρσκευάζε c.

10. τοσοῦτων A.B.K.g.

αὐτοῖς om. e.

11. Ἐν σφίσιν—ὑποχωρεῖν] Ci-
 tat Th. Mag. in v. ἀξιώ. WASS.

13. δὴ c.

14. ὄρων τε αὐτοὺς e.

16. ἔλεγε L.O.c.e.

17. ὦ ἄνδρες om. g. ἄνδρες om.
 c.f.

στρατιῶται] ἀθηναῖοι d.i.

18. Οὐκ ἀξίων] Vid. quæ de
 hoc loquendi genere adnotat

“ δεινὰ ἐν ὀρράδῃα ἔχειν. οὔτοι γὰρ πρῶτον μὲν, διὰ τὸ
 “ προνεικῆσθαι καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἶεσθαι ὁμοῖοι ἡμῖν εἶναι,
 “ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου, παρεσκευ-
 “ ἄσαντο· ἔπειτα, ἄλλῃ μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται,
 5 “ ὡς προσῆκόν σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δὲ ἄλλο τι
 “ θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν τὰ πλείω
 “ κατορθοῦντες, καὶ οἴονται σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ
 “ ποιήσειν τὸ αὐτό. τὸ δ’ ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον
 “ νῦν περιέσται, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ, ἐπεὶ εὐψυ-
 10 “ χία γε οὐδὲν προφέρουσι, τῷ δὲ ἐκάτεροί τι ἐμπειρό-
 “ τεροί εἶναι θρασύτεροί ἐσμεν. Λακεδαιμόνιοί τε ἡγού-
 “ μενοι τῶν συμμαχῶν διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας
 “ προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ οὐκ ἂν
 “ ποτε ἐπεχείρησαν ἡσσηθέντες παρὰ πολὺ αὐθις ναυμα-
 15 “ χεῖν. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε. πολὺ δὲ ὑμεῖς
 “ ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, κατὰ
 “ τε τὸ προνεικηκέναι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἡγῶνται μὴ μέλ-
 “ λόντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ πράξειν ἀνθιστασθαι
 “ ὑμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὥσπερ οὔτοι, τῇ

λιστα] εἰς ταυτὸν συνήγαγον. 1. Οὔτοι γὰρ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἐν
 ἐκείνῳ] ἐν τῇ πεζομαχίᾳ. 10. Οὐδὲν προφέρουσι] κατὰ τὴν ναυμαχίαν.
 14. Παραπολι] ὑπερβαλλόντως. 17. Καὶ ὅτι οὐκ ἂν] ὁ ναὺς οὕτως, ἡγῶν-
 ται οἱ ἐχθροὶ μὴ ἀνθιστασθαι ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντάς τι γενναῖον πράξαι.
 19. Ἀντίπαλοι] θαρρόντες ἀντιπαλαίειν.

Steph. in Append. ad Script. de
 Dialect. pag. 127. Duk.
 2. ἡμῖν om. K.Q.
 3. καὶ om. L.O.P.
 6. τὰ πλείω C.
 7. οἴονται] οἶόν τε A.B.g.h.
 10. τι om. A.B.F.H.N.
 11. εἶναι ἐμπειρότεροι C.L.O.e.
 θρασύτεροι L.
 12. τῶν] αὐτῶν M. et, omissio
 ἐνυμμάχων, C.I.e.

13. προσάγουσι G.K.c.
 14. ἐπεχείρησαν A.B.F.G.H.K.
 N.c.f. cum Stobæo: vulgo ἐνε-
 χείρησαν.
 15. δὴ] δι' C.
 τόλμην ἰ.
 16. πλέον C.I. om. e.f.g.
 φόβον πλέω L.O.P.
 17. ἡγῶνται g.
 19. ἡμᾶς plerique omnes.

“ δυνάμει τὸ πλεόν πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται· οἱ
 “ δ’ ἐκ πολλῶν ὑποδεστέρων, καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζό-
 “ μνοι, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντι-
 “ τολμῶσιν. ἀ λογιζόμενοι οὔτοι τῷ οὐκ εἰκότι πλεόν
 “ πεφόβηνται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. πολ- 5
 “ λὰ δὲ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ’ ἐλασσόνων τῇ
 “ ἀπειρία, ἔστι δὲ ἀ καὶ τῇ ἀτολμία· ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς
 “ νῦν μετέχομεν. τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκῶν
 “ εἶναι ποιήσομαι, οὐδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὄρῳ γὰρ
 “ ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν 10
 “ ἐμπεύροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἢ στενοχωρία οὐ ζυμ-
 “ φέρι. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρῆ ἐς ἐμβο-
 “ λήν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ,
 “ οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι πιεζόμενος· διέκπλοι
 “ τε οὐκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαι, ἀπὲρ νεῶν ἄμεινον πλε- 15
 “ ουσῶν ἔργα ἐστίν, ἀλλ’ ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν

2. Πολλῶν] τῷ μέτρῳ. Οὐκ ἀναγκαζόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι.
 8. Ἐκῶν εἶναι] τὸ εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. οὐδὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις
 συντάξεσι δηλοῖ. 12. Ἐπιπλεύσειε] κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλθοι. 13.
 Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων] μὴ ὄρῶν τοὺς πολεμίους. Ἐκ πολλοῦ]
 λείπει διαστήματος. 14. Διέκπλοι] τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχιζέειν τὴν τῶν
 ἐναντίων τάξιν. ἀναστροφαι δὲ αἱ εἰς τοὔπισω ὑποχωρήσεις.

2. πολλῶν] C.I.H.K.M.N.b. μεν d.i.
 d.g.i. 11. ἐμπεύροις A.B.F.H.K.N.c.
 3. μέγα τι] μέγιστα C.e. f.g.h.i. vulgo ἐμπεύρωσ.
 τῆς om. g. 12. ἐς] ὡς g.
 4. οὐκ] γε f. ἐκβολῆν ἔ.
 6. καὶ om. L. 13. πρόσοψιν] Immo πρόσοψιν.
 ἐλαττόνων L.O.P. πολεμίων ἐναντίον ἐκ L.O.P.
 8. Ἐκῶν εἶναι] De hoc Attico Πολεμίων] Suspicio legendum
 genere loquendi Steph. ad Script. ἐναντίων loco πολεμίων. Noster IV.
 de Dialect. pag. 26. et Thom. Μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾶν.
 Magist. in ἐκῶν, ubi ex memoria, ἄσπε αὐτοὺς τὰ πλείω βλάπτεισθαι.
 hæc ita refert: οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ Wass. Thom. Magist. in πρόσο-
 ἐκῶν εἶναι τὴν ναυμαχίαν ποιήσομαι. ψις sequitur lectionem vulgatam.
 Duk. Πρόσοψιν e Thucydide adnotat
 9. πλεύσομαι C.I.b. ἐσπλεύσο- Pollux II. 58. Duk.

“ πεζομαχίαν καθίστασθαι, καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους
 “ νῆες κρείσσους γίνονται. τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἕξω τὴν
 “ πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν· ὑμεῖς δὲ εὐτακτοὶ παρὰ
 “ ταῖς ναυσὶ μένοντες τὰ τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέ-
 5 “ χέσθε, ἄλλως τε καὶ δι’ ὀλίγου τῆς ἐφορμῆσεως οὐ-
 “ σης, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου
 “ ἠγεῖσθε, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν συμφέρεи
 “ καὶ ναυμαχία οὐχ ἥκιστα, ἀμύνασθε δὲ τούσδε ἀξίως
 “ τῶν προειργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ κατα-
 10 “ λῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐγ-
 “ γυτέρῳ καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς
 “ θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ’ αὖ ὑμᾶς ὅτι νενικήκατε
 “ αὐτῶν τοὺς πολλοὺς. ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέ-

1. Ἐν τούτῳ] ἐν τῷ πεζομαχεῖν. 2. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ] τὸ ἐπιχείρημα
 ἐκ τοῦ συμφέροντος. 4. Τὰ τε παραγγελλόμενα] τὰ τῆς παραινέσεως
 ἔργα. Ὀξέως] σπουδαίως. 5. Τῆς ἐφορμῆσεως οὐσης] τῶν πολεμίων.
 6. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ] ἦτοι ἐν τῷ πολέμῳ. κόσμον ἔχετε. καὶ σιγὴν καὶ συμφέ-
 ρον ὄν τοῖς μετιούσιν ἐπιτοπολὶ τὰ πολεμικὰ, καὶ μάλιστα τοῖς ναυμαχοῦσιν.

2. γίνονται κρείσσους Q.

οὖν ἐγὼ om. K.

3. ἄτακτοὶ I.

παρὰ τε ταῖς K. παρὰ ταῖς τε
 A. B. F. H. περὶ ταῖς g.

4. τὰ, omisso τε, e.

5. τῆς ἐφορμῆσεως B. τῆς τῶν πο-
 λεμίων ἐφορμῆσεως g.

7. ἠγεῖσθε] ποιέισθε I. L. O. P. e.
 ὡς περ N. ceteri ὥστε: quod
 reposui ὃ ἔς τε, e conjectura est
 Stephani.

πολεμίων C. M.

καὶ συμφέρεи A. B. F. G. H. g.
 h. i.

8. ἀμύνασθε A. B. G. H. N. b. c. d.
 f. g. h. i. ceteri ἀμίνεσθε.

δὲ A. B. H. c. d. g. h. i. οὖν f. om.
 G. K. ceteri τε.

τούσδε] τὰδε f.

10. τῶν πελοπ. g.

11. τῆς om. L. P.

12. αὖ] ἂν B. d. h. i.

13. ἡσσημένων—εἶναι] Stobæ-
 us pag. 97. qui agnoscit τοὺς.
 Aristophanes ἴππ. Ὡς ἂν νυνὶ μα-
 λάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ Δειλὸν
 εὐρήσεις. Arellius Fuscus apud
 Senecam Suasor. v. “ Sic fuga-
 “ tum creditis Xerxen, ut rever-
 “ ti possit? At nescio quomodo
 “ languet circa memoriam jactu-
 “ ræ animus. Prior enim metus
 “ futuri pignus est. Amissa ne
 “ audeat, amissurum monent.
 “ Omnis exest animum clades,
 “ ubi ignominia spem premit,
 “ ubi nullam meminit aciem,
 “ nisi quæ fugerat, errat circa
 “ damna sua, et, quæ male ex-
 “ pertus est, vota deponit.” Sci-
 pio apud Livium: “ cum iis vo-

“ λουσιν αἱ γνάμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὁμοῖαι
 “ εἶναι.”

90—92. Descriptio
 navalis
 praelii e re-
 gione Nau-
 pacti in si-
 nu Crisaeo,
 sive Corin-
 thiaco. Pri-
 mum no-
 vem Athe-
 niensium
 navas vel
 corrupuntur,
 vel capiuntur a
 Peloponnesiis,
 reliquae
 Naupactum
 fugiunt, ubi,
 praelio
 iterato, totam
 Peloponnesiorum clas-

* Τοιαῦτα δὲ καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύετο. οἱ δὲ Πε-
 λοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον ἐς
 τὸν κόλπον καὶ τὰ στενὰ, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προ-5
 αγαγεῖν αὐτοὺς, ἀναγόμενοι ἅμα ἔω ἐπλεον, ἐπὶ τεσσά-
 ρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω ἐπὶ τοῦ
 κόλπου, δεξιῶν κέρα ἡγουμένω, ὥσπερ καὶ ὄρμουν· ἐπὶ
 δ' αὐτῶν εἴκοσι ἔταξαν τὰς ἄριστα πλεύσας, ὅπως, εἰ
 ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν ὁ Φορμίων 10
 καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν
 πλέοντα τὸν ἐπίπλου σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν
 κέρως, ἀλλ' αὐταὶ αἱ νῆες περικλήσειαν. ὁ δὲ, ὅπερ ἐκεῖ-
 νοι προσεδέχοντο, φοβηθεὶς περὶ τῶν χωρίων ἐρήμω ὄντι, ὡς
 εἶωρα ἀναγομένους αὐτοὺς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμ- 15

6. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι] ἀντὶ τοῦ κατὰ τέσσαρας αὐτὰς ποιήσαντες.
 7. Ἐπὶ τὴν] ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν. Ἐσω ἐπὶ τοῦ κόλπου] ἐσωτέρω τῶν Ῥί-
 ων, ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. 8. Ἐπὶ δ' αὐτῶν] τῷ κέρατι. 10. Ἐπὶ τὴν
 Ναύπακτον] ἔσω γὰρ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκειτο ἡ Ναύπακτος. 11. Ταύτῃ] τῇ
 ἑδῆ. 13. Ὁ δὲ] ὁ δὲ Φορμίων ὡς εἶωρα τοὺς Πελοποννησίους, ἄκων κατὰ
 σπουδὴν ταῖς στρατιώτας ἐμβιβάσας εἰς τὴν ναῦν ἐπλεῖ. 14. Προσεδέχοντο]
 ἠλπίζον. Περὶ τῶν χωρίων] τῆς Ναυπάκτου δηλονότι. Ἐρήμω ὄντι] βοηθείας δη-

“ bis pugnandum, quos terra
 “ marique vicistis. Erit igitur
 “ in hoc certamine is vobis illis-
 “ que animus, qui Victoribus et
 “ Victis esse solet.” Confer Thu-
 cyd. VII. 61. Wass.

1. τοὺς om. L.

3. τοιαῦτα μὲν τοιαῦτα δὲ e.g.
 τοιαῦτα δὲ C.g. vulgo τοιαῦτα μὲν.
 καὶ om. d.

παρεκελεύετο A.B.H.N.d.h. πα-
 ρεσκεύασατο. O. vulgo παρεκελεύ-
 σατο.

4. οἱ om. b.
 ἐπλεον L.N.O.

ἐς om. b.

5. εἶω C.

6. ἀναγαγόμενοι C.e.

ἔω P.

7. ἐπὶ] παρὰ C.I.b.e.

ἑαυτῶν om. I.e.

8. ἡγουμένω A.B.H.N.b.c.g.h.
 vulgo ἡγούμενοι.

καὶ om. h.

9. εἴκοσι A.B.F.H.N.g.h. ce-
 teri εἴκοσι ναῦς.

11. αὐτῇ C.e.

13. αὐταὶ K.L.O.

περικλήσειαν C. περικλείσειαν, pri-
 ore diphthongo correcta, C.

βιβάσας ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν
 Μεσσηνίων παρεβοήθει. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ
 μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ
 κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῆ, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα,
 5 ἀπὸ σημείου ἐνὸς ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετα-
 πηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους, καὶ ἠλπίζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήφεισθαι. τῶν
 δὲ ἑνδεκα μὲν, αἵπερ ἠγοῦντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρασ τῶν
 Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν εὐρυχωρίαν·
 10 τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλάβόντες ἐξέσωσάν τε πρὸς τὴν
 γῆν ὑποφευγούσας καὶ δῖεφθειραν, ἄνδρας τε τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. καὶ τῶν νεῶν
 τινὰς ἀναδούμενοι εἶλκον κενὰς, μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν
 εἶλον· τὰς δὲ τινὰς οἱ Μεσσήνιοι, παραβοηθήσαντες καὶ
 15 ἐπεσβαίνοντες ζῦν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπι-
 βάντες, ἀπὸ τῶν καταστροφμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο

sem, per-
 turbatam ac
 trepidan-
 tem, in fu-
 gam con-
 vertunt, sex
 naves capi-
 unt, suas-
 que recipi-
 unt. Tropæa
 utrimque e-
 recta. Pelo-
 ponesium
 Corinthum
 abeunt.

λονάτι. 1. Τὴν γῆν] τὴν οἰκίαν δηλονότι. 2. Κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μίαν κατακοιλιθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως καλεῖ. 5. Ἀπὸ σημείου ἐνὸς] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μὴ πολλῶν παρακελεύσεων δεηθέντες, ἀλλ' εὐθὺς ποιῶντες ὅπερ ἐδοκεῖ. (τὸ δὲ σημεῖον, ἀντὶ τοῦ μιλίου.) δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μεταπηδὸν ἔπλεον] τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπῶν, ἐπειδὴ κατ' εὐθείαν ἔπλεον· νῦν δὲ οὐκέτι· τὸ δὲ μεταπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθείαν πλείον ἐστί. τὸ γὰρ μεταπον τῆς νεὸς ἢ πῶρα ἐστί. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. 7. Τῶν δὲ] τῶν νεῶν τῶν Ἀθηναίων. 10. Ἐξέσωσαν] πρὸς τὴν γῆν δεῦξαι ἐποίησαν, ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ. 12. Ἐξένευσαν] ἐξεκολύμβησαν.

1. ὁ om. P.
 3. ἐπικαίρωσ G.
 παραπλέοντας om. g.
 5. ἐπιτρέψαντες C.I.
 8. μὲν A.B.F.G.H.N.P.e.g.h.
 ceteri μὲν τινες.
 12. Ἐξένευσαν] Suidas h. v.
 τὰς δὲ ἄλλας ναῦς. addit de suo
 ναῦς, et sequentia ita legit, ἐπι-
 κατ. ἐ. τ. π. τ. γῆν, καὶ πολλοὺς
 ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐ. ἀ. cæteris

omissis perperam. Phavorin. hæc
 tantum habet, καὶ πολλοὺς ἀπέκ-
 τειναν, ὅσοι μὴ ἐξέν. αὐτ'. WASS.
 13. Ἀναδούμενοι] Thom. Mag.
 in ἀναδησάμενος laudat ita: καὶ τι-
 νὰς ἀναδούμενοι κενὰς εἶλκον. WASS.
 14. εἶχον C.e.
 ἤδη] om. L.P.
 περιβοηθήσαντες g.
 15. εἰς τὴν] ἐπὶ ε.

91. ἔλκομένας ἤδη. * ταύτη μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκρά-
 τουν τε καὶ ἔφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς· αἱ δὲ εἴκοσι
 νῆες αὐτῶν, αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιῶ κέρως, ἐδίωκον τὰς ἑνδεκα
 ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπέξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς
 τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μίᾱς νεῶς 5
 προκαταφυγεῖν ἐς τὴν Ναύπακτον, καὶ ἴσχουσαι ἀν-
 τίπρωροι κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον παρεσκευάζοντο ἀμννού-
 μενοι, ἢ ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. οἱ δὲ παραγε-
 νόμενοι ὕστερον ἐπαιώνιζόν τε ἅμα πλέοντες ὡς νενικη-
 κότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων, τὴν ὑπόλοιπον, 10

1. Ταύτη] οὕτως. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. 6. Καὶ ἴσχουσαι] ἐλ-
 λιμενίζουσαι. ἄλλη ἀρχὴ τὸ καὶ ἴσχουσαι. Ἀντίπρωροι] ἔχουσαι τὰς πρῶ-
 ρας πρὸς τὸ πέλαγος ὁρώσας· τοῦ γὰρ φεύγειν ἐπαύσαντο. Ἀντίπρωροι] γε-
 γουυῖαι δηλοῦσι. 7. Τὸ Ἀπολλώνιον] ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῷ λιμένι. 8. Οἱ
 δὲ] οἱ Πελοποννήσιοι. 10. Τὴν ὑπόλοιπον] τὴν ὑστερήσανσαν.

1. οὖν om. c.
 2. ἔφθειραν A.G.H.K. διέφθει-
 ρον L.O.P.c.e.f.g. διέφθειραν C.
 4. ὑποστραφὴν A.B.F.H.K.N.c.
 g.h.
 5. αὐτὰς K.g.
 νηὸς I.
 6. καταπροφυγεῖν e.
 ἐς] πρὸς C.e.
 σχοῦσαι F.H.Q.
 7. τὸ om. A.B.F.H.

Ἀπολλώνιον] Ita legendum cen-
 set Suidas h. v. in penult. atque
 ita Aristoteles in Opusc. p. 108.
 WASS. Suidas præterea tribus
 aliis locis inculcat semper scri-
 bendum esse Ἀπολλώνιον, pro
 templo Apollinis, item Ποσειδῶ-
 νιον, Διονύσιον, Δημήτριον, et alia
 hujus generis. Vid. eum in Ἀ-
 θήναιον, Δημήτριον, et Ποσειδῶνειον,
 ubi tamen contra, quam in su-
 perioribus tradiderat, Ποσειδῶνειον
 per diphthongum scribi dicit.
 Pluribus de his agit Eustathius
 in Homer. Od. ζ'. p. 1562. ubi

hæc quoque leguntur: σημείωσαι
 δὲ, ὅτι πολλὰ περιεκτικὰ διαφοροῦνται
 παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὧν καὶ τὸ ῥηθὲν
 Ἀπολλώνιον, διὰ τοῦ ι. κατὰ τινας
 δὲ διὰ διφθόγγου, κατὰ τὸ Ἡρα-
 κλειον. καθ' ἑτέρουσ δὲ, Ἀπολλωνεῖον,
 ὡς Ἰσεῖον. Add. Kuhn. ad Pau-
 san. Corinth. cap. XXVI. Duk.

κατεσκευάζοντο g.
 ἀμννόμενοι A. ἀμννάμενοι L.
 8. πλέωσιν A.B.C.F.H.I.K.L.
 N.O.P.c.d.e.h. vulgo ἐπιπλέωσιν.
 παραγενόμενοι A.B.C.I.g.h.i.
 ceteri παραγιγνόμενοι.

9. ἐπαιώνιζον I.L.O.c.e.
 Ἐπαιώνιζον] Non ἐπαιώνιζον, sed
 ἐπαιώνιζον, meum vetus exemplar
 habet, ac memini me et alibi le-
 gere: quamvis alioqui sciam, vi-
 deri novum posse *latum pæona*
canentes, pro illa recepta lectione,
latum pæona canentes. STEPH.
 Παιανίζειν D. Hal. passim. No-
 ster Herodotum sequitur. WASS.
 Vid. supr. ad I. 5c. Duk.

ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. ἔτυχε δὲ ὀλκὰς ὀρμούσα μετέωρος, περὶ ἣν ἡ Ἀττικὴ ναῦς φθάσασα τῇ Λευκαδίᾳ διακούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ καταδύει. τοῖς μὲν οὖν Πελοποννησίοις γενομένου τούτου
 5 ἀπροσδοκῆτου τε καὶ παρὰ λόγον φόβος ἐμπίπτει· καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν, αἱ μὲν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι τὰς κόπας ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν, βουλόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι, αἱ δὲ καὶ ἐς βράχεια ἀπει-
 10 ρία χωρίων ἄκειλαν. * τοὺς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε, καὶ ἀπὸ ἐνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες ἐπ' αὐτοὺς ὥρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἀμαρτήματα καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πά-

92.

2. Ὀλκὰς] ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. 7. Ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ] διὰ τὸ ἐγγύθεν ἀντεπιέναι τοὺς Ἀθηναίους. 14. Ὑπέμειναν] ἐδέξαντο τὸ ἐμβάσιμον τῶν Ἀθηναίων. Τὸν Πάνορμον] σημείωσαι· ὁ Πάνορμος.

1. μία ναῦς c.

2. Ὀλκὰς] Agnoscit Suidas h. v. WASS.

3. φθάσασα τῇ A.B.h.i. φθάσασα καὶ διαπλεύσασα τῇ f. φθάσασα καὶ περιπλεύσασα τῇ ceteri.

λευκαδία διακούσῃ A.B.C.G.H. K.L.O.P.c.e.f.g.h.i. vulgo διακούσῃ λευκαδία.

μέσῃ N.

4. οὖν om. g.

τούτου om. L.O.

5. ἀπροσδοκῆτου B.C.I.L.e.g.h. vulgo τοῦ ἀπροσδοκῆτου.

τε om. A.

παρὰ λόγον B.H.I.L.N.O.P.g. h. ceteri παραλόγου. Sed C. quid habeat, non liquet.

7. καθεῖσαι τὰς κόπας] Vide Gronov. Observ. 4, 26. Duk.

ἔστησαν I.L.N.O.P.e. ἀπέστησαν Q. cum Prisciano 17. pag. 1100.

8. ἀντεφόρμησιν C.e. ἀντεξεφόρμησιν L.O.P.Q.

9. καὶ om. K.

βράχεια H.L.O. βράχεια K. βράγχεια A.B.g. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 537.

Βραχέα] Βράχη, quod est in Cod. Stephani, habet etiam Pollux I. 115. et alii. Agit de hoc Brod. VI. Miscellan. 24. Duk.

ἀπειρία χωρίων A.C.F.G.H.P.d. e.g. ἀπειρία χωρίων B.h.i. ἀπορία χωρίων L.O. vulgo χωρίων ἀπορία.

11. κελεύματος C.I.

12. ἐπ'] ἐς I.L.O.P. ὡς e.

14. τὸ C.I.L.O.

νορμον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδιώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τε ἐγγύς οὐσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἐξ καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἅς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῆ διαφθείραντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεῶς, ἣ 5 περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδυσ, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ὡς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτὸν, καὶ ἐξεπέσεν ἐς τὸν Ναυπακτίων λιμένα. ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, ὅθεν ἀναγόμενοι ἐκράτησαν καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν 10 ἦν, ἀνείλοντο, καὶ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα ἀπέδωσαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον ὡς νενικηκότες, τῆς τροπῆς, ἅς πρὸς τῇ γῆ ναῦς διέφθειραν· καὶ ἦν περ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Ἀχαι-

5. Ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα] ἢ περὶ τὴν ὀλκάδα καταδύσα. 7. Ἐσφαξεν ἑαυτὸν] Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο, μὴ ἰπ' ἐχθρῶν ἀξιῶν ἀναιρεθῆναι. 13. Τῆς τροπῆς] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς. Ἄς πρὸς τῇ γῆ ναῦς] ἀντὶ τοῦ διὰ

1. περ om. L.

ἀνήγοντο C.I.O.P.Q.b.e.

3. Ἄς ἐκεῖνοι] Kuhnius ad Pol- luc. I. 125. hunc locum ita legit: ἅς ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τοὺς μὲν πρὸς τῇ γῆ διαφθείραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. Nam, si ita locus legatur, inquit, omnia bene inter se conveniunt, quod secus est in vulgato. Non adsequor, quænam illa sint in vulgata scriptura, quæ inter se non conveniant. Nec ulla est ratio, cur verba, πρὸς τῇ γῆ διαφθείραντες, loco moveri, et cum ἄνδρας conjungi debeant. Ipse Thucydides satis tuetur receptam lectionem iis, quæ scribit cap. XC. τὰς δὲ ἄλλας (naves Atheniensium) ἐπικαταλαβόντες (Peloponnesii) ἐξέω-

σάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφειγούσας, καὶ διέφθειραν—καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδοῦμενοι εἶλκον κενάς. Nec pluribus verbis opus esse puto in re aperta. Duk.

5. καὶ om. K.d.i.

6. περὶ] πρὶν A.g. πρὶν περὶ K.

7. Ἐσφαξεν] Pollux VI. 192. adnotat, Thucydidem dixisse ἔσφαξεν. Dubitat Jurgemann. an in Polluce legendum sit ex hoc loco ἔσφαξεν. Si nusquam alibi Thucydides dixit ἔσφαξεν, non est dubitandum. Duk.

αὐτὸν B.H.K.N.c.g.h.i.

8. ναυπάκτιον C.G.I.L.O.f.

9. ἀναγόμενοι C.O.

12. καὶ om. f.

οἱ om. C.

13. διέφθειραν ναῦς C.L.O.P.

14. Ἀνέθεσαν] Huc spectare

κὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα, φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευσαν ἐς τὸν κόλπον τὸν Κρισαῖον, καὶ Κόρινθον, πάντες πλὴν Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσίν, αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ πολλῶ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ναύπακτον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

* Πρὶν δὲ διαλυῖσαι τὸ ἐς Κόρινθόν τε καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον ἀναχωρήσαν ναυτικόν, ὁ Κῆϊμος καὶ ὁ Βρασιδᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῶν Πελοποννησίων ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος ἐβούλοντο, διδάζαντων Μεγαρέων ἀποπειράσαι τοῦ Πειραιῶς τοῦ λιμένος τῶν Ἀθηναίων· ἦν δὲ ἀφύλακτος καὶ ἀκκληστος, εἰκότως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπὲρ ἑστίον καὶ τὸν τροπαῖον πεζῶ ἰέναι ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν, καὶ ἀφικομένους κατὰ τάχος ἐς Μέγαρα, καθελκύσαντας ἐκ Νισαίας, τοῦ νεωρίου αὐτῶν, τεσσαράκοντα ναῦς αἰ ἐτυχον αὐ-

93. Spartano-
rum duces,
a Megaren-
sibus indu-
cti, ut, pri-
usquam ex-
ercitum na-
valem di-
mittant Co-
rintho Me-
gara et Ni-
saeam profi-
ciscantur
pedestri
itinere, na-
vibusque ibi
consensus,
Piraeum
aggredian-
tur, hunc

τάς ναῦς. 2. Ὑπὸ νύκτα] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. 6. Οὐ πολλῶ ὕστερον] μετ' ὀλίγον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν τῶν ἐναντίων. 13. Ἐπικρατεῖν] ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους. 15. Τὸ ὑπὲρ ἑστίον] ὑπὲρ ἑστίον ἐστὶ τὸ κῶας, ᾧ ἐπικάθηται οἱ ἐρέσσοντες διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς.

videtur Aristophan. Equit. 559.

μεγαρέων.

WASS.

2. ἐς κόλπον A.B.K.N.c.d.g.h.i.

12. δὲ καὶ ἀφύλακτος καὶ ε.

3. κρισαῖον L.O.P.g. κρησσαι-

13. ἀκκληστος A.B. ἀκληστος K.h.i.

en e.

κορίνθιον C.b.e. κορίνθιοι L.O.P.

τὸ ναυτικὸν e.

Q.

ἀπαντες C.I.L.O.P.Q.e.

14. ναυτῶν] αὐτῶν I.

15. Πεζῶ] Vid. Diodor. p.

5. ἄς f.

312. a. WASS.

πρὸ] πρὸς P. εἰς d.

16. ἀθηναίους C.L.O.P.e.

10. οἱ] om. O.e.

17. ἐς μέγαρα κατὰ τάχος e.

11. διδάξαντων μεγαρέων B.C.

μέγαρά τε καθελκ. g.h.

F.H.K.N.c.g.h.i. ceteri did. τῶν

νισαίας L.O.P. passim.

quidem non τῶθι οὔσαι, πλεῦσαι εὐθὺς ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ· οὔτε γὰρ
 tangunt, ναυτικὸν ἦν προφυλάσσον ἐν αὐτῷ οὐδὲν, οὔτε προσδοκία
 sed Salami- οὐδεμίᾳ μὴ ἂν ποτε οἱ πολέμιοι ἔξαπιναιῶς οὕτως ἐπι-
 nem vastant οὐδέμιᾳ μὴ ἂν ποτε οἱ πολέμιοι ἔξαπιναιῶς οὕτως ἐπι-
 et Atheni- πλεύσειαν, ἐπεὶ οὐδ' ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν
 ensium na- πλεύσειαν, ἐπεὶ οὐδ' ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν
 ves tres, καθ' ἡσυχίαν, οὐδὲ εἰ διανοοῦντο, μὴ οὐκ ἂν προαισθῆσθαι. 5
 quæ ibi in
 statione
 erant, capi-
 unt. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν εὐθὺς· καὶ ἀφικόμενοι
 νυκτὸς καὶ καθελκύσαντες ἐκ τῆς Νισαίας τὰς ναῦς
 ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ οὐκέτι, ὥσπερ διανοοῦντο, κα-
 ταδείσαντες τὸν κίνδυνον (καὶ τις καὶ ἄνεμος λέγεται
 αὐτοὺς κωλύσαι,) ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον 10
 τὸ πρὸς Μέγαρα ὁρῶν· καὶ φρούριον ἐπ' αὐτοῦ ἦν καὶ
 νεῶν τριῶν φυλακὴ, τοῦ μὴ ἐσπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ' ἐκ-
 πλεῖν μηδέν. τῷ τε φρουρίῳ προσέβαλον, καὶ τὰς τριή-
 ρεις ἀφείλκυσαν κενὰς, τήν τε ἄλλην Σαλαμῖνα ἀπροσ-
 δοκῆτοῖς ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν. * ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας φρου- 15
 94. κτοί τε ἤρροντο πολέμιοι, καὶ ἐκπληξῆς ἐγένετο οὐδεμιᾶς
 Ubi autem
 Athenis,

1. Πλεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκει. 6. Ἀφικόμενοι] εἰς τὰ Μέγα-
 ρα δηλονότι. 10. Τὸ ἀκρωτήριον] τὸ Βοῦδορον καλούμενον. 14. Κενὰς] τῶν
 ἀνδρῶν δηλονότι. 15. Φρυκτοὶ] φρυκτοὶ εἰσι λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινώ-
 μεναι, ἃς τινὰς βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιωχάροις
 ἢ τοῖς συμμαχικῶν, ὅταν τινὰς ἐῶρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασ-
 θαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίῳν τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἐῶρων
 βοήθειαν αὐτοῖς ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ
 θορυβεῖσθαι. καὶ ὅταν μὲν φίλους ἐδήλου, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἡμεροῦν-
 τεσ· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν τοὺς φρυκτοὺς, δηλοῦντες τὸν φόβον. 16. Ἐκ-

1. εὐθὺς πλεῦσαι g.h.

4. οὐδ'—οὐδὲ] Immo οὐτ'—οὔτε.
 τοῦ om. b.

5. εἰ] om. c.

πραίσθεσθαι A.B.

7. ἐκ] ἐπὶ L.O.P.

8. οὐκέτι] οὐ C.

9. alteram καὶ om. G.

Καὶ ἄνεμος] Καὶ post τὶς sæpe
 abundare ex hoc et pluribus Thu-
 cydidis aliorumque locis docet
 Stephanus ad Script. de Dialect.

p. 34. De φρυκτοῖς, de quibus in
 princ. cap. seq. Lips. V. de Mi-
 lit. Rom. g. German. et Cerd. ad
 Virgil. II. Æneid. 256. Duk.

λέγεται αὐτοὺς A.B.F.H.Q.g.

h. vulgo αὐτοὺς λέγεται.

11. αὐτῷ L.O.Q.

12. ἐπιπλεῖν C.G.e.

13. προσέβαλλον C.K.

14. ἐφείλκυσαν g.

ἀπροσδοκῆτως e.

τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσαν. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει maximo tumultu orto,
 ἐς τὸν Πειραιᾶ ὤοντο τοὺς πολεμίους ἐσπεπλευκέναι ἤδη, omnes navibus con-
 οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ τὴν τε Σαλαμῖνα ἠρῆσθαι ἐνόμιζον scensis succurrunt,
 καὶ παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν αὐτούς· ὅπερ ἂν, εἰ Nisæam revertuntur
 5 ἐβουλήθησαν μὴ κατοκνήσαι, ῥαδίως ἂν ἐγένετο, καὶ οὐκ Peloponnesii cum captis navibus et varia præda.
 ἂν ἄνεμος ἐκάλυσε. βοηθήσαντες δὲ ἅμ' ἡμέρα πανδημεῖ
 οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸν Πειραιᾶ ναῦς τε καθεῖλκον, καὶ ἐσβάν-
 τες κατὰ σπουδὴν καὶ πολλῶ θορύβῳ ταῖς μὲν ναυσὶν ἐπὶ
 τὴν Σαλαμῖνα ἔπλεον, τῷ πεζῷ δὲ φυλακὰς τοῦ Πειραιῶς
 10 καθίσταντο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ὡς ἦσθοντο τὴν βοήθειαν,
 καταδραμόντες τῆς Σαλαμῖνος τὰ πολλὰ, καὶ ἀνθρώπους
 καὶ λείαν λαβόντες καὶ τὰς τρεῖς ναῦς ἐκ τοῦ Βουδόρου
 τοῦ φρουρίου, κατὰ τάχος ἐπὶ τῆς Νισαίας ἔπλεον· ἐστὶ
 γὰρ ὅτε καὶ αἱ νῆες αὐτοὺς διὰ χρόνου καθελκυσθεῖσαι καὶ
 15 οὐδὲν στέγουσαι ἐφόβουν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰ Μέγαρα
 πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθου ἀπεχώρησαν πεζοί· οἱ δ' Ἀθη-
 ναῖοι, οὐκέτι καταλαβόντες πρὸς τῇ Σαλαμῖνι, ἀπέπλευ-
 σαν καὶ αὐτοί· καὶ μετὰ τοῦτο φυλακὴν ἅμα τοῦ Πει-

πληξίς ἐγένετο] τοῖς Ἀθηναίοις. 1. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει] ὄντες δηλονότι.
 3. ἠρῆσθαι] ἐαλακέναι. 4. Ὅσον] ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ὡς τὸ μονονου-
 χί. Ἐσπλεῖν αὐτοῖς] ἀντὶ τοῦ ὅτι μέλλουσιν ἐσπλεῖν. 6. βοηθήσαντες]
 μετὰ βοῆς συνδραμόντες. 15. Οὐδὲν στέγουσαι] ὕδωρ δηλονότι.

1. τὸν om. L.O.P.

3. τὴν τε τῶν σαλαμινίων πόλιν
 ἐαλακέναι καὶ παρὰ C.I.L.O.P.
 b.e.

4. ὅπερ εἰ ἂν μὴ ἐβουλήθησαν K.

5. alterum ἂν om. C.L.O.P.e.

10. καθίσταντο L.

ἦσθάνοντο C.e.

12. βουδόρου C.I.

Βουδόρου] Steph. Ethnic. βουδα-
 ρον scribit, uti et Strabo, et Epi-
 tom. Βουδαρον φρουρίον apud E-
 phorum invenit Steph. Βουδόρου
 fluminis meminit Ptolemæus.
 Diodorus XII. 312. Βουδόριον.

Βουδώρας etiam scribi observat
 Eustath. p. 280. Denique
 MSS. et Schol. bis, et Noster
 etiam infra cum o exhibent.

Vid. etiam Hesych. in βουδώρα,
 et Suidam v. βουδώρα νόμα. WASS.

13. ἀπέπλεον C.K.L.O.P.d.e.

i. ἐπέπλεον Q.

14. ὅτε Abreschius ὅ τι.

αἱ om. K.

15. τὰ om. C.L.O.P.e.

16. ἀπὸ I.e.e.

πεζῶ C.I.L.O.P.e.

18. ἅμα A.B.F.G.H.K.N.e.

f.g.h.i. ceteri ἤδη.

ραιῶς μᾶλλον τὸ λοιπὸν ἐποιῶντο, λιμένων τε κλήσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ.

95. *In*itio hie-
mis Sitalces
magnum
exercitum
mouet ad-
uersus Per-
dicam,
Macedonia
regem, et
Chalciden-
ses, partim
quod ille
promissis
non stete-
rat, partim
quod ipse
Atheniensi-
bus hanc
expeditio-
nem promi-
serat.

* Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ χειμῶνος τούτου ἀρχομένου, Σιτάλκης ὁ Τήρεω Ὀδρύσης, Θρακῶν βασι-
λεὺς, ἐστράτευσεν ἐπὶ Περδίκκην τὸν Ἀλεξάνδρου, Μα- 5
κεδονίας βασιλέα, καὶ ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης,
δύο ὑποσχέσεις, τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ
αὐτὸς ἀποδοῦναι. ὁ τε γὰρ Περδίκκας αὐτῷ ὑποσχόμε-
νος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλάξειεν ἑαυτὸν κατ' ἀρχὰς τῶ
πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πο- 10
λέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ, ἀ ὑπεδέξατο
οὐκ ἐπετέλει· τοῖς τε Ἀθηναίοις αὐτὸς ὠμολογῆκει, ὅτε
τὴν ζυμμαχίαν ἐποιεῖτο, τὸν ἐπὶ Θράκης Χαλκιδικὸν πό-
λεμον καταλύσειν. ἀμφοτέρων οὖν ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποι-
εῖτο, καὶ τὸν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασι- 15
λείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, οἱ
ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, καὶ ἡγεμόνα Ἀγωνα· ἔδει
γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλεί-
στη ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι. * ἀνίστησιν οὖν,
ἐκ τῶν Ὀδρυσῶν ὀρμώμενος, πρῶτον μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ 20

96. *Quos popu-*
los ad hoc

4. Σιτάλκης ὁ Τήρεω] ἐντεῦθεν τὰ Θρακικὰ καὶ Σιτάλκου ἐπιστρατεία. 7. Δύο ὑποσχέσεις] ἀντιγενικῆς ἢ αἰτιατικῆ Ἀττικῶς. σημειῶσαι παρόμοιον τῶ δύο μὲν σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανόν. (Od. 12. 74.) Ἀναπρᾶξαι] εἰσπρᾶξαι, ἀπαιτῆσαι. 8. Ἀποδοῦναι] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. 9. Διαλλάξειεν] φίλον ποιήσειεν. 11. Ὑπεδέξατο] ὑπέσχετο. 16. Οἱ ἔτυχον παρόντες] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε. 17. Ἀγωνα] οὗτος ἔκτισε τὴν Ἀμφίπολιν 19. Ἀνίστησιν] στρατεύματα δηλονότι.

1. κλήσει A.B.C. κλήσει F.
H.K.N.h.

2. ἐπιμελείᾳ] ἀσφαλείᾳ f.

4. Σιτάλκης] Diodor. 312. b.

WASS.

τήρεως K. τύρεω d.i.

θράκης d.i.

6. θράκης δύο A.B.G.H.K.N.c.
θράκης διὰ δύο vulgo.

8. ἐπιδοῦναι g.

10. πιεζόμενος d.

16. πρέσβεις omi. F.H.N.

17. ἀγῶνα B.

20. ὀδρυσῶν f.

Αἶμον τε ὄρους καὶ τῆς Ῥοδόπης Θραῦκας, ὅσων ἦρχε μέ-
 χρι θαλάσσης ἐς τὸν Εὐξείνιον τε πόντον καὶ τὸν Ἑλλη-
 σποντον, ἔπειτα τοὺς ὑπερβάντι Αἶμον Γέτας, καὶ ὅσα ἄλ-
 λα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν μᾶλ-
 5 λον τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου κατὰ κητό· εἰσὶ δ' οἱ Γέται καὶ
 οἱ ταύτη ὁμοροὶ τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι, πάντες ἰπ-
 ποτοξόται. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὀρεινῶν Θρακῶν πολλοὺς
 τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιροφόρων, οἱ Δῖοι καλοῦνται, τὴν
 Ῥοδόπην οἱ πλεῖστοι οἰκοῦντες· καὶ τοὺς μὲν μισθῶ ἔπει-
 10 θεν, οἱ δ' ἔβελονταὶ ξυνηκολούθουν. ἀνίστη δὲ καὶ Ἀγριᾶ-
 νας καὶ Λαιαίους καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ, ὧν ἦρχε·
 καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι ἦσαν, μέχρι Γρααίων Παιό-
 νων καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, ὃς ἐκ τοῦ Σκομίου ὄρους

bellum Si-
talces exci-
taverit.

1. Μέχρι θαλάσσης] ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου, καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.
 4. Μέρη] γένη, ἐθνῶν δηλονότι. 13. Τοῦ Στρυμόνος] Στρυμῶν ποταμὸς
 Θρακίας, περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ὅρα πόθεν ἀρχεται ὁ Στρυμῶν ποταμὸς,
 καὶ ποῦ καταλήγει. καὶ ἔτι ὁ Ὀσκίος ποταμὸς καὶ ὁ Νέσος, ὃν Νέστον

1. αἶμον B.C.K.L.N.g. et ita
 passim : vulgo αἶμον.

Αἶμον] Αἶμος Steph. et Calli-
 machus. at Cl. Gr. Αἶμος, quo-
 modo Geographi antiqui, Herodotus
 IV. 49. Theocritus Id.
 VII. 76. Diodorus, Eustathius
 et Apollodorus. WASS.

τε om. G.d.

2. θαλάσσης ἐς A.B.C.F.G.H.
 K.N.c.d.e.f.g.h.i. vulgo θαλάσσης
 τῆς ἐς.

3. ὑπερβάντας G.Q.h.e.

4. τοῦ om. K.

6. Ὀμοροί—ὁμόσκευοι] Laudat
 Pollux X. 14. ubi similem lo-
 cum adnotat e lib. III. cap.
 95. Ἴπποτοξότας esse constat et
 ex Ovidio. v. III. Trist. 10. 54.
 V. 7. 14. et alibi. DUK.

8. τῶν om. K.

Μαχαιροφόρων] Idem de Sar-
 matis et Getis, vicinis Tomita-
 nae regioni, scribit Ovid. V. Tr.

7. 19. *Dextera non segnis flexo
 dare vulnere cultro, Quem vin-
 ctum lateri barbarus omnis ha-
 bet.* DUK.

δίοι H.K.

10. ἀκίανας K.

11. λαιαίους A.B.C.G.H.K.L.
 N.O.P. alii λαιαίους.

ὅσα ἄλλα L.O.

παιονικὰ g. πολεμικὰ d.

12. ἀρχῆς] γῆς g.

μέχρι γρααίων παιόνων] μέχρι
 λαιαίων παιόνων I. μέχρι γὰρ λαιαί-
 ων παιόνων C.G.c.d.f.i. et γρ. A.
 μέχρι γὰρ γρααίων καὶ λαιαίων παι-
 ὄνων K.e. μέχρι γρααίων καὶ λαιαίων
 παιόνων P. vulgo μέχρι γρααίων καὶ
 λαιαίων παιόνων.

καὶ παιόνων καὶ Q.

13. κοσμίον d.e.i. σκόμβρον H.
 D. σκόμβρον L.P.

τοῦ ὄρους d.e.

Σκομίον] Al. Σκόμβρον. hinc
 Σκόμβροι Θράκιον ἔθνος Hesych.

διὰ Γρααίαν καὶ Λαιαίαν ρεῖ, οὗ ᾠρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παίονας αὐτονόμους ἤδη. τὰ δὲ πρὸς Τριβαλλοῦς, καὶ τούτους αὐτονόμους, Τρήρες ᾠρίζον καὶ Τιλαταῖοι οἰκοῦσι δ' οὔτοι πρὸς βορέαν τοῦ Σκομίου ὄρους, καὶ παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. ρεῖ δ' οὗτος ἐκ τοῦ ὄρους ὄθενπερ καὶ ὁ Νέστος καὶ ὁ Ἐβρος· ἔστι δὲ ἔρημον τὸ ὄρος καὶ μέγα, ἐχόμενον τῆς Ῥοδόπης. * ἐγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα, ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως ἐς

97.
Magnitudo
et reditus

αὗτος καλεῖ· ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Ἐβρος. 1. Οὗ ᾠρίζετο] τὸ τέλος εἶχε. 5. Καὶ παρήκουσι] παρατείνονται. 7. Τὸ ὄρος] τὸ Σκόμιον δηλο-

Scopius Plinio. Cedrenus p. 705. Σκοπίων πόλις. WASS.

1. διὰ τῶν γρααίαν d.e.i.

ᾠρίζεται B. ᾠρίζεται g.h.

ἡ ἀρχὴ τὰ] om. h.

τὰ πρὸς παιόνας om. g.

3. τούτους] τοὺς G.

Τρήρες] Sic Codices, et Callimachus; Theopompus Τρᾶρας vocat. Cum Nostro faciunt Strabo et Ethnogr. Supra p. 365. l. 10. Ἀγριαῖνας ex Theopompo eosdem esse cum Sintis Aristotelis probare conatur Holstenius: Noster autem, et Livius XLII. 51. distinguit. Agrianus fluvius recepto Contadesdo inter Hæmum et Adrianopolim, antea Orestam, Hebrum influit. vid. Herodotum IV. 90. V. 16. Sintice cis Strymonem. v. Dionem Cassium pag. 462. et Apollonii Schol. α'. 608. WASS.

τριλαταῖοι L.N.O.Q.

6. Νέστος] Sic scribunt Herodotus, Scylax, Pausan. Mela, ubi v. Vossium p. 132. Aristot. VI. Hist. An. p. 985. et Meteorol. 291. 1. fontes ejus ἐκ τοῦ Σκόμβρου deducit. Steph. contra

Nestum fluv. Illyrici facit. Livius Nesson vocat, et Theophrastus, ὁ Νέστος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Ita et Strabonis Epit. Schol. Hesiod. p. 261. et adstipulante Phavorino etiam Hesychius. Ptolem. Νέσος. MS. Coislin. Ναῖσσον. De qua lectione, vid. Ammianum. In MSS. Plin. Solini, Martiani fere Mestum, Mesius, Mese. Nos scripturam ab antiquissimis firmatam amplectimur. WASS. Hebrum e Rhodope nasci scribunt Diocles apud Scholiast. Theocr. VII. 112. Serv. et Philargyr. ad Virgil IV. Georg. 523. Adnotavit Meziriac. ad Ovid. Heroid. tom. I. p. 130. Quia contigui sunt Oscius et Rhodope, nec Oscius valde celebris est, facile fontes Hebri in Rhodope locari potuerunt. DUK.

7. alterum ὁ om. e.

ἔμβρος B.g.h.

καὶ om. L.

ἀρχόμενον g.

8. ἡ ὄδρυσῶν] τῶν ὄδρυσῶν O. ὄδρυσῶν L.

9. ἀπὸ] ἐπ' K.

Ἀβδήρων] Situm recte addit

τὸν Εὐξείνου πόντον τὸν μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ· αὕτη regni Odry-
 περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ τὰ ξυτομώτατα, ἣν αἰεὶ κατὰ sarum, om-
 πρύμναν ἰστῆται τὸ πνεῦμα, νηὶ στρογγύλῃ τεσσάρων nes gentes
 ἡμερῶν καὶ ἴσων νυκτῶν· ὁδῶ δὲ τὰ ξυτομώτατα ἐξ Ἀβ- inter Ioni-
 νότι. um mare et
Euxinum
pontum su-
perantium
divitiis, mi-

νότι. 2. Περίπλους] δυνατὴ περιπλευσθῆναι. 3. Νηὶ στρογγύλῃ] ἐμ-
 πορικῇ, διὰ τὰ πολεμικὰ, μακρότερα ὄντα. 4. Ὅδῶ] διὰ Ξηρᾶς.

Noster; est enim et alia ejusdem nominis in Hispania. Hæc autem ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ υἱοῦ Ἡρίμου juxta Apollodorum, Hyginum, et Schol. Apollonii. Unde Ephorus sed solus, Ἀβδηρον scribit. Hippocrates semper numero plurium usus est, ἐν Ἀβδήρῃσι inquit. Herodotus Ἀβδηρα vel τὰ Ἀβδ. Nec aliter apud Athenæum Archestratus. θαυμαστοὶ εἰσὶ τῶν Κεστρέων περὶ Ἀβδηρα ἀλίσκομενοι. Ita et Plutarch. Lacon. Inscriptio apud Reinesium, Sotion Paradox. p. 127. Cantacuzenus p. 472. Ἀβδηραν servat, opinor mendose pro Ἀβδηρον. Civis Ἀβδηρίτης apud Herodotum, Pausan. Hecatæum, et Ælianium de Animal. XV. 25. Nomi ΑΒΔΗΡΕΙΤΩΝ et ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Ἀβδηρίτης Boreas apud Hesychium. Latini, Abderitæ, Abderiticus, Abderitanus formarunt. Regio Abderitis. Theophrast. III. 2 Hist. Pl. p. 40. Νέσσος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Mare vicinum Ἀβδηρα etiam vocatur. v. Suidam. Urbs ipsa a Timezio Clazomenio A. M. 3349. condita est, et a Teiis et Clazomeniis instaurata A. M. 3464. inde Plinio et Solino Clazomene; sed hoc nomen parum obtinuit. Olymp. XCIII. πόλιν ἐν τοῖς δυνατωτάτοις appellat Diodorus;

qui, et Abderitanos magno prælio a Triballis fusos narrat, et postea periculo liberatos a Chabria Olymp. CI. Cantacuzeni tempore πολίχμιον erat, deinde a semet in urbis modum reffectum ait: nunc addit Πολίστυλον vocant, quomodo diserte nominat Curopalata. Hodie Niger Asperosam, Astrizzam alii nuncupant. Est et Abdera in Africa. v. Steph. et Notitias Episc. Concilio Chalcedonensi A. Chr. 451. subscripsit Ioannes Abderæ Ep. WASS.

1. πόντων] ποταμὸν d.

τὸν om. C.c.d.e.

2. ἔσται e.

τῇ γῇ e.f.

3. Cur Interpres Latinus, Vallam sequutus, ναῦν στρογγύλην voluerit vertere navem rotundam, non scio. Græci quidem multis navibus nomen imposuerunt a forma, de quo Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. pag. 658. Sed non credo, Scriptores Latinos eas, quas Græci στρογγύλας vocant, rotundas dicere. Et autem in ea re sequendus usus Veterum, qui has onerarias appellare maluerunt. Ἐμπορικὴν hic recte exponit Schol. et Schol. Aristoph. Equit. v. 1363. φορτηγόν. Vid. Scheff. IV. de Re Nav. I. DUK.

litum au-
tem copiis
cum Scythis
non compa-
ratorum.

δῆρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὐζῶνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ. τὰ μὲν
πρὸς θάλασσαν τοσαύτη ἦν· ἐς ἡπειρον δὲ ἀπὸ Βυζαντίου
ἐς Λαιαίους καὶ ἐπὶ τὸν Στρυμόνα (ταύτη γὰρ διὰ πλεί-
στου ἀπὸ θαλάσσης ἀνω ἐγίγνετο) ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζῶνα
τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. φόρος τε ἐκ πάσης τῆς Βαρβά-
ρου καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅσον προσῆζαν ἐπὶ Σεύ-
θου, ὃς ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας πλείστον δὴ ἐποίησε,
τετρακοσίαν ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἀ χρυ-
σὸς καὶ ἀργυρὸς εἶη· καὶ δῶρα οὐκ ἐλάσσων τούτων χρυσοῦ
τε καὶ ἀργύρου προσεφέρετο, χωρὶς δὲ ὅσα ὑφαντά τε καὶ 10
λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ, καὶ οὐ μόνον αὐτῶ, ἀλλὰ

1. Εὐζῶνος] εὐσταλής, καὶ κῶφος, καὶ μὴδὲν ἔχων τὸ ἐμποδιζόν. 3. Διὰ πλεί-
στου] διαστήματος δηλονότι. 6. Ὅσον] φόρον δηλονότι. 10. Χωρὶς δὲ] τούτων
δηλονότι. Ὅσα] προσεφέρετο. 11. Λεῖα] τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολήν

1. Εὐζῶνος] Sic locutus He-
rodotus I. et alibi. Sic πλοῦς
ἡμέρας, et τεσσάρων ἡμ. καὶ νυκτῶν,
et στάδια ρ'. πεζῆ, et πλοῦς προαι-
ριστίδιος apud Scylacem, quæ
formulæ Scriptoris istius novi-
tatem facile demonstrant; sem-
per fere stadia, Thucydideo mo-
re numquam locutus est. Post
Olymp. 114. Per. Jul. 4396.
stadia adhibet Dicæarchus, et
locorum intervalla per dierum
et noctium iter designat. Hinc
ad Oropum ὁδὸν ἐλευθέρῳ βαδίζον-
τι σχεδὸν ἡμέρας. Haud ita
Scymnus Chius circa A. M.
3938. Verum, qui antiquos,
maxime Homerum, imitatur,
Dionysium excipiamus, Perieg.
V. 985. Τόσσον ἀνευθεν ἰὸν, ὅσον
ἑβδομον ἡμῶν ὀδεύσας Ἰφθίμος καὶ
κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης. Exi-
guum temporis intervallum ita
effert Hippocrates §. IV. p. 5.
ἐπισχέτω ὅσον δέκα στάδια διελ-
θεῖν. WASS. De Scylacis ra-
tione dimetiendi intervalla na-

vigationum, quam hic tangit
Wass. add. Dodwell. in Dis-
sertat. de Peripli Scylacis æta-
te §. 13. Quod ibid. §. 17.
observat Dodwellus. πλοῦν Scy-
laci esse spatium navigationis
inter urbes in ora maritima
sitas, ὁδὸν autem spatium in-
ter easdem terra euntibus, in
eo potuit Scylax sequutus esse
auctorem Thucydidem h. I.
DUC.

2. τοσαῦτα C.K.L.O.i.
ἦν om. i.
3. πλείστους P.
5. τῆς] γῆς K.
6. καὶ om. g.
ὅσον A.B.C.G.I.Q.h.
7. δὲ f.
8. [Τετρακοσίω] Diodor. πλείω
χιλίων p. 312. c. qui corrigen-
dus. WASS.
μάλιστα om. Q.
9. ἦιει C.F.H.c.e.
καὶ δῶρα καὶ οὐκ K.
τε om. C.L.O.e.
11. Λεῖα] Suidas h. v. hinc sua

δοῦναι

καὶ τοῖς παραδυναστευοσὶ τε καὶ γενναίοις Ὀδρυσῶν.
κατεστήσαντο γὰρ τοῦναντίον τῆς Περσῶν βασιλείας τὸν
νόμον, ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξί, λαμβάνειν μᾶλ-
λον ἢ δίδοναι, καὶ αἰσχίον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι ἢ
5 αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν· ὅμως δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἐπὶ
πλέον αὐτῶ ἐχρήσαντο· οὐ γὰρ ἦν πράξαι οὐδὲν μὴ δι-
δόντα δῶρα. ὥστε ἐπὶ μέγα ἦλθεν ἡ βασιλεία ἰσχύος.
τῶν γὰρ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅσαι μετὰξὺ τοῦ Ἴονίου κόλπου
καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσ-
10 ὀδῶ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονία, ἰσχυί δὲ μάχης καὶ στρα-
τοῦ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν. ταύτη δὲ
ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ'
ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν πρὸς ἐν οὐκ ἔστιν ὃ τι δυνατὸν Σκυ-
θαις ὁμογνωμοναῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι. οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν
15 ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν
βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. * Σιτάλκης μὲν οὖν βασιλεύων
χώρας τοσαύτης, παρεσκευάζετο τὸν στρατόν. καὶ ἐπειδὴ

98.

Iter exerci-
tus Odrysa-

τῶν ἐφρατῶν καὶ πεποικιλμέναν. 1. Ὀδρυσῶν] προσεφέροντο δηλονότι.
2. Τῆς Περσῶν βασιλείας] οἱ γὰρ Πέρσαι παρέχουσι μᾶλλον ἢ περὰ τῶν
ἄλλων λαμβάνουσιν· οἱ δὲ Θραῖκες τοῦναντίον. καὶ οὐκ ἦν τι πράξαι παρ' αὐ-
τοῖς τὸν μὴ παρέχοντα χρήματα, ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις. 5. Κατὰ τὸ
δύνασθαι] διὰ τὴν δύναμιν. 6. Ἐπιπλέον αὐτῶ ἐχρήσαντο] αὐτῶ, τῷ νόμῳ,
μᾶλλον τῶν ἄλλων Θρακῶν οἱ Ὀδρύσαι ἐχρῶντο, λαβεῖν ἢ περ δοῦναι. 11. Ταύ-
τη δὲ] τῇ τῶν Σκυθῶν. 12. Οὐχ ὅτι] ἀντὶ τοῦ μήταιγε. 14. Οὐ μὴν—ἄλλοις

mutuatus est. vid. Pollucem
VII. 51. WASS.

- 1. τε om. C.L.O.e.
- 2. κατέστησαν. τὸ Α.
τῆς περσῶν A.B.C.H.K.N.e.e.
- f.g.h.i. ceteri τῆς τῶν περσῶν.
- 3. μὲν om. L.O.P.
- 4. μὴ δοῦναι om. g.
- 6. ἐχρήσατο C.d.e.
- 7. ἦλθεν ἡ βασιλεία A.B.g.h.
- vulgo ἡ βασιλεία ἦλθεν.
- 8. τῶν μὲν γὰρ N.

9. προσδῶν χρημάτων Q.

10. ἰσχυί K.Q.g.

μάχῃ g.

11. δευτερον P.

τὴν] τῶν A.B.F.K.Q.e.h. τὴν
τῶν H.g. om. L.

ταύτην C.

13. ἐν πρὸς ἐν ἔθνος f.

16. βασιλεύων χώρας τοσαύτης
A.B.H.g.h. ceteri τισ. γ. βασι-
λεύων.

rum; copia- αὐτῶ ἐτόϊμα ἦν, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδοῖαν,
 rum nume- πρῶτον μὲν διὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἔπειτα διὰ Κερκίνης,
 rus, multis Thraciae po- ἐρήμου ὄρους, ὃ ἐστὶ μεθόριον Σίντων καὶ Παίωνων· ἐπο-
 pulis, qui liberi erant, ρεύετο δὲ δι' αὐτοῦ τῆ ὁδῶ ἦν πρότερον αὐτὸς ἐποίησατο,
 sponte ac- τεμῶν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ Παίονας ἐστράτευσε. τὸ δὲ ὄρος 5
 currentibus auctus ad CL millia
 CL millia hominum, ἐξ Ὀδρυσῶν διόντες ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀρι-
 quorum ter- stera ἢ δὲ Σίντους καὶ Μαίδους. διελθόντες δὲ αὐτὸ ἀφί-
 tia pars equites erant. κοντο εἰς Δόβηρον τὴν Παιονικὴν. πορευομένῳ δὲ αὐτῶ
 ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι νόσῳ, προσε-
 γίγνετο δὲ πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπαρά- 10
 κλητοὶ ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν, ὥστε τὸ πᾶν πλῆθος λέ-
 γεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι· καὶ
 τούτου τὸ μὲν πλεόν πεζῶν ἦν, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἰπ-
 πικόν. τοῦ δ' ἰππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρῦσαι πα-
 ρείχοντο, καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. τοῦ δὲ πεζοῦ οἱ μαχαι- 15
 ροφόροι μαχιμώτατοι μὲν ἦσαν, οἱ ἐκ τῆς Ῥοδόπης αὐτό-
 νομοὶ καταβάντες, ὃ δὲ ἄλλος ὄμιλος ζύμμικτος, πλήθει
 ὁμοιοῦνται] ἀλλ' ἐπερβάλλουσι δηλονότι. 3. Σίντων] Σίντιοι ἐλέγοντο ἐν
 ἴσῳ τὴν Λήμνον ἄκου. εἰς δὲ τὴν Θράκην ἐλθόντες μετωνομάσθησαν Σίντιοι.
 5. Τὸ δὲ ὄρος] τὴν Κερκίνην δηλονότι. 8. Δόβηρον] τὴν νῦν καλουμένην
 Γέβηρον. 9. Ἀπεγίγνετο] ἀπώλλυτο. Προσεγίγνετο] ἠξάνετο κατὰ πρόσ-
 θεσιν. 10. Ἀπαράκλητοι] ἑκαῖσιοι.

1. τὴν om. d. i.

2. αὐτῆς H.

ἔπειτα δὲ διὰ d.

Κερκίνης] v. ad Suidam v. Ἀκου-
 σίλαος. WASS. not. MS.

3. σιντῶν C.H.K.L.O. σι-
 τῶν P.

7. μῆδους i.

8. εἰς om. g.

Δόβηρον] Vid. Berkelium ad
 Steph. Veram loci scripturam
 firmat Epigr. ined. apud Hol-
 sten. et Zosimus p. 39. 109.
 Apud Suidam male scribitur
 Δόβειρα. WASS.

9. τι e.

παρεγίγνετο g. ἐπεγίγνετο i.

10. Τῶν αὐτονόμων—ἠκολούθουν]
 Citat Suidas et ἀπαράκλητοι expl.
 αὐτόματα. Confer de numero
 copiarum Diodor. p. 312. c.
 WASS.

12. οὐκ ἔλασσον om. d.

13. Τριτημόριον] Pollux IX.
 66. τριτημόριον ὅταν μέντοι Θουκυ-
 δίδης εἴπαι, τριτημόριον δὲ μάλιστα
 ἰππικόν, τὴν τρίτην μοῖραν εἴρηκε.
 DUK.

15. μαχαιροφόροι καὶ μαχιμώ-
 μοι G.

τῆς om. O.

φοβερώτατος, ἠκολούθει. * Ξυνηθροίζοντο οὖν ἐν τῇ Δοβή-
 ρῳ καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως κατὰ κορυφὴν ἐσβαλῶσιν
 ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχε. τῶν γὰρ
 Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ καὶ Ἐλειμιῶται καὶ
 5 ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν, ἀ ζύμμαχα μὲν ἐστὶ τούτοις καὶ
 ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὐτά. τὴν δὲ παρὰ θά-
 λασσαν ἦν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκου πατὴρ
 καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι, τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ
 Ἄργους, πρῶτον ἐκτίσαντο καὶ ἐβασίλευσαν, ἀναστήσαν-
 10 τες μάχη ἐκ μὲν Πιερίας Πίερας, οἱ ὕστερον ὑπὸ τὸ

99.
 Macedonia
 regnum
 quomodo a
 Temenidis,
 Argis ori-
 undis, pri-
 mum condi-
 tum, ac
 deinceps
 auctum fue-
 rit.

3. Τὴν κάτω Μακεδονίαν] τῆς Μακεδονίας τὸ μὲν ἐστὶ μεσόγειον, τὸ δὲ
 παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. 9. Πρῶτοι ἐκτίσαντο] τοῦτο

1. φοβερώτερος K.d.i.

συνεθροίζοντο d.e.i.

2. ἐσβάλωσιν d.

3. περδίκκας H.

4. λυγκισταὶ H.Q. ἐλυγκησταὶ
 I.L.O.P.e.

ἐλειμιῶται H.

Ἐλειμιῶται] Arrianus Ἐλειμιῶ-
 τιν scribit. WASS. Ita vocat
 regionem I. de Expedit. Alex.
 c. 7. vid. Holsten. ad Steph.
 Ἐλίμεια, et Cellar. II. Geogr.
 Ant. 13. Qui hic et alibi in
 Thucydide et aliis Λυγκησταὶ,
 Straboni et Stephano Λυγκισταὶ
 sunt, Diodoro Sic. XVII. p. 592.
 Λυγκεσταὶ, ut scribit Harduin.
 ad Plin. IV. 10. quamquam ibi
 in Ed. Rhodon. est Λυγκιστῶν
 per i. Holsten. probat Λυγκησταὶ.
 Recte, opinor: nam i e pronun-
 ciatione τοῦ η ortum esse, ex eo
 probabile est, quod Latini fere
 ubique in secunda syllaba e hab-
 ent; ut Amyntas Lyncestes,
 Alexander Lyncestes apud Cur-
 tium semper; Lyncestius am-
 nis Ovid. XV. Metam. 329.
 Lyncestis aqua Plin. II. Hist.
 Nat. 103. et alii. In Justin.

XI. 2. scriptura variat. Cete-
 rum, Stephanum Lynceum et
 Lyncestas perperam in Epiro
 ponere, adnotant ad eum Inter-
 pretes v. Λύγκος. Duk.

6. παρὰ C.G.H.I.K.L.N.O.P.
 Q c.d.e.g.h.i. vulgo περί.

7. Ἀλέξανδρος] De serie et suc-
 cessione Regum Macedoniae,
 deque divisione Macedoniae in
 maritimam et mediterraneam,
 legi debent, quae scripsit Span-
 hemius, Dissert. VII. p. 371. et
 seqq. Ed. ult. de Praest. et usu
 Numism. quibus egregie inlu-
 strantur, quae de regno Mace-
 donum variis locis scribit Thu-
 cydides. Duk.

8. Πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι] Ma-
 cedoniae reges Herodoto (VIII.
 137.) dicuntur ἀπόγονοι Τημενοῦ,
 qui sub reditum Heraclidarum
 Argos obtinuit. Vide etiam
 Herod. IX. 44. et V. 22. Huds.
 τιμαινίδαι G. τιμενίδαι Q.

ὄντες om. L.O.P.Q.

9. πρῶτον A.B.F.H.g.h. vulgo
 πρῶτοι.

10. περιερίας h.

πιέρος e.

Πάγγαιον πέραν Στρυμόνος ἄκησάν Φάγηρτα καὶ ἄλλα
χωρία (καὶ ἔτι καὶ νῦν Πιερικὸς κόλπος καλεῖται ἢ ὑπὸ
τῷ Παγγαίῳ πρὸς θάλασσαν γῆ), ἐκ δὲ τῆς Βοττίας κα-
λουμένης Βοττιαίους, οἱ νῦν ὄμοροι Χαλκιδέων οἰκοῦσι τῆς
δὲ Παιονίας παρὰ τὸν Ἄξιον ποταμὸν στενήν τινα καθήκου- 5
σαν ἀνωθεν μέχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης ἐκτίσαντο, καὶ
πέραν Ἄξιῦ μέχρι Στρυμόνος τὴν Μυγδονίαν καλουμένην,
Ἡδῶνας ἐξελάσαντες, νέμονται. ἀνέστησαν δὲ καὶ ἐκ τῆς νῦν
Ἑορδίας καλουμένης Ἑόρδους, ὧν οἱ μὲν πολλοὶ ἐφθάρησαν,
βραχὺ δὲ τι αὐτῶν περὶ Φύσκαν κατῴκηται, καὶ ἐξ Ἄλ- 10

καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον. 5. Ἄξιον] τὴν βάρδαριν λέγει. 8. Ἡδῶνας] Ἡδῶνοι καὶ μεταπλασμῷ Ἡδῶνες καὶ Ἡδῶναι. οὐ-
τως Ἡρωδιανός. 9. Ὄν] τῶν Ἑόρδων.

1. πάγκαιον πέρα c.

φράγητα C.G.K.N.c. φάγητα f.
Φάγηρτα] Vide Herodot. p.
418. Strabonis Epitom. et Leo-
pard. Emend. VIII. 2. HUDS.
Vid. Herodot. VII. 112. Φάγηρ
corrupte Scylax p. 27. cum Nos-
tro Strabonis Epit. 108. Φάγηρος
piscis genus Strabo p. 1179.
vid. Athenæum p. 295. 312.
apud Hesych. lege φαγηρόριος.
Confer Clem. Alexand. p. 34.
et Pollucem, Plutarch. Mor.
353. Est et Φάγηρος Apollinis fi-
lius apud Nicand. in Ἑτεροισμ.
Wass. Est in Antonin. Liberal.
cap. 13. Urbs, de qua hic
Thucydides, etiam apud Steph-
anum Φάγηρης est, h. v. et in Κύρης.
DUK.

2. καὶ post ἔτι om. L.O.P.e.

5. ἄξιον K.L.O.P. vulgo ἄξιον.
Ἄξιον] Vid. Homerum Il. β'.
849. et Strabonis Epit. 509.
Βαρδάριον vocat Cedrenus p. 705.
In Codice Cantacuzeni Ms. in-
venitur etiam Βιστρίτζα, apud
Annam Comnenam Βαρδάρης au-
dit. Consule Fulcher. Carno-
tens. I. 3. Wilhelm. Tyrium II.

13. Tzetzes videtur distinguere
Chil. X. 188. WASS. Ἄξιῦ in
Homer. Il. β'. 849, 850. edidit
Barnes. quod in aliis Edd. est
Ἄξιου, et Eustath. ac parvus
Scholiast. ibi habent Ἄξιος, Ἄξιου,
Ἄξιον. Herodot. quoque VII.
123. Ἄξιος DUK.

7. ἄξιῦ I.L.O.P.

9. καλουμένης om. L.O.P. ante
Ἑορδίας ponit c.

Ἑορδαίος K.L.O. cum Hero-
diano apud Stephanum Byz.

Ἑόρδους] Ita hodie in barbarie
Scythica *Hords*. Hesych. dupli-
cem adfert lectionem Ἑορτος, ἢ
Ἑορδος. Herodotus VII. 185.
Ἑορδαί. WASS.

Steph. de urbb. p. 346. Ὁξί-
νεται τὸ Ἑορδαίος, ὡς Ἡρωδιανός ἐκτη.
Sic Herodotus quoque VII. 185.
GOTTL.

ἐφθάρησαν A.B.C.F.G.H.I.K.
L.N.O.P.Q.d.e.f.g. vulgo διεφ-
θάρησαν.

10. τι] καὶ G.

φύσαν L.O.P. φυσκίαν H.d.i.
ἀλμῶπας H. ἀλμωπὰς K.

Ἄλμωπίας] Ita Mss. et Steph.
Constantinus Porph. II. de

μαπίας Ἀλμῶπας. ἐκράτησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν οἱ Μακεδόνες οὔτοι, ἀ καὶ νῦν ἐτι ἔχουσι, τόν τε Ἀνθεμοῦντα καὶ Γρηστωνίαν καὶ Βισαλτίαν καὶ Μακεδόνων αὐτῶν πολλήν. τὸ δὲ ζύμπαν Μακεδονία καλεῖται, καὶ 5 Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν, ὅτε Σιτάλκης ἐπήει.

* Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες οὔτοι, ἐπίοντος πολλοῦ στρα- 100.
 τοῦ ἀδύνατοι ὄντες ἀμύνεσθαι, ἕς τε τὰ καρτερὰ καὶ τὰ 100.
 τείχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. ἦν δὲ οὐ πολ-
 10 λὰ, ἀλλὰ ὕστερον Ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱός, βασιλεὺς
 γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ᾠκοδόμησε, καὶ ὁδοὺς tantum

2. Οἱ Μακεδόνες οὔτοι] οἱ κάτω Μακεδόνες. 3. Καὶ Μακεδόνων αὐ-
 τῶν] τῶν ἄνω. 9. Ἦν δὲ οὐ πολλὰ] τὰ καρτερὰ δηλονότι. 11. Τὰ νῦν

Them. Ἀλμοπία. et sic Ptole-
 mæus, at Mss. Pall. rectius,
 Ἄλμωπες. ἀπὸ Ἀλμωπος Neptuni,
 et Helles Athamantis filiæ.
 Steph. Vix alibi invenies. vid.
 tamen Plinium I. 433. Ptolem.
 pag. 92. 26. Ἀλβωτῶν, lege Ἀλ-
 μωπῶν. WASS.

1. καὶ post δὲ om. g.

2. Ἀνθεμοῦντα] Oppidum, et
 inter regiones nomen gentis. Vid.
 Herodot. V. 94. Harpocrat v.
 Ἀνθεμοῦς, Aristid. II. 224. Li-
 banius Declam. XIII. Ἀνθεμοῦντα
 ὄλον dixit. Est et fluvii nomen
 Geographis ignotum, ut et He-
 sychio et Apollodoro constat.
 Vid. et Plin. IV. 10. Æschin.
 de Fals. legat. p. 250. WASS.

3. γρηστωνίαν A.B.C.b.c. et
 Dukeriani, nisi fallor, omnes,
 præter K, qui γερηστωνίαν. vulgo
 κρηστωνίαν.

Γρηστωνίαν] Ita Mss. hic et
 alibi. Gr. cum o male. Step-
 hanus, Theopompus apud Athe-
 næum, Herodotus, Aristoteles

de Mirabil. Ausc. p. 112. Ly-
 cophron bis, receptam lectionem
 tuentur. Stephanus mendose
 uno in loco Γαστρωνίαν. Theo-
 pompus apud Athen. III. p. 77.
 Γραιστωνία. Herodot. VII. 124.
 Κρηστωνική ex Ionismo, κ pro γ.
 Ibi Ms. Flor. Κρηστανής, pro
 Κρηστανάης, Ἐτzetzes, Κρηστῶν,
 ἀπὸ τῆς Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρὸς.
 Sic Κρηστῶνης ἔχης apud Lyco-
 phron. v. 499. ubi Ms. Seld.
 Κρηστῶνης, et τὸν Κρηστῶνης θεόν,
 v. 937. Pro Κραστωνία apud
 Aristotel. legendum Κρηστωνία,
 auctore Sylburgio. WASS. Con-
 fer quæ ad Stephanum in Γασ-
 τρωνία, Γρηστωνία, et Κρήστων ad-
 notant Interpretes. Duk.

βισαντίαν A.B.h.

4. αὐτῶν om. G.

7. καὶ om. b.

8. ἀμύνασθαι N.Q.

καρτερικὰ ε.

11. Ὅδοὺς ἔτεμε] Ita loquitur
 Herodot. 4, 136. WASS.

equites contra mittuntur, multitudini hostium impares.

εὐθείας ἔτεμε, καὶ τὰλλα διεκόσμησε τὰ τε κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὄπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσονι, ἢ ζύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτῶ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. ὁ δὲ σῆρατος τῶν Θρακῶν ἐκ τῆς Δοβήρου ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἐς τὴν Φιλίππου πρότερον οὐσαν ἀρχὴν, καὶ εἶλεν Εἰδομένην μὲν κατὰ κράτος, Γορτυνίαν δὲ καὶ Ἀταλάντην καὶ ἄλλα ἄττα χωρία ὁμολογία διὰ τὴν Ἀμύντου φιλίαν προσχωροῦντα, τοῦ Φιλίππου υἱέος, παρόντος· Εὐρωπὸν δὲ ἐπολιόρησαν μὲν, ἐλεῖν δὲ οὐκ ἐδύναντο. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν προὔχωρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ Πέλλης καὶ Κύρρου. ἔσω δὲ τούτων ἐς τὴν Βοττιαίαν καὶ Πιερίαν οὐκ ἀφίνοντο, ἀλλὰ

ὄντα] τείχη δηλονότι. 5. Ἐς τὴν Φιλίππου] τοῦ ἀδικηθέντος ὑπὸ Περδίκκου.

1. ἔτεμνε K.

τὸν om. L.O.P.

2. Ἴπποις καὶ ὄπλ.] Ex hoc loco rationem reddi posse existimat Begerus, cur Archelai numismata Equum in aversa exhibent. HUDS.

3. κρείσσον N.Q.

Βασιλεῖς ὀκτῶ, etc.] Ab Herodoto (VIII. 139.) septem priores Macedoniæ reges recensentur. I. Perdiccas, conditor regni. II. Aræus (alias Argeus.) III. Philippus. IV. Æropus. V. Alcetas. VI. Amyntas. VII. Alexander. Huic successit Perdiccas pater Archelai. HUDS.

οἱ ante ἄλλοι om. A.B.F.H.Q. g.h.

6. εἶλον L.O.P.

εἰλομένην Q. ὀδομένην c.

Εἰδομένην] Vide Vossium ad Catullum, p. 210. HUDS. Εἰδομένην Mss. et Steph. cum Edd. Vid. omnino Holstenium. In Schol. Lexicis Vett. et auctori-

bus nulla hujus oppidi mentio. Tumuli ejusdem nominis inter Ambraciam et Acarnaniam siti: forte ad Idomenen Pheretis filiam respiciunt. Apollod. p. 42. WASS.

7. τὰλλα K.

Ἄττα] De particula post Grammaticos veteres egerunt Budæus in Commentar. Ling. Gr. p. 967. Steph. Append. ad Script. de Dial. p. 82. Maussac. ad Harpocrat. et Vales. ad Notas Maussaci. DUK.

8. τὴν τοῦ ἀμύντου b.

9. υἱέος om. d.

10. ἐδύναντο A.B.C.G.H.Q.g. ἐδύνατο h. vulgo ἠδύναντο.

11. προσχώρει L.

πέλλης G.

κύρου g.h. κύρου e.

Κύρρου] Κύρου, quod hic habet Cod. Reg. etiam in Mss. Stephani est, v. Μανδαραί, ubi id emendant e Thucydide. DUK.

τὴν τε Μυγδονίαν καὶ Γρηστανίαν καὶ Ἀνθεμοῦντα ἐδήουν.
οἱ δὲ Μακεδόνες πεζῶ μὲν οὐδὲ διενουοῦντο ἀμύνεσθαι, ἵπ-
πους δὲ προσμεταπεμφάμενοι ἀπὸ τῶν ἀνω ξυμμάχων,
ὅπη δοκοῖ, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἐσέβαλλον ἐς τὸ στρα-
5 τευμα τῶν Θρακῶν. καὶ ἡ μὲν προσπέσοιεν, οὐδεὶς ὑπέ-
μενεν ἄνδρας ἵπτεάς τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους,
ὑπὸ δὲ πλήθους περικληθόμενοι αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῶ
ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν· ὥστε τέλος ἡσυχίαν ἤγον,
οὐ νομίζοντες ἱκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλεόν κινδυνεύειν. * ὁ
10 δὲ Σιτάλικης πρὸς τε τὸν Περδίκκαν λόγους ἐποίηίτο, ὧν
ἕνεκα ἐστράτευσε, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ παρήσαν
ταῖς ναυσίν, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἤξειν, δῶρά τε καὶ
πρέσβεις ἐπεμφαν αὐτῶ, ἐς τε τοὺς Χαλκιιδέας καὶ
Βοττιαίους μέρος τι τοῦ στρατοῦ πέμπει, καὶ τειχήρεις
15 ποιήσας ἐδήου τὴν γῆν. καθημένου δ' αὐτοῦ περὶ τοὺς
χώρους τούτους οἱ πρὸς νότον οἰκοῦντες Θεσσαλοὶ καὶ
Μάγνητες καὶ οἱ ἄλλοι ὑπήκοοι Θεσσαλῶν καὶ οἱ μέχρι

101.
Cum autem Atheniensium naves non adessent, Sitalces, vastata Chalcidice et Macedonia, inductus a Seutha fratre patrueli, quem Perdiccas sibi conciliare-

7. Περικλειόμενοι] ἀντὶ τοῦ περικλείοντες. οἱ Θράκες δηλονότι. 13. Αὐτῶ]

1. τε om. L.O.P.
μακεδονίαν G.
γρηστανίαν A.B.C.b.c.e.h. et
quī supra. στρηγανίαν d.i.
2. οὐ C.L.O.P.e.
ἵπποις H.
3. προσμεταπ. οἱ ἀπὸ c.
ἀνω] ἄλλων G. om. K.
4. ὅποι H.Q.c.
δοκεῖ L.O.P.d.e.i.
ἐσέβαλλον A.H.b.g.
5. ἐπέμεινεν P.Q.
7. περικληθόμενοι A.B.C. πε-
ρικλήόμενοι h. vulgo περικλειόμε-
νοι.

12. Ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἤξειν]
Sic I, 10. ubi Schol. adnotat,
μὴ post ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abun-

dare. Lucian. Rhetor. præ-
cept. p. 321. ei duas negationes
adponit: οὐχ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστή-
σουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς
λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. Eum-
dem pleonasmum post ἀπαγο-
ρεύω, κωλύω, ἀρνούμαι, et εἴργω ob-
servat Stephanus ad Corinth.
artic. VIII. et XLIII. Simile
est supr. II. 49. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ
ἡσυχάζειν. Add. infr. ad III.
1. Duk.

17. Μάγνητες] Magnesia post
Strabonis tempora Thessaliae
adjecta est. vid. Plin. IV. 9.
Ptolemæus aliis adscribit. Μαγ-
νητικὴ Æschylus Pers. 492.
Μαγνησίαν Dioscorides memorat

rat, celeriter domum redit.

Θερμοπυλῶν Ἕλληνας ἐφοβήθησαν μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁ στρατὸς χωρήσῃ, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρυμόνος πρὸς βορέαν Θραῖκες, ὅσοι πεδία εἶχον, Παναῖοι καὶ Ὀδόμαντοι καὶ Δρῶοι καὶ Δερσαῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες. παρέσχε δὲ λόγον, καὶ ἐπὶ τοὺς 5 τῶν Ἀθηναίων πολεμίους Ἕλληνας, μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ζυμμαχικὸν καὶ ἐπὶ σφᾶς χωρήσωσιν. ὁ δὲ τὴν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἐφθεῖρε· καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετε ἂν ἔνεκα ἐσέβαλε, καὶ ἡ στρατιὰ σιτόν τε οὐκ εἶχεν αὐτῷ¹⁰ καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἑταλαιπώρει, ἀναπείθεται ὑπὸ Σεύθου τοῦ Σπαρδάκου, ἀδελφιδῶ ὄντος καὶ μέγιστον μεθ' αὐτὸν δυναμένου, ὥστ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σεύθην κρύφα Περδίκκας, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δάσειν καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, προσποιεῖται. καὶ ὁ μὲν πει-¹⁵σθεῖς, καὶ μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τούτων

τῷ Σιτάλκῃ, οἱ Ἀθηναῖοι. 5. Παρέσχε δὲ λόγον] ὁ Σιτάλκης. 6. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. 9. Ἐπέχων] ἐπικείμενος. Αὐτῷ] ὑπ' αὐτοῦ. Ὡν ἔνεκα ἐσέβαλε] τὴν ἐφοδὸν ἐποίησεν.

pag. 193. Ad civitatem intelligit ad Mæandrum sitam, de qua Tournefort. II. 370. WASS.

1. καὶ post μὴ om. g.

ὁ στρατὸς om. L.

3. βορρέαν P.

καὶ ὅσοι Q.

4. πάναιοι K.

ὀδόμαντοι g. ὀδόματοι i.

Ὀδόμαντοι.] Vide Aristoph. Acharnenses, ejusque Scholiasten, p. 378. apud quem Ὀδόμαντες appellantur. HUDS. Ὀδόμαντοι MSS. hic et p. 294. uti et Steph. v. Herodot. V. 16. Liv. XLV. 4. Confer Dissertat. Morini de Odomantis, et Suidam v. ἀποτεθρίακεν, et quem

ibi citat Aristoph. WASS.

σερσαῖοι K.

5. παρέχει h.

6. τῶν om. L.O.

πολεμίους καὶ Ἕλληνας c.f.

7. χωρήσουσιν K.

8. τε] μὲν O. om. d.

9. ἐπράττετο c.f.

12. σπαρδάκου A.B.F.H. h.

σπαρδόκου C.I.N.P.f.g. σπαρδακοῦ K. vulgo σπαραδόκου.

ὄντος αὐτοῦ καὶ G.

μεθ' αὐτὸν A.B.K.N. μεθ' ἑαυτὸν C.H.L.O.P.g. μεθ' ἑαυτοῦ e. μεθ' ἑαυτῶν I. vulgo μετ' αὐτόν.

16. τὰς πάσας ἡμέρας τριάκοντα g.

δὲ ὄκτῳ ἐν Χαλκιδεῦσιν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου· Περδίκκας δὲ ὕστερον Στρατοῖνικην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, ὥσπερ ὑπέσχετο. τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Σιτάλκου στρατείαν οὕτως ἐγένετο.

- 5 * Οἱ δὲ ἐν Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι τοῦδε τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀστακοῦ. καὶ ἀποβάντες εἰς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας τετρακοσίοις μὲν ὀπλίταις Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ Μεσσηνίων, ἕκ τε Στράτου καὶ Κορόντων καὶ ἄλλων χωρίων ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτου εἰς Κόροντα καταγαγόντες ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. εἰς γὰρ Οἰνιάδας, ἀεὶ ποτε πολεμίους ὄντας μόνους Ἀκαρνανῶν, οὐκ ἔδοκει δυνατόν εἶναι χειμῶνος ὄντος στρατεῦειν· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας καὶ Ἀγραῶν καὶ Ἀμφιλόχων καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρνανικοῦ

102.
Phormio navigat in Acarnaniam, ibique res ordinat, ut erat commodum. Sed Ceniadas adoriri non audet per hiemem. Sicutus illius urbis, Acheloi cursus, Echinades insulae, et quid de Alcmæone atque illis insulis fabulae ferunt.

12. Ἐς Κόροντα] τὰ Κόροντα ἢ εἰθεῖα. 13. Οἰνιάδας] Οἰνιάς πόλις ἐστὶν ἐν τῇ στομίῳ τοῦ Ἀχελῷου, ἢ καὶ νῦν Δραγαμέστη λεγομένη. 16. Διὰ Δολοπίας] Δολοπία ἢ νῦν καλουμένη Ἀνόβλαχα. ἐξ ἀνατολῶν γὰρ αὐτῆς ὁ Πη-

2. ἐπ' οἴκου om. L.O.P.

3. αὐτοῦ e.

θεύση c.

τὸ P.

4. οἶν om. B.C.F.G.K.c.d.e.g.

h.i.

τὴν om. i.

5. τοῦδε τοῦ A.B.g.h.i. τοῦδε τοῦ αὐτοῦ F.H.N. vulgo τοῦ αὐτοῦ.

8. μεσόγειαν c.f.

9. ὀπλίτας τῶν ἀθηναίων K.

10. καὶ ante ἐκ om. H.L.O.P.

κοράντων g.

11. εἶναι om. Q.

12. κόροντα g.

Κόροντα] Et Steph. sic legit: de oppido altum apud veteres

silentium. WASS.

14. ὄντος om. K.

15. Ὅ γὰρ Ἀχελ. Vide Demetrium Phaler. de Eloc. p. 120. et 123. Ed. Oxon. HUDS. Ὅ γὰρ Ἀχελῷος—στρατεῦειν] Demet. Phaler. Μεγαλπρεπές, καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς τῇ συνθέσει λέγειν &c. §. 45. et 46. Staius Theb. II. 730. “Flavo tollens, ubi vertice “pontum Turbidus objectas A- “chelous Echinadas exit.” Ibi MS. Arundel. melius adtollens. WASS.

17. ἀκαρνανικοῦ C.K. cum Demetrio Phal.

πεδίου, ἄνωθεν μὲν παρὰ Στράτον πόλιν, ἐς θάλασσαν δ' ἔξειεις παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζαν, ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. κεῖνται δὲ καὶ τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ καταντικρῦ Οἰνιάδων, τοῦ Ἀχελῷου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι, ὥστε μέγας ἂν ὁ ποταμὸς προσχοῖ αἰεὶ, καὶ εἰσὶ τῶν νήσων αἱ ἠπείρωνται, ἐλπίς δὲ καὶ πάσας οὐκ ἐν πολλῶ τινὶ ἂν χρόνῳ τοῦτο παθεῖν. τό τε γὰρ ρεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερὸν, αἱ τε νῆσοι πυκναὶ, καὶ ἀλλήλαις τῆς προσχώσεως τῶ μὴ σκεδάνυσθαι 10 σύνδεσμοι γίνονται, παραλλάξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος. ἔρημοι δ' εἰσὶ καὶ οὐ μεγάλαι. λέγεται δὲ

νεὶδς ποταμὸς, ἐκ δὲ νότου ὁ Ἀχελῷος οὗτος ποταμὸς ρεῖ. 2. Αὐτοῖς] τοῖς Οἰνιάδαις. Περιλιμνάζαν] περὶ τὴν πόλιν πλημμύρας ὑδάτων ποιῶν. 6. Προσχοῖ αἰεὶ] ἕλην συμφορεῖ. 7. Αἱ ἠπείρωνται] τοιαῦτα πολλὰ αἱ τὰς γεωγραφίας ἡμῖν παραδιδόντες ἀναγράφουσιν ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴγυπτον Φάρῳ τῇ νήσῳ Ξυνέβη. ὁ γὰρ Ὀμηρὸς (Od. 4, 354.) πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει· νῦν δὲ σχεδὸν ἠπείρωται. 8. Τό, τε γὰρ ρεῦμά] τοῦ Ἀχελῷου. 10. Τῶ

1. μὲν om. Demetrius.

περὶ L.O.P.

2. δ' ἔξειεις] διεξειεις libri omnes.

correxuit Poppo.

αὐτοῖς] αὐτοῖς τε g. αὐτοῖς τοι

Λ. h. αὐτὴν G.

4. alterum τῶν om. e.

5. καὶ ἀντικρῦ K.

6. προσχεῖ K. d. e. f. g. h. i.

7. Τῶν νήσων αἱ ἠπείρ. Cum Thucydide consentit Strabo, 10. at libro 1. dicit: μία τῶν Ἐχινάδων ἠπείρος γέγονε. Plinius autem (l. 2. c. 85.) in vectu Acheloi non continenti annexas Echinadas, sed natas scribit. HUDS. Sed exitu caruit vaticinatio Thucydidis et Strab. Vid. Pausan. Arcadic. XXIV. DUK.

δὲ om. P.

8. τινὶ ἂν om. K.

9. μέγα om. g.

καὶ πολὺ θολερὸν L.

10. τὸ K. i.

11. στοιχεῖον e.

12. κείμενον P.

13. Λέγεται δὲ καὶ Ἀлк.] Vide Schol. ad Lucianum, tom. 2. Philostratum l. 7. et Basilium in Epist. ad Gregorium Theol. et Hyginum, Fab. 73. HUDS. Confer Pausan. VIII. 24. p. 646. Schol. Luciani p. 52. Strabonem X. p. 710. WASS. Lucian. de Saltat. p. 804. inter argumenta saltationis, quæ Ætolia suppeditare possit, memorat Ἐχινάδων ἀνάδυσιν, καὶ μετὰ τὴν μακρίαν Ἀλκμαίονος οἴκησιν. Add. Apollodor. III. 7. 5. Sed is I. 9.

καὶ Ἀλκμαίωνι τῷ Ἀμφιάρεω, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν, ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὐρῶν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατοικίσηται ἦτις, ὅτε
 5 ἔκτεινε τὴν μητέρα, μήπω ὑπὸ ἡλίου ἐωρᾶτο μηδὲ γῆ ἦν, ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. ὁ δ' ἀπορῶν, ὡς φασι, μόλις κατενόησε τὴν πρόσχωσιν ταύτην τοῦ Ἀχελώου, καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ ἂν κεχῶσθαι δίαίτα τῷ σώματι, ἀφ' οὔπερ κτείναις τὴν μητέρα οὐκ ὀλίγον χρό-
 10 νον ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους ἐδυνάστευσέ τε, καὶ ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἐαυτοῦ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν περὶ Ἀλκμαίονα τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν.

* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἄραντες ἐκ τῆς Ἀκαρ-
 15 νανίας καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν Ναύπακτον, ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, τοὺς τε ἐλευθέρους τῶν αἰχ-

103.
 Naupactum
 reversus
 Phormio,
 primo vere
 Athenas
 proficiscitur
 cum capti-
 vis navibus-
 que captis.

μὴ σκεδάνυσθαι] τὴν πρόσχωσιν δηλονότι. 2. Τῆς μητρὸς] τῆς Ἐριφύλης. 8. Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ ἂν] τὸ ἐξῆς, δίαίτα ἰκανὴ τῷ σώματι, ἐδόκει ἢ πρόσχωσις, δηλονότι εἰς χρεῖαν τοῦ σώματος. 11. Ἐδυνάστευσέ τε] τὴν βασιλείαν ἔσχε. 12. Τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε] πρότερον γὰρ Κουρῆτις ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος' Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰταλοὶ μενεχάρμαι (Π. 9, 525). 13. Παρελάβομεν] ἀκοῆ δηλονότι.

21. non recte easdem facit Echinadas et Strophadas. Quod autem Thucydides Echinadas ἐρήμους esse dicit, id de plerisque et minoribus intelligendum esse, quia Dulichium quoque inter eas ponit Strabo, putat Cellar. II. Geogr. Ant. 14. Et εὐλιμένας fuisse ex hoc Callimachi Hymn. in Del. v. 155. λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ἕρμον ἔχουσαι, observat ibi Spanhemius. Duk.

c.e.f.g.h.

6. γε ἄλλης] γῆς ἄλλης L.O.P.Q.
 γῆς ἄλλης e.

7. πρόσχωσιν C.d.

τοῦ om. c.

8. ἂν κεχῶσθαι] ἀνακεχῶσθαι
 Stephanus.

10. οἰνιάδας e.

12. τῇ χώρᾳ L.Q.g.

κατέλιπε F.H.

μὲν περὶ A.B.C.G.K.L.O.g.h.

13. λεγόμενα] λέγομεν ἂ A.B.
 H.N.g.h.

παραλάβομεν d.

2. μητρὸς συνέβη τὸν f.

3. εἰπόντα O.

4. κατοικήσεται A.B.I.N.P.Q.

Illi viritim
 redempti
 totidem A-
 theniensi-
 um civibus.
 Finis tertii
 anni.

μαλώτων ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ἄγοντες, οἱ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς
 ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς ἅς εἶλον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα
 οὗτος, καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θου-
 κυδίδης ξυνέγραψεν.

Μακρ. 9^η / 57.

2. Ἐλύθησαν] ἐλυτρώθησαν, εἰς λύτρον ἐδόθησαν.

1. οἱ om. P.

2. ἐτελεύτα om. I.L.O.P.e.

3. τοῦδε C.c.

4. συνέγραψεν g.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

Γ.

ΤΟΥ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἤγειτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήρουν τὴν γῆν καὶ προσβολαί, ὥσπερ εἴωθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἰππέων, ὅπη παρεῖκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὄμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγύς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμεΐναντες δὲ χρόνον οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

I.
Tertia Lacedaemoniorum in Atticam incursio breviter narratur.

B. C. 4
Whenever it is practicable

10 * Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὐθύς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων, βουλευθέντες

2.
Lesbii ab Atheniensibus

2. Ἐς τὴν Ἀττικὴν] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 4. ἐγκαθεζόμενοι] ἐνδιατρίβοντες. οὐχ ἀπλῶς πορείαν ποιοῦμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύνοντες, διὰ τὸν σίτον. Τὴν γῆν] τῶν Ἀθηναίων. 6. Ὅπη παρεῖκοι] ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει. Τῶν ψιλῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 7. Τὸ μὴ προεξιόντας—κακουργεῖν] λείπει ἢ διὰ διὰ τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων ληστεύειν. 8. Κακουργεῖν] ληστεύειν. Οὗ εἶχον τὰ σιτία] ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ εἶχον τροφήν.

3. ἤγητο E.
6. ὅποι K.O.
παρήκει d.

Καὶ τὸν πλεῖστον — κακουργεῖν] Corinthus de Dial. Att. in his statuit ellipsin praepositionis διὰ, quasi sententia esset, διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. Scholiastes quoque ellipsin τοῦ διὰ esse dicit, sed aliter ac Corinthus: nam non conjungit διὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν, sed διὰ τὸ μὴ προεξιόντας. Refellit eos Stephanus ad Corinth. artic. VIII. et Append. ad Script. de Dial. p. 178. et ostendit, tam articulum, quam negatio-

nem, ante verba ἀπαγορευτικά, et quæ ἀπαγορεύσεως significationem inclusam habent, abundare. Nam sic Thucyd. I. 62. ὅπως εἶργωσι τοὺς ἐκείθεν ἐπιβοηθεῖν. Et apud alios quoque sæpe hujusmodi verba cum solo Infinitivo ponuntur. Add. quæ adnotantur ad II. 101. et Schol. infra ad cap. 6. Sententiam horum verborum aliter expressam habes supr. II. 22. DUK.

7. τῷ d. διὰ τὸ e.
προεξιόντας A.B.E.b.d.e.

11. Μηθύμνης] Ita numus apud Holsten. Herodotus, Philostratus

bus clam
deficiunt,

μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ
προσεδέξαντο, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόσ-
τασιν πρότερον ἢ διανοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λι-
μένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν
ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσ- 5
θαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἅ μεταπεμπόμενοι ἦσαν.
Τενέδιοι γὰρ, ὄντες αὐτοῖς διάφοροι, καὶ Μηθυμναῖοι, καὶ
αὐτῶν Μυτιληναίων ἰδίᾳ ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι
Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικί-
ζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βία, καὶ τὴν πα- 10

1. Πρὸ τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. Οὐ προσεδέξαντο] ἵνα μὴ λύ-
σωσι τὰς τριακοντούτεας σπονδὰς. 2. Ἀναγκασθέντες δὲ] διὰ τοῦτο
ἠναγκάσθησαν ἀποστῆναι, διὰ τὸ διαβληθῆναι. Καὶ ταύτην] οὐχ ὡς καὶ
ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν ἀλλὰ τὸ ταύτην ἀντὶ τοῦ ἐν ταύτῃ τῷ
χρόνῳ τέθεικε. 3. Πρότερον ἢ διανοῦντο] πρὶν εὐτρεπισθῆναι. ἐπιφέρει διὰ
τί ἀναγκασθέντες ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βουλόμενοι ἀποστῆναι, ἀλλὰ νῦν
μήπω εὐτρεπισθέντες ἀπέστησαν. Τῶν τε γὰρ λιμένων] οἱ προσδεχό-
μενοι πολεμίους κατὰ θάλατταν ἰσχυροτέρους αὐτῶν, χῶμα ἔχουν ἐπὶ τοῖς
στόμασι τῶν λιμένων, ὅπως δυσείσπλωτοι τοῖς πολεμίοις εἶεν. 6. Καὶ ἅ
μεταπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἅ μετεπέμποντο. 7. Αὐτοῖς] τοῖς Μυτιληναίοις.
9. Μηνυταὶ γίνονται] τὸ μηνυταὶ γίνονται τῷ κατὰ στάσιν, συντακτέον,
ἵνα ἦ τοιοῦτον, στασιασάντων (δηλονότι πρὸς ἀλλήλους) τῶν πολιτῶν, μία
στάσις ἐμήνυσεν αὐτῶν τὴν ἀπίστασιν τοῖς Ἀθηναίοις. 10. Ἐς τὴν Μυτιλήνην
βία] ἄκουτας τοὺς Λεσβίους ἀναγκάζουσιν εἰς τὴν Μυτιλήνην οἰκῆσαι. Ἐβού-
λοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμάμενοι πολεμεῖν. Καὶ τὴν παρασκευὴν] καὶ

tus Vit. Apoll. IV. 13. at IV.
16. corrupte Μεθύμναν. Canta-
cuzenus Μεθύμνης p. 290. et Al-
ciphron Μεθυμναῖω μειρακίῳ 275.
Callimachus Epig. XVI. Στήλη,
καὶ Μήθυμνα τεῆ πόλις. Ita Geogr.
vett. et Isocrates Epist. Julia-
nus Imp. p. 111. Schol. Homer.
Il. i. 130. Unus opinor Scylax
cum e scribit. Ælianus Anim.
IV. 20. Μηθύμνης τῆς Κρητικῆς
meminit. Verum ibi legerim
Ῥιθύμνης nunc Retimo, vid.
Tournefort. I. 28. Wass.

1. καὶ om. K.

3. ᾗ H.

4. χῶσιν] θέσιν I.e.

6. ἅ] ἅμα P.

7. γὰρ] δὲ L.O.P.

μηθυμναίων οἱ καὶ H.g.

Καὶ αὐτῶν Μιτ.] De belli hu-
jus origine vide Aristot. Politic.
I. 5. c. 4. HUDS. Causam ejus
narrat Aristoteles Polit. E'. IV.
Confer Diodorum XII. 314. et
Aristotelem Polit. V. 135.
WASS.

8. μυτιληναίων et mox μυτιλή-
νην A.B.E. qui sic tantum non
ubique. Rarius K. velut 3, 27.
et 35. Vulgo μυτιληναίων et μι-
τυλήνην.

κατὰ] διὰ i.

ρασκευὴν ἅπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν
 ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μὴ τις
 προκαταλήφεται ἤδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου. * οἱ 3.
 δ' Ἀθηναῖοι (ἦσαν γὰρ τεταλαιπωρημένοι ὑπὸ τε τῆς νό- qui rem a
 σου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζον- delatoribus
 τος) μέγα μὲν ἔργον ἠγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμῶ- nuntiatam
 σασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ primo cre-
 ἀπεδέχοντο πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμον- dere nolen-
 τες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ tes, legatis
 10 πέμφαντες πρέσβεις οὐκ ἐπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν frustra mis-
 τε ξυνοίκησιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δέισαντες sis, celeri-
 προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἑξαπιναιῶς tate ante-
 τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσ- vertere sta-
 κευασμένοι πλεῖν· Κλειππίδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς tuunt. Clas-
 15 ἐστρατήγει. ἐσηγγέλθη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἶη Ἀπόλλωνος s'is quadra-
 Μαλόεντος ἕξω τῆς πόλεως ἑορτῇ, ἐν ἣ πανδημεῖ Μυτι- ginta na-
 ληναῖοι ἑορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπιειχθέντας ἐπιπε- vium Les-
 σεῖν ἄφνω· καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ἡ πεῖρα, —εἰ δὲ μὴ, Μυτι- bum mitti-

παρασκευάζονται μετὰ ἐπιδείξεως, ὥστε ἀποστήναι, συλλαμβανόντων αὐτοῖς
 Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν. τὸ δὲ συγγενῶν ὄντων ἐπὶ μόνους τοὺς Βοιωτοὺς
 ἐνεκτέον· οὗτοι γὰρ κατὰ τὸ Αἰολικὸν συγγενεῖς τῶν Λεσβίων. 3. Αὐτοῖς]
 τοὺς Ἀθηναίους. 6. Μέγα μὲν ἔργον] δυσχέριαν. Προσπολεμῶσασθαι]
 ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς αὖσι πολεμίαις, τοῖς Πελοποννησίαις δηλονότι, καὶ αὐτὴν
 πολεμίαν ποιῆσαι. 7. Ἀκέραιον] ἀζήμιον. 10. Τὴν τε ξυνοίκησιν] τῆς
 Λέσβου εἰς τὴν Μυτιλήνην. 18. Καὶ ἦν μὲν] τὸ σχῆμα καλεῖται ἀναντα-

2. τις om. K.

3. στέρεσθαι L.P.

4. προτεταλαιπωρημένοι L.O.P.

τε om. O.

8. πρῶτον A.B.E.F.H.g.h.

ceteri τὸ πρῶτον.

τῆς B.

νομίζοντες e. μένοντες i.

9. βουλεύσασθαι i.

11. ξυνοίκησιν E.c.e.

τὴν om. e.

14. κλειππίδης Diodoro p.

314. c. Vix alibi memoratur.

Wass.

15. ἐπηγγέλθη K.

αὐτοῖς om. f.

16. ἦ] τῆ K.

17. ἐλπίδας K.

εἶναι om. E.

18. ἦν] εἰ K.Q. cum Schol.

Aristophan. qui mox συμβῆ.

Καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ.] Ut plena

ληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆες ᾗχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοθηοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς ἀνδράς ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποίησαντο. 5 τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηναίων διαβάς ἐς Εὐβοίαν καὶ περὶ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθὼν, ὀλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν, πλῶ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλου. οἱ δὲ οὔτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον, τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν 10 καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραζάμενοι ἐφύλασσαν.

πίδοτον. Ὅμηρος· Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας (II. I, 135.) Ὁ ναῦς οὕτω, καὶ εἰ μὲν κατορθωθῆ τὸ ἐλπίζόμενον, καὶ τῇ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς ἂν ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. 1. Ναῦς τε παραδοῦναι] τοῖς Ἀθηναίοις. 2. Καὶ αἱ μὲν νῆες] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 3. Παρὰ σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους. 4. Κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν] διὰ τὴν ξυμμαχίαν. 7. Ἐπὶ Γεραιστὸν] Γεραιστὸς ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἔχον λιμένα. 8. Πλῶ] ἀντὶ τοῦ εὐπλοῖα. Καὶ τριταῖος] δι' ἡμερῶν τριῶν. 9. Τὸν

sit oratio, post ἡ πείρα suppleri debet καλῶς ἂν εἴη, ut monet Corinthus de Dialecticis. Vide Schol. in Aristophanis Πλοῦτον, V. 468. et Steph. Animadv. in lib. de Dial. p. 23. HUDS. Καὶ ἡν—πολεμεῖν] Corinthus in Hort. Adonidis Ald. 1496. WASS. Συμβῆ, non ξυμβῆ, ut HUDS. in Var. Lectionib. habet Schol. Aristoph. Ἐλπίδα et ἐλπίδας in MSS. commutari supra plus semel adnotatum est. DUK.

1. τεῖχος Q.

3 τῶν om. i.

περὶ g.

4. οἱ om. L.O.P.

ἀθηναίων K.

7. γεραστὸν b.

Γεραιστὸν] Γεραστὸς quidem Etymologus, et Libanius Orat. p. 243. Neuter satis emendate. Schol. et Geographi, Suidas,

Aristides, I. 39. Homer. Herodot. Plutarch. Camill. 138. alii, Γεραιστὸν scribunt. Procopius B. G. IV. 629. ἐν Γερεστῶ corrupte. Martianus VI. 213. Gerasto et Caphareo. At Solinus, quem ibi exscribit, Geræsto, post Melam et Plinium, exhibet. In Martiano non variant tres MSS. neque in Solino Petrensis. Confer Schol. Aristoph. Ἰππ. 558. WASS. Γεραῖτος etiam Lucian. In Trag. p. 141. Liv. 31. 45. Geræstum nobilem Eubææ portum. DUK.

8. ἐπιτυχῶν] ἐπὶ τειχῶν P.

ἀθηναίων g.

10. μαλόεντα] μέλλοντα P. μαλόεντα c.

11. καὶ τῶν λιμένων B.g.h.

ἡμιτέλεστα d.

ἐφύλαττον H.N.

* καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς 4.
 ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, Itaque Les-
 οὐκ ἔσακούοντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθί- Athenien-
 σταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἐξαίφνης ses, cum ni-
 5 ἀναγκασθέντες πολεμεῖν, ἔκπλου μὲν τινα ἐποίησαντο nihil a Les-
 τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα biis impe-
 καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν νεῶν λόγους ἤδη προσ- trarent, na-
 ἔφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παρα- vale præ-
 10 τικά, εἰ δύναιτο, ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπικεικῆ ἀποπέμψασθαι. lium com-
 καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ mittunt;
 φοβούμενοι μὴ οὐχ ἱκανοὶ ὡς Λέσβω πάσῃ πολεμεῖν. quo facto
 καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Lesbii ex-
 Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη, pacto in fi-
 καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν ὡς σφῶν Atheniensium
 15 οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς redeunt,
 τὴν Λακεδαιμόνα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθη- et per in-
 ναίων ναυτικόν, οἱ ὥρμου ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς gati de pace
 ἐπίπλου] τῶν Ἀθηναίων. 1. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπρωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν Athenas
 Ἀθηναίων. Ὅμηρος· Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν αὐρανὸν ἀμφὶς ἰκάνει. Ὡς mittuntur,
 ἑώρων] ὡς ἔγνωσαν ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλου καὶ προεφυλάξαντο οἱ Μυτιληναῖοι. sed clancu-
 2. Ἀπήγγειλαν μὲν] ταῖς Μυτιληναῖοις. Τὰ ἐπεσταλμένα] τὰ προσταχ- lum etiam
 θέντα. 9. Ὅμολογίᾳ τινὶ] συνθήκη τινὶ φιλανθρώπα. ἔνιοι δὲ, ἐπικεικῆ ad Lacedæ-
 εὐπρεπεῖ. 14. Ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλοῦσι. 17. Ἐν τῇ Μαλέᾳ] monios alii,
 οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς qui auxili-
 τὴν Λακεδαιμόνα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθη- um petant.

ἐπίπλου] τῶν Ἀθηναίων. 1. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπρωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν
 Ἀθηναίων. Ὅμηρος· Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν αὐρανὸν ἀμφὶς ἰκάνει. Ὡς
 ἑώρων] ὡς ἔγνωσαν ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλου καὶ προεφυλάξαντο οἱ Μυτιληναῖοι.
 2. Ἀπήγγειλαν μὲν] ταῖς Μυτιληναῖοις. Τὰ ἐπεσταλμένα] τὰ προσταχ-
 θέντα. 9. Ὅμολογίᾳ τινὶ] συνθήκη τινὶ φιλανθρώπα. ἔνιοι δὲ, ἐπικεικῆ
 εὐπρεπεῖ. 14. Ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλοῦσι. 17. Ἐν τῇ Μαλέᾳ]

1. πολὺ A.E.F.H.K.c.f.g.h.
 ceteri πολλῶ.

3. ἐς τὸν πόλεμον g.

4. δὲ ὄντες οἱ e.

καὶ om. L.O.P.

6. ναυμαχίαν I.G. ναυμαχίας e.

7. καὶ διωχθέντες H.

ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν P.

9. ὁμιλία Q.

11. μῆ—ποιησάμενοι] om. P.

πάσῃ λέσβω e.

13. διαβαλλόντων σφῆς ἕνα L.
 O.P.e.i.

Μετέμελεν] Huc fortassis re-

VOL. I.

spexit Auct. Lexici in Montfauc.
 Biblioth. Coislin. p. 483. (Lex.
 Seg. 107, 12.) Μεταμελεῖν, ἀντὶ
 τοῦ μετανοεῖν. Θουκ. γ'. Duk.

14. ἄλλως H.

17. μαλέω I.

Ἐν τῇ Μαλέᾳ] Sic etiam Xe-
 nophon I. Græc. pag. 446. τῆς
 Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρα, ἀντίον
 τῆς Μιτυλήνης. Strabo XIII. p.
 616. Μαλίαν vocat: ἀπὸ Μηθύμ-
 νης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον
 ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον—ubi Ca-
 saub. quoque adnotat in Ptole-

c c

πόλεως· οὐ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προ-
χωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα ταλαιπώρως
διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἔπρασον ὅπως τις
βοήθεια ἦξει. * οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ὡς οὐδὲν

Re non im-
petrata, le-
gati Athe-
nis redeunt,
et Lesbii om-
nes, præter Methy-
mnenses, Athenien-
sium castra,
eruptione
facta, ag-
grediuntur.
Pugna com-
missa, æquo
Marte dimi-
cant Lesbii,
sed victos
se esse rati,
nec sibi con-
fisi, cedunt
et auxilia
Lacedæmo-
niorum, ip-
sis pro-
missa, ex-
spectare
statuunt.

ἤλθον πράζαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι 5
καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθη-
ναίοις ἐβεβοηθήκεσαν, καὶ Ἴμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν
ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ζυμμάχων. καὶ ἔξοδον μὲν τινα παν-
δημεῖ ἐποίησαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων
στρατόπεδον, καὶ μάχῃ ἐγένετο, ἐν ἣ οὐκ ἔλασσαν ἔχοντες 10
οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν
αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ
Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι,
εἰ προσγένιτό τι, κινδυνεύειν (καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας
Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἑρμαιώνδας Θηβαῖος, οἱ προα- 15
πεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνά-
μενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλου κρύφα μετὰ τὴν
μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήνουν πέμπειν

Μαλέα ἀκρωτήριον Λέσβου. 6. Καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος] καθίστατο εἰς
μάχην δηλονότι. 9. Ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον] τὸ ὁμοῦν
ἐν τῇ Μαλέᾳ. 11. Ἐπηυλίσαντο] ἐπαυλίσασθαι ἔστι τὸ πλησίον τῶν
πολεμίων νικτὸς αὐλίσασθαι, καθυπερτεροῦντων αὐτῶν. 12. Ἀνεχώρησαν]
εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. 13. Βουλόμενοι, εἰ προσγένιτό τι, κινδυνεύειν] τὸ
ἐξῆς, βουλόμενοι, εἰ προσγένιτό τι καὶ ἐκ Πελοποννήσου, μετ' ἄλλης παρα-
σκευῆς κινδυνεύειν. 14. Αὐτοῖς] τοῖς Μυτιληναίοις.

mæo non recte legi Μανίαν. I-
dem error est in Schol. Ari-
stoph. Ran. v. 33. ἡ δὲ Ἀργινοῦσα
πόλις τῆς Αἰολίδος, ἀντικρυς δὲ Λέσ-
βου κειμένη καὶ Μανίας καλουμένης
ἄκρας. Ubi pro Ἀργινοῦσα, quam-
quam ita etiam habet Suid., for-
tassis rectius legatur Ἀργινούσα,
ut apud alios. Duk.

1. προσχωρήσειν K.e.
2. τὴν om. c.

3. ἔπραττον f.
4. ἀθηναίων e.
10. στρατεύματι d.
11. ἐπηυλίσαντο E.f. ἐπιβλί-
σαντο K.
- σφίσιν om. e.
12. ἡσύχαζοντες I.
14. προσγένιτο K.c.d.e.f.
- μαλέας f.g.
15. ἐρμαιώνας e.
18. ἐκπέμπειν N

τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπου-
 σιν), * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιρρώσθεντες διὰ τὴν τῶν Μυ-
 τιληναίων ἡσυχίαν *ἑξυμμάχους* τε προσεκάλουν, οἱ πολὺ
 θᾶσσον παρῆσαν ὄρωντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων,
 5 καὶ *περιορμισάμενοι* τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν
 στρατόπεδα δύο ἐκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐφόρ-
 μους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιούντο. καὶ τῆς μὲν
 θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ
 γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι
 10 Λέσβιοι προσβεβηθηκότες ἤδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα
 οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν

6.

Athenien-
 ses, duobus
 utrimque
 castris mu-
 nitis, u-
 trumque
 portum na-
 vibus cir-
 cumcludunt, et a
 mari Les-
 bios arcent.

3. Πολὺ] πολὺ ἢ πρότερον. 4. Οὐδὲν ἰσχυρὸν] οὐδεμίαν ἰσχυρὰν βοήθειαν.
 6. Τοῖς ἐφόρμοις] τὰς ναυτικὰς ἐφόδους. 7. Καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ
 χρῆσθαι] ἀντὶ τοῦ ὥστε μὴ χρῆσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττὴν φασί.
 τὸ γὰρ λεγόμενον ταιούτων ἐστὶ, καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον χρῆσθαι τοῖς
 Μυτιληναίοις, ὥρμιν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσι τῶν Μυτιλη-
 ναίων, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐταῖς ἐκπλεῖν. ταῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ
 θαλάττῃ. 10. Προσβεβηθηκότες] πρὸς βοήθειαν δραμόντες. 11. Οὐ πολὺ]

1. ἄλλην τριήρη f.
 αὐτῶν B.E.h.
2. δὲ om. P.
3. συμμάχους B.E.Q.c.
5. περιορμισάμενοι A.B.E.H.
 c.g.h. περιορμισάμενοι K.
 Ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο] Lib.
 I. cap. 116. ἐπολιόρκουν τρισὶ τεί-
 χεσι τὴν πόλιν. Vid. Casaubon.
 ad Polyb. I. 24. Duk.
6. Τοῖς ἐφόρμοις — ἐποιούντο]
 Suidas h. v. et τὰς ἐφορμίσεις in-
 terpretatur. Ἐφόρμω, νεόκω He-
 sych. Strabo III. νησίδια ἘΦΟΡ-
 ΜΟΥΣ ἔχοντα μετρίους. Noster
 ἔφορμοι νῆες in statione: ad for-
 mam vocis Homericæ πᾶνορμος,
 quam proxime accedit noster.
 Vid. T. Magistrum. WASS.
9. καὶ οἱ—ἀθηναῖοι] om. P.
10. περὶ] ἐπεὶ b.

11. Ναύσταθμον — Μαλέα] T.
 Magister, ubi legendum πλοίων,
 non πλείων. IDEM. Thomas et ὁ
 ναύσταθμος et τὸ ναύσταθμον Attica
 esse dicit: sed Stephanus Ap-
 pend. ad Script. de Dial. pag. 157.
 putat, Atticos potius dixisse τὸ
 ναύσταθμον. Et adfert e Plutarcho
 ναύσταθμα πειρατικά: quod est
 in vita Pompeii. Eustath. quo-
 que in Homer. II. ε. p. 582. ἀπὸ
 τοῦ (σταθμός scil.) ἀπλῶς δηλοῦντος
 τόπον στάσεως, τὸ ναύσταθμον εἶρη-
 ται. Et Strabo XIII. 598. ali-
 quoties τὸ ναύσταθμον Iliensium
 dicit. Sed ex his non pro certo
 affirmari potest, Atticos quoque
 non dixisse ναύσταθμος. Nam
 hæc etiam apud alios permu-
 tantur. Ita Strabo in descrip-
 tione Cyrenaicæ XVII. p. 838.

αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἢ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ
Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμείτο.

7.
Breviter
narratur
Athenien-
sium in Pe-
loponnesum
et Acarna-
niam expedi-
tio, qua
nihil profi-
ciebant.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι
καὶ ἐς Πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριάκοντα, καὶ
Ἀσώπιον τὸν Φορμίωνος στρατηγὸν, κελευσάντων Ἀκαρ- 5
νάνων τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι ἢ υἱὸν ἢ ξυ-
γενῆ ἄρχοντα. καὶ παραπλεύσαι αἱ νῆες τῆς Λακωνι-
κῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. ἔπειτα τὰς μὲν
πλείους ἀποπέμπει τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου ὁ Ἀσώπιος,
αὐτὸς δ' ἔχων δώδεκα ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον, καὶ 10
ὑστερον Ἀκαρνᾶνας ἀναστήσας πανδημεὶ στρατεύει ἐπ'
Οἰνιάδας, καὶ ταῖς τε ναυσὶ κατὰ τὸν Ἀχελῶν ἐπλευσε,
καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατὸς ἐδῆου τὴν χώραν. ὡς δ' οὐ
προσεχώρουν, τὸν μὲν πεζὸν ἀφίησιν, αὐτὸς δὲ πλεύσας
ἐς Λευκάδα καὶ ἀπόβασιν ἐς Νήρικον ποιησάμενος, ἀνα- 15
χωρῶν διαφθείρεται αὐτὸς τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος
ὑπὸ τῶν αὐτόθεν τε ξυμβοηθησάντων καὶ φρουρῶν τινῶν
μέρος ἧς δηλονότι. 1. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 3. Τοῦ θέρους] ἐπὶ τοῦ θέρους.
4. καὶ ἐς Πελοπόννησον] ἢ ἕξ ἀντὶ τῆς περὶ. 8. τὰ ἐπιθαλάσσια] ἢ ἐπὶ ἀντὶ
τῆς παρά. 9. ἐπ' οἴκου] ἐπ' Ἀθήνας. 11. ἀναστήσας] μετοικίστας, ἐγεύρας
καὶ κινήσας, οὐκ ἐκβαλῶν. 14. προσεχώρουν] προσήρχοντο οἱ Οἰνιάδαί.
15. ἀναχωρῶν] ὑποστρέφων.

memorat, τὸ Ναύσταθμον, qui
Scylaci p. 109. Ed. Gron. et
Ptolemæo p. 101. est Ναύσταθ-
μος λιμὴν, Melæ I. 8. Naustath-
mus, non Naustathmum. Sic
apud Plin. III. 8. portus Nau-
stathmus in Sicilia: et in Stra-
bone d. I. XIII. libri scripti
uno loco habent αὐτὸν τὸν ναύ-
σταθμον. Duk.

1. μὲν om. d.
4. ἐς] περὶ I.K.N.c.d.e.f.g.
τριάκοντα om. g.
6. τῶν] τὸν Q.
7. περιπλεύσαι g.
12. τε om. N.

13. δ' οὐ om. Q.

14. δ' ἐσπλεύσας d.

15. νηρικὸν E.g. νόρικον P.

Νήρικον] Qui Cod. Græv. tra-
ctavit, potuerat continere ma-
nus ab emendatione. Strabo X.
454. ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου (quod
est in Ithaca) γράφων Νήρικον,
ἢ ἀνάπαλιν, παραπαίει τελῶς.
Unde tamen intelligi potest,
non novum esse hunc errorem.
Duk.

16. τε om. f.

τι om. K.

17. αὐτόθι I.K.L.N.O.P.c.d.
e.i.

ὀλίγων. καὶ ὕστερον ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀποπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Λευκαδίων ἐκόμισαντο.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεῶς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὀλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ζύμμαχοι ἀκούσαντες βουλευσάνται, ἀφικνουῦνται ἐς τὴν Ὀλυμπίαν ἣν δὲ Ὀλυμπιάς ἦ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν κατέστησαν ἐς λόγους, εἶπον τοιαύδε.

10 “ΤΟ μὲν καθεστὸς τοῖς Ἑλλησι νόμιμον, ὧ ἄνδρες
“Λακεδαιμόνιοι καὶ ζύμμαχοι, ἴσμεν” τοὺς γὰρ ἀφι-

4. Αὐτοῖς] τοῖς πρέσβεσι. 8. Μετὰ τὴν ἑορτὴν] μετὰ τὸ παρελθεῖν τὰ Ὀλύμπια. 10. Τὸ μὲν καθεστὸς] διαιρεῖται ἢ δημηγορία αὕτη κεφαλαίως τῷ δικαίῳ, ὅσον ὅτι δικαίως ἀπέστημεν τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν (ἐφθαρμένοι γὰρ εἰσι τῇ νόσῳ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς πολλὰ διήρηται) τῷ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν καταδέξασθαι πόρρωθεν ἰσχύουσαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συμμάχων Ἀθηναίους παρατεινομένης προσόδους δυναμένην κωλύσαι. ἐπὶ δὲ τελευτῆς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παροξυσμὸς, καὶ παράκλησις ποικίλως δυσωποῦσα. Καθεστῶς δὲ νόμιμον τὸ ἔθος λέγει. 11. Τοὺς γὰρ ἀφιστ.] πρὸς τὸ τοὺς γὰρ ἀφισταμένους λεί-

8.
Mitylenensium legati,
a Lacedæmoniiis Olympiam citati, peractis Iudis, in templo Jovis Olympii coram sociis Peloponnesiacis causam dicunt,
9—14.
Primum se purgant a perfidia in Athenienses suspici-

4. πρέσβεις μυτιληναίων f.

5. ὅπου e.

6. τὴν om. g.h.

7. δωριεὺς B.

Δωριεὺς Ῥόδ.] Diagoræ filius, cujus meminit Xenoph. Ἑλλην. I. Vide Aristot. Rhet. I. 1. et Petr. Victorium in eadem, p. 60. HUDS. In ἀναγραφῇ Olympiadum Dorieus Rhodius primum pancratio vicisse dicitur Olymp. LXXXVII. secundum Olymp. LXXXVIII. tertium Olymp. LXXXIX. DUK.

ὁ Ῥόδιος B.

10. καθεστὸς E.K.

Ἵ ἄνδρες] Ἄνδρες omittunt quidam Codices. Eadem varietas est II. 72. et 89. ubi Stephanus putat, adjectione illius magis

Græcum effici sermonem. Et tamen sæpissime abest. Vid. I. 32. 68. 80. et 140. DUK.

ἄνδρες om. K.L.O.P.c.e.

11. Τοὺς γὰρ—ἡγούνται] Corinthus, qui habet ἐν πολεμίῳ, et ἀπολιπόντας, χεῖρους ille κακὸς interpretatur. WASS. Non probante Stephano Animadvers. in Lib. de Dialect. p. 37. cui assentior, etsi alioqui non novum est, comparativos pro positivis poni, quod Idem l. d. multis exemplis ostendit. Add. Gataker. de Stilo Nov. Instrum. cap. XV. Phrasis οὐ χεῖρον, pro καλὸν, vel οὐ κακὸν ubivis obvia est. Vid. de ea Leopard. X. Emendat. 21. Et sic recte accipi potest apud Aristophan. Equit. v. 37. quan-

one, quod desciverint, cum ab illis magis quam ceteri socii culti fuerint; deinde quod illo ipso tempore desciverint; denique communem Graciae utilitatem, quae ex societate cum ipsis facta percipi possit, ostendunt.

10. “σταμένους ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ζυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολείποντας οἱ δεξάμενοι, καθ’ ὅσον μὲν ἀφελούνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι, νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων χείρους ἡγούνται. καὶ οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσις ἐστίν, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἱ τὲ ἀφιστάμενοι καὶ ἀφ’ ὧν διακρίνονται ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοία, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει, πρόφασις τε ἐπιεικῆς μηδεμία ὑπάρχει τῆς ἀποστάσεως· ὃ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις οὐκ ἦν. μηδὲ τῶ χείρους δόξαμεν εἶναι, εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμώμενοι ὑπ’ αὐτῶν ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφιστάμεθα. * περὶ γὰρ τοῦ δικαίου καὶ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ζυμμαχίας δεόμενοι,

πει τὸ ἐτέρων. 3. Ἐν ἡδονῇ ἔχουσι] ἡγουν ἡδύνονται. 4. Χείρους ἡγούνται] τὸ χείρους οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ κακοῦ. θεραπεύουσι δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως εὐμενεῖς αὐτοὺς παρασκευάσωσιν ἀκρατάς. Αὕτη ἡ ἀξίωσις] ἡ δόξα, ἡ κρίσις, ὁ λογισμὸς. 6. Διακρίνονται] ἀφίσταντο. Ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες] ὁμοίотροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις, ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν. οἷον ἰσοπαλεῖς καὶ ἰσοδύναμοι τῇ γνώμῃ καὶ φιλίᾳ, ἴσους εἶναι καὶ ἀντιπάλους τῇ δυνάμει. 8. Ἐπιεικῆς] εὐλογος, εὐπρεπής. 9. Μηδὲ τῶ χείρους] μηδεὶς ἡμῶν προκαταγῶ, πρὶν ἀκούσαι ὑπὲρ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν. 10. Ὑπ’ αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 11. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου] ἡ διάνοια περὶ γὰρ τοῦ δικαίου αὐτῶν ἀφίστασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι’ ἀπλότητα (ἀρετὴν γὰρ τὴν ἀπλότητα λέγει), πρῶτον ποιησόμεθα τοὺς λόγους· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δεόμεθα τυχεῖν τῆς παρ’ ἡμῶν συμμαχίας.

quam Suidas exponit βέλτιον. Cetera in Corintho e Thucydide emendanda censet Stephanus. Duk.

1. πολεμίους A.F.H.h.

4. Αὕτη ἡ ἀξίωσις] Nescio, cur Thomas Magist. ἀξίωσιν hoc loco interpretetur παράκλησιν. Dehuerat potius ad aliam significationem referre, qua ἀξίωσιν etiam pro eo, ὅπερ ἀξιοῖ τις, poni dicit. Recte hic Scholiastes, cujus expositionem veriore esse indicat praecedens ἡγούνται. Duk.

6. Ἴσοι μὲν—δυνάμει] Thom.

Mag. in ἀντίπαλον, ubi est καὶ τῇ εὐνοίᾳ. WASS. Ἀντίπαλοι hic Thomæ sunt ἐναντίοι. Praefero cum Interprete expositionem Scholiastæ, quam etiam confirmant ea, quæ leguntur in fine cap. XII. Duk.

8. δὲ i.

ὑπάρχει K.e.g.

9. ἡμῖν καὶ A.B.E.F.H.K.L. M.O.P.d.e.f.g. vulgo ἡμῖν τε καὶ.

10. δόξαμεν K.

τιμωρούμενοι Q.

11. γὰρ om. L.

- “ τούς λόγους ποιησόμεθα, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις
 “ βέβαιον γιγνομένην οὔτε κοινωμίαν πόλεσιν ἐς οὐδέν, εἰ
 “ μὴ μετ’ ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιτο καὶ
 “ τᾶλλα ὁμοιότροποι εἶεν· ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς
 5 “ γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. ἡμῖν
 “ δὲ καὶ Ἀθηναίοις ζύμμαχία ἐγένετο πρῶτον ἀπολι-
 “ πόντων μὲν ἡμῶν ἐκ τοῦ Μηδικῷ πολέμου, παραμει-
 “ νάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων. ζύμ-
 “ μαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν
 10 “ Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ’ ἐπ’ ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ
 “ Μήδου τοῖς Ἑλλησι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου
 “ ἡγούντο, προθύμως εἰπόμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἐαρώμεν αὐ-
 “ τούς τὴν μὲν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν
 “ ζυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν.
 15 “ ἀδύνατοι δὲ ὄντες καθ’ ἐν γενόμενοι, διὰ πολυψηφίαν, ἴσως
 “ ἀμύνασθαι οἱ ζύμμαχοι ἐδουλώθησαν, πλὴν ἡμῶν καὶ

3. Μετ’ ἀρετῆς δοκούσης] ἀντὶ τοῦ τῆς δοκούμενης καὶ νομιζομένης ὄντας ἀρετῆς· οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει. κἀνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἀπλότητος κεῖται. 4. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι] ἐν γὰρ τῷ μὴ ταυτὰ ἀμφοτέρως δοκεῖν αἱ διαφοραὶ γίνονται. 5. Ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις] ἀρχὴ τῶν ἀγόνων· κεφάλαιον τὸ δίκαιον. 7. Ἐκ τοῦ Μηδικῷ πολέμου] μετὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον. Παραμεινάντων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. 8. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα] πρὸς τὰ ἑξῆς. 11. Ἀπὸ τοῦ ἴσου] κατ’ ἰσονομίαν, ἰσοτίμως. 13. Ἀνιέντας] ἐνδιδόντας, παρορῶντας. Τὴν δὲ τῶν ζυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους] τοῖς συμμαχοῖς δουλείαν ἐπάγοντας. τὸ ἐπαγομένους ἀντίκειται μὲν τῷ ἀνιέντας, μετενήκεται δὲ ἀμφοτέρα ἀπὸ τῶν τοῖς δεσμοῦς ἀνιέντων τε καὶ ἐπαρῶντων, ὅπερ ἐστὶ σφισιγγόντων. ἀρχονται δὲ διὰ τοῦτων τῆς δικαιολογίας, παριστάντες ὅτι οὐκ ἀδίκως ἀφίστανται. 15. Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] ὁμογραμμῆσαι δηλονότι. Διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι] ἐγενόμεθα, φησι, διὰ πολυγνωμοσύνην καὶ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν, χωρὶς ἕκαστοι. ἰδίμ

3. μὴ μετ’] μὴτ’ A.B.

5. καὶ διαφοραὶ L.O.P. καὶ αἱ διαφοραὶ b.

9. Ξύμμαχοι—Ἑλλήνων] Corinthus p. 151. WASS. Vid. ad I. 137. DUK.

9. δουλώσει h.

10. τοῖς ἀθηναίοις K.c.

11. μηδικῷ d.i.

14. ἀδεῶς c.

16. ἀμύνεσθαι B.E.H.g.h.

“ Χίων· ἡμεῖς δὲ αὐτόνομοι δὴ ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῷ
 “ ὀνόματι ζυνεστρατεύσαμεν. καὶ πιστοὺς οὐκέτι εἶχομεν
 “ ἡγεμόνας Ἀθηναίους, παραδείγμασι τοῖς προγιγνο-
 “ μένοις χρώμενοι· οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς, οὓς μὲν μεθ’
 “ ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποίησαντο, καταστρέψασθαι, τοὺς δὲ 5
 “ ὑπολοίπους, εἴ ποτε ἄρα ἐδυνήθησαν, μὴ δρᾶσαι τοῦτο.
 11. “ * καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν ἅπαντες, βεβαιοῦτεροι
 “ ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτεριεῖν ὑποχειρίου δὲ ἔχοντες
 “ τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὀμιλοῦντες, χαλε-
 “ πώτερον εἰκότως ἐμελλον οἴσειν, καὶ πρὸς τὸ πλεῖον 10
 “ ἤδη εἶκον, τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου, ἄλλως
 “ τε καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο καὶ
 “ ἡμεῖς ἐρημότεροι. τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν

δὲ ἕκαστοι γενόμενοι ἀδύνατοι ἦμεν Ἀθηναίους ἀντέχειν. 1. Αὐτόνομοι δὴ ὄντες] ἐμφαντικῶς τὸ δὴ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δῆθεν, καὶ μόνου ὀνόματος μέχρι ἐλεύθεροι, καὶ οὐκ αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις. 4. Αὐταῖς] Ἀθηναίους δηλονότι. 7. Εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν] ταῖς οἰκείαις νόμοις χρώμενοι ἕως τοῦ νῦν. Βεβαιοῦτεροι] ἦτοι ἐπιστεῦόμενοι ἂν αὐταῖς βεβαίως μηδὲν καινοτομήσειν εἰς ἡμᾶς. 8. Ὑποχειρίου δ' ἔχοντες] ἡ διάνοια, τοὺς πλείους τῶν συμμαχῶν ἔχοντες ὑπηκόους, ἡμῖν δὲ ἰσοτιμίας προσφερόμενοι, εἰκότως ἤχθητο τῶν μὲν πλείων συμμαχῶν εἰκόντων καὶ ὑποταταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνων ἰσοτίμων ὄντων πρὸς αὐτούς. 9. Τοὺς πλείους] τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγον Βυζαντίους, Ναξίους, Σαμίους καὶ τοὺς λοιπούς. Ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὀμιλοῦντες] τὴν ἴσῃν ἡμῖν δίκαιαν διδόντες. 10. Καὶ πρὸς τὸ πλεῖον] τὸ πλεῖον τοῦ συμμαχικοῦ πλήθους κυριεῦθεν, ἡμῶν δὲ μόνων ἔτι ἀδουλώτων ὄντων, χαλεπῶς ἔφερον Ἀθηναῖοι. 12. Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι] καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἐμελλον ἡμῖν προσφέρεσθαι χαλεπῶς, καθὼ αὐτοὶ μὲν μείζους ἐγίγνοντο διὰ τὸ πολλοὺς καταστρέφασθαι, ἡμᾶς δὲ ὄρωντες αἰεὶ ἀσθενεστέρους καταλειπομένους, ὅσα δὴ μονομένους τῶν συμμαχῶν. Αὐτοὶ αὐτῶν] οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ κυριεῦεν. 13. Τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον] τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις ἐχυρὰ, τὸ ἀλλήλους ἐπίσης δεδιέναι. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτὲ

3. παραδείγματι g.
 προγεγεννημένοις L. προγενομένοις
 O.P. προσγιγνομένοις c.
 4. μεθ' I.
 6. ἠδυνήθησαν L.
 8. δὲ om. Q.

10. εἰκότος Q.
 ἐμελλον] ἔμμελλον Q.
 ἐξοίσειν H. ἐξειν Q.
 11. ἦκον d.
 ἔτι om. d.i.
 13. μόνον δέος c.

“ ἐς *συμμαχίαν*· ὁ γὰρ παραβαίνειν τι βουλόμενος τῷ
 “ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. αὐτόνομοί τε
 “ ἐλειφθῆμεν οὐ δὲ ἄλλο τι ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν
 “ εὐπρεπεῖα τε λόγου καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ *αὐτονομίᾳ*
 5 “ ἰσχύος τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτὰ. ἅμα μὲν
 “ γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο, μὴ ἂν τοὺς γε ἰσοψήφους ἀκον-
 “ τας, εἰ μὴ τι ἡδίκουν οἷς ἐπήεσαν, *ξυστρατεύειν*· ἐν τῷ
 “ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτιστα ἐπὶ τε τοὺς ὑποδεστέρους
 “ πρῶτους *ξυνεπῆγον*, καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες τοῦ
 10 “ ἄλλου περιηρημένου ἀσθενέστερα ἐμελλον ἔξειν. εἰ δὲ
 “ ἀφ’ ἡμῶν ἤρξαντο, ἐχόντων ἔτι τῶν πάντων αὐτῶν τε
 “ ἰσχὺν καὶ πρὸς ὅ τι χρὴ στήναι, οὐκ ἂν ὁμοίως ἐχει-

ἐστι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ. 1. ‘Ο γὰρ παραβαίνειν] τῆς
 συμμαχίας, φησὶν, ὁ τοιμῶν τι παραβῆναι ἀποτρέπεται, λογιζόμενος ὅτι
 ἰσοδύναμος ἂν οὐκ ἂν νικήσειε. τὸ ἐξῆς, ὁ γὰρ βουλόμενος λῦει τὴν συμμα-
 χίαν, ἂν ἴδῃ ὅτι οὐ πλέον ἐξεῖ διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τὴν δι’ ἐναντίας παρα-
 σκευήν, ἀποτρέπεται τοῦ παραβαίνειν τὰς συνθήκας. 2. ‘Αποτρέπεται]
 ἀπείργεται. 3. ‘Ες τὴν ἀρχὴν] τὴν δούλωσιν τῶν Ἑλλήνων. καὶ γὰρ αὐ-
 τονόμους, φησὶ, κατέλιπον ἡμᾶς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ κατ’ εἰνοίαν, ἀλλ’ ἐπὶ ἄλλο
 τι, ἢ ἵνα τὰ πράγματα αὐτῶν γένωνται δι’ ἡμῶν καταληπτὰ, καὶ τοῖς ἄλ-
 λους χειρώσωνται Ἑλληνας, χρώμενοι λόγῳ εὐπρεπεῖ, ἡμᾶς ὡς παράδειγμα,
 καὶ ἵνα ἔχωσιν ἡμᾶς ἐφόδιον τῆς τε γνώμης καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, τουτ-
 ἐστὶ, συνεργούς, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς γνώμης, ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην. 4.
 ‘Εφόδῳ] μεθόδῳ. 6. Μαρτυρίῳ] τεκμηρίῳ ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι καταστρε-
 φόμενοι τὰς πόλεις εὐπροσώπῳ, τῇ ἡμετέρῳ αὐτονομίᾳ, λέγοντες, οὐκ ἂν Μι-
 τιληναῖοι μεθ’ ἡμῶν ἰσόψηφοί γε ὄντες καὶ ἐλεύθεροι, ἐπήεσαν ἐκούτες, εἰ
 μὴ δικαίως ἐπεστρατεύομεν καὶ ἡδικηκόσι τοῖς συμμαχοῖς. ‘Εχρῶντο] οἱ λοι-
 ποὶ σύμμαχοι, (φησὶ) τεκμηρίῳ σαφεῖ ἐμελλον χρῆσασθαι τῇ ἀκουσίῳ ἡμῶν
 μετ’ Ἀθηναίων *ξυστρατεύσει*, ὅτι ἄδικοί εἰσιν οἷς ἐπέρχονται Ἀθηναῖοι. εἰ μὴ
 γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι, οὐκ ἂν ἀκοντας ἦγον συστρατεύειν αὐτοῖς τοῖς ἰσοψήφους
 Μιτιληναῖους. 7. ‘Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ] τῷ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς. 8. Καὶ
 τὰ κράτιστα] καὶ τοὺς κρατίστους ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ἀσθενεστέροις τῶν Ἑλλή-
 νων πρῶτους παρελάμβανον, ἵνα, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων περιηρημένον (ὅ ἐστι
 δεδουλωμένον) μόνους ἡμᾶς τελευταίους καταλιπόντες, ἀσθενεστέρους ἕξωσι
 πρὸς τὸ ἀντιπολεμεῖν αὐτοῖς δύνασθαι. 10. Περιηρημένου] κεκρατημένου. ἢ
 δὲ σύνταξις, καὶ ἀσθενέστερα ἐμελλον ἔξειν τὰ τελευταῖα τοῦ ἄλλου περιη-
 ρημένου. 12. Καὶ πρὸς ὅ, τι χρὴ στήναι] καὶ ἡμᾶς τοῖς δυναμέουσι ἡγήτα-

1. τῷ A.B.E.H.K.g. vulgo τὸ.

7. ξυστρατεύειν H.E.C.i.

2. τε] δὲ L.P.

11. ἀπάντων e.

3. ἐλήφθημεν E.c.

- “ ρώσαντο. τό τε ναυτικὸν ἡμῶν παρεῖχε τινα φόβον, μή
 “ ποτε καθ’ ἐν γενόμενον ἢ ὑμῖν ἢ ἄλλω τῷ προσθέμενον
 “ κίνδυνον σφίσι παράσχη· τὰ δὲ καὶ ἀπὸ θεραπείας
 “ τοῦ τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν αἰεὶ προεστώτων περιεγι-
 “ γνόμεθα. οὐ μέντοι ἐπὶ πολὺ γ’ ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆ- 5
 “ ναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος ὄδε κατέστη, παραδείγμασι χρώ-
 12. “ μενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους. * τίς οὖν αὐτῆ ἢ φιλία ἐγι-
 “ γνετο ἢ ἐλευθερία πιστῆ, ἐν ἣ παρα γνάμην ἀλλήλους
 “ ὑπεδεχόμεθα, καὶ οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες
 “ ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνους ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τὸ αὐτὸ 10
 “ ἐποιοῦμεν· ὅ τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὐνοια πίστιν

σθαι αὐτῶν. 2. Προσθέμενον] εἰς ταυτὸ συνελθόν. 3. Καὶ ἀπὸ θερα-
 πείας] τέτταρα τεκμήρια τέθεικε, δι’ ἃν συνίστησιν ὅτι οὐχὶ διὰ δικαιοσύνην
 μέχρι δεῦρο ἀπέσχωτο ἡμῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διὰ πανουργίαν· ἐν μὲν τὸ
 κατὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ λόγου, δεύτερον δὲ τὸ γνάμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύϊ
 τὰ πράγματα φαίνεσθαι καταληπτὰ, τρίτον τὸ φοβεῖσθαι τὸ ναυτικὸν τῶν
 Μιτυληναίων, τέταρτον τὸ θεραπεῦεσθαι πρὸς τῶν Μιτυληναίων, κολακεία
 μὲν κοινῇ τοὺς Ἀθηναίους, δάροις δὲ τῶν προεστώτων ἕκαστον. 5. Ἐπι-
 πολὺ γ’ ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι] ἠδυνήθημεν διαφυγεῖν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ
 ἔφθασεν ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων. τεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῖν τὰ πρὸς τοὺς
 ἄλλους ὑπ’ Ἀθηναίων γινόμενα. 11. “Ο, τε τοῖς ἄλλοις] ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις
 ἐξ εὐνοίας (φησί) τὸ πιστεύειν ἀλλήλοις βεβαίως, τοῦτο ἡμῖν ὁ φόβος πα-
 ρεῖχε βέβαιον, φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλους πίστεις διὰ τὸν φόβον.
 Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μιτυληναίους ἐν πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ
 ἐθεράπευον αὐτοὺς· οἱ δὲ Μιτυληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ,
 μὴ δουλώσασιν αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέϊκον αὐτοῖς· ὥστε ἕκαστερον διὰ φό-
 βον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιστος ἦν ἢ φιλία ἀμφοτέρων.

2. προθέμενον Q.

3. παράσχοι Q.f.
ἀπὸ τῆς θεραπείας B.g.h.

6. ὄδε margo L.

8. πιστῆ ἢ ἐλευθερία f.
ἀλλήλοις A.B.

9. ὑποδεχόμεθα K.

11. ὁ δὲ τε c.

“Ο, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα ἢ εὐ-
 νοια πίστιν βεβαίῳ] Recte dicitur
 πίστιν βεβαίῳ. Sed est admo-
 dum implicita structura, quam
 Interpres ita explicare conatus

est, quasi scriptum esset, ὃ, τε
 τοῖς ἄλλοις μάλιστα πίστιν βεβαίῳ,
 εὐνοια δηλονότι. Veniebat in men-
 tem, εὐνοια πιστὸν βεβαίῳ, id est,
 βεβαίως πιστὸν παρέχει, ut ὃ, τε
 πιστὸν, et τοῦτο ἐχυρὸν inter se re-
 spondeant. Sed quia Thucydidis
 oratio ubique aspera et confra-
 gosa est, et omnes scripti edi-
 tam lectionem tuentur, fortassis
 praestat nihil tentare. Duk.

πιστὸν d.

“ βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρέϊχε· δέει τε
 “ τὸ πλεόν ἢ φιλία κατεχόμενοι ζύμμαχοι ἦμεν· καὶ
 “ ὀποτέροις θάσσον παράσχοι ἀσφάλεια θάρσος, οὔτοι

2. Καὶ ὀποτέροις θάσσον] ὀπότεροι δ' ἂν ἡμῶν ἔφθασαν ἀπαλλαγῆναι τοῦ φόβου καὶ θαρσῆσαι, ὡς ἐν ἀκινδύφ ὄντες, οὔτοι καὶ λύσειν ἐμελλον τὰς σπον-

1. τε] δὲ g.

2. τὸ πλεόν K.

ἦμεν] εἶναι L.P.e.

3. θάρσος A.B.F.H.Q.g.h. vulgo θράσος. Legendum θάρσος, quod ex mente legatorum, et istius sæculi moribus ἐπ' ἐπαίνου accipi posse videtur. Favet Schol. τὸ θαρσῆσαι, et ipse auctor, qui alicubi ἐλπὶς θαρσεῖα. Θράσος ἐπὶ ψόγου sæpe Hippocratis exemplaria, sed, ut suspicor, perperam. Voces hasce fere primus distinxit Aristoteles fine III. Eudem. Ὅτι, inquit, τὸ ὁμοίωτερον, ἥττον ἐναντιώτερον φαίνεται· οἷον πέπονθε τὸ ΘΑΨΟΣ, καὶ ἀσωτία πρὸς ἐλευθεριότητα. Idem facit in θρασεῖς et θαββαλεῖς diserte Hyperides apud Suidam. Inde Scholiastæ Homeri, Apollonii, et Grammatici, quia non advertunt, aliud esse philosophice, aliud cum vulgo loqui, hanc Scholarum distinctiunculam fere passim inculcant. Haud ita veteres, et in primis Homerus, qui II. φ'. 394. — κυνόμυια ΘΑΨΟΣ ἄητον ἔχουσα. Odyss. ρ'. 449. Ὡς τις ΘΑΨΑΔΕΨΟΣ καὶ ἀναιδής ἐσσι προίκτης. Euripides Phœniss. 753. ΘΑΨΕΙΠροκρίνας, ἡ φρενῶν εὐβουλία, quomodo et voce εὐψυχία alibi utitur: ΕΥΨΥΧΙΑΝ ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας. Plato Protag. Οὐ ταυτὸν εἶναι ΘΑΨΟΣ καὶ ἀνδρείαν· θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γίνεται ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ θυμοῦ τε, καὶ ἀπὸ μανίας—ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται.

Confer Aristotelem Eudem. III. 1. qui verba supra scripta ob oculos habuisse videtur. Idem nihilominus legis oblitus suæ lib. de Moribus III. 9. ita scripsit: Οὐκ, εἰ ΘΑΨΕΙ μέλλαν μαστιγοῦσθαι, ἀνδρεῖος. Sed et θάρσος in furto clandestino adhibet Oppianus Hal. γ'. 516. ubi frustra θράσος reponere avet Rittershusius. Verba autem Apollonii de Lemniarum scelere ex persona Hypsipylæ, facinus atrox honestæ vocis involucre tegentis, huc non plane quadrant. Εἰσέκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε ΘΑΨΟΣ. Nam ὑπέρβιον θάρσος omnino in vitium cadit, idemque ac θράσος valet, quo hoc ipso in scelere utitur Æschylus Prom. 860. quod sæpius in *malam partem* usurparunt plerique omnes; non tamen *semper*. Audiamus Homerum patrem II. ξ'. 416. — τόνδ' αὐπερ ἔχει ΘΑΨΟΣ ὅσκειν ἰδῆται. Æschylum etiam Suppl. 507. — φύλαξαι μὴ ΘΑΨΟΣ τέκη φόβον. Ubi Schol. θαρσῆσας ad sententiam recte, ad metrum perperam. Et 514. — ποῦ ΘΑΨΟΣ νέμοις ἐμοί; In versu 962. ratio metrica non impedit, quo minus legatur θάρσος. Pers. 394. vis verbi ab epitheto pendet, ut supra. Ἄλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐψύχω θράσει. Vid. et Sophoclem Electra 482. Clare Orpheus de Coral. v. 64. et Perseo: Ἄμφασίη δ' Ἥρωα λάβε ΘΑΨΤ'Ν ὡς ἐνόησε. Ita Lycophron 537. Iso-

“ πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον; ὥστε εἴ τω
 “ δοκοῦμεν ἀδικεῖν προαποστάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλ-
 “ λησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν, αὐτοὶ οὐκ ἀταναμεΐναντες
 “ σαφῶς εἰδέναι εἴ τι αὐτῶν ἔσται, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ.
 “ εἰ γὰρ δυνατόι ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλευσαί 5
 “ καὶ ἀντεπιμελλῆσαι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ’
 “ ἐκείνοις εἶναι; ἐπ’ ἐκείνοις δὲ ὄντος ἀεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν,
 “ καὶ ἐφ’ ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι.

δάς. 1. Ὅστε εἴ τω δοκοῦμεν ἀδικεῖν] εἴ τι δοκοῦμεν ἀποποιήσασθαι, ἀποστάντες ἀπ’ αὐτῶν καὶ μὴ ἀναμεΐναντες μαθεῖν, εἴ ἄρα τι γενήσεται παρ’ αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδῦναι τοῦτο ποιῆσαι, οὐκ ὀρθῶς ὁ τοιοῦτος λογίζεται. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. εἰ γὰρ ἴσοι (φησὶν) αὐτοῖς ὑπάρχοντες κατὰ δύναμιν, ὥστε καὶ ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς ἀντεπιβουλευσαί καὶ βραδύνοντων αὐτῶν καὶ μελλόντων ἀντιμελλῆσαι καὶ ἀντιβραδῦναι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐπ’ ἐκείνοις ταχθῆναι ἢ ὑπακαθεῖν αὐτοῖς; ὁπότε δὲ οὐκ ἦμεν ἴσοι, ἀλλ’ ἐπ’ ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν καθ’ ἡμῶν ὅτε θέλουσιν, ἔδει καὶ ἐφ’ ἡμῖν εἶναι τὸ ἀποστήναι αὐτῶν πρὶν τι παρ’ αὐτῶν παθεῖν. 2. Ἐκείνων] τῶν Ἀθηναίων. 3. Αὐτοῖ] ἡμεῖς οἱ Μιτυληναῖοι. 6. Ἀντεπιμελλῆσαι] τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. Ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ’ ἐκείνοις εἶναι] ἤγουν, κινου-

crates, Demosthenes, Polybius XV. 979. Idemque suadent composita apud Hesiodum et Homerum θρασυκάρδιος, θρασυμέμων, et in Æschyli Prom. v. 729. θρασυπλάγχθως. Recentiores, ut supra dixi, in θάρσος et θράσος Aristotelis auctoritatem sequi videntur, unde apud Josephum Antiq. V. 1, 15. et XIII. 12, 5. θάρσους et θαρσοῖς ex MSS. reponendum. Et posteriore loco pro ἐποίησεν, cum MSS. Voss. Henric. Vatic. ἐνεποίησεν. Interpres vetus immittebat. Polybius V. 589. θάρσος ἐμποῖσσαι. WASS.

1. τι om N.

καὶ ante πρότεροί ponit i.

2. μέλησιν Q.

3. δεινῶν] κινδύνων I.L.P.e.

ἀναμεΐναντες L.O.P. ἀν ἀναμεΐναντες F.H. οὐ καταναμεΐναν-

τες K.

5. ἦμεν καὶ ἐκ C.

6. ἀντεπιμελλῆσαι B.E.H.I.d. e.g.h.i. vulgo ἀντεπιμελλῆσαι. Præstat, opinor, ἀντιμελλῆσαι.

Ἀντεπιμελλῆσαι] Henr. Stephanus verbum ἀντεπιμελλῶ in Indicem Thesauri sui contulit: unde adparet, eum probasse ἀντεπιμελλῆσαι, quod et melius cum iis, quæ præcedunt et sequuntur, convenit, quam ἀντεπιμελλῆσαι. Scholiastes hic quidem agnoscit ἀντεπιμελλῆσαι, sed in expositione v. antep. habet ἀντεπιμελλῆσαι, et convenienter sententiæ interpretatur. Nec in Cass. legitur scholion, quod hic in Scholiaste edito est. DUK.

8. προαμύνασθαι K. παραμύνασθαι L.P. παραμύνασθαι O.

“ Τοιαύτας ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας, ᾧ Λακε-
 “ δαιμόνιοι καὶ ξύμμαχοι, ἀπέστημεν, σαφεῖς μὲν τοῖς
 “ ἀκούουσιν γινῶναι ὡς εἰκότως ἐδράσαμεν, ἱκανὰς δὲ ἡμᾶς
 “ ἐκφοβῆσαι καὶ πρὸς ἀσφάλειάν τινα τρέψαι, Βουλο-
 5 “ μένους μὲν καὶ πάλαι, ὅτε ἔτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν
 “ ὡς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως, ὑμῶν δὲ οὐ προσδεξαμένων
 “ κωλυθέντας· νῦν δὲ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προὔκαλῆσαντο,
 “ εὐθύς ὑπηκούσαμεν, καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι δι-
 “ πλὴν ἀπόστασιν, ἀπὸ τε τῶν Ἑλλήνων, μὴ ζῦν κακῶς
 10 “ ποιεῖν αὐτοὺς μετ’ Ἀθηναίων, ἀλλὰ ζυνελευθεροῦν, ἀπό-
 “ τε Ἀθηναίων, μὴ αὐτοὶ διαφθαρῆναι ὑπ’ ἐκείνων ἐν
 “ ὑστέρῳ, ἀλλὰ προποιῆσαι. ἡ μέντοι ἀπόστασις ἡμῶν
 “ θᾶσσον γεγενῆται καὶ ἀπαράσκευος· ἢ καὶ μᾶλλον
 “ χρὴ ζυμμάχους δεξαμένους ἡμᾶς διὰ ταχέων βοήθειαν
 15 “ ἀποστέλλειν, ἵνα φαίνησθε ἀμύνοντές τε οἷς δεῖ, καὶ
 “ ἐν τῷ αὐτῷ τοὺς πολεμίους βλάπτοντες. καιρὸς δὲ ὡς
 “ οὕτω πρότερον. νόσω τε γὰρ ἐφθάρатаι Ἀθηναῖοι καὶ

μένων ἐκείνων κινήθηται καὶ ἡμᾶς. 2. Σαφεῖς μὲν] σαφῶς τοὺς ἀκούοντας διδάξαι δυναμένας. 3. Εἰκότως] ἐνδεχαμένας. Ἰκανὰς] τὰς αἰτίας δηλονότι. 8. Ἀποστήσεσθαι] κατὰ δύο τρόπους (ψησίον) ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων, τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ’ αὐτῶν ὑστερον, τοῦτο δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ’ Ἀθηναίων ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μεθ’ ἡμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς. τὸ δὲ προποιῆται οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ πρότερον τι ποιῆσαι, ταυτέστιν ἀποστῆναι. 11. Ἐν ἰστέρω] χρὴν δηλονότι. 12. Ἡ μέντοι ἀπίστ.] σφίδρα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προτρέπουσι τοὺς Λακεδαιμονίους· ὅτι ἀπαράσκευοὶ ἔσμεν, ὡς ταχέως ἀποστάντες. Ἀπόστασις] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 13. Ἡ καὶ μᾶλλον χρὴ] τὸ ἐξῆς, ζυμμάχους ἡμᾶς δεξαμένους ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸ γὰρ δεξαμένους ἀντὶ τοῦ δέξασθαι. 17. Ἐφθάρатаι] ἐφθάρη-

1. ἔχοντα P.
 ᾧ λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι
 καὶ αἰτίας f.
 4. τινα om K.
 6. ὡς] πρὸς f. ὡς πρὸς c.
 7. κωλυθέντες E.I.K.L.O.P.c.e.
 f.g.

10. μετὰ θηβαίων correctus L.
 συνελευθεροῦν e.
 15. φαίνοισθε c.e.
 16. ὡς] οἶος L.O.P.Q. καὶ I.
 17. τε om. L.P.
 γὰρ om. O.
 ἐφθάρηται L.O. ἐφθάρηται K.

“ χρημάτων δαπάνη, νῆες τε αὐτοῖς αἰ μὲν περὶ τὴν ὑμε-
 “ τέραν εἰσὶν, αἱ δ' ἐφ' ἡμῖν τετάχεται, ὥστε οὐκ εἰκὸς
 “ αὐτοὺς περιουσίαν νεῶν ἔχειν, ἣν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῶδε
 “ ναυσί τε καὶ πεζῶ ἅμα ἐπεσβάλητε τὸ δεύτερον, ἀλλ'
 “ ἢ ὑμᾶς οὐκ ἀμυνσῶνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέ- 5
 “ ρων ἀποχωρήσονται. νομίση τε μηδεὶς ἀλλοτρίας γῆς
 “ πέρι οἰκείον κίνδυνον ἔξειν. ᾧ γὰρ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖ-
 “ ναι ἢ Λέσβος, τὴν ὠφελίαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει. οὐ
 “ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ὡς τις οἶεται,
 “ ἀλλὰ δι' ἣν ἢ Ἀττικὴ ὠφελεῖται. ἔστι δὲ τῶν χρημά- 10
 “ των ἀπὸ τῶν συμμαχῶν ἢ πρόσσδος, καὶ ἔτι μείζων
 “ ἔσται, εἰ ἡμᾶς καταστρέφονται· οὔτε γὰρ ἀποστήσε-
 “ ται ἄλλος, τὰ τε ἡμέτερα προσγενήσεται, πάθοιμὲν τ'
 “ ἀν δεινότερα ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. βοηθησάντων δὲ
 “ ὑμῶν προθύμως πόλιν τε προσλήψεσθε ναυτικὸν ἔχου- 15
 “ σαν μέγα, οὔπερ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ, καὶ Ἀθη-

σαν. 2. Ἐφ' ἡμῖν] καθ' ἡμῶν. Τετάχεται] τεταγμένοι εἰσὶν. 5.
 Ἀπ' ἀμφοτέρων] ἀπὸ τε ὑμῶν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Μιτυληναίων.
 8. Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται] οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος,
 ἐν δὲ τῇ ἡμετέρα χώρᾳ, δι' ἣν ὠφελούνται οἱ Ἀθηναῖοι, χρήματα λαμβά-
 νοντες ἀπὸ τῶν συμμαχῶν. καὶ πλείονά γε ἔσται αὐτοῖς, ἀν ἡμᾶς καταστρέ-
 φονται. τὰ τε γὰρ ἡμέτερα προσλήφονται, πρότερον οὐ φορολογοῦντες ἡμᾶς,
 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων βεβαίως ἔξουσιν. καὶ γὰρ οὐδεὶς ἀποστήσεται, γνοὺς
 Μιτυληναίους δεδουλωμένους. 11. Ἡ πρόσσδος] τῶν χρημάτων τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, ὅρα τὴν σύνταξιν. 12. Καταστρέφονται] δουλώσουσιν. 14. Ἡ οἱ πρὶν
 δουλεύοντες] τὸ ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες, οὐκ ἐπὶ τοῦ πρότεροι ἡμῶν δουλεύοντες
 νοητέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρὶν ἀποστήναι δηλονότι, δουλεύοντες, καὶ οὐ μετὰ τὸ
 ἀποστήναι. 15. Ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Προσλήψεσθε] κτήσεσθε.

1. αἰ om. L.	9. ὅς] ὅς E.
2. ἐφ' f.	10. ἢ om. e.
4. ἅμα om. d.i.	ἔτι K.
ἐσβάλητε L.O.P.	δὲ om. f.
5. ὑμᾶς A.B.E.H.K.L.M.N.	11. συμμαχῶν g.
O.P.b.c.d.e.f.g.	μείζων L.O.
ἐπ' g.	13. τὰ τε] καὶ τὰ L.
6. τε] δὲ E.	προσγενήσονται P.

“ ναίους ῥᾶον καθαιρήσετε, ὑφαιρούντες αὐτῶν τοὺς ζυμ-
 “ μάχους (θρασύτερον γὰρ πᾶς τις προσχωρήσεται), τὴν
 “ τε αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἣν εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφι-
 “ σταμένοις. ἦν δ’ ἐλευθεροῦντες φαίνησθε, τὸ κράτος τοῦ
 5 “ πολέμου βεβαίωτερον ἔχετε. * αἰσχυθέντες οὖν τὰς τε
 “ τῶν Ἑλλήνων εἰς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμ-
 “ πιον, ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν, ἐπαμύνατε
 “ Μυτιληναίοις ζύμμαχοι γενόμενοι, καὶ μὴ πρόσηθε
 “ ἡμᾶς, ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλ-
 10 “ λομένους, κοινὴν δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ἀφελίαν
 “ ἀπασι δώσοντας, ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ μὴ
 “ πεισθέντων ὑμῶν σφαλησόμεθα. γίγνεσθε δὲ ἄνδρες

14.

1. Καθαιρήσετε] καταβαλεῖτε. Ὑφαιρούντες] κατ’ ὀλίγον ἀποσπῶντες. 2. Θρασύτερον] θαρράλεώτερον. Προσχωρήσεται] προσχωρήσει, ὑμῖν δηλονότι.
 4. Τὸ κράτος τοῦ πολέμου] τὸ δύνασθαι δηλονότι περιγενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ.
 7. Ἰσα καὶ ἰκέται ἐσμέν] ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἰκέταις ἐσμέν. τὸ ἴσα καὶ ἰκέ-
 ται ἐσμέν εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσάγοισιν, ὥστε, καθ’ ὃ
 μὲν κινδυνεύουσιν, ἰκέται εἰσὶ, καθ’ ὃ δὲ συμμαχίαν διδασιν, οὐ παντάπασιν
 ἰκέται, ἀλλ’ ὥσπερ ἰκέται. 8. Πρόσηθε] ἀπολύσθε. 9. Τὸν κίνδυνον]
 τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον, καὶ τῶν ἀναλωμάτων. ἡμέτερος, φησὶν,
 ὁ κίνδυνός ἐστιν ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν. 11. Διδόντας] δώσοντας. 12. Ἄν-

1. ῥᾶον] μάλλον e.
 Καθαιρήσετε] Suidas καθαιρή-
 σεται interpretatur καθελεῖται.
 apud Hesych. καθαιρεθήσονται,
 καταστραφήσονται. WASS.

2. γὰρ] δὲ L.
 πᾶς om g.
 προχωρήσεται c.
 5. ἔχετε B.K.L.O.
 6. τῶν ἐλλήνων om. e.
 7. ἴσοι d.
 ἀμύνατε c.
 9. περιβαλλομένους g.
 Παραβαλλομένους] Homer. Αἰεὶ
 ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμί-
 ζειν. Aristides. π. μέσση τοῖς τοῦ
 πολέμου κινδύνους τὴν πόλιν. Joseph.
 III. 7. 7. B. Jud. πιστεύαν τῷ
 Θεῷ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται:

Salutis discrimen adit. D. Ha-
 lic. Ant. XI. 31. παραβάλλεσθαι
 πράγμασι καλοῖς χαλεπόν. Sed hoc
 loco subaudiendum εἰς, vel κατά.
 Frustra enallagen, Grammati-
 corum θεὸν ἀπὸ μηχανῆς, inducit
 Portus. Vid. Diodor. 118. c.
 WASS. Xenophon II. Cyrip. p.
 53. Wech. παραβαλλόμενοι δὲ οὐκ
 ἴσα εἰς τὸν κίνδυνον ἴσμεν. ubi ta-
 men vet. lib. ἴμεν habebat, pro-
 bante Camerario. DUK.

10. ἀφελίαν om. P.
 11. δώσοντας A.B.E.F.H.I.K.
 L.M.N.O.P. b.c.e.f.g.h.i. vulgo
 διδόντας.
 12. ἀσφαλησόμεθα K.
 δὲ] οὖν N.

“ οἷουσπερ ὑμᾶς οἱ τε Ἕλληνες ἀξιοῦσι καὶ τὸ ἡμέτερον
“ δέος βούλεται.”

15. Finita oratione, Lacedaemonii Lesbios in societatem recipiunt, neque sociis solum mandant, ut in isthmum pergant, sed ipsi quoque eo se conferunt citius, quam socii, et navigia administrant.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι, ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους, ζυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποίησαντο, καὶ 5 τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ζυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἔφραζον ἰέναι ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὄλκοὺς παρεσκευάζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ 10 καὶ πεζῷ ἅμα ἐπίοντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ζύμμαχοι βραδέως τε ζυνελέγοντο, καὶ ἐν καρποῦ ζυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀρρώστια τοῦ στρατεύειν.

δρες] ἀνδρείοι, πρόθυμοι. 4. Τοῖς λόγοις] τῶν Μυτιληναίων. 7. Τοῖς δύο μέρεσιν] ἵνα τὸ μὲν τριτημέριον μείνη, φυλάττον τὴν πόλιν ἐκάστην, τὸ δὲ δίμοιρον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔλθῃ. 8. Ποιησόμενοι] τὴν ἐσβολὴν δηλονότι. Ὀλκοῦς] οἱ ὄλκοι ὄργανά εἰσιν, οἷς αἱ νῆες ἔλκονται. 11. Ἐπίοντες] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Προθύμως ταῦτα ἔπρασσον] ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ οὐ προθύμως ἐστράτεον. 13. Ζυγκομιδῇ] συλλογῇ.

1. περ] περὶ e.

6. παροῦσι om. L.O.P.

7. ἐς om. g.h.

8. ποιησόμενοι τὴν ἐσβολὴν. καὶ f.

9. παρεσκευάζοντο L.O.P.

10. ἀθηναίους Q.

11. τοιαῦτα N.

13. ἐν καρποῦ K.

ζυγκομιδῇ g. κομιδῇ e.

Ζυγκομιδῇ] Etymologus ἐν συγκ.

κ. η. Glossæ. collectus. D. Halicarn. Ant. IV. 56. ΣΥΓΚΟΜΙΔΗΣ ἄραν ἔχουσαι. ubi pro πάλλων ex Vat. repone, μήκωνος τῶ σκήπωνι ΠΑΙΩΝ τὴν κεφαλὴν, ἀπήραττε. Isocrat. Areop. Εὐκαίρως πρὸς τὴν ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ'Ν τῶν καρπῶν. Diodor. p. 10. συγκ. οἴνου. Usus est etiam de cadavere com-

ponendo Sophocel. Aj. 1070. eleganter, quomodo sacri Scriptores 2 Sam. xxi. 13. Reg. ii. 22. 20. Job. v. 26. ἐλεύση ἐν τάφῳ ὥσπερ ΣΙΓΤΟΣ ἄριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος. Confer Schol. Æsch. in Sept. ad v. 1032. WASS.

Ἀρρώστια] Isocrates Panathen. Τὴν δὲ φύσιν εἰδὼς πρὸς μὲν τὰς πράξεις ἈΡΡΩΣΤΟΤΕ'ΠΑΝ, καὶ μαλακωτέραν οὔσαν τοῦ δένουτος. Glossæ vertunt *agritomium*, languitatem. Th. Magister: οὐ μόνον ἡ νόσος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλῶς ἀδυναμία· ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν ἀδυνατῶς ἔχει χρῆσθαι ἑαυτοῦ. ἀτονίαν τῆς ψυχῆς vocat Chrysippus. Thomas legit, ἐν ΚΑΡΠΩ'Ν ζυγκομιδῇ. Sed Suidas in' συγκομιδῇ' συγκομ. καρ-

*interfeling b' them well
400*

Athenien-
ses autem,
instructis
centum nau-
vibus, circa
Peloponne-
sum naviga-
bant; cum-
que Lacedæ-
monii, ab
illis pressi
et a sociis
suis relictī,
domum abi-
rent, Athe-
nienses et
ipsi rede-
unt.

*300
400
300
εφτ*

Αισθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσ-
θενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλώσαι βουλόμενοι
ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἰοί τε εἰσι μὴ κινῶντες
τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιόν
5 ῥαδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν ἐσβάντες αὐ-
τοί τε πλὴν ἰππέων καὶ πεντακοσιομεδίμων καὶ οἱ μέ-
τοικοι, καὶ παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξιν τε
ἐποιῶντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου ἢ δοκοῖ αὐ-
τοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὀρῶντες πολὺν τὸν παράλο-
10 γον, τὰ τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἠγούντο οὐκ ἀληθῆ,
καὶ ἄπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ζύμμαχοι ἅμα
οὐ παρῆσαν καὶ ἠγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοποννή-
σον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν
πορθῶσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν
15 παρεσκευάζον ὅ τι πέμψουσιν εἰς τὴν Λέσβον, καὶ κατὰ

3. Ἐγνώκασιν] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἰσι] οἱ Ἀθηναῖοι. 6. Πλὴν ἰππέων καὶ πεντακοσιομεδίμων] ἔστιν Ἀθήνησι πολιτικὰ συντάγματα τέσσαρα, ὧν τὸ εὐπορώτατον πεντακοσιομεδίμοι, τὸ δὲ δεύτερον ἰππεῖς, τὸ δὲ τρίτον, ζυγίται, τὸ δὲ τέταρτον θήτες. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομεδίμοι οὐκ ἠναγκάσθησαν εἰσελθεῖν εἰς τὰς ναῦς, ὡς μεγίστην τιμὴν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει διὰ τὸ πολλαῖα τελεῖν· οἱ δὲ ἰππεῖς, ὅτι οὐκ ἦν τούτων χρεία. 7. Ἐπίδειξιν] δεῖξιν φανεράν. 8. Δοκοῖ] ἔδοξε. 11. Ἄπορα νομίζοντες] ἀντὶ τοῦ τί δεῖ ποιεῖν ἀπέγνωσαν.

ποῦ. WASS. Suidas h. v. ἀβρωστία τοῦ στρατεύειν, ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδ. DUK. 3. ἐγνώσαν c. 4. ἐπὶ τῇ λέσβῳ O. ἐπὶ λέσβον Q.d.g. 5. ἀμύνασθαι K. 6. τε om. K.c.

cem, Æschylum Agam. 1626. WASS. πεντακοσίαν μεδίμων e. 7. καὶ οἱ παρὰ c.d.c. παρὰ etiam A.B.E.F.H.K.L.N.P.Q.c.d.e.f. g. vulgo enim περι. 8. ἢ] εἰ L.P. δοκεῖ H.K.P.d.i. 9. κατάλογον c. 10. τοῦ λεσβίων K. λεσβίων, omisso articulo, g.h. 11. νομίσαντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ K. 13. τὴν om. L.O.P. 15. ὅτι] ὅπως L.O.P.

Ἰππέων καὶ Πεντακ.] Vide Plutarchi Solonem. Sigonium de Rep. Athenien. Meursii Attic. Lect. l. 5. c. 20. Ejusdem Solonem, cap. 14. Rutgersii Var. Lect. p. 316. et Marshami Chron. p. 603. HUDS. Vid. Pollu- VOL. I.

πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος· καὶ ναύ-
 αρχον προσέταξαν Ἀλκίδα, ὃς ἐμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι.
 ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπει-
 δὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. * καὶ κατὰ τὸν χρόνον τούτου, ὃν
 αἱ νῆες ἐπλεον, ἐν τοῖς πλείσται δὴ νῆες ἄμ' αὐτοῖς ἐνεργ- 5
 γοὶ κάλλει ἐγένοντο, παραπλήσια δὲ καὶ ἔτι πλείους
 ἀρχομένου τοῦ πολέμου. τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν καὶ Εὐ-
 βοϊαν καὶ Σαλαμίνα ἑκατὸν ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πε-
 λοπόννησον ἕτεραι ἑκατὸν ἦσαν, χωρὶς δὲ αἱ περὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χωρίοις, ὥστε αἱ πᾶσαι ἅμα 10
 ἐγίγοντο ἐν ἐνὶ θέρει διακόσiai καὶ πεντήκοντα. καὶ τὰ
 χρήματα τοῦτο μάλιστα ὑπανάλωσε μετὰ Ποτίδαιας.
 τὴν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοὶ ὀπλῖται ἐφρούρου (αὐ-
 τῶ γὰρ καὶ ὑπηρετῆ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας)

1. Ἐπήγγελλον] ἐζήτειν. 4. Ἐκείνους εἶδον] ἀναχωρήσαντας δηλονότι.
 5. Ἐν τοῖς] ἐν ταύταις τοῖς χρόνοις, ἢ τοῖς Ἀθηναίους. Ἐνεργοὶ] αἱ τὸ ἐρ-

4. καὶ ante ἐκείνους om. d.

5. ἐν τοῖς] αὐταῖς O. ἐν αὐταῖς
 K.e. ἐν αὐταῖς c. E post τοῖς lac-
 unam habet quattuor littera-
 rum.

Ἐν τοῖς] Vide Reiz. de accen-
 tus inclin. p. 17. ed. Wolf.

6. ἐγίγοντο e.

7. ἀρχομένου ἅμα τοῦ e.
 καὶ ἐς εὐβοϊαν K.

10. ἐγίγοντο ἅμα g.

11. ἐν om. K.P.

καὶ ante πεντήκοντα om. E.

12. ἐπανάλωσε e.

13. Δίδραχμοὶ ὀπλῖται] Ita ex
 h. l. Viri docti recte restituerunt
 apud Pollucem IV. 165. acce-
 dentibus etiam Libris scriptis
 Pollucis. De stipendiis eorum,
 qui terra militabant, et classia-
 riorum apud Athenienses, vid.
 Meurs. II. Atticar. Lection. 8.
 quem locum designat in Var.

Lect. Hudsonus, Lips. V. de
 Milit. Rom. 16. et Petit. ad Leg.
 Attic. p. 554. qui hoc extraor-
 dinarium fuisse existimant. Nam
 alioqui illos quaternos, hos ter-
 nos in diem obolos accepisse.
 Cur Portus τὴν τε γὰρ Ποτίδαιαν
 ἐφρούρου, verterit, qui Potidæam
 obsidebant, ipse viderit. De his,
 qui in præsidio Potidææ erant
 post deditionem urbis, de qua
 est II. 70. accipiunt Valla, Bu-
 dæus V. de Asse, p. 175. Ed.
 Vasc. Lipsius, et Petitus. Hoc
 tamen ex verbis Thucydidis,
 quamquam satis obscuris, vide-
 tur colligi, eos, qui urbem obse-
 derant, idem stipendium acce-
 pisse. Duc. Conf. Boeckhium
 (Staatshaushaltung der Athener.
 tom. I. p. 131.)

14. ὑπηρετῆ μισθὸν δραχμὴν Ul-
 pian. ad Demosth. adv. Leptin.

17.
 De navium
 Atticarum
 tum tempo-
 ris magno
 numero, de-
 que sumptu
 in illas im-
 penso.

ἐφρούρου

τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι, ὧν οὐκ ἐλάσσους διεπολιόρκησαν, ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι μετὰ Φορμίωνος, οἱ προαπῆλθον· νῆές τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον. τὰ μὲν οὖν χρήματα οὕτως ὑπαναλώθη τὸ πρῶτον, καὶ νῆες 5 τοσαῦται δὴ πλεῖσται ἐπληρώθησαν.

Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδομένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἐπίκουροι· καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προὔχῳρει ἢ προσ- 10 ἐδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρας καὶ Ἐρέσου, καὶ καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαίωτερα καὶ τεῖχη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Μηθυμναῖοι ἀναχαρησάντων αὐτῶν ἐπ' Ἀντίσσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενο-

18.

Mitylenensium adversus Methymnam expeditione, et postea Methymnensium adversus Antissam. His Athenienses auxilia mitterunt, duce Pachete, qui Mitylenen muro cin-

a Sall.

γον ποιῶσαι τῶν νεῶν, ταυτέστι πλώμοι καὶ χρῆσταί. 1. Οἱ πρῶτοι] ἐπέμφθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι καὶ δεύτεροι. οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ἔμειναν ἕως ἀλώσεως τῆς πόλεως, πολιορκῶντες· οἱ δὲ δεύτεροι, οἱ μετὰ Φορμίωνος, πρὸ τῆς ἀλώσεως ἀνεχώρησαν. Διεπολιόρκησαν] διόλου (φησὶ) μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπλιτῶν. 3. Ἐφερον] ἐλάμβανον. 5. Ἐπληρώθησαν] ἀνθρώπων δηλονότι. 12. Κρατύναντες] ἰσχυροποιήσαν-

4. ἐπαναλώθη γρ. e.

6. οἱ om. O.P.

7. προδομένην K.

9. προβαλόντες L.O.P.

10. Ἀντίσσης] Vid. Harpocrat. Aristot. Pol. 134. 2. olim insula. Ovid. M. XV. *Fluctibus ambitæ fuerant Antissa Pharosque.* Fatum ejus enarrant Liv. XLV. 31. Plin. V. 31. WASS.

ἐρέσσαν A.B. ἐρεσσαῦ g.h. ἐρεσοῦ E.I. vulgo ἐρέσαν. Infra 3, 35. ἔρεσσον A.B.L.O. ἐρεσσὸν Q.g. 8, 23. ἔρεσσον A. ἐρεσσὸν B. ἔρεσσον C.L.O.e.g.k. et mox ἐρεσίαν C. F.H.K.L.O.e.f.g.k. 8, 100. ἐρεσ-

σὸς L.O. ἔρεσσος A. qui paullo post ἐρεσσόν.

Ἐρέσου] Vid. VIII. 100. et 103. Ἐρεσσοῦ καὶ Μηθίμνης Cantacuzenus 290. 292. WASS. Varie scribitur Ἐρεσσός, Ἐρεσός, Ἐρεσσος, et Latinis *Eressus, Eresus*. Vid. Cellar. III. Geograph. Ant. 2. qui hic quoque, ut infr. c. 35. et apud alios, Πύρας scribendum recte censet. add. Harpocrat. h. v. Hinc *Pyrrhiades puellæ* Ovid. Epist. Sapph. v. 15. Duk.

12. ἐπῆλθον e.

14. ἀντίσσαν E.

D d 2

git, ut pari-
ter terra ac
mari inter-
cluderetur.

μένης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπι-
κούρων, ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ
κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦτα, τοὺς
τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τοὺς σφετέρους
στρατιώτας οὐχ ἱκανοὺς ὄντας εἴργειν, πέμπουσιν περὶ τὸ 5
φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρα-
τηγὸν καὶ χιλίους ὀπλίτας ἑαυτῶν. οἱ δὲ αὐτερέται πλεῖ-
σαντες τῶν νεῶν ἀφικνούνται, καὶ περιτειχίζουσι Μυτι-
λήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει· φρούρια δὲ ἔστιν οἱ ἐπὶ
τῶν καρτερῶν ἐγκατακοδόμηται. καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη 10
κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θα-
λάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χειμῶν ἤρχετο γίγνεσθαι.

19.
Ab Atheni-
ensibus e-
mittuntur,
qui tributa
a sociis exi-
gant, quo-
rum pleri-
que truci-
dantur in
Caria.

Προσδεόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι χρημάτων εἰς τὴν πολιορ-
κίαν, καὶ αὐτοὶ ἐσπενεγκόντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν δια-
κόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν καὶ ἐπὶ τοὺς ζυμμάχους 15
ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα καὶ Λυσικλέα πέμπτον αὐτὸν
στρατηγόν. ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει καὶ περιέπλει, καὶ
τῆς Καρίας ἐκ Μυυῦντος ἀναβὰς διὰ τοῦ Μαιάνδρου πε-
δίου μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου, ἐπιθεμένων τῶν Καρῶν

τες. 1. Πληγέντες] μεγάλως νικηθέντες οἱ Μηθυμναῖοι. πληγὴ γὰρ κατὰ
πόλεμον. καὶ τραῦμα, ἢ ἰσχυρὰ ἦντα. 5. Εἴργειν] τοὺς Μιτυληναίους.
12. Εἴργετο] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 13. Ἐς τὴν πολιορκίαν] τῶν Μιτυλη-

2. τε οἱ πολλοὶ L.O.

λοιποὶ] πολλοὶ d.g.i.

5. τὸ om. L.O.P.i.

7. αὐτῶν K.

9. οἱ] ἢ K.L.O.P.d. οἷα c.

10. κρατερῶν d.

ἐγκατακοδόμηται] ἐκάστῳ ante
lacunam K.

14. Καὶ αὐτοὶ ἐσπενεγκόντες τότε]
Aristoph. Lysistr. 655. Εἴτ' ἀνα-
λώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσ-
φοράς. Rectius etiam alii MSS.
et Edd. ἐσπενεγκόντες, quam ἐνεγκ-
όντες Reg. Est enim usitatissi-

mum, et quasi proprium de ta-
libus εισφέρειν. Sunt autem εἰσ-
φοραὶ civium, φόροι sociorum et
provincialium. Ammon. et Pé-
rizon. ad Ælian. II. V. H. 10.
Ἀργυρολόγους ναῦς memorat etiam
Aristoph. Equit. 1068. ubi Schol.
adnotat: ἐλέγοντο δὲ Πάραλοι καὶ
Σαλαμῖνιοι, de quo amplius quæ-
rendum arbitror. Duk.

ἐνεγκόντες g.h.

εἰς φορὰν B.E.c.f.g.h.

19. σαρδίου L.O.P.c.f. παιδίου
K.

καὶ Ἀναιτιῶν, αὐτός τε διαφθείρεται καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς πολλοί.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς (ἔτι γὰρ ἐπο- 20.
 λιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν) ἐπειδὴ Plataenses,
 5 τῷ τε σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων consilio ur-
 οὐδεμία ἐλπίς ἦν τιμαρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, bem relin-
 ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ζυμπολιορκοῦ- quendi cap-
 10 μενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τεῖχη pto, para-
 τῶν πολεμίων, ἣν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένου τὴν tisque sca-
 πείραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντε- lis,
 ως, καὶ Εὐπομπίδου τοῦ Δαϊμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει

ναίων. 3. Οἱ Πλαταιῆς] τὸ ἐξῆς οὕτως, οἱ Πλαταιεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ.
 τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 6. Τιμαρίας] ἐκδικήσεως. 9. Τὴν πείραν] τὴν

1. ἀναιτιῶν L.O.

Ἀναιτιῶν] De civitate Ἀναία vid. Eustath. ad Dionys. 828. ab hac diversa est *Anaitica* Armenia, a nomine Deæ Ἀναίτιδος, de qua Strabo XI. XII. et XV. Seylax p. 37. Ἄννα (Ἀναία) Πανιώνιον, Ἐρασίστρατος. De Sandio non memini me legisse: Sandionis cujusdam meminit Pausan. 103. WASS. Infra c. 32. h. lib. Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων. IV. 75. τὰ Ἀναία ἐπὶ τῇ Σάμῳ, et VIII. 19. ἐπλευσαν ἐς Ἀναίαν, ubi vid. Var. Leet. DUK.

ἄλλης om. F.H.N.

2. πολὺ f.

3. γὰρ om. e.

4. καὶ βοιωτῶν A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i. vulgo καὶ τῶν βοιωτῶν.

5. ἀθηναίων K.i.

6. ἐλπίς ἦν A.B.E.H.L.O.P.c. e.f.g.i. ceteri ἦν ἐλπίς.

Thom. Magist. in τιμαρῶ hic τιμαρίαν rectius interpretatur βοή-

θειαν, quam Scholiastes ἐκδικήσων. Diod. Sic. XIII. p. 315. de hac re: τῶν Ἀθηναίων μηδεμίαν ἐξαποστελλόντων βοήθειαν. Id. Thom. ἀπὸ Ἀθηνῶν omissio articulo. DUK.

7. οἱ om. B.g.i.

8. πάντας A.

ὑπεξελεθεῖν L.O.P.

9. ἐσηγησαμένου A.B.E.F.H.

Ἐσηγησαμένων] Virg. *dux facti*. Ælian. V. H. III.

8. πιστεύσαντες, ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἡγήσεται καλῶς, καὶ εἰς δέον. Noster alibi ἡγεῖτο τῆς ἐσβολῆς. WASS.

10. θαινέτου E.

τε om. d.e.g.

τολμίδου A.B.F.H.L.N.O.P.

Q.g.h. τιμήδου K.i. τεμίδου E. vulgo τιμίδου.

11. εὐπομπίδου E.g. εὐπολιπίδου

A.B. εὐμολπίδου I.L.N.O.P.c.d. e.f.i.

δαϊμάχου] χαϊμάχου I. χαϊμί-
 δου L.O.P. αἰμάχου e.

ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκησάν πως, τὸν κίνδυνον μέ-
 γαν ἠγησάμενοι, ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μά-
 λιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταί, τρόπῳ τοιαῦδε. κλί-
 μακας ἐποίησαντο ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ζυνε-
 μετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ἧ ἔτυχε 5
 πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαηλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν. ἠριθ-
 μούντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολὰς, καὶ ἔμελλον οἱ
 μὲν τινες ἀμαρτήσεσθαι οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀλη-
 θοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ
 ἅμα οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ραδίως καθορωμένου ἐς ὃ 10
 ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ζυμμέτρησιν τῶν κλι-
 μάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκά-
 σαντες τὸ μέτρον. * τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων
 τοιοῦνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους,
 πρὸς τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις ἐξῶθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, 15

21—24.
 murum ho-
 stium plu-
 via nocte
 conscen-

πρᾶξιν. 1. Ἀπώκησαν] ἀνεβάλλοντο. 4. Τῶν πολεμίων] τῶν Πελοποννη-
 σίων. Ζυνεμετρήσαντο] ἔλαβον τὸ ὕψος τοῦ τείχους, καὶ πρὸς τοῦτο ἠρ-
 μόσαντο τὰς κλίμακας. ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν πλίνθων τῶν ἐπικκοδομημένων ἀλ-
 λήλαις, τό τε πλῆθος αὐτῶν ἀριθμήσαντες καὶ τὸ πάχος συνεκμηράμενοι.
 5. Ταῖς ἐπιβολαῖς] ταῖς συνθέσει. 6. Πρὸς σφᾶς] τοὺς Πλαταιεῖς. Οὐκ
 ἐξαηλιμμένον] οὐ κεχρισμένον. 11. Ἐβούλοντο] δηλονότι θεῖναι κλίμακας.
 12. Ἐλαβον] ἐνόησαν.

3. ἀνέμειναν L.O.P.
 4. ἴσα g.
 6. ἐξαηλιμμένον E.
 Ἐξαηλιμμένον] Mæris hoc e
 Thucydide laudans itidem, ut
 Scholiastes, κεχρισμένον interpre-
 tatur. Est inter propria hujus rei
 verba. Pollux VII. 124. τιτάνῳ
 δὲ χριέν, εἶτα ἀλείφειν, ἐπαλείφειν,
 καταλείφειν, ἐξαλείφειν. DUK.
 7. ἅμα πολλοὶ c.
 ἐπιβουλάς K.
 10. πολλοὶ d.
 14. Τῇ οἰκοδομήσει] Pro οἰκοδο-
 μίᾳ agnoscit Pollux VII. 117.
 Vid. Thom. Mag. et Phryni-

chum in οἰκοδομή. WASS.

Δύο τοὺς περιβόλους] Ut sole-
 bant, quum ab hoste exteriori
 metus erat. Aliter de circum-
 vallatione Mitylenarum cap. 18.
 περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ
 ἀπλῶ τείχει. Vid. Lips. II. Po-
 liorcetic. 1. et Casaubon. ad Poly-
 lyb. pag. 181. apud quos multa
 sunt, quibus Thucydidea Plateæ-
 rum circumvallationis descriptio
 pulchre inlustratur. DUK.

15. πλαταιέας O.

ἐξῶθεν] διάξις Q.

ἀθηναίων K.

ἐπῆει g.h.

διεΐχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' dunt, fos-
 ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξύ τούτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς sam transe-
 φύλαξιν οἰκήματα διανενεμημένα ἠκοδόμητα, καὶ ἦν ξυ- unt, et uno
 εχῆ, ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ, ἐπάλξεις ἔχον excepto
 5 ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγά- salvi omnes
 λοι καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἕς τε τὸ ἔσω μέ- Athens
 τωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἕς τὸ ἔξω, ὥστε πάροδοι perveniunt.
 μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήσαν. του φρα
 τὰς οὖν νύκτας, ὁπότε χειμῶν εἶη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλ-
 10 ξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δὲ ὀλίγου καὶ 22.
 ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεί-
 χος, ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν. * οἱ δ',
 ἐπειδὴ παρεσκευάστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον
 ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἄμα ἀσέληνον ἐξήσαν· ἠγοῦντο δὲ
 15 οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν
 τάφρον διεβησαν ἢ περιεῖχεν αὐτοὺς, ἔπειτα προσέμιζαν
 τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνα τὸ

3. Ἦν ξυνεχῆ] τὰ οἰκήματα δηλονότι. 5. Διὰ δέκα] μετὰ δέκα.
 8. Ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων] θέρας τινὰς ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πύρ-
 γοις, ὥστε δι' αὐτῶν ἐξίεναι, εἴτις ἀπὸ πύργου εἰς πύργον ἕτερον ἠθέλεν
 ἀπελθεῖν. 9. Νοτερός] δίνυρος καὶ ἱετὸν ἔχων. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ
 τοιοῦτος, ἀλλὰ κρυώδης καὶ καπνώδης. 10. Δι' ὀλίγου] ἀντὶ τοῦ ἐγγύθεν, ἐπεὶ
 διὰ δέκα ἐπάλξεων μόνον ἦσαν οἱ πύργοι. 11. Στεγανῶν] στέγην ἔχόντων.
 12. Οἱ δ' ἐπειδὴ] οἱ Πλαταιεῖς τὰ κατὰ σκοπὸν ἐποίησαν. 15. Τῆς πείρας]
 οἵπερ καὶ τοῦ πειραθῆναι τῆς ἐξόδου αἴτιοι ἦσαν. ἐμφαίνει δὲ τὸν μάντιν καὶ τὸν

1. ἐξκαίκεδα E. qui sic et post-
ca.

μάλιστα om. B.h.

3. ξυνοχη e. ξυνοχά I.

4. ἐν] ὅν P.

φαίνεσθαι τὸ τεῖχος H.L.O.d.i.

6. διήκοντες δὲ ἕς K.

τε om. d.i.

ἔσω] μέσον d.i.

7. αὐτοῦ om. L.O.

ἕς om. A.B.E.K.L.N.O.P.e.d.

e.f.g.h.i.

τὸ] τὰ g. om. B.

8. περὶ g.

μέσων om. e.

διέσαν B.E.

10. ἀπέλειπον B.E.Q.e.f.g.h. κα-
τέλειπον d.i.

όντων om. b.

14. Ἀσέληνον] Omnes noctis
commoditates ad furta belli
enarrat. ὕδατι, hoc est, nivibus.
vid. Polyænum VI. 19. Wass.

16. ἠπερ εἶχεν L.O.P.

v d 4

σκοτεινὸν μὲν οὐ προΐδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ
 προσιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατα-
 κουσάντων· ἅμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἤεσαν, ὅπως τὰ
 ὄπλα μὴ κρούμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι.
 ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὀπλίσει, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα 5
 μόνον ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν.
 κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις,
 εἰδότες ὅτι ἔρημοί εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέ-
 ροντες, καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ζῦν ξιφι-
 δία καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὧν ἠγεῖτο Ἀμμιάς ὁ Κοροί- 10
 βου, καὶ πρῶτος ἀνέβη. μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι, ἐξ

στρατηγόν. 5. Εὐσταλεῖς] εὐζανοί, κούφην ὀπλισιν περιβεβλημένοι. Τὸν

1. ψόφου d.

2. προσιέναι—τοῦ] om. E.

3. ἅμα—ἤεσαν] om. E.

διαδέχοντες P.

πολλοὶ A.B.F.H.g.h.

4. ἀλλήλων L.O.

παρέχη Q.

5. Τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον] Virg. *Vestigia nuda sinistri In-*
stituere pedis, crudus tegit altera
pero. WASS. In præliis multæ
 gentes alterum pedem tectum
 habebant, de qua re vid. quæ
 adnotant Lips. 111. de Mil.
 Rom. 7. Cerd. ad Virgil. VII.
 Æneid. 689. et Dausq. ad Sili-
 um 8. 421. sed de iis hic non
 agitur. Quæri tamen potest,
 cur ἀσφαλείας πρὸς τὸν πηλὸν ἕνεκα
 potius sinistro, quam dextro,
 pede calceati fuerint: quum dex-
 tri pedis tegmen non minus ἀσ-
 φάλειαν illam præstare posset,
 quam sinistri? Scholiastes di-
 cit, eos dextrum pedem nudum
 habuisse διὰ κοιφότητα. Eamdem
 causam, cur Ætoli sinistrum pe-
 dem ὑποδεδεμένοι fuerint, dextrum

autem ἀνυπόδετον habuerint, red-
 dit Aristoteles apud Macrob. V.
 Saturn. 18. Nam inquit, oportet
 pedem, qui præcedit, et inces-
 sum inchoat, τὸν ἠγούμενον πόδα,
 levem ac celerem habere, non
 eum, qui subsequitur ac tardior
 est. Add. Brodæum III. Miscel-
 lan 8. Duk.

6. μόνον ante πόδα ponunt K.
 L.P.b.c.d.e.f.i. om. O.

ἀσφαλείας ἕνεκα] In pedem si-
 nistrum miles fere nititur, dex-
 tra manu usus: idque faciunt
 gladiatores; sinistrum pedem
 quasi pro centro habent, un-
 de totum corpus circumagant.
 WASS. not. MS.

εἵνεκα c.

7. προσέμισγον i.

πρὸς om. A.

9. καὶ om. e.

10. καὶ τῷ θώρακι f.

ἀμμαΐας d.i.

κοροίβου—ἐν οὖν τῷ νοτίῳ cap.

34.] Hæc in F. a recentiore ma-
 nu scripta sunt.

11. καὶ πρῶτος ἀνέβη] om. H.

ἐφ' ἐκάτερον τῶν πύργων, ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι
 μετὰ τούτους ζῦν δορατίοις ἐχώρου, οἷς ἕτεροι κατόπιν
 τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾶρον προσβαίνοιεν, καὶ
 ἐμελλον δάσειν, ὅποτε πρὸς ταῖς πολεμίοις εἴησαν. ὡς δὲ
 5 ἄνω πλείους ἐγένοντο ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες·
 κατέβαλε γὰρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ
 τῶν ἐπάλξεων κέραμιδα, ἢ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε. καὶ
 αὐτίκα βοὴ ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τείχος ὤρμη-
 σεν· οὐ γὰρ ἤδει ὅτι ἦν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ
 10 χειμῶνος ὄντος, καὶ ἅμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν
 ὑπολελειμμένοι ἐξελθόντες προσέβαλον τῷ τείχει τῶν
 Πελοποννησίων, ἐκ τούμπαλιν ἢ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέ-
 βαινον, ὅπως ἤκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθору-
 βοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς
 15 ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰ-
 κάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέ-
 τακτο παραβοηθεῖν εἴ τι δέοι, ἐχώρου ἕξω τοῦ τείχους

ἀριστερὸν μόνον] ἐπεδέδεντο τὸν μὲν ἕνα τῶν ποδῶν δι' ἀσφάλειαν, τὸν δὲ ἕτε-
 ρον γυμνὸν εἶχον διὰ κοιφότητα. 6. Ἀντιλαμβανόμενος] ἀντιδρασσόμενος.
 8. Βοὴ ἦν] λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν. Τὸ δὲ στρατόπεδον] τῶν Πελοποννησίων.
 14. Κατὰ χώραν μένοντες] ἠσυχάζοντες. 15. Ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς]
 ἀντὶ τοῦ καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ φυλακὴν. Ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν] ἀπορίαν
 εἶχον μέχρι καὶ εἰκασμοῦ. 16. Καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν] οὐδαμοῦ μὲν εἶπε
 περὶ τούτων τῶν τριακοσίων· ὁῖον δὲ ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐτάχθησαν.

1. ἐκατέρων H.L.N.O.Q.
 2. μετὰ τούτους] om. c.
 3. προσέφερον c.
 προσβαίνοιεν Q.d.e.
 4. τοὺς πολεμίους Q.
 5. οἱ om. A.P.
 6. κατέλαβε d.
 τις ἐκ τῶν L.O.P.
 7. Κεραμίδα] Κεραμίδα et κέρα-
 μων de tegulis usurpasse nostrum
 Pollux VII. 162. testatur. vid.
 infra III. 74. vid. Aristoph.
 Athen. Etymol. WASS. Add.

Poll. X. 182. Duk.
 δοῦπον A. ceteri ψόφον.
 8. βοὴν F.H.K.N.d.e.i
 ἦν om. L.O.P. Cf. Hermogen.
 de ideis I. 12.
 11. προσέβαλον A.B.E.Q.e.g.h.
 vulgo προσέβαλλον.
 12. ἢ A.F.H.K.P. οἱ e.
 οἱ om. P.
 14. οὖν om. e.
 15. αὐτῶν A.B.E.g.h.
 17. περιβοηθεῖν g. βοηθεῖν i.
 ἕξωθεν F.H.K.N.Q.c.d.

πρὸς τὴν βοήν. φρυκτοὶ τε ἤροντο ἐς τὰς Θήβας πολέ-
μιοι· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς
ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, πρότερον παρεσκευ-
ασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς
φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἢ καὶ μὴ βοηθοῖεν, ἄλλο τι 5
νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἄν-
δρες οἱ ἐξίόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλῶς ἀντιλά-
βοιντο. * οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ,
ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκα-
τέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τὰς τε 10
διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσαν μηδένα δι'
αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τεί-
χους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους,
οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτω-
θεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ, οἱ πλεί- 15
ους, πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἅμα καὶ τὰς ἐπάλ-
ξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ

αὐτὸν γὰρ ἂν ἦν ἐμέμνητο αὐτῶν. 2. Παρανίσχον] παρανέτελλον. 3. φρυκτοὺς πολλοὺς] δηλονότι φίλους. οἱ γὰρ φίλοι ἀνετείνοντο καιόμενοι μὲν, ἰστάμενοι δέ· οἱ δὲ πολέμιοι καιόμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ, σειόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀνατεινόντων. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. 5. Καὶ μὴ βοηθοῖεν] οἱ Θηβαῖοι. 8. Ἐν τούτῳ] τῷ γιγνόμενῳ δηλονότι. 11. Ἐνστάντες] ἐναντιωθέντες. 14. Οἱ μὲν] οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοὺς βοηθοῦντας τῶν Πελοποννησίων ἔβαλλον. 15. Οἱ δ' ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. 17. Ἀπώσαντες] ῥίψαντες, ἵνα εὐχε-

1. ἐς] πρὸς L.O.P.
τὰς om. Q.

2. Παρανίσχον] Agnoscit Suidas in πρόσισχε. Supra, φρυκτοὶ II. 94. Morem scite depinxit Æschylus Agam. v. 289. Confer Themistium Or. XXIII. pag. 283. WASS.

ἐκ] ἀπὸ H.N.

9. ὡς οἱ] ὅσοι A.B.E.g.
ἀνεβεβήκεσαν E.

11. ἐνστάντες αὐτοὶ A.B.E.H.
K.L.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo
αὐτοὶ ἐνστάντες.

14. βοηθοῦντας L.O.P.
καὶ om. F.H.

16. προσθέντες g.h.

17. Μεταπυργίου] Ita fere Harpocrat. ubi nostrum et Lysiam citat. idem valet v. μεσότηχια Pollux I. 170. Vide Diodorum p. 574. 575. WASS.

διακομιζόμενος αἰεὶ ἴστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου,
καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν
παρὰ τὸ τεῖχος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ
δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς
5 οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἐχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ
ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας
ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους εἴρων μᾶλλον ἐκ
τοῦ σκοτούς, ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ
ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν
10 τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἤσπον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο,
ἵσταντες φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὑστάτοι διαβάντες
τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως κρύσταλλός τε
γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ'
οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου, ὑδατώδης μᾶλλον, καὶ ἡ νύξ
15 τοιοῦτῳ ἀνέμῳ ὑπονειφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπε-

as is the ca
west side
north

Συνεπὶ

ρῶς καὶ ἀκαλύτεις ἢ ἀνάβασις γίνονται. 1. Ἰστατο ἐπὶ τοῦ χείλους] τοῦ ἔξω-
θεν δηλονότι· ἤδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδον. 4. Χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι] οἱ τε-
λευταῖοι τῶν καταβαινόντων ἀπὸ τῶν τῆς δροφῆς πύργων χαλεπῶς ἀπεχώρουν,
ἐπεὶ οὐκ εἶχον τοὺς ὕπισθεν αὐτοῖς ἐπαμύνοντας. 9. Ἐς τὰ γυμνά] μέρη
δηλονότι. 13. Ἐπελθεῖν] διαδραμεῖν. 14. Ἡ βορέου] ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντι-
τοῦ ἤπερ κεῖται. βορέας γὰρ βέβαιον ποιεῖ κρύσταλλον, ἀπηλιώτης δὲ ὑδα-
τώδη. 15. Ἐν αὐτῇ] τῇ τάφρῳ.

1. χείλους] τεῖχος K.C.
2 ἠκόντιζόν τε καὶ ἐτόξευον L.O.
3. τεῖχος] χεῖλος E.
Κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως]
Pro κωλύει τὴν διάβασιν. Hoc
est, quod Dionys. Halic. Tom.
II. p. 133. et 134. dicit, Thu-
cydidem τὸ βηματικὸν ἰσομαστικῶς
ἐκφέρειν, et σχηματίζειν. Et sic
ex imitatione Thucydidis etiam
Dionys. Antiquit. II, 41. κωλυταὶ
τοῦ εἰς τέλος ἀνάνδρου ἐγένοντο: et
VIII. 59. οὐχ ἱκανοὶ ἐγένοντο κωλυ-
ταὶ τῆς συμφροῆς. Rursus Thu-
cyd. III. 2. μνηστὰὶ γίγνονται τοῖς

Ἀθηναίοις. Dionys. XI. 26. μνη-
στῆς γίνεται τῷ δεσπότη. Vid. Ca-
saub. ad Dionys. p. 16. Duk.
8. τεῖχος K.
καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευον I.L.O.P.
9. ἐσηκόντιζον F.H.
11. Πλαταιῶν] Leg. Πλαταιῶν,
taentibus non tam libris, quam
qui illos tractarunt. WASS.
ὑστερον F.H.d.i.
13. ἐπανελθεῖν E. ἐλθεῖν e.
14. ὑδατώδης d.i.
15. ὑπονειφομένη A.B.H.K.d.g.
h.i. vulgo ὑπονειφομένη.

ποιήκει, ὃ μόνις ^{scilicet abesse water} υπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ
 24. καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέ-
 γεθος. * ὀρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς
 ἐχώρου ἀθροοὶ τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὄδον, ἐν δεξιᾷ
 ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἥρῶν, νομίζοντες ἡμι-5
 στα σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι, τὴν ἐς
 τοὺς πολεμίους· καὶ ἅμα ἐώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν
 πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς, τὴν ἐπὶ Ἀθηναίων φέ-
 ρουσαν, μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἕξ ἢ
 ἐπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρη- 10
 σαν, ἔπειθ' ὑποστρέψαντες ἦσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρου-
 σαν ὄδον ἐς Ἐρυθρας καὶ Ὑσιᾶς, καὶ λαβόμενοι τῶν

i 2. Ἐς Ἐρυθρας καὶ Ὑσιᾶς] δῆμοι Βοιωτίας.

1. καὶ ἐγένετο L.O.P.

4. δεξιᾷ K.

5. ἀνδροκράτους B.

Ἀνδροκράτους] Herodotus IX.

25. Ἐτάσσοντο κατὰ ἔθνεα, πλησίον
 τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίδης, καὶ τοῦ
 Τεμείνεος τοῦ Ἀνδροκράτους τοῦ Ἡρώος.
 ubi Lamb. et G. ἀλλὰ ἅμα πάν-
 τας: Medicæ nihil movet.
 Fuit ille dux Platæensium. Plu-
 tarch. Ἀριστειδ. 325. Respon-
 dit Apollo, laturus ex Medis vi-
 ctoriam Athenienses, si vota
 Νύμφαις Σφραγίτισι &c. nuncu-
 passent, καὶ θύοντας Ἡρωσιν ἈΝ-
 ΔΡΟΚΡΑΤΕΙ, Λεύκωνι, Πεισιάνδρῳ,
 Δαμοκράτει, Ὑψίωνι, Ἀκταίωνι Πο-
 λυῖδῳ—Ἀρχηγέται Πλαταιέων ἦσαν.
 —αὐτοῦ δ' ἦν καὶ τὸ τοῦ Ἀνδροκρά-
 τος ἥρῶν, ἐγγὺς ἄλσει πυκνῶν καὶ
 συσκίων δένδρων περιεχόμενον. ibi pro
 Νυσιῶν lege Ὑσιῶν cum MS. et δια-
 μαρτεῖν. Paulo aliter enumerat
 Clemens Alex. Cohort. p. 35.
 Ἀνδροκράτει, καὶ Δημοκράτει, καὶ Κυ-
 κλαίῳ καὶ Λεύκωνι. Forte latet in
 voce Κυκλαίῳ vitium. Hos opinor

contestatus est Archidamus II.
 74. De Actæone Aristæi filio, a
 Chirone educato, et in Cithærone
 a suis canibus devorato vid. Apol-
 lodorum III. 4. Diod. p. 195. de
 Polyido Apoll. III. 3. Wass.

8. ἀπ' Q.

10. τῶν om. f.

12. ἐρυθρὰς B.H.L.O.g.

ὑσιᾶς A.B.H.g. vulgo ὑσιᾶς.

Ὑσιᾶς] Ita MSS. et Steph.
 Vid. Nostrum Lib. V. 83. Pau-
 san. Bæot. IX. 2. ἐν τῷ Κιθαιρῶ-
 νι ὀλίγον τῆς εὐθείας—Ὑσιῶν καὶ
 Ἐρυθρῶν ἐρείτιά ἐστι. Confer II.
 24. VIII. 6. Herodot. VI. 108.
 IX. 15. V. 74. Κτίσμα erat
 Νυκτέως τοῦ Ἀντιόπης πατρός. Vid.
 Cl. Whelerum Itinerar. p. 474.
 et Strabonem IX. p. 620. et
 Suidam in h. v. Wass. Sæpius
 Ὑσιᾶι invenias, quam Ὑσιᾶι. De
 ea Stephanus: Ὑσιᾶ, πόλις Βοιω-
 τίας, καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς
 περὶ ἧς Θουκυδίδης τρίτη. Ἄποικος
 Ὑρέων, κτίσμα Νυκτέως—Adnotat
 ibi Berkelius, non esse apud

ὄρων διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἄνδρες δώδεκα καὶ
 διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων· εἰσὶ γὰρ τινες αὐτῶν οἱ ἀπε-
 τράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὶν ὑπερβαίνειν, εἷς δ' ἐπὶ τῇ ἕξω
 τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ
 5 χῶραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς
 πόλεως Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδὲν,
 τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς
 περίεστι, κήρυκα ἐκπέμφαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο,
 ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς
 10 ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν ἄνδρες οὕτως ὑπερ-
 βάντες ἐσώθησαν.

Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαιμόνος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ- 25.
 τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτι- Mitylenen-
 ses interim

4. Κατὰ χῶραν ἐγένοντο] ἠσύχασαν. 7. Ὡς οὐδεὶς περίεστι] ἀντὶ τοῦ
 πάντες ἀπόλοντο. 8. Ἐκπέμφαντες] ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν. 9. Ἐσπέν-
 δοντο] σπονδὰς ἐξήταν ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν νεκρῶν. 10.
 Οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν] μετὰβασίς. Ἐπερβάντες ἐσώθησαν] ζῶν-

Thucyd. III. sed apud Strabo-
 nem IX. 404. ad verbum. Non
 adsequutus est mentem Stephani,
 qui non dicit, illa, ἄποικος Ἐρέ-
 ων—esse in Thucydidis III. sed
 tantum, eum Hysiam lib. III.
 memorare. Ἐρεθραὶ, an Ἐρυθραὶ
 scribendum esset, jam olim non
 convenisse inter Grammaticos,
 ostendit Eustath. in Homer. II.
 β'. 267. Duk.

1. τὰς om. e.
 7. ἀποτρεπομένων K.
 10. τῶν om. H.L.N.O.P.e.
 13. μυτιλήνην Is. Vossius ad
 Melam II. 7.

Μυτιλήνη habent Stephanus et
 Epit. Strabon. XIII. In aliis
 fere tam Græcis, quam Latinis
 Scriptoribus editum est Mityle-
 ne et Mitylenæ. Harduinus in

Plinio utramque scripturam ex-
 hibet: fortassis, quia ita in li-
 bris scriptis, vel vetustis Editio-
 nibus invenit: nam recentiores
 constanter in prima syllaba ha-
 bent i. Sed in nummis anti-
 quis esse Μυτι, adnotat Idem ad
 Plinium, et in Nummis ant. Po-
 pulor. et Urb. illustr. nec non
 Holsten. ad Stephan. et Span-
 hem. de Præst. et Usu Numism.
 Dissert. IX. pag. 645. Dissert.
 XI. p. 279. et XII. p. 489.
 Et sic apud Gruter. Inscript.
 MCVIII. 7. ΕΤΔΑΙΜΩΝ ΜΥΤΙ-
 ΛΗΝΑ. Tamen ibid. CCCCLXXIV.
 8. QUI MITYLENIS NE-
 GOTIANTUR. Sed hujus au-
 ctoritatem elevat Cellarius Geo-
 graph. Ant. III. 2. Duk.

Salæthi,
Spartani
legati, ad-
ventus eri-
git ad me-
liorem spem
concupien-
dam.

λήνην τρήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν, καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῆ
κατὰ χαράδραν τινὰ, ἣ ὑπερβατόν ἦν τὸ περιτείχισμα,
διαλαθῶν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς
προέδροις ὅτι ἐσβολή τε ἅμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται, καὶ
αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται ἀς ἔδει βοηθῆται αὐ- 5
τοῖς, προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα
τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι
ἐθάρσουν τε, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἦσσαν εἶχον τὴν
γνώμην ὥστε ζυμβαίνειν. ὁ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ
τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης 10
ξυνέγραψεν.

26.
Quinto belli
anno Pelo-
ponnesii
quartam
incursio-
nem in At-
ticam faci-
unt, quæ
gravior erat
omnibus
præter se-
cundam.

Τῷ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπει-
δὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς
ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδα, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος,
προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ζύμμαχοι 15
ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι
ἦσσαν ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεύσαις ἐπι-
βοηθήσουσιν. ἠγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης
ὑπὲρ Πausανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱέος, βασιλέως

τες ἐφυλάχθησαν. 3. Τοῖς προέδροις] τοῖς ἄρχουσι τῶν Μυτιληναίων.
4. Ἐσβολῆ] ἔφοδος τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 8. Ἐθάρσουν]
θάρρος ἐλάμβανον. Τὴν γνώμην] κατὰ τὴν προαίρεσιν. 9. Ζυμβαί-
νειν] συμφωνεῖν. 18. Κλεομένης] οὗτος ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Πλειστοάναξ

1. πύραν K.L.O.P.
2. οἱ F.H.N.
τείχισμα e.
3. διαλαθῶν om. i.
τὴν om. L.O.P.e.
4. ἅμα om. N.
5. παρέπονται F.
6. προαποπεμφθῆναι πρὸ αὐτὸς τε
ἕνεκα τούτων καὶ i.
7. μὲν οὖν μυτιληναῖοι g.
9. ζυμβαίνειν om. F.H.
ἐτελεύτα om. A.B.g.h. ante

- τῷ πολέμῳ ponunt H.d.
10. ὃν θουκυδίδης συνέγραψεν]
om. e.
11. συνέγραψε g.
12. ἐπιγενομένου c.
13. ἐς (vel εἰς) τὴν μ. A.B.E.F.
H.K.L.N.O.P.c.d.e.h.i. vulgo
omittunt articulum.
14. ἐχούσας e. ἄρχοντα Step-
hanus Thes. v. προστάξασθαι.
17. ἐπιβοηθήσουσιν I.
19. υἱέως H.

όντος καὶ νεώτερου ἔτι, πατὴρ δὲ ἀδελφὸς ὦν. ἐδήωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τὰ τε πρότερον τετμημένα, καὶ εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλιπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπιμένοντες γὰρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἤδη πεπεραιωμένων, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινε αὐτοῖς ὦν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῆτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

10 Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἰ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἦκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῆτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ζυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς, ὀπλίξει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα, ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἠκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ζυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῆτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερόν καὶ διανέμειν ἅπασιν, ἢ αὐτοὶ ζυγχαρήσαντες

27.
Interea Mitylenenses, seditione plebis coacti, cum Pachete conveniunt de deditio-
ne,

παῖδες εἰσι Παισαανίου τοῦ ἐν Πλαταιᾶσιν ἀριστεύσαντος ἐπὶ τῶν Μήδων.
5. Ἐπιμένοντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι (φησὶν) ἐπιμένοντες ἀκοῦσαι τὸ ἀπαρησόμενον ἀπὸ τῆς Λέσβου ὑπὸ τοῦ Ἀλκίδα, ἕτερον τὰ πολλὰ τῆς Ἀττικῆς.
7. Ἐπεξῆλθον] ἐπέδραμον, τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι. 11. Ἐνεχρόνιζον] ἐν τινι τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι διεβίβαζον. 15. Ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις] ὡς κινηθῆσόμενοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 16. ἠκροῶντο] ἰπήκουν τοῖς ἄρχουσι. 18. Διανέμειν] μεμερισμένως δίδοναι. Ζυγχαρήσαντες] ὑπέξαι-

1. Νεώτερον] Hunc locum videtur ante oculos habuisse Auctor Lexici Biblioth. Coislin. ap. Montfauc. pag. 483. (Lex. Seg. p. 109, 8.) Νεώτερος, ἀντὶ τοῦ νέος. Θεουκεῖ. γ'. Add. Suid. et Steph. Animadv. ad Lib. de Dial. p. 38. Duk.
πατὴρ δὲ ἀδελφὸς A.B.E.H.K. L.N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. ceteri πατὴρ ἀδελφός.
2. ἐπιβεβλαστήκει L.O. ἐβλα-

στήκει i.
3. προσβολαῖς g.
παραλέλιπτο P.f.
4. χαλεπωτάτη τῶν ἄλλων ἐγένετο g.
6. περαιωμένων g.
7. ὑπεξῆλθον L.P.
τέμνοντες K.
11. τῆς om. N.
14. ψιλὸν] φίλον A.B.E.g.
15. ὄντα om. F.H.

28. certis conditionibus, quibus tamen illi, qui Lacedaemoniorum amici fuerant, fidem non habent. Hi ad aras deorum fugientes, a Pachete incolumes Tenedum mittuntur.

πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδῶσειν τὴν πόλιν. * γνόν-
 τες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὐτ' ἀποκαλύσειν δυνατοὶ
 ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθῆσονται τῆς ξυμβάσεως κινδυνεύσον-
 τες, ποιῶνται κοινῇ ὁμολογίαν πρὸς τε Πάχητα καὶ τὸ
 στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐξεῖναι βουλευῆσαι περὶ 5
 Μυτιληναίων ὁποῖον ἂν τι βούλονται, καὶ τὴν στρατιὰν
 εἰς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν
 εἰς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν
 πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μῆτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδέ-
 να μῆτε ἀνδραποδίσαι μῆτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ξύμβασις 10
 αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους
 μάλιστα τῶν Μυτιληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ
 ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως κα-
 θίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι,
 κατατίθεται εἰς Τένεδον μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. 15
 πέμψας δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο,
 καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ἧ αὐτῷ
 ἐδόκει.

29. Sero appro-

Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς

τες. 2. Οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. 5. Βουλευ-
 σαι] βουλευσασθαι. 9. Πάλιν ἔλθωσι] ἐπανέλθωσιν. 11. Οἱ δὲ πράξαν-
 τες] οἱ πρωταῖτιοι τῆς ἀποστάσεως τῶν Λακεδαιμονίων. 12. Περιδεεῖς ὄν-
 τες] περίφοβοι γεγονότες. 13. Οὐκ ἠνέσχοντο] μείναι δηλονότι. 14. Ἀνα-
 στήσας] ἐγείρας ἀπὸ τῶν βωμῶν. 16. Προσεκτήσατο] προσεποιήσατο.
 17. Καθίστατο] εὐτάκτει.

3. ξυμβιβάσεως i.
 κινδυνεύοντες A.E.b.g.h.

4. ἀπολογίαν d.i.
 τε om. d.

6. τι om. c.

8. μυτιληναίους εἰς τὰς ἀθήνας L.
 O.P. εἰς τὰς ἀθήνας, omisso μυτ. d.
 αὐτῶν O. αὐτῶν L.e.

9. ἔλθωσι πάλιν c.
 μὴ πεδῆσαι K.

10. μῆτε] μηδὲ A.B.E.d.e.g.
 h.i.

11. τοὺς om. g.h.

13. ὅμως om. L.O.

15. εἰς om. K.

δόξοι H. δόξει Q.

16. καὶ om. d.

πρὸς e.

19. ταῖς om. g.h.

τέσσαρσι g.

ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλείοντες περί τε αὐτὴν τὴν
 Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν
 σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους
 λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμίζαντες δ' ἀπ'
 5 αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ
 Μυτιλήνη ἐάλωκε. βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναί κατέ-
 πλευσαν ἐς Ἐμβρατον τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα
 ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἐαλωκυῖα ἑπτὰ, ὅτ' ἐς τὸ Ἐμβρατον
 κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβουλεύοντο ἐκ

rinquat
 classis Pelo-
 ponnensio-
 rum, duce
 Alcida,
 cumque,
 comperta
 Mitylenes
 deditione,
 de ratione
 belli geren-
 di delibera-
 retur, Teu-
 tiaplus E-
 leus suadet

10 τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἠλεῖος
 τάδε. *^c Ἀλκίδα, καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἄρ-
 χοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτι-
 λήνῃ, πρὶν ἐκπίστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ

30.
 repentinum
 in Atheni-
 enses impe-
 tum

2. Τὸν ἄλλον πλοῦν] τὸν ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Μιτυλήνην. 4. Πρὶν δὴ]
 ἕως οὗ. Προσέσχον] προσαρμίσαντο. 7. Ἐμβρατον] τὸ στενὸν τὸ μεταξὺ
 Χίου καὶ Ἐρυθρᾶς. 13. Ἐκπίστους] φανερούς. Ὡσπερ ἔχομεν] ἀντὶ τοῦ
 ὧς νῦν ἐσμέν.

- 1. γενέσθαι g.
- 2. πελοποννησίων d.i.
- 4. ἔσχον A. B. E. K. N. c. g. h.
 vulgo προσέσχον.
 ἐπ' L. O.
- 5. ἰκάρῳ] ἰλάρῳ I. κλάρῳ O. P.
 μυκόνῳ I. e. μηκόνῳ N. d. g. h. i.
 μυκῆνῳ L. O. P.

Μυκόνῳ] Receptam lectionem
 tuerentur, Stephanus huc respici-
 ens, Herodotus VI. 118. Strabo
 X. 487. Eustath. ad Dionys. p.
 99. Dicæarchus p. 26. Μύκανος.
 μετὰ ταύτην Τῆνός ἐστι καὶ λιμὴν.
 Agathemeris p. 3. alii Μύκανος.
 male. Petron. Constanti My-
 conæ dedit ferendam. De qua
 scriptura ampliandum. vid. Æs-
 chylum Pers. 887. et Tourne-
 fort. I. 217. Wass. Burmannus
 in Petronio pag. 688. nihil hæ-
 sitans edidit Constanti *Mycono*,
 ut voluerat Heins. ad Ovid. E-
 pist. Cydipp. v. 81. Recte, sine

dubio. Μύκανος scribendum, non
 Μύκανος, constat e Poëtis Græcis
 ac Latinis. Duk.

- 6. ἐαλωκυῖα εἴη I. L. O. P. d. e. i.
 τὸ] τι g.
 σαφῶς d. i.
- 7. ἐμβρατὸν E. qui sic et infra.
 Ἐμβρατον] Stephano τόπος τῆς
 Ἐρυθραίας. MS. Vatic. Geogr.
 ἄκρον τῆς νήσου vocat. Plurative
 extulit Polyænus III. 9. 29. περὶ
 Ἐμβρατα. Wass.
- 8. ἦσαν ante μάλιστα ponunt
 c. e. om. d.
 ὅτι L. O.
 τὸν c. d.

10. τευτίαπλος B. τευτίαπλος
 Schol. Hermogen.
 ἀνὴρ ἠλεῖος] om. d. i.

- 11. τοιάδε i.
 πάρεστε d.
- 13. ἐκπίστους E.
 Ὡσπερ ἔχομεν] Græv. Bas. et
 Vascos. recte distinctionem ha-

“ γὰρ τὸ εἰκὸς ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων πολὺ τὸ
 “ ἀφύλακτον εὐρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πᾶνυ,
 “ ἢ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἂν τινα σφίσι πο-
 “ λέμιον, καὶ ἡμῶν ἢ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὔσα·
 “ εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ’ οἰκίας ἀμελέστερον,⁵
 “ ὡς κεκρατηκότων, διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν
 “ ἀφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις
 “ ἄρα ἡμῖν ἐστὶν ὑπόλοιπος εὐνοῦς, καταληφθῆναι ἂν τὰ
 “ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομί-

2. Καὶ πᾶνυ] εὐρήσομεν τὸ ἀφύλακτον δηλονότι. 5. Καὶ τὸ πεζὸν αὐ-
 τῶν] τὸ διὰ ξηρᾶς στράτευμα.

bent ante ὥσπερ, quam etiam in
 Cass. manus recens fecerat.
 Nam hæc conjungenda sunt,
 πλεῖν ἡμᾶς, ὥσπερ ἔχομεν. Est usi-
 tatissima formula apud Græcos.
 Xenophon Ἀναβ. IV. non longe
 a principio. εὐθὺς, ὥσπερ εἶχεν, ὁ
 Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρίσαφον,
 ἠτιγίτο αὐτόν. Lucian. Fugitiv.
 princ. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν,
 ὡς εἶχαν, εὐθὺς ἀπιὼν ἀρχόμεν, ἀπο-
 λώλειν ἂν. Idem Encom. De-
 mosth. p. 697. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ
 τῆς Καλαυρίας ἤκοντα τὸν Ἀρχίαν,
 εὐθὺς, ὡς εἶχεν, ἐκέλευσεν εἰσω κα-
 λεῖν. Sic quoque mihi accipien-
 dus videtur locus Æliani XII.
 Var. Histor. 1. ubi Cyrus Aspa-
 siæ monile donans dicit, καὶ
 μοι, ὡς ἔχεις, περιθεμένη δειξὼν τὸν
 τράχηλον. Interpretes verba ὡς
 ἔχεις vel prætereunt in versione
 Latina, vel in iis interpretandis
 æstuant, ut adparet ex his, quæ
 in Ind. v. ἔχω scribunt. Putem
 ea recte verti posse, ut es, vel,
 sicut es. Nempe Cyrus Aspasie
 meridiani, et ob id inornata
 ac negligentius vestitæ, superve-
 nerat. Itaque jubet eam, sicut
 erat, monile collo circumdare,

existimans, ei etiam incultæ id
 non minori ornamento futurum,
 quam splendidissimos cultus in-
 dutæ. Sic rursus Idem XIII. 2.
 de Macareo: καὶ ἀπολιπὼν τὴν τε-
 λετήν, ὡς εἶχε, σὺν ὀργῇ καὶ θυμῷ
 εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ
 θυρσῷ, ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυ-
 ναῖκα ἔκτεινεν. ὡς εἶχεν, sicut erat,
 nempe in habitu bacchantium
 atque etiam thyrsu manu ges-
 tans. Plane formularum harum
 apud Græcos eadem vis est, quæ
 Latinarum, ut, sicut, qualis erat.
 Add. Casaub. ad Aristoph. E-
 quit. V. 486. In versione Vallæ,
 quæ sit sententia, non intelligo.
 Melius, meo iudicio, Portus.
 Nam hortatur eos, ut sine ulla
 mora ac deliberatione, atque ul-
 teriore adparatu, Mitylenen na-
 vigent, et Athenienses, ante-
 quam fama adventus Pelopon-
 nesie classis ad eos perferatur,
 incautos opprimant. Δυκ.

1. τῶν ἀνδρῶν Q.

3. τε om. F.H.d.

ἔν om. E.

5. αὐτοῖς L.O.P.

8. καὶ εὐνοῦς N.

“σαντὲς οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ
 “ τοιοῦτον, ὃ εἴ τις στρατηγὸς ἐν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο
 “ καὶ τοῖς πολεμίσις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλείστ’ ἂν ὀρ-
 “ θοῖτο.” *Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἔπειθε τὸν Ἀλκί-

5 δαν. ἄλλοι δὲ τινες τῶν ἀπ’ Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ
 Λέσβιοι συμπλέοντες παρήνουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον
 φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινὰ ἢ Κύ-
 10 μιν τὴν Διολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὀρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν
 ἀποστήσωσιν. ἐλπίδα δ’ εἶναι οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίας
 ναίαν ἢν ὑφέλωσι, καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν αὐτοὺς δαπάνη

χίριουσι *ἢ ἀποβύουσι*

I. Τὸ καινὸν τοῦ πολέμου] τὸ καινὸν οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράψαντες οὕτως ἐνόησαν, τὸ παρ’ ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν ποιῶν ἐν τοῖς πόλεμοις νικᾶν, τοῦ-
 ἐστὶ τὸ ἐπιτεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς· οἱ δὲ διὰ τοῦ ψιλῶ γράψαντες
 οὕτως ἐξηγοῦνται, τὸ διάκενον καὶ ἀργὸν τοῦ πολέμου. 2. Ὁ εἴ τις στρα-
 τηγὸς] τὸ ἀφύλακτον δηλονότι καὶ ῥάθυμον· ὃ εἴ τις στρατηγὸς αὐτὸς τε ἐκ-
 κλίνοι, καὶ τοῖς πολεμίσις τηρικᾶτα ἐπιχειροίη, ἢνικ’ ἂν ἀφυλάκτους αὐτοὺς
 ὀρῶν, μάλιστ’ ἂν ὀρθοῖτο. 3. Ἐνορῶν] προσέχων. Πλείστ’ ἂν ὀρθοῖτο] ἐπὶ
 πλείστον νικήσαι ἂν. 7. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ] λέγει ἢ ἀπὸ. 8. Ὀρμώμενοι]
 ὀρμητήριον ἔχοντες. 9. Ἐλπίδα δ’ εἶναι] ἔφρασκε δηλονότι. 10. Καὶ τὴν
 πρόσδοον ταύτην] ταύτην τὴν πρόσδοον τὴν ἀπὸ τῶν Ἰωνῶν ὑπάρχουσαν τοῖς
 Ἀθηναίσις ἐὰν ἀφέλωσιν καὶ χειρῶσιν αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσαν ἔχειν
 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰωνῶν ἀεὶ χρήματα, καὶ τὴν ἐκείθεν Ἀθηναίων παρασκευήν.

II. Καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν] οἱ μὲν εἰς τὸ ἐφορμῶσι τὸν λόγον ἀναπαύουσι,
 καὶ τὴν πτῶσιν ἐναλλάττουσιν, ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἐφορμῶσι λαμβά-
 νοντες· οἱ δὲ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ νοοῦσιν οὕτω, καὶ ἐὰν
 ἐφορμῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, δαπάνη αὐτοῖς γίνεται, ὅταν τι χαρὶν ἡμεῖς ἐν τῇ
 Ἰωνίᾳ κατάσχωμεν. Ἄλλως, καὶ ἐὰν ἐφορμῶσιν σφῶν (τοῦτέστι τῶν Πε-
 λοποννησίων) δαπάνη αὐτοῖς γενήσεται, δηλονότι τοῖς Ἀθηναίσις. διόπερ τὸ
 σφίσις αὐτοῖς οὐχ ἅμα ἀναγνωστέον, ἀλλὰ διαμετεῖν καὶ κατὰ τὸ σφίσις

1. κενὸν K.c.f.

τὸ τοιοῦτον] τοῦτο e.

2. ἐν τῷ αὐτῷ H.K.N.d.i.

3. καὶ ἐν τοῖς Q.
 ἐπιχειροίη om. Q.

5. φυγάδες N.

7. τῶν μὲν ἐν e.

9. δ’ om. K.

οὐδενὶ A. B. E. I. K. N. Q. c. f. g.

h. cum Valla : vulgo οὐδέν.

ἐκουσίας h.

10. αἴσαν μεγίστην B.g.h.

ἀθηνῶν H.

11. ἀφέλωσι A.B.g.

αὐτοῖς A. B. G. K. L. N. c. f. g. h.

et, qui anteponent σφίσις, d.i.

δαπάνη σφίσις A. B. E. G. H. K. O.

P. c. e. h. δαπάνη καὶ σφίσις L. vulgo

σφίσις δαπάνη.

σφίσι γίγνηται, πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσοῦθνην ὥστε
 ξυμπολεμεῖν. ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον
 τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τά-
 χιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι. * ἄρας δὲ ἐκ
 τοῦ Ἐμβάτου παρέπλει· καὶ προσσχὼν Μυονήσῳ τῇ 5
 Τηϊῶν τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσ-
 φάξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Ἐφεσον καθορμισαμένου
 αὐτοῦ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναϊῶν ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλε-
 γον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας

32.
 Is præter
 Ioniam littus
 usque E-
 phesum na-
 vigans, ad
 Myonnesum
 appellit et cap-
 tos quos-
 dam Iones

ὑποστικτέον. 1. Πισσοῦθνην] στρατηγὸς τοῦ βασιλέως περὶ τὴν Ἰωνίαν δια-
 τριβῶν. 2. Ἐνεδέχετο] ἐν ἑαυτῷ ἐδέχετο. Ἄλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης]

1. γίγνεσθαι d.i. qui antea δα-
 πάνην.

4. προσμίξαι E.

5. τοῦ] τῆς L.O.P.

ἔμβατοῦ A.E.

προσσχὼν A.B. vulgo προσσχῶν.

μυονήσῳ B.g. μυονήσῳ E.I.O.

μυονήσῳ b.

Μυονήσῳ] Vid. Livium xxxvii.

27. Wass. Apud Stephanum
 est Μυόννησος. Straboni semper
 Μυόννησος, qui IX. 618. scri-
 bit in hujusmodi compositis ἢ
 consuetudine quadam abund-
 dare, ut in Ἐκατόννησοι, Πελο-
 πόννησος, Προκόννησος, et Ἀλόνη-
 σος. Berkel. ad Steph. v. Μυόννη-
 σος dicit, demonstrari posse,
 hanc rationem sæpenumero fal-
 sam esse. Ex hoc non efficitur,
 Μυόννησος potius scribendum esse,
 quam Μυόννησος. Nam licet
 Steph. huic, item vocibus Ἀλόνη-
 σος et Προκόννησος, alterum ἢ
 detrahat, tamen non potuit
 Strabo ignorare, quomodo ea et
 sua ætate scriberentur, et ante
 scripta fuerint: qua in re, si
 quis eum erroris convincere vel-
 lit, ei vel testimonia idoneorum
 Scriptorum, qui id negent, vel

aliorum monumentorum æqua-
 lium, aut vetustiorum, Nummi
 puta, et Inscriptiones, produ-
 cenda sunt. Ea si non adsint,
 auctoritas librorum manu exa-
 ratorum, qui Μυόννησος, Προκόννησος,
 et Ἀλόνησος habent, contra diserta
 verba Strabonis valere non de-
 bet: utpote qui omnes longe
 post illius ætatem scripti sint.
 Adde, quod nemo pro certo ad-
 firmare potest, hæc ab ipsis au-
 ctoribus ita profecta esse. My-
 onnesus quidem etiam in Livio
 est l. d. et in Plinio V. 31. et
 Προκόννησος gemino ἢ scribi, ut
 Πελοπόννησος, dicit Auctor Ety-
 mologici M. in Πελοπόννησος,
 eamque scripturam plerique tam
 Græci, quam Latini servant
 Duk.

τῇ] τῶν Q.

6. τηϊῶνων I.

7. καθορμισαμένου E.

8. τῶν om. b.

Ἐξ Ἀναϊῶν] Stephanus et
 Eustathius ἢ Ἀναϊά dicunt, Thu-
 cydides τὰ Ἀναϊα. vid. ad cap.
 19. hujus libri. Duk.

9. αὐτὸν om. d.e.

διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, Ἄθη- inhumane
 ναίων δὲ ὑπ' ἀνάγκης ζυμμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, taxatus eo
 ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξασθαι, nomine a
 πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ ὁ μὲν Samiis A-
 5 ἐπέισθη τε, καὶ Χίων ἄνδρας, ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφήκε, καὶ naitis.
 τῶν ἄλλων τινάς· ὀρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ
 ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουσαν μάλλον ὡς Ἀττικάϊς, καὶ
 ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ ποτε Ἀθηναίων τῆς
 θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν πα-
 10 ραβαλεῖν. * ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδαο ἔπλει κατὰ 33.
 ταχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμι- Reliquum
 νίας καὶ Παράλου, ἔτι περὶ Ἰκαρον ὀρμῶν (αἱ δ' ἀπ' celeritate et
 Ἀθηναίων ἔτυχον πλέουσαι,) καὶ δεδιὼς τὴν διώξιν ἔπλει quasi fugi-
 διὰ τοῦ πελάγους, ὡς γῆ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλη ἢ quia Athe-
 15 Πελοποννήσω. Τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθε eum con-
 spexerant.

ὁ περισσότερος σκοπὸς ἦν αὐτῶ. 14. Οὐ σχήσων] οὐ προσορμιούμενος.

1. ἀνταιρομένους K.

Græci de hac re semper dicunt ἀνταῖρειν, ἀνταῖρεσθαι, et ἀνταιρομένους. Herodotus compluribus locis, quæ in Lexico Ionico congressit Portus, Lucian. Hermotim. p. 519. et Sympos. 642. et alii apud Budæum in Commentar. Ling. Gr. p. 729. Schol. Sophocl. Ajax. v. 1085. τὸ ἀνταῖρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασσομένων λέγεται χερσὶν αἰρομέναις, ἢ βράβδαις, ἢ τοιαύταις τισί. Duk.

2. τε B.H.K.L.N.O.Q.c.d.e. τι P. vulgo δέ.

3. προσάξασθαι I.

4. πλείους ἔξειν ἐχθρούς N. πλείους ἔξειν H.e.

6. γὰρ] δὲ L.O.P.Q.

7. ἔφευγον P.d.

9. παραλαβεῖν b.

10. ὁ om. O.

11. τῆς om. K.

Σαλαμινίας καὶ Παρ.] Scholias-tes Aristoph. in Avibus, ad illa, κληροστῆρ' ἄγους' ἔσωθεν ἢ Σαλαμινία, notat, δύο εἰσὶ νῆες ἱπηρετίδες παρ' Ἀθηναίους, ἢ Πάραλος καὶ ἢ Σαλαμινία. ἂν ἢ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν. ἢ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ ἐς θυσίας πεμπόμενα. Sed et τῇ Παράλῳ ad abducendos reos utebantur, eamque misere, ut Alcibiadem arcesserent ad causam Athenis dicendam, ut constat ex Thucyd. et Suida in voce Πάραλος. Vide Sigonium, l. 4. de Rep. Athen. et Meursii Attic. Lect. l. 2. c. 8. Huds.

12. κλάρου P. κλάρον ceteri. Correxit Poppo.

14. ἐκούσιος H.

μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν· ἀτειχίστου γὰρ οὔσης τῆς Ἰωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διανοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἅμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις. αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Ἰκάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐπειεῖτο τὴν δίαξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίαξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περίετευχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἠναγκάσθησαν στρατόπεδον ποιῆσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρ᾽ αὐτοῖς. * παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφώνιον, οὗ κατέρηκοντο Κολοφώνιοι, τῆς ἀνω πόλεως

34.
Paches eum
aliquatenus

5. Αὐτάγγελοι] οὐκ ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρεῖαν.
6. Ἐφρασαν] τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ δὲ] ἦγον ὁ Πάχης. 7. Πάτμου] μήποτε Πάτμον λέγει. 8. Ἐφαίνετο] ὁ Ἀλκίδας. Ἐπανεχώρει] ὁ Πάχης.
9. Κέρδος δὲ ἐνόμισε] κέρδος (φησὶν) ἐνόμισεν ὁ Πάχης, ὅτι οὐ κατέλαβε

3. παραπλεύσαντες e.

4. ὡς μὴ] οὐ d.

τὰς om. Q.

5. αὐτάγγελτοι e.

αὐτὰ L.O.P. αὐτοὺς E. αὐτοὶ d.

τῇ] τῷ e.

ἰκάρῳ] libri omnes κλάρῳ.

7. Πάτμου L.I. λάγμου K. ceteri λάτμου.

8. ἀπεδίαξεν P.

10. ἐγκαταληφθῆναι I. ἐν ἐγκαταλήψει K.

στρατόπεδον ποιῆσθαι A. B. g. h. ceteri στρατόπεδόν τε ποιῆσθαι.

11. ἐφόρμησιν e.

12. περιπλέων g.

13. Κολοφώνιον] Id oppidum Colophonium mari imminens, abest a vetere Colophone duo ferme millia passuum, inquit Livius XXXVII. 26. Vel portum

habuit, vel certe litus navibus opportunum. alterum innuere videtur Lucanus: "Et placidi Colophona maris." Cl. Wheeler in Itin. nummum exhibet Diadumeniani cum hac inscriptione: ΚΩΛΟΦΩΝΙΩΝ, operarum opinor incuria. Nam de modulo certiores faciunt Theognis, Nicaëder, Ovidius, et Virgilius in Ciri. Tabulae Peutinger. Colofon: Notit. Episcop. Κολοφών, et Ptolemæus Κολοφών, scribunt pinguntque pro Κολοφών, quomodo Coislin. et Herodotus. Urbs autem hæc, quam cum Notio passim confundunt antiqui, veterrima erat. Conditor ejus Mopsus juxta Melam, Pausan. et Apollonii Schol. 1. 308. post Rachium Cretensem. Atque ita fere Conon. Unde no-

ἐαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμανοῦ καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ secutus, cum nusquam deprehenderet, reversus ad Notium appellit, quæ inferior est Colophonis pars (superiorem tum temporis Persæ tenebant). Ibi seditione facta Persarum amici
 στάσειν ἰδίαν ἐπαχθέντων· ἑάλω δὲ μάλιστα αὕτη, ὅτε ἡ
 δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο.
 ἐν οὖν τῷ Νοτίῳ οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὐ-
 5 τῶν αὐτῶν στασιάσαντες, οἱ μὲν παρὰ Πισσοῦθου ἐπι-
 κούρους Ἀρκάδων τε καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαγόμενοι ἐν
 διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀνω πόλεως Κολο-
 φωνίων οἱ μηδισαντες ξυνεσελθόντες ἐπολίτευον, οἱ δὲ
 ὑπεξελθόντες τούτους καὶ ὄντες φυγάδες τὸν Πάχητα

τὰς Ἀλικίδου καῖς, ἵνα μὴ ἀναγκάσωσιν αὐτὸν στρατόπεδον κατ' αὐτῶν ποιή-
 σασθαι, ἢ φυλακὰς καὶ ἐφόρμησιν, μὴ ἄρα τι τυγχρὸν γένηται ἐν τῇ ναυμα-
 χίᾳ καὶ ἡττηθῆ. 1. Καὶ τῶν βαρβάρων] καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων
 ὑπὸ μιᾶς τῶν στάσεων. 2. Ἐπαχθέντων] ἐπελθόντων. 6. Ἀρκάδων] λεί-
 πει ἢ ἀπὸ, ἢ ἡ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. 8. Ἐπολίτευον] τὴν πολιτείαν εἶχον.
 9. Ὑπεξελθόντες] λαθραίως φυγόντες.

men traxerit, incertum est. Est enim apud Herodot. Colophon, qui et Smyrnam fundasse dicitur: est et piscis ejusdem nominis apud Hesychium. Capta est a Gyge, et diu bellum cum Halyatte gessit ante Christum 619. Is autem stratagemate usus equitatum omnem, quo plurimum valere Colophonii, ad interneconem usque delevit. Vide Polyæn. VII. 2. Theognidem 1099. Aristot. Polit. IV. 4. Olymp. CXIX. ante Christum 302. a Lysimacho eversa est civitas, et postea commodiore loco rursus instaurata. Consule Diodorum, et Livium loco supra laudato. Nec perfunctorie tunc munita esse videtur, quia Antiochum repulit anno ante Christum CXC. Paulo antea, Attalo, et Romanis in clientelam concesserat, a quibus tributis immunitatem obtinuit pace cum Rege conventa. De qua re adeatur Polybius. Post paulo in libertatem, Tyranno amoto, vindi-

cabat Lucullus, anno ante Christum LXXIV. A Scythis vel Tartaris ruinam huic aliisque Asiæ urbibus canunt Auctores Sibyllinorum, ignemque et faces alibi minantur. Colophoniorum denique Episcopus in Concilio Ephesino memoratur. Orauli Apollinis meminere Nicander, Alex. Strabo, Tacitus, Eusebius, Tertullianus, et Themistius Orat. XXVII. De reliqua ejus Historia, nonnihil addunt Pausan. 535. Numismata et Paremiographii. WASS.

- 1. ἰταμάγους d.i. ἰταβάνους h. ἰταμένους I.
- 2. αὕτη μάλιστα K.
- 4. κατοικήσαντες N.
- 5. περι b.
πισσοῦθον A. πισσοῦθου Q.
- 6. καὶ τῶν βαρβάρων A.B.E.F. H.K.L.N.O.P.f.g. ceteri omitunt articulum.
- 8. ξυνεσελθόντες e. ξυνελθόντες F.G.N.O.d.i.
- 9. ἐπεξελθόντες d.

rerum po-
titi erant.
Sed ab al-
tera facti-
one adduc-
tus Paches,
Hippia, Ar-
cadum duce
ad collo-
quium vo-
cato et de-
cepto, No-
tium capit,
Colophon-
isque tradit.

ἐπάγονται. ὁ δὲ προκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἴππϊαν τὸν
ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα, ὥστε, ἦν μηδὲν
ἀρέσκον λέγει, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν
καὶ ὑγιά, ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτὸν, ὁ δ' ἐκείνον μὲν ἐν
φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τειχίσ- 5
ματι ἐξαπιναίως καὶ οὐ προσδεχομένων αἰρεῖ, τοὺς τε
Ἀρκάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνήσαν διαφθείρει· καὶ
τὸν Ἴππϊαν ὑστερον ἐσαγαγὼν, ὥσπερ ἐσπέισατο, ἐπειδὴ
ἐνδον ἦν, ξυλλαμβάνει καὶ κατατοξεύει. Κολοφωνίους δὲ
Νότιον παραδίδωσι, πλὴν τῶν μηδισάντων. καὶ ὑστερον 10
Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμψαντες κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους
κατάκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πό-
λεων, εἴ ποὺ τις ἦν Κολοφωνίων.

35.
Quo facto
Mitylenen
reversus,
Salathum

Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τὴν τε
Πύρραν καὶ Ἐρεσσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθρον λαβὼν 15
ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει

3. Σῶν καὶ ὑγιά] ἀνακρωτηρίαστον. 6. Καὶ οὐ προσδεχομένων] τῶν ἐντός.
Αἰρεῖ] πορθεῖ, χειροῦται· ἔθεν καὶ περισπᾶται. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὑψῶσαι βαρύνεται.
7. Ὅσοι ἐνήσαν] τοῦ Πισσοῦθου.

1. προκαλεσάμενος B.E.H.c.f.
g.h.i. vulgo προκαλεσάμενος.

2. τῷ om. g.

3. ἀρέσκον I.K.e.i.

4. μὲν ἐξῆλθε] δ' ἐξῆλθε A.B.
E.f.g.

Ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ.] Ἀδέσμῳ
φρουρᾷ perperam Pollux VIII.
72. at Hesych. recte ut in con-
textu. De σῶν confer Suidam
et Etymol. ubi fortasse pro σῶ,
μονοσύλλαβον, legendum σῶν. Vide
Sallust. Fr. IV. Epist. Mithri-
datis, quia pacto vitam dederant
insomniis occidere. Plutarch.
Æmil. Polyænu III. 2. συνθέ-
μενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψειν
—καὶ μετὰ τοῦτο κατηκόντισεν. Ita

Adelbertum Comitem Hatto lu-
sit apud Luitprand. II. 3. WASS.
De σῶς add. Eustath. ad Homer.
Iliad. ν. p. 959. et Thom. Mag.
Ἀδεσμον φυλακὴν sæpe dicunt
Græci, quæ Latinis est custodia
libera. Vid. Brisson. V. Formul.
p. 474. et Lips. ad Tacit. VI.
Annal. 2. DUK.

11. Κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους] Ex
more, quo Metropoles Coloniais
jura ac leges dabant. Spanhem.
Dissertat. IX. de Usu et Præ-
stant. Numism. pag. 580. DUK.

12. κατάκισαν B.E.F.g.h.

13. εἴ τις που K.

16. τῶν λακεδαιμόνιων κεκρυμμένον
K.

ες τὰς Ἀθήνας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἀν-
 δρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῶ ἀίτιος
 ἔδοκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως· ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς
 στρατίας τὸ πλεόν. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο
 5 τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἣ αὐτῶ
 ἔδοκει. * ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαιθου,
 οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθύς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἂ
 παρεχόμενον, τὰ τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἐτι γὰρ
 ἐπολιορκῶντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀν-
 10 δρῶν γνώμας ἐποιῶντο, καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ
 τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας
 Μυτιληναίους, ὅσοι ἤβῳσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδρα-
 ποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ

Laconem
 ceterosque
 proditionis
 reos Athe-
 nas mittit,
 ipse cum
 parte copi-
 arum ad
 Mit ylenen
 remanet.
 36.
 Salethum
 Athenien-
 ses statim
 necant, ac
 de omnibus
 Mitylenen-
 sibus, sua-
 dente Cle-
 one, atro-
 cissimum
 decretum
 faciunt. Sed
 jam profe-
 cta nave,

2. Οὓς κατέθετο] ἀποκτεῖναι. 4. Καθίστατο] εὐτάκτει. 6. Ἀφικομένων]
 εἰς τὰς Ἀθήνας. 7. Ἔστιν ἂ παρεχόμενον] ἔστιν ἂ πράξει ὑπισχυόμενον.
 9. Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] τῶν πρωταιτίων. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις.
 11. Παρόντας] ἐν Ἀθήναις. Καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους] ὅτι ἄλλως
 ἀπέστησαν. 13. Ἐπικαλοῦντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες.

1. μυτιληναίων vel μυτιληναίων
 A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.d.e.f.
 g. vulgo μυτιληναίους.
 3. δὲ ante καὶ om. b.
 5. τὴν post περὶ om. P.e.
 7. ἔστιν ἂ] om. K. εστια E.
 8. ἀπερ σχόμενον P.
 ἀπὸ τῶν πλαταιῶν H.L.P.Q.i.
 13. Ἐπικαλοῦντες] Hoc non
 ad proxime precedentia ἔδοξεν
 αὐτοῖς, sed ad superiora, οἱ Ἀθη-
 ναῖοι—ἀπέκτειναν, et γνώμας ἐποι-
 οῦτο referendum est. Sed valde
 implicita est hæc periodus. In
 priore membro paullo apertior
 erit sententia, si post ἄλλοι po-
 natur distinctio, quam et Inter-
 pretes, ut ex illorum versioni-
 bus intelligitur, agnoverunt, et
 Cass. manu recenti adscriptam
 habet; qua posita hæc conjun-

gentur, ἐπικαλοῦντες ὅτι τὴν τε ἄλ-
 λην ἀπόστασιν ἐποίησαντο, et cete-
 ram defectionem crimini dantes.
 Illa, οὐκ ἀρχόμενοι, ὡσπερ οἱ ἄλλοι,
 rectius mihi videntur Valla et
 Portus accepisse, quam Hudsonus
 in Var. Lect. Non dubium
 enim est, quin Thucyd. ad ea
 respiciat, quæ Mitylenæi supra
 cap. X. et seqq. dicunt, sibi ab
 Atheniensibus libertatem reli-
 ctam, sed plerisque ceteris sociis
 servitutem impositam esse.
 In his deinde, καὶ προσξυνελάβοντο
 οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀργῆς, aqua In-
 terpretibus hæsit. Valla ea in
 versione Latina præteriiit. Porti
 versio intelligi non potest. Nam
 classis Peloponnesiorum, quæ
 non modo diu post defectionem
 Mitylenæorum, verum etiam

que decre-
tum illud
ad Pach-
tem trans-
ferret, mu-
tatio fit con-
sili, ac,
denuo con-
vocata ec-
clesia, le-
nior sen-
tentia pro-
ponitur.
Tum *Cleon*,
homo vehe-
mentissi-
mus,

^{επιτάχυντο}
ἀρχομενοι ὡς περ οἱ ἄλλοι ἐποίησαντο, καὶ προσξυνεβά-
λετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς αἰ Πελοποννησίων νῆες ἐς
Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι· οὐ
γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιή-
σασθαι. πέμπουσιν οὖν τρίηρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν 5
δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτι-
ληναίους. καὶ τῇ ὑστεραία μετάνοιά τις εὐθύς ἦν αὐτοῖς
καὶ ἀναλογισμὸς, ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώ-
σθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

1. Οἱ ἄλλοι] σύμμαχοι. 3. Ἐκείνοις] τοῖς Μιτυληναίοις. Βοηθοὶ]
οὔσαι δηλονότι. Παρακινδυνεῦσαι] μετὰ κινδύνου ἐλθεῖν εἰς Ἰωνίαν. 4. Ἐδό-
κουν] ἐνομίζοντο. 9. Ἡ οὐ τοὺς αἰτίους] ἢ αὐτὴ ἀπίστας περιττή· ὁ γὰρ

post Mitylenas jam captas in
Ioniam venerat, non potest dici
defectionem illorum adjuvisse.
Si vulgata scriptura retinetur,
Thucydides hoc videtur dicere,
Athenienses Mitylenæis cum ce-
teram defectionem crimini de-
disse, tum quod classis Pelopon-
nesiorum, vel præcipue ab ipsis
impulsa, in Ioniam venire ausa
fuerat. Sed si quis προσξυνεβά-
λετο, quod in quibusdam MSS.
est, præferat, quo fere inclino,
totum hoc ad Athenienses perti-
nebit, et hic sensus erit, καὶ οὐκ
ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς προσξυνεβάλετο
(τοῦτο δηλονότι) αἰ Πελοποννησίων
νῆες ἐς Ἰωνίαν τολμήσασαι παρακιν-
δυνεῦσαι, id est, ὅτι αἰ Πελοπον-
νησῆες ἐτόλμησαν, et (hoc) non mi-
nimum contulit ad impetum (tam
præcipitis decreti faciendī) Pe-
loponnesiorum naves ausæ, id
est, quod Peloponnesiorum na-
ves ausæ fuerant—Sed oratio
neque hoc, neque illo modo
bene procedit. Videbunt acuti-
ores. ego me hinc non satis ex-
pedio. Duk.

1. προσξυνεβάλετο A.B.E.F.H.
K.h. προσξυνεβάλλετο c. προσξυνε-
λάβετο i. προσενεβάλετο vel προσεν-
ελάβετο g. προσξυνεβάλλοντο Q. προ-
ξυνεβάλλοντο f. vulgo προσξυνελάβοντο.

2. ἐς om. Q.

3. ἐκείνοις om. O.i.

τολμήσασθαι g.

5. οὖν om. K.

τρίηρει f.

6. κελεύοντα d.

διαχρήσθαι H.

7. εὐθύς post αὐτοῖς ponit g.
om. i.

αὐτοῖς om. B.O.h.

8. Αναλογισμὸς] Pollux II. 120.
WASS. Μετάνοια, μετάμελος. Θου-
κυδ. Lexicon Biblioth. Coislin.
Montfaucon. p. 483. (Lex. Seg.
p. 107, 11). Duk.

9. πόλιν] πλὴν A.

οὐ] om. I.

Μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] Kuh-
nius ad Ælian. V. H. p. 245.
putat Attice abundare οὐ. Ad-
versus eum operose disputat Pe-
rizonius ad Ælian. l. d. et pro
οὐ τοὺς mavult legere αὐτούς. De-
inde in Addend. aliam hujus

ὡς δ' ἦσθοντο ταῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων συμπράσσοντες, παρεσκευάσαν τούς ἐν τέλει ὥστε αὐθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἔπεισαν ῥᾶον, διότι καὶ ἐκείνοις ἐνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ 5 πλέον τῶν πολιτῶν αὐθις τινὰς σφίσιν ἀποδοῦναι βουλευσασθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνώμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὅς-

ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. καὶ τῇ συνθείᾳ δὲ πολλάκις παρελκούσαις ἀπιφάσσει χρώμεθα· οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. 1. Τοῦτο] ὅτι μετενόησαν. 3. Τοὺς ἐν τέλει] τοὺς στρατηγὰς λέγει τοὺς ἐν τέλει· αὐτοὶ γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. Γνώμας] διασκέψεις. Προθεῖναι] δηλονότι τοὺς ἐν τέλει. 4. Καὶ ἐκείνοις] καὶ γὰρ τοὺς ἐν τέλει γνώριμον ἦν, ὅτι βούλονται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αὐθις ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν. 5. Σφίσιν] τῆς πολιτείας.

loci interpretationem profert, qua admissa manere possit, ut putat, vulgata scriptura, ἢ οὐ τοὺς. Ego Stephano et Kuhnio adsentior: primum, quia Thucydides, ut adnotat Stephanus ad Corinthum, qui itidem, ut Scholiastes, negationem hic abundare dicit, etiam supra II. 62. eodem modo loquitur, οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ, κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντες ὀλιγορῆσαι: deinde, quia, quod Idem Steph. cap. XVI. Operar. in Dionysium Halicarn. observat, Dionysius, qui ubique studiose Thucyd. imitatur, plus semel hoc loquendi genere utitur. lib. VI. cap. 81. καὶ ὡς τὴν βουλὴν οὐκ ὀρθῶς δι' ὀργῆς ἐχόντων—μᾶλλον, ἢ οὐχὶ τοὺς αἰτίους; quæ sunt ipsa propemodum verba Thucydidis, nisi quod pro οὐ Dionysius οὐχὶ dicit. X. 28. ἀλλὰ τί ταῦτα τῶ δῆμῳ ἐπικαλῶ μᾶλλον, ἢ οὐχ' ἡμῖν; et XI. 34. οὔτε—δούλης ἀλλοτρίας

ἀνελάμβανε παιδίον μᾶλλον, ἢ οὐ γυναικὸς ἐλευθέρας. ubi Xylander nihil rectius quam Portus in VI. 81. expunctam volebat particulam negantem. Αὐτοὺς, quod Perizonius primo substituebat pro οὐ τοὺς, friget. De interpretatione scripturæ receptæ autem, quam in Addend. adfert, nihil aliud, quod dicam, habeo, quam quod apud Comicum Bacchus ad Euripidem: οὐ μανθάνω. Ἀμαθέστερόν πως εἶπὲ, καὶ σαφέστερον. ΔΥΚ.

2. οἱ om. Q.

συμπράσσοντες B.E.Q.σ. συμ-
πράζοντες O.

παρασκευάσαντο g.

3. προσθεῖναι A.B.E.H.K.L.
N.O.P.b.c.d.e.f.g. Vide Hem-
sterhus. ad Luciani Necyom.

6. καὶ καταστάσης L.O.P.e.

7. ἐφ' L.O.P.

ὁ κλέων Q.

Κλέων ὁ Κλ.] De hoc Cleone (quem Cicero in Bruto, turbul-
entum quidem civem, sed tamen

περ καὶ τὴν πρότεραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὦν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὖθις ἔλεγε τοιάδε.

37—40. Atheniensibus inconstantiam ac levitatem exprobrat, et publica salutis causa eos hortatur, ut in priorē sententia persistant.

“ ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δη- 5
 “ μοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν, μάλιστα
 “ δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρα περὶ Μυτιληναίων μεταμελεία. διὰ
 “ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλ-
 “ λήλους καὶ ἐς τοὺς ζυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅτι
 “ ἂν ἢ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, 10
 “ οὐκ ἐπικινδύνως ἠγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ζυμ-
 “ μάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα
 “ ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ

1. Καὶ τὴν πρότεραν] βουλὴν δηλονότι. 2. Βιαιότατος] ἰσχυρός. 5. Πολλάκις μὲν ἤδη] ἢ στάσις πραγματικὴ ἐστὶ τῆς δημογορίας, διαιρεῖται δὲ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφέροντι. τὸ γὰρ εὐπρεπὲς οὐδέτερος ἐξήτασεν. ἦν γὰρ τὸ μὲν παρὰ τὸ ἦθος τῆς πόλεως, τὸ δὲ παρὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀδικησάντων. 6. δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν. ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλους οἱ πολῖται οὔτε φοβούνται οὔτε ἐπιβουλεύουσιν, οἴονται μὴδὲ ὑπὸ τῶν ἱπρκίων ἐπιβουλεύεσθαι. 9. Τὸ αὐτὸ ἔχετε] ἀδεὲς δηλονότι. Καὶ ὅ, τι ἂν ἢ λόγῳ] τουτέστι καὶ οὐχ ἠγεῖσθε τοῦτο, ὅτι ἂν τε λόγῳ παραχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἂν τε οἰκτεῖραντες αὐτοὺς, μαλακώτερον καὶ πρᾶντερον προσερχθῆτε, οὐκ ἐκεῖνοις τι χαρίζεσθε, ἀλλ' αὐτοὶ κινδυνεύετε καταφρονοῦμενοι· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἴσασιν χάριν ὑμῖν. 11. Οὐκ ἐπικινδύνως ἠγεῖσθε] οὐ σκοπεῖτε ὅτι οὐκ εἰς χάριν ἐκείνων τοῦτο ποιεῖτε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. 12. Μαλακίζεσθαι] χαννοῦσθαι. 13. Αὐτοὺς] τοὺς συμμαχοὺς δηλονότι.

eloquentem fuisse, ait) lege Aristophanis Equites. HUDS.

1. ὥστε καὶ L.O.P.e.
2. πολιτῶν] πολλῶν A.B.
3. Πιθανώτατος] Aristophan. Ἰπ. 136. βυρσοπώλης Παφλαγῶν, Ἀρπαξ. κεκράκτης, ΚΥΚΛΟΒΟΡΟΥ φωνὴν ἔχων. WASS. καὶ παρελθὼν Q. αὖθις] αὐτοῖς K. om. e.
5. ἄλλοι τε Q.

6. ἀδύνατον A.B.E.H.I.K.L.M. N.O.P.b.c.e.f.g.h. vulgo ἀδύνατος.
7. ἡμετέρα A.E. ἡμέρα B. περὶ om. c. ἀμελεία A.B.h.
11. ἐς ὑμᾶς] ὡς ὑμᾶς e.
12. μαλακίζεσθε A.B. οὐ] καὶ O.P.
13. πρὸς ἐπιβουλεύοντας E.H. vulgo προσεπιβουλεύοντας.

“ ἄκοντας ἀρχομένους, οἱ οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπ-
 “ τόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ’ ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μάλ-
 “ λον ἢ τῆ ἐκείνων εὐνοία περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότα-
 “ τον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξη πέρι,
 5 “ μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πό-
 “ λεις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύριοι, ἀμαθία τε
 “ μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολα-
 “ σίας, οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετα-

to your own
 heart
 want authority
 of this
 delectat.

1. Οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε] τὸ ἐξῆς, οὐκ ἐξ ὧν σφαλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν, πάλιν δουλοῦνται. τὸ δὲ εἰς χαρίζησθε, μεταξύ. ὁ δὲ νοῦς, οὐχ ἱπακούουσιν ὑμῶν, εἰς σφαλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχαρῶνται. οὐ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καθὼ βιαίως καὶ ἀκριβῶς εἰσπράττονται δίκας. Βλαπτόμενοι αὐτοὶ] ἀσαφές τὸ χαρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθεῖαν μετέβη ἢ ἀπόδοσις τῆς ἐνοίας· ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ὠφίλει γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκρωμένους εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ’ ὡς καινῶν συντάξεων εἰρητῆς καὶ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐπιστήμων τοῦτο οὐ πεποίηκε. ταιαύτας δὲ εὐρήσεις καὶ παρὰ τῆ θεολόγῳ συντάξεις πολλὰς, ἃς οἱ μὴ εἰδότες διαβάλλουσί τε, καὶ σοιοκί- ζειν τὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἴονται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι, εἰ ἀντὶ τοῦ ἀφιστά- μενοι, καὶ μὴ κατορθῶντες ἃ προέθεντο ποιῆσαι, δεχθεῖν, ἔχει ἂν τὴν προκει- μένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθεῖν, ἔχει ἂν οὕτως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῇ ἐπήκῳ εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἄρτι χαρίζησθε αὐτοῖς ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ’ ἐξ ὧν τῇ ἰσχύϊ περιγένησθε αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ εὐνοία βυλονται ὑποτάσ- σεσθαι. 3. Πάντων δὲ δεινότατον] τὸ νόημα ταιούτων· πάντων (φησὶ) δει- νότατόν ἐστιν, εἰ μὴ γνωσόμεθα ὅτι φαύλοις νόμοις, ἀκινήτοις δὲ, χρωμένη πόλις καλλίων ἐστὶν, ἢ καλῶς μὲν, ἀβεβαίως δὲ καὶ ἀκύριοις. ἀμαθίαν δὲ κα- λεῖ οὐχ ἀπλῶς τὴν ἀνοίαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ῥητόρων καὶ πάντων εἶναι δοκεῖν φρονιμώτερον, ἀλλ’ εἴκειν τοῖς καλῶς δεδομένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά· ὅπερ αἰνίττεται ποιεῖν τὸν Διόδοτον. σωφροσύνη δὲ λέγει τὸ αἰεὶ ἐμμένειν ταῖς κειμέναις νόμοις, καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐ- τοῖς. 4. Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν] ἤγγιν εἰς ὧν παλίμθουλοι. Καθεσ- τήξει] ἔσται. 5. Ἀκινήτοις] ἀμεταθέτοις. 6. Ἀμαθία τε μετὰ σω- φροσύνης] τὴν μὲν ἀμαθίαν ἐπὶ τῆς ἀσυνεσίας τέθεικε, τὴν δὲ δεξιότητα ἐπὶ τῆς συνέσεως τε καὶ ἐντρεχείας· τὴν δὲ ἀκολασίαν ἀντίθεικε τῇ σωφροσύνῃ. δεῖ δὲ τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐθεῖας δέξασθαι, τὴν δὲ ἀκολα- σίαν ἐπὶ τῆς εὐμεταβλησίας. ὁ δὲ νοῦς ταιούτος· βελτίον ἐστὶ (φησὶν) ἀμα- θεστέρους μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνετατέρους τυγχάνοντας εὐμεταβλητῶς ἔχειν. 8. Φαυλότεροι] ἀμαθεστέροι· πρὸς τοὺς ξυνετατέρους] συγκρινό-

1. αὶ om. A.B.E.F.K.L.M.N.
 O.P.c.d.e.f. αὶ—ὑμῶν om. H.
 χαρίζησθε Q.
 2. ἀκροῶντο B.
 3. Πάντων—ἀκολασίας] Sto-

bius p. 244. ubi male καθίστη-
 σιν hodie legitur. Wass.
 4. ὧν] αὶ A.E.
 5. χρωμένη ἢ πόλις L.O.P.
 8. τῶν ξυνετατέρων d.

“ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ
 “ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες
 “ ὡς δυνατὰ γίνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη, οὐ τὸ
 “ δραστὲν πιστότερον ὄφει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ
 “ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότη- 5
 “ τος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκίμασ-
 “ μένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν· δοῦλοι ὄντες τῶν αἰὲ
 “ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων· καὶ μάλιστα μὲν
 “ αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ,
 “ ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκο- 10
 “ λουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὅξέως δέ τι λέγοντος προε-
 “ παίνεσαι, καὶ προαισθῆσαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λε-
 “ γόμενα, καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβη-
 “ σόμενα· ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶ-

ἀγνωστοῦντες] ἀνοήτως τὸν ἀγῶνα διατιθέμενοι. 2. Εὖ] πιθανῶς. 3. Τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη] οὐ σκοποῦντες. 5. Μετὰ καινότητος μὲν λόγου] ποικιλίας καὶ εὐπρεπείας. ταῦτα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἰνίττεται, οἰδέν τι μελετῶντας πλὴν λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινὸν (Act. Apost. 17, 21.) τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ Ἀρχιδάμου δημηγορία, ἐν οἷς φησὶ, “ καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες;” καὶ τὰ ἐξῆς. 6. Ἀπατᾶσθαι ἄριστοι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδειοι καὶ ἔτοιμοι μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Δεδοκίμασμένου] ἀληθοῦς· ὁ γὰρ ψευδὴς ἀδόκιμος. 7. Δοῦλοι ὄντες] δοῦλοι ὄντες αἰὲ τῶν ἀτόπων καὶ παραδόξων, ὑπερόπται δὲ τῶν πρεπόντων καὶ εἰωθότων, τοιῆστί καταφρονῶντες τῶν συνήθων. Ἄλλως. τοῖς πράγμασι (φησὶ) καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις καὶ μὴ εἰθισμένοις αἰὲ χαίροντες καὶ πιστεύοντες, καταφρονῶντες δὲ τῶν δεδοκίμασμένων καὶ εἰωθότων. 8. Τῶν εἰωθότων] τῶν πρεπόντων. Καὶ μάλιστα μὲν] βούλεται τι εἰπεῖν, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἀντειπεῖν τῷ λέγοντι, ὅπως μὴ βραδύτερον ἐκείνου διέξῃ νενοηκέναι τὸ συμφέρον. τὸ ἐξῆς, μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. 11. Τῇ γνώμῃ] κατὰ τὴν γνώμην. 14. Ζητοῦντές τε ἄλλο τι] και-

Dii Cœlites, inquit Æs. Agam.
 822. δίκας οὐκ ἌΠΟ' ΓΛΩ'ΣΣΗΣ
 κλύοντες, ἀνδριθῆτας Ἰλίου φθορὰς Ἐς
 αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχοβρόπως Ψή-
 φους ἔθεντο. WASS.

2. σκοποῦντες ante ἀπὸ ponunt
F.H.

3. τῶν δὲ πεπραγμένων Q.

4. δραστὲν A.B.E.F.H.K.N.c.
d.f.g. vulgo θεαθέν.

5. λόγῳ B.E.F.H.K.L.N.Q.c.
f.g.h.i. vulgo λόγων.

καλοῖς C.

7. Δοῦλοι—ἀτόπων] T. Mag.
WASS.

8. μὲν om. L.O.g.

10. ἀνταγωνιζόμενος f.

τοιαῦτα A.B.E.F.H.K.N.Q.g.
ceteri τὰ τοιαῦτα.

14. ὡς om. K.

“ μεν, φρονούντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἱκανῶς·
 “ ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεα-
 “ ταῖς εἰκότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βου-
 “ λευομένοις. * ὦν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς,
 5 “ ἀποφαίνω Μιτυληναῖους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἡδι-
 “ κηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέ-
 “ ρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων
 “ ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ
 “ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν μό-
 10 “ νον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐν ᾧ καὶ αὐ-
 “ τοὶ τρίηραν παρασκευῇ οὐκ ἀφρακτοὶ ἦσαν πρὸς αὐτοὺς,
 “ αὐτόνομοι τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ’
 “ ἡμῶν, τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευ-
 “ σάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν (ἀπό-

hietoricis

39.

νότερα (φησί) ζητοῦντες παρὰ τὰ εἰωθότα καὶ ἐν οἷς πολιτευόμεθα. 2. Ἀκοῆς ἡδονῇ] ἀκοῆς ρητορικῶν λόγων καινότερα καὶ παράδοξα ἡμῖν εἰσηγουμένων. σοφιστὰς δὲ λέγει οὐ τοὺς σοφισζομένους τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ συνθειᾷ λεγομένους, τοὺς διδασκάλους τῶν ρητορικῶν προβλημάτων. θεατὰς δὲ αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς καὶ ἀκρατὰς. ὥσπερ γὰρ ἀκραταὶ (φησί) τῶν σοφιστικῶν λόγων ἡδονῆς γίγνονται κριταί, οὐ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς τοὺς λόγους σκοπεῖτε, οὐ τὰ πράγματα. ἡδονῇ δὲ ἀντὶ τοῦ κολακεία. 4. ὦν ἐγὼ πειρώμενος] ἂν ἐπιτηδευμάτων, ἂν εἶπεν ἄρτι ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀδολέσχαι εἰσίν. Ἀποτρέπειν] ἀπεργεῖν. 5. Ἀποφαίνω] λέγω (φησί) ὅτι ἡ μία πόλις, οἱ Μιτυληναῖοι, σφίδρα ἡδίκησαν ὑμᾶς τοὺς Ἀθηναίους. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει εὐθύς. 10. Τοὺς ἡμετέρους πολεμίους] ἤγγων τοὺς Λακεδαιμονίους. 14. Ἀπόστασις μὲν γε] ἀπόστασίς ἐστιν, ὅταν τινὲς

2. Σοφιστῶν] Sic Athenis proprie dictos, qui rhetoricen docebant, adnotat Scaliger IV. Animadv. in loc. controv. Titii. 5. Vid. hic Schol. et Cresoll. I. Theatr. Rhetor. 1. Duk.
 6. εἴ τινες μὲν K.d.
 7. οἵ τινες ὦν ἐπὶ K.
 9. μετὰ τῶν τειχῶν B.g.h.
 11. τρίηρων A.B. vulgo τρίηρῶν.
 12. ἀφ' d.i. ἀπὸ L.O.P.e. ὑπὲρ Q.
 13. αὗτοι] οἱ τοῦτοιοι. e.

14. Ἐπανέστησαν μᾶλλον] Huc respexit Alex. Aphrodisiensis in Aristotelis Top. II. p. 85. Βουλθηθεὶς παροξύνει τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΙΝ μετέλαβε. Ἐξήτησαν—διαφθεῖραι T. Mag. in Βούλομαι. Wass. Suidas in ἐγκράτεια hæc descripsit ex Aphrodis. ut ibi adnotavit Kusterus: sed pro μετανάστασιν recte habet ἐπανάστασιν. Duk.

“ στασις μὲν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν), ἔξή-
 “ τησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφ-
 “ θεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ’ αὐτοὺς δύνα-
 “ μιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς
 “ οὔτε αἱ τῶν πέλας ζυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες 5
 “ ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε ἡ παρούσα εὐδαιμονία πα-
 “ ρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς
 “ τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς
 “ δυνάμεως ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο,
 “ ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προσθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾠή- 10
 “ θησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε

κακῶς πάσχοντες ἀποστῶσιν· ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς τιμώμενοι καὶ μη-
 δὲν ἀδικούμενοι στασιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῖς μηδὲν ἀδικήσασιν. 1.
 Ἐξήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι;] ἤτοι συνε-
 μάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν; 3. Καίτοι δεινότερόν ἐστιν] εἰ ἕνεκα (φη-
 σὶν) ἰδίας δυνάμεως καὶ κέρδους ἀντεπολέμησαν ἡμῖν, οὐκ ἦν δεινὸν τοσούτου
 ὡς δὲ ἄνευ ἐλπίδων τινῶν, ἐξ οἰκείας κακονοίας ὀρμώμενοι· ὕπερ δεινότερον. 5.
 Ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν] Αἰγινήτας λέγει καὶ Ποτιδιαίτατας καὶ Ναξίους καὶ
 τοὺς ἄλλους δεδουλωμένους. 6. Ἡ παρούσα] αὐταῖς δηλοῦσι. 7. Ἐς τὰ
 δεινά] εἰς τὴν ἀπίστασιν. 8. Καὶ ἐλπίσαντες] ἤλπισαν (φησὶν) ἀποστῆ-
 ναι ἡμῶν, ὅπερ μείζον μὲν ἐστὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἔλαττον δὲ τῆς βουλή-
 σεως αὐτῶν. ἐβούλοντο γὰρ οὐ μόνον ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθελεῖν
 τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς βιουτεῖν. 10. Ἰσχὺν ἀξιώ-
 σαντες] προτιμῆσαι (φησὶν) ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τοῦ δικαίου. δίκαιον
 δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀποστῆναι. Ἐν ᾧ γὰρ ᾠήθησαν]
 ἀντὶ τοῦ, πρὸς καιρὸν τινα δυνηθέντες, κατεφρόνησαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμε-
 τέρας καὶ τῆς παρ’ ἡμῶν τιμῆς. 11. Εἴωθε δὲ] εἴωθε δὲ πρὸς ὕβριν τρέπειν ἢ

1. γε om. K. τοι c.f.

2. στάντες om. Q.

3. εἰ om. P.

ἐαυτοὺς g.

5. οὐδὲ K.

6. ἤδη] δι’ E. δὴ c.e.

7. ὄκνον τοῦ μὴ e.

8. μακρότερον Q.

9. τὸν πόλεμον Q.

10. προσθεῖναι K.

11. Εἴωθε δὲ τῶν πόλ.] Locum hunc imitati sunt Demosthenes in Olynth. 2. Sallustius in Histor. Fragm. Clemens Alexandr.

Strom. l. 4. Philistus Historicus, aliique. Vide Putschii notas ad Sallustii Fragin. Huds. In Clem. Alex. VI. Strom. 2. p. 620. hæc ita leguntur; Εἴωθασιν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἷς ἂν μ. κ. δ. εἰ. ἀ. εὐπραγία εἰ. εἰς ὕ. τρέπεσθαι. Sylburgius ibi pro οἱ πολλοὶ conjicit οἱ πονηροί. Nihil tentasset, si ei in mentem venisset hujus loci Thucydidis, cujus verba de industria videtur mutasse Clemens, ut ea aliquanto aptius ad argumentum suum adcommodaret. Addit ibi-

“ δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι’ ἐλαχίστου
 “ ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ
 “ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφα-
 “ λέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν,
 5 “ ῥᾶον ἀπαθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. χρῆν δὲ
 “ Μυτιληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφέροντας τῶν ἄλ-
 “ λων ὑφ’ ἡμῶν τιμηθῆσθαι. καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξ ὕβρι-
 “ σαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θερα-
 “ πεύον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κο-
 10 “ λασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ
 “ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπο-
the ανάλωσαν

εὐπραξία τῶν πόλεων ἐκείνας, αἷς ἂν αὐτὴ ἐξαίφνης ἐγγένηται καὶ ἀπροσδό-
 κητος. 2. Τρέπειν] τρέπεσθαι. Τὰ δὲ πολλὰ] ὡς ἐπιτοπολύ. 7. Ὑφ’
 ἡμῶν τιμηθῆσθαι] μηδὲν τιμηθῆσθαι ὑφ’ ἡμῶν· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ μηδέν. ἢ
 μᾶλλον τὸ λεγόμενον οὕτως· ἔδει τοὺς Μυτιληναίους οὕτω τιμᾶσθαι ὑφ’ ἡμῶν,
 ὡς οὐδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων. τουτέστιν ἔδει αὐτοὺς δούλους εἶναι. 8.
 Τὸ μὲν θεραπεύον] τὸ κολακεῖον.

dem : Καὶ Φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ
 μιμεῖται, ὧδε λέγων· Τὰ δὲ π. κ. λ.
 τ. α. ε. ἀσφαλέστερα παρὰ δόξαν
 καὶ κακοπραγίαν. Hæc sunt ipsa,
 sed non nihil corrupta verba
 Thucydidis, quæ si ita in scripta
 sua Philistus transtulit, impu-
 dentissimus, non imitator, sed
 fur fuerit oportet. Sed suspicor,
 vel verba Clementis, καὶ Φίλιστος
 ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων,
 post κακοπραγίαν ponenda esse,
 ante hæc εἰώθασι γὰρ μάλιστα οἱ
 παρὰ δόξαν ἀπροσδοκῆτως εὖ πράσ-
 σοντες εἰς ὕβριν τρέπεσθαι ; vel to-
 tum hoc τὰ δὲ πολλὰ—κακοπρα-
 γίαν insiticium esse. Nam sen-
 tentiæ Solonis, Τίκτει γὰρ κόρος
 ὕβριν, ὅτ’ ἂν πολὺς ὄλβος ἐπῆται,
 imitatio Thucydidea, quam ibi
 Clemens ostendit, his verbis εἰώ-
 θασιν τρέπεσθαι absoluitur. Phi-
 listus autem Thucydidem imita-

tus est illis, εἰώθασι γὰρ μάλιστα
 τρέπεσθαι· cum qua sententia ni-
 hil commune habent hæc, τὰ δὲ
 πολλὰ—κακοπραγίαν. Quod si quis
 ea omnino retinenda putabit, ta-
 men e verbis παρὰ δόξαν καὶ κα-
 κοπραγίαν nullum sensum elicere
 poterit, nisi e Thucydide emen-
 datis et suppletis. Sed inspicien-
 dus est locus apud Clemen-
 tem. WASS.

1. καὶ om. K.L.O.P.e.

ἐλάχιστον d.

2. ἔλθοι e.

4. παρὰ] περὶ I.

Καὶ κακοπραγίαν—διασώζονται]

T. Magist. in διασώζομαι, et εὖ
 λέγει. DUK.

5. ἐχρῆν L.d.i. χρῆν A.B.F.H.
 I.K.M.f.

6. διαφερόντως E.L.M.O.P.

7. ὑμῶν M.

“ λύσητε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ’
 “ ἐξῆν ὡς ἡμᾶς τρεπομένοις νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι.
 “ ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἠγησάμενοι βε-
 “ βαιότερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέφα-
 “ σθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ 5
 “ τοῖς ἐκουσίῃν ἀποστάσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε,
 “ τίνα οἴεσθε ὄντινα οὐ βραχεῖα προφάσει ἀποστήσεται,
 “ ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἢ ἢ σφαλέντι μῆδὲν
 “ παθεῖν ἀνῆκστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀπο-
 “ κενιδυνεύσεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ 10
 “ τυχόντες μὲν, πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς
 “ ἔπειτα προσόδου, δι’ ἣν ἰσχύομεν, τὸ λοιπὸν στερή-
 “ σεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν
 “ ἔξομεν· καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς
 “ ἀνίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν. 15
 40. “ * οὔκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε

1. Οἷς γ’ ἐξῆν] τοῖς δημόταις καὶ πολλοῖς. 4. Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε] σκέψασθε δὲ, εἰ τοῖς ἀποστάσι τῶν ξυμμάχων ἐκουσίως καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς ὁμοίας τιμωρίας προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἐκουσίως ἀποστάσι, τίνα λοιπὸν οὐ νομίζετε εὐχερῶς τῶν συμμαχῶν ἀφίστασθαι, ὅταν μέλλωσιν ἢ κατορθώσαντες τελείως τὴν ἀπόστασιν ἐλεύθεροι εἶναι, ἢ ἀποτυχόντες τῆς βουλήσεως συγγνώμης ἀξιώθησθαι. 5. Εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι] τοῖς ἀκουσίως ἀποστάσιν. 8. Ἡ κατορθώσαντι] τὴν ἀπόστασιν δηλονότι. 11. Πόλιν] συμμαχίδα. Τῆς ἔπειτα προσόδου] τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους. 13. Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι] ἡμῖν πολεμίους δηλονότι. 14. Τοῖς νῦν καθεστηκόσι] τοῖς Πελοποννησίοις. 16. Οὔκουν δεῖ προθεῖναι] δοῦναι ἐλπίδα τοῖς συμμαχοῖς. ὁ νοῦς οὕτως· οὐκ ἔστιν ἐλπίς ὡς συγγνώμην λήψονται, πταίσαντες ἀνθρωπίνως. οὐ γὰρ ἀκούσιον τὸ ἀμάρτημα αὐτῶν, ἢ δὲ συγγνώμη τῶν ἀκουσίων.

1. ἡμῖν A.E.H.K.L.M.O.P.b.
c.f.

2. τρεπομένοις H.L.O.d. τρα-
πομένοις P.

3. τὸν om. L.

5. τοῖς τε] τοῖς γε c.

ὑπὸ τῶν H.K.L.N.O.P.Q.d.

vulgo ὑπὸ τε τῶν.

6. τὰς αὐτὰς] τοσαύτας M.b.
c.f.

11. διεφθαρμένην Q.

13. πολεμίους post ὑπάρχουσιν ro-
nit K.

15. συμμαχοῖς d.

16. προθεῖναι E.H.

“*χρήμασιν ἀνητήν, ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως*
 “*λήφονται. ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ*
 “*ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ*
 “*μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ με-*
 5 “*ταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς*
 “*ἄξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ*
 “*ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν. ἔλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοίους*
 “*δίκαιος ἀντιδίδουσαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὐτ' ἀνοικ-*
 “*τιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίουσ'*
 10 “*οἱ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις*
 “*ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἢ μὲν πόλις βραχέα*
 “*ἡσθεῖσα μεγάλη ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπέειν*
 “*τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήφονται· καὶ ἡ ἐπιεικεία πρὸς τοὺς*
 “*μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον*

A Ethics III

levity

of Ph. torn II.

1. Ὀνητήν] ἐστὶ γὰρ τις καὶ χρήμασιν ἀνητὴ τοῖς ἀμαρτάνουσι συγγνώμη.
 “Ὀμηρος· καὶ μὲν τις τε κασιγνήτωι φόνου Πωινῶν, ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο θεβαι-
 ῶτος· καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτῷ, πάλλ' ἀποτίσας (II. 9, 630.) 3.
 Ξύγγνωμον δ' ἐστὶ] συγγνώμης ἄξιον. 4. Καὶ τότε πρῶτον] διεμαχεσάμην
 δηλονότι. Μὴ μεταγνῶναι] μὴ μεταμελεῖρα θεῖναι. 5. Τὰ προδεδογμένα] τὰ
 προκεκυρωμένα. 7. Ἐπιεικείᾳ] συγγνώμη. 11. Βραχέα] οὐδ' ὄλως. 13.
 Τὸ εὖ παθεῖν] τὸ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, τὸ εἰεργετηθῆναι.

1. ἀνθρωπίνως A.B.E.F.H.I.L.
N.O.P.d.g.h. vulgo ἀνθρωπεῖως.

Ἀνθρωπεῖως] Alii ἀνθρωπίνως. Sed
 illud, teste Thom. Magistro, At-
 ticum. Exempla alibi damus.
 Wass. Thomas præcipit, ἀνθρω-
 πεῖα φύσις dicendum esse, non
 ἀνθρωπίνη. Et sic Thueyd. II. 50.
 ad quem locum fortassis respe-
 xit tam Thomas, quam Suidas,
 qui sine auctore laudat. Nam
 alioqui ἀνθρώπινος et ἀνθρωπίνως
 sunt in Scriptoribus Ἀττικωτά-
 τοις. Sed sæpe permutantur in
 MSS. vid. ad lib. I. cap. 22. Et
 sic Suidas ex Aristoph. Ranis
 adfert ἀνθρωπίνως, quod ibi v.
 1090. est ἀνθρωπεῖως. Duk.

3. ξυγγνώμην E. συγγνωστὸν d.
Ξύγγνωμον] Thom. Magist. in

ἐγγνωμον. Plura in eadem sen-
 tentiam ex aliis Scriptoribus ha-
 bet Muretus ad Aristotel. III.
 Ethicor. I. Duk.

4. πρῶτον] πρέπον d.

5. πρὸς τὰ δεδογμένα Q.

Μηδὲ τρισὶ τοῖς ἄξυμφορωτάτοις]
 Existimat P. Victorius, lib. 31.
 Var. Lect. c. 10. ad hunc locum
 Thueyd. respexisse Sallust. de
 Bello Catilin. in principio ora-
 tionis Cæsaris. HUDS.

τοῖς τρισὶν ἄξυμφο. K.

6. καὶ ante ἡδονῇ om. g.h.

8. οὐτ'] μὴ K.

9. ἀεὶ καθεστῶτας c.f.

12. Ζημιωθήσεται L.O.P.Q.d.g.
εἰπέειν] ποιεῖν O.d.

13. ἡ om. e.

F f 3

“ δίδεται, ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἦσσαν πολε-
 “ μίους ὑπολειπομένους. ἐν δὲ ξυνηλῶν λέγω, πειθόμενοι
 “ μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους καὶ τὰ ξύμ-
 “ φορα ἅμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὐ
 “ *καὶ ἀποδείξετε* χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιοῦσθε. εἰ 5
 “ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεῶν ἄρχοιτε.
 “ εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν,
 “ *ἢ ἀποδείξετε* παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρας δεῖ κολάζε-
 “ *ἢ ἀποδείξετε* σθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀν-
 “ *ἢ ἀποδείξετε* δραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημία ἀξιώσατε ἀμύνα- 10
 “ σθαι, καὶ μὴ ἀναληγτότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπι-

1. Τοὺς ὁμοίους] τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει ὄντας, οἳ περ ἦσαν πρότερον, ἢ καλοῦς. 3. Τὰ ξύμφορα] ἡμῖν δηλονότι. 4. Τοῖς μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις οὕσι χαριζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία. "Ὀμηρος" οὐδὲ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργεῶν. (Od. 4, 695.) 5. Δικαιοῦσθε] δικαίως καθ' ἑμῶν ἀποδείξετε, εἰ τυραννικῶς ἄρχετε. Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς] ὁ νοῦς οὗτος· εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέστησαν οἱ Μιτυληναῖοι, κολασθήτωσαν· εἰ δὲ δικαίως, δηλονότι ὅτι ὑμεῖς ἀδίκως ἄρχετε. ἢ ἔπεται ὅτι τυραννεῖτε. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν πάλιν κολασθήσονται, ὅτι τυράννοις ὑμᾶς ἐλογίσαντο, ὁ δὲ τύραννος ἀποτόμως αὐτὰ ἄπερ ποιεῖ εἴωθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω οὖν ὀφείλουσι κολασθῆναι, εἴτε ἐνόμως ἄρχομεν εἴτε τυραννοῦμεν. 7. Εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον] εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ἡμῖν ἄρχειν, ὅμως ἄρχετε, οὐκοῦν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον οὗτοι κολαζέσθωσαν, καὶ γενέσθω παράνομος ἐκ παρανόμου τυραννίδος παρανομία, τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τῇ ἀρχῇ. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε κολάζειν, χρὴ παύεσθαι ὑμᾶς τῆς ἀρχῆς καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. Τοῦτο] τὸ ἄρχειν βιαίως. 9. "Ἡ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖ. 10. Τῇ τε αὐτῇ ζημία] τῇ αὐτῇ ζημία (φησί) σπουδάσατε ἀμύνασθαι τοὺς Μιτυληναίους, ἢ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς, περιγενομένοι ὑμῶν. 11. Καὶ μὴ ἀναληγτότεροι] τοῦτο φησιν, ὅτι, ἐπεὶ ἤλθον οἱ Μιτυληναῖοι ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀλλοτρίως ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀποστάσει. καὶ μὴ ἀναληγτότεροι ἐκείνων ἀξιοῦτε εἶναι, ἵνα μὴ καὶ ἀναίσθητοι δόξητε, οὐκ ἀλγοῦντες ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ἐκεῖνοι ἐπέρχονται καὶ διαφθειροσὶ τινὰ ἀδίκως, οἱ μὴ σὺν αἰτίᾳ ποιοῦντες κακῶς, ὑφοράμενοι τὴν ἐχθρὰν τοῦ καταλειφθέντος ἐχθροῦ. ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τοῦτο· οὐ γὰρ ἄνευ αἰτίας αὐτοὺς κολάσετε. Οἱ διαφεύγοντες] Ἀθηναῖοι. Ἐπιβουλευσάντων]

1. οὐδὲ f.

2. ἐν τε K.c.e.f.

3. ἐς τοὺς μιτ. g.

5. Ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιοῦσθε] Recte interpretatur hunc locum doctissimus Gatakerus de Stilo Nov. Instrum. cap. VIII. Duk.

7. δὴ] δεῖ d.e.i.

ὅμως] ἅμα c.f.

8. τοι A.B.F.H.I.K.P.f. om.

i. vulgo τοῖνον.

9. παύσασθε Q.

κινδύνου B.

11. τῶν ἐπιβουλευσάντων οἱ διαφεύγοντες b.f.

- “ βουλευσάντων φαῖναι, ἐνθυμηθέντες ἂ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς
 “ ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρ-
 “ ζαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινα
 “ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίν-
 5 “ δνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. ὁ γὰρ μὴ
 “ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγῶν τοῦ ἀπὸ
 “ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. μὴ οὖν προδοταὶ γένησθε ὑμῶν αὐτῶν,
 “ γενόμενοι δ’ ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, καὶ

τῶν Μιτυληναίων. 1. ὁ εἰκὸς ἦν αὐτοῖς ποιῆσαι] ἡ ἀπόδειξις ὅτι, εἰ ἐκρά-
 τησαν Λέσβιοι τῶν Ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοῖς εἰργάσαντο. 3. Μάλιστα
 δὲ] οἱ ἀδικοῦντες (φησὶ) τινα χωρὶς αἰτίας, τούτεστιν ἄνευ τοῦ προηδικῆσθαι,
 σπουδάζουσιν ἀπολέσθαι τοὺς δι’ ἐναντίας, εἰδότες ὅτι ὁ διαφυγῶν χαλεπώτε-
 ρος ἐχθρὸς θέλει εἶναι τοῦ προπαθόντος καὶ διὰ τοῦτο βουλομένου ἀμυνεσθαι.
 Μὴ ξὺν προφάσει τινα] οἱ μὴ πρότερον ἀδικηθέντες, ἐπιχειρήσαντες δὲ ἀδι-
 κῆσαι πρότερόν τινος, ἐπιμένουσιν ἕως ἀπολέσασιν ἂν αὐτοὺς, εἰδότες ὅτι, ἐὰν
 σωθῶσιν οἱ ἀδικηθέντες, πικροὶ τοῖς ἡδικηκόσιν ἔσονται πολέμιοι, καὶ πάθωσιν
 ἂν κακῶς παρ’ αὐτῶν, ἀμυνομένων αὐτούς. 4. Καὶ διόλλυνται] ἀντὶ τοῦ
 διαφθεύουσιν. 5. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] ὁ γὰρ ἀδίκως τι καὶ πρῶτος πα-
 θῶν, ἐὰν διαφύγῃ, πικρότερος καὶ δεινότερός ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. τὸν
 δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρὸν ὀρίζεται τὸν μὴ προπαθόντα, ἀλλὰ προκαταρχόμενον
 ἀδικίας. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὁ προπαθὼν καὶ ὁ ἀμυνόμενος χαλεπώτερός ἐστι
 τοῦ προκαταρχομένου ἀδικίας, μήπω τι παθόντος. 6. Ἀπὸ τῆς ἴσης] μοί-
 ρας δηλονότι. 8. Γενόμενοι δ’ ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ] εἰς ἔνοιαν ἐλθόντες

1. ἦν om. e.
 2. ὑμῶν A.B.E.H.I.K.b.c.f.g.
 h.i.
 τε om. g.
 3. οἱ] εἰ Q.
 σὺν g.
 5. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι πα-
 θῶν] Si hanc lectionem, et Val-
 læ ac Porti interpretationem se-
 quimur, sententia crit, qui ab
 alio, nulla necessitate ad vim vel
 injuriam faciendam coacto, læsus
 est. Fortassis ita scripserit Thu-
 cydides. Sed tamen altera scri-
 ptura ξὺν δίκῃ non male respon-
 det præcedenti sententiæ. Nam
 qui aliquem μὴ σὺν προφάσει malo
 adfcit, is eum utique μὴ σὺν δίκῃ
 lædit. Paulo post probro ὅτι ἐγ-

γύτατα τῇ γνώμῃ. Ἐγγυτάτη, quod
 est in Reg. et Cass. librariis tri-
 buendum videtur, qui neglexe-
 runt geminare syllabam τα. Τῇ
 γνώμῃ cum Stephano quoque
 malim vertere cogitatione, quam
 animo. Lib. I. cap. 143. καὶ νῦν
 χρῆ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέν-
 τας. Duk.

μὴ γὰρ i.
 6. ἀνάγκῃ] δίκη H.I.L.N.O.P.
 7. ἴσης] ἴσσης g.h.
 ὑμῶν B.E.H.K.L.O.d.e.f.g.
 h.i.
 8. γινόμενοι c.
 ἐγγυτάτω N.Q.c.f. ἐγγυτάτη,
 omisso τῇ, A.B.E.F.H.g.
 τῇ] τε N.

Sub. *commissum*
 “ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν
 “ἀνταπόδοτε, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα,
 “μῆδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες.
 “κολάσατέ δὲ ἀξίως τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις θυμ-
 “μάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὅς ἂν ἀφι- 5
 “στήται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἦν γνῶσιν,
 “ἦσσαν τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν
 “μαχεῖσθε θυμμάχοις.”

41.
 Post eum
 Diodotus
 processit,
 qui etiam in
 priore ec-
 clesia hu-
 manitatem
 commenda-
 verat. Is de-
 monstrat,

42.
 non esse
 fraudis in-
 simulandos

Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδωτος
 ὁ Εὐκράτους, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε 10
 μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ
 τότε ἔλεγε τοιαύδε.

“Οὔτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὐθις περὶ
 “Μυτιληναίων αἰτιῶμαι, οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ
 “πολλάκις περὶ τῶν μέγιστων βουλευέσθαι ἐπαινῶ, 10-15
 “εἰ μίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τάχος τε
 “καὶ ὀργὴν, ὧν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ

ἂν ἐμέλλετε πάσχειν ὑπὸ Λεσβίων. 2. Μὴ μαλακισθέντες] μὴ ἐνδόντες
 εἰς τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἐπιείκειαν
 μῆδὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, οὗ ἂν ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ἡμῶν.
 7. ἦσσαν τῶν πολεμίων] τὸ ἐξῆς, ἦσσαν πολεμήσετε] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἦσσαν.
 Ὀμηρος· Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γέινατο Τυδεΐς. Τὸ δὲ ἦν γνῶσιν, οἱ
 σύμμαχοι δηλονότι. 13. Τοὺς προθέντας] εἰς μέσον θέντας τὴν δευτέραν
 διάσκεψιν. πρὸς τὸ “καὶ θαυμάζομεν τῶν προθέντων αὐθις” καὶ τὰ ἐξῆς.
 Διοδώτου δημηγορία αὕτη ὑπὲρ Μιτυληναίων. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Κλέων τὸ
 δίκαιον προβάλλεται, οὗτος δὲ ὁ Διόδωτος τὸ συμφέρον. καὶ σκόπει τὸ τοῦ
 συγγραφέως ἔθος, χαίροντος αἰετὰς ταῖς ἀντιπάλαις δημηγορίαις. 15. Νομίζω

4. κολάσατέ d.e. κολάσαντες c.
 5. ἀφίστηται I.L.M.O.P. ἀφί-
 σταται K. ἀφιστῆ Q.
 7. ὑμετέροις θυμμάχοις μαχεῖσθε
 K.
 9. μετ' αὐτὸν δὲ L.O.d.e.
 δίωτος g.
 10. ὅσπερ L.O.

11. παρελθὼν καὶ τότε] om: d.ē.
 13. οὔτε] ὅτε B.
 14. μὴ om: Q.
 16. δὲ] τε A.B.E.H.K.N.Q.
 f.g.
 ἐναντιώματα K.
 17. Μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι]
 Vide Sallustium Catil. L. WASS.

“ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχυτήτος γνώμης. τοὺς oratores, ne
 “ τε λόγους ἴσθις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν timore de-
 “ πραγμάτων γίνεσθαι, ἢ ἀζύνετός ἐστιν ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῶν qui cum ci-
 “ διαφέρει, ἀζύνετος μὲν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ vibus con-
 “ μελλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι, δια silia com-
 “ φέρει δ’ αὐτῶ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχροῦ πείσαι εὖ μὲν municent.
 “ εἰπεῖν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εὖ Jus enim
 “ δὲ διαβαλὼν ἐκπλήξαι ἂν τοὺς τε ἀντερῶντας καὶ dicendi a-
 “ τοὺς ἀκουσομένους. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρή- quum esse
 “ μασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινα. εἰ μὲν γὰρ debere, ne-
 “ ἀμαθίαν κατηγιῶντο, ὁ μὴ πείσας ἀζυνετώτερος ἂν δό- que eum,
 “ ξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ’ ἐπιφε- qui errave-
 “ ρομένης πείσας τε ὑποπτος γίνεταί, καὶ μὴ τυχῶν rit, ignomi-
 “ μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἢ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖ- nia afficien-
 “ dum esse.

δὲ δύο] πρὸς τὸ “ εἰ βέβαιον ἡμῖν οὐδὲν καθεστήξει, ὃν ἂν δόξῃ πέρι.” 1.
 Μετὰ ἀπαιδευσίας] ἀπειρίας. Καὶ βραχυτήτος] ἀσθενείας. Τοὺς τε λό-
 γους] πρὸς τὸ “ εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι” καὶ τὰ ἐξῆς. 2.
 Διαμάχεται] ἐναντιοῦται. 3. Ἡ ἰδίᾳ] τουτέστι διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος
 σκοπεῖν καὶ συμφέρον. 4. Διαφέρει] ὠφελεῖ. Εἰ ἄλλῳ] καὶ οὐχὶ λόγῳ
 δηλονότι. Περὶ τοῦ μέλλοντος] τὸ ἐξῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἀφανοῦς
 δυνατὸν ἐστὶ φράσαι. 5. Διαφέρει] λυσitelεῖ. 6. Εὖ μὲν εἰπεῖν] τὸ
 ἐξῆς, εὖ μὲν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ κακοῦ εἰπεῖν δύνασθαι. οὕτω συντακ-
 τέον· τὸ μὲν περὶ τοῦ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς, οὐχ ἡγεῖται (ἡγων οὐ
 φροντίδα περὶ τούτου ποιεῖται), ἡγεῖται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο εἶναι καλὸν, τὸ
 διαβαλόντα καὶ ἀπατήσαντα ἐκπλήξαι τοὺς ἀκουσομένους. ὁ δὲ καὶ διαφέ-
 ρει τῶ οὕτω λέγοντι· κέρδους γὰρ ἕνεκα τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου μεταχει-
 ρίζεται. 9. Χαλεπώτατοι] πρὸς τὸ “ αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν
 εὖ ἀντιλήφονται.” 10. Ἐπίδειξιν] συμβουλίαν, φιλοτιμίαν. 11. Ἀμαθίαν]
 καὶ οὐ χρήματα δηλονότι. 12. Ἀπεχώρει] τοῦ δικαστηρίου δηλονότι. Ἀδι-
 κίας δ’ ἐπιφερομένης] ἀδικίας κατηγορῶν. 13. Ὑποπτος] διὰ τὸ ἐπὶ χρήμασι
 λέγειν. Καὶ μὴ τυχῶν] τοῦ σκοποῦ δηλονότι.

3. ἰδίᾳ] ἀδεία I.
 5. διαφέρει A.E.H.I.b.e.g.
 7. ἡγεῖται c.g.h.i.
 8. διαβάλλων K.e. διαλαβῶν E.
 g.h.

ἂν om. e.
 10. προκατηγοροῦντες e.f. μὴ προ-
 κατηγοροῦντες K.
 ἀντίδειξιν H.L.O.P.e.
 11. ζυνετώτερος E.

“ ται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβω γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ζυμ-
 “ βούλων. καὶ πλεῖστ’ ἀν’ ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχου-
 “ σα τοὺς τοιοῦτους τῶν πολιτῶν· ἐλάχιστα γὰρ ἀν’ πει-
 “ σθείησαν ἀμαρτάνειν. χρῆ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην
 “ μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ ἴσου 5
 “ φαίνεσθαι ἀμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ
 “ τε πλεῖστα εὖ βουλευοντι μὴ προστιθέναι τιμὴν, ἀλλὰ
 “ μηδ’ ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης καὶ τὸν μὴ τυχόντα
 “ γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν ἀλλὰ μηδ’ ἀτιμάζειν. οὕτω

1. Ἐν τῷ τοιῷδε] πράγματι δηλονότι. Φόβω γὰρ] ἐν τῷ τοῖς δυναμένοις τι συμβουλεύειν μὴ τολμᾶν λέγειν, ὡς δόξαν ἐπὶ χρήμασι ληφόμενος. 2. Ὁρθοῖτο] διοικοῖτο καὶ εὐδρομοίη ἢ πόλις. 3. Ἐλάχιστα γὰρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. τὸ ἐξῆς, χρῆ φαίνεσθαι, μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἀμεινον λέγοντα. 8. Καὶ τὸν μὴ τυχόντα] τὸν μὴ ἄριστα συμβουλευόντα.

1. συμβούλων g.
 2. καὶ] ὡς καὶ d.
 ἀδυνάτους om. c.
 λέγειν om. K.N.e.
 5. φοβοῦντα e.

Ἄλλ’ ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἀμεινον λέγοντα] Hæc negotium facessiverunt Interpretibus. Mihi Scholiastes τὸ φαίνεσθαι non male videtur ad utrumque participium ἐκφοβοῦντα et λέγοντα revocare; quæ more Atticorum, ut plurimis locis apud Thucydidem, cum verbo φαίνομαι, pro infinitivis posita accipio. Sic I. 2. φαίνεται γὰρ ἢ νῦν Ἑλλάς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. II. 11. πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι. Add. I. 13. et 14. III. 88. et Budæum Commentar. Ling. Gr. p. 311. in quibus fere ita videntur uti τῷ φαίνομαι cum participio, ut verbo τυγχάνω. Ἄπὸ τοῦ ἴσου potest esse æquo jure, æqua conditione: nam qui alium contra se dicentem corruptelæ insinulat et suspectum facit, non patitur eum æquo jure se-

cum esse, sed conditionem illius deteriorem facit. Sed non omnino necessarium est φαίνεσθαι cum ἐκφοβοῦντα jungi. Duk.

7. προτιθέναι g. προτιθεσθαι e. προστιθεσθαι I.

9. Οὐχ ὅπως ζημιοῦν] Οὐχ ὅπως sæpissime dicitur pro non modo non, sequente negatione in posteriore membro orationis Lucian. ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσηγ. πταισµ. p. 497. καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ’ οὐδ’ ἀνθρώποις δεξιοῖς πρόπον. Sed non minus sine ea. Thucydides I. 35. τῶνδε οὐχ ὅπως καλυταὶ ἐχθρῶν ὄντων—γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ—δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε. Lucian. Abdicat. p. 721. ἀλλ’ οὗτος—οὐκ ὅπως—μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐνοίας εἰσφέρει—ἀλλὰ—προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα. Itaque in his particula negans non potest suppleri ex sequente membro, quod de hoc loco Thucydidis dicit Portus in Var. Lect. Eadem in lingua Latina est ratio particularem non modo. Duk.

“ γὰρ ὁ τε κατορθῶν ἥκιστα ἀν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξι-
 “ οὔσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι ὁ τε μὴ
 “ ἐπιτυχῶν ὀρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενος τι καὶ αὐτὸς
 “ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος. * ὧν ἡμεῖς τὰναντία δρῶμεν,
 5 “ καὶ προσέτι, ἣν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἕνεκα
 “ τὰ βέλτιστα δ’ ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βε-
 “ βαίου δοκίσεως τῶν κερδῶν, τὴν φανεράν ἀφελίαν τῆς
 “ πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τὰγαθὰ ἀπὸ τοῦ
 “ εὐθέως λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν,
 10 “ ὥστε δεῖν ὁμοίως τὸν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πείσαι
 “ ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω
 “ λέγοντα ψευδάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν

Sed Atheniensibus ea, quæ simpliciter et ingenuè, nullo fucò obducto, dicantur, corruptelâ suspecta videri solere, ut adeo omnes oratores mendacio uti, ad id, quod velint,

1. Ἐπι μειζόνων] φύσει γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐ παύονται ἀεὶ τῇ ὀρέξει ἐπεκτεινόμενοι. 2. Παρὰ γνώμην] τὴν ἑαυτοῦ. 3. Ἐπιτυχῶν] ὀρθῆς βουλήs. 10. Τὰ δεινότατα] τὰ ψευδῆ, καὶ ἄδικα. 11. Προσάγεσθαι] πιθανολογεῖν καὶ

1. ἥκιστα ἀν om. O.
 τῷ] τὸ A.B.E.H.g. τὸν K.
 2. λέγοι om. P.
 6. ὁ ὅμως om. h.
 βεβαίας L.O.P.e.
 Βεβαίου δοκίσεως] Etiamsi demus βεβαίας, quod in quibusdam Codd. est, non esse ex errore librariorum, qui Codd. illos scripserunt, tamen ex eo non consequitur, id a Thucydide profectum esse: nam antè eos vitio librariorum in Codd. e quibus illi suos descripserunt, ita scribi potuit. Nec, si Thucydides ἐρήμη et χρησίμη utitur, ideo adfirmari potest, eum etiam hic βεβαία dixisse. Quin probabilius dici potest, quia multis aliis locis βεβαίος fœm. gen. dixit, hic quoque præferendam esse scripturam, quæ plurimum, eorumque melioris notæ MSSorum, au-

ctoritatem habet. Ita certe I. 32. et hoc lib. cap. 56. est χάριν βεβαίον, IV. 67. βεβαίους πύλας, III. 9. φιλίαν βεβαίον, et V. 73. μάχας βεβαίους. Et Budæus Commentar. p. 1066. ex hoc loco adnotat βεβαίος δόκησις. Neque tamen probo sententiam Thom. Magistri, βεβαίος fœm. gen. melius esse, quam βεβαία; quum Demosthenes scriptor quam maxime Ἀττικὸς I. Olynthiac. p. 4. βεβαίαν ἔχθραν, et ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν p. 120. εἰρήνην βεβαίαν, dicere non dubitaverit. Et Dionys. Halicarn. VI. 51. βεβαία ἐλπὶς, pro quo tamen Cod. Vat. βεβαίος. Duk.
 9. εὐθέως E.L.O.
 μηδένα ὑποπτότερον P.
 10. τὰ om. e.
 βουλευόμενον A.B.E.F.H.g.h.i.
 12. τὴν πόλιν Q.

efficien-
dum, co-
gantur;
cumque æ-
quum sit,
non solum
suasorem,
sed etiam
eos, qui
persuaderi
sibi patian-
tur, pœna
affici, si res
male evene-
rit: illius
tantum sen-
tentiam
plecti.

44.

Hic autem
non agi de
facinore
Mitylenæo-
rum, sed de
consilio capi-
endo deli-
berari. Iis-

“ διὰ τὰς περινοίας εὔ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ
 “ ἔξαπατήσαντα, ἀδύνατον· ὁ γὰρ διδούς φανερώς τι
 “ ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῆ πλέον ἔξειν. χρή
 “ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι ἡμᾶς
 “ περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγου σκο- 5
 “ πούντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχον-
 “ τας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὁ τε
 “ πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφ-
 “ ρονέστερον ἂν ἐκρίνετε· νῦν δὲ, πρὸς ὄργην ἣν τινα τύχητε
 “ ἔστιν ὅτε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην 10
 “ ζῆμιοῦτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ οὔσαι
 “ ζυνεξήμαρτον. * ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μυ-
 “ τιληναίων οὔτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων
 “ ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς
 “ ἡμετέρας εὐβουλίας. ἣν τε γὰρ ἀποφῆν᾽ ἅπανυ ἀδι- 15
 “ κούντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ

ἀπαταῖν. 1. Τὰς περινοίας] περιμεγείας. 3. Πῆ] κατὰ τινα τρόπον. Χρῆ
 δὲ πρὸς τὰ μέγιστα] τὸ ἔξῃς, χρή δὲ ἡμᾶς πρὸς τὰ μέγιστα προνοοῦντας, πε-
 ραιτέρω λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγου σκοποῦντων. τὸ δὲ καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦν-
 τι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὑμῶν ἀξιώμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι. ταυτέστι
 τοῖς ὑποπτεύουσι. 4. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε] ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑποψίᾳ. 5. Προ-
 νοοῦντας] σκεπτομένους. Τῶν δι’ ὀλίγου σκοποῦντων] τῶν ἀσκέπτως λεγόντων.
 8. Σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε] μετὰ ὑγιούς φρονήσεως ἢ ἂν ἡ κρίσις ἢ ἡμε-
 τέρα. 12. Ἀντερῶν] τῷ Κλέωι δηλονότι. 14. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας

3. ἀνθυποπτεύονται B.g.h.
 ποι K.L.Q.

4. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι]
 Scholiastes et Stephanus melius
 videntur percepisse sententiam
 horum verborum, quam Valla et
 Portus. Est enim ita dictum,
 ut I. 142. καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶν-
 τι ἀξυνετώτεροι ἔσονται. Et III.
 10. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης.
 Duk.

8. ὁ om. c.

ἐπισπόμενος A.B.H.K.f.g. vul-
 go ἐπισπόμενος.

9. ἐκρίνατε H.g. ἐκρίνετο f.
 ὄργην—αὐ] om. P.
 ἣν τινα B. ἣν K.N. ἣν τινος
 Dissen. Disquis. Philolog. p.
 19.

12. νῦν ἐξήμαρτον E.

14. περὶ om. L.O.P.d.i.

15. ἣν] εἴ Q.

ἀποφαίνω c.f.

16. εἰ] ἣν g.

“ μὴ ξυμφέρον ἦν τε καὶ ἔχοντες τι ξυγνώμης εἶεν, demque, si
 “ εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ vel maxima
 “ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλευέσθαι ἢ τοῦ παρόντος. republica
 “ καὶ τοῦτο ὁ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν postulante,
 5 “ ξυμφέρον εἶσεσθαι πρὸς τὸ ἦσσαν ἀφίστασθαι θάνατον illa
 “ ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον κα- in eos ani-
 “ λῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ madvertent-
 “ οὐκ ἀξιώ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρή- 10. το μολλο
 “ σιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπάσασθαι. δικαιότερος γὰρ ὢν αὐτοῦ 11. ἐπὶ τῶν
 10 “ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὄργην ἐς Μιτυληναίους, ἰστοικη. κη.
 “ τάχα ἀν ἐπισπάσαιτο· ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς 12. το τῶν
 “ αὐτοὺς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα 13. το τῶν
 “ περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν. * ἐν οὖν ταῖς πό- 45. Supplicium

εὐβουλίας] ἐσβολὴ τοῦ συμφέροντος, καὶ προκατασκευὴ τοῦ προαναρεῖν τὰ
 λυποῦντα τὴν ὑπόθεσιν. 5. Πρὸς τὸ ἦσσαν ἀφίστασθαι] τὰς πόλεις. Θάνα-
 τον ζημίαν προσθεῖσι] πρὸς τὸ “ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σα-
 “ φές καταστήσατε, ὅς ἀν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον.” 8. Τῷ εὐ-
 πρεπεῖ] τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος. 11. Οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς] οὐ
 δικαστήριον συγκροτοῦμεν κατὰ τῶν Μιτυληναίων. 12. “Ὅστε τῶν δικαίων]
 οὐ περὶ τοῦ δικαίου (φησὶ) συμβουλευόμεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. 13.
 Χρησίμως] ἡμῖν δηλονότι. Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι] τοῦ Κλέωνος συμβουλευέ-
 σαντος ἀποκτεῖναι πάντας Μιτυληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆ-

1. εἴτε L.O.P.Q.

Ἦν τε] Thom. Mag. in εἰ,
 ἦν αἰετὴ μετὰ ὑποτακτικῷ παρὰ τοῖς
 ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ εὕρηται ἀπαξ
 παρὰ Θουκυδ. ἦν τε—εἶεν: Et dein-
 de, post prolata duo loca Luci-
 ani, in quibus ἦν itidem cum or-
 tativo ponitur, ἀλλ' οὐ δεῖ ζηλοῦν
 τὸ ἀπαξ ῥηθέν. Videtur notare
 Lucianum, qui illud ἀπαξ ῥηθέν,
 ut dicit, Thucydidis imitatus
 fuerit. Sed credo Lucianum pe-
 ritiorem sermonis Graeci fuisse,
 quam Thomam. Duk.

συγνώμης B.

2. εἰ ἐν τῇ H.P.Q.b. Vid. Dis-
 sen. Disquis. Philolog. Spec. I.

p. 24.

4. ὡ I.K.L.O.P.

5. ἦττον d.i.

6. Ζημίαν προθεῖσι] Sic infra
 cap. 82. τιμωρίας προτιθέντες. At
 supra cap. 39. εἰ τὰς αὐτὰς ζημίας
 προσθήσεσθε. quomodo hic quo-
 que quidam MSS. et Schol.
 Apud alios etiam προστίθημι et
 προτίθημι interdum permutantur.
 Sed προσθεῖναι ζημίαν potius vide-
 tur esse augere et graviozem fa-
 cere pœnam, ut cap. seq. quam
 statuere et proponere. Duk.

προσθεῖσι K.L.Q.c.c.

μέλλον] μᾶλλον E.

12. βουλόμεθα H.I.K.L.O.P.

autem non esse aptam hujus sceleris poenam. Neque enim atrocem satis, neque tamen poenitentiae locum esse.

“ λεισὶ πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται, καὶ οὐκ ἴσων
 “ τῶδε ἀλλ’ ἔλασσόνων ἀμαρτημάτων ὅμως δὲ τῇ ἐλ-
 “ πίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδεὶς πω κατα-
 “ γνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἦλθεν
 “ ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πῶ ἦσσω τῆς
 “ δοκῆσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείαν ἢ ἄλλων
 “ ζυμμαχίαν, τούτῳ ἐπεχείρησε; πεφύκασί τε ἅπαντες
 “ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος
 “ ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πα-
 “ σῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι προστιθέντες, εἴ πως ἦσσαν
 “ ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι
 “ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κείσθαι αὐ-
 “ τὰς, παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἰ

σαι Ἑλλησιν, ἵνα μὴ ἀφιστῶνται ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὁ Διόδωτος τὰναντία συμβουλεύων φησὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μᾶλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν καὶ οὐ μειζόνων ἐγκλημάτων θάνατος ἢ ζημία πρόκειται, καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι, τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι, ῥισκοκινδύνως ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς, καὶ οὐδεὶς δύναται κωλυτῆς γενέσθαι τῶν τηλικούτων ἔργων, ἀλλ’ ὅσημέραι πράττονται, δῆλον ὅτι, καὶ εἰ τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτείνωμεν, ζημιούμεθα μὲν καὶ περὶ ἑαυτοὺς σφαλλόμεθα, οὐ μέντοιγε φόβον τινὰ τοῖς ἄλλοις παρέξομεν, ἀλλ’ οὐδὲν ἦττον ἔστιν ὅτε ἀποστήσονται, τῇ ἐλπίδι κουφίζομενοι. 1. Πολλῶν] οἷον τυραννίδος, προδοσίας καὶ φόβου καὶ μοιχείας καὶ ἄλλων. 2. Τῶδε] τῷ τῶν Μιτυληναίων ἀδικημάτων, τῇ ἀποστάσει. 3. Κινδυνεύουσι] ῥισκοκινδύνως πράττουσι. 5. Τίς πω] οὐδεμία. 9. Τούτου] τοῦ ἀμαρτάνειν δηλονότι. Διεξεληλύθασι] ἐπραγματεύσαντο (φησὶ) περὶ πάσης ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας οἱ νομοθέται, καὶ ἐξέθεντο ποινάς. 12. Αὐτὰς] τὰς ζη-

1. θανάτων L.O.

ζημίας πρόκεινται K.L.N.O.P.

d.e.

2. τῶνδε I.

3. ἐπαιρόμενοι] οὐ περὶ g.

5. τὸ δεινόν] τὸν κίνδυνον d.

6. οἰκεία F.H.Q. et correctus

A. οἰκείαν K.

7. ζυμμαχίαν A.B.E.F.H.K.Q.

f.g.h. vulgo ζυμμαχίαν.

τούτο A.B.E.g.

Πεφύκασι] Simonides, Πάμπαν ἄμωμος οὔτις, οὐτ’ ἀκήριος. Sopa-

ter apud Stobæum p. 313. Καὶ βούλου μὲν ἀμαρτημάτων τὴν ψυχὴν, ὡς δυνατόν, καθαρῆν· ἐννοεῖ δὲ, ὡς ΣΥΜΦΥΤΤΟΝ τὸ ἀμαρτάνειν ἀνθρώποις. ὡσθ’ εἰς ἂν τις ὡς ἀναμαρτήτους κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. WASS.

9. ἐπειδὴ E.g.

διεληλύθασι L.O.P. ἐξεληλύθασι

E.

10. ὅπως O.

11. εἰκότως, omisso τὸ, M.b.g.

13. τῶν χρόνων e.

“πολλὰ ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ
 “τοῖνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὐρετέον ἐστίν, ἢ τόδε γε
 “οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ’ ἢ μὲν πενία ἀνάγκη τὴν τόλμαν
 “παρέχουσα, ἢ δ’ ἐξουσία ὑβρεῖ τὴν πλεονεξίαν καὶ
 5 “φρονήματι, αἱ δ’ ἄλλαι ξυntyχαίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων,
 “ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπ’ ἀνηκέστου τινὸς κρείττο-
 “νος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔραως
 “ἐπὶ παντὶ, ὁ μὲν ἠγούμενος, ἢ δ’ ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν
 “τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἢ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης

*κλεινομένη
 ἢ ἠγούμενος
 ἢ ἐφεπομένη*

μίας. 1. Ἀνήκουσιν] ἀνέρχονται. 2. Τούτου] τοῦ θανάτου. 3. Οὐδὲν ἐπίσχει] οὐδὲν καλῶς (φησὶν) ὁ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βουλομένους ἐξαμαρτεῖν. Ἀλλ’ ἢ μὲν πενία] τὰς αἰτίας βούλεται δηλωῶσαι τῶν ἀμαρτημάτων, ἀφ’ ὧν κινούμενοι ἄνθρωποι ἀμαρτάνουσι· καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ πενίας ἀναγκάζονται λησται εἶναι, οἱ δὲ ὑπὸ ἐξουσίας καὶ μεγαλοφροσύνης πλεονεκτοῦσιν, οἱ δὲ ὁμοίως διὰ τινὰ κρείττονα ἀναγκάζονται κινδυνεύειν, ὅταν οἱ μέθυσοι καὶ πόρνοι δι’ ἡδονῆν· καὶ ὕπερ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικαῖς, ὅτι πᾶσα πρᾶξις καὶ προαίρεσις ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ. 5. Αἱ δ’ ἄλλαι ξυντ.] οἱ ξυntyχόντες τοῦ μέσου, ἦται μήτε πένητες μήτε πλούσιοι ὄντες. 7. Ἡ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔραως] πρῶτον τις ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ. Ἡσάδος· Μοῦνη δ’ αὐτῶσι ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν Ἐνδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν. καὶ τὰ λοιπά. 8. Ἐπὶ παντὶ] ἀπὸ κοινῶ τοῦ ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. 9. Τὴν ἐπιβολὴν] τὴν ἐγχείρησιν, τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνυσιν. Ἐκ-

1. Ἀνήκουσι] *Huc fortassis respexit Suidas in ἀνήκει, e Thucydide laudans ἀνήκουσιν, ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι. Duk.*

2. εὐρητέον g.
 τόδε γε] *τόγε A.B.E.H.g.*

3. ἐπίσχειν d.e.i.

4. κατέχουσα f.

5. Αἱ δ’ ἄλλαι ξυntyχαίαι] *Dubito, an potius legendum sit in tertio casu ὡς ἐκάστη scil. ὀργῇ, τὴς κατέχεται: quemadmodum πένθει κατείχετο dicit Herodian. I. 4. Et ita Vallam accepisse indicio est illius versio, impetu homines ut suo quisque occupantur. Stephanus quidem in Append. ad Script. de Dial. p. 80. ubi hoc inter alia exempla pleonas-*

mi τοῦ τὴς adnotat, et hic ἐκάστη pro nominativo habet, versionem Vallæ ita emendans, pro diverso affectu hominum, qui ab intoleranda quadam vi occupatur, vel, constrictus tenetur. Sed non tam affectus occupari et constrictus teneri dicitur, quam homo affectu. Nec MSSorum consensus in vulgatam lectionem hic maximi ponderis est. Nam credo in omnibus plerisque locis desiderari illud subscriptum, notam dativi, ut sapissime in Cass. et Gr. De voc. ὀργῇ vid. I. 130. et 140. Duk.

6. κατέρχεται O. παρέχεται f.

9. ἐπιβολὴν I.c.

Ἐκφροντίζων] *Scholias-tæ in-*

“ ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὄντα ἀφανῆ κρείσ-
 “ σω ἐστὶ τῶν ὀραμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ’ αὐτοῖς οὐ-
 “ δὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν· ἀδοκῆτως γὰρ
 “ ἐστὶν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύ-
 “ εἰν τινὰ προάγει, καὶ οὐχ ἦσαν τὰς πόλεις, ὅσω περὶ 5
 “ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ
 “ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλεόν τι αὐτὸν ἐδοξασεν.
 “ ἀπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐθείας, ὅστις οἶεται,
 “ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὀρμωμένης προθύμως τι πράττει,
 “ ἀποτροπὴν τινὰ ἔχειν ἢ νόμων ἰσχυροῦ ἢ ἄλλω τῷ δεινῷ. 10
 “ * οὐκ οὐκον χρὴ οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύω

46—48.
 Utilius au-
 tem esse

φροντίζων] ἔξω φροντίδος τιθέμενος. 2. Ἐπ’ αὐτοῖς] μετὰ τὸν ἔρωτα
 καὶ τὴν ἐλπίδα. 3. Ἀδοκῆτως γὰρ ἐστὶν] πολλάκις (φησὶν) ἐγχειρήσας
 τις πράγματι ἔτυχεν αὐτοῦ· ἄλλος δὲ θεασάμενος ῥιψοκινδύνας κατατολμῆ
 τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφορμῶν ἐστὶν ὅτε, διὰ τὸ καὶ τὸν
 ἄλλον ὄρῃν ἐπιτυγχάνοντα. 5. Τινὰ προάγει] παρακινεῖ. 6. Ἡ ἄλλων
 ἀρχῆς] Ποτιδαία περὶ ἐλευθερίας, Ἀθῆναι περὶ ἄλλων ἀρχῆς, ἐν τε Σικελίᾳ
 καὶ πολλαχοῦ. 7. Ἐκαστος ἀλογίστως] καὶ ἕκαστος (φησὶ) τῶν πο-
 λιτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως μεζόνως δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆ-
 σαι. 8. Ἀπλῶς τε] ταῦτα πρὸς Κλέωνα. 11. Οὐκον χρὴ] εἴαν τε,
 φησὶ, θανάτῳ διαχρήσησθε Μιτυληναίους, εἴαν τε ἄλλω τῷ δεινῷ τούτους
 κυλάσαντες νομίσητε ἀσφαλῶς ἔξοντες ἐπὶ χεῖρα τὰς πόλεις τὰς λοι-
 πὰς, οὐ καλῶς ἔσεσθε βεβουλευμένοι. ἢ γὰρ ἀνθρωπίνῃ φύσει δεινῶτος οὐσα
 οὐκ ἀνακοπήσεται τῆς ὀρμῆς τῇ τιαύτῃ ἰμῶν ἀσφαλείᾳ. Ἐχεγγύω]

terpretatio non potest locum ha-
 bere. Rectius Thom. Mag. h.
 v. accipit pro ἐνοῶν. Hesych.
 ἐκφροντίζων, βουλευόμενος. Aristoph.
 Nub. 695. ἐκφροντισὸν τι τῶν σε-
 αστοῦ πραγμάτων. Schol. σκέψαι
 καὶ διανοήθητι. Et mox v. 697.
 χαμαὶ μ’ ἔασον αὐτὰ ταῦτ’ ἐκφρον-
 τίσαι. Sed in Thoma vitiose
 editur, ὡς μὲν τὴν ἐπιβουλήν ἐκφρον-
 τίζων. Duk.

1. ὑποθεῖσα h.

βλάπτουσι πλεῖστα] c.f.

7. αὐτὸν] αὐτῶν A.B.E.H.I.K.
L.N.O.d.e.f.g.

9. τῆς om. A.

ἀνθρωπείνης] B. ἀνθρωπίνης g.h.

10. νόμῳ ἰσχυροῦ d.

11. οὐκ οὐκ E.

τοῦ om. e.

Ἐχεγγύω] Ἦuc respicit Suidas
 in ἐχεγγνος, et exponit ὁ διὰ πίστε-
 ως ἄξιος. Hesych. βεβαίω, ἐξ αὐτοῦ
 ἔχοντι τὴν ἐγγύην. Nostrum se-
 quitur Clemens Strom. VII. p.
 891. Τῆς τοῦ Κυρίου φωνῆ πιστοῦ-
 μεθα τὸ ζητούμενον, ἢ πασῶν ἀποδεί-
 ξων ἘΧΕΓΓΩΤΕΡΑ. Josephus
 Antiq. XIX. 1. 17. Τὸ δὲ πιστὸν
 τοῦ περιεῖναι μὴδέπω τότε ἘΧΕΓ-
 ΓΩΝ συνελθεῖν. Illi praeiverat
 Macchab. Scriptor X. 28. Οἱ
 μὲν ἘΓΓΩΝ ἔχοντες εὐημερίας καὶ
 νίκης μετ’ ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον

“ πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὔτε ἀνέλπιστον κα- civitati,
 “ ταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ urbs opu-
 “ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε pensas in
 “ γὰρ ὅτι νῦν μὲν, ἢν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῶ μὴ ea recipien-
 “ περιεσομένη, ἔλθοι ἂν ἐς ζύμβασιν δυνατὴ οὔσα ἔτι τὴν tatem A-
 “ δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ theniensi-
 “ τίνα οἴεσθε ἢν τίνα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευά- sit, quam si
 “ σασθαι, πολιορκία τε παρατενεῖσθαι ἐς τούσχατον, εἰ crudelitate
 “ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ζυμβῆναι; ἡμῖν τε cogatur ad
 “ πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀζύμβα- internecio-
 “ τον, καὶ ἢν ἔλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ defendere.
 Et malum
 omnibus

βεβαίῳ, ἰσχυρᾷ, ἐγγῆσαι δυναμένη. 3. Ἐν βραχυτάτῳ] καιρῷ δηλονότι
 τῷ ψηφίσασθαι θάνατον Μιτυληναίων, ὡς ὁ Κλέων ἤξίου. τὸ δὲ οἴκουν χρῆ
 ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον. 4. Γνῶ μὴ περιεσομένη] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπελπίασα τοῦ
 περιεῖναι καὶ σωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι, εἰάν τις ἀποστῆ ἀφ’ ἡμῶν πό-
 λις, πάλιν αὐτὴν ἀναληφόμεθα, καὶ τὰς δαπάνας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλ-
 πίδια αὐτοῖς ζωῆς νομοθετῆσαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα, εἰπόντα “ ἡμῖν
 δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί.”
 5. Ἐς ζύμβασιν] φιλίαν. 6. Ἐκείνως] ἀλλοτρόπως. 10. Διὰ τὸ ἀζύμ-
 βατον] διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. 11. Παραλαβεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πῶς οὐ βλάβη

καταφυγῆν. Codex ibi Alex. eleg-
 gantius οἱ μὲν οὔν. Noster alibi,
 διὰ τὸ τὴν γνώμην ἄΝΕΧΕΤΓΓΤΟΝ
 γεγενῆσθαι. Quod sua illos opi-
 nio ut fidejussor inidoneus esset
 frustrata. In Anthol. πέτρος
 ἘΓΓΤΟΣ πυρός. Hæc omnia a
 parente Historiæ Herodoto, a-
 pud quem haud semel invenies :
 Οὐ ΦΕΡΕΤΓΓΟΣ εἶμι δύναμιν τσοαύ-
 την παρασχεῖν. Hos Maro æmul-
 latus est : “ Non, si Jupiter
 ipse Spondeat Italiam.” Æs-
 chylus Sept. Αἴθων τέτακται λῆμα
 Πολιφόντου βία, ΦΕΡΕΤΓΓΤΟΝ φρού-
 ρημα. Anacreon, Ὡρη γάρ σ’ ἐπέ-
 δησεν ἄΝΕΤΓΓΤΟΣ. Wass.

2. ἔστι F.H.Q.

3. Τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι]

VOL. I.

Dionys. Halic. VI. 47. ἀναλύσα-
 σθαι τὰς ἀμαρτίας. Hoc a Thu-
 cydide sumtum ibi adnotat Ca-
 saubonus, et suspicatur hic quo-
 que fortassis legendum esse ἀνα-
 λῦσαι. Duk.

4. καὶ om. L.O.P.

γνῶ μὴ] γνώμη A.K.N.

5. ἔλθοιεν g.

7. τίνα] τί γὰρ f.

ὄν I.

παρασκευάσασθαι A.B.E.F.H.

I.K.d.c.f.g.h.i.

8. εἰ] ἢ A.E.H.K.L.M.b.c.e.

g.h.i.

9. ταχεῖ g.

τε] δὲ g.

11. παραβαλεῖν c.

sociis exemplum fore, si non solum rebelles, sed etiam insontes morte afficiantur.

“ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ’ αὐτῆς στéρεσθαι; ἰσχύο-
 “ μεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. ὥστε οὐ δικαστὰς
 “ ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἐξαρμαρτανόντων ἀκριβεῖς
 “ βλάπτεσθαι, ἢ ὁρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως
 “ κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἐξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσ- 5
 “ χυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νό-
 “ μων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν
 “ ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὐ γὰρ τὰναντία δρῶντες, ἢν τινα
 “ ἐλεύθερον καὶ βία ἀρχόμενον, εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν
 “ ἀποστάντα χειρωσάμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τι- 10
 “ μωρεῖσθαι. χρῆ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους
 “ σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστήναι σφόδρα φυ-
 “ λάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μὴδ’ ἐς ἐπί-
 “ νοιαν τούτου ἴωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ’ ἐλάχιστον
 “ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν. * ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἂν 15
 “ καὶ τοῦτο ἀμαρτάνοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. γὰρ μὲν γὰρ
 “ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἐστὶ, καὶ
 “ ἢ οὐ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις, ἢ ἐὰν βιασθῆ ὑπάρ-
 “ χει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς, καὶ τῆς

47.

ἡμῖν; 1. Τῆς προσόδου] τοῦ κέρδους. 2. Τῷδε] τῇ προσόδῳ καὶ φορολογίᾳ. 5. Λόγον] ἀπαρίθμησιν. πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ ταῦτα. 8. Δρῶντες] ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου, ἢν τινα ἀποστάντα χειρωσάμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. 9. Καὶ βία] ἀκουσίως. 11. Οὐκ ἀφισταμένους] τοῦ ἄρχεσθαι. τὸ ἐξῆς, ἀφισταμένους οὐ σφόδρα κολάζειν. 13. Καὶ προκαταλαμβάνειν] πρὸς τὸ “ καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσῃτε” καὶ τὰ ἐξῆς. 14. Τούτου] τοῦ ἀποστήναις 16. Τοῦτο ἀμαρτάνοιτε] λείπει ἢ κατά. 18. Τοῖς ὀλίγοις] τοῖς δυνατοῖς. Ἐὰν βιασθῆ] συναποστήναι δηλονότι. 19. Τοῖς ἀποστήσασιν] ἡγοῦν τοῖς

1. τὸ om. L.
 8. τὰναντία A.B.F.H.N.g.h.
 vulgo τοῦναντίον.
 13. ἀπόνοιαν g.
 14. κρατήσαντες L.O.
 16. ἀμαρτάνητε Q.
 17. ὑμῖν om. c.

- ἐν τε πάσαις Q.
 ταῖς om. f.
 18. ἢ om. K.c.e.f.
 ὀλίγοις] λόγοις Q.e.
 ἂν P.Q.
 ὑπάρχει om. e.
 19. πολεμίους d.

“ ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλήθος ζύμμαχον ἔχοντες
 “ ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν
 “ Μυτιληναίων, ὃς οὔτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδὴ
 “ τε ὄπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον
 5 “ μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα κατα-
 “ στήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μά-
 “ λιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθύς
 “ ζύμμαχον ἔξουσι, προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν
 “ τοῖς τε ἀδικουῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δὲ,
 10 “ καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν
 “ ἐτι ζύμμαχόν ἐστί, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο
 “ πολλῶ ζυμφορώτερον ἡγαῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρ-
 “ χῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως οὐς μὴ δεῖ
 “ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ζύμ-
 15 “ φορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατόν ὄν

must not
 and would
 if it were
 ποιοι, ἀ. π. 27
 the affection of
 that the sum
 110. leaf

ἀρχουσιν. 1. Ἀντικαθισταμένης] ἐναντιουμένης. 2. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε]
 τῇ πόλει ἐπέρχεσθε. 4. Ὀπλων ἐκράτησεν] ἦγον ἀπλίσθη. 7. Τὰς πό-
 λεις] ἡμῶν δηλονότι. 9. Κεῖσθαι] ὄρισθαι. 10. Μὴ προσποιεῖσθαι] μήτοι
 γε δεικνύει τὸ γινῶναι, ἀλλὰ μὴδὲ μέχρι σχήματος δεικνύει τὴν ἀδικίαν
 ἐκείνων. 12. Ἐς τὴν κάθεξιν] τὴν ἀσφάλειαν καὶ κατοχήν καὶ κράτησιν.
 13. Ἡ δικαίως οὐς μὴ δεῖ] πρὸς τὸ “ πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ἐς Μι-

2. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] For-
 tassis praesens pro futuro posuit,
 quod in aliis ejusdem significa-
 tionis frequens est. Vid. ad II,
 44. Ita sententia erit, eos, si
 quid tale eveniat, civitatibus,
 quae defecerint, bellum inlaturos
 plebem sibi amicum habentes.
 Et sic accipiendum suadent se-
 quentia, ἀδικήσετε, καταστήσετε,
 et ἔξουσι. Ἐπέρχεσθαι, pro ἔρχε-
 σθαι, ut apud Sophocl. Ajax.
 437. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελ-
 θών. DUK.

2. τὸν om. L.O.P. τῶν A.B.
 E.F.H.K.N.c.d.g.
 6. ὃ καὶ βούλονται d.

10. καὶ ante εἰ om. L.O.P.
 Μὴ προσποιεῖσθαι] Dissimulare.
 De hoc genere loquendi multa
 habent Budæus in Commentar.
 Ling. Græc. p. 296. et Steph.
 Append. ad Script. de Dialect.
 p. 126. DUK.
 ποιεῖσθαι P.
 ὑμῖν P.
 11. Καὶ τοῦτο—τῆς ἀρχῆς] Th.
 Mag. in κατάσχεσις. DUK.
 12. Ζυμφορώτερον B.E.H.c.
 κάθειρξιν Q.
 14. Ζυμφέρον Q.
 15. δυνατόν om. N.
 ἐν om. i.

48. “ ἅμα γίγνεσθαι. * ὑμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι,
 “ καὶ μήτε οἰκτῶ πλέον νείμαντες μήτ’ ἐπιεικεία, οἷς
 “ οὐδὲ ἐγὼ εἴω προσάγεσθαι, ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν παραινου-
 “ μένων, πείθεσθέ μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέ-
 “ πεμφεν ὡς ἀδικούντας, κρῖναι καθ’ ἡσυχίαν, τοὺς δ’ 5
 “ ἄλλους εἴαν οἰκεῖν. τάδε γὰρ ἔς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ
 “ καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά· ὅστις γὰρ εὔβουλεύε-
 “ ται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν ἢ μετ’ ἔργων
 “ ἰσχύος ἀνοία ἐπιών.”

49.
 Diodoti
 sententia
 tandem vin-
 cit, et na-

Τοιαῦτα δὲ ὁ Διόδωτος εἶπε. ῥηθειςῶν δὲ τῶν γνω- 10
 μῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας, οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ἤλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὁμῶς τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν

τυληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε.” 1. Ἀμείνω] τῶν βουλευμάτων
 τοῦ Κλέωνος δηλονότι. 2. Οἷς] οἰκτῶ καὶ ἐπιεικεία. 3. Παραινουμένων]
 τῆς ἐμῆς παραινέσεως. 8. Ἡ μετ’ ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών] ἢ ἀβούλας,
 δηλονότι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος. 10. Τοιαῦτα μὲν] τινὲς λέγουσιν
 ὅτι τοιαῦτα δὲ ἄφειλεν εἰπεῖν, ἐπειδὴ ὀπίσω εἶπε “ τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων.”
 ἀλλ’ ἡμεῖς φαμέν ὅτι ἐκεῖ καὶ τὸν δὲ ἀπέδακεν, εἰπὼν “ μετὰ ταῦτα δέ.”
 11. Μάλιστα ἀντιπάλων] ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοιαστικῶς περὶ τὴν δόξαν.

1. δὲ om. O.
 2. μήτε A.B.E.H.K.L.M.O.b.
 c.d.e.f.g. vulgo μηδέ.
 μείναντες c.
 4. πείθεσθαί B.E.h.
 6. ἔς τε] ἔσται πρὸς L.O.P.
 7. Ὅστις γὰρ—ἐπιών.] Stobæ-
 us p. 366. pro ἐναντίους, ἀντιπά-
 λους contra MSS. Codd. repræ-
 sentat, quomodo legendum pu-
 to: ita enim Noster passim.
 Demosth. περὶ Μεγαλοπ. ὡς ἀνταλ-
 λάξασθαι βουλοίμεθα ἘΝΤΙΠΑ-
 ΛΟΥΣ. ita Xenophon, alii ὅσα
 κόνις. WASS. Ἐναντίους pro ho-
 stibus dicit Thucyd. II. 42. τὴν
 δὲ τῶν ἐναντίων τιμαρίαν. Et I.
 29. Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσον-
 τες. In marg. Edit. Stobæi
 Lugd. male scriptum est in con-

cione Cleonis, pro Diodoti.
 DUK.
 βούλεται A.B.E.F.P.e.
 9. ἀνοίας ἰσχύος O. ἰσχύων
 ἰσχύ g.
 10. δὲ A.B.E.K.f.g. δὴ c. vul-
 go μὲν.
 διότος c.
 δὲ om. f.
 11. ἀλλήλους A.B.E.I.L.O.P.
 f.g.h.i.
 12. ἀγῶνας e.
 τῆς om. c.
 Ἐγένοντο] Confer Schol. Luci-
 ani t. I. p. 4. Turbas, et studia
 contententium Noster non sat-
 tis pro rei magnitudine explicat.
 Adeas ergo Euripidem Oreste
 870. Æschylum Eumen. 485.
 WASS.

τῆ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου.
καὶ τριήρη εὐθύς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδὴν, ὅπως
μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας εὐρωσι διεφθαρμένην τὴν πό-
λιν· προεῖχε δὲ ἡμέρα καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευα-
5 σάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῆ νηὶ οἶνον καὶ ἄλ-
φιστα, καὶ μεγάλα ὑποσχομένων εἰ φθάσαιεν, ἐγένετο
σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἥσθιόν τε ἅμα ἐλαύνον-
τες οἶνω καὶ ἐλαίῳ ἄλφιστα πεφυραμένα, καὶ οἱ μὲν
ὑπνον ἤροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ
10 πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος, καὶ τῆς μὲν προτέρας

vis altera
missa Les-
bum eo per-
venit, ante-
quam Pa-
ches jussa
exsecutus
esset.

vis
Am. περὶ
for. δευτῆ

οὔτω γὰρ δεινῶς καὶ καλῶς εἰρήκασιν ἀμφότεροι, ὅστε ἀμφιβάλλειν αὐτοὺς,
τίνι προστεθῶσιν ἂν. 1. Ἀγχώμαλοι] ἐγγῶς, ἴσαι, παραπλήσιοι, ἰσοσθε-
νεῖς. 4. Ἡμέρα τε καὶ νυκτὶ] τοῦ πλοῦ δηλονότι. 9. Ὑπνον ἤροῦντο]
ἐλάμβανον. Κατὰ μέρος δὲ] κατὰ διαδοχὴν μερικὴν.

1. ἀγχώμαλον P.

3. δευτέρας] ἐτέρας L.O.P. προ-
τέρας d.i.

Μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας]
Æmil. Portus in scholiis Græ-
cis, quæ in Edit. Thucyd. We-
chel. vetustis inserta sunt, scri-
bit, hoc vel ita accipiendum
esse, ὅπως μὴ εὐρωσι διεφθαρμένην
τὴν πόλιν, τῆς δευτέρας μὴ φθασάσης
τὴν προτέραν; vel dicendum, μὴ
φθασάσης τῆς προτέρας τὴν δευτέραν
δηλονότι. Prius, quod Vallæ quo-
que placuisse videtur, et nonni-
hil adjuvatur iis, quæ mox scri-
bit Thucydides, τῆς μὲν προτέρας
νεῶς οὐ σπουδῆ πλεούσης, nullius
MS. auctoritate nititur: nec
prius facile sine similibus loquu-
tionum exemplis probari potest.
Duk.

4. ἡμέρα καὶ A.B.C.F.H.K.L.
N.O.P.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ἡμέρα
τε καί.

5. τῶν om. K.

7. εἴσθιόν E.

8. Οἶνω καὶ ἐλαίῳ ἄλφιστα πεφυρ-

μένα] Μάζαν, cibum remigum,
apud Aristophan. Ran. 1105.
Spanhemius ibi ex hoc loco in-
terpretatur panem vino et oleo
maceratum. Sed non credibile
est, μάζαν remigum semper vino
subactam fuisse, quos victu ad-
modum tenui usos certum est.
Haud dubie verum est, quod
scribit Scheffer. IV. de Milit.
Nav. 1. hoc extraordinarium fu-
isse, quo alacriores essent remi-
ges. Πεφυρμένος plus semel est
apud Homerum, et apud Dionys.
Halic. qui Thucydideis li-
benter utitur, VI. 31. et XI.
40. πεφυραμένος in illo, apud Sueton.
Tiber. LVII. πηλὸν αἵματι
πεφυραμένον: ubi, quanquam et
MSS. variant, et Suidas in Ἀλέ-
ξανδρος Αἰγαῖος habet πεφυρμένον,
Casaubonus tamen omnino me-
lius esse dicit πεφυραμένον. Ὑπνον
αἰρεῖσθαι est etiam II. 75. ubi
vid. Duk.

πεφυραμένα A.B.F.H.L.N.d.g.
ceteri πεφυρμένα.

νεως οὐ σπουδῆ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιοῦτα τρόπων ἐπείγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὅσον Πάχητα ἀνεγνωκῆναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὕστερα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκάλυψε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλή-
5 νη ἦλθε κινδύνου. * τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμη διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν δὲ ὀλίγων πλείους χιλίων. καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβί-
10 οῖς, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, πλὴν τῆς Μηθυμναίων, τρισχιλίουσ, τριακοσίουσ μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροῦσ ἐξείλον,

50. Sed eos, quos Pachestamquam seditionis auctores maxime noxios Athenas miserat, numero paulo amplius mille, Athenienses, Cleonis auctoritate, necant; et totum Lesbiorum agrum, præter Methymnæum, ter mille sortibus factis, atque ex his trecentis in honorem deorum exceptis, cives Athenienses sortiuntur, quibus Lesbii agros illos colentes quotannis binas pro

4. Τὰ δεδογμένα] τῇ βουλῇ δηλονότι. 5. Παρὰ τοσοῦτον μὲν] ἀντὶ τοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, ὥστε καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸ περὶ τοῦ θανάτου ψήφισμα. ἢ ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρὸν ἐμέλλε γὰρ εὐθὺς πράξειν τὰ ἐπισταλέντα ὁ Πάχης. 11. Κλήρους] μερίδας. Πλὴν τῆς Μηθυμναίων] οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπέστησαν. 12. Ἐξείλον] ἐξαιρέτους ἀνέθεσαν.

2. Ἐφθασε] Vid. Diodor. Sicul. pag. 315. a. WASS.

3. τὸ om. Q.

4. ὕστεραία K.L.O.P. ὕστερον i.

5. φθεῖραι L.O.P. διαφθαρεῖναι

6. κινδύνου] κινδύνων I. κακοῦ B. et nescio quis Paris.

11. Κλήρους] Μερίδας recte interpretatur Scholiastes. Est enim κλήρος portio, sive modus agri colonis, in agros hostibus ademptos missis, vel nova urbe condita civibus viritim sorte adsignatus. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Nub. v. 203. et ad Callimach. Hymn. in Del. v. 281. et Perizon. ad Ælian. XII. Var. Hist. 61. Posterioris generis κλήρους heredia vocabant Romani, quod heredem sequerentur, ut

ait Varro I. de Re Rust. 10. Duk.

τῆς τῶν μηθυμναίων L.

12. χιλίουσ c.

Τοῖς θεοῖς ἱεροῦσ ἐξείλον] De hoc more Veterum, in dividendis agris ab hoste captis, agit Spanhem. Dissert. IX. de Præstant. et Usu Numism. pag. 669. et ad Juliani Orat. I. pag. 218. Κληρούχοι Schol. Aristoph. l. d. Hesych. Suidas et Schol. Sophocl. Ajac. 508. exponunt γεωργοῦσ. Alibi sunt duces coloniarum. Utramque significationem adlatis multorum Scriptorum locis ostenderunt Vales. ad Harpocr. voc. Κληρούχοι, et Spanhem. ad Aristoph. l. d. et ad Juliani Orat. I. pag. 187. Duk.

ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόν- sorte minas
 τας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλή- solvere ju-
 ρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν, αὐτοὶ εἰργάζοντο- Etiam op-
 τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπειρῷ πολίσματα- pida Lesbi-
 5 οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μυτιληναῖοι ἐκράτου, καὶ ὑπήκουον- orum in
 ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο. continenti
 sita Atheni-
 enses reci-
 piunt.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ τὴν Λέσβου ἄλωσιν, Ἀθη- 51.
 ναῖοι Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγούντος ἐστράτευσαν Nicias Mi-
 ἐπὶ Μινώαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων· ἐχρῶντο noam insu-
 10 δὲ αὐτῇ πύργον ἐνοικοδομήσαντες οἱ Μεγαρῆς φρουρίῳ. lam, Mega-
 ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάττονος- ris objec-
 τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ Βουδόρου καὶ τῆς Σα- tant, occu-
 λαμῖνος εἶναι, τοὺς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶν- pat, ibique
 præsidium
 Athenien-
 sium relin-
 quit.

7. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. 11. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας.
 12. Ἀπὸ τοῦ Βουδόρου] ἀκρατήριον τῆς Σαλαμῖνος.

3. ἐξεργάζοντο L.O.P. ἡργά-
 ζοντο B.

4. Πολίσματα] Trojam ex hac
 voce captam a Pachete argu-
 mentatur Strabo XIII. pag. 896.
 WASS. Add. quæ ibi adnotat
 Casaubonus. Duk.

6. ὕστερον ἀθηναίους Q. ἀθηναίων
 ὕστερον L.O.P.

τὰ μὲν] ταῦτα Q.

7. τὴν om. L.O.P.

9. μινώαν H. vulgo μίνωαν.

Μίνωαν τὴν νῆσον] Strabo IX.
 pag. 391. ἄκραν vocat. Observat
 Casaub. ad Strab. III. 137. hæc
 apud Geographos sæpe confun-
 di, et ab alio insulam, vel penin-
 sulam adpellari, quam alius ἄ-
 κραν vocat. Sed festinatione
 lapsus scribit, Minoa ante Me-
 gara Straboni insula, Thucydidi
 ἄκρα; quod contra scriptum vo-
 luerat, ut intelligitur ex iis, quæ
 ad Strabon. IX. 391. adnotat.
 Duk.

11. ἐβουλεύετο K.
 αὐτόθι O.

12. μὴ om. P.

13. Τοὺς τε Πελοποννησίους] Cass.
 hic adscriptum habet scholion,
 ἐβούλετο δηλονότι. Ita accusativus
 τοὺς Πελοποννησίους, hic erit pro
 nominativo, quasi esset, καὶ ὅπως
 οἱ Πελοποννήσιοι μὴ ποιῶνται ἐκπλους.
 Hæc constructio usitatissima est
 cum verbis οἶδα, ὀρῶ, φοβούμαι,
 eorumque synonymis, cujus
 multa exempla conguessit Ste-
 phan. ad Script. de Dial. p. 51.
 Nec tamen infrequens cum aliis.
 De λέγω et ἀγγέλλω vid. quæ ad-
 notat Clar. Gronov. ad Arrian.
 III. 1. Aristoph. Plut. 56. σὺ
 πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον.
 Nubib. 144. ἀνήρετο Χαίρεφῶντα
 ψύλλαν ὀπίσους ἄλλοιστο τοὺς αὐτῆς
 πόδας. Et Avib. 1269. Δεινὸν γε
 τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
 Οἰχώμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πά-
 λιν. Duk.

ται ἔκπλους αὐτόθεν λανθάνοντες, τριήρων τε, οἷον καὶ τὸ πρὶν γενόμενον, καὶ ληστῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μὴδὲν ἔσπλειν. ἔλων οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, καὶ τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, 5 ἀπετείχιζε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου, ἣ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ, οὐ πολὺ διεχούσῃ τῆς ἠπείρου. ὡς δὲ τοῦτο ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕστερον δὴ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τείχος ἐγκαταλιπῶν καὶ φρουρὰν ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

10

52.
Eodem tempore Plataenses, qui obsidionem Peloponnesiorum non

Ἐπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς, οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιαῦδε τρόπῳ. προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνε-

1. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Τριήρων τε] ὅ τε Κηῆμος καὶ ὁ Βρασιδίδης οἱ Σπαρτιάται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα νεῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέπεσον τῷ Βουδῶρῳ, ὡς φησιν ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. 5. Τῆς νήσου] τῆς Μινώας. 6. Ἡ] ἴπου. 14. Αὐτῶν] τῶν Πλαταιέων.

1. αὐτόθι P. αὐτῶν A.B.g.
τε] δὲ L.O. om. g.h.

2. ἐκπομπὰς h.

3. νισσαίας O.

4. πρῶτον om. f.
δύω f.g.

6. ἣ] ἠ A.

7. ἐπιβοηθείαι E. ἐπὶ βοηθείᾳ Q.

8. ἐξειργάσατο I.L.O.Q.d.

12. Πλαταιῆς] Hanc Plataearum deditionem cum eruptione III, 20. memorata conjungere videtur, 315. c. Diodorus. Demosthenes in Neæram p. 531. Τῶν δὲ Πλαταιέων ἀποκριναμένων, ὅτι ἀνευ Ἀθηναίων οὐδὲν ἂν πράξειαν, ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῶ τείχει περιτειχίσαντες ΔΕΚΑ ἔτη. Interp. decennium, sed reclamat computus. Urbem περιεστάρωσαι Bell. Pelop. III. deditio autem facta est belli ejusdem anno

quinto. reponere ergo fidenter, δύο. Cæterum Plataea utroque numero Noster et Herodotus. Apud Nepotem, MS. Trin. Plataeas, Pausan. I. ubi vocem *milibus* recte omittit. Vid. Wehlerum Itin. p. 474. et Sextum Empir. 31. d. Wass. Sextus advers. Grammat. cap. VII. Ἀθῆναι γὰρ λέγονται πληθυντικῶς, αἱ μία πόλις, καὶ Πλαταιαί. Eustath. in II. Iliad. p. 296. Ἐνικῶς μὲν γὰρ ἡ Πλάταια, πληθυντικῶς δὲ αἱ Πλαταιαί. Et sic Stephanus, ubi vid. Interpretes. Duk.

οὐκέτι] οὐκ c.f.

14. προσέβαλλον I.c.

αὐτῶν om. F.L.O.P.

ἐδύναντο A.E.H.K.d.e. ceteri ἠδύναντο.

ἀμύνασθαι d.e.

σθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐ-
 τῶν, βία μὲν οὐκ ἐβούλετο ἐλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῶ
 ἐκ Λακεδαίμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιτό ποτε πρὸς
 Ἀθηναίους, καὶ ζυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν
 5 ἑκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἶη ἡ Πλάταια ὡς
 αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων· προσπέμπει δὲ αὐτοῖς
 κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν
 ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρή-
 σασθαι, τοὺς τε ἀδίκους κολάζειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα.
 10 τοσαῦτα μὲν ὁ κήρυξ εἶπεν· οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ
 ἀσθενεστάτῳ) παρέδωσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλα-
 ταίεας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινὰς, ἐν ὅσῳ οἱ
 ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο.
 ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορία μὲν οὐδεμία προετέθη, ἡρώ-
 15 των δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λα-

2. Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῶ] ἀντίπτωσις, ἣτι αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. ἀντὶ τοῦ
 εἰρημένου γὰρ αὐτῶ, εἶπεν. 3. Ἐκ Λακεδαίμονος] ἐκ τῆς βουλῆς τῶν Λακε-
 δαιμονίων. 5. Μὴ ἀνάδοτος εἶη] μὴ ἀποδοθῆ δηλονότι ὀπίσω, μὴ ἀποδόσιμος
 γένοιτο. 6. Προσπέμπει δὲ] αὐτός ὁ δὲ πρὸς τὸν μὲν. προεῖπε γὰρ ὅτι “βία
 “ μὲν οὐκ ἐβούλοντο ἐλεῖν.”

1. λακεδαιμονίους d.
 αὐτῶν om. H.N.

2. γὰρ] γ' Q.

3. γέναιτο e.

5. Μὴ ἀνάδοτος εἶη ἡ Πλάταια]
 Pollux VII. 13. μὴ ἀνάδοτος εἶη
 Πλάταια, omissio articulo. et ex-
 plicat, τὸ μετὰ τὴν πρᾶσιν ἀποδοθέν.
 Videtur ad proverbium alludere,
 τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαιρέσεις οὐκ
 ἔστι. Vid. ad locum Adnotata.
 WASS.

6. πρόχωρησάντων E.

προπέμπει L.O.P.

9. τε] δὲ K.c.

13. τῆς om. f.

Δικασταὶ πέντε ἄνδρες] Horum
 unus erat Aristomenidas, Age-

silai regis avus maternus, ut ait
 Pausanias in Laconicis. *Palme-
 rius Exercitat.* p. 48. HUDS.

14. κατηγορία E.g.

προσετέθη e.

15. μόνον om. d.i.

εἰ τοὺς λακεδαιμονίους K.

Τοσοῦτον μόνον] Stephanus l. d.
 p. 105. quia τοσοῦτον per se sig-
 nificat hoc solum, sive non aliud
 quam hoc, τὸ μόνον abundare ex-
 istimat. Sed hoc satis obvium
 est: παρέλκον illud particulæ τι,
 in iis, quæ sequuntur, εἴ τι Λα-
 κεδαιμονίους—ἀγαθὸν TI εἰργασμένοι
 εἰσιν, longe, ut opinor, inusita-
 tius. Et certe tantum uno loco
 positum ad sententiam sufficere

κεδαιμονίους καὶ τοὺς ζυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάζαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστυμάχον τε τὸν Ἀσωπολάου, καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων. καὶ ἐπελθόντες 5 ἔλεγον τοιάδε.

53—59.
Eorum oratio.

“ ΤΗΝ μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, 10 γενέσθαι ἢ ὑμῖν, ἡγούμενοι τὸ ἴσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν· τόν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενη- 15 μένης, ἢ χρὴ ἀντειπεῖν (ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἠτησάμεθα), τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν, ᾧ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνα-

7. ΤΗΝ μὲν παράδοσιν] ἡ δημηγορία τῶν Πλαταιέων δικανικωτέρα ἐστὶ· τὸ δὲ προῖμιον ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος καὶ ἐκ προσοχῆς. 10. Οὐκ ἐν ἄλλοις] ἢ ὑμῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι γενέσθαι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν. 11. Ἡ ὑμῖν] κατὰ δύο (φησὶ) τρόπους προϋθυμήθημεν ἐγχειρίσαι ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατὰ τε τὸ μὴ περὶ θανάτου κριθῆναι, ἀλλὰ περὶ τινος μαλακωτέρας ζημίας, καὶ καθὸ δίκαιους ὑμᾶς κριτὰς ἡγησάμεθα γενέσθαι. νῦν δὲ (φησὶ) φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθύς ἐπιφέρει· τόν τε γὰρ ἀγῶνα, φησὶ, καὶ τὰ ἐξῆς. Τὸ ἴσον] τὸ δίκαιον. Φέρεσθαι] ἀποφέρεσθαι. 13. Περί τῶν δεινοτάτων] περὶ τοῦ θανάτου. 14. μὴ οὐ κοινοὶ] μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιήσητε. 15. Τεκμαιρόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. 17. Ὡ] τῷ ἐρωτήματι.

poterat. Mox cap. 54. ubi hæc repetuntur, omittitur loco posteriore: In Gr. hic abest loco priore. Eadem varietas est cap. 68. Duk.

1. ἐν τῷ] αὐτῷ Q.
τῷ καθεστῶτι om. g. τῷ om. K.
2. ἀγαθόν τι om. e.

εἰργασάμενοι O.

5. καὶ ἐλθόντες c. om. L.O.P.

10. περ om. P.

καὶ om. d.

12. ἡμαρτήκαμεν d.

14. κοινῇ K.Q.c

15. προγενομένης O.

“ σθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει.
 “ πανταχόθεν δὲ ἀποροι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα, καὶ
 “ ἀσφαλέςτερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τι κινδυνεύειν· καὶ
 “ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ᾧδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἂν πα-
 5 “ ράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν. χαλεπῶς δὲ
 “ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθῶ. ἀγνώτες μὲν
 “ γὰρ ὄντες ἀλλήλων, ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύρια ᾧν
 “ ἀπειροὶ ἦτε, ὠφελούμεθ' ἂν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα
 “ λελέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν
 10 “ τὰς ἀρετὰς ἡσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ
 “ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσ-
 “ μένην κρίσιν καθιστάμεθα. * παρεχόμενοι δὲ ὅμως
 “ ἀ ἔχομεν δίκαια πρὸς τε τὰ Θηβαίων διάφορα
 “ καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, τῶν εὔ δε-
 15 “ δρασμῶν ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρα-

54.

4. Ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος] ὁ ἄνθρωπος ὁ σιωπήσας καὶ μὴ εἰπών. 5. Σωτήριος] πρόξενος σωτηρίας. 6. Πρὸς τοῖς ἄλλοις] τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. 7. Ἐπεισενεγκάμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. 11. ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις φησὶν. 14. Ἐδεδρασμῶν] ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίας. ταῦτο τὸ ἐπιχειρήμα λύσις ἐστὶ τοῦ Λακεδαιμονικοῦ διλημμάτου ἐρωτήματος, τοῦ λέγοντος ὅτι ἠδικήσατε ἡμᾶς, ᾧ Πλαταιεῖς, ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὐ; ἴνα, εἰ μὲν εἴποιεν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκους αὐτοὺς μετελεύσωνται, εἰ δὲ μὴ, ὡς ψευδομένους, εἴπερ ἀγαθὸν τι ποιῆσαι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους φήσαιεν. φασὶν οὖν οἱ Πλαταιεῖς, ἀπολογούμενοι ἐπὶ ταύταις, εἰ μὲν ὡς πολεμίας ἡμᾶς περὶ ταύτων πυνθάνεσθε, φαιμέν μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ὑμᾶς ὑφ' ἡμῶν, εἴτι μὴ καλὸν ἐν πολέμῳ πεπύθηατε, ᾧπερ ἡμεν ἐχθροί· εἰ δὲ ὡς φίλους κατατιτῆσθαι βούλεσθε,

1. τὰ] τὸ g.
2. πανταχόθεν τε Q.
4. ἂν om. Q.
6. μὲν om. L.
7. γὰρ om. Q.
- ἀλλήλοις B.
- μαρτυρίας e.
8. πᾶν L.O.P.
9. λέξεται I.K.d.e.f.
- δεδίαμεν g.
- μὴ οὐχὶ Q.
- καταγνόντες O

10. τῶν] αὐτῶν I.
- αὐτῶ H.
11. ποιεῖτε B.E.g.h.
13. τὰ] τῶν i.
14. καὶ τοὺς A.B.E.F.H.K.N.
- Q.c.f.g.h. ceteri καὶ ἐς τοὺς.
- τῶν δὲ Q.g.
- Ἐτῶν εὔ—ποιησόμεθα Thomas
- Mag. in δεδρασμῶν. Duk.
- δεδραμῶν P.d.
15. καὶ πείθειν πειρασόμεθα]
- om. Q.

“ σόμεθα. φამέν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχὺ, εἴ
 “ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ζυμμάχους ἐν τῷ πολ-
 “ ἔμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους
 “ ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας, φί-
 “ λους δὲ νομιζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον, τοὺς 5
 “ ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς
 “ τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν
 “ πρότεροι, τῷ δὲ ζυνεπιθέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς
 “ Ἑλλάδος μόνου Βοιωτῶν. καὶ γὰρ ἠπειρώταί τε ὄντες
 “ ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμε- 10
 “ τέρα γῆ γενομένη παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Πausanία.
 “ εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυ-
 “ νον τοῖς Ἑλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν.
 “ καὶ ὑμῖν, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ, ὅτε περ δὴ μέγιστος
 “ φόβος περίεστη τὴν Σπάρτην, μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς 15
 “ Ἰθάμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν
 “ αὐτῶν ἐξεπέμφαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμ-
 55. “ νημονεῖν. καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι
 “ ἤξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον. ὑμεῖς
 “ δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ζυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς 20
 “ ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκ-
 “ ελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν

ἑαυτοὺς αἰτιᾶσθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε, καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συμμα-
 χων Θηβαίων ἐπιστρατεύσαντες. 4. Μὴ εὖ παθόντας] αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς Λάκω-
 νας. 5. Φίλους δὲ νομιζοντας] ἡμᾶς δηλονότι. 8. Τῷ δὲ] τῷ Μῆδῳ. 10. Ἐν
 τῇ ἡμετέρα γῆ] ἐν τῇ Πλαταιᾷ. 15. Περίεστη] περιεκύκλωσεν. 17. Οὐκ

5. μάλιστα g.
 τοὺς om. L.O.P.Q.
 6. στρατεύσαντες g.
 8. πρότερον d.
 ἐπ' ἐλευθερίᾳ I.L.O.P.d.
 9. τε om. g.
 13. περὶ b.

14. περ om. e.
 Σεισμὸν] Olymp. LXXVII. 4.
 vid. Diod. p. 274. c. WASS.
 15. ἐς] ἐπ' L.O.P.
 20. γὰρ] δὲ A.B.
 21. Πρὸς—τραπέσθαι] Thom.
 Magist. in βούλομαι. Duk.

“ ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέσ-
 “ τερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε. εἰ δ’
 “ ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάν-
 “ των, οὐκ ἠδικῶμεν· καὶ γὰρ ἐκείνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐν-
 5 “ ἀντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπακνεῖτε, καὶ προδοῦναι
 “ αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλὸν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὖ παθῶν
 “ τις καὶ αὐτὸς δέόμενος προσηγάγετο ζυμμάχους καὶ
 “ πολιτείας μετέλαβεν, ἰέναι δὲ εἰς τὰ παραγγελλόμενα
 “ εἰκὸς ἦν προθύμως. ἀ δὲ ἐκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ζυμ-
 10 “ μάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἴ τι μὴ καλῶς ἐδρᾶτε,
 “ ἀλλ’ οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. * Θηβαῖοι δὲ
 “ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, τὸ δὲ τελευταῖον
 “ αὐτοὶ ζύνιστε δι’ ἄπερ καὶ τάδε πάσχομεν. πόλιν γὰρ
 “ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς
 15 “ καὶ προσέτι ἱερομηνία ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν

56.

εἰκός] οὐ δίκαιον. 1. Τῷ πολέμῳ] τῷ νῦν δηλονότι. Ἐκπρεπέστερον] ἕξω
 τοῦ πρέποντος. 3. Ἑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 4. Ἐναντία Θηβαίοις]
 μαχόμενοι τοῖς Θηβαίοις. 6. Καλὸν] δίκαιον. οὐ καλὸν προδοῦναι δηλονότι
 εἰς τὰ προστασσόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 7. Καὶ πολιτείας μετέλαβεν]
 ἐπολιτογραφήθη. 9. Ἐκάτεροι] οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 11. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] ἐπὶ τὰ ἄδικοι. 14. Καταλαμβάνοντας]
 ληστρικῶς ἐπερχομένους. Ἐν σπονδαῖς] σπονδῶν οὐσῶν εἰρηκικῶν.

1. μέντοι οὖν τῷ c.
 ἐκπρεπωδέστερον O.
 3. ἐθελήσαμεν K.
 4. ἀδικῶμεν b.d.
 9. συμμάχοις E.
 10. τι μὴ] μὴ τι M.b. τε μὴ g.
 12. ἡμᾶς om. I.
 15. ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα A.B.E.
 F.H.M.N.b.g.h. vulgo ὀρθῶς τε
 ἐτιμωρησάμεθα.
 Ἱερομηνία] Portus putavit es-
 se, νομηνίαν. Et sic cap. 65.
 Steph. quoque in marg. Edit.
 sec. versionem Vallæ, die solen-
 ni, emendat, in sacris, vel feriis
 primæ diei mensis, q. d. feriarum

menstruarum die. Fortassis omnis
 νομηνία recte dici potest ἱερομη-
 νία: sed an omnis ἱερομηνία quo-
 que sit νομηνία, mihi non liquet.
 Nam Harpocration e Demosth.
 adv. Timocrat. ἱερομηνίας nihil
 aliud, quam εορτώδεις ἡμέρας inter-
 pretatur. Et sic ex eo Suidas et
 Hesychius. Nec quidquam de
 νομηνία addunt. Ac neque quis-
 quam e quamplurimis Scripto-
 ribus, quorum verba de sacro
 νομηνίας adfert Meursius in Græc.
 Feriata, v. Νομηνία, hunc diem
 vocat ἱερομηνίαν. Adde, quod
 Thueyd. II. 4. Platæas a The-

“ πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπίοντα πολέμιον ὅσιον εἶ-
 “ ναι ἀμύνεσθαι· καὶ νῦν οὐκ ἂν εἰκότως δι’ αὐτοὺς
 “ βλαπτοίμεθα. εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε
 “ καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν ὀρθοῦ
 “ φανείσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ζυμφέρον 5
 “ μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δο-
 “ κοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληες
 “ μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ
 “ ἐτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί· ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ,
 “ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ Βάρβαρος, οἶδε μετ’ αὐ- 10
 “ τοῦ ἦσαν. καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας, εἰ ἄρα
 “ ἡμάρτηται, ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν· καὶ μείζω
 “ τε πρὸς ἐλάσσω εὐρήσετε, καὶ ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον
 “ ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτά-

1. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Ὅσιον] δίκαιον. 3. Βλαπτοίμεθα] ἀδικοίμεθα. Αὐ-
 τίκα] ἐν τῷ ἐνεστῶτι. 4. Πολεμίῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. 6. Ὁφέλιμοι δοκοῦσιν
 εἶναι] οἱ Θεβαῖοι δηλονότι ὠφέλιμοι ἐφάνησαν, ὑμῖν δηλονότι, ἢ καὶ ἀφελιμώ-
 τεροι. 7. Πολὺ καὶ ὑμεῖς] καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληες. ἐφέισατο εἰπεῖν οἱ Ἀθηναῖοι,
 διὰ τὸ φορτικόν. 8. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 9. Δεινοί]
 μετὰ δεινότητος. 10. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οἶδε μετ’ αὐτοῦ ἦσαν] ἤγουν
 οἱ Θεβαῖοι συνεμάχουν αὐτῷ. 12. Ἀντιθεῖναι] ἐναντίαν θεῖναι. Μείζω τε
 πρὸς ἐλάσσω] μείζω προθυμίαν πρὸς ἐλάσσω ἀμαρτίαν. 14. Ἀρετὴν] ἀν-

banis τελευτῶντος τοῦ μηνὸς occu-
 patas dicit. Budæus in Demo-
 sthene, qui sæpe ἱερομηνίαν me-
 morat, interpretabatur *sacra sta-
 ta aliquo mense, vel generaliter
 diem festum, et Camerar. in
 Demosth. adv. Timocrat. dies
 festos. Vid. Steph. Thes. Sui-
 das ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα.*
 Sic etiam Etymol. M. et insu-
 per, ἡ ἐν τῷ μηνί ἱερὰ ἡμέρα, quæ
 confirmant interpretationem pri-
 orem Budæi. In Gloss. ἱερομη-
 νία *festivi ludi*: quo pertinet,
 quod e Budæo adnotat Steph.
ἱερομηνίαν apud Demosthenem

etiam esse *diem ludorum*. Infra
 V. 54. est τὰ ἱερομηνία, ubi
 Schol. ἑορτῶδης ἡμέρα. Quæ Kuh-
 nius ad Pausan. III. 5. de ἱερο-
 μηνίαις adnotat, nihil magnopere
 ad inlustrationem hujus loci faci-
 unt, et non satis explorata vi-
 dentur. Duk.

3. τε om. c.e.

7. οἱ om. M.P.Q.g.

9. ἐπέρχεσθε P.

12. ἡμάρτηται ἀντιθεῖναι A.B.
 E.F.H.K.M.N.c.f.g.h.i. vulgo
 ἡμάρτηται τι ἀντιθεῖναι.

14. τινὰ ἀρετὴν τῶν ἐλλήνων c.f.
 τῇ τοῦ ξέρξου e.

“ ξασθαι, ἐπιηρῶντό τε μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς
 “ τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, ἐθέλοντες δὲ
 “ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὧν ἡμεῖς γενό-
 “ μνοι, καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
 5 “ δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως
 “ μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρῆ ταῦτὰ περὶ
 “ τῶν αὐτῶν ὁμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας, καὶ τὸ
 “ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς
 “ ἀγαθοῖς ὅταν αἰεὶ βέβαιοι τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι,
 10 “ καὶ τὸ παραυτίκα πού ἡμῖν ἀφέλιμον καθιστῆται.
 “ * προσκέφασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολ- 57.
 “ λοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ
 “ ἡμῶν γνῶσεσθε μὴ τὰ εἰκότα (οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε
 “ τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ’ ἡμῶν μεμ-
 15 “ πτών,) ὁράτε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδεξάνται ἀνδρῶν ἀγα-
 “ θῶν πέρι αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπέες τι ἐπιγνώναι,
 “ οὐδὲ πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐερ-
 “ γετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι
 “ Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι, καὶ τοὺς μὲν πα-
 20 “ τέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι’

δρεῖαν. 1. Ἐπιηρῶντό τε μᾶλλον] ὑπερβαλλόντως εἶχον τὸν ἔπαινον. 2.
 Ἄσφαλείᾳ] τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. Ἐθέλοντες δὲ] ἕπερ καὶ Ἀθηναῖοι ἔπραξαν,
 τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημώσαντες καὶ ναυσὶ κινδυνεύσαντες. 3. Τολμᾶν] σὺν
 τόλμῃ πράττειν. 7. Γιγνώσκοντας] ἡμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. 9. Ἐχῶσι]
 παρέχῶσι. 13. Μὴ τὰ εἰκότα] οὐχὶ δίκαια. 14. Ἐπαινούμενοι δὲ] ἡμεῖς δη-
 λονότι. 15. Ἀνδρῶν ἀγάθων πέρι] ἡμῶν δηλονότι τῶν Πλαταιέων. 16. Αὐ-
 τοὺς ἀμείνους ὄντας] ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. ἕρα δὲ πᾶς κολα-
 κείει λανθανόντως τοὺς Λάκωνας. 18. Ἀνατεθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἀπο-
 δεξάνται. 20. Ἐς τὸν τρίποδα] τὸν ἐκ τῶν Μηδικῶν σκῦλων, ὃν ὁ Πανσα-

1. μάλιστα L.O.P.

2. ἀσφαλίαι E.

3. βέλτιστα] μέγιστα C.

7. ὁμοίους f.

10. ὑμῶν A.B.E.d.e.f.g.h.

καθίστηται I.K.L.M.O. καθί-

σταται P.Q. καθίστητε d.

11. τε om. B.O.

13. οὐ γὰρ] οὐκ K.

ἀφανεῖ d.i.

14. περὶ] παρὰ g.

17. πρὸς τοῖς ἱεροῖς g.

“ ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνι-
 “ κοῦ πανοικησία διὰ Θηβαίους ἐξάλειψαι. ἐς τοῦτο
 “ γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε
 “ κρατησάντων ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν
 “ φιλτάτοις Θηβαίων ἡσώμεθα, καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς 5
 “ μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μὲν τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέ-
 “ δομεν, λιμῶ διαφθαρήναι, νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι.
 “ καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύνα-
 “ μιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι
 “ καὶ οὔτε τῶν τότε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ὧ 10

νίας ἐποίησε. 5. Θηβαίων ἡσώμεθα] διὰ τοὺς Θηβαίους καταβαλλόμε-
 θα. 7. Νῦν δὲ] κινδυνεύομεν δηλονότι. 9. Καὶ ἀτιμώρητοι] οὐδεμίαν

1. ἀρετῆς L.P.

καὶ om. K.

τοῦ om. e.

2. πανοικησία E.I.L.N.O.Q.

Πανοικησία] Πανοικησία, quod
 quidam MSS. habent, etiam est
 in Polluce VI. 163. ex Anti-
 phonte, et in Thoma Mag. πα-
 νοικί e Libanio. Sic quoque
 Dionys. Halic. VII. 18. et XI.
 2. et Mæris. Sed in Thucyd.
 II. 16. non est πανοικησία, ut
 Thomas laudat, sed πανοικησία,
 sine ulla varietate scripturæ.
 Paulo post, si in his, οἵτινες Μή-
 δων—ea sententia est, quam In-
 terpretes expresserunt, pro ἀπολ-
 λύμεθα, verbo præsentis tempo-
 ris, aliud tempus videtur requiri,
 ut in illo Themistoclis apud
 Plutarch. Themist. ὧ παῖδες, ἀπω-
 λόμεθα, εἰ μὴ ἀπαλλόμεθα. DUK.

4. ἀπαλλύμεθα H.

καὶ—ἡσώμεθα] om. E.

7. λιμῶ δὲ διαφθαρήναι e.

θανάτου κρίνεσθαι B.g.h. ceteri
 θανάτου δίκη κρίνεσθαι.

Θανάτου δίκη κρίνεσθαι] Κρίνεσθαι

δίκη etiam Plutarch. dicit Public.

p. 193. οὐκ ἔφευγεν ἐπ' αὐτοῦ δί-
 κη κριθῆναι πρὸς Ταρκύνιον. Habent
 etiam vocabulum δίκη hic omnes
 MSS. excepto Regio. Et ob id
 suspectum esse potest, eo quod
 in hoc genere loquendi fere omit-
 titur. Plutarch. Apophthegm.
 p. 327. κρινόμενος θανάτου. Ælian.
 XIII. Var. Hist. 42. ἔκρινάν με
 θανάτου. Polyb. VI. 12. θανάτου
 δὲ κρίνει μόνος, sc. ὁ δῆμος. Simi-
 liter in eo, quod ex Athenæi
 XIII. 6. adfert Budæus, κρινομέ-
 νη δὲ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ,
 ἀπέφυγε. In quibus Stephanus
 Append. ad Script. de Dialect.
 p. 110. deesse putat δίκην.
 Quamquam etiam κρίσιν supplere
 potest e loco Demosthenis,
 quem et ipse laudat, κρίνεσθαι
 κρίσιν θανάτου. Mox ἀτιμώρητοι
 Thomas Mag. in τιμωρῶ exponit
 ἀβοήθητοι, ubi et Πλαταιεῖς. DUK.

8. περιεώμεθα K.

10. τότε om. L.O.

ὠφέλειται K.

“ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι
 “ ἦτε. * καίτοι ἀξιούμεν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ζυμμα-
 “ χικῶν ποτὲ γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἑλ-
 “ ληνας καμφθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνώναι, εἴ τι ὑπό

58.

βοήθειαν ἔχοντες ὑπὸ τινος. 2. Τῶν ζυμμαχικῶν] τῶν ἐφόρων τῆς ζυμμα-
 χίας τῆς ἡμετέρας. 3. Τῆς ἀρετῆς] τῆς ἡμετέρας. Τῆς ἐς τοὺς Ἑλληνας]
 ἀπὸ κοινού τὸ ἕνεκα. τὸ ἐξῆς, ἀξιούμεν καμφθῆναι. καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρέπου-

1. δέδιαμεν Dionysius p. 7.
 2. ζυμμαχῶν Q.
 4. καμφθῆναι A.B.E.F.I.c.d.e.
 g. κναμφθῆναι f. vulgo γναμφθῆ-
 ναι.

Γναμφθῆναι] Pro καμφθῆναι non dubitavi reponere ex marg. γναμφθῆναι. Ea vox in desuetudinem abiit post Platonis tempora, et varie scribitur a Grammaticis. Poëtæ, et Homeri sequaces retinent scripturam veterem διὰ στομφασμὸν εὐφωνον, ut alicubi Eustathius. Homericæ enim sunt, Ἐν δὲ γόνυ Γνάμφην. γναμπτὸν νόημα, et γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, μέλεσσιν. Hesiod. Op. 205. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφὶ ὄνυχουσσιν, hoc est κεκαμμένοις. Paullo infra apud Hesiod. v. 278. cum Alex. Clemente pro ἔσθην—ἐπ' αὐτοῖς legerim, Ἐσθέμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶ μετ' αὐτῶν. Æschylus Pers. 577. Γναμπτόμενοι δ' ἀλλὶ δεινῶ, ubi male Interpres, et Scholiasta. Lycophron 1247. αἶ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ Γνάμφει Θεόινος. Callimachus Del. 311. γναμπτὸν ἔδος σκυλιοῦ λαβρυίνου. Plato Rep. X. p. 762. Francof. κνάπτωντες ἐπ' ἀσπαλάθαν, antiquam scripturam servavit Justinus Martyr, cujus unius auctoritate rescribendum, γνάμπτοντες. Apollonius ad navigantes transtulit,

II. 350. Ῥήβαν ἀκρὸν ποταμὸν, ἀκτὴν τε μέλαιναν Γνάμφαντες, uti et 946. 967. 1012. Idem III. 1248. Πείρησαν τευχῶν βεβημένοι. οὐδ' ἐδύναντο Κεῖνο δόρυ γνάμφαι. et 1349. Γνάμφε δὲ γούνατ' ἔλαφρά. Apud Nicandrum Theriac. pag. 8. Aldin. Γναμπτόμενοι etiam pro ξέμενοι. Oppianus Hal. III. 133. γένυν γναμπτοῖο σιδήρου. Ubi MSS. quomodo apud Homer. γναπτοῖο obtrudunt: id quod facit et alibi Scholiasta. Hal. V. 574. νόον γνάμπτοισι σιδήρεον. Quo in loco, ut id obiter moneam, lege ex Cod. MS. Μήτηρ δὲ πρῶτον μὲν ἀτυζομένη δεδονηται, non πεπότῃται: de hirundine sermo. Confer denique Hal. V. 164. et Hesych. in εὐγναμπτον. WASS. Γνάμπτω, γναμπτὸς, et ἐπιγνάμπτω de animo dici ostendit Stephan. in Thes. Add. Stanlei. ad Æschyl. Prom. 163. Hesych. ἐπιγνάψασα (Soping. recte ἐπιγνάμφασα) ἐπικατακλάσασα, συμπίεσασα. Æsch. Prom. 994. Γνάμφει γὰρ οὐδὲν τῶνδὲ μ', ὥστε καὶ φράσαι. Schol. ἐπικλάσει, ut mox Thueyd. cap. 59. ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ. Κάμπτω et ἐπικάμπτω quidem haud dubie eandem significationem habent. Sed γναμφθῆναι vix videtur a scriba potuisse proficisci. DUK.

“ Θηβαίων ἐπέισθητε, τὴν τε δαρεῖαν ἀνταπαιτῆσαι αὐ-
 “ τοὺς μὴ κτείνειν οὐς μὴ ὑμῖν πρέπει, σῶφρονά τε ἀντί
 “ αἰσχροῦς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἡδονὴν δόντας ἄλ-
 “ λους κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γὰρ τὸ τὰ
 “ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν 5
 “ αὐτοῦ ἀφανίσει. οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡμᾶς εἰκότως τιμα-
 “ ρήσεσθε, ἀλλ’ εὔνοους, κατ’ ἀνάγκην πολεμήσαντας.
 “ ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιῶντες ὅσια ἂν δικά-
 “ ζοιτε, καὶ προνοοῦντες ὅτι ἐκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖ-
 “ ρας προῖσχομένους (ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλησι μὴ κτείνειν 10
 “ τούτους), ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγεννημένους διὰ παν-
 “ τός. ἀποβλέψατε γὰρ εἰς πατέρων τῶν ὑμετέρων θή-
 “ κας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ
 “ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί

τος. 1. Ἀνταπαιτῆσαι] ἀξιοῦμεν, ἀπὸ κοινοῦ. 3. Ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις.
 4. Αὐτοὺς] ἡμᾶς τοὺς Λάκωνας. 7. Εὔνοους] ὄντας δηλονότι. 8. Τῶν
 σωμάτων] ἀνωτέρω μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡγωνίζετο, νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυ-
 τῶν σωμάτων. 9. Χείρας προῖσχομένους] ἰκετεύσαντας. 11. Τούτους]

2. Σῶφρονα] Vid. Euripidem
 Androm. 778. WASS.

4. κακίας ἰ.
 αὐτοῖς N.

5. φθεῖραι c.f.

8. ὥστε] ὡς M.

10. Νόμος τοῖς Ἑλλησι] Vid.
 Feith. III. Antiquit. Homericar.
 14. et infr. cap. 66. 67. Duk.

12. Ἀποβλέψατε] Vid. II. 71.
 et Themistium Orat. VI. p. 82.
 WASS.

14. κατὰ τὸ ἔτος Q.

Κατὰ ἔτος ἕκαστον] Hujus an-
 nui sacri totam rationem multis
 describit Plutarch. Aristid. p.
 608. Alia huc pertinentia ha-
 bent Luisin. II. Parerg. 14. et
 Cerd. ad Virgil. III. Æneid.
 301. et V. 46. Quid sint ἄραϊα,

et ἄραϊοι καρποὶ, ostendunt Græv.
 ad Hesiod. ἔργ. v. 31. et Mei-
 bom. ad Diogen. Laërt. II. 32.
 Duk.

ἐσθήμασι] H. Stephanus adno-
 tavit, etsi Scholiastæ Sophoclis
 ad Electr. v. 270. tradant ἐσθη-
 μα in oratione soluta inusitatum
 esse, tamen eo uti Pollucem.
 Utitur eo Pollux VII. 42. 50.
 51. et 54. Antoninus Liberal.
 cap. 11. et Ammonius in παρέ-
 χειν. E quibus adparet hoc vo-
 cabulo non solos Poëtas usos
 fuisse. Sed quod Platæenses
 dicunt inter inferias, quæ annua
 religione mortuis dabantur, eti-
 am vestes fuisse, non possum
 aliorum scriptorum testimoniis
 confirmare. Apud Sophoclem

“ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδί-
 “ δου ἄραϊα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὔνοι μὲν ἐκ
 “ φιλίας χώρας, ζύμμαχοι δὲ ὁμαίχοις ποτὲ γενομέ-
 “ νοις. ὦν ὑμεῖς τούναντίον ἀνδράσαιτε, μὴ ὀρθῶς γνόν-
 5 “ τες. σκέψασθε δὲ Πausανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐ-
 “ τοὺς, νομίζων ἐν γῆ τε φιλία τιθέναι καὶ παρ’ ἀνδράσι
 “ τοιούτοις ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν
 “ Πλαταιίδα Θηβαίδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμῖα
 “ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους
 10 “ καὶ ζυγγενεῖς, ἀτίμους γερῶν ὦν νῦν ἴσχυοσι, κατα-
 “ λείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ἣ ἡλευθερώθησαν οἱ Ἑλ-
 “ ληνες, δουλώσετε, ἱερά τε θεῶν, οἷς εὐζάμενοι Μήδων
 “ ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε, καὶ θυσίας τὰς πατρῴους τῶν ἐσ-
 “ σαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε. * “ οὐ πρὸς τῆς

59.

τοὺς αὐτομόλους. 9. Παρὰ τοῖς αὐθένταις] τοῖς φονεῦσιν. αὐθένται κυρίως οἱ
 αὐτόχειρες καὶ οἱ πολέμοι· οἱ δὲ νῦν αὐθέντας τοῖς κυρίους καὶ δεσπότας. αὐ-
 θέντας δὲ τοὺς Θηβαίους ἄδε φησί. 11. Πρὸς δὲ] πρὸς τοῖς εἰρημένοις. 13.
 Τῶν ἐσσαμένων] ἰδρυσμένων. 14. Ἀφαιρήσεσθε] ζημιώσετε. Οὐ πρὸς

in Electr. v. 455. Electra Agamemmoni patri inter inferias jubet dari ζῶμα suum. Scholias-
 tes ibi, ζῶμα, inquit, δὲ νῦν τὴν
 ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτῳ
 στέφοι τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδω-
 σι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας.
 Nec Plutarchus in Aristide, ubi
 multis qualia annua hæc sacra
 fuerint exsequitur, ullam ve-
 stium mentionem facit, ac tan-
 tum στεφανώματα, vinum, lac, et
 alia, quæ Græci ἐναγίσματα δι-
 cunt, memorat. Duk.

1. νόμοις I.
- ὅσα γε g.
2. ἐπιφέρειν B.
3. σύμμαχοι B.E.K.e.h.
- γεγεννημένοις g.
4. δράσητε I.
- ὀρθῶς μὴ e.

5. δὲ] τε e.
7. εἰ κτενεῖτε] ἐκτενεῖτε E.
8. θηβαῖδα om. pr. A.B. τὴν
 θηβαῖδα recens A.B. supra πλα-
 ταιίδα.
9. τε καὶ om. K.
 αὐθένταις] αὐτόνταις Cyrillus
 Lex. MS.
- Αὐθένταις] Consule Nunnesi-
 um ad Phrynich. et Valesium ad
 Harpocrationem. Duk.
10. ἔχουσι i.
11. καὶ om. g.
 ἡλευθέρωσαν B.h.
12. ἐδουλώσατε d.i.
13. ἐσσαμένων] εἰσαμένων E.
 ἐσσαμένων c. ἐσσαμένων I. ἰδρυσάμέ-
 νων L.O.P.i.
14. ἀφαιρηθήσεσθε K.
 πρὸ A.B.

" ὑμετέρας δόξης, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, ὅτε ἐς τὰ
 " κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους
 " ἀμαρτάνειν, οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας ἐνε-
 " κα ἔχθρας, μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι, φεί-
 " σασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτω σάφρονι 5
 " λαβόντας, μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατανο-
 " οῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἀν' ὄντες πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθ-
 " μητον τὸ τῆς συμφορᾶς, ᾧ τινί ποτ' ἀν καὶ ἀναξίῳ
 " Συμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ χρεία
 " προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὀμοβωμίους καὶ 10
 " κοινούς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοῶμενοι, πείσαι τάδε, προ-
 " φερόμενοι ὄρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ᾤμοσαν, μὴ ἀμνη-
 " μονεῖν, ἰκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρῶων τάφων, καὶ

τῆς ὑμετέρας δόξης] οὐχ ἄπτεται τῆς ὑμετέρας δόξης. ὅρα πάλιν πῶς κολα-
 κεύει. 1. Οὔτε ἐς τὰ κοινὰ] ἀπὸ τοῦ ἀδόξου καὶ ἀδύλου τῆς τύχης τὸ ἐπι-
 χεῖρημα, ἐν ᾧ καὶ εἰσβολὴ αἰδοῦς καὶ ἐλέου. 7. Οἷοι] τουτέστιν εὐεργέται
 τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑμῶν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐν Ἰθάμῃ. 9. Ἡ χρεία] ἡ ἀνάγκη.
 10. Τοὺς ὀμοβωμίους] τοὺς τιμωμένους ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁμοίσι βωμοῖς. 13. Τῶν

5. ταῖς γνώμαις d.i.
 οἴκτω σάφρονι A.B.E.F.H.I.M.
 b.g.h. vulgo οἴκτον σάφρονα.
 6. λαβόντες K.c.h.
 δεινότητα L.O.e.
 κατανοοῦντες A.E.H.I.K.M.b.c.
 d.e.f.g.h.i.
 8. ἀναξίῳ B.E.F.H.K.g. ce-
 teri ἀναξίως.
 9. συμπέσοι E.H.K.g.i. συμ-
 πέση Q.
 ὡς om. e.
 πρέπον ἦν ἡμῖν c.f.
 Ὡς—προάγει] T. Mag. in πρέ-
 πει, qui ὑμῶν, recte. aliter MSS.
 WASS.

10. Ὀμοβωμίους] Quibus com-
 muniter in eadem ara sacra fiunt :
 nam etiam pluribus diis una ara

sacrabatur. Vid. Kuhn. ad Pol-
 luc. VI. 155. ubi quod adnotat
 de sex aris duodecim diis Olympi-
 aē consecratis, est e Scholiaste
 Pindari Olymp. V. 10. qui bi-
 nos deos, qui in eadem ara cole-
 bantur, *συμβώμους* vocat ; quem-
 admodum et Strabo XI. 512.
 Persicos quosdam *δαίμονας*, qui-
 bus eadem aedes et ara sacra
 erat. Add. Spanhem. Epist.
 III. ad Morell. p. 183. Quod
 eosdem *ὀμοχέτας* vocatos dicit
 Kuhn. id est e Thucyd. IV. 97.
 ubi vid. Schol. Hesych. et Sui-
 dam. Duk.

11. προσφερόμενοι A.B.E.F.H.
 I.L.N.O.P.d.g.h.i.

12. ᾤμοσαν καὶ μὴ L.P.

“ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θη-
 “ βαίοις μηδὲ τοῖς ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆ-
 “ ναι. ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ἣ τὰ λαμπρό-
 “ τατα μετ’ αὐτῶν πράζαντες νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα
 5 “ κινδυνεύομεν παθεῖν. ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλε-
 “ πώτατον τοῖς ἄδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν, διότι καὶ
 “ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ’ αὐτοῦ, παυόμενοι λέγο-
 “ μεν ἤδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν (εἰλόμε-
 “ θα γὰρ ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ,
 10 “ τελευτῆσαι,) ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν. καὶ
 “ δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας,
 “ τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἑᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι.
 “ ἐπισκῆπτόμεν τε ἅμα μὴ Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμώ-
 “ τατοι περὶ τοὺς Ἑλληνας γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν
 15 “ ἐχθίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πί-
 “ στεως, ἰκέται ὄντες, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι,

εἰς τὴν γῆν
 καὶ αὐτὸν
 τὸν γένον

πατρῶν τάφῳ] ἕνεκα δηλονότι. 1. Τοὺς κεκμηκότας] τοὺς νεκροὺς. καὶ
 “Ὀμηρὸς ἐπένερθε καρόντας (II. 3. 278.) 5. Ἀναγκαῖον] χρήσιμον. 6. Λό-
 γου τελευτῆν] ἦγον κατὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου εἰπεῖν. 9. Τῷ αἰσχίστῳ]
 ὀλέθρῳ τῷ λιμῷ. “Ὀμηρὸς Διμῷ δ’ οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 (Od. 12, 342.)

1. κεκμηκότας E. i.

Κεκμηῶτας] Κεκμηκότας Marg.
 bene opinor, illud fere Poëtarum;
 est. mecum facit ad Pollucem,
 qui sic adduxerat, Jungerman-
 nus III. 106. Sed et Poëtæ
 sæpe hac forma. Theocrit. ἣ
 γὰρ ἀπ’ ἄγρας Τανίκα κεκμακῶς ἀμ-
 παύεται. Ἀττικώτερον Eustathio
 iudice scribamus κεκμηκότας. Sic,
 inquit, ἀγμῆτες pro ἀκμῆτες, et
 ἔοιμεν, apud Sophoc. Aj. 1260.
 pro ἑοίκαμεν; sed de hac scriptu-
 ra ampliandum. WASS.

3. ἀναμιμνήσκομενοι K. 1

4. μεθ’ αὐτῶν A.B.E.H.I.g.
 μεθ’ ἑαυτῶν K.M.N. cum Prisci-
 ano p. 1172.

5. δὲ om. B.h.

7. λέγομεν om. d.i.

9. Τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ] Vid.
 quæ adnotarunt Casaub. ad
 Dion. Halic. VI. 86. et Cerd. ad
 Virg. IX. Æn. 340. Duk.

11. καταστήσαντες A.B.E.F.
 H.I.K.b.c.d.e.g.h.i.

12. καὶ ἡμᾶς i.

13. πλαταιεῖς ὄντας I.

οἱ om. A.B.E.F.H.N.g.h.

14. ὑμῖν A.

16. ἰκέτας ὄντας I.P.

“γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν, καὶ μὴ τοὺς ἄλλους Ἑλ-
 “ληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι.”

60.
 Qua ne La-
 cedæmonii
 moveren-
 tur, veriti
 Thebani, et
 ipsi fusius
 dicendi ven-
 niam postu-
 lant. Itaque

Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι δεῖ-
 σαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τι ἐν-
 δῶσι, παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, 5
 ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος
 λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ'
 ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιαύδε.

61—67.
 coram iis-
 dem quin-
 que viris, ju-
 dicibus Pla-
 taensium
 Sparta mis-
 sis, verba
 faciunt.

“ΤΟΥΣ μὲν λόγους οὐκ ἂν ἠτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ
 “αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ ἐπὶ 10
 “ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποίησαντο καὶ περὶ αὐ-
 “τῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἅμα οὐδὲ ἠτιασμένων,
 “πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔπαινον ὧν οὐδεὶς ἐμέμ-
 “ψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγε-
 “χον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία 15
 “ὠφελῆ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφο-
 “τέρων ἀκούσαντες κρίνητε. ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι
 “ἐγενόμεθα πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕσ-
 “τερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας, καὶ ἄλλα χαρῖα μετ' αὐ-

6. Ἐκείνοις] τοῖς Πλαταιεῦσι. Αὐτῶν] τῶν Θηβαίων. 7. Ὦς δ' ἐκέλευ-
 σαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Τοὺς μὲν λόγους] οὗς μέλλομεν ἐρεῖν δηλονότι.
 10. Αὐτοὶ] οἱ Πλαταιεῖς. Ἐπὶ ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν. 11. Αὐτῶν] ἑαυτῶν τῶν
 Πλαταιέων. 13. Ὦν] τῶν Μηδικῶν. 14. Πρὸς μὲν τὰ] πρὸς τινα. 15.
 Ἴνα μήτε ἡ ἡμετέρα] ταῦτα εἰρωνικῶς λέγει ὁ Θηβαῖος· οὐ γὰρ ἔχει τοιοῦ-
 τον φρόνημα, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων ἐστὶ δῆλον. ὡς καὶ Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Ἐκ-
 τορα λέγειν τὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦ· Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν
 πολὺ χείρων (Π. 20, 434.) 16. Ὦφελῆ] πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα.
 Μήτε ἡ τούτων δόξα] ἡ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία. 17. Αὐτοῖς] τοῖς Πλα-
 ταιεῦσιν. 18. Ὑστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας] μετὰ τὴν συνοίκησιν τῆς ἄλ-

1. δὲ A.B.E.H.K.N.Q.g. vul-
 go τε.
 ἄλλους om. h.
 5. προσελθόντες g.
 6. τὴν om. b.
 7. τῆς om. A.g.h.
 12. ἠτιασμένων K.P.c.f.e. ἠτιω-

μένων Q. vulgo ἠτιασμένων.
 13. τὴν om. d.
 14. τῶν] τὸν A.B.K.L.
 17. αὐτοὶ I.d.e.
 18. πρῶτον B.E.F.H.M.N.b.g.
 ceteri τὸ πρῶτον.
 19. αὐτὴν O.

“ τῆς, ἀ ξυμμίκτους ἀνθρώπους ἐξελάσαντες ἔσχομεν,
 “ οὐκ ἠξίου οὔτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύ-
 “ εσθαι ὑφ’ ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαί-
 “ νοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώ-
 5 “ ρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ’ αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς
 “ ἐβλαπτον, ἀθ’ ὧν καὶ ἀντέπασχον. * ἐπειδὴ δὲ καὶ 62.
 “ ὁ Βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνου Βοιω-
 “ τῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλ-
 “ λονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν
 10 “ αὐτοὺς οὐ φαμὲν, διότι οὐδ’ Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐ-
 “ τῇ ἰδέᾳ ὑστερον, ἰόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας,
 “ μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἴῳ
 “ εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ
 “ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ’ ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον
 15 “ πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν ὅπερ δέ ἐστι
 “ νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυ-
 “ τάτῳ δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ
 “ πράγματα. καὶ οὔτοι ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι
 “ μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσῃ, κατέ-
 20 “ χοντες ἰσχυροὶ τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμ-
 λης Βοιωτίας. 2. Οὔτοι] οἱ Πλαταιεῖς. 3. *Ἐξω] ἀντὶ τοῦ ἀνευ. 4. Προσηναγκάζοντο] ἐμμένειν τοῖς πατρίσις ἔθεσι. 9. Ἡμᾶς λοιδοροῦσι] Μηδίσαντας δηλοῦσι. 10. Τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ] τῇ αὐτῇ ἰποθέσει. 12. Ἀττικίσαι] τὰ τῶν Ἀττικῶν φροῦσαι. ὥσπερ ἡμεῖς μόνου ἐμηδίσαμεν, αἴτω καὶ οὔτοι μόνου ἠττικίσαν. 14. Κατ’ ὀλιγαρχίαν] τουτέστι κατὰ ἀριστοκρατίαν. 16. Τῷ σωφρονεστάτῳ] τουτέστι τοῖς σώφροσιν ἀνδράσιν. 17. Ὀλίγων ἀνδρῶν] Ἀτταγίνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν Μηδίσαντων (Herodot. 9, 15 et 85.) 20. Ἰσχυροὶ] βίβλ. Ἐπηγάγοντο αὐτόν] τὸν Βάρβαρον.

1. ἔσχομεν N.g.	11. ἰόντων ἀθηναίων A.B.E.H.
2. Οὐκ ἠξίου—ἡγεμονεῖσθαι ὑφ’ ἡμῶν] Vid. ad lib. I. cap. 56.	K.L.O.P.e.f.g.h.i. ceteri ἀθηναίων ἰόντων.
DUK.	12. αὖ] ἀν g.
τὸ πρότερον L.O.	13. μὲν om. f.g.
5. πρὸς τοὺς ἀθηναίους Q.	15. δέ om. g.
6. καὶ om. L.P.i.	19. μήδου] δήμου O.P.
8. τε om. e.	

υποβοηθητικῶν

" πασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὔσα ἐαυτῆς τοῦτ' ἔπρα-
 " ξεν, οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρ-
 " τεν. ἐπειδὴ γοῦν ὁ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους
 " ἔλαβε, σκέφασθαι χρῆ, Ἀθηναίων ὑστερον ἐπιόντων
 " τὴν τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρω- 5
 " μένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ στάσιν ἤδη ἐχόν-
 " των αὐτῆς τὰ πολλὰ, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ
 " νικήσαντες αὐτοὺς ἠλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν, καὶ
 " τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε
 " παρέχοντες καὶ παρασκευὴν ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμ- 10
 " μάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμόν τοσαῦτα ἀπολο-
 63. " γούμεθα * ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλον τε ἠδικήκατε τοὺς
 " Ἕλληνας καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασό-
 " μεθα ἀποφαίνειν. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ,
 " ὡς φατέ, Ἀθηναίων ζύμμαχοι καὶ πολῖται. οὐκοῦν 15
 " χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ
 " μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν,
 " εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων, τῆς τῶν
 " Λακεδαιμονίων τῶνδε ἤδη ἐπὶ τῷ Μῆδῳ ζυμμαχίας

4. Ἐλαβεν] ἡ πόλις ἡμῶν. Σκέφασθαι χρῆ] τὸ ἐξῆς, σκέφασθαι χρῆ, εἰ
 μαχόμενοι ἠλευθερώσαμεν, καὶ νῦν προθύμως συνελευθεροῦμεν. 8. Αὐτοὺς]
 τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τοὺς ἄλλους] Ἕλληνας δηλονότι. 12. Μᾶλλον] ἡμῶν
 δηλονότι. 13. Ἀξιώτεροι] ἄξιοι πᾶσαν ζημίαν παθεῖν. 16. Αὐτοὺς] τοὺς
 Ἀθηναίους. 17. Ἄλλοις] Ἕλλησι δηλονότι. 18. Εἴτι καὶ ἄκοντες] ὁ
 νοῦς τοιοῦτος· εἰ ἀκουσίως τοῖς Ἀθηναίοις συνεμαχεῖτε καὶ κατεδουλοῦτε τοὺς
 Ἕλληνας, ἔδει ὑμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τὴν ἐπὶ
 τῷ Μῆδῳ ζυμμαχίαν ἡμῶν καὶ προθυμίαν (ἣν αἰεὶ προβάλλεσθε καὶ καυ-
 χᾶσθε) οὐκ ἂν ὑμᾶς παρεχώρησαν ὑπὸ ἡμῶν τι παθεῖν. Προσήγεσθε] ἔδου-

4. ἐπιόντων] ἐπιόντων A.B.E.h.
 6. ὑφ' αὐτῆς d.i.
 7. αὐτοῖς P. om. Q.
 Ἐν Κορωνείᾳ] Lib. I. cap. 113.
 Duk.
 κορωνεῖαι E.
 9. ἐξελευθεροῦμεν θ.

12. ἠδικήσατε L.O.P.d.i.
 16. χρῆ Q.
 ἐπάγεσθαι O.
 17. ὑπάρχον τε] ὑπάρχοντες E.
 ὑπάρχον γε i.
 18. καὶ om. L.
 19. ζυμμαχίας] ξυγγενείας L.O.P.

“ γεγενημένης, ἣν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἰκανή
 “ γε ἦν ἡμῶν τε ὑμῶν ἀποτρέπειν, καὶ τὸ μέγιστον, ἀδεῶς
 “ παρέχειν βουλευέσθαι. ἀλλ’ ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι
 “ ἔτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων. καὶ λέγετε ὡς αἰσ-
 5 “ χρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἴσχιον
 “ καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας Ἑλληνας καταπροδοῦναι,
 “ οἷς ξυναμώσατε, ἢ Ἀθηναίους μόνους, τοὺς μὲν κα-
 “ ταδουλομένους τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας.
 “ καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδὲ αἰσ-
 10 “ χύνης ἀπηλλαγμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐ-
 “ τοὺς, ὡς φατέ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους
 “ ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ
 “ ἀντιδιδόναι αἰσχροὺς μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης
 “ μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδόμενας. * δῆ-
 15 “ λόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνου
 “ οὐ μῆδισαντες, ἀλλ’ ὅτι οὐδ’ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς
 “ μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τὰναντία. καὶ
 “ νῦν ἀξιῶτε, ἀφ’ ὧν δι’ ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοὶ, ἀπὸ

μὴ ποῖ.
 ἰ κ' ε' π' ρ'
 64. τὰ δ.

λαῖσθε. 5. Πολύ δέ γε αἴσχιον] δευτέρα λύσις τοῦ ἀπρεπούς. ἀντίστρο-
 φον κῶλον. 7. Τοὺς μὲν] τοὺς Ἀθηναίους. 8. Τοὺς δὲ] τοὺς ἄλλους
 Ἑλληνας. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 10. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] οἱ Πλα-
 ταιεῖς. 11. Ἐπηγάγεσθε] ἐφειλικίσατε, εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι. 13.
 Αἰσχρὸν μᾶλλον] αἰσχρὸν μᾶλλον τὰς ὀφειληθείσας χάριτας μετὰ δικαιο-
 σύνης, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδόμενας, ἢ τὰς ὁμοίας χάριτας ἀντιδιδόναι. λείπει
 ἢ οὐ, ἢ ἢ ὅτω, καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι οὐκ αἰσχρὸν μᾶλ-
 λον ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἐξῆς. 16. Ὑμεῖς δὲ] οἱ Πλαταιεῖς. 17. Τοῖς δὲ] τοῖς
 Ἑλλησιν. 18. Ἀφ’ ὧν] πραγμάτων, οἷον προθυμίας καὶ ἀνδρείας. Δι’

1. προβάλλεσθε μάλιστα c.f.
 2. γε] γὰρ K.
 ἀποτρέπειν ὑμῶν c.
 3. βούλεσθαι e.
 4. τὰ] τὲ d.i. τ' e.
 ἀθηναίων A.B.E.F.H.K.L.N.
 O.P.Q.d.e.f.g.h. vulgo τῶν ἀθη-
 ναίων.

5. γε om: e.
 10. μὲν om. Q.
 αὐτοὺς ἀδικούμενοι Q.
 12. κατέστητε K.
 13. ἀνταποδιδόναι οὐκ αἰσχρὸν d.
 16. ἡμεῖς B.E.F.Q.g.h.
 18. ἀφ’] καθ’ d.

" τούτων ἀφελείσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός, ὥσπερ δὲ Ἀθη-
 " ναίους εἴλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέ-
 " ρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, ὡς χρὴ ἀπ' αὐτῆς
 " νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτήν, καὶ παραβάντες
 " ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τι- 5
 " νὰς τῶν ξυνομοσάντων, ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε
 " ἄκοντες, ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὔσπερ μέχρι τοῦ δεῦ-
 " ρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τε-
 " λευταίαν τε, πρὶν περιτειχίζεσθαι, πρόκλησιν ἐς ἡσυ-
 " χίαν ὑμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. 10
 " τίνες ἂν ὑμῶν δικαιοτέρον πᾶσι τοῖς Ἑλλησι μισοῖντο,
 " οἵτινες ἐπὶ τῶ ἐκείνων κακῶ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε;
 " καὶ ἂ μὲν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσή-
 " κοντα νῦν ἐπεδείξατε, ἂ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξη-
 " λέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἀδίκον ὁδὸν 15
 " ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκού-
 " σιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀττικισμὸν

ἐτέρους] τοὺς Ἀθηναίους. 2. Εἴλεσθε] προτιμωτέρους ἐποίησατε εἰς τὸ ξυμ-
 μαχεῖν αὐτοῖς. 7. Μέχρι τοῦ δεῦρο] ἔχετε δηλονότι. 8. Καὶ οὐδενὸς
 ὑμᾶς βιασαμένου] πρᾶϊτε γὰρ ὅτι ὑπὸ δλίγων αὐτοκρατόρων ἐτυραννοῦμεθα.
 Ὡσπερ ἡμᾶς] ἐβιάσατο δηλονότι. 10. Μηδετέροις] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λα-
 κεδαιμονίοις. 11. Τίνες ἂν οὖν ὑμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς δηλονότι. Πᾶσι τοῖς
 Ἑλλησι] λείπει ἢ ὑπό. 12. Ἐπὶ τῶ ἐκείνων κακῶ] τουτέστι τῶν Ἑλλήνων
 τῇ δουλώσει. 13. Ποτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Οὐ προσήκοντα] τῇ αὐτῶν
 φύσει δηλονότι. 14. Ἡ φύσις] ἡ ὑμετέρα. 16. Τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέ-

1. δὲ] οὐδὲ K.N.
 ἀθηναίους h.
 3. ξυνωμοσίαν d.
 4. ἀπελίπετε A.B.L.O.Q.d.e.h.
 i. ceteri ἀπελείπετέ.
 5. ξυγκαταδουλοῦσθε K.d.
 μᾶλλον om. L.O.P.
 ἄλλους ἀθηναίους τινὰς K.
 7. σχόντες g.
 δὲ E.
 11. ἂν ὑμῶν A.B.F.H.L.N.P.
 g.h. vulgo ἂν οὖν ὑμῶν.

- δικαιοτέροις N.e.
 14. ἐδείξατε Q.
 ἐβουλεύετο K.
 15. Pro ἰέναι ὁδὸν eadem me-
 taphora βαδίζειν ὁδὸν dicit Dio-
 nys. Halic. XI. 39. Ὁ δὲ Ἀππιος
 —ἀλεθριωτάτην ἔγνω βαδίζειν ὁδὸν.
 DUK.
 16. οὖν om. L.O.P.
 τε om. d.
 17. καὶ—ἀττικισμὸν] om. H.g.
 ἐκούσιον] ἀκούσιον A.

“ τριαῦτα ἀποφαίνομεν. * ἀ δὲ τελευταῖά φατε ἀδικη-
 “ θῆναι (παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ
 “ ἱερομηνίαις ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν), οὐ νομίζομεν οὐδ’
 “ ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς
 5 “ αὐτοὶ πρὸς τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν
 “ γῆν ἐδηοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν· εἰ δὲ ἄνδρες
 “ ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένοι, βουλόμενοι τῆς
 “ μὲν ἕξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν
 “ πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστήσαι, ἐπεκαλέσαντο
 10 “ ἐκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι
 “ μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ’ οὔτ’ ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρί-
 “ νομεν, οὔθ’ ἡμεῖς· πολῖται δὲ ὄντες ὡς περ ὑμεῖς, καὶ
 “ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες
 “ καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως, οὐ πολεμίας, κομί-
 15 “ σαντες, ἐβούλοντο τοὺς τε ὑμῶν χεῖρους μηκέτι μᾶλλον

τερον] τὸ δεύτερον ἀντιληπτικὸν τῶν Πλαταιῶν ἐντεῦθεν λυεῖ. 3. Οὐ νομίζομεν] οὐ βεβαίως δοξάζομεν. 5. Πρὸς τε τὴν ὑμετέραν πόλιν] κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 6. Εἰ δὲ] μεταστατικόν. Ἄνδρες ὑμῶν] οἱ περὶ Ναυκλειῶν. 9. Ἐπεκαλέσαντο] προήγαγον, ἐφειλικύσαντο. 10. Οἱ γὰρ ἄγοντες] οἱ ἄξαντες. 11. Ἄλλ’ οὔτ’ ἐκεῖνοι] τὸ ἐξῆς, ἀλλ’ οὔτε ἐκεῖνοι, οὔτε ἡμεῖς, ἀδικοῦμεν δηλονότι. τὸ δὲ ὡς ἡμεῖς κρίνομεν διὰ μέσου. 13. Πλείω] περισσοτέρως. Παραβαλλόμενοι] ῥητορικῶς ἀποκρινόμενοι. 15. Μᾶλλον]

4. μᾶλλον ὑμῶν H.Q.g.
 ἀμαρτεῖν A.B.E.F.H.I.L.O.P.
 d.e.g.h.i. ceteri ἀμαρτάνειν.

Εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ] Por-
 tus παραφράζων verberat, “ Si e-
 “ nim nos ipsi nostra sponte.”
 Αὐτὸς, pro αὐτόματος, et ἴσως, sæpe
 est apud Homerum, et alios Po-
 Ætas. Vid. Eustath. in Il. ρ’. p.
 1105. Schol. Theocr. in XI. I-
 dyll. 12. et Stephanum, aliosque
 ad Callim. Hymn. in Apoll. v.
 6. et in Del. 212. Scholiast. par-
 vus Hom. hoc Il. ρ’. 254. Ἄλλὰ

τις αὐτὸς ἴτω, exponit, ἐπὶ ἰδίας
 γνώμης παραγενέσθω. Et Latinos
 eadem significatione dicere ipse
 adnotant Interpretes Callimachi,
 et Heins. Lection. Theocrit. cap.
 17. Duk.

5. τὴν ὑμετέραν πόλιν I.L.O.P.
 d.e. τὴν ὑμετέραν πόλιν Q.i.

6. ἐδηοῦμεν] ἀδικοῦμεν A.B. et
 fortasse h.

8. ἐς δὲ] εἴτε K. ἐς B.h.

14. ἑαυτῶν h.

15. τε] μὲν Q.

“ γενέσθαι τοὺς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ
 ὄντες τῆς γνώμης, καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ
 “ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ’ ἐς τὴν ζυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἐχ-
 “ θροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἅπασιν δ’ ὁμοίως ἐσπόνδους.
 “ * τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ 5
 “ ἠδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ
 “ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἰέναι πρὸς ἡμᾶς.
 “ καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες καὶ ζύμβασιν ποιησά-
 “ μενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοή-
 “ σαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι 10
 “ ἀνεπιεικέστερον πράττειν οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν εἰ-
 “ σελθόντες, τὰ μὲν ὁμοῖα οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε
 “ νεωτερίσαι ἔργῳ, λόγοις τε πείσειν ὥστε ἐξελθεῖν, ἐπι-
 “ θέμενοι δὲ παρὰ τὴν ζύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπε-
 “ κτείνατε, οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν (κατὰ νόμον γὰρ δὴ 15
 “ τινὰ ἔπασχον), οὓς δὲ χεῖρας προῖσχομένους καὶ ζω-
 “ γρήσαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μὴ κτενεῖν,
 “ παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ

ἀδίκους μᾶλλον γενέσθαι. 1. Σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης] ἀφελοῦντες
 καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα, τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλευον-
 ται, τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαρπάξωσιν ἀλλήλους μηδ’ ἐξελαύνωσι μηδὲ
 κακῶς ποιῶσι πολῖται πολίτας. ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ἀφε-
 λείας. 2. Τὴν πόλιν] τὴν τῶν Βοιωτῶν. 4. Οὐδενὶ] τῶν Ἑλλήνων.
 5. Τεκμήριον] τὸ ῥηθησόμενον. 9. Κατανοήσαντες] καταμαθόντες. 11.
 Ἀνεπιεικέστερον] ἀπανθρωπότερον. 16. Χεῖρας προῖσχομένους] ἤγουν ἰκέτας

1. τε] δὲ Q.

Σωφρονισταὶ] Forsan hac voce
 utitur Thucydides cum allu-
 sione ad magistratum, cuius
 Athenis munus erat juvenum
 mores corrigere, eosque, quoties
 deliquerint, officii monere. Vide
 Phavorinum et Etymol. magn.
 Auctorem. HUDS. Pulchra sunt,
 quæ de significatione vocabulo-
 rum σωφρονίζειν et σωφρονιστῆς ad

Polluc. IX. 138. adnotavit Hem-
 sterhusius. Duk.

7. τὰ om. M. Q. b. e.

πάντων A. B. E. H. L. O. P. c. d. f.
 g. h. ceteri τῶν πάντων.

10. τι] τοι g.

13. νεωτερίσαι A. B. E. H. I. K.
 M. b. c. e. f. g. h. vulgo νεωτερίσειν.
 εἰσελθεῖν I.

15. γὰρ om. d. i.

11 " ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τὴν τε λυ-
 12 " θεῖσαν ὁμολογίαν, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον,
 13 " καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπό-
 14 " θεσιν, ἣν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως
 5 15 " φατέ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντι-
 16 " δοῦναι δίκην. οὐκ ἦν γε οὗτοι τὰ ὀρθὰ γινώσκωσι·
 17 " πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθήσεσθε. * καὶ ταῦτα, 67.
 18 " ὦ Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἕνεκα ἐπέξήλθομεν, καὶ ὑπὲρ
 19 " ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν
 10 20 " καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τετιμωρημένοι,
 21 " καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκού-
 22 " οντες ἐπικλασθῆτε, ἄς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπι-
 23 " κούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχροῦν τι δρῶσι διπλασίας ζη-
 24 " μίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι. μηδὲ ὀλο- *contrary to the*
 15 25 " φυρμῶ καὶ οἰκτῶ ὠφελείσθωσαν, πατέρων τε τάφους *proper charac*
 26 " τῶν ὑμετέρων ἐπιβοῶμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν.
 27 " καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῶ δεινότερα πα-
 28 " θοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὧν

γενομένης. 6. Οὔτοι τὰ ὀρθὰ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἴνα ἡμεῖς μὲν] κε-
 φάλαιον τὸ δίκαιον ὃ ἐπήγαγε τὴν ἐκβολὴν τῆς αἰδοῦς, ἧς ἡ ἀρχὴ " καὶ μὴ
 " παλαιὰς ἀρετὰς." 10. Τετιμωρημένοι] κολάσαντες αὐτοὺς. 12. Ἐπι-
 κλασθῆτε] χαννῶθητε. Ἄς] τὰς ἀρετὰς. 14. Οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρ-
 τάνουσι] ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηται, οὐ προσήκοντος αὐτοῖς τοῦ ἀμαρ-

3. ὑπόθεσιν A.B.F.H.g. ceteri
ἐπίσχεσιν.

6. Οὐκ, ἦν γε] Si Grammaticorum præcepta sequimur, potius scribendum est οὐκ cum Cass. Vid. Bud. Commentar. p. 938. Nec male distinctio major poneretur post οὐκ. Stephanus supplet, *Minime vero impietatem consequemini*. Puto sufficere, *Non ita; ut in Virgil. II. Æn. 583. ubi Germanus observat, Euripidem et Sophoclem hoc dicere, οὐ δῆτα. Duk.*

9. καὶ ἡμῶν om. Q.

καὶ δικαίως K.e.

αὐτῶν] τούτων L.O.P.i.

10. καταγνωσόμενοι E.

11. εἴ τις—ἐγένετο A.B.E.F.H. I.K.L.M.N.O.P.b.e.e.f.g.h. vulgo εἴ τινες—ἐγένοντο.

12. ἐπικλασθῆναι e.

13. τι om. I.

14. ἐξ οὐ προσηκόντων L.O.P. ἐκ τῶν προσηκόντων c.

15. τε om K.

17. ἀποφαίνομεν K.

18. ὧν οἱ πατέρες e.

" πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέ-
 " θανον ἐν Κορωνεῖα, οἱ δὲ πρεσβύτεροι λελειμμένοι καὶ
 " οἰκίαι ἔρημοι πολλῶν δικαιοτέραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιού-
 " ται, τούτους τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυ-
 " χάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ 5
 " δικαίως, ὥσπερ οἶδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ
 " τὴν νῦν ἔρημίαν δι' ἑαυτοὺς ἔχουσι· τοὺς γὰρ ἀμείνους
 " ζυμμάχους ἐκόντες ἀπεώσαντο. παρηνόμησάν τε οὐ
 " προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἢ δίκη κρίναν-
 " τες, καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν (ἐν- 10
 " νομα γὰρ πείσονται), καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας
 " προῖσχύμενοι, ὥσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ζυμβάσεως ἐς
 " δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες. ἀμύνατε οὖν, ᾧ Λα-
 " κεδαιμόνιοι, καὶ τῶ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε
 " παραβαθέντι, καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε 15
 " χάριν δικαίαν ᾧν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς
 " τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς
 " Ἑλλήσι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσον-

τάνειν διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνδραγαθίαν. 5. Οἱ δὲ δικαίως] ἐπανάληψις τοῦ ἀντεγκλήματος. 6. Ἐπίχαρτοι εἶναι] ᾧν τῶν δόλεθρον ὀφείλει πάντας ἀνθρώπων ἐπιχαρῆναι. 12. Ζυμβάσεως] φιλίας. 14. Τῶ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ] τῶ κελεύοντι παρὰ τὰς σπονδὰς μηδένα ἀναιρεῖν. 15. Παραβαθέντι] ἀθετηθέντι. 17. Περιωσθῶμεν] ἀπωσθῶμεν ὑβρισμένοι. 18. Τοὺς ἀγῶνας] περιτεύει τὸ τοῖς ἄρθρον κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν· οἷον οὐ προθήσετε λόγων

1. ἄγοντες] ἔχοντες F.H.g.
 2. κορωνεῖαι E.
 πρεσβύτεροι O.
 4. δὲ L.O.Q.
 5. οἶδε] οὔτοι e.
 6. Ἐπίχαρτοι] Inter Thucyd.
 Glossas recensuit Pollux III.
 101. At Sophocles in Trachin.
 Plato Epist. 8. vid. Hesychium.
 Wass. Paullo aliter Æschyl.
 Prometh. 157. Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα
 πέπονθα. Schol. εὐφρόσυνα. Ἐπί-

χαρμα, quod Pollux ibid. e Posi-
 dippo adfert, et improbat, est
 etiam apud Theocrit. II. 20. καὶ
 τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα. Duk.

8. παρενόμησαν K.
 9. δὲ πλέον] τε πλέω g.
 δίκη κρίναντες] διακρίναντες d.i.
 11. οὐχί] οὐκ L.O.P.i.
 12. περ. om. P.
 18. τοὺς ἀγῶνας A.B.E.F.H.L.
 N.O.P.d.e.g. ceteri τούτοις ἀγῶ-
 νας.

“τες ἄλλ’ ἔργων, ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων βραχεῖα ἢ *recital*
 “ἀπαγγελία ἀρκεῖ, ἀμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι
 “κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται. ἀλλ’ ἦν οἱ
 “ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς *stating, sum-*
 5 “ζύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἥσόν τις ἐπ’ ἀδί- *decisions*
 “κοῖς ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσῃ.”

Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δι- 68.
 κασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἔξειν, εἴ τι *Judices La-*
 ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ’ αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τὸν τε *cedæmonii,*
 ἄλλον χρόνον ἡξίουσαν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς *in sententia*
 Πausανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν, καὶ ὅτε *perstantes,*
 ὕστερον, ἀπὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, *Plataenses*
 κοινούς εἶναι κατ’ ἐκεῖνα, ὡς οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῇ *damnant et*
 ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσῃ ἐκσπονδοὶ ἤδη ὑπ’ αὐτῶν κακῶς *interficiunt,*
 15 πεπονθέναι, αὐθις τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες *numero du-*
 καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ζυμμάχους *centos, cum*
 ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν, ὅποτε μὴ φαῖεν, *viginti*
quinque A-
theniensi-
bus. Urbem
Thebani
Megarensi-
bus Plata-
ensibusque
exsulibus
tradunt ;
posthac au-

ἀγῶνας, τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ’ ἔργων. 2. Ἀμαρτανομένων δὲ] ἐσφαλμέναν δὲ τῶν ἔργων. 11. Μετὰ τὸν Μῆδον] μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ Μῆδου. 12. Προῖσχυοντο] προεβάλλοντο. 13. Κοινούς εἶναι] τουτέστιν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, κατὰ τὸν Ἀρχιδάμου πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ λόγον. Κατ’ ἐκεῖνα] τὰ τοῦ Πausανίου δηλονότι. 15. Τὸ αὐτὸ]

1. ὦν om. A.B.E.h.
2. ἐπαγγελία L.M.O.P.e.
3. προκαλύμματα e.
- οἱ om. L.O.P.d.e.
5. διαγνώμας] διὰ γνώμης P. διαγνώμονας I.e.
7. δὲ A.B.E.F.H.K.N.e.f.g. vulgo μὲν. θηβαῖοι] ἀθηναῖοι B.
8. ὀρθῶς] καλῶς c.
9. ἀγαθὸν A.B.E.F.H.K.L.N. O.P.b.d.e.g.h.i. vulgo ἀγαθόν τι. Διότι.] In priore parte hujus παρεμβολῆς respicit haud dubie, quod etiam Scholiastes mo-

- net, ad illa Archidami II. 72. ἡσυχίαν ἀγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν καὶ ἔστε μὴδὲ μεθ’ ἐτέρων δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ, μὴδ’ ἐτέρους. DUK.
11. καὶ μετὰ L.O.P. τῶν μῆδων I.e.
12. προείχοντο A.B.E.F.H.K. N.g. παρείχοντο d.e. ceteri προῖσχυοντο.
- αὐτοὺς Q.
14. κακῶν P.
15. τὸ αὐτὸ καὶ ἕνα g. τὸ αὐτὸ ἐν P. παράγοντες H.I.L.O.P.g.i.

tem fundi-
tus eam e-
vertunt.

ἀπάγοντες ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα.
διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάχιστους δια-
κοσίῳν, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ζυνεπολιορ-
κῶντο· γυναῖκας δὲ ἠδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐναιυτὸν
μὲν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκ-5
πεπτωκόσι, καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν
περιῆσαν, ἔδσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐξ
ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ἀποδόμησαν πρὸς τῷ
Ἡραίῳ καταγῶγιον διακοσίῳν ποδῶν πανταχῆ, κύκλω
οικήματα ἔχον κάταθεν καὶ ἀναθεν, καὶ ὄροφαῖς καὶ θυ-10
ρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις

ἐράτημα δηλονότι. 1. Ἐξαίρετον] ἐκβεβλημένον τοῦ φόνου. 6. Τὰ σφέ-
τερα] τὰ τῶν Θηβαίων. 8. Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας.

8. ἐκ θεμελίων O.Q.

Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] De condi-
tu hujus templi vide Plutar-
chi Aristidem. Huds. Urbs,
inquit Posidippus, qui ad Me-
nandri tempora refertur, Ναοὶ
δύ' εἰσὶ, καὶ στοὰ, καὶ τοῖνομα, καὶ
τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σηράμβου κλέος.
Τὸ πολὺ μὲν ἀκτῆ. Urbem totam
anno tertio ante Leuctricam
pugnam a Thebanis, præter
templa, excisam, narrat Pausa-
nias IX. 1. Urbem condidit Po-
lybus post Deucalionis tempora,
inquit Etymologus voc. βουκέρας.
Wass. Versus Posidippi de Pla-
tæis sunt in Dicæarcho pag. 14.
Edit. Oxon. Excidium Platæarum,
de quo Pausan. l. d. posterius
fuit eo, quod hic memorat
Thucydides, atque ipse Pausa-
nias. Nam quum urbs per an-
nos circiter XL. in ruinis jacuis-
set, deinde per pacem Antalcidæ
restituta Olymp. XCVIII.
rursus anno tertio ante pugnam

Leuctricam, quæ in annum 2.
Olymp. CII. incidit, a Thebanis
eversa, sed a Philippo post præ-
lium ad Chæroneam, id est, post
annum tertium Olymp. CX. in-
staurata est. Ita Pausanias. Plu-
tarchus Aristid. p. 597. ab Ale-
xandro, postquam Asia potitus
erat, restitutam tradit. Etiam
ante bello Persico a Xerxe in-
cendio deleta fuerat. Diodorus
Sic. XI. p. 250. Duk.

9. ἠρώφ K.

κύκλω om. g.

10. ὄροφαῖς] Pollux VII. 121.

ὄροφαῖς καὶ θυρώμασι, Θουκυδίδης.
Sed MSS. et Edd. omnes hic
ὄροφαῖς exhibent. Utrumque est
apud Aristophanem. Vid. Schol.
ad Nub. 173. Θυρώματα Scholiast.
Demosth. in Midian p. 365. ex-
ponit σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας.
Gloss. θυρώματα, postes. Duk.

11. τοῖς πλαταιέων L.P.

καὶ ἄλλοις L.O.P.

100ft

ἀ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ Ἑρᾷ, καὶ νεῶν ἑκατόμ-

5 ποδὸν λίθινον ᾠκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. οὕτως δὲ τι καὶ τὸ ζύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα, νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ἀφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν, ἔπει τρίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ ἐπειδὴ Ἀθηναίων ζύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελάγους, ἐκ τε τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ πρὸς τῇ Κρήτῃ χειμασθεῖσαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες, πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ

69. Quadraginta Lacedaemoniorum naves, Lesbo reversæ et ab Atheniensibus fugatæ dis-

καταλαμβάνουσιν

scattered

4. Ἀπεμίσθωσαν] ἐπὶ μισθῷ δεδάκασιν. 6. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο] ἀπὸ τῆς φιλίας ἐκείνων ἀπέστησαν. 9. Ἐπειδὴ] ἀφ' οὗ. 14. Χειμασθεῖσαι] τὸν χειμῶνα διαβιάσασαι. Καὶ ἀπ' αὐτῆς] περιττὸς ὁ καὶ.

1. Ἀ—σίδηρος] Thom. Magister in ἐπιπλα. Wass. Docet ibi Thomas, quæ sint ἐπιπλα, de quo plura legi possunt in Lexicographis veteribus, Eustath. ad Homer. Od. γ'. p. 1469. et Interpretib. Pollucis X. 10. Ἐκατόμπεδος νεὼς in arce Athenarum, de quo agunt Scriptorum ab Hudsono in Var. Lect. laudati, nihil commune habet cum eo, quem hic memorat Thucydides, nec quisquam dicit, hunc Παρθενῶνα vocatum fuisse. Duk.

- ἦν] ἦσαν f.
- 2. ἑκατόμπεδον K. ἑκατὸν πεδον f.
- 4. ἐνέμοντο οἱ θηβαῖοι K.
- 5. δ' ἔτι K.
- 10. οὕτως om. d.

ἐτελεύτησεν A.B.E.F.H.K.b.c. d.e.f.g. vulgo ἐτελεύτησαν.

13. ἀθηναίων A.B.E.F.H.K.L. N.O.b.c.f.g.h.i. ceteri ἀθηναίων. διωχθεῖσαι K.

14. Καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες] Scholiastes putat, καὶ hic abundare. Apertum est, orationem non cohærere. Si retinetur κατηνέχθησαν, copula hinc tollenda, et ante καταλαμβάνουσιν ponenda est. Si κατενεχθεῖσαι scribas, utroque loco abesse potest καί; quamquam non omnino necessarium est, eam priore loco deleri. Et sic voluit, qui Cod. Cass. tractavit. Duk.

15. κατηνέχθησαν καὶ καταλαμβάνουσιν H.

persæque
tempestati-
bus, Cylle-
nen appel-
lunt, ibique
Leucadio-
rum alio-
rumque na-
vibus auc-
tæ, ad ex-
peditionem
in Corcy-
ram paran-
tur.

70.
Seditio e-
nim Corcy-
ræ orta erat,
cujus causa
demonstra-
tur. Nam
Pithias qui-
dam, Athe-
niensium
proxenus,
reus absol-
vitur. Is
cum quin-
que alios ex
parte adver-
sariorum
accusasset
et grandi
pecunia dam-
nasset, illi

Κυλλήνη τρεισκαίδεκα τριήρεις Λευκαδίων καὶ Ἀμπρα-
κιωτῶν, καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος ζύμβουλον Ἀλκίδα
ἐπεληλυθότα. ἐβούλοντο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς
Λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες ἐς
τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι στασιάζουσαν, δώδεκα μὲν ναυσὶ 5
μόναις παρόντων Ἀθηναίων περὶ Ναύπακτον, πρὶν δὲ
πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηναίων ναυτικὸν, ὅπως
προφθάσωσι· καὶ παρεσκευάζοντο ὁ τε Βρασίδης καὶ ὁ
Ἀλκίδης πρὸς ταῦτα. * οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐστασίαζον,
ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν περὶ Ἐπί- 10
δαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων ἀφεθέντες, τῷ μὲν λόγῳ
ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγνημένοι, ἔργῳ
δὲ πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιῆσαι. καὶ
ἔπρασον οὔτοι, ἕκαστον τῶν πολιτῶν μετιόντες, ὅπως
ἀποστήσωσιν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. καὶ ἀφικομένης Ἀτ- 15
τικῆς τε νεῶς καὶ Κορινθίας πρέσβεις ἀγουσῶν, καὶ ἐς
λόγους καταστάντων, ἐψηφίσαντο Κερκυραῖοι Ἀθηναίους
μὲν ζύμμαχοι εἶναι κατὰ τὰ ζυγκείμενα, Πελοποννησί-
οις δὲ φίλοι ὥσπερ καὶ πρότερον. καὶ ἦν γὰρ Πειθίας

8. Καὶ παρεσκευάζοντο] πρὸς τὸ ἐπιπλεῦσαι κατὰ τῶν Κερκυραίων στασιάζον-
των. 11. Ναυμαχιῶν] οὐχ ὅτι γέγονεν ἐν Ἐπιδάμνῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ
τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμνου ἐν τοῖς Συβάτοις, ὅτε ἐζώγησαν Κορινθιοὶ οὐκ
ἐλάσσους χιλίων Κερκυραίων. 12. Τοῖς προξένοις διηγνημένοι] διεγνήα τῶν
προξένων. 14. Μετιόντες] ὑποποιούμενοι. 18. Τὰ ζυγκείμενα] τὰ συμπε-

I. Κυλλήνη] Ita MSS. et Noster	rum p. 315. d. WASS.
I. 30. et infra c. 76. Theophrast.	10. ἐπιδάμνου b.
H. Plant. IV. 1. Artemidor. I. c.	11. ἀφέντες H.
47. WASS.	12. ὀκτακοσίοις ταλάντοις i.
τρεισκαίδεκα Q. om. E.H.g.	διηγνημένοι E.
ceteri τρεισκαίδεκα.	13. κερκυραίοις κόρινθον Thom.
2. ἀλκείδα K. ut infra b.c.	M. v. βούλομαι.
ἀλκείδης.	14. μετιόντες] ἐπιόντες g.
7. ἀθηναίων K.d.i.	16. τε om. c.
8. ὁ τε ἀλκίδης καὶ ὁ βρασίδης e.	19. ἦν om P.
9. Ἐστασίαζον] Vid. Diodo-	πυθίας Q.e.

the democratic party at Epidamnus did not hold out against the aristocratic elite
asked aid of Corcyra, who obtaining it they went to Corinthians who offered

^{Νομισθεῖν ἢ Πρῶτος}
 ἐθελοπρόξενός τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ δήμου προειστή- in despera-
 κει, ὑπάγουσιν αὐτὸν οὗτοι οἱ ἄνδρες ἐς δίκην, λέγοντες Pithiam
 Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν. ὁ δὲ ἀποφυγῶν cum sexa-
 ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους πέντε ἄνδρας, ginta aliis
 5 φάσκων τέμνειν ^{ἡμέτε} χάρακας ἐκ τοῦ τε Διὸς τεμένους καὶ Ex Pithia
 τοῦ Ἀλκίνου· ζῆμιά δὲ καθ' ἐκάστην χάρακα ἐπέκειτο admodum
 in navem
 Atticam
 confugiunt.

φωνημένα. 1. Ἐθελοπρόξενος] ἀπ' ἑαυτοῦ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ
 τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο. 2.
 Οὗτοι οἱ ἄνδρες] οἱ ἀπὸ Κορίνθου ἐπανελθόντες, οἱ προδότες.

1. Ἐθελοπρόξενος] Explicat Pol-
 lux III. 59, 60. breviser Hesych.
 ἐκῶν πρόξενος. Sic ἐθελόκακος Dio-
 nys. Halic. ἐθελόπονος Xenoph.
 WASS.

3. Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν κατα-
 δουλοῦν] Hinc refellas licet So-
 læcisten Luciani in fin. inter κατα-
 δουλοῦσθαι et καταδουλοῦν hoc
 discrimen statuentem: τὸ κατα-
 δουλοῦσθαι μὲν ἐτέρῳ, τὸ καταδου-
 λοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. Et vanam
 esse observationem, ostenderunt
 Schol. Luciani e loco Isocratis,
 qui est in Evagor. p. 192. Ed.
 Steph. et Græv. e Thucyd. VIII.
 46. DUK.

5. Ἐκ τοῦ τε Διὸς] Nota est
 hæc apud veteres religio luco-
 rum, quam violatam dicebat Pi-
 thias. Vid. Ovid. VIII. Metam.
 741. seqq. et IV. Fast. 753. ibi-
 que Neapol. Hinc sæpe in Ovi-
 dio, *incædulus lucus*, et *incædua
 silva*. Athenienses pœnam capi-
 tis statuerant in eos, qui vel mi-
 nimam ilicem e luco Heroum
 excidissent. Ælian. V. Var. Hist.
 17. DUK.

τεμένους] τοῦ τεμένους A.E.F.K.
 L.N.O.P.d.e.f.g.h.

καὶ ἀλκίνου H.L.O.g.

6. Καθ' ἐκάστην χάρακα] Vide
 quos laudat Jungermann. ad
 Polluc. I. 162. et Thom. Magi-

strum. DUK.

Ἀλκίνου] Etsi hoc nomen fre-
 quentius sine contractione scri-
 bitur, tamen non desunt exem-
 pla in contrarium. Ἀλκίνους, Ἀλ-
 κίνου, de hoc Alcinoο Conon
 Narrat. 3. apud Photium. Ἀλ-
 κίνου Ælian. XII. Var. Hist. 25.
 Ἀλκίνου Athen. I. 8. et Ἀλκίνους
 I. 11. Sic alius Ἀλκίνους apud
 Apollodor. III. 10. et Pausan.
 VI. 1. Itaque non adparet causa,
 cur Viri Docti id hoc loco, con-
 tra omnes libros scriptos et edd.
 mutare voluerint. Scholiast. Theo-
 criti in IV. Idyll. 32. Ἀλκιμος,
 καὶ Κρότων Διακοῦ υἱός. καὶ ὁ μὲν
 ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ ἐν
 Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα. Lego,
 Ἀλκίνους, vel Ἀλκίνους, καὶ Κρότων,
 Φαίακος υἱός. Nam non Æacus,
 sed, ut auctor est Conon l. d.
 Phæax pater Alcinoο fuit, a quo
 Coreyra, regnum Alcinoο, Phæ-
 acia, et incolæ Phæaces. Quod
 Schol. Theocr. Crotonem in Si-
 cilia locat, id Berkelius ad Ste-
 phan. in Κρότων, Cluverium se-
 quitur, de Magna Græcia Ita-
 liæ accipit. Sed ita non succur-
 ritur Stephano, qui sic ex una
 urbe duas faciet. Ceterum qui
 Scholiastæ Theocriti Κρότων est,
 eum Conon Locrum vocat, et
 Locros, urbem Italiæ, ab eo no-

στατήρ. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερά ^{ἀναμάρτητος} ἱκετῶν
καθεζομένων διὰ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι
ἀποδώσιν, ὁ Πειθίας (ἐτύγχανε γὰρ καὶ Βουλῆς ὦν)
πέθει ὥστε τῷ νόμῳ χρῆσασθαι. οἱ δ' ἐπειδὴ τῷ τε
νόμῳ ἐξείργοντο, καὶ ἅμα ἐπυνθάνοντο τὸν Πειθίαν, ἕως
ἔτι βουλῆς ἐστὶ, μέλλειν τὸ πλῆθος ἀναπέσειν τοὺς αὐ-
τοὺς Ἀθηναίους φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν, ζυνίσταν-
τό τε, καὶ λαβόντες ἐγχειρίδια, ἔξαπιναίως ἐς τὴν βου-
λὴν ἐσελθόντες, τὸν τε Πειθίαν κτείνουσι καὶ ἄλλους τῶν
τε βουλευτῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐς ἐξήκοντα. οἱ δὲ τινες τῆς
αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ ὀλίγοι ἐς τὴν Ἀττικὴν τριήρη
κατέφυγον, ἔτι παροῦσαν. * δράσαντες δὲ τοῦτο, καὶ
ζυγκαλέσαντες Κερκυραίους, εἶπον ὅτι ταῦτα καὶ βέλ-
τιστα εἴη καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων, τό τε
λοιπὸν μηδετέρους δέχεσθαι ἀλλ' ἢ μιᾷ νηὶ ἡσυχάζοντας,
τὸ δὲ πλεόν πολέμιον ἡγεῖσθαι. ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυ-
μωσε

71.

Quibus fac-
tis Corcy-
raei statu-
unt, neu-
tram par-
tem, nec
Peloponne-
sios, neque
Athenien-
ses admit-

3. Βουλῆς] βουλῆς ὁ βουλευτής· ἡ γενικὴ βουλῆντος. 4. Πέθει] τοὺς Κερκυ-
ραίους. Οἱ δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. 5. Ἐξείργοντο] ἐξέπιπτον τῆς βουλήσεως αὐ-
τῶν. 12. Δράσαντες δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. 16. Τὸ δὲ πλεόν] πλῆθος δηλονότι.

men accepisse dicit. Sed cum Scholiasta faciunt Ovidius XV. Metam. princ. et Iamblich. de Vit. Pythag. cap. IX. In Conone quoque pro Λακίνος, a quo Locrum hospitio exceptum tradit, e Schol. Theocriti legendum putō Λακίνος, et e Servio ad Virg. III. Æn. 552. Add. Holsten. ad Steph. in Λακίνιον. DUK.

1. ὀφειλόντων A.E.h.

δὲ καὶ αὐτῶν K.

2. διὰ πλῆθος A.B.E.F.H.K.L.

N.O.P.Q.c.d.e.f.g.i. ceteri διὰ τὸ πλῆθος.

τῆς] τε h. om. g.

Ὅπως ταξάμενοι ἀποδώσιν] Pen-
sionibus, hoc est, τεταγμέναις ταῖς
καταβολαῖς, Budæus in Commen-

tar. pag. 639. ubi Thucydidem eadem ratione hoc verbo uti ostendit III. 50. οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μναῖς φέρειν. Sic I. 99. οἱ πλείους αὐτῶν χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἰκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν. Ibid. cap. 101. χρήματά τε ὅσα εἶδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν. Et cap. 117. Καὶ χρήματα τὰ ἀναλαθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Pollux I. 169. χρήματα ταξάμενοι. DUK.

9. καὶ τοὺς ἄλλους K.

10. ἐς] ὡς L. om. K.

οἱ] εἰ g.

15. οὐδετέρους d.i.

16. ὡς εἶδον e.

ῥῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὰς tere, plus una nave appellentes. Legati his de rebus Athenas mis-
 Ἀθήνας εὐθὺς πρέσβεις, περί τε τῶν πεπραγμένων διδά- si, ^{καὶ τῶν} ^{νυκτῶν}
 ζοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πεί- 72.
 σοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν, ὅπως μὴ τις ἐπι- tamquam novatores ab Atheniensibus in vincula con-
 5 στροφὴ γένηται. * ἐλθόντων δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς τε πρέσ- jecti et Aeginam delati. Corcyrae autem, ad-
 βεις ὡς νεωτερίζοντας ξυλλαβόντες, καὶ ὅσους ἔπεισαν, ventu Corinthiaca cujusdam navis, ite-
 κατέθεντο ἐς Αἴγιαν. ἐν δὲ τούτῳ τῶν Κερκυραίων οἱ rum nobili-
 ἔχοντες τὰ πράγματα, ἐλθούσης τριήρους Κορινθίας καὶ um seditio coorta est, ita ut nobiles cum
 Λακεδαιμονίων πρέσβων, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ· καὶ Spartanis legatis for-
 10 μαχόμενοι ἐνίκησαν. ἀφικομένης δὲ νυκτὸς ὁ μὲν δῆμος rum et unum portum, alterum cum castello
 ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως καταφεύ- plebs tene-
 γει, καὶ αὐτοῦ ξυλληγεῖς ἰδρύθη, καὶ τὸν Ἰλλαϊκὸν λι- ret.
 μένα εἶχον· οἱ δὲ τὴν τε ἀγορὰν κατέλαβον, ὅπερ οἱ 73.
 15 πρὸς τὴν ἠπειρον. * τῇ δ' ὑστεραία ἠκροβολίσαντό τε ὀλί- Servi, ab utrisque tentati, ple-
 γα, καὶ ἐς τοὺς ἀγρούς περιέπεμπον ἀμφότεροι, τοὺς hi accedunt;
 δούλους παρακαλοῦντές τε καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι·

3. Ὡς ξυνέφερε] αὐτοῖς δηλονότι. Πείσοντας] οὐχὶ τοῖς Ἀθηναῖοις, ἀλλὰ τοῖς
 τῷ Πειθῆ τῆς αὐτῆς γράμης, ὅς προεῖπε. 4. Ἀνεπιτήδειον] τῇ Κερκύρα.
 7. Ἐν δὲ τούτῳ] τῇ καιρῷ δηλονότι. Οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα] οἱ δυνα-
 τοί, οἱ πλοῦστοι. 12. Ἰδρύθη] ἐκαθίσθη ἐν ἀσφαλείᾳ. 13. Εἶχον] εἰς ἀσ-
 φάλειαν ἑαυτῶν δηλονότι. Οἱ δὲ] οἱ δυνατοί, καὶ ἔχοντες τὰ πράγματα.

1. δὲ om. c.
2. διδάξαντες P.
3. πείσοντας om. P.Q.
4. πράττειν L.O.P.d.e.i.
5. τούτους τοὺς πρέσβεις L.O.P.
6. ὅσους] οὖς L.O.
7. τῶν κερκυραίων A.B.E.F.H.
L.O.P.Q.g. ceteri τῶν τε κερκυ-
ραίων.
8. τριήρους] νηὸς L.O.P.Q.
10. δὲ τῆς νυκτὸς K.
11. τὰ om. g.
καταφεύγει καὶ αὐτοῦ] om. K.
12. ἰδρύθη A.B.F.H.K.L.N.O.
P.c.g. cum Thom. Mag. ἰδρίσθη

- b. vulgo ἰδρύθη.
ἰλαϊκὸν Q.
τὸν λιμένα πρὸς d.
Ἰλλαϊκόν] Etiam Scholiast.
Apollon. IV. Argon. 1149. Ἰλ-
λικὸς λιμὴν παρὰ Φαίαξι. Ἰλαϊκὸν
ex Nostro citat Dion. Halic. p.
150. Wass. Vid. infr. cap. 81.
et Palmer. Græc. Ant. II. 10.
Duk.
14. αὐτῇ A.B.E.F.H.K.L.N.
O.P.Q.g. ceteri αὐτῇ.
15. τε om. O.P.
ὀλίγον L.
17. παρακαλοῦντές τε τοὺς δού-

nobilibus
octingenti
ex conti-
nente.

74.
Postridie
pugna com-
missa ad
vesperam,
in qua plebs
vicit, quæ
clades mag-
næ vicissi-
tudinis cau-
sa fuit.

καὶ τῶ μὲν δήμῳ τῶν οἰκετῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ζύμ-
μαχον, τοῖς δ' ἑτέροις ἐκ τῆς ἠπέιρου ἐπίκουροι ὄκτακό-
σιοι. * διαλιπούσης δ' ἡμέρας μάχη αὔθις γίνεταί, καὶ
νικᾷ ὁ δῆμος, χαρίων τε ἰσχυροῦ καὶ πλῆθει προέχων· αἱ
τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι 5
ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῶν κεράμῳ καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι
τὸν θόρυβον. γενομένης δὲ τῆς τροπῆς περὶ δείλην ὄψιαν,
δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεῖ ὁ δῆμος τοῦ τε νεωρίου
κρατήσειεν ἐπελθὼν καὶ σφᾶς διαφθείρειεν, ἐμπιπρᾶσι
τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ξυνοικίας, 10
ὅπως μὴ ἦ ἔφοδος, φειδόμενοι οὔτε οἰκείας οὔτε ἀλλο-
τρίας· ὥστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη,
καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσεν πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος

2. Τοῖς δ' ἑτέροις] τοῖς πλουσίοις. 3. Διαλιπούσης δ' ἡμέρας] παρελθούσης ἡμέρας μιᾶς. 4. Πλήθει] λαοῦ δηλονότι. 5. Ξυνεπελάβοντο] ἐβοήθησαν, συνεψήψαντο. 6. Τῶν κεράμῳ] ἤγουν ταῖς κεραμίσι. Παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι] ἤγουν τολμᾶσαι παρὰ φύσιν. 7. Περὶ δείλην ὄψιαν] ἤγουν τοῦ ἡλίου περὶ δυσμᾶς ὄντος. 8. Αὐτοβοεῖ] ἤγουν ἀπὸ μιᾶς βοῆς. 9. Ἐπελθὼν] ἐπιθετικῶς κινηθεῖς. Καὶ σφᾶς] τοὺς ὀλίγους. 11. Ἐφοδος] ἐπέλευσις τῶν δημοτῶν κατὰ τῶν ὀλίγων. Φειδόμενοι οὔτε] οὐκ ἀπεχόμενοι. 12. Χρήματα] πράγματα. 13. Ἐκινδύνευσεν] ἐν χρᾷ τοῦ κινδύνου ἐγένετο.

λους L.O. παρακαλοῦντες τοὺς δού-
λους P.

1. μὲν om. Q.

οἰκετῶν A.g.

3. διαλιπούσης g.

αὔθις μάχη g.

ἐγίγνετο Q.

4. ἰσχυρὸν d.i.

5. ξυνελάβοντο c.

7. τῆς om. b.

9. διέφθειρεν.

10. Ξυνοικίας] Οἰκίαν et συνοικίαν conjungit etiam Harpocratio in Ναυκλήρος: Ναυκλήρος οὐ μόνον—ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῶν τὰ ἐνοικία ἐκλέγειν ἢ οἰκίας, ἢ συνοικίας. Ammonius ita distinguit: Οἰκία, ἢ ὑπὸ ἐνὸς, ἢ ὑπὸ ἑτέρου κατοικουμένη· συνοικία δὲ

ἢ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. Itaque συνοικίας pluribus per partes locabantur, ut Romæ insulæ. Unde Gloss. συνοικία, insula, et ἐνοικολόγος, insularius; qui Harpocratioν ναυκλήρος. Add. Jungermann. ad Polluc. IX. 39. et Causaub. ad Athen. VII. 1. DUK.

11. οἰκίας Q.

13. Καὶ ἡ π. — διαφθαρῆναι] Thom. Magist. in βούλομαι. Mox Cod. Ar. pro ἐπεγένετο male ἐγένετο. Supra II. 77. πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ (nempe φλογί, ut bene Schol.) ἐπίφορον, οὐκ ἂν διέφυγον. Ὡς ἐκάτεροι sic dicit, ut sæpe ὡς ἕκαστοι. DUK.

ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος ἐς αὐτήν. καὶ οἱ μὲν παυσάμενοι τῆς μάχης ὡς ἐκάτεροι, ἡσυχάσαντες, τὴν νύκτα ἐν φυλακῇ ἦσαν· καὶ ἡ Κορινθία ναῦς τοῦ δήμου κεκρατηκότος ὑπέξανήγετο, καὶ τῶν ἐπικούρων οἱ πολλοὶ ἐς τὴν 5 ἤπειρον λαθόντες διεκομίσθησαν. * τῇ δ' ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ Διτρέφους, Ἀθηναίων στρατηγός, παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δώδεκα ναυσὶ καὶ Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὀπλίταις· ζύμβασίν τε ἔπρασσε, καὶ πείθει ὥστε ζυγχωρῆσαι ἀλλήλοις δέκα μὲν ἄνδρας 10 τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι, οἱ οὐκέτι ἔμειναν, τοὺς δ' ἄλλοι οἰκεῖν σπονδὰς πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. καὶ ὁ μὲν ταῦτα πράξας ἔμελλεν ἀποπλεύσασθαι· οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτὸν πέντε 15 μὲν ναῦς τῶν αὐτοῦ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἦσόν τι ἐν κινήσει ὧσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοὶ πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν ζυμπέμψειν. καὶ ὁ μὲν ζυνεχώρησεν, οἱ δὲ τοὺς ἐχθροὺς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. δείσαντες δὲ ἐκείνοι μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι, καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν 20 Διοσκούρων ἱερόν. Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος ὀπλισθεὶς ἐπὶ

75. Nam postri-
die ejus
diei, quo
erat pugna-
tum, Nico-
stratus cum
duodecim
navibus At-
ticis adve-
nit, pactio-
nemque in-
ter duas fa-
ctiones et
cum Athe-
niensibus
conciliavit.
Optimates
tamen fi-
dem non
habebant
adversariis,
necdum
omnia pa-
cata erant,
cum

13. Ἀποπλεύσασθαι] ἀποχωρήσειν τῆς Κερκίρας. 15. Τῶν αὐτοῦ] ἀπὸ τῶν νεῶν. Ἦσόν τι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἔλας ἢ ἔλαττον. 18. Κατέλεγον] καταλέγοντες ἐνέβαλον. 19. Καθίζουσιν] ἰκέται δηλοῦντι. 21. Οὐκ ἔπειθεν] ἀνίστα-

1. ἐγένετο L.d.

ἐς] ἐπ' I.L.O.P.e.

2. ἡσυχάσαντες c.

6. διωτρεφεύς Q.d. διωτρεφεύς E.
διωτρεφεύς etiam infra 4, 119 Q.
et 4, 129 d. Et 3, 64 omnes
aut διωτρέφη habent (A.B.g.) aut
διωτρέφη (L.O.P.g.) aut διωτρέφην
(F.H.Q.)

12. πρὸς] παρ' d.

13. ἀποπλεύσασθαι d.i.

14. δήμου] μήδου g.

16. αὐτοὶ om. c.f.

17. ζυμπέμψειν I.L.O.P.

18. τοὺς] κατ' O.P.

δὲ ἐκείνοι om. d.

20. Διοσκύραν A. Διοσκουρίαν i.
Conf. Lobeck. ad Phrynich. p.

235.

δὲ] τε H.

i i 4

τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιᾶς διανοουμένων
 τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστία, τὰ τε ὄπλα αὐτῶν ἐκ τῶν
 οἰκιῶν ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τινὰς, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νι-
 κόστρατος ἐκώλυσε, διέφθειραν ἄν. ὀρῶντες δ' οἱ ἄλλοι
 τὰ γιγνόμενα καθίζουσιν ἐς τὸ Ἑραῖον ἰκέται, καὶ γί- 5
 γνονται οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίων. ὁ δὲ δῆμος δείσας
 μὴ τι νεωτερίσωσιν, ἀνίστησί τε αὐτοὺς πείσας, καὶ δια-
 κομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ Ἑραίου νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια
 ἐκεῖσε αὐτοῖς διεπέμπετο.

76. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης, τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ 10
 Peloponnesiorum na-
 ves quin-
 quaginta
 tres sub Al-
 cida appro-
 pinquant.

ἡμέρα μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν, αἱ
 ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες, μετὰ τὸν ἐκ τῆς
 Ἰωνίας πλοῦν ἔφορμοι οὔσαι, παραγίγνονται τρεῖς καὶ

πεντήκοντα· ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἀλκίδα, ὥσπερ καὶ πρό- 15
 τερον, καὶ Βρασίδης αὐτῶν ξύμβουλος ἐπέπλει. ὀρμισά-
 μενοι δὲ ἐς Σύβοτα, λιμένα τῆς ἠπείρου, ἅμα ἔω ἐπέ-
 πλεον τῇ Κερκύρα. * οἱ δὲ πολλῶν θορύβῳ, καὶ πεφοβη-

77. Corcyraei
 quidem ad
 certamen se
 parabant;
 sed etiam
 in classe eo-
 rum, cum
 hosti ex ad-

μένοι τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλου, παρεσκευά-
 ζοντο τε ἅμα ἐξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς αἰεὶ πληρουμένας
 ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους, παραινούντων Ἀθηναίων 20
 σφᾶς τε εἶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι καὶ ὕστερον πάσαις

σθαι. 1. Ὑγιᾶς] ὀρθόν, ἀληθές. 7. Διακομίζει.] διαπερᾶ. 9. Ἐκεῖσε]
 εἰς τὴν νῆσον. 10. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης] οὕτω καταλλαγῆς γενο-
 μένης. Ἐν τούτῳ] τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ. 11. Διακομιδὴν] διαπεραίω-
 σιν. 12. Πελοποννησίων νῆες] αἱ τεσσαράκοντα, ἃν Ἀλκίδας ἐστρατήγει,
 καὶ αἱ λοιπαὶ Δευκαδία, ἃς εἶρκεν. 16. Ἐς Σύβοτα λιμένα] τὸν ἔρημον,
 οὗ μέμνηται ἐν τῇ πρώτῃ. Ἐπέπλεον τῇ Κερκύρα] κατὰ τῆς Κερκύρας
 ἔπλεον. 17. Οἱ δὲ] οἱ Κερκυραῖοι. 21. Σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους.

2. μὴ om. g.

4. διέφθειρεν K.P.d.e.

6. τριακοσίων N.

7. τι om. Q.

9. διεπέμποντο L.O.P.d.

12. κυλλήνης] μιτυλήνης d.i.

14. ἀλκείδας K.

ὥσπερ E.H.K.P.g.

16. ἔω] ἕως P.

18. τῇ om. e.

20. Illa παραινούντων—ἐκπλεῦσαι
 citat Th. in βούλομαι, omissa par-
 ticula τε. Duk.

ἄμα ἐκείνους ἐπιγενέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολ-
 εμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες, δύο μὲν εὐθὺς ἠυτομόλησαν,
 ἐν ἑτέραις δὲ ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο· ἦν δὲ οὐ-
 δεῖς κόσμος τῶν ποιουμένων. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι
 5 τὴν ταραχὴν εἴκοσι μὲν ναυσὶ πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξ-
 αντο, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθη-
 ναίων, ὧν ἦσαν αἱ δύο, Σαλαμινία καὶ Πάραλος. * καὶ οἱ
 μὲν Κερκυραῖοι κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες
 ἐταλαιπωροῦντο καθ' αὐτούς· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, φοβούμενοι
 10 τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύκλωσιν, ἀθρόαις μὲν οὐ προσέ-
 πιπτον οὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς ἐφ' ἑαυτοὺς τεταγμέναις,
 προσβαλόντες δὲ κατὰ κέρας καταδύουσι μίαν ναῦν. καὶ
 μετὰ ταῦτα κύκλον ταξαρμένων αὐτῶν περιέπλεον καὶ
 ἐπειρῶντο θορυβεῖν. γνόντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς Κερκυραίοις,
 15 καὶ δείσαντες μὴ ὅπερ ἐν Ναυπάκτῳ γένοιτο, ἐπιβοηθῶσι·
 καὶ γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες ἄμα τὸν ἐπίπλου τῶν Ἀθη-
 ναίοις ἐποιοῦντο. οἱ δ' ὑπεχώρου ἤδη πρύμναν κρούμενοι,
 καὶ ἄμα τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν
 ὅτι μάλιστα ἑαυτῶν σχολῇ τε ὑποχωροῦντων, καὶ πρὸς

1. Πρὸς τοῖς πολεμίοις] πλησίον τῶν πολεμίων. 2. ἠυτομόλησαν] πρὸς τοῖς
 ἐναντίους. 3. Ἀλλήλοις] οὐχὶ τοῖς ἐναντίους. 4. Τῶν ποιουμένων] τῶν
 γινόμενων πραγμάτων. 5. Τὴν ταραχὴν] τῶν Κερκυραίων τὴν ἀσυνταξίαν.
 Πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο] κατὰ τῶν Κερκυραίων παρετάξαντο. 6.
 Πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς] παρετάξαντο δηλονότι. 8. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλί-
 γας] ἀτάκτως καὶ μετὰ ὀλίγων νεῶν. 10. Τὸ πλῆθος] τῶν νεῶν τῶν Πελο-
 πουνησίων. Τὴν περικύκλωσιν] τὸ περικυκλαθῆναι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων.
 11. Ἀθρόαις μὲν] ταῖς ἐναντίαις ναυσὶ. 15. Δείσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι. 17. Οἱ

1. ἐκείναις e.
 5. ναῦς c.
 7. Πάραλος] Adeas Ulpianum
 in Demosth. Mid. p. 216. c.
 WASS.
 10. τὴν om. g.
 11. ἑαυτοῖς E. b. αὐτοῖς c. f.
 12. προσβάλλοντες L. O. P. προσ-

βαλόντων i.
 13. αὐτῶν om. g.
 16. αἱ om. Q.
 17. κρουσάμενοι c. f.
 18. ταῖς O.
 19. ἑαυτῶν om. K. ante ὅτι po-
 nit B. post ὅτι h.

78.
 quare Athe-
 nienses
 quoque se
 recipere co-
 acti sunt.

U. 11. 84.

σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία τοιαύτη γενομένη ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

79.

Corcyraei, veriti, ne, quod Brasi-das suasisset, victores impetum faciant in urbem, eam custodiunt;

Καὶ οἱ Κερκυραῖοι, δέισαντες μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς κρατοῦντες, οἱ πολέμιοι ἢ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀναλάβωσιν ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτερίσωσι, τοὺς 5 τε ἐκ τῆς νήσου πάλιν ἐς τὸ Ἡραῖον διεκόμισαν καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσαν. οἱ δ' ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐτόλμησαν πλεύσαι, κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ, τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς ἔχοντες τῶν Κερκυραίων ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἠπειρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. τῇ δ' ὑστεραία ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν 10 μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ Βρασίδου παραινοῦντος, ὡς λέγεται, Ἀλκίδα, ἰσοψήφου δὲ οὐκ ὄντος· ἐπὶ δὲ τὴν Λευκίμνην τὸ ἀκρωτήριον ἀποβάντες ἐπόρθουν τοὺς ἀγρούς. * ὁ δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τούτῳ, περιδεῆς γενόμενος μὴ ἐπιπλεύσω- 15 σιν αἱ νῆες, τοῖς τε ἰκέταις ἤεσαν ἐς λόγους καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. καὶ τινες αὐτῶν ἔπεισαν ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι· ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως τριάκοντα, [προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλου]. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι μέχρη

80.

Cumque idem persuasissent civibus adversariis, Peloponnesii, vastata insula parte, abeunt, et mox cer-

δ'] οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Κρατοῦντες] τῇ ναυμαχίᾳ οἱ Πελοποννήσιοι. 7. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν] κατὰ τῆς πόλεως ἤγουν τῶν πολιτῶν. 10. Οὐδὲν μᾶλλον]

3. πλεύσαντες Q.g.

5. ἦ] εἰ K.

καὶ om. e.

6. πάλιν L.O.P.Q.

ἠραιον B.E. Sic infra c. 81.

A.B.E.

8. τῇ om. Q.

τρισκαίδεκα δὲ A.E.H.K.L.N.

O.P.Q.c.e.f.g. τρεῖς καὶ δέκα, omisso δὲ, B.h.

10. ἀνήγοντο Q.

11. ἐπέπλεον om. d.

12. βρασίδα c.f.

13. λευκίμνην B.E.H.c.h.

Λευκίμνην] Ita lib. I. cap. 30,

31. corrupte apud Strabonem κατὰ τὴν Λευκίμνην. aliter Plin. Ptolemæus λεύκιμμα, et in MS. Coislin. etiam corruptius λεύκιμα. WASS.

16. οἰκέταις L.O.P.

18. νῆας g.

ἐσβῆναι B.E.F.H.I.K.L.N.O.

P.d.e.f.g.h.i. ἐσβῆναι A. vulgo ἐμβῆναι.

19. προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλου] om. A.F.H.g. in margine ponunt B.h.

μέσου ἡμέρας δῆσαντες τὴν γῆν ἀπέπλευσαν, καὶ ὑπὸ
 νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκταρήθησαν ἐξήκοντα νῆες Ἀθηναίων
 προσπλεύσαι ἀπὸ Λευκάδος· ἅς οἱ Ἀθηναῖοι, πυνθανό-
 5 ραν μελλούσας πλεῖν, ἀπέστειλαν, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν
 Θουκλέους στρατηγόν. * οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκ-
 τὸς εὐθὺς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου παρὰ τὴν γῆν·
 καὶ ὑπερευγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως
 μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. Κερκυραῖοι δέ
 10 αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεύσας τὰς τε
 τῶν πολεμίων οἰχομένας, λαβόντες τοὺς τε Μεσσηνίους
 ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἔξω ὄντας, καὶ τὰς ναῦς
 περιπλεῦσαι κελεύσαντες, ἅς ἐπλήρωσαν, ἐς τὸν Ἰλλαϊ-
 κὸν λιμένα, ἐν ᾧ περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα
 15 λάβοιεν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν, ὅσους ἐπέισαν ἐσ-
 βῆναι, ἐκβιβάζοντες ἀπεχώρησαν, ἐς τὸ Ἡραῖόν τε ἐλ-
 ῆγον οὐδ' ὄλας. 1. Ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκταρήθησαν] ἀντὶ τοῦ, ἀρχο-
 μένης ἡμέρας διὰ πυρῶν ἐμνηθήσαν. 7. Ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου] ἐπαιροῦντο.
 8. Ὑπερευγκόντες] ὑπερβιβάσαντες. "Ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν]
 ὅπως μὴ περιπλέοντες ἔξωθεν τὴν Λευκάδα καὶ τὸν Ἰσθμὸν, φαραθῶσιν ὑπὸ
 τῶν Ἀθηναίων. 9. Ἀποκομίζονται] ἀποπλεύσιν. 11. Οἰχομένας] ἀπο-
 πλευσάσας. Τοὺς τε Μεσσηνίους] οὓς ὁ Νικόστρατος ἐν Ναυπάκτῳ πεντα-
 κοσίους ἤγαγεν. 13. Ἐπλήρωσαν] ἀνδρῶν δηλονότι. 14. Ἐν ᾧ] χρόνῳ
 δηλονότι. Περιεκομίζοντο] περιέπλεον. 15. Λάβοιεν] ἀντὶ τοῦ ἔλαβον.

tiores fiunt
 de adventu
 LX. navium
 Atticarum.

81.
 Quo facto
 statim ead-
 em nocte
 domum
 conten-
 dunt, præ-
 ter littora
 navigantes
 et super
 Leucadiæ
 isthmum
 transvehen-
 tes, ne con-
 spicerentur.
 Corcyraei
 interim, sub
 Atheniensis
 classis tute-

1. μέσης d.
 καὶ om. L.P.
 3. πλέουσαι I.
 4. ἀλκείδου c.f.
 5. τὸν] τῶν A.B.E.H.c.
 9. Κερκυραῖοι δέ— Λακεδαιμονί-
 ους] Dion. Halic. p. 150. WASS.
 Dionysius Thucydideam rei ap-
 pud Corcyraeos gestæ narratio-
 nem laudat, ut perspicuam, bre-
 vem, et plenam; quæ de com-
 munitibus Græcarum civitatum
 malis addit, ea, tamquam tra-
 gica, et obscuros atque implici-

tos verborum ac sententiarum
 nexus habentia, et a communi
 usu sermonis abhorrentia, repre-
 hendit. Duk.
 10. αἰσθανόμενοι Dionysius.
 ἐσπλεύσας e.
 13. ὄλακὸν L.
 15. ἀπέκτειναν e.f.
 16. ἐκβιβάζοντες A.B.
 ἀνεχώρησαν Dionysius p. 150.
 ἀπεχρῶντο γρ. F.N.e.
 Ἀπεχώρησαν] E vulgata scrip-
 tura, quidquid eam Portus tor-
 queat, nihil boni sensus elici po-

la, ira grasantur in adversarios, partim et privatas inimicitias ulciscuntur. Eo processit odium, et crudelitas, ut ad altaria deorum trucidare vel inde vi abstrahere supplices religio non esset, et filium pater θόντες τῶν ἰκετῶν ὡς πενήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχῆν ἔπεισαν, καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἰκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπέισθησαν, ὡς εἰρων τὰ γιγνόμενα, διέφθειραν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήχοντο, οἱ δ', ὡς ἕκαστοι ἐδύνατο, ἀνή- 5 λούντο. ἡμέρας τε ἑπτὰ, ἀς ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ παρέμεινε, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν, ἀπέθανον δὲ τινες καὶ ἰδίας ἐχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσιν 10

4. Ἀλλήλους] νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦς. Ἐκ τῶν δένδρων τινὲς] μετεωρίζομενοι δηλονότι. 6. Ἡμέρας τε ἑπτὰ] ἤγουν καθ' ἡμέρας τε ἑπτὰ. 7. Σφῶν αὐτῶν] ἤγουν ἑαυτῶν. 8. Τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες] τὸ ἐγκλημα. ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἐγκλημα κοινὸν τὴν κατάλυσιν τοῦ δήμου. 10. Καὶ ἄλλοι χρημά-

test. Eam, quæ in marg. Cod. Cl. notata est, confirmat Suidas; Θουκιδίδης ἀπεχρῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνήρουν. Idem ex Aristoph. Lemniis, quem locum etiam ante oculos habuit Pollux IX. 154. adfert, τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, pro διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. Pollux VIII. 74. ἐπὶ τοῦ ἀνελόντος ῥητέον, ἀνείλεν—ἀπεχρήσατο. Et Hesych. ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Thucydidem eadem significatione dixisse ἀνεχρήσαντο, scribit Suidas. Hoc Kustero suspectum est: sed sic quoque Pollux l. d. ubi vid. quæ adnotant Doctiss. Interpretes. De varietate scripturæ voc. Ἡραῖον agit Sylburg. ad Dionysium. Duk.

1. οἰκετῶν L.

2. ἀπάντων Dionysius.

4. διέφθειρον I. d.

ἀλλήλους ἐν τῷ ἱερῷ e.

5. ἀνηρῶντο Q.

Ἀηλούντο] Suidas ἀναλοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες, Θουκιδίδης. Et, ἀνήλευται, πεφόνευται. Æs-

chyl. Sept. cont. Theb. 819. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος. Schol. ἀπόλλυσι. Duk.

6. ἄς om. K.

ἀφικόμενος ὁ εὐρυμέδων B.E.H. g.h. cum Dionysio: ἀφικόμενός τε εὐρυμέδων K. ceteri ἀφικόμενος εὐρυμέδων.

7. κερκυραῖοι A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. ceteri οἱ κερκυραῖοι.

9. δὲ καὶ τινες K.

Τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν] Etsi non magnopere probo sententiam Porti τοῖς pro αὐτοῖς poni putantis, quod frequentius pro τούτοις dicitur, et ἐν τοῖς, pro ἐν τούτοις: vid. ad cap. 17. hujus libri; tamen consentientibus libris in hanc scripturam nihil tentandum est. Sed credo alios potius dicturos fuisse, αἰτίαν ἐπιφέροντες, ὡς, vel αἰτίαν ἐπιφέροντες αὐτοῖς, ὡς τὸν δῆμον καταλύουσιν. Nam αἰτία sæpe post se habet particulam ὡς cum participio. Thucyd. II. 59. τὸν μὲν Περικλέα

υψηλότερον ἢ ἡ ἀδελφότητι

ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων· πᾶσά τε ἰδέα κατέστη
 θανάτου, καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίνεσθαι, οὐδὲν ὅ
 τι οὐ ζυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα
 ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο, καὶ πρὸς αὐ-
 5 τοῖς ἐκτείνοντο, οἱ δὲ τινες καὶ περιικοδομηθέντες ἐν τοῦ

occideret.
 Et gravius
 etiam,
 quam vere
 fuit, visa
 est seditio,
 quod prima.

καὶ θέλω

των] ἀπέθανον δηλονότι. 1. Ἐπὶ τῶν λαβόντων] τὰ χρήματα. τῶν δανει-
 σαμένων. Πᾶσά τε ἰδέα] πάντα δηλαδή τὰ εἰωθότα ἐν ταῖς στάσεσι γίνε-
 σθαι τότε συνέβη, καὶ ἄλλα δὲ περισσότερα ἐν ταύτῃ τῇ στάσει. ὥστε ὑπὲρ
 πάσας τὰς ἄλλας ἐγένετο. 2. Καὶ, οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ] καὶ οἷον ἔθος
 ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ στάσει. Οὐδὲν ὅ τι οὐ] ἀντὶ τοῦ πᾶν. 5. Περιικοδομη-

ἐν αἰτία εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς
 πολεμεῖν. Dionys. Halicarn. VIII.
 81. καὶ ἐν αἰτία τοὺς προτέρους εἶχον
 δημάρχους, ὡς προδεδικότας τὸ κοινόν.
 Herodian. IV. 6. τὴν τε Κομμόδου
 ἀδελφὴν—ἀπέκτεινε, αἰτίαν ἐπα-
 γαγόν, ὡς δακρυσάση παρὰ τῇ μητρὶ.
 Καταλίειν τὸν δῆμον non raro le-
 gitur apud Thucydidem, et alios.
 Aristotel. V. Politic. 5. aliquo-
 ties sine discrimine dicit κατα-
 λίειν τὸν δῆμον, et καταλίειν τὴν
 δημοκρατίαν. Contenderunt inter
 se de versione Latina hujus
 phraseos Heraldus II. Observat.
 et Emend. 49. et Salmasius Ob-
 servat. ad Jus Attic. et Roman.
 cap. 10. p. 296. Ei, quod in
 fine cap. dicit, ἐν τοῖς πρώτῃ
 ἐγένετο, simile est I. 6. ἐν τοῖς πρώ-
 τοι δὲ Ἀθηναῖοι—ubi tamen Ste-
 phanus præfererat πρώτοις. Duk.

1. ὑπολαβόντων τῶν ὀφειλούντων
 d.i.

Πᾶσά τε ἰδέα] Hæc imitatione
 sua atque exemplo comprobant
 Sallustius, et Virgilius. Sallust.
 Jug. XLVIII. postremo, quæ-
 cumque dici, aut fingi queunt ig-
 navia, luxuriæque probra, in illo
 exercitu cuncta fuere, et alia
 amplius. Virgil. Æn. II. 369.
 " crudelis ubique Luctus, ubi-
 " que pavor, et plurima mortis
 " imago." WASS.

3. οὐ] μὴ ἰ. καὶ K.
 Καὶ ἔτι περαιτέρω] Adnotat
 Casaub. ad Dionys. Halic. p.
 36. adfinesse hoc Dionysii XI,
 39. δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Duk.
 4. πρὸς om. B. inter versus
 habet h.
 αὐτοὺς A.B.H. αὐτοῦ E.
 5. καὶ οἱ περιικοδομηθέντες Di-
 onysius.

Περιικοδομηθέντες] Conf. huc,
 quæ de hac voc. deque κατοι-
 κοδομεῖν et ἐγκατοικοδομεῖν adnotat
 Valesius ad Harpocrat. in κατω-
 κოდόμησεν. Περιικοδομεῖν etiam
 recte veritas muro includere.
 Hygin. Fab. LXIII. de Danaë:
*Acrisius eam in muro lapideo
 præclusit.* Sed in eo, quod ibi
 adfert Vales. ex Apollodori II.
 5. princ. de pugna Herculis cum
 leone Nemeæo, αὐτοῦ (τοῦ σπη-
 λαίου) τὴν ἐτέραν ἀνφοκოდόμησεν εἴ-
 σαδον, mihi suspectum est ἀνφο-
 κოდόμησεν. Lycurgus Rhetor qui-
 dem Orat. advers. Leocratem
 de Pausania, Duce Græcorum
 ad Plataeas, agens p. 183. Edit.
 Hanov. itidem scribit, τὴν θύραν
 ἀνοικοδομήσαντες, quod Interpres
 vertit januam instaurantes: sed
 hoc quoque in mendo cubare
 mihi persuadeo. Nam Thucyd.
 I. 134. de ea re dicit, καὶ τὰς θύ-
 ρας ἀπακοδόμησαν. Diodor. Sicul.

Διονύσου τῶ ἱερῷ ἀπέθανον. οὕτως ὠμὴ στάσις προὔχωρησε· καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο,

82—84.

Quae crudelitas post-hac omnes Graecia urbes, sediti-onibus pro-fis, invasit. Temeritas laudata, insidiae, dolus, falsa fides; damnata simplicitas, prudens sed-lenta con-sultatio, in-dulgentia. Illis gloria-

* ἐπεὶ ὑστερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἶπεν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν οὐσῶν ἐκασταχοῦ τοῖς τε τῶν δῆμων προστάταις, τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις, τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν, οὐδ' ἐτοίμων παρακαλεῖν αὐτοὺς· πολεμουμένων δὲ, καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἐκατέροις τῇ τῶν ἐναντίων κα-
κῶσει καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσποιήσει, ρα-
δίως αἱ ἐπαγωγὰι τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορί-
ζοντο. καὶ ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ στάσιν
ταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν καὶ αἰεὶ ἐσόμενα, ἕως ἂν ἡ

θέντες] κτίσμασι περιληφθέντες. 1. Οὕτως ὠμὴ στάσις] ἀντὶ τοῦ εἰς ὠμότητα πολλὴν ἢ στάσις προεχώρησε. καὶ μᾶλλον (φησὶν) ὠμὴ ἔδοξε ἢ περ ἐγένετο, ἐπειδὴ πρώτως ἐν τῷ πολέμῳ γενομένη ἐξέτισεν αὐτοὺς, παρὰ τὸ εἰωθὸς γενομένη. 2. Ἐν τοῖς] ἤγουν τοῖς Κερκυραίοις. 3. Ἐπεὶ ὑστερόν γε] ἤγουν μετ' ἐκείνην. Πᾶν τὸ Ἑλληνικόν] ἀντὶ τοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες. 5. Τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι] λείπει τὸ ἀξιούντων. 6. Λακεδαιμονίους] εἰκότως οἱ ὀλιγαρχικοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, ἐσπουδακότας ὀλιγαρχεῖσθαι τὰς πόλεις. Οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν] ἀντὶ τοῦ αἰτίαν οὐκ ἐχόντων πρὸ τοῦ πολέμου καλεῖν αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων, νῦν δὲ λαβόντων ἀφορμὴν διὰ τὸ ἐχθροὺς εἶναι ἀλλήλοις Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. 8. Καὶ ξυμμαχίας ἅμα] ἢ διάνοια τοιαυτὴ· οἱ προεστῶτες τῶν δῆμων καὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ ῥαδίως ἐκάτεροι, παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπήγγοντο, διὰ προσποιήσιν συμμαχίας, δύναμιν ἑαυτοῖς ποιούμενοι, τῶν μὲν Ἀθηναίων ἐτοίμως ὑπακούοντων τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προσποιήσονται συμμάχους αὐτοῖς, καὶ δι' αὐτῶν βλάβῃσι Λακεδαιμονίους, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁμοίως τοῖς ὀλιγαρχικοῖς διὰ τὸ αὐτό. 9. Σφίσιν αὐτοῖς] ἤγουν ἑαυτῶν. Προσποιήσει] κτήσει βοθηθείας. 11. Καὶ ἐπέπεσε] συνέβη. Πολλὰ] κακὰ δηλονότι. Καὶ χαλεπὰ] ἤγουν οὐ ῥάδιον ἐνεγκεῖν τοὺς πάσχοντας. Κατὰ στάσιν] ἀντὶ τοῦ διὰ στάσιν. 12. Γιγνόμενα μὲν] ὡς τῇ φύσει ἐπόμενα. Ἡ αὐτὴ φύσις] ἤγουν καθὸ τρεπτῆ.

XI. 265. λέγεται τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνοικοδομῆσαι τὴν εἰσόδον. Et Polyæn. VIII. 51. τὸν προδότην ἐναποικοδομήσαντες διέφθειραν. DUK.

2. ὅτι g.

ἐν om. B.

3. ἐπειδὴ g.

4. διαφορῶν A.B.

τῷ δήμῳ c.

Τοῖς τῶν δῆμων προστάταις] Aristotel. V. Politic. 7. Οἱ μὲν γὰρ Ἀθηναῖοι πανταχοῦ τὰς ὀλιγαρχίας, οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς δήμους κατέλυνον. DUK.

9. προσποιήσει g.

10. αἱ om. A.

τι om. d.

11. πολλὰ χαλεπὰ c.f.

χαλσιωῶτες

αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ἢ, μάλλον δὲ καὶ ἡσυχαιότερα καὶ
 τοῖς εἶδεσι διηλλαγμένα, ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ
 τῶν ξυτυχιῶν ἐφιστῶνται. ἐν μὲν γὰρ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς
 πράγμασιν αἱ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς
 5 γνάμιας ἔχουσι διὰ τὸ μὴ εἰς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπ-
 τειν· ὁ δὲ πόλεμος ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν
 βίαιος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὀργὰς τῶν
 πολλῶν ὁμοιοῖ. ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ
 ἐφυστερίζοντά που πύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπέ-

bantur, has vituperabant.
 Acquisitio

Relouces
 uantit

καὶ

1. Μᾶλλον δὲ] μᾶλλον δὲ καὶ ἤττον. οἷον εἰπεῖν, ἐν ἄλλῃ πόλει μᾶλλον, ἐν ἄλλῃ δὲ ἤττον, πῆ μὲν πλέον, πῆ δὲ ἕλαττον, ὡς συνέβαιεν ἕκασταχοῦ. Καὶ ἡσυχαιότερα] ἤγουν ἡρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἐπερχόμενα. 2. Τοῖς εἶδεσι] τρόποις. Ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ] ὡς ἂν αἱ τύχαι καὶ αἱ μεταβολαὶ πίπτωσι. 4. Καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνάμιας ἔχουσι] οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνάμιας. 5. Διὰ τὸ μὴ ἀκουσίους] ἀκουσίον ἀνάγκην τὴν δι' ἀπορίαν γιγνομένην λέγει. ἤγουν, διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι περιπίπτειν ἀκουσίους πράγμασι. 6. Τοῦ καθ' ἡμέραν] βίου δηλονότι. 7. Πρὸς τὰ παρόντα] πρὸς τὴν παρούσαν κατάστασιν. τοῖς παρούσιν ἐξομοιοῖ τὰς γνάμιας. ἢν γὰρ ὀργὰς τὰς γνάμιας καὶ τοὺς τρόπους ἐκάλεσεν. 8. Ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων] ἐστασίαζον αἱ πόλεις, καὶ αἱ ὕστερον τῶν ἄλλων στασιάζουσαι, οἷα προπετυσμένοι τὰς ἐτέρωθι στάσεις, ἐπὶ τοῦτο ἐφέροντο καὶ ἐξέρεπον ταῖς διανοαῖς, ὥστε κατὰ πολὺ ὑπερβαλέσθαι τὰς ἀλλαχοῦ στάσεις γινομένας. Καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που] τὰ ὕστερον γινόμενα.

1. φύσις τῶν ἀνθρώπων B.h.
 ἡσυχώτερα K. quem compara-
 tum hujus loci auctoritate re-
 jicit Thomas M. ἡσυχέστερα e.
 καὶ om. i.
 2. ἤθεσι διηλλαγμένα ἕως A.
 ἕκαστα A.B.E.g.
 3. τῶν ὄρων ξυτυχιῶν c.
 7. τὸ παρὸν L.O.
 ὀργὰς L.O.P.d.
 8. Ἐστασίαζε] Corrupte, qui
 hæc damnat, D. Halic. p. 150.
 ἐστασίαζον citat. Infra tamen
 recte, τὴν εἰωθυῖαν τῶν ὀνομάτων
 ἀξίωσιν ordine paulo venustiore
 haud semel exhibet. Cæterum
 hæc gravissimo Script. Sallust.
 minime displicuerunt. Vide nos

ad Catilin. LVI. Adde Aristo-
 telem Rhet. I. 9. p. 724. Philo-
 nem de Fortitud. p. 571. Plu-
 tarchum in Solone p. 86. Lu-
 cret. IV. 1154. Tacitum Agric.
 XXI. Wass. Dionysius Halic.
 l. d. partem hujus digressionis
 de seditionibus urbium Græca-
 rum, usque ad verba ἐπὶ δὲ τῶ
 ἀγάλλονται, adcurate examinat,
 et, quid in singulis prope perio-
 dis reprehendi mereatur, osten-
 dit. Duk.
 9. ἐφυστερίζοντά g.
 πίστει Q.
 προγεγενημένων c. cum Dionysio
 p. 164. προσγενομένων e.

φερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας, τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει καὶ τῶν τιμαριῶν ἀτοπία. καὶ τὴν εἰωθυίαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῆ δικαιοσύνῃ. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρεία φιλέταιρος ἐνομισθῆ, μέλλησις δὲ προμηθῆς δειλία εὐπρεπῆς, τὸ δὲ σῶφρον του ἀνδρῶν πρόσχημα, καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ζυυετὸν ἐπὶ πᾶν ἀργόν. τὸ δ' ἐμπλήκτως ὄξυ ἀνδρὸς μοῖρα προστετέθη, ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὐλογος καὶ ὁ μὲν χαλεπαίνων πιστὸς αἰεὶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ ὑποπτος. ἐπιβουλεύσας 10

1. Καινοῦσθαι] καινοτόμα εἶναι. Τῶν τε ἐπιχειρήσεων] τοῖς τρόποις τῶν ἐπιχειρήσεων καινοῖς εὐρισκομένοις, καὶ τῇ δεινότητι τῶν τιμαριῶν. 2. Περιτεχνήσει] περινοῖα. Ἀτοπία] τῷ ἀήθει. Καὶ τὴν εἰωθυίαν ἀξίωσιν] ἀξίωσιν μὲν τὴν σημασίαν εἶπε δικαιοσύνη, ἀντὶ τοῦ τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ κρίσει. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ ὡς νενομιστο πρόσθεν, ἐχρῶντο κατὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μεθῆρμον κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον τόλμαν (ἢ καὶ θρασυτῆς καλεῖται) ἀνδρείαν προσηγόρευσαν. τὸ δὲ φιλέταιρος παρελκόντως κείται. κέχρηται δὲ αὐτῷ διὰ τὸ προσθεῖναι τόλμαν ἀλόγιστον, ἵνα παρίσσωσις γένηται. 4. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος] τὸ τολμᾶν ἀλόγιστως. 5. Μέλλησις δὲ] τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν τὴν διὰ πρόνοιαν γιγνομένην δειλίαν ὀνόμασαν εὐπρεπῆ. τὴν δὲ σαφροσύνην (φησὶν) ἀνανδρείας προκάλυμμα ᾤοντο. καὶ τὸ πρὸς πάντα συνετὸν πρὸς πάντα ἀργόν ἔλεγον. τὸ δὲ μανικῶς ὄξυ ἀνδρεία παρ' αὐτοῖς ἐνομιζέτο. τὴν κειμένην γὰρ (φησὶ) τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξαν. καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς καθ' ἕκαστον. 6. Καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ζυυετὸν] καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ἔρχεσθαι εἰς πᾶν ἔργον. 7. Ἐμπλήκτως] μανιωδῶς. Ἀνδρὸς] τῆς ἀνδρείας. 8. Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι] τὸ ἐπιπολὺ βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομιζέτο. 10. Αὐτῷ] τῷ χαλεπαίνοντι.

1. τοῦ] ἐς τὸ Dionysius.

καινοῦσθαι A.B.E.h.

τ' om. K.

3. Τὴν εἰωθυίαν—ἀργόν] Laudat Plutarch. de Adul. p. 56. vid. nos ad Sallust. Orat. Catonis. Eadem ad δικαιοσύνη D. Hal. pag. 151. qui τὴν εἰωθ. τῶν ὀν. ἀξ. non male. Wass.

4. Τόλμα—ἀργόν] Dionys. Halicarn. p. 136. ubi ἀνδρεία scribit, et πρόσχημα τοῦ ἀνάνδρου; proque προσάπαν εἰσάπαξ. non re-

cte. Idem p. 151. cum editis. Et pag. 164. τόλμη μὲν, omisso γάρ.

Τόλμα—πρόσχημα. Hermogenes

I. περὶ Ἰδεῶν 6. qui ἀπρεπῆς. hinc

corrigenodus. Wass. Ἀνδρεία e-

tiam Plutarch. l. d. et Aristid.

de Dict. Civ. pag. 192. Duk.

5. φιλαίτερος A.H.P.Q.d.e.h.i.

6. πρὸς ἅπαν] παράπαν L.O.P.

7. ἐκπλήκτως b.

8. τὸ] τοῦ L.O.P.

ἐπιβουλεύεσθαι K.

Security in regard to planning against the opposite party
a specious pretext for declining the combat.
to consent measures to

δέ τις τυχῶν ξυνετός, καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος^{plenever} προ-
 βουλεύσας δὲ ὅπως μὴδὲν αὐτῶν δεήσει, τῆς τε ἑταιρίας
 διαλύτης^{eliquiter} καὶ τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένος. ἀπλῶς δὲ
 ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾶν ἐπηρεῖτο, καὶ ὁ
 5 ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγ-
 γενές τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο διὰ τὸ ἐτοιμώ-
 τερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν· οὐ γὰρ μετὰ τῶν κει-
 μένων νόμων ὠφελίας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ
 τοὺς καθεστῶτας πλεονεξία. καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς
 10 πίστεις οὐ τῷ θεῷ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ

could need
 have
 re no need
 these they
 unhesitating
 to have be
 = felt all
 by law
 spirit of
 grasped
 selfish

1. Καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος] ἐπιβουλεύεσθαι δηλονότι, ξυνετώτερος ἐνομιζέτο. Προβουλεύσας δὲ] ὁ δὲ προσκοπῶν, δηλονότι ὅπως μῆτε ἐπιβουλεύειν μῆτ' ἐπιβου-
 λεύεσθαι ἀνάγκη τις αὐτῷ γένηται, διαλύειν τὴν ἑταιρίαν ἰσχυπέυετο. 3. Ἀπ-
 λῶς δὲ] καθολικῶς φάναι. 4. Ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα] ἀντὶ τοῦ, ὁ πρὶν παθεῖν
 ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτὸς προλαβὼν καὶ ποιήσας τοὺς πολεμίους, ἐθαυμάζετο. ἢ οὐ-
 τως, ὁ τὴν ἑαυτοῦ ἑταιρίαν καὶ πρῶτος τὸν πολέμιον δράσας κακῶς ἐπηρεῖτο. Καὶ
 ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ παρακελευσάμενος τοῖς μὴ διανοουμένοις κα-
 κόν τι δρᾶσαι, ἐπηρεῖτο. ὁ παρακινήσας, φθάσαι δηλονότι, τὸν μὴ διανοούμενον.
 5. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενές τοῦ ἑταιρικοῦ] καὶ μὴν καὶ οἱ συγγενεῖς (φησί)
 τῶν φίλων ἀλλοτριώτεροι ἐνομιζόντο, διὰ τὸ ἐτοιμώτερον τολμᾶν ὑπὲρ τῶν φί-
 λων τοὺς φίλους ἢ τοὺς συγγενεῖς. 7. Μετὰ τῶν κειμένων νόμων] οὐ γὰρ
 κατὰ τοὺς κειμένους (φησί) νόμους ὠφελεῖσθαι θέλοντες, τοιαύτας ἐποιούντο
 συστάσεις καὶ ἑταιρίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διὰ πλεονεξίαν
 τοῖς ὀρθῶς (φησίν,) ὑπὸ τῶν ἐξ ἐναντίας λεγομένοις ἐπέιθοντο, οὐ δι' εὐγνωμο-
 σύνην οὐδὲ δι' ἀπλότητα, ἀλλὰ εἰ ἔργω κρείστους ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων,
 καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστήκεσαν. 8. Παρὰ τοὺς καθεστῶτας] νόμους δη-
 λονότι. 9. Καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις] πιστοὶ (φησίν) ἦσαν ἀλλήλοις,
 οὐχ ὄρκους διδόντες, ἀλλὰ κοινῶς τι παράνομον πράξαντες. 10. Τῷ κοινῇ τε

1. τι τυχῶν τε ξυνετός Dionysius,
 eo quo Virgilius sensu: Ausi
 omnes immane nefas ausoque
 potiti. WASS.
 Καὶ ὑπονοήσας] Dionysius p.
 151. ita interpretatur: καὶ οἱ τὰς
 ἐπιβουλάς προεπινοοῦντες, εἰ φυλάξ-
 αιντο, ἔτι δεινότεροι. Et sequentia
 προβουλεύσας cet. ὁ δὲ προειδόμενος,
 ὅπως μὴδὲν αὐτῷ δεήσει. DUK.
 2. δεήσει A.B.E.H.I.P.c.d.e.
 f.g.h.i. vulgo δεήσει.

τε om. i.
 ἑταιρείας A.c.f.i.
 3. διαλύτης E.
 4. ὅς μὴ ἐπικελεύσαντος διανοού-
 μενον d.
 5. τὸν] τοῦ B.
 6. τὸ ἀλλοτριώτερον K.
 7. εἶναι διὰ τὸ ἀπροφ. i.
 μετὰ τῆς τῶν c.
 10. θεῷ καὶ νομίμῳ Dionysius :
 vulgatum a schol. Christiano in-
 troductam suspicatur Wassius.
 ἐκρατοῦντο I.

τι παρανομήσαι. τὰ τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῇ, εἰ προύχοιεν, καὶ οὐ γενναϊότητι. ἀντιτιμωρήσασθαι τέ τινα περὶ πλείονος ἢ ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιτο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἐκατέρῳ δίδόμενοι ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν· ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι ὁ φθᾶσας θαρσῆσαι, εἰ ἴδοι ἀφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, καὶ τότε ἀσφαλὲς ἐλογιζέτο καὶ ὅτι ἀπάτῃ περιγεγόμενος ξυνέσεως ἀγάνισμα προσελάμβανε. ῥᾶον δ' οἱ πολλοὶ κακουργοὶ ὄντες δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ, καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. πάντων δ'

παρανομήσαι] τῇ κοινῇ παρανομίᾳ. 2. Γενναϊότητι.] ἀντὶ τοῦ χρηστότητι καὶ ἀπλότητι. 3. Περί πλείονος] περὶ πλείονος ἐποιοῦντο δρᾶσαι τι κακὸν τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ μὴ παθεῖν. ἀντὶ τῶν ἀπλῶν γὰρ τὸ ἀντιτιμωρήσασθαι καὶ τὸ μὴ προπαθεῖν. 4. Καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιτο] καὶ ὁπότε (φησὶν) ὅρκους παράσχοιεν ἀλλήλοις περὶ διαλλαγῆς, παραυτίκα μόνον ἴσχυον οἱ ὅρκοι, καὶ μέχρι τούτου ἐπίστευον αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορίᾳ τοῦ ἄλλως πιστεῦσαι καθεστήκεσαν. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ τοῦ πιστεῦσαι τῇ ἑαυτῶν δυνάμει, καὶ ἐπιθέσθαι τῇ ἐτέρων δυνάμει, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὅρκοι· εἰ δὲ συνέβη τινὰ αὐτῶν δυνηθῆναι, παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς ὅρκους ἐπετίθετο. 6. Ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι] ἐν δὲ τῷ συμβαίνοντι, καὶ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ, ὃ ἀπὸ τύχης ἐσχηκᾶς πρῶτος τὸ θαρρῆσαι καὶ δυνηθῆναι ἥδύτερον μᾶλλον διὰ τὴν πίστιν ἐπετίθετο, ἥπερ ἐκ τοῦ προφανοῦς μαχόμενος. καὶ τότε μάλιστα ἀσφαλὲς ἐνόμιζε τὸ ἐπιτίθεσθαι, διὰ τὸ ἀφρακτον εὐρεῖν τὸν ἐναντίον, τοῦ ὅρκου τῷ θάρρει. καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἥδιον μετὰ τὸν ὅρκον ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανε, τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ τῇ τέχνῃ περιγεγόμενος. 12. Τῷ μὲν] ἐπὶ τῷ ἀμαθεῖς καλεῖσθαι. Ἐπὶ δὲ τῷ] ἐπὶ τῷ πανούργου καλεῖσθαι. Πάντων δ' αὐτῶν αἰτίων] πάντων δὲ τῶν εἰρημέων κακῶν αἰτίων ἦν ἡ ἐπιθυμία τοῦ βούλεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τούτων δὲ ἡ

1. —ως—ἄρα] duo versus vacui in H.

2. ἀνεδέχοντο i.

4. γένοιτο] ἐγίνοντο Dionysius.

5. τὸν ἄπορον L.O. τὴν ἄπορον

P. τὰ ἄπορα F.

6. ἔχοντες d.

7. εἰ] ἢ E.d.i.

ἴδη N.g. ἴδει c.f.

8. Ἀπὸ τοῦ προφανοῦς est phrasis

Thucydidi familiaris. Vid. I. 35. 66. et II. 93. Duk.

τότε] ὅτι d.

9. ἀνάγκη K.

περιγεγόμενον d.

10. προσελάμβανε d.

ῥᾶδιον A.F.H.g.h.

πολλοὶ om. c.

12. τὸ μὲν I.

αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἢ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν ἐκ
 δ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ προθυ-
 μον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες μετ' ὀνόματος
 ἑκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ
 ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ λόγῳ
 θεραπεύοντες ἀλλὰ ἐποιοῦντο, παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζό-
 μενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότερα,
 ἐπεξήησάν τε τὰς τιμωρίας ἐτι μείζους, οὐ μέχρι τοῦ δι-
 καίου καὶ τῆ πόλει συμφόρου προτιθέντες, ἐς δὲ τὸ ἑκατέ-
 ροις που αἰεὶ ἡδονὴν ἔχον ὀρίζοντες, καὶ ἢ μετὰ ψήφου
 ἀδίκου καταγνώσεως ἢ χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, ἐτοῖμοι
 ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐκπιμπλάναι. ὥστε εὐτε-
 βεία μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον, εὐπρεπεία δὲ λόγου, οἷς συμ-

στάσις ἀρχὴν λαμβάνουσα (φημι δὴ τοῦ ἀρχεῖν καὶ τῆς πλεονεξίας καὶ φι-
 λοτιμίας) ὕστερον λαμβάνει ἐτέραν τῶν κακῶν αἰτίαν, τὴν τῶν ὀτασιαζόντων
 προθυμίαν, ὥσπερ εἰς ἔξιν ἐρχομένων αὐτῶν τοῦ περιγενέσθαι καὶ μὴ ἠττηθῆναι
 τῶν ἐναντιῶν. 1. Ἐκ δ' αὐτῶν] ἤγουν δι' αὐτά. 3. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πό-
 λεσι προστάντες] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προϊστάμενοι τῆς δημοκρατίας ἢ τῆς
 ὀλιγαρχίας, μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπροσώπου καὶ πιθανοῦ, οἱ μὲν λέγοντες
 προϊστασθαι τῆς δημοκρατίας τῆς ἐλευθέρως, οἱ δὲ τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες
 ἀντιπαῖεσθαι τῆς σώφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες ἔχον, καὶ οὐ μέχρι
 τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος τῆ πόλει τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ὑπερβιβά-
 σαι δὲ δεῖ τὸ προτιθέντες, καὶ συντάξαι πρὸς τῆ ἀνατέρῳ τοῦ, "τιμωρίας" προ-
 τιθέντες. 4. Ἐκάτεροι] ἑκάτερος ὅταν ᾧσι δύο μόνου. ἑκάτεροι δὲ λέγονται,
 ὅταν ᾧσι πολλοὶ εἰς δύο μεμερισμένοι. Εὐπρεποῦς] πιθανοῦ, εὐσχήμονος. Πλήθους
 τε ἰσονομίας] ἤγουν δημοκρατίας. 6. Ἄθλα] ἐπαθλα, ἀντὶ τοῦ κέρδη. 8. Τὰς
 τιμωρίας ἐτι μείζους] ἤγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένως ἐποιοῦν. 12. "Ὅστε εὐ-
 σεβεία μὲν] ὥστε μετ' εὐσεβείας μὲν πράξαι τι οὐδέτερον φροντὶς ἢ οὐδὲ σπουδῆς
 οἷς τισὶ δὲ συνέβαινεν ἐξαπατήσασι διὰ λόγου τινὸς εὐπρεποῦς πράξαι τι
 γενναῖον, οὗτοι ἐφροῦντο. τὸ δὲ εὐθες τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ ἀπόνηρον δηλοῖ.

- 1. αἴτιον ἀρχὴ A.B.E.F.H.K.
- L.N.O.P.c.g.h. αἴτιον δ' ἀρχὴ d.i.
- ceteri αἴτιον ἢ ἀρχὴ.
- 2. φιλονεικεῖν Q.
- 4. πολιτικῶν L.O.P.
- 7. περιγενέσθαι i.
- 9. προστιθέντες K. cum Diony-

- sio : τιθέντες i.
- 10. ἡδονὴν αἰεὶ c.f.
- 12. ἐκπιμπλάναι A.B.E.F.H.K.
- d.f. ἐκπιπλάναι e. ἐμπιπλάναι L.O.
- P.g. vulgo ἐμπιμπλάναι.
- εὐσεβείαν d.
- 13. λόγων N.

83. *to effect* *αυθής οδούς*
 Βαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, ἄμεινον ἤκουον. τὰ δὲ
 μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ ὅτι οὐ ζυνηγωνίζοντο
 ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο. * οὕτω πᾶσα ἰδέα
 κατέστη ^{wickedness} κακοτροπίας διὰ τὰς στάσεις τῶ Ἑλληνικῶ, καὶ
 τὸ εὐθες, οὐ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει, καταγελασθέν 5
 ἠφανίσθη, τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπί-
 στως ἐπὶ πολὺ δῖνεγκεν· οὐ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λό-
 γος ἐχυρός οὔτε ὄρκος φοβερός, κρείσσους δὲ ὄντες ἅπαν-

1. Ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι ἀντὶ τοῦ ἐπιφθονοῦ καὶ μέγα. τὰ γὰρ μεγά-
 λα καὶ φθονεῖται. Ἄμεινον ἤκουον] ἤγουν ἐπηρεῶντο. Τὰ δὲ μέσα τῶν πο-
 λιτῶν] ἤγουν οἱ μέσοι πολῖται· ἤγουν οἱ μετὰ τοὺς προστάτας. οἱ δὲ μέσοι
 (φησὶ) τῶν πολιτῶν (τούτέστιν οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι, μήτε τῶ τῶν
 δημοτικῶν μήτε τῶ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἀλλ' ἠσυχάζοντες καὶ μὴ θέλοντες στα-
 σιάζειν) ὑπ' ἀμφοτέρων ἐφθείροντο, ἢ ὅτι οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς στασιώταις
 παρακαλοῦσιν, ἢ φθονοῦμενοι ὑπὸ τῶν στασιάζοντων, ὡς ἀπειθείς αὐτοῖς εἶναι
 θέλοντες. 4. Καὶ τὸ εὐθες] τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον. σημείωσαι τὸ εὐθες
 ἐπὶ καλοῦ. καὶ οἱ ἀπλοῖ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπόνηροι (οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ μεγα-
 λοψυχίας μάλιστα καὶ εὐγενείας μετέχοντες) καταγελάμενοι ὑπὸ τῶν στα-
 σιάζοντων, ἀπώλλυντο· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες ἀλλήλοις, καὶ παρατεταγμένοι δει-
 νῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἐπιτοπλεῖστον οὗτοι διεσώζοντο διὰ τῆς ἀπιστίας καὶ
 τῆς παρασκευῆς. 6. Τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις] τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις,
 τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι. 7. Ἐπὶ πολὺ δῖνεγκε] κρεῖττον ἐγένετο.
 Ὁ διαλύσων] ὁ φιλιώσων. 8. Ὁρκος φοβερός] θεῖος. Κρείσσους δὲ ὄντες]
 ῥέποντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τοῖς λογισμοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλπίζειν τινὰ πίστιν καὶ
 βεβαιότητα, προνοοῦντο μᾶλλον, ἵνα μὴ πάθωσιν αὐτοὶ κακῶς. πιστεῦσαι
 δὲ οὐκ ἐδύναντο· καὶ οἱ ἀσυνετώτεροι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἦτοι ἐσώζοντο ἢ ἐνί-

2. τῶν πολιτικῶν ἐπ' g.

4. κακοπραγίας c.d.f.

5. Τὸ εὐθές] Τὸ χρηστὸν Mce-
 ris Attice, ἑλληνικῶς, ἀνόητον. Sui-
 das in εὐθές, ἐπὶ τοῦ βελτίονος, et
 Ἡδὺς, εὐθήης. ἐκάλουν δὲ οὕτω τοὺς
 ὑπομάρους. Etymol. idem fere
 tradit, sed ex Schol. Thucyd.
 Suidæ verba exscribit Photius
 in Lex. MS. Τὸ εὐθές—μετέ-
 χει. Magister: Κατ' εὐφημισμὸν.
 WASS. Eadem, quæ Suidas in
 εὐθές, habet etiam ead. voc.
 Auct. Etymologici MSS. sive is
 Photius, sive alius est, Biblioth.
 Urbis Traject. ad Rhen. Pollux

III. 119. inter ea, quæ ad lau-
 dem pertinent, recenset etiam
 εὐθήης et εὐθεία. Mox addit:
 τάττοιτο δ' ἂν ὁ εὐθήης καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἀνοήτου, ὃς ἂν λεχθείη καὶ μωρός—
 Et hoc sensu Æschyl. Prometh.
 383. κουφόνουν εὐθίαν, dicit, i. e.
 μωρίαν, ut Schol. Add. Gataker.
 cap. 3. de Stilo Nov. Instrum.
 et Hemsterhus. ad Lucian. Τι-
 mon. p. 101. Duk.

6. ἀντετάχθαι F.H.

7. διαλύττων d.

8. ἰσχυρός d.f.i.

κρεῖττους Dionysius, qui et in-
 fra ἦττους.

all being in their calculation - one strongly inclined to despair of
 ΤΕΣ ΛΟΓΙΣΜῶ ἔς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, μὴ παθεῖν
 μᾶλλον προεσκόπου ἢ πιστεῦσαι ἐδύνατο. καὶ οἱ φαυ- *μωστενικὴ*
 λότεροι γνώμην ὡς τὰ πλείω περιεγίγνοντο· τῷ γὰρ
 δεδιέναι τό τε αὐτῶν ἐνδεές καὶ τὸ τῶν ἐναντιῶν ζυνε- *Versatility*
 5 τὸν, μὴ λόγοις τε ἤσους ὡς καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐ-
 τῶν τῆς γνώμης φθάσασι ποσειβουλευόμενοι, τολμηρῶς
 πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρου. οἱ δὲ καταφρονοῦντες καὶ προαι- *ἡ δὲ ἐπιθυμία*
 σθέσθαι, καὶ ἔργῳ οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἂ γνώμῃ *ἢ ἀπογοῶν*
 ἔξεστιν, ἄφρακτοι μᾶλλον διεφθείροντο. *ἢ ἐπιθυμίας*

10 [Ἐν δ' οὖν τῇ Κερκύρᾳ τὰ πολλὰ αὐτῶν προετολμήθη, 84.
 καὶ ὅποσα ὑβρεῖ μὲν ἀρχόμενοι τὸ πλεόν ἢ σωφροσύνη *ἡ δὲ ἐπιθυμία*
 ὑπὸ τῶν τὴν τιμωρίαν παρασχόντων οἱ ἀνταμυνόμενοι δρά- *ἢ ἀπογοῶν*
 σειαν, πενίας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξείοντές τινες, μά- *ἢ ἀπογοῶν*
 λιστα δ' ἂν διὰ πάθους ἐπιθυμοῦντες τὰ τῶν πέλας *ἢ ἀπογοῶν*
 15 ἔχειν, παρὰ δίκην γιγνώσκουσιν, οἳ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξία *ἢ ἀπογοῶν*
 ἀπὸ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες, ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεί- *ἢ ἀπογοῶν*
 στον ἐκφερόμενοι, ὡμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. ζυ- *ἢ ἀπογοῶν*
 ταραχθέντος τε τοῦ βίου ἔς τὸν καιρὸν τοῦτον τῇ πόλει, καὶ *ἢ ἀπογοῶν*
ἢ ἀπογοῶν

κων. 2. Οἱ φαυλότεροι γνώμην] οἱ ἀσθενεῖς. 3. Ὡς τὰ πλείω] ὡς ἐπιτο-
 πλείστον. Τῷ γὰρ δεδιέναι] φοβούμενοι γὰρ (φησὶν) οἱ ἀνηττότεροι, μὴ διὰ
 συνέσεως πλείονος οἱ ἀντίπαλοι περιγέωνται αὐτῶν, καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου τῆς
 γνώμης αὐτῶν νικηθέντες διαφθαρεῖσι, τολμηρότερον πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρου,
 τόλμη μᾶλλον πεποιθότες ἢ φρονήσει καὶ μεθόδῳ διανοίας. 4. Τό τε αὐτῶν
 ἐνδεές] τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως. 5. Αὐτῶν] τῶν φρονίμων. 7. Οἱ δὲ
 καταφρονοῦντες] οἱ δὲ δοκοῦντες εἶναι συνετοί, καὶ νομίζοντες ἐπιβουλευόμενοι
 πάντας ἂν διὰ τὴν σύνεσιν προαισθέσθαι, καὶ οὐδὲν νομίζοντες ἔργων δεῖν,
 ἄφρακτοι διεφθείροντο. 9. Ἄφρακτοι] λείπει τὸ ὄντες. 10. Ἐν δ' οὖν—
 αὐτῶν] τὰ ἀβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θεουκιδίδου εἶναι. ἀσαφῆ
 γὰρ καὶ τῷ τύπῳ τῆς ἐρμηνείας καὶ τοῖς διανοήμασι πολὺν ἐμφαίνοντα τὸν

1. λογισμοὶ K.

3. πλείω] πολλὰ Q.

7. προαισθῶν g.

8. ἔργῳ λογιζόμενοι ὡς οὐδὲν h.
δεῖν om. Q.

12. τὴν om. K.d.e.

13. τινας A.B.E.F.H.K.L.O.

P.b.e.g.

μάλιστα ἂν B.Q.

15. δίκης P.

16. ἀπὸ τοῦ ἴσου H.L.O.P.d.

18. τε om. L.O.P.

κ κ 3

τῶν νόμων κρατήσασα ἢ ἀνθρωπεία φύσις, εἰωθῖα καὶ
 παρὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν, ἀσμένῃ ἐδήλωσεν ἀκρατῆς μὲν
 ὀργῆς οὕσα, κρείσσων δὲ τοῦ δικαίου, πολεμία δὲ τοῦ
 προύχοντος· οὐ γὰρ ἂν τοῦ τε ὀσίου τὸ τιμωρεῖσθαι προὔ-
 τίθεσαν τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, ἐν ᾧ μὴ βλά- 5
 πτουσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ φθονεῖν. ἀξιοῦσί τε τοὺς κοινούς
 περὶ τῶν τοιούτων οἱ ἄνθρωποι νόμους, ἀφ' ὧν ἅπανιν ἑλ-
 πὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι καὶ αὐτοὺς διασώζεσθαι, ἐν ἄλ-
 λων τιμωρίαις προκαταλύειν, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι, εἰ
 ποτε ἄρα τις κινδυνεύσας τινὸς δεήσεται αὐτῶν.] 10

85. Οἱ μὲν οὖν κατὰ τὴν πόλιν Κερκυραῖοι τοιαύταις ὀργαῖς
 ταῖς πρώταις ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο, καὶ ὁ Εὐρυμέδων
 καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ταῖς ναυσίν· ὕστερον δὲ οἱ
 φεύγοντες τῶν Κερκυραίων (διεσώθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πεν-
 τακοσίους) τεῖχη τε λαβόντες, ἀ ἦν ἐν τῇ ἡπέριρῳ, ἐκρά- 15
 τουν τῆς πέραν οἰκείας γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὀρμώμενοι ἐληΐ-
 ζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολλὰ ἐβλαπτον, καὶ λιμὸς
 ἰσχυρὸς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει. ἐπρεσβεύοντο δὲ καὶ ἐς τὴν

νεωτερισμόν. 2. Ἀσμένῃ] μεθ' ἡδονῆς. 4. Προὔτιθεσαν] τιμιώτερον
 ἔκριναν. 5. Τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν] ἡγουν τοῦ δικαίου. 12. Ἐς ἀλλήλους]

1. εἶθε d.i.

2. ἀδικεῖν καὶ ἀσμένῃ i.

3. οὕσα ὀργῆς g.

8. καὶ e.

ἄλλῳ P.Q.

9. προκαταλύσειν Q.

11. τὴν om. H.g.

12. ἐς] πρὸς Q.

14. φυγόντες L.

τῶν om. O.

16. γῆς om. I.

ἐληΐζον E.H.N.g.h. ἐλειζοντο Q.

Ἐληΐζοντο τοὺς] Ἐληΐζον, quod
 habent optimi MSS. etiam e
 Thucyd. IV. 41. adnotavit Ste-
 phanus, ἐληΐζον τε τὴν Λακωνικὴν,

καὶ πλείστα ἐβλαπτον: idque ibi
 in omnibus Scriptis est, excepto
 uno. Ληΐζω quoque dicunt Eu-
 stath. et Etymol. M. Et de
 ληΐζεται Suidas, ληΐζεται, ἀιχμα-
 λωτίζει—ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ
 σημασινομένῳ λέγεται. Sine dubio
 sic dicitur. Lucian. Gall. p.
 170. τί οὐκ ἐμήνεες, καὶ ἐβόας τότε,
 ᾧ ἀλεκτρῶν, ληΐζομένους ἡμᾶς ὄρων;
 sed Thucydides non minus acti-
 vi significatione utitur τῷ ληΐζε-
 σθαι. Vide Steph. in Thes.
 Duk.

18. ἐπρεσβεύετο g.

καὶ ἐς τὴν κόρυθον Q.

Λακεδαιμόνα καὶ Κόρινθον περὶ καθόδου· καὶ ὡς οὐδὲν Iude in insulam reversi, ibi quoque munimenta fecerunt, et oppidanis multa damna intulerunt.

αὐτοῖς ἐπράσσετο, ὕστερον χρόνῳ πλοῖα καὶ ἐπικούρους παρασκευασάμενοι διέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες, καὶ τὰ πλοῖα ἐμπήσαντες, ὅπως ἀπό-
5 γνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι ἐφθειρον τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς 86.
ἔστειλαν εἰς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν Μελανώπου στρα- Leontinis in Sicilia

ἦγον κατ' ἀλλήλων. 3. Ἐς τὴν νῆσον] τὴν Κέρκυραν. 4. Ὅπως ἀπόγνοια ἢ] ὅπως ἀπόγνωσις ἢ τοῦ ἵπποστρέψαι καὶ ἀποπλεῦσαι καὶ ἄλλο τι πράξει

4. Ὅπως—γῆς] Thom. Magist. et Suidas. ἀπόγνωσις fere apud Dionys. Halic. et recentiores. WASS.

5. Τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς] Ellipsis, quam in hoc genere loquendi observat Fr. Portus, crebra est in interrogatione. Thucyd. III. 39. τί ἄλλο οὔτοι ἢ ἐπεβούλευσαν; Et 58. τί ἄλλο—ἢ ἀτίμως γερῶν, ὧν νῦν ἴσχυοσι, καταλείψετε; Sic in τῇ δ' εἰ μὴ, et in illo extra interrogationem apud Aristoph. Equit. 1103. Μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ἔσθιε. Eodem modo Latini, *quid aliud, quam?* et *nihil aliud, quam.* Adi Bud. Comment. p. 1047. DUK.

6. Ἰστώνην c.
Ἰστώνην] MSS. hic, et IV. 46. ita efferunt. Ita etiam Stephanus et Polyæn. VI. 20. qui ad hunc locum respexerunt. Habes gentile Ἰσθωναῖοι in lapide apud Pyrrhum Ligorium, circa Severi tempora inscripto. neque alibi de hoc monte memini me legisse. WASS. Inscriptio est in Notis Holstenii ad Steph. Agit de hoc monte etiam Palmer. II. Græc. Ant. 10. DUK.

8. οἱ ἀθηναῖοι K.

Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς &c.] Mirum est, Thucydidem, qui tam curiose omnia recenset, tacuisse de expeditione, quæ hanc præcessit, quando Athenienses miserè classem Lamponio duce in Siciliam, in auxilium Catanæorum, quod narrat Trogus apud Justinum, l. IV. Palmerius in Exercitation. pag. 49. HUDS.

9. Σικελίαν] Caussam belli, et Gorgiæ Leontini legationem fuscæ narrat Diodor. XII. p. 313. b. vid. Xenoph. Hell. VI. p. 585. Pro Χαροιάδην Diodor. Χαβρίαν, et triremium numerum ad 250. auget. Justinus IV. 3. Thucydidem firmat. Chabrias paulo junior erat, vide Diodor. XV. et Nepotem, denique Nostrum III. 90. WASS. Expeditionem hanc Lachetis memorat etiam Schol. Aristoph. Vesp. 240. Μελανώπου, quod habent plerique MSS. confirmatur ex Epist. III. Demosthenis, ubi Λάχητα quemdam τὸν Μελανώπου memorat, quem ex hujus posteris fuisse probabile videri potest. DUK.

μελανώπου I.L.O.

cum Syracusanis bel-
lum geren-
tibus, A-
thenienses,
auxilium
rogati, vi-
ginti mit-
tunt naves,
propinqui-
tatis qui-
dem nomi-
ne usi, re-
vera tamen
tentantes,
an possint
Siciliae ur-
bes, partim
Siciliae ur-
bes, partim
Lacedaemo-
niis addi-
ctas, omnes
in suam po-
testatem
redigere.

τηγὸν αὐτῶν καὶ Χαροιάδην τὸν Εὐφιλήτου. οἱ γὰρ Συρα-
κόσιοι καὶ Λεοντῖνοι ἐς πόλεμον ἀλλήλοισ καθέστασαν.
ἑξήμαχοι δὲ τοῖς μὲν Συρακοσίοις ἦσαν, πλὴν Καμαρι-
ναίων, αἱ ἄλλαι Δωρίδες πόλεις, αἵπερ καὶ πρὸς τὴν
τῶν Λακεδαιμονίων τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου 5
ἑξήμαχίαν ἐτάχθησαν, οὐ μὲντοι ἕνεπολέμησάν γε, τοῖς
δὲ Λεοντίνοις αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις καὶ Καμάρινα· τῆς
δὲ Ἰταλίας Λοκροὶ μὲν Συρακοσίων ἦσαν, Ῥηγῖνοι δὲ
κατὰ τὸ ἕγγυγενὲς Λεοντίνων. ἐς οὖν τὰς Ἀθήνας πέμ- 10
ψαντες οἱ τῶν Λεοντίνων ἑξήμαχοι, κατὰ τε παλαι-
ᾶν ἑξήμαχίαν καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τοὺς Ἀθη-
ναίους πέμψαι σφίσι ναῦς· ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακοσίων τῆς
τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἔπεμψαν οἱ
Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν οἰκειότητος προφάσει, βουλόμενοι δὲ
μήτε σῆτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἄγεσθαι αὐτόθεν, πρόπει- 15
ρὰν τε ποιούμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἶη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ
πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. καταστάντες οὖν ἐς Ῥή-
γιον τῆς Ἰταλίας τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο μετὰ τῶν ἑξή-
μαχῶν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

87.

Post par-
vam inter-

Τῶ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἡ νόσος τὸ δεύτερον 20.
ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον
πλὴν τοῦ κρατῆσαι τῆς Κερκύρας. 13. Εἴργοντο] εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥστε
μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλατταν ἐμπορεύεσθαι. Καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθη-
ναῖοι] συμμαχίαν δηλονότι. 15. Αὐτόθεν] ἤγουν ἀπὸ τῆς Σικελίας. Πρόπει-
ραν] δοκιμασίαν. 16. Εἰ σφίσι δυνατὰ εἶη] εἰ δυνατὸν εἶη γενέσθαι ὑποχει-
ρίους αὐτοῖς τοὺς Σικελιώτας. 18. Μετὰ τῶν ἑξήμαχῶν] τῶν Λεοντίνων καὶ
τῶν ἄλλων. 21. Ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον] οὐ διαλιποῦσα τὸ παράπαν.

1. χαροιάδην Q.
συρακόσιοι K.f. συρακούσιοι A.
E.H. συρρακούσιοι L.O.i. quod
reposui, solum habent A.C. lib.
VII. et VIII. nec rarum F.H.h.
B. plerumque συρακόσιοι vel συ-
ρακούσιοι. Urbem συρακούσας
vocat antiquissimi codices, nec
tamen sibi constant.

2. καθέστησαν c. καθίστασαν i.
3. καμμαριναίων E.
5. τῶν om. O.
6. γε om. e.
8. ῤηγῖνοι A. ῤηγηνοὶ B.
9. κατὰ] μετὰ P.
13. τε om. K.d.e.i.
14. δὲ] τε e. om. d.
17. οὖν] δὲ O.c.

τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δὲ τις ὄμως διακωχή. παρέμεινε δὲ missionem pestis Athenis denuo acrius ingravescit, et cum ante duos annos expleverit, nunc iterum unum ferme annum conficit. Terra motus tum temporis plurimi.

τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ δύο ἔτη, ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅτι μᾶλλον [τούτου] ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. τετρακοσίων γὰρ ὀπλιτῶν καὶ τετρακισχιλίων οὐκ ἔλάσσους ἀπέθανον ἐκ τῶν τάξεων, καὶ τριακοσίων ἰππέων, τοῦ δὲ ἄλλου ὄχλου ἀνεξεύρετος ἀριθμός. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοὶ τῆς γῆς, ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ὀρχομενῶ τῷ Βοιωτίῳ.

10 Καὶ οἱ μὲν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τριάκοντα ναυσὶ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους καλουμένας· θέρουσ γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἢ ἐπιστρατεύειν. νέμονται δὲ Λιπαραῖοι αὐτάς, Κνιδίαν

88. Athenienses contra Sicilian profecti per hiemem expeditionem

1. Τὸ παντάπασιν] τὸ σύνολον. Διακωχή] διάλειψις, ἀναβολή. γράφεται καὶ διακοπή. Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον] ἦγον κατὰ τὸ δεύτερον παρέμεινε εἰς ἐνιαυτόν. 3. Ὅτι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν] ἀντὶ τοῦ μηδὲν εἶναι, ὅπερ τούτου μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. ἐν ἄλλῃ δὲ κεῖται, ὥστε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι, ὅτι μᾶλλον τούτου ἐπίεσε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. 5. Ἐκ τῶν τάξεων] ἐκ τῶν συντάξεων, τῶν πολεμικῶν δηλονότι. 9. Ἐν Ὀρχομενῶ τῷ Βοιωτίῳ] δύο γὰρ Ὀρχομενοὶ, ὁ μὲν τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὀμηρος καλεῖ πολύμηλον (II. 2, 605.) ὁ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὀμηρος καλεῖ Μινύειον (II. 2, 511.) 12. Δι' ἀνυδρίαν] τῶν νήσων δηλονότι. 13. Ἐπι-

1. τις om. g. Διακωχή.] Citat Thom. Mag. WASS.
2. πρότερον γε καὶ i. πρώτῳν γε καὶ L.O. πρώτῳν καὶ P.
3. ἀθηναίων γε A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.c.d.f.g.h.i. ἀθηναίους γε Q. vulgo ἀθηναίους γε. τοῦτο om. A.B.E.I.L.N.O.P. c.d.f.h.i. ταῦτοισι c.
4. ἐκάκωσε A. B. E. F. H. K. N.c.f.g.h. vulgo ἐπίεσε καὶ ἐκάκωσε.
5. Ἀπέθανον] Diodor. XII. p. 316. WASS.

6. ὁ ἀριθμὸς L.O.P.
7. καὶ οἱ πολλοὶ τότε A.B.E.F. H.f.g.h. καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε K.L.O.P.b.c.d.e.i. τότε καὶ οἱ σεισμοὶ πολλοὶ Q. vulgo τότε καὶ οἱ π. σ.
8. καὶ εὐβοίᾳ A.E.F.H.g. καὶ ἐν β.—βοιωτίῳ] om. O.P.
10. ἀθηναῖοι καὶ] om. d.i. ῤηγῖνοι A. ρηγῖνοι B. ῤήγιον K.
12. ἀνυδρίας P. ἀδύνατα] οὐκ L.
13. λιπαρῆσι P. κνιδίαν E. τῶν κνιδίων i. Κνιδίαν ἄποικοι] Sic et Strabo,

adversus
Liparaeos,
in Æoli in-
sulis habi-
tantes, fa-
ciunt, sed
re infecta
redeunt
Rhegium.
Finis quinti
belli Pelo-
ponnesiaci
anni.

ἄποικαι ὄντες. οἰκοῦσι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων οὐ μεγάλη,
καλεῖται δὲ Λιπάραι· τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὀρμάμε-
νοι γεωργοῦσι, Διδύμην καὶ Στρογγύλην καὶ Ἰεράν. νομί-
ζουσι δὲ οἱ ἐκείνη ἄνθρωποι ἐν τῇ Ἰεραῖ ὡς ὁ Ἡφαιστος
χαλκεύει, ὅτι τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδούσα πολὺ 5
καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται κατὰ
τὴν Σικελῶν καὶ Μεσσηνίων γῆν, ζύμμαχοι δ' ἦσαν Συ-
ρακοσίων. τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς οὐ προσε-
χώρουν, ἀπέπλευσαν ἐς τὸ Ῥήγιον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύ-
τα, καὶ πέμπτον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θου- 10
κυδίδης ζυνέγραψεν.

89.

Variis ter-
ræ motibus
et inundationibus,
quæ accide-
rant in Eu-
boea, Ata-
lanta et Pe-
paretho in-
sulis, Lace-
dæmonii, in
Atticam

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ζύμ-
μαχοι μέχρι μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ἦλθον ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσ-
βαλοῦντες, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου ἡγουμένου, Λακεδαι-
μονίων βασιλέως, σεισμῶν δὲ γενομένων πολλῶν ἀπετρά- 15
ποντο πάλιν, καὶ οὐκ ἐγένετο ἐσβολή. καὶ περὶ τούτους
τοὺς χρόνους τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας ἐν
Ὀροβίαις ἡ θάλασσα ἐπελθούσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς
στρατεύειν] ταῖς νήσοις. 2. Λιπάραι] αὕτη τὸ παλαιὸν ἡ Λιπάραι με-
λιγονίς ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶν ὁ Καλλιμάχος (Hymn. in Dian. 48.) 8.
Τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι] ἡ αἰτία τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν
Λιπαραίων. Τὴν γῆν] ἐκείνων τῶν νησιωτῶν δηλονότι. 9. Ἀπέπλευ-
σαν] ἀποπλεύσαντες ἐπαῆλθον. 16. Ἐσβολή] ἔφοδος. 18. Ἡ θάλασσα

Pausanias, atque alii. Adeun-
dus est de his Cluverius Sicil.
Antiq. II. 14. pag. 395. Duk.

1. ὄντες om. L.O.P.i.

3. Διδύμην] Vid. Steph. qui
Strabonem exscribit, a quo rece-
ptæ lectioni accedit auxilium.
WASS. Quod de officina Vul-
cani in Hiera scribit Thucydides,
id ab aliis de Lipara, ab aliis de
alia ex his insulis proditum ad-
notat Olear. ad Philostrat. V.
de vita Apollon. 16. Duk.

4. οἱ ἐν ἐκείνῃ K. οἱ ἐκείνοι d.i.

ἐν] οἱ ἐν e.

τῆ] et mox ὁ om. L.O.P.

5. πολὺ om. L.O.P.

8. τέμνοντες d.e.i.

9. ὁ μὲν χειμῶν e.

10. τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα A.B.E.

F.H.L.O.P.c.d.e.f.g.h.

11. συνέγραψε P.

12. πελοποννήσιοι μὲν καὶ K.

13. μὲν et τὴν om. c.

ἐμβαλοῦντες O.

14. λακεδαιμονίου L.O.P.

17. τῶν om. L.O.P.

καὶ ^{κενὴν σπυρίων} κυματωθεῖσα ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι, καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε, καὶ θάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον οὔσα γῆ· καὶ ἀνθρώπους διέφθειρεν, ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθῆναι πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. καὶ περὶ 5 Ἀταλάντην τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις, καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρέϊλε, καὶ δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαζεν. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπανα-

duce Agide irrupturi, deterrantur a consilio.

Salvati
de iure
causis
rebus

ἐπελθοῦσα] ἐπανελθοῦσα ἢ θάλασσα μέρος ἀπὸ τῆς ποτὲ οὔσης γῆς ἐπῆλθε καὶ κατέλαβε. καλῶς δὲ εἶπε, τῆς ποτὲ οὔσης γῆς, ὡς νῦν θαλάσσης οὔσης, δηλονότι διὰ τὸν σεισμόν. "Ἄλλοι δὲ αὐτὰς" ἢ θάλασσα εἰς ἑαυτὴν ἐπαναχωρήσασα, καὶ ὑποστρέψασα ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ τῆς γῆς ἐπὶ τὰ κυματάδην, (τότε γὰρ μάλιστα κυματοῦται, ὅταν εἰς ἑαυτὴν ἀναχωρήσῃ) αἰθίς δ' ἐλθοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν, κατέλαβε μέρος τι ἕτερον τῆς γῆς, ὅπερ πρότερον οὐ κατεῖχε. 1. Καὶ τὸ μὲν] καὶ τὸ μὲν κύμα (φησὶ) κατέκλυσε τὴν γῆν, τὸ δὲ μέρος τῆς γῆς ἐκεῖνο ὑπενόστησε καὶ ὑποκαθέσθη καὶ ταπεινότερον ἐγένετο. 4. Φθῆναι] προλαβεῖν. 5. Ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις] τρεῖς Λοκρίδες εἰσὶν, αὐτὴ τε ἢ τῶν Ὀπουντίων, καὶ ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων, καὶ ἡ τῶν Ὀζωλῶν. 7. Παρέϊλε] μέρος παρέκοψεν. Ἀνειλκυσμένων] ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οὐσῶν. 8. Ἐν Πεπαρήθῳ] ἢ Πεπαρήθος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων. Κύματος ἐπανα-

1. ἐπεξελθοῦσα ε.

2. κατέκλυσε I.

4. Καὶ περὶ Ἀταλάντην &c.]

Quum antea Chersonesus esset, isthmo vi maris rupto, ex peninsula factam insulam scribit Diodorus Sic. l. 12. p. 316. Verum Thucydidem, unde hæc collegerit, male assecutus esse videtur: quum ante inundationem Atalantam fuisse insulam satis nobis exploratum sit ex lib. II. cap. 32. HUDS. Ἀταλάντην] Vid. Eusebium MDXCI. Steph. Cedrenum, Strabonem IX. 425. et Catal. Urbium Vat. Pausan. X. 20. Livium XXXV. 37, 38. Plin. II. 90. ubi Diodori errorem castigat Harduinus. WASS. Quod dudum etiam fecerat Scaliger ad Eusebium. Catalogum Urbium Vat. laudat Holstenius

ad Stephan. De Atalanta et castello Atheniensium in ea, est etiam supr. II. 32. De ellipsi τοῦ μέρους, quam in his τοῦ τε φρουρίου statuit Schol. plura habet Stephanus Animadv. in lib. de Dialect. p. 45.

8. Ἐγένετο—τις] Thom. Magister pro δὲ καὶ habet μέντοι, et Πεπαρίστῳ mendose. ἢ Πεπαρήθος urbs et insula Cycladum ante Magnetas. Πεπάρεθον scribit Ptolem. mendose. MS. Coislin. Πεπαρήθον. Inter Sporadas posuit Steph. contra Schol. et Geogr. vid. Sophoclis Enarratorem. Evenum dictum ait Plinius. recte. Sophocles Philoct. 549. ἐς τὴν Εὔβοτρυν Πεπαρήθον. De pugna navali, ibi inter Alexandrum et nescio quos commissa, subobscurè Polyænus VI.

χώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε· καὶ σεισμὸς τοῦ τεί-
 χους τὶ κατέβαλε καὶ τὸ πρυτανεῖον καὶ ἄλλας οἰκίας
 ὀλίγας. αἴτιον δ' ἔγωγε νομίζω τοῦ τοιοῦτου, ἢ ἰσχυρό-
 τatos ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τε τὴν
 θάλασσαν, καὶ ἔξαπίνης πάλιν ἐπισπωμένην βιαιότερον 5
 τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν· ἄνευ δὲ σεισμοῦ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ
 τὸ τοιοῦτο ζυμβῆναι γενέσθαι.

90. Athenien-
 ses cum so-
 ciis in Sici-
 lia Mylas
 Messenio-
 rum capi-
 unt, ipsos-
 que Messe-
 nios ad suas
 partes tran-
 sire cogunt.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐπολέμουν μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἐκά-
 στοις ξυνέβαινον, ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιῶται
 ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ζῶν τοῖς σφε- 10
 τέροις ζυμμάχοις· ἀ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν
 Ἀθηναίων οἱ ζύμμαχοι ἔπραξαν ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ
 ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. Χαριάδου γὰρ ἤδη
 τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ τεθνηκότος ὑπὸ Συρακοσίων πο-
 λέμῳ, Λάχης ἀπάσαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν ἐστρά- 15

χώρησίς τις] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο κύματος ἐξόρμησίς τις ἐπὶ τὴν γῆν. 3. Αἴ-
 τιον δ' ἔγωγε τοῦ τοιοῦτου νομίζω] τὸ νόημα τοιοῦτόν ἐστι· νομίζω τὴν γῆν
 σεισμένην τῇ κινήσει τὴν θάλασσαν ἀνατρέπειν· τὴν δὲ θάλασσαν ἀνατρα-
 πέισαν, καὶ μεταταῦτα κυματωθεῖσαν καὶ μετὰ μείζονος ἐπέλυθυσαν ὀρμῆς,
 πλέον τι μέρος ἐπικλύσαι τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐκεῖνο μόνον, ὅπερ εἶχε τὸ πρότερον.
 5. Καὶ ἔξαπίνης πάλιν] καὶ τὸν σεισμὸν νομίζω (φησὶ) τὴν θάλασσαν αἰ-
 φνίδιον ἐπισπῶμενον, τῇ ἐπὶ θάτερα κινήσει βιαιότεραν τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.
 8. Ὡς ἐκάστοις ξυμβαινεν] ὡς ἐκάστοις τισὶν αἰτία τοῦ στασιάζειν καὶ

2. Intellige Pheræorum Ty-
 rannum, circa Olymp. CIV. 4.
 Rem plenius enarrat Diodorus
 XV. Gentile ex numo Goltzii,
 Steph. Athenæo Πεπαρήθιος. Hi-
 storiam tangunt Polybius X.
 39. Livius XXVIII. 5. Wass.

1. γε ἐπέκλυσέ γε g. ἀπέκλυσέ
 γε Q. ἐπέκλυσε, ommissa particula,
 L.O.P.

3. οὐκ ὀλίγας K.

ἐγὼ B.K.

νομίζω τοῦ τοιοῦτου A.B.E.F.H.

K.L.O.Q.c.e.f.g. νομίζω τοιοῦτου

i. vulgo τοῦ τοιοῦτου νομίζω.

4. ἐγένετο] γέγονε c.

6. δοκῆ E.H.N.g.

τὸ τοιοῦτον N. τοῦτο L. τοῦτο
 τοιοῦτο Q.

8. μὲν om. K.

ἐκαστος d.

10. σὺν B.E.h.

13. χαριάδου L.

γὰρ] δὲ g.

14. τοῦ] τῶν B.

15. λάχης ὁ πᾶσαν E.

ἐστράτευσεν c.

τευσε μετὰ τῶν *ξυμμαχῶν* ἐπὶ *Μυλὰς* τὰς τῶν *Μεσσηνίων*. ἔτυχον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς *Μυλαῖς* τῶν *Μεσσηνίων* φρουροῦσαι, καὶ τῖνα καὶ ἐνέδραν πεποιημέναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ *ξύμμαχοι* τοὺς τε
 5 ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσι, καὶ διαφθείρουσι πολλοὺς, καὶ τῷ ἐρύματι προσβαλόντες ἠνάγκασαν ὁμολογῆσαι τὴν τε ἀκρόπολιν παραδοῦναι καὶ ἐπὶ *Μεσσήνην* *ξυστρατεύσαι*. καὶ μετὰ τοῦτο ἐπελθόντων οἱ *Μεσσήνιοι* τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν *ξυμμαχῶν* προσεχώρησαν καὶ αὐτοὶ, ὁμήρους τε
 10 δόντες καὶ ἄλλα πιστὰ παρασχόμενοι.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα μὲν ναῦς 91. Trīginta Atheniensium naves; ἔστειλαν περὶ *Πελοπόννησον*, ἃν ἐστρατήγει *Δημοσθένης* 91. Trīginta Atheniensium naves; τε ὁ Ἀλκιθένης καὶ *Προκλῆς* ὁ *Θεοδώρου*, ἐξήκοντα δὲ ducibus Demosthene et ἐς *Μῆλον* καὶ *δισχιλίους ὀπλίτας*; ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Proclee, circa Peloponnesum
 15 *Νικίας* ὁ *Νικηράτου*. τοὺς γὰρ *Μηλίους* ὄντας νησιώ- mittuntur; τας, καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν *ξυμ-* aliae sexa-

πολεμεῖν ἐγίνετο. 3. Τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν] τῶν Ἀθηναίων. 6. Τῷ ἐρύματι] τῷ φρουρίῳ. Προσβαλόντες] σφοδρῶς ἐπελθόντες. 16. Ὑπακούειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν *ξυμμαχικὸν ἵνα*] ἤγουν *ξυμ-*

1. ἐπὶ *μυλὰς* τὰς *μεσσηνίων* O. P.Q.c.d.e.i. ἐπὶ *μύλας* τὰς *μεσσηνίων* K. qui et *mox μυλαις*. ἐπὶ τὰς *μυλὰς* τῶν *μεσσηνίων* L.
 2. ἐν ταῖς *μυλαῖς* δύο φυλαὶ L. O.P.d.
Μυλαῖς] Ita Hecatæus, Theophrastus Hist. Plant. VIII. 3. et Latini Scriptores. Myle dant Sillii exemplaria. Ejus tempore merum litus. Mendose item apud Plutarchum Francof. Ed. in Timol. 254. ἐν *Μυλλαῖς*. Gentilia *Μυλαίτης* apud Steph. et Polybium. apud Diodor. *Μυλαῖτος*. Historiam urbis tradunt Polybius I. p. 12. et Dio Cassius XLVIII. pag. 367. XLIX.

395. WASS. Add. huc Notas Heinsii et Drakenborch. ad Silium XIV. 202. ubi Myle fortassis est e more recentiorum temporum, quibus pro diphthongo *a* vocalis *e* scribebatur. Duk.
 3. *πεινηκέναι* L.O.P. unde *πεινηκῦναι* efficit Coraes Plutarch. I. p. 375.
 6. *προβαλόντες* Q.
 10. *τᾶλλα* e. vulgo τὰ ἄλλα. *παρεχόμενοι* g.
 11. οἱ om. d.
 μὲν om. K.
 13. *πατροκλῆς* L.O.P.d.e.i.
 15. *υικηρείτου* i.
 16. αὐτὸ d.g.

ginta, duce Nicia, Melum, ut eam insulam Atheniensibus subigerent; Frustratus Nicias Oropum tendit, unde, classe Tanagram proficiscitur, adjutus simul ab Atheniensibus ex urbe succurrentibus. Tanagraei, eruptione facta, profugantur. Athenienses domum redeunt.

μαχικὸν ἰέναι, ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς
 δουμένῃς τῆς γῆς οὐ προσεχώρουν, ἄραντες ἐκ τῆς Μήλου
 αὐτοὶ μὲν ἐπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέραν γῆς, ὑπὸ νύκτα
 δὲ σχόντες εὐθύς ἐπορεύοντο οἱ ὀπλίται ἀπὸ τῶν νεῶν πε-
 ζῆ ἐς Τάναγραν τῆς Βοιωτίας. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως παν- 5
 δημεῖ Ἀθηναῖοι, Ἴππονίκου τε τοῦ Καλλίου στρατηγού-
 ντος καὶ Εὐρυμέδοντος τοῦ Θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ
 αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήντων. καὶ στρατοπέδευσάμενοι ταύτην
 τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρα ἐδῆουν καὶ ἐνηυλίσαντο. καὶ τῇ
 ὕστεραία, μάχῃ κρατήσαντες τοὺς ἐπεξελθόντας τῶν Τα- 10
 ναγραίων καὶ Θεβαίων τινὰς προσβεβοθηκότας, καὶ
 ὄπλα λαβόντες καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν, οἱ
 μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ παραπλεύσας
 ὁ Νικίας ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ τῆς Λοκρίδος τὰ ἐπιθαλάσ- 11
 σια ἔτεμε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου. 15

92—93.
 Lacedaem-
 onii coloni-

ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν
 τὴν ἐν Τραχινίαις ἀποικίαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιαύτῃ
 μάχεϊν. 1. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Σχόντες] ἐλλιμενίσαντες. 5. Ἐκ
 τῆς πόλεως] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 7. Ἀπὸ σημείου] ἀπὸ συνθήματος,
 σημεῖα ἀνατείναντες ἀλλήλοις. 13. Οἱ δὲ] ἦγουν οἱ ὀπλίται.

1. προσάγεσθαι I.

2. προσεχώρησαν L.O.P.

Μήλου] Est et urbs ejusdem nominis, a conditoribus Phoeniciis Byblus appellata, postea, Zephyria, Μεμβλῖς, Μίμαις, vid. Bochartum et Tournefort.

I. p. 114. WASS.

6. τε om. f.

στρατηγῶ P.

9. ἐν om. d.i.

10. ἐπελθόντας L.O.P.

Τανάγραίων] Vid. Steph. Liban. Orat. p. 253. Demosth. contra Aristog. p. 496. Civitas antea Graea, et Pœmandria, vid. Etymol. in Γέφυρα, et Salmasium ad Solinum. Wheelerum in Itin. p. 456. WASS.

11. βεβοθηκότας g.

12. λάβοντας E.

καὶ τροπαῖον] καὶ τρίπασι d. τροπαῖον, omisso καὶ, K.

13. ἐπὶ] ἐς B.L.O.

14. Τὰ ἐπιθαλάσσια] Conf. Sch. ad III. 7. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. Pollux. I. 99. χωρία ἐπιθαλαττίδια dicit, et IX. 17. πόλις ἐπιθαλαττίδιος. DUK.

16. τοῦτον τὸν χρόνον B.h. τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον g.

Λακεδ. Ἡρακλ.] Vide Diodorum Sic. l. 12. et Meursii Miscell. Lacon. l. 1. c. 7. p. 31. HUDS.

17. τραχεινίαις d.i. τραχινία I. K.c.e.f. τραχῖνι Q.

Τραχινίαις] Diodor. 316. d.

γνώμης. Μηλιῆς οἱ ζύμπαντες εἰςὶ μὲν τρία μέρη, Πα- am mittunt
 ράλιοι, Ἰερῆς, Τραχίνιοι· τούτων δὲ οἱ Τραχίνιοι πολέμω in Trachi-
 ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὄντων, τὸ πρῶτον μελλή- niam Thes-
 σαντες Ἀθηναίοις προσθεῖναι σφᾶς αὐτοὺς, δέισαντες δὲ Heracleam
 5 μὴ οὐ σφίσι πιστοὶ ᾧσι, πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα, condunt,
 ἐλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. ζυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐ- partim, ut
 τοῖς καὶ Δωριῆς, ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν Trachiniis
 αὐτῶν δέομενοι· ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθεί- morem ger-
 ροντο. ἀκούσαντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι γνώμην εἶχον τὴν tant, partim
 10 ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ propter loci
 τοῖς Δωριεῦσι τιμωρεῖν. καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους opportuni-
 πολέμου καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις καθίστασθαι· ἐπι- tatem in hoc
 τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ ναυτικὸν παρασκευασθῆναι ἂν, ὥστ' bello. Sed
 ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίνεσθαι, τῆς τε ἐπὶ Θράκης priusquam
 15 παρόδου χρησίμως ἔξειν. τό τε ζύμπαν ᾠρμηντο τὸ χω- Atheniense-
 rum quic-
 quam faci-
 ant ad rem
 impediend-
 am, Thes-
 salorum in-
 vidia et ob-
 tractatione
 non minus,
 quam recto-
 rum socor-

4. Προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην δοῦναι, παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶ-
 ναι. 5. Πιστοὶ ᾧσι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 11. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθη-
 ναίους πολέμου] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. 12. Ἐπὶ τε γὰρ
 τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 13. Ὡστ' ἐκ βραχέος] τουτέστι ῥᾶδιαν

Λακεδαιμονίων τετρακισχιλίους οἰκή-
 τορας ἐκπεμφάντων] ex sua gente
 nimirum, ex reliqua Græcia duo
 millia. WASS. Add. Scaliger. ad
 Euseb. num. MDXCVI. Duk.

1. γνώμης τοιαῦδε e.
2. ἱερεῖς καὶ τραχίνιοι Q.

Ἰερῆς] Difficile dictu est, qui-
 nam fuerint Ἰερῆς, nemo enim
 præter Thucydidem de iis, (quod
 legerim) loquutus est. Scintil-
 lam tamen lucis facit Callima-
 chus in Delum, ubi ait: Δεύτερον
 ἱερὸν ἄστν καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
 Ἔρχονται etc. Hic enim cum
 Thucydide videtur quandam ur-
 bem vel regionem Meliensium
 sacram vocare, eo quod primi-
 tias Apollini quotannis missas a
 Dodoneis, qui etiam sacri erant.

recipiebant. Vide Palmer. ad
 Gr. Auct. p. 277. HUDS.

οἱ μὲν τραχίνιοι H.Q.g.

7. καὶ] οἱ B.

δώριον Priscianus pag. 1099.
 Putsch.

Δωριεῖς] Vid. Strabon. et Steph.
 voc. Δώριον. Plin. IV. 5. et V. 22.
 WASS. De Dorio metropoli La-
 cedæmoniorum supr. I. 107.
 Quæ paullo post hic leguntur,
 γνώμην εἶχον—τιμωρεῖν, sunt in
 Stephano de Urbib. voc. Δώριον,
 sine nomine auctoris. Duk.

8. αὐτοὶ ἐφθείροντο A.B.E.F.H.
 N.g.h. vulgo αὐτοὶ πολέμω ἐφθεί-
 ροντο.

14. διάβασιν ἂν γίνεσθαι L.
 O.P.

dia res dilapsæ.

ρίον κτίζειν. πρῶτον μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο, κελεύοντας δὲ ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν τε καὶ τῶν περιούκων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἔπεσθαι, πλὴν γ' Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. οἰκισταὶ δὲ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἡγήσαντο, Λέων καὶ Ἀλκίδας καὶ Δαμάγων. καταστάντες δὲ ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, ἣ νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα, τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι. νεωρία τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη. * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆς πόλεως ταύτης ξυνοικιζομένης τὸ πρῶτον ἔδεισαν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ μάλιστα καθίστασθαι, ὅτι βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ἔπειτα μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη· οὐ γὰρ ἐγένετο

τὴν διάβασιν εἶναι, στενῆς οὐσῆς τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. 7. Ἐκ καινῆς] δηλονότι κρηπίδος. 8. Μάλιστα] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν. 10. Καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας] ἤρξαντο (φησὶ) κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς γένηται. τὸ γὰρ ἐν στενωῖ ὄν τόπω ἀσφαλές ἐστί. 13. Ἐπὶ

1. Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο] Ex more Græcorum coloniam deducturorum, de quo Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 57. Mox οἰκισταὶ τρεῖς, Duces coloniae, ut apud Romanos Triumviri deducendæ coloniae. Idem ibid. Duk.

ἐπηρώτων Q.

2. τε om. c. d.

3. τῶν ἄλλων περιούκων L. O. P. d.

4. γ' ἰώνων A. ἰῶν O. vulgo ἰώνων.

5. ὧν καὶ ἄλλων Q.

6. ἀλκείδας K.

δημάγων H. δαμάτων f.

8. ἀπέχουσα γὰρ θερμοπυλῶν d.

9. Τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι] Perhibet tamen Strabo (l. 9.) hanc

urbem a portu XL. non vero XX. stadiis abesse. Vide Berkeleyum ad Stephanum *περὶ πόλεων*. HUDS.

δὲ om. A. B. E. F. H. Q. g. h.

θαλάττης f.

10. ἤρξαντο] εἶρξαν τὸ E.

14. βήναιον K.

Κήναιον] Vid. Strabon. IX. p. 651. Plin. IV. 512. Ibi Κηναίου Jovis fanum, inquit Scylax. Sophocles Trachin. 765. Ἀκτή τις ἀμφίκλυτος Εὐβοίας ἄκρον Κηναίων ἐστιν, ἔνθα Πατὴρ φησὶ Διὶ Βαμοῦς δρίζει. et 1010. WASS. In Scylace est Κηρήναιον, quod ibi emendat Vossius p. 51. Edit. Gronov. Duk.

15. παρὰ] *περὶ* g.

ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν. αἴτιον δὲ ἦν· οἱ τε Θεσσαλοὶ ἐν
 δυνάμει ὄντες τῶν ταύτη χωρίων, καὶ ὦν ἐπὶ τῇ γῆ ἐκτί-
 ζετο, φοβούμενοι μὴ σφίσι μεγάλη ἰσχύϊ παροικῶσιν,
 ἔφθειρον καὶ διὰ παντὸς ἐπολέμου ἀνθρώποις νεοκατα-
 5 στάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν γενομένους τὸ πρῶτον καὶ πάνυ
 πολλούς· πᾶς γάρ τις Λακεδαιμονίων οἰκίζοντων θαρ-
 σαλέως ἦει, βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν. οὐ μέντοι ἥκιστα
 οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἀφικνούμενοι τὰ
 πράγματά τε ἔφθειρον καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστη-
 10 σαν, ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλούς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν
 ἀ οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι, ὥστε ῥᾶον ἤδη αὐτῶν οἱ πρόσοι-
 κοὶ ἐπεκράτου.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν ἐν
 τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατείχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριά-
 15 κοντα νεῶν Ἀθηναῖοι περὶ Πελοπόννησον ὄντες πρῶτον ἐν
 Ἐλλομένῳ τῆς Λευκαδίας φρουρούς τινας λοχίσαντες
 διέφθειραν, ἔπειτα ὕστερον ἐπὶ Λευκάδα μείζονι στόλῳ
 ἦλθον, Ἀκαρνασί τε πᾶσιν, οἱ πανδημεὶ πλὴν Οἰνιαδῶν

*the Athenians
 whose territory
 dwell near
 wore out
 first they were
 numerous*

94.
 Athenien-
 sium XXX.
 naves, duce
 Demos-
 thene circa
 Peloponne-
 sum missæ,
 una cum A-
 carnianibus
 Leucadem

τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 2. Ὦν ἐπὶ τῇ γῆ ἐκτίζετο] κώλυμα
 ἐκεῖνοι ἦσαν τοῦ ἀξιεθῆναι τὴν πόλιν, ὦν ἐπὶ κακῶ τῆς γῆς ἐκτίζετο ἡ πόλις.
 3. Παροικῶσιν] ἐν γειτόνων ᾧσι. 4. Νεοκαταστάτοις] νεωστὶ οἰκήσα-
 σιν. 5. Ἐξετρύχωσαν] ἐδάμασαν. Τὸ πρῶτον] ἦγουν κατὰ τὴν πρώτην
 οἰκισιν. 7. Οὐ μέντοι ἥκιστα] οὐχ ἦσσαν δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ πεμπόμενοι
 ἐκεῖ ἐπὶ Λακεδαιμονίων ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τοῦ
 ἀξιεθῆναι αὐτὴν, εἰς ἕνα πράγματα οὐ καλῶς διαικοῦντες. 11. Οἱ πρόσοι-
 κοὶ] οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Οἰταῖοι. 13. Ὦν ἐν τῇ Μήλῳ] ὦν κατείχοντο καὶ

- 2. ὄντες om. g.
- 4. ἔφθειρον δὲ Q.
 ἀνθρώπους νεοκαταστάτους e.
 Νεοκαταστάτοις] Pro νεωστὶ κα-
 τρκισμένοις Suidas hac voc. Pol-
 lux IX. 18. νεοκατάστατος πόλις.
 WASS.
- 6. τις om. d.
 θαρσαλέος L.O.P.i.
- 7. καὶ βέβαιον L.
- 8. ἀφικόμενοι L.O.P.

- 9. τε om. d.i.
- 12. ἐπεκράτησαν c.f.
- 13. ὦν om. E.
- 16. Ellomeni neminem, præ-
 ter Thucydidem, mentionem fe-
 cisse, scribit Palmer. III. Græc.
 Antiq. 10. Duk.
 λευκάδας soli habere videntur
 E.G. ceteri ἀρκαδίας.
 18. οἰνιαδῶν A.B.F.H.K.L.N.
 O.P.

urbem oppugnant, intra isthmum cognominis insulae sitam. Et cum Acarnanes Demosthenem hortarentur, ut urbem expugnaret, quod fieri posse tum videbatur: is a Messeniis inductus est, ut exercitum omnem contra Aetolos ducere decerneret.

ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις καὶ Κεφαλλῆσι καὶ Κερκυραίων πεντεκαίδεκα ναυσί. καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δημομένης καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἴσθμου, ἐν ἧ καὶ ἡ Λευκάς ἐστι καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, πλήθει βιαζόμενοι ἡσύχαζον· οἱ δὲ Ἀκαρναῆες ἤξιον Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων ἀποτειχίζεῖν αὐτοὺς, νομίζοντες ῥαδίως τ' ἀν' ἐκπολιορκῆσαι πόλεώς τε ἀεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Δημοσθένης δ' ἀναπέιθεται κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς καλὸν αὐτῷ στρατιάς τοσαύτης ξυνειλεγμένης Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ 10 τε πολεμίοις οὔσι, καὶ ἢν κρατήσῃ αὐτῶν, ῥαδίως καὶ τὸ ἄλλο Ἑπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Ἀθηναίοις προσποιήσῃν. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰταλῶν καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κόμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευῇ ψιλῇ χρώμενον, οὐ χαλεπὸν ἀπέ- 15 φαινον, πρὶν ξυμβοηθῆσαι, καταστραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ'

διέτριβον χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ. 7. Σφίσι] τοῖς Ἀκαρναῶσι δηλονότι. 14. Διὰ πολλοῦ] διαστήματος δηλονότι. 15. Ψιλῇ] κούφη, ἀπηλλαγμένη σιδήρου. Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον] ἀπέφαινον (φισί) ῥαδίως δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὶν ἀλλήλοις ἐπιβοηθῆσαι καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις.

1. ξυνέποντο I.e.f.g. ξυνείποντο d.i.

κεφαλλῆσι K.L.O.P. qui sic et infra c. 95.

3. Ἐντὸς τοῦ ἴσθμου] Postea insula, ac deinde rursus peninsula facta est: qua in re aliquantum inter se dissentire videntur Vossius ad Scylacem p. 29. Palmer. Græc. Antiq. III. 10. et Dodwell. §. 8. Dissertat. de Periplus Scylacis ætate. Duk.

καὶ ἡ] om. d.i.

6. τῶν om. d.

Ἀποτειχίζεῖν] Explicat Harpo-

crat. τὸ ἀπολαβεῖν τείχει, καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου. ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημένος τῷ τείχει. et περιφράττων Hesych. De historia, quam hic exponit Thucydides, vid. etiam Diodor. p. 317. b. WASS.

7. τ' A.B.E.F.H.g.h. ceteri γ'. πόλεώς τε] καὶ πόλεως K.L.O. P.c.d.e.f.i.

12. τὸ ταύτῃ] τοσαύτῃ P.

14. κατὰ om. b.

ταύτας om. c.f.

15. ψιλῇ] πολλῇ e.g.

16. καὶ καταστραφῆναι K.

ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδάτοις, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι,
καὶ μετὰ τούτους Εὐρυτάσιν, ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ
τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ἰσοφάγοι
εἰσὶν, ὡς λέγονται· τούτων γὰρ ληφθέντων ῥαδίως καὶ
5 τᾶλλα προσχωρήσειν. * ὁ δὲ τῶν Μεσσηνίων χάριτι πει- 95.
σθεῖς, καὶ μάλιστα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυ- Nam belli-
νάσθαι ἂν κατὰ γῆν ἐλθεῖν ἐπὶ Βοιωτοὺς διὰ Λοκρῶν cosis his
τῶν Ὀζολῶν εἰς Κυτίνιον τὸ Δωρικόν, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν gentibus de-
victis, non
ἀμεως τοῖς Ἠπειρώταις ζυμμάχοις μετὰ τῶν Αἰτωλῶν solum om-
nium re-
gionis con-
tinentem

2. Ὅπερ μέγιστον μέρος] οἱ Εὐρυτᾶνες. 3. Ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν]
οὐκ ἔχοντες τὴν διάλεκτον εὐκολον γνωσθῆναι. 5. Προσχωρήσειν] τοῖς
Ἀθηναίοις δηλοῦντι. Ὁ δὲ] τὸ ἐξῆς αὐτως· ὁ δὲ, πείσθεις, ἄρας ἀπὸ τῆς
Λευκάδος, παρέπλευσε. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 7. Τοῖς Ἠπειρώταις]

1. ἀποδοτοῖς E.I.L.O.P. ut infra
c. 100. ἀπόδοτον L.O.Q.d.e.

Ἀποδάτοις] Livius XXXII. A-
græchos, Apodotosque et Amphilo-
chos conjungit. Vid. Polybium
p. 1039. WASS. Polybio XVII.
5. sunt Ἀποδοτοί, et sic in Ste-
phano emendat Palmer. V. Gr.
Ant. 7. Ἀποδοτοί, ὡς Βοιωτοί. at
Berkelius Ἀποδατοί cum ω. MSS.
hic utrumque habent. Sed ex
eo, quod Stephanus dicit, ὡς Βοι-
ωτοί, non potest confici, eum
etiam voluisse scribi Ἀποδατοί.
Nam fere, quum ita loquitur,
respicit ad flexionem et termi-
nationem, ac tonum. Ita v. Ἀ-
καρνανία, Ἀκαρναν, ὡς Αἰνιάν, Ἀτιν-
τάν, Ἀθαμάν : in Ἀκέλην, Ἀκέλη-
σιος, ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶ-
ναι, ὡς Μένδης : et compluribus
aliis locis. Qui a Thucydide Ὀ-
φιονεῖς, eos, a Strabone Ὀφιεῖς
dici adnotant Casaub. ad Stra-
bon. X. p. 451. et Palmer V.
Græc. Ant. 5. de Eurytanibus
Palmer. ibid. c. 6. et Interpre-
tes Stephani. Duk.

δὲ καὶ Ὀφιονεῦσι O. δὲ Ὀφιονεῦσι c.

2. τούτους] τοὺς E. ταῦτα c.

εὐρυτάσιν H.K.P.

3. ἀγνωστότατοι K.

4. λέγεται L.Q.

5. προσχωρήσειν E.N.F.

8. δύνασθαι—λοκρῶν] om. K.

ἐπὶ τοὺς βοιωτοὺς N.

9. κυτίνιον K.L.O. κυτάνιον P.
κύτιον c.

ἔχων A.B. vulgo ἔχον.

Κυτίνιον] Κύνιον Tzetzes ad
Lycoph. Plinius *Cutinum*. At
Philochorus, Strabo alii que re-
ceptam lectionem tuentur. In-
signis est locus Enarratoris Pin-
dari a Geographis non adductus.
Dores, οἰκοῦντες πρότερον τὴν Πίνδον
μίαν οὔσαν τῆς τετραπέλευς τῆς ἐν
Περιβοία [ἐπ' Εὐβοία male Sch.
Aristoph.] ἀφικνοῦνται εἰς τὴν με-
ταξὺ Οἴτης καὶ Παρνασοῦ Δώριδα
ἐξάπολιν οὔσαν· ἐστὶ δὲ Ἐρινεὸν, Κύ-
τινον, Βοῖον, Δίλαιον, Κάρφαια, Δρυ-
όπη. WASS. Locus Scholiastæ
Pindari est in I. Pyth. 121. et
fere ad verbum legitur in Scho-
liis Aristoph. Plut. 385. De eo
Palmerius in Exercitat. p. 789.
pronunciat, οὐδὲν ἰγίεε, ejus sen-

Atheniensibus addictam, sed e-tiam viam sibi apertam esse videbat in Bœotiam terrestri itinere descendendi. Itaque, invitiss Acarnanibus relicta Leucade, Solium appellit, et cum omnibus suis sociis, præter Acarnanes et Corcyra-

Παρνασσόν, ἕως καταβαίῃ ἐς Φωκέας, οἱ προθύμως ἐδό-
κουν κατὰ τὴν Ἀθηναίων αἰεὶ ποτε φιλίαν ζυστρατεύειν ἢ
καὶν βία προσαχθῆναι· καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὄμορος ἢ Βοιω-
τία ἐστίν· ἄρας οὖν ζύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς
Λευκάδος ἀκόντων Ἀκαρνάνων, παρέπλευσεν ἐς Σόλλιον. 5
κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν, ὡς οὐ προσε-
δεξάντο διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ
λοιπῇ στρατιᾷ, Κεφαλλῆσι καὶ Μεσσηνίοις καὶ Ζακυν-
θίοις καὶ Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφε-
τέρων νεῶν (αἱ γὰρ πεντεκαίδεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλ- 10
θον νῆες), ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς. ὠρμάτο δὲ ἐξ

σὺν μόνοις δηλονότι τοῖς Ἡπειρώταις συμμάχοις καὶ Αἰταλοῖς. 3. Καὶ Φω-
κεῦσιν ἤδη ὄμορος ἢ Βοιωτία ἐστίν] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ δὲ τούτου Φωκεῦσιν ὄμορος
ἢ Βοιωτία ἐστίν. 4. Ἄρας οὖν] ὁ οὖν σύνδεσμος περιττός ἐστι· πρὸς γὰρ τὸ
ἄνω ἐστίν, ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, ἄρας. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ μακροῦ
ἀνταπέδωκε, διὰ τοῦτο τὸν σύνδεσμον παρέλαβεν. Ἄλλως, ὁ οὖν σύνδεσμος,
εἰ καὶ περιττός τῷ Ἀντύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ πάνυ ἀναγκαίως λέγω προσκεῖσθαι
αὐτόν. τὴν βουλὴν γὰρ εἰπὼν ἐπήγαγε τὴν πράξιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, οὐκοῦν
ἐνθυμηθεὶς ἔπραττεν ὑπερ ἐνεθυμήθη. 6. Κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν] εἰς κοι-
νὴν γνώμην προσθεὶς τὴν ἐνθύμησιν. 7. Διὰ—τὴν οὐ περιτείχ.] διότι (φησὶ)
βουλομένων Ἀκαρνάνων οὐ περιτειχίσθη. 9. Τοῖς ἐπιβάταις] τοῖς ἐρέταις.

tentiam probant ad Aristophanem Interpretes. Conon in Biblioth. Photii Narrat. XXVII. Δῶρος δ' ὁ δεύτερος (nempe filiorum Hellenis) μοῖραν τοῦ λαοῦ λαθῶν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀποικίζεται, καὶ ὑπὸ τὸν Παρνασσόν τὸ ὄρος κτίζει πό-
λεις, Βοῖδν, Κτίμιον (recte in marg. Κυτίμιον) Ἐρινέον, (rectius alii Ἐρινεόν) ἐξ οὗ Δαριεῖς. Add. Thucyd. I. 107. DUK.

1. καταλάβῃ ὡς φωκέας i.

3. καὶ] καὶ d.

ἤδη] ἤ δὴ A. ἢ δὴ K.

4. Ἄρας οὖν] Recte hic Scholiastes de particula οὖν: nam inservit epanalepsi post interjectam parenthesin. Exempla e Xenophonte conlegit doctiss. Raphaelius ad Marc. III. 31. Lu-

cianus sæpe ita adhibet. Vid. Zeux. p. 577. de Conscrib. Histor. 639. Pseudom. 759. Et sic alii. Latinis eundem usum præstant ergo, igitur, et itaque. DUK.

ξὺν παντὶ B.E.

5. ἀκόντων ἀκαρνάνων A.B.E.F. H.K.g. vulgo ἀκόντων τῶν ἀκαρνάνων.

παρέπλευσαν d.i.

7. Τὴν οὐ περιτείχισιν]. De hoc, et aliis hujus generis actum est ad I. 137. DUK.

οὐ om. e.

ἐπιτείχισιν Q.

10. ἀπῆλθον αἱ νῆες c. νῆες ἀπῆλ-
θον f.

11. ὠρμάτο δὲ] om. L.O.P.

Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὔτοι Λοκροὶ ζύμ-
μαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς
Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν· ὄντες γὰρ ὁμοροὶ τοῖς Αἰτω-
λοῖς καὶ ὁμόσκειοι, μεγάλη ὠφελία ἐδόκουν εἶναι ζυσ-
orum naves,
domum res-
versas, per
Locros Ozo-
las contra
Ætolos pro-
ficiscitur.

5 τρατεύοντες μάχης τε ἐμπειρία τῆς ἐκείνων καὶ χωρίων.

* αὐλισάμενος δὲ τῷ στρατῷ ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ
ιερῷ, ἐν ᾧ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ
ἀποθανεῖν, χρησθὲν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τούτο παθεῖν, ἅμα τῇ
ἑῶ ἄρας ἐπορεύετο ἐς τὴν Αἰτωλίαν. καὶ αἰρεῖ τῇ πρώτῃ
10 ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν καὶ τῇ δευτέρᾳ Κροκύλειον καὶ τῇ τρίτῃ
96. Primo satis
feliciter
progressus,
plures pagos
occupat.
Sed Ætoli,
non igno-
rantes hos-

4. Ὀμόσκειοι] τῇ αὐτῇ σκευῇ χρώμενοι, ἦγον ψιλῆ. 7. Ὑπὸ τῶν ταύ-
τη] ἦγον ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ἐν ταύτῃ τῇ γῆ.

1. οἰνεῶν Q.g.

Οἰνεῶνος] Vid. Holsten. et Berkel. ad Stephanum, et Palmer. V. Græc. Ant. 2. Infra cap. 98. et 102. τὸν Οἰνεῶνα. Μεσόγειος et μεσόγεια, uti hic paullo post, ita etiam I. 120. permutantur. II. 102. ἐς τὴν μεσόγειαν. DUK.

3. μεσόγειαν A.B.E.F.H.Q.e. g. μεσόγειαν I. vulgo μεσόγειον.

4. Ὀμόσκειοι] Pollux VI. 156. et X. 14. Dionys. Halic. in Arte cap. XI. ὁμοσκεῖους ποιῆσαι τοῖς ὁμοτίμοις. Explicat Hesych. in ὁμοσίπυοι. WASS. Vid. ad II. 96. et Græv. ad Lucian. Toxar. p. 67. DUK.

εἶναι om. c.

6. ἐν τοῦ] ἐντὸς K.

νεμείου P.

7. Ἐν ᾧ Ἡσίοδος &c.] De morte Hesiodi vide Plutarchum in libello de Convivio septem Sapientum, et Holstenii notas ad Stephanum Byzant. in voce Νεμέα. HUDS. Vid. Pausan. Bæot. p. 772. Plutarch. in Dioclis Conviv. p. 162. Epitaphia col-

legit Gyraldus in Vita ejus. His adjice ex schedis Barberinis: Χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφον ἀντιβολήσας Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης. WASS. Hujus Pindarum auctorem facit Suidas in τὸ Ἡσίοδειον γῆρας. DUK.

10. De Potidania Palmer. IV. Græc. Ant. 22. IDEM.

κροκύλειον A. B. F. H. K. c. d. e. f. g. h. i. Κροκύλιον MSS. Apud Homerum et Strabonem Κροκύλεια. Plinius etiam Crocylea. Eustath. καὶ ἐνικῶς εὔρηται τὸ Κροκύλειον, Stephanum opinor intelligit, vel Thucydidem; forte rescribendum Κροκύλιον. Κροκύλεια πόλιν vocat Suidas. Ethnicographus, Κροκύλειον νῆσας Ἰθάκης Thucyd. III. ita et Plinius. Verum insulam esse ex nostro male colligit. Sed fortasse legendum Δῆμος Ἰθάκης, ad quam ille emendationem, in voce Δῆμος quasi manu ducit. Καὶ τόπον inquit ἐν Ἰθάκῃ, ὃν καὶ Κροκύλειον. Eadem habet Auctor Schol. in Homerum. Verumtamen Δῆμος Ἰθάκης non tam loci posituram denotant,

tium con-
silia et ad-

Τείχιον, ἔμενέ τε αὐτοῦ, καὶ τὴν λείαν ἐς Εὐπάλιον τῆς
quam ditionem. Palmerius ex
Heracleone Ithacæ tres partes
invenisse se putat. Huic oppono
Strabonem ad hæc verba poetarum
principis, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἤγε
Κεφαλῆνας—Οἱ ῥ' Ἰθάκην—Νήρι-
τον—Κροκύλει'—Αἰγίλιπα—Ζάκυν-
θον—Σάμον—Οἱ τ' ἤπειρον ἔχον, ἧδ'
ἀντιπέραι' ἐνέμοντο, Τῶν μὲν ἤρχε.
Nempe quia distinguit τοὺς in
Epiro ab Ithacensibus, ergo ne-
cesse est ut Κροκύλεια pro parte
τῆς Ἰθάκης insulæ, non vero Epiri
accipiatur. Immo, inquit Stra-
bo, et sane rectius, ταῖς νήσοις
συμφράζει, ut Epitome, vel ut ha-
bet ipse, τὰ ἐν ἡπείρῳ ταῖς νήσοις
συμφράζει. Eadem alibi iterat,
ὥσπερ τὰ Κροκύλεια ὄντα τῆς Ἀκαρ-
νανίας συναριθμεῖ Ὀμηροῦ ταῖς νή-
σοις. Οὕτω δὲ καὶ νῦν τῇ Αἰγίλῃ τὸν
Μάσητά συνῆψεν ὄντα τῆς Ἀργολι-
κῆς ἡπείρου. At vereor ut ille rem
satis expediverit. Noster enim
Ætoliæ oppidum facit; sed Æ-
tolos ab Acarnanibus Strabonis
tempore disternabat Achelous.
Ptolemæus quidem et ex recen-
tioribus nonnulli Epiro adjudicant.
Strabo XI. 693. Ἡ Λευ-
κάς ἦν τὸ παλαιὸν μὲν Χερῶνῆσος τῆς
Ἀκαρνανῶν γῆς· καλεῖ δ' αὐτὴν ὁ
ποιητὴς ἀκτὴν ἡπείρου, τὴν περῶσαν
τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλῆνας
ἡπείρου καλῶν. Et Corinthii Isth-
mo peninsulae perfosso Leuca-
dem insulam fecerunt, καὶ μετε-
νέγκαντες τὴν Νήρικον ἐπὶ τὸν τόπον,
ὅς ἦν ποτὲ μὲν Ἰσθμὸς, νῦν δὲ πορθμὸς
γεφύρα ζευκτὸς, μετανόμασαν Λευ-
κάδα. Ita quidem Strabo, sed
Crocylidium Thucydidis, ut ex se-
rie narrationis patet, circa Nau-
pactum et Eupolion situm fuit;
et proinde longe remotum a
Leucade. Hinc etiam vicina op-
pida Potidania, Teichium, Æ-

gytium omnia incertæ positio-
nis, nec tamen a mari multum
remota. Aliud itaque Crocylidium,
de quo loquimur et Homeri τὰ
Κροκύλεια. De posteriore, Stra-
bonis sententiam, ut in re tene-
bricosa lubens amplector. Dio-
nysium profecto haud satis capio.
Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα φίλον πέ-
δον Ἀλκινόοιο. Τῇ δ' ἐπὶ, ΝΗΡΙΚΗΣ
Ἰθάκης ἔδος ἐστὴρικται. Nericum
fuisse in Epiro diserte adfirmat
Homerus Odys. ὦ. 376. Cen-
sen' ergo Dionysium ex Ætolia
usque Epitheton Ithacæ petisse?
Credibile est scripsisse Geogra-
phum Νηριτίης. Virg. Dulichium,
Sameque, et Neritos ardua saxis.
Hinc Ulysses ipse sæpius apud
Ovidium Neritius. Neritiasque
domus, regnum fallacis Ulyssis.
Pro duce Neritio docti mala
nostra poetæ scribite. Inter gen-
tis conditores ab Acusilao apud
Schol. Homeri Odys. P'. 207.
adnumerantur Ithacus, Neritos,
Polyctor, filii Pterelai. Priscia-
nus hic parum juvat, Regna Ce-
phallenæ prope sunt sapientis
Ulyxi. Ita enim cum MSS. scri-
bendum. Sed neque recte Κρω-
κύλεια apud Hesychium. WASS.

1. τείχιον H. I. L. P. g. τειχίον
A. B. F. d. f. h. τιχίον E. vulgo τί-
χιον.

Τίχιον] Livius (l. 36. c. 16.
19.) ait, Tichiunta esse montis
cacumen; ut Callidromus et
Rhoduntia, cui assentitur Appi-
anus, qui Τειχιούντα scribit. HUD.
εὐπάλιον A. B. F. H. N. g. h. εὐπό-
λειον K. vulgo εὐπόλιον. Sic et in-
fra c. 102.

Εὐπόλιον] Stephanus Εὐπαλίαν
vocat. Strabo Εὐπάλιον. HUDS.
Palmer. V. Gr. Ant. 2. Duk.

Λοκρίδος ἀπέπεμψε· τὴν γὰρ γνώμην εἶχε τᾶλλα κα-
 ταστρεφόμενος, οὕτως ἐπὶ Ὀφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο
 ξυγχαρεῖν, εἰς Ναύπακτον ἐπαναχωρήσας, στρατεύσαι
 ὕστερον. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὐτὴ ἢ παρα-
 5 σκευὴ, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλευέτο· ἐπειδὴ τε ὁ
 στρατὸς ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες,
 ὥστε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν
 κόλπον καθήκοντες, Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς, ἐβοήθησαν.

ventum, un-
 dique vel ex
 remotissimis
 locis
 succurrunt
 laborantibus
 gentilibus.

* τῷ δὲ Δημοσθένει τοιούδε τι οἱ Μεσσήνιοι παρήνουν, ὅπερ 97.
 10 καὶ τὸ πρῶτον· ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς
 εἴη ῥαδία ἢ αἵρεσις, ἰέναι ἐκέλευον ὅτι τάχιστα ἐπὶ τὰς
 κώμας, καὶ μὴ μένειν ἕως ἂν ξύμπαντες ἀθροισθέντες
 ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν ποσὶν αἰεὶ πειράσθαι αἰρεῖν. ὁ δὲ
 15 τούτοις τε πεισθεὶς καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἔδει
 ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας οὐς αὐτῷ ἔδει
 προσβοηθῆσαι (Ψιλῶν γὰρ ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα)

97.
 Demosthe-
 nes autem,
 eventu pa-
 riter atque
 Messeniorum
 adhortationibus
 deceptus,
 non moratur,
 dum
 Locri, illius
 regionis
 gnari, ad-
 veniant, sed

1. Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε] γνώμην (φησὶν) εἶχεν, ἐπαναχωρήσας εἰς Ναύπα-
 κτον, οὕτω λοιπὸν ἐπὶ τοὺς Ὀφιονέας στρατεύειν, εἰ μὴ βούλοιντο σπένδουσθαι
 ταῖς Ἀθηναίσις. 5. Ἐπεβουλευέτο] ἀντὶ τοῦ, κατ' αὐτῶν ἐβουλευέτο αὐτὴ ἢ
 γνώμη καὶ συνετάττετο. 7. Οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων] οἱ ἐν ἐσχατιᾷ ὄντες τῶν
 τόπων τῶν Ὀφιονέων. 9. Τῷ δὲ Δημοσθένει] τῷ δὲ Δημοσθένει τοιούδε τι
 παρήνουν οἱ Μεσσήνιοι, ἰέναι αὐτὸν ἐπὶ κώμην ἐκάστην, διδάσκοντες αὐτὸν ὅτι
 ῥαδία ἐστὶν ἢ αἵρεσις αὐτῶν, πρὶν συστραφῆναι πάντας καὶ ἅμα γενέσθαι.
 11. Ἡ αἵρεσις] ἢ κατάσχεσις. 13. Ἀντιτάξωνται] οἱ Αἰτωλοὶ δηλονότι.
 14. Τῇ τύχῃ] τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐπεὶ οὐδέποτε ἠναντιώθη αὐτῷ. Ἐλπίσας]
 θαρρῆσας ταῖς ἐλπίσι τῆς τύχης. 15. Οὐς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι] ἐξ ὧν

1. τᾶλλα Q. vulgo τὰ ἄλλα.
 hæc ad βούλοιντο om. K.
 3. συγχαρεῖν B.E.F.H.d.e.g.
 h.i.
 ἀναχωρήσας K.
 ἐστράτευσεν e.
 6. ἐπεβεβλήκει K. ἐβεβλήκει d.
 8. Βωμιῆς] Steph. Βωμοὶ λόφοι
 Αἰτωλίας. Strabo X. p. 451. Εὐ-
 ἤνος ποταμὸς ἄρχεται ἐκ Βωϊαίων τῶν
 ἐν Ὀφιεῦσιν Αἰτωλικῷ ἔθνους, καθά-

περ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖοι.
 Gemisth. Pletho Βωμιέων. WASS.
 Add. Holsten. ad Steph. et de
 Calliensibus Palmer. V. Gr. Ant.
 22. DUK.
 ἐπεβοήθησαν Stephanus Byz.
 12. ἂν οἱ ξύμπαντες K.
 ξυναθροισθέντες d.i.
 15. ἠναντιοῦντο g.
 16. γὰρ om. e.

aggressus
Ægittium,
illud qui-
dem occu-
pat, sed cum
Ætolis
grave præc-
ium com-
mittere co-
gitur.

ἐχώρει ἐπὶ Αἰγιτίου, καὶ κατὰ κράτος αἰρεῖ ἐπιών. ὑπέ-
φευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῶν λόφων τῶν
ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα
τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ Αἰτω-
λοὶ (Βεβοθηκότες γὰρ ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον) προσέ- 5
βαλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις καταθέοντες
ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον, καὶ ὅτε μὲν
ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι
δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν ἐπὶ πολὺ τοιαύτη ἡ μάχη, διώξεις τε
καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἦσσοις ἦσαν οἱ Ἀθη- 10
ναῖοι. * μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐ-
τοῖς καὶ οἰοί τε ἦσαν χρῆσθαι, οἱ δὲ ἀντεῖχον· τοξευόμενοι
γὰρ οἱ Αἰτωλοὶ, ἄνθρωποι ψιλοὶ, ἀνεστέλλοντο· ἐπειδὴ

98.
Cujus even-
tus misera-
bilis fuga et
cruentissi-

ἔδει βοήθειαν λαβεῖν κατὰ προσθήκην. 1. Κατὰ κράτος] ἦγουν μετὰ ἰσ-
χύος καὶ δυνάμεως. Ἐπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι] νοητέον τὸ λανθάνοντες.
3. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῶν ὑπεράνω τῆς πόλεως. 8. Ἐπεχώρουν] ἐπὶ
πόδα ἤρχοντο. 9. Ἐπὶ πολὺ] διάστημα καιροῦ δηλονότι. 10. Ὑπαγωγαί]
ἀναχωρήσεις. Ἐν οἷς ἀμφοτέροις] ἦγουν τῇ τε διώξει καὶ ἀναχωρήσει. 11.
Μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται] μέχρι μὲν οὖν αὐτοῖς εἶχον οἱ τοξόται βέλη, ἀντὶ
τοῦ οἱ τοξόται αὐτῶν. Ἰδιώμα δὲ Ἀττικῶν ἡ τοιαύτη σύνταξις. 12. Οἱ δὲ]
οὔτοι, οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Ἀνεστέλλοντο] ἀνεκρούοντο, ἀνεχώρουν.

1. Αἰγιτίου] Hujus oppidi nul-
la apud Veteres memoria. WASS.
De ejus situ Palmer. III. Græc.
Ant. 14. DUK.

ἐπέφευγον d.

2. ἐπὶ τῶν λόφων τῶν] om. P.
ὑπὲρ τῶν λ. τῶν e.

4. μάλιστα σταδίους Q.

5. ἤδη om. N.c.d.

προσέβαλον H.I.K.L.e.

6. τοῖς ante ἀθηναίοις om. Q.g.

9. Διώξεις—ὑπαγ.] Suidas in
ὑπαγωγίας. WASS. Et Auctor E-
tymol. M. in ὑπάγει. DUK.

11. Αὐτοῖς] Idem, quod hic de
dativo αὐτοῖς, etiam ad IV. 25. et
VIII. 24. e Stephano adnotat
Hudsonus. Tale quoque est cap.
26. hujus lib. ὅς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος,

et paullo post hic, ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς
τῶν ὀδῶν ἐτίγχανε τεθνηκώς. Sed
tamen hujusmodi enallage casu-
uum non semper procedit, et
multa sunt hujus generis, in qui-
bus dativus eodem modo ponit-
tur, quo in lingua Latina is,
quem dativum acquisitionis vo-
cant Grammatici, quo commo-
dum vel incommodum signifi-
catur; vel potest dici abundare,
ut dativi aliorum quorundam
pronominum. Vid. Stephan. d.
lib. p. 83. et 172. et Perizon. ad
Ælian. II. Var. Hist. 20. et VII.
7. DUK.

12. οἱ δὲ A.E.F.H.g. vulgo
οὔδε.

δε τοῦ τε τοξάρχου ἀποθανόντος οὗτοι διεσκεδάσθησαν, ma clades Athenien-
 καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκησαν [καὶ] ἐπὶ πολὺ τῷ αὐτῷ πόνῳ sium eo-
 ζυνεχόμενοι, οἳ τε Αἰτωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον, οὕτω rumque so-
 δὴ τραπόμενοι ἔφευγον, καὶ ἐσπίπτοντες ἐς τε χαράδρας Reliquiae Naupac-
 5 ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι διεφθείροντο· tum, inde Athenas
 καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν, Χρόμων ὁ Μεσσήνιος, vibus rever-
 ἐτύγχανε τεθηκώς. οἳ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, πολ- tuntur, præ-
 λους μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἰροῦντες ἀν- ter Demos-
 θραποὶ ποδάκεις καὶ ψιλοὶ διεφθείρον, τοὺς δὲ πλείους thenem, qui
 10 τῶν ὁδῶν ἀμαρτάνοντας καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, propter met-
 ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν· pacti rema-
 πᾶσά τε ιδέα κατέστη τῆς φυγῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου τῶ net.
 στρατοπέδῳ τῶν Ἀθηναίων, μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκίδος, ὅθεν περ καὶ ἀρμήθησαν,
 15 οἳ περιγεγόμενοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῶν τε ξυμμά-
 χων πολλοὶ καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὀπλίται περὶ εἴκοσι
 μάλιστα καὶ ἑκατὸν, τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἡλι-
 κία ἢ αὐτῇ· οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ
 τῷδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ
 20 καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς. τοὺς δὲ νεκροὺς ὑπο-
 σπόνδους ἀνελόμενοι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρή-
 σαντες ἐς Ναύπακτον, ὕστερον ἐς τὰς Ἀθήνας ταῖς ναυ-

2. Αὐτοὶ] οὐχ οἳ τοξόται, ἀλλ' οἳ ὀπλίται. Τῷ αὐτῷ πόνῳ ζυνεχόμενοι] ἀντὶ τοῦ διάκοντες ἢ ἐποχωροῦντες. 8. Κατὰ πόδας] ἀντὶ τοῦ συντόμως. 10. Ἐσφερομένους] εἰσδυομένους, κρυπτομένους. 17. Τοσοῦτοι μὲν] ὁ μὲν

1. ἐσκεδάσθησαν N.

7. ἔτυχε L.O.P.

καὶ πολλοὺς L.O.

8. τῇ om. L.O.

10. ἐσφερομένους] Fortasse leg. ἐκφερομένους.

11. περιεπίπρασαν B.h. περιεμπίπρασαν i.

12. τε] δὲ L.O.

τῷ στρατοπέδῳ Benedictus: li-

bri τῶν στρατοπέδων.

15. κατέφυγον om. g.

τε om. L.g.

17. μὲν δὴ τὸ Q.

18. οὔτοι δὴ βέλτιστοι L.O.P.

e. οὔτω δὴ βέλτιστοι d.i.

20. ὁ ἕτερος] ἄτερος g.

πατροκλῆς L.O.P.d.c.

21. παρὰ] ὑπὸ L.

σιν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χαρῖα ταῦτα ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους.

99. Athenienses circa Siciliam contra Locros Epizephyrus dimicantes Peripolium capiunt.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ οἱ περὶ Σικελίαν Ἀθηναῖοι, πλεύσαντες εἰς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέστινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ περιπόλιον αἰρούσιν ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀληκι ποταμῷ.

100. Ætoli per missos Spartam legatos auxilium petunt contra Naupactum. Mittuntur iis tria millia sociorum.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ, προπέμψαντες πρότερον εἰς τε Κόρινθον καὶ εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις, Τόλοφόν τε τὸν Ὀφιονέα καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρύτᾶνα καὶ Τίσανδρον τὸν Ἀπόδατον, πείθουσιν ὥστε σφίσι πέμψαι στρατιὰν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴν. καὶ ἐξέπεμψαν Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φθινόπωρον τρισχιλίους ὀπλίτας τῶν ζυμμάχων. τούτων ἦσαν πεντακ-

ἀντὶ τοῦ δῆ. 2. Τοῖς πεπραγμένοις] λείπει ἢ ἐπί. 5. Ἐν ἀποβάσει τέστινι] ἡγουν, ἐν τόπῳ τινὶ ἀποβάντες. 6. Περιπόλιον] οὐ χαρῖον ὄνομα τὸ περιπόλιον, ἀλλὰ φρουρίου τινὸς ἐν ᾧ περίπολοι φρουροῦσιν. 7. Ὁ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀληκι ποταμῷ] ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. 12. Διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴν]

2. τὰ om. d.

6. προσβοηθήσαντας I.

7. Ἐπὶ τῷ Ἀληκι] De ἐπὶ pro παρά vid. not. ad cap. 91. in fin. WASS. De hoc fluvio agit Cluver. IV. Ital. Antiq. 15. In Strabonis Edd. scribitur Ἀληξ lib. VI. p. 260. τοῦ δὲ Ἀληκος ποταμοῦ, τοῦ διορίζοντος τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος. Et in Dionys. Perieg. p. 59. Ed. Rob. Steph. v. 367. ἐπὶ προχοῆσιν Ἀληκος. Item in Conon. Narrat. V. apud Photium in Biblioth. Priscian. quoque in metaphrasi v. 361. qua currit flumen Alecis. Sed in Edd. Antigonis Cryst. Mirabil. cap. 1. Ἀληξ. J. Fr. Gronovius e vestigiis scripturæ libri Put. nomen illius restituit Livio XXIX. 7. ubi vulgo legitur a Butroto am-

ni. Ortelius putat, eum a Cicerone VII. Epist. Famil. 20. et XVI. ad Attic. 7. Haletem, et a Theocrito V. Idyll. 123. et VII. 1. Ἀλεντα vocari. Sed in Cicerone legendum esse Heletem, qui Lucaniæ fluvius est, ostenderunt Interpretes. Nec Ἀλεντα Theocriti esse Ἀληκα, de quo hic Thucydides, probabile videbitur iis, qui legerunt, quæ disputat Heinsius cap. 12. Lektion. Theoc. Duk.

ἄληκι A.K. ἔληκι P.

9. εἰς ante λακεδαίμονα om. K.

τήλεφόν L.O.P.Q. τὸν λόφον d.

11. στρατιὰν καὶ ἐπὶ d.

12. ἐπὶ] εἰς τὴν O.

13. οἱ λακεδαιμόνιοι K.

14. ἐξακόσιοι i.

σίοι ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως, τότε νεοκτί-
 στου οὔσης· Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρα-
 τίας, καὶ ξυνηκολούθουν αὐτῷ Μακάριος καὶ Μενεδαῖος
 οἱ Σπαρτιάται. * ξυλληγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς
 5 Δελφοὺς ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζό-
 λαις· διὰ τούτων γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον, καὶ ἅμα
 τῶν Ἀθηναίων ἐβούλετο ἀποστῆσαι αὐτούς. ξυνέπρασσον
 δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν
 Φωκῶν ἔχθος δεδιότες· καὶ αὐτοὶ πρῶτον δόντες ὁμήρους
 10 καὶ τοὺς ἄλλους ἐπειταν δοῦναι, φοβουμένους τὸν ἐπιόν-
 τα στρατὸν, πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς Μυονέας
 (ταύτη γὰρ δυσεσβολώτατος ἢ Λοκρίς), ἔπειτα Ἴπνεάς *vesta*

101.
 Hi circa
 Delphos
 congregati
 per Locros
 contenden-
 dunt, mul-
 tis Locro-
 rum civita-
 tibus in fi-
 dem recep-
 tis.

διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς πρῶην τοὺς Ἀθηναίους. 5. Ἐπεκηρυκεύετο] δι' ἐπικηρυκείας ἐμήνη. 10. Τὸν ἐπιόντα στρατὸν] τῶν Λακεδαιμονίων.

1. τριχῖνι.
 3. Μακάριος καὶ Μενεδαῖος] Ita edi voluit Wasse pro eo, quod ante legebatur, Μασσάριος καὶ Μενεδατος. recte, sine dubio. Quod autem dicit Thucydides ξυνηκολούθουν αὐτῷ, indicare videtur, hos συμβούλους ei additos fuisse a Lacedaemoniis, ut II. 85. et III. 69. Duk.
 μενέδατος A.E.F.I.G.Q.b.c.d.e. f.g.h.i.
 6. τοῦτο P.
 ἦν ἢ ἐς c.
 7. ἀποστῆναι g.
 8. ἀμφισσῆς F.H.L.P. ἀμφισεῖς d.e.g.i. ἀμφιπησσεῖς O.
 Ἀμφισσῆς] Ar. Ἀμφισσῆς, sed cum σσ plerique omnes utriusque linguae auctores. Wass.
 9. πρῶτον om. N.
 11. οὖν] γὰρ d.i. om. L.O.P. Q.c.
 τοὺς om. d.
 Μυονέας] Ita Codices: quibuscum consentiunt Pausanias, et

Stephanus: alii Μύονες, vel Μύωνες. Vid. Pausan. VI. 19. locum hunc citantem. Wass. Add. Sylburg. ad Pausan. Interpretes Stephani in Μυονία et Μύων, et, qui de omnibus his locis agit, Palmer. V. Græc. Ant. 2. Duk.
 12. δυσεμβολ.] O.c.e. δυσεκβολ. d.
 Δυσεσβολώτατος] Joseph. XIV. Antiq. 5. δυσεμβολώτατος. Δυσεμβολώτατος legit Thom. Magister in δυσπρόσοδος. Wass. Thomam emendandum esse Thucydidem inspicienti liquet. Δυσεμβολος eadem significatione dicunt Plutarch. et Aristoteles apud Budæum in Commentar. pag. 436. et contra εὔεμβολος Aristotel. ibid. Δυσεμβολος quoque rursum Joseph. XVII. Ant. 2. Ceterum Budæus l. d. p. 1068. hunc locum mendii suspectum habet. Nam de adjectivis in os communis generis agens, quum multa memorasset, addit, hoc Thucy-

καὶ Μεσσαπίους καὶ Τριταιίας καὶ Χαλαίους καὶ Το-
λοφάνιους καὶ Ἡσσίους καὶ Οἰανθέας. οὗτοι καὶ ξυνε-
στράτευον πάντες. Ὀλπαιοὶ δὲ ὁμήρους μὲν ἔδοσαν, ἠκο-
λούθουν δὲ οὐ καὶ Ἰαῖοι οὐκ ἔδοσαν ὁμήρους, πρὶν αὐ-
τῶν εἶλον κάμην, Πόλιν ὄνομα ἔχουσαν. * ἐπεὶ δὲ πα-
5
102. Peloponne-
siii, duce Eu-
ρεσκευάστο πάντα καὶ τοὺς ὁμήρους κατέθετο εἰς Κυτίνιον

didis magis mirum, quam alia,
videri posse: nec se meminisse
alterum hujusmodi exemplum,
si emendate legatur. DUK.

1. μεσαπίους K.L. Sic VII. 33.
μεσαπίου L.O.K.h.k.

Μεσσαπίους] Μεταπίους hic e-
mendant Henr. Stephanus ad Di-
onys. Perieg. p. 153. Holsten.
ad Stephan. v. Μέταπα, et Pal-
mer. in Exercitation. p. 49. Hic
tamen sententiam videtur mu-
tasse. V. Græc. Ant. 2: Et in
Animadversionibus MSS. ad Di-
onys. Perieg. et Adnotationes H.
Stephani: nam ibi ad verba Ste-
phani, hic Μεταπίους legendum
esse, si Polybium nobis sequen-
dum putemus, adscripsit: *at non
est sequendus: is enim locus est
ἔλκεσι βρύων.* DUK.

τριταιίας I.L.O.P.d.i.

Τριταιίας] Vid. Herodot. VIII.
33. Pausan. Polyb. p. 179. 383.
450. Hesychium in V. et Stra-
bonem VIII. 525. apud Plinium
Tritæa. WASS. Holsten. ad Ste-
phan. in Τρίτεια, et Palmer. VI.
Gr. Ant. 15. qui de aliis quoque,
quos hic nominat Thucydides,
consulendi sunt. Τολοφάνιους in
Stephano scribendum esse ex
ipso Steph. in voc. Τολοφῶν os-
tenderunt Palmer. p. 543: et
Holsten. ad Stephan. DUK.

χαλαίους A.B.E.F.H.K.L.N.
O.P.d.e.f.g.i. vulgo χαλλαίους.

κολοφάνιους L.O. τολοφονίους d.e.
2. ἠσσαίους I.L.O.P.Q.d.e.

Καὶ Οἰανθέας] Ex hoc loco
Thucydidis constat, apud Poly-
bium, l. V. pro Ἰανθέων reponi
debere Οἰανθέων, et Οἰανθεῖς apud
Scylacem pro Εὐανθία. Vide Pau-
saniam in Phocicis, Plinium, lib.
IV. cap. 5. Melam, lib. II. cap.
3. Polyænum, l. VIII. Palmerius.
HUDS. Οἰανθέας] Locri Ozol.
gens. oppidum Οἰάνθεια Pausan.
Steph. Οἰάνθη. Ptolem. Εὐανθία
corrupte. Corrige etiam Poly-
bium, cujus exemplaria Οἰάν-
θειαν servant. Martianus VI. 8.
Æanthe, in quo portus Apollini-
nis; ita ille ex Plinio. duo MSS.
mendose Teanthe. Melæ Æan-
thia. Hodie Pentagii. WASS.
Locus Polybii, quem Palmerius
emendat Exercitat. pag. 50. est
lib. V. cap. 17. Οἰάνθεια, quod
Idem habet IV. 57. corrigat e-
tiam Berkellius ad Stephan. Οἰ-
άνθη. De locis Scylacis et Pto-
lemæi, quorum in illo est Εὐαν-
θις, in hoc Εὐανθία, Palmer. l. d.
et ad Scylac. p. 32. et Harduin.
ad Plin. IV. H. N. 3. DUK.

καὶ ξυνεστρ.] ξυνεστρ. δὲ L.O.
P. ξυνεστρ. d.e.g.

3. ὀλπαιοὶ K.Q.f.

4. ιαῖοι K. οἰαῖοι i.

5. εἶλον] εἶλκον A.B.E.

6. κατέθετο om. E.

κυντίνιον K.L.O. κιτίνιον e.

τὸ Δαυρικὸν, ἐχώρει τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον διὰ
 τῶν Λοκρῶν, καὶ πορευόμενος Οἰνεῶνα αἰρεῖ αὐτῶν καὶ
 Εὐπάλιον· οὐ γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι δ' ἐν τῇ
 Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη προσβεβοηθηκότες,
 5 ἐδῆουν τὴν γῆν, καὶ τὸ προάστειον ἀτείχιστον ὃν εἶλον·
 ἐπὶ τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίαν μὲν ἀποικίαν
 Ἀθηναίων δὲ ὑπήκουον, αἰραῦσι. Δημοσθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος
 (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ
 Ναύπακτον) προαισθόμενος τῷ στρατοῦ καὶ δέισας περὶ
 10 αὐτῆς, ἐλθὼν πείθει Ἀκαρναῖνας, χαλεπῶς διὰ τὴν ἐκ
 τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπάκτω. καὶ
 πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὀπλίτας, οἱ
 ἐσελθόντες περιεποίησαν τὸ χωρίον. δεῖνόν γὰρ ἦν μὴ με-
 γάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, οὐκ
 15 ἀντίσχωσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὡς ἦσθοντο
 τὴν στρατιὰν ἐσεληλυθυῖαν καὶ ἀδύνατον ὃν τὴν πόλιν βίᾳ
 ἐλεῖν, ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν
 Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα

rylocho, Lo-
 cridem in-
 gressi, vas-
 tant Nau-
 pactorum
 agros, una
 cum Ἐτο-
 lis, qui et
 ipsi adven-
 rant. De-
 mosthenes
 autem, ad-
 huc Naupa-
 cti moratus,
 metuens de
 urbe jam
 tum, cum
 Peloponne-
 sii appropi-
 nquarent,
 contendit
 ad Acarna-
 nes, ab iis-
 que petit,
 ut auxilio
 succurrant.
 Illi gravate
 quidem, tam-
 en mille
 gravis arma-
 turæ milites
 navibus
 cum illo
 mittunt.
 Cum hi
 Naupactum

5. Τὴν γῆν] τὴν Ναυπακτίαν δηλονότι. 9. Προαισθόμενος] αἰσθησιν λαβὼν τοῦ
 στρατοῦ ἐρχομένου. 10. Πείθει Ἀκαρναῖνας χαλεπῶς] ἔπεισεν αὐτοὺς δυσχερῶς.
 δυσχερῶς δὲ, διότι οὐκ ἐπέισθη αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν Λευκάδα. 12. Μετ'
 αὐτοῦ] τοῦ Δημοσθένους. 13. Δεινόν γὰρ ἦν] δέος γὰρ ἦν, μήποτε, τοῦ τεί-

1. τὸν ναύπακτον d. τὸ ναύπα-
 κτον i.

2. οἰνεῶνα F. οἰῶνα I. οἰγεων d.
 αὐτὸν Q.g.

4. προσβεβοηθηκότες O. βεβοηθη-
 κότες L. προσβεβοηθηκότες b.

5. προάστιον F.K.

6. μολύκρειον A.B.E.F.H.K.c.f.
 g. μολίκρηον d.i.

7. δὲ] γὰρ i.

10. αὐτῆς] Malim αὐτῆ.

12. αὐτοὺς ἐκ d.

ἐπὶ] ἐκ B. ἐ E.

13. περιεποίησαν B.E.F.H.I.f.
 g.h. vulgo περιεποιήσαντο.

μὴ om. K.

μεγάλου μὲν ὄντος N.

15. ἀντίσχωσιν K.

δὲ om. K.

18. Αἰολίδα] Regionem, non
 oppidum, recte intelligit Palmer-
 rius IV. Græc. Antiq. 8. De al-
 tera hujusce nominis regione vid.
 Seylacem, p. 36. Scymnum V.
 696. Liv. XXXIII. 38. Polyb.
 586. Thessali etiam Ἔολες: au-
 ctor Diodorus. Confer Hesych.
 in αἰολικόν. et pro αἰολικόν lege αἰ-
 πολικόν, vel Αἰτωλικόν. Pindar. p.
 195. 197. Xenoph. Hist. Gr.

venissent, Eurylochus desistit consilio urbis oppugnanda, et in Ætoliam meridionalem (Æolida) profectus, Ambraciotis, expeditionem adversus Argos Amphiloichicum molientibus, opem promittit.

καὶ ἐς τὰ ταύτη χωρία καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. οἱ γὰρ Ἀμπρακιῶται, ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς, πειθουσιν ὥστε μετὰ σφῶν Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχία τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆσαι καὶ Ἀκαρνανία, ἅμα λέγοντες ὅτι, ἢν τούτων κρατήσωσι, πᾶν τὸ Ἠπειρωτικὸν Λακεδαιμονίοις ζύμμαχον καθεστήξει. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος πεισθεὶς καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀφείς ἠσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τοὺς χώρους τούτους, ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκστρατευσάμενοις περὶ τὸ Ἄργος δεῖν βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

10

103. Atheniensium in Sicilia adversus Nessam et in Locorum fines expeditiones parum memorabiles.

Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἐπελθόντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων ζυμμάχων, καὶ ὅσοι Σικελῶν κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακοσίων, καὶ ζύμμαχοι ὄντες, ἀποστάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακοσίων ζυνεπολέμου, ἐπ' Ἰησσαν, τὸ Σικελικὸν πόλισμα, 15 οὗ τὴν ἀκρόπολιν Συρακοῖοι εἶχον, προσέβαλον· καὶ ὡς οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν, ἀπήεσαν. ἐν δὲ τῇ ἀναχωρήσει ὑστέρους Ἀθηναίων τοῖς ζυμμάχοις ἀναχωροῦσιν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τοῦ τειχίσματος Συρακοῖοι, καὶ προσπεσόντες τρέ-

χους μεγάλου ὄντος, καὶ ἐξῆς. 2. Πρὸς αὐτοὺς] πρὸς τοὺς μετ' Εὐρύλοχου. 3. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. 15. Ζυνεπολέμου] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. 17. Ὑστέρους Ἀθηναίων] ἤγουν μετὰ τοὺς Ἀθηναίους.

III. p. 530. hodie *Ayton*. Æolis illa altera antea *Mysia*. Αἰολικὸν θέαμα pro Καλυδωνικὸν Phavorinus. WASS. Confer Casaubon. cap. 1. Lection. Theocrit. et de Proschio Palmer. IV. Græc. Antiq. 10. Duk.

1. καὶ ἐς τὰ] ἐς d. πρόσχον K.
3. μετ' αὐτῶν c. τε om. d.
5. ὅτι om. d.i.
6. εὐρύμαχος d.i.

8. ἕως—βοηθεῖν] om. Q.
12. ἑλλήνων] ἄλλων L.
15. ἐπολέμου K.
- ἐπ' Ἰησσαν F.H.g. ut legendum conjecerant Cluverius et Bochartus. ἐπὶ νίσαν L.O.P.Q.d. e.i. vulgo ἐπὶ νῆσσαν. Conf. VI. 94.
16. προσέβαλον K.Q.d.e.i. ceteri προσέβαλλον.
18. ἀθηναίους K.
19. τρέπουσί τε om. g.

πυρσί τε μέρος τι τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπέκτεινάν οὐκ ὀλίγους. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσεις τινὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸν Καικῖνον ποταμὸν, τοὺς προσβοηθοῦντας Λοκρῶν
5 μετὰ Προξένου τοῦ Καπάτανος ὡς τριακοσίους μάχῃ ἐκράτησαν, καὶ ὅπλα λαβόντες ἀπεχώρησαν.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Δῆλον ἐκάθηραν Ἀθηναῖοι
κατὰ χρησμὸν δὴ τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισιίστρα-
τος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, οὐχ ἅπασαν, ἀλλ' ὅσον
10 ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου· τότε δὲ πᾶσα ἐκα-
θάρθη, τοιῶδε τρόπῳ. θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν
Δήλῳ, πάσας ἀνείλον, καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μῆτε ἐνα-
ποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ μῆτε ἐντίκτειν, ἀλλ' ἐς τὴν Ῥήνειαν
104. Delus lustratur, omnibus ex insula cadaveribus et urnis remotis, cum eo, ut ne quisquam in Delo neque nasceretur,

2. Μετὰ τοῦτο] μετὰ τὸ τραπήναι. 8. Κατὰ χρησμὸν δὴ τινα] κατὰ ὄρισμὸν χρησμοῦ. 11. Θῆκαι] τάφοι.

1. τὸ μέρος d.i. μέρος, omisso τι, L.O.P.e.

καὶ ante ἀπέκτειναν om. g.

4. καικῖνον A.B.E.F.H.g. καικηνὸν P.d. καικον e. καικυνον i. vulgo καικινόν.

τοὺς om. e.

5. μετὰ τοῦ προξένου N.

καταπάτανος c.f.

7. Δῆλον ἐκάθηραν] In insula Delo Apollini sacra nec parere fas fuit, nec mortuum sepelire. Hinc (quod mortui in ipsa sepulturæ essent mandati) illa Delī κάθαρσις, quam non semel Athenienses procurarunt. Vide Diodor. Sic. l. XII. et Strab. l. X. De ritu vero Atheniensium in urbe lustranda vide Meursii Attic. Lect. l. IV. c. 23. HUDS. Add. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Del. v. 1. et 277. DUK.

οἱ ἀθηναῖοι K.Q.

10. ἐφεωρᾶτο c.f. ἀφεωρᾶτο L.

O.P.

δὴ c.

12. προεῖπον om. d.i.

13. ἐναποτίκτειν e.

Ῥήνειαν] Ita scribunt D. Hælic. Steph. Scylax, Pausanias, Strabo, Antigonus Hist. Mir. II. Ælian. de Anim. Ῥηναίη Herodotus et Hyperides. Ῥήναια Schol. Theocriti 15. 71. Plutarch. et Numi Severi et Maximi Ῥηναία. Athenæus XI. 488. Τράπεζα Ῥηνιοεργῆς, Plinius Rhene. Olim Artemitis, et Celadussa, ut apud eundem Anticlidus et Hellenicus. Apud Suidam Ῥήνεια et Ῥηναία. In Hesychio Ῥήνη. Vid. Tournefort. I. 243. et Homeri Schol. II. β'. 728. Nunc Ferrene Sophian. WASS. Add. I. 13. et quæ de confusis Deliorum et Rhenæorum adpellationibus scribit Casaub. ad Athen. IV. 22. DUK.

nec moreretur, sed omnes in vicinam Rhe-nam insulam deportarentur. De ludis et certaminibus Deli cum antea, tum eo tempore institutis.

διακομίζεσθαι. ἀπέχει δὲ ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλου οὕτως ὀλίγον, ὥστε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῶν, καὶ τῶν τε ἄλλων νήσων ἄρξας καὶ τὴν Ῥήνειαν ἐλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ ἀλύσει δῆσας πρὸς τὴν Δῆλον. καὶ τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ Δήλια. ἦν δὲ ποτε καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ζύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόνων νησιωτῶν· ζύν τε γὰρ γυναῖξι καὶ παισὶν ἐθεώρου, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἰωνες, καὶ ἀγῶν ἐποιοῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικὸς, χοροὺς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἃ ἔστιν ἐκ προομίου Ἀπόλλωνος·

4. Ἀλύσει δῆσας] ἐξάψας τῇ ἀλύσει τῆς Δήλου. 8. Καὶ περικτιόνων] περικτιόνες εἰσὶ καὶ ἀμφικτιόνες οἱ περιουκούντες. Ὅμηρος· Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτιόνας ἀνθρώπους, οἳ περιουκταύουσιν (Od. II. 65). εὐκτίμενον δὲ τὸ καλῶς οἰκούμενον. 9. Ἐθεώρου] τῆς θεωρίας καὶ πανηγυρέως μετεῖχον. Ἐς τὰ Ἐφέσια] εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. 11. Χοροὺς τε ἀνῆγον] τῷ Ἀπόλλωνι. 12. Ἐκ προομίου Ἀπόλλωνος] ἐξ ἔμνου· τοὺς γὰρ

1. τῆς δήλου om. f.

3. χρόνον B.

5. πενταετηρίδα L.O.P. πενταετηρίαν d.e.i.

6. Τὰ Δήλια] Vide Meursii Græciam Feriatam p. 83. HUDS. Et Spanhem. ad Inscript. Hymn. Callimach. in Delum. Περικτιόνες νησιῶται, quorum conventum in Delum mox memorat Thucydides, sunt incolæ Cycladum, Idem ibid. ad v. 3. θεωρεῖν hac significatione cum præpositione εἰς dicit etiam Lucian. Timon. pag. 152. ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα οὐδὲ ἐγὼ πάποτε εἰς Ὀλυμπίαν; quod est ex Aristoph. Vesp. 1183. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμοῦ, Πλὴν ἐς Πάρον. Ludos spectatum venire interpretatur H. Stephanus: ad sacra proficisci, interesse sacris,

Reines. VI. Var. Lect. 6. p. 463. Sed quod est in Thucyd. VIII. 10. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐθεώρου ἐς αὐτὰ, nempe τὰ Ἴσθμια, de iis dicitur, qui publice θεωροὶ mittebantur, de quibus Spanhem. l. d. v. 314. quemadmodum apud Thucyd. V. 18. θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια, est, ut ibi Schol. θεωροὺς πέμπειν. Quæ de Ephesiis hic tradit Thucydides, ea pluribus exsequitur Dion. Halic. IV. 25. Add. Spanhem. ll. dd. et ad v. 279. ubi Poëta, πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόλεις. Duk.

7. ἐς τὴν δῆλον om. d.i.

8. περικτυόνων I.d.i.

9. ἐφέσια] Vid. Locell. ad Xenophont. Ephes. p. 3. 7.

13. τοῦ ἀπόλλωνος K.

Ἐκ προομίου Ἀπόλλωνος] Προ-

ἀλλ' ὅτε Δήλω, Φοῖβε, μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης,
 ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
 σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν·
 ἔνθα σὲ πυγμαχίῃ καὶ ὄρχηστῷ καὶ αἰοιδῇ

5 μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν καθέσωσιν ἀγῶνα.

ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς ἀγῶν ἦν καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων,
 ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἃ ἔστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου· τὸν
 γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τοῦ
 ἐπαίνου ἐς τὰδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη·

10 ἀλλ' ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν, *μα Αρπολλο be προσοίτια*
 χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι. ἔμειο δὲ καὶ μετόπισθε

ἕμους προοίμια ἐκάλουν. 2. ἠγερέθονται] συναθροίζονται. 7. Ἐν τοῖσδε]
 τοῖς βήθησομένοις. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου] τοῦ εἰρημένου.

οἰμιοι pro Hymno, etiam alii dicunt. Vid. Menag. ad Laërt. VIII, 57. Sed de etymo aliter, ac plerique alii, qui ab αἴμη, id est φῶδῃ, derivant. sentit Schol. β'. Æschyl. ad v. 7. Sept. cont. Theb. Τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα, inquit, οὐκ ἄλλο, ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν αἴμων καὶ τῶν ὀδῶν οἱ παλαιὸι τοὺς ἐπαίνους ἤδον. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκώμιον, τὸ ἐν κώμαις καὶ στενωποῖς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς στενωπούς. Etsi autem ex hoc loco constat, Thucydidem Hymnum Apollinis, qui nunc quoque exstat, pro genuino factu Homeri habuisse: tamen ex eo non confici potest, eum idem de omnibus aliis, qui sub Homeri nomine circumferuntur, sensisse. Itaque paullo libera-liorem, quam par erat, puto fu-isse Menagium l. d. ita scriben-tem, quasi existimet, hinc ostendi, Thucydidem omnes, ut Homericos, agnovisse. Sed legi debent, quæ de hoc argumento scripserunt Fabricius II. Biblioth. Gr. 2. 4. et Barnesius ad Homer. Hymn. in Apoll. v. 1. et 169. Duk.

VOL. I.

1. ἀλλ' ὅτε A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ἀλλὰ σύ.

φοῖβε om. A.B.

μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης libri omnes: vulgo μάλιστ' ἐπιτέρπειαι ἦτορ.

2. Ἴωνες E.K.

ἠγερέθοντο Q.

3. αὐτοῖς σὺν τεκέεσσι γυναιξί τε αἰδοίησιν N. ceteri, ut edidi, nisi quod nonnulli σφίσι vel σφῖσι et τῆν et ἄγνιαν: vulgo αὐτοῖς σὺν παῖδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.

4. σε] τε Q.

καὶ] τε καὶ I. κ' c.f.

ὄρχηθμῶ N. totum versum vulgo ita edunt. ἔνθα σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὄρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ.

5. τέρπουσιν d.

καθέσωσιν B.E.F.H.P.d.e.f.g. h.i. et, incertis litteris κα, A. καὶ θέσωσιν I. καθιστῶνται Q. vulgo στήσανται.

6. μουσικὸς e.

7. αἶ] οἶν c.

ᾶ] ὄ E.

10. ἄγεθ' ἠλίκαι K.Q. ἄγε δὴ λή-
 κοι c. ἄγε δὴ λητῶ b.

11. ἐμειο I.P.Q.c.d.e.

M III

μνήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

ἐνθάδ' ἀνείρηται ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν

“ ὦ κούραι, τίς δ' ὑμῖν ἀνὴρ ἠδίστος ἀοιδῶν

“ ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέφ' ἔρπεσθε μάλιστα ;”

ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως

“ τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνι παιπαλοέσση.” *παρρη*

5

τοσαῦτα μὲν Ὀμηρος ἔτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τὸ πάλας
μεγάλη ζύνοδος καὶ ἑορτὴ ἐν τῇ Δήλῳ· ὕστερον δὲ τοὺς
μὲν χοροὺς οἱ νησιῶται καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμ-
πον, τὰ δὲ περὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα κατελύθη 10
ὑπὸ ζυμφορῶν, ὡς εἰκὸς, πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι τότε τὸν
ἀγῶνα ἐποίησαν καὶ ἵπποδρομίας, ὃ πρότερον οὐκ ἦν.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀμπρακιῶται, ὥσπερ ὑποσ-

105.
Ambracio-

5. Ἀφήμως] σιγῇ, ἡσύχα, ἀθρόως. 6. Παιπαλοέσση] καταξήρρ. 7.
Ἐτεκμηρίωσεν] διὰ τεκμηρίου ἐδήλωσεν. 11. Ὑπὸ ζυμφορῶν] δεινῶν συμ-
βεβηκότων. Πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι] πρὶν ποιῆσαι τοὺς Ἀθηναίους τὸν ἀγῶνα.
13. Ὡσπερ ὑποσχόμενοι] ἀντὶ τοῦ, ὥσπερ ὑπέσχεοντο. περίφρασις ὁ τρόπος.

1. ὅποτε B.H.K.g.

2. ἀν εἴρηται K. ἀνήρηται B.h.
ἐν ἦρται I.

ἀταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν I.
ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν ceteri
præter c. omittentem partici-
pium: vulgo ξεῖνος ταλαπείριος ἐλ-
θὼν.

3. ὑμῖν B.E.F.H.I.K. P. c. f. g.
h.i. ὑμῖν Q.

ἀηδων g.

5. ὑποκρίνασθαι B.E. ἀποκρίνα-
σθαι h. vulgo ὑποκρίνασθε.

εὐφήμως I.P.Q.c.d.e.f.i. vulgo
ἀφήμως.

6. ἐνι] ἐν K.

παιπαλοέσση b. πεπαλοέσση g.

9. καὶ ἀθηναῖοι Q. om. L.

10. κατελύθη] κατελείφθη K.

11. συμφορῶν Q.

τότε om. Q. post ἀγῶνα ponit

L.

12. ὅ] ὅπερ i.

οὐκ ἦν om. c.

13. τοῦ—ὑποσχόμενοι] καὶ σχό-
μενοι c.

Ἀμπρακιῶται] Ita MSS. v.
Nostrum II. 80. Ambracia o-
lim Ἐπουῖα et Παραλία, Thespro-
tiæ urbs ad Arachthi ostium sita
est, Lat. secundum Ptolemæum
XXXVIII. 20. vid. Livium
XXXVIII. 4. Ἀμπρακία Hero-
dotus, et Noster ubique, Diodo-
rus, Ælianus Hist. Animal. XII.
40. Dio Cassius. Altera Scrip-
tura per b (sæpe enim alternant
hæ literæ. vid. Plutarch. Quæst.
Hellen.) et quam reliqui se-
quuntur, Latini inprimis, et
numi veteres, quos inspeximus.
Olymp. CIV. aliquanto est ve-
terior, ut ex Philisto patet. Hoc
modo etiam scribit Arcestratus,
quem vertit Ennius, ἐν Γαστερο-
νομίᾳ, ejusque interpres: Cha-
radrumque apud Ambraciadai. Ne-
que aliter Callimachus, Polybius,

χόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν στρατιὰν κατέσχον, ἐκστρατεύον-
 ται ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν τρισχιλίοις ὀπλίταις,
 καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν καταλαμβάνουσιν Ὀλ-
 πας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσῃ, ὃ ποτε
 5 Ἀκαρῆνες τειχισάμενοι κοινῶ δικαστηρίῳ ἐχρῶντο· ἀπέ-
 χει δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργεῖαν πόλεως, ἐπιθαλασσίας οὐσης,
 πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ Ἀκαρῆνες οἱ
 μὲν ἐς Ἄργος ξυμβοήθουν, οἱ δὲ τῆς Ἀμφιλοχίας ἐν
 τούτῳ τῷ χωρίῳ ὃ Κρήναι καλεῖται, φυλάσσοντες τοὺς
 10 μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς τοὺς
 Ἀμπρακιῶτας διελθόντες, ἐστρατοπεδεύσαντο· πέμπουσι
 δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένην τὸν ἐς τὴν Αἰτωλίαν Ἀθηναίων
 στρατηγῆσαντα, ὅπως σφίσιν ἡγεμῶν γίγνηται, καὶ ἐπὶ
 τὰς εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον
 15 οὔσαι, ἧν ἤρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους καὶ Ἱε-
 ροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου. ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ
 περὶ τὰς Ὀλπας Ἀμπρακιῶται ἐς τὴν πόλιν, κελεύοντες
 σφίσι βοηθεῖν πανδημεῖ, δεδιότες μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχου
 οὐ δύνωνται διελθεῖν τοὺς Ἀκαρῆνας, καὶ σφίσιν ἢ μον-

tarum una cum Peloponnesiis circa Ætoliam versantibus expeditioni adversus Argos Amphilochicum et Acarnaniam. Acarnanes Peloponnesiis viam parant claudere, et Demosthenem sibi ducem expetunt.

17. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν ἐαυτῶν δηλονότι. 18. Μὴ οἱ—.] μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ Ἀμπρακιῶται οὐ δυνήθωσι διελθεῖν τοὺς ἐν ταῖς Κρήναις Ἀκαρῆνας φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους.

Damagetus Anthol. III. Seymnus, Steph. Harpocration, Africanus Κεστ. 325. et Dionysii Codices vulgati: verum ibi ex Bodleianis MSS. omnino repopnendum Ἀμπρακιῶν. Plinium sequitur Martianus pag. 209. ubi pro *Lycæonia*, Cadex C.C.C. vetustissimus *Laconia* recte, et pro *Butrorum Butrotum* lege *Butthrotum*. WASS.

- 2. ἐπὶ τὸ ἄργος τὸ A.B.L.
- 3. ἐκβαλόντες P. ἐσβάλλοντες C. ἔλπας K. et infra Q. ὄλπας E.

5. Κοινῶ δικαστηρίῳ] Describit hoc loco Stephan. v. Ὀλπαι. Duk.
 ἐπέχει E.
 11. ἐστρατοπεδεύοντο d.
 12. ἐπὶ om. d.
 ἀθηναῖοι P. om. d.g.
 14. ναῦς τῶν ἀθηναίων L.O.P.
 Q.d.

- 17. ἀμπρ. καὶ ἐς d.
- 18. μὴ οἱ om. P.
- 19. οὐ] μὴ L.O.P.i.
- δυνῶνται B.

106. Peloponnesii incolumes ad Ambraciotas circa Olpas perveniunt.

ἀθεΐσιν ἢ μάχη γένηται ἢ ἀναχωρεῖν βουλομένοις οὐκ ἦ ἀσφαλές. * οἱ μὲν οὖν μετ' Εὐρύλοχου Πελοποννήσιοι, ὡς ἦσθοντο τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἦκοντας, ἀραν-τες ἐκ τοῦ Προσχίου ἐβόηθον κατὰ τάχος, καὶ δια-βάντες τὸν Ἀχελῶον ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας, οὐσης ἐρή-5 μου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν καὶ τὴν φρουρὰν αὐτῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. καὶ διελθόντες τὴν Στρατίων γῆν ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὐθις Μεδεᾶνος παρ' ἔσχατα, ἔπειτα διὰ Λιμναίας· καὶ ἐπέβησαν τῆς Ἀγραίων, οὐκέτι 10 Ἀκαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσι. λαβόμενοι δὲ τοῦ Θυάμου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀγροῖκον, ἐχώρουν δι' αὐτοῦ, καὶ κα-

1. ἦ] ἦν Q.
ἦ] ἦν I.

3. Τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἦκοντας] Interpres, *Ambraciotas, qui apud Olpas erant, venire.* Sed non adparet, eos ab Olpis discessisse: nam et mox dicit, καὶ προσέμιξαν (οἱ Πελοποννήσιοι) τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. Fr. Portus παραφράζει, *Ambraciotas in armis esse, et Olpas occupasse.* Ita ἐν Ὀλπαις pro εἰς Ὀλπας dictum erit, quod non insolens est. Theocrit. III. 53. κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. Lucian. Ocypr. 830. ἦλθεν μὲν οὖν τοπρῶτον ἐγμῆς ἐν δόμοις. Vid. quæ adnotantur ad Ælian. V. H. 4, 18. Et sic fortassis defendi potest hoc Luciani de Sacrific. princ. τῶν ἄλλων θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορευμένων, ut suppleatur dativus substantivi οἴκῳ, vel alius. Sed potius puto legendum ἐς Οἰνέως, ut eis παιδοτρίβου, εἰς διδασκάλου, et alia cum verbis significantibus motum ad locum. Apud Thucyd. tamen pesitura vocum non videtur permittere hanc inter-

pretationem, et vix dubito, quin τοὺς ἐν Ὀλπαις sit, τοὺς ἐν Ὀλπαις ὄντας, ut paullo post προσέμιξαν τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. ἦκοντας quid sit, mihi non satis liquet; nisi forte de legatis, aut nunciis quibusdam ab Ambraciotis, qui Olpis erant, missis accipiendum est, ut cap. 110. ἢ ἐκ τῶν Ὀλπων ἀγγελία Ambraciam missa. Duk.

ἐν ταῖς ὀλπαις c.

6. ἀργεῖους O.

9. Φυτίας] Polybio Φοιτεῖται, inquit Palmerius. Corrige obiter Suidam, qui Φύττειον scribit. Vid. Steph. Wass.

Μεδεᾶνος] *Medionem* scribit Livius. Vid. Polybium. Wass. De Medeone agit Palmer. III. Græc. Ant. 5. De Agræis IV. 3. Livii locus est XXXVI. 11. Polybii e L. XVIII. ap. Steph. Duk.

παρεσχατα B.

10. οὐδέτι E.

12. ἀγροῖκον B.E.F.H.Q.g. ceteri ἀγροικον.

τέβησαν ἐς τὴν Ἀργείαν νυκτὸς ἤδη, καὶ διεξελθόντες
 μεταξύ τῆς τε Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις
 Ἀκαρνάνων φυλακῆς ἔλαθον, καὶ προσέμιζαν τοῖς ἐν
 Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. * γενόμενοι δὲ ἀθροοὶ ἅμα τῇ
 5 ἡμέρᾳ καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν καλουμένην, καὶ
 στρατόπεδον ἐποίησαντο. Ἀθηναῖοι δὲ ταῖς εἴκοσι ναυσὶν
 οὐ πολλῶ ὕστερον παραγίγνονται ἐς τὸν Ἀμπρακικὸν
 κόλπον, βοηθοῦντες τοῖς Ἀργείοις, καὶ Δημοσθένης Μεσ-
 σηνίων μὲν ἔχων διακοσίους ὀπλίτας, ἐξήκοντα δὲ τοξότας
 10 Ἀθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες περὶ τὰς Ὀλπας τὸν λόφον
 ἐκ θαλάσσης ἐφάρμουν· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλό-
 χων ὀλίγοι (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν βία κα-
 τεύχοντο) ἐς τὸ Ἄργος ἤδη ξυνεληλυθότες παρεσκευάζοντο
 ὡς μαχοῦμενοι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντὸς
 15 ξυμμαχικοῦ αἰροῦνται Δημοσθένη μετὰ τῶν σφετέρων
 στρατηγῶν. ὁ δὲ προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὀλπης ἐστρα-
 τοπεδεύσατο· χαράδρα δ' αὐτοὺς μεγάλη διεῖργε. καὶ
 ἡμέρας μὲν πέντε ἠσύχαζον, τῇ δ' ἕκτῃ ἐτάσσοντο ἀμφό-
 τεροι ὡς ἐς μάχην. καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο καὶ περιέσχε

107.
 Etiam Acarnanes et Atheniensis congregantur. Postquam quinque dies sibi exadverso stetissent quieti, sexto aciem instruunt, quae describitur.

107.

1. Καὶ διεξελθόντες μεταξύ] οἱ μετὰ Εἰρυλόχου, φοβούμενοι παρά τε θάλατταν εὐαιπερεῖν, διὰ τοῖς Ἀργείοις, οἰκοῦντας ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ διὰ μεσσηγίου, διὰ τὴν ἐν Κρήναις καλύουσαν φυλακὴν, μέσον τῆς τε τῶν Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς φυλακῆς ἐχώρουν. 5. Καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν] ἰδρύνονται ἐν τῇ Μητροπόλει. 10. Καὶ αἱ μὲν νῆες] ἰπερβατόν. ἢ γὰρ σύνταξις αὐτῶ, καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφάρμουν παρά τὸν λόφον τὰς Ὀλπας. ὁ γὰρ λόφος Ὀλπαι ἐκαλεῖτο. 12. Βία κατεύχοντο] ἀντὶ τοῦ ἐκαλύοντο. 17. Αὐτοῖς] τοῖς ἀντιταξαμένοις. 18. Ἠσύχαζον] ἀπρακτοὶ ἦσαν. 19. Καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο] καὶ φοβηθεὶς ὁ Δημοσθένης, μήποτε κυκλαθῆι τὸ δεξιόν

2. Κρήναις] Locus incertae positionis. vid. cap. 105. Est et Bœotia locus ἢ Κρήνη Schol. Æschyli Pers. 483. WASS.
 8. κόλπον om. B. E. F. H. N. g. h.
 9. μὲν ἔχων μεσσηνίων c. ὀπλίτας διακοσίους L. O. P.

10. παρά L.
 τῶν λόφων I. O. d. e. i.
 12. ἀπὸ Q.
 14. μαχοῦμενοι P.
 15. δημοσθένη A. B. F. H. f. h. i. vulgo δημοσθένην.
 16. τῆς ὀλπης ἐγγὺς h.

τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον, ὃ Δημοσθένης, δείσας
 μὴ κυκλωθῆ, λοχίζει εἰς ὄδον τινα κοίλην καὶ λοχμῶδη
 ὀπίστας καὶ ψιλούς, ξυναμφοτέρους εἰς τετρακοσίους,
 ὅπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ
 ἐξαναστάντες οὗτοι κατὰ νότου γίγνωνται. ἐπεὶ δὲ πα- 5
 ρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ἤεσαν εἰς χεῖρας, Δημοσθένης
 μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων
 ὀλίγων· τὸ δὲ ἄλλο Ἀκαρναῖνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι
 ἐπέϊχον, καὶ Ἀμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισταί. Πε-
 λοποννήσιοι δὲ καὶ Ἀμπρακιῶται ἀναμιξ τεταγμένοι, 10
 πλὴν Μαντινέων· οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐανύμῳ μᾶλλον, καὶ οὐ
 τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσ-
 χατον εἶχε τὸ εὐάνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κατὰ Μεσση-
 νίους καὶ Δημοσθένην. *ὡς δ' ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον
 τῷ κέρασιν οἱ Πελοποννήσιοι καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν 15
 ἐναντίων, οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας Ἀκαρναῖνες ἐπιγεγόμενοι αὐτοῖς

108.
 Pugna co-
 orta, Pelo-
 ponneseii
 cum sociis

μέρος τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ εὐανύμου τῶν Πελοποννησίων (καὶ γὰρ μείζον ἐγένετο τῶν Πελοποννησίων τὸ εὐάνυμον, καὶ ὑπερέτεινε) λοχίζει ἐνέδραν. Περιέσχε] περισσὸν ἦν. 2. Λοχίζει] ἐνέδραν καθίζει. Λοχμῶδη] δασύν. 3. Ψιλούς] τοξοφόρους. 5. Ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο] ἔτοιμα ἦν τὰ τοῦ πολέμου. 6. Ἦεσαν εἰς χεῖρας] συνεπλάκησαν. 9. Ἐπέϊχον] ἐκράτουν 11. Οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐανύμῳ μᾶλλον] οἱ Μαντινεῖς, κατὰ Μεσσηνίους, ἤγουν κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν Μεσσηνίων. 14. Ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες] συνεπλάκησαν πολεμοῦντες. Περιέσχον τῷ κέρασιν] ὑπερέσχον τῷ εὐανύμῳ κέρατι, περιεγέγοντο.

1. ὃ δὲ δημοσθένης b.
2. κυκλωθῆ] καλυθῆ L.O.Q.
3. ἐς] ὡς e. om. d.
5. ἀναστάντες c.f.
 Κατὰ νότου] Sic quoque cap.
 seq. et IV, 33. Duk.
 νότου A.B.E.F.h, νότων H.P.g.
 ἐπειδὴ Q.
7. ἔχων om. e.
 μετὰ τῶν μεσσηνίων Q.
11. μαντιναίων e.
15. Τῷ κέρασιν] Thom. Mag. in
 κεραία, περιέσχον τὸ κέρας. Et in

κυκλέω, ubi male editur ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ: περιέσχον τὸ κέρας—ἐναν-
 τιῶν. Si non vitiosa est scrip-
 tura, videtur περιέσχον et ἐκυκ-
 λοῦντο quasi ἐκ παραλλήλου posita
 accepisse. Περιέχειν, pro circum-
 dare, cingere, est supra cap. 22.
 τὴν τάφρον διέβησαν, ἢ περιεῖχεν αὐ-
 τοὺς. sed recte Scholiastes; ut
 cap. 107. et alibi. Vid. Indicem.
 Duk.

16. ἐπιγεγόμενοι L.O.P.

κατὰ νώτου προσπίπτουσί τε καὶ τρέπουσιν, ὥστε μίτε
 ἐς ἀλκὴν ὑπομῆναι, φοβηθέντας τε ἐς φυγὴν καὶ τὸ
 πλέον τοῦ στρατεύματος καταστήσαι· ἐπειδὴ γὰρ εἶδον
 τὸ κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὁ κρᾶτιστον ἦν, διαφθειρόμενον,
 5 πολλῶ μᾶλλον ἐφοβοῦντο. καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες ταύτη
 μετὰ τοῦ Δημοσθένους τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον. οἱ δὲ
 Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας ἐνίκων τὸ
 καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὸ Ἄργος ἀπεδιώξαν· καὶ γὰρ
 μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄν-
 10 τες. ἐπαναχωροῦντες δὲ ὡς εἴρων τὸ πλέον νενικημένον
 καὶ οἱ ἄλλοι Ἀκαρναῆνες σφίσι προσέκειντο, χαλεπῶς
 διεσώζοντο ἐς τὰς Ὀλπας, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν,
 ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες, πλὴν Μαντι-
 νέων· οὔτοι δὲ μάλιστα ζυντεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ
 15 ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ.

1. Προσπίπτουσι] τοῖς Πελοποννησίοις. 4. Τὸ κατ' Εὐρύλοχον] οὗ ἦρχεν
 ὁ Εὐρύλοχος. 5. Ἐφοβοῦντο] εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν. Καὶ οἱ Μεσσήνιοι
 ὄντες] καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου διε-
 πρᾶξαντο, ἢ ἐπιπολὴ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. 6. Ἐπεξῆλθον] ἐπεξε-
 θύοντες ἔπραξαν. 7. Τὸ καθ' ἑαυτοὺς] ἤγουν τὸ πρὸς αὐτοὺς ὄρων στρατεύμα.
 10. Ἐπαναχωροῦντες] οἱ Ἀμπρακιῶται. Τὸ πλέον] τοῦ στρατεύματος αὐ-
 τῶν. 11. Προσέκειντο] ἀντὶ τοῦ ἐπέκειντο. 12. Αὐτῶν] τῶν Ἀμπρακιω-
 τῶν. 13. Προσπίπτοντες] τοῖς ἐναντίοις δηλονότι. 15. Ἐς ὀψέ] ἤγουν

1. τέρπουσι c.
 μὴ L.O.P.

2. ἐς om. P.

φοβηθέντες A.B.E.F.H.b.d.g.

h.i.

3. στρατοῦ A.h.

6. τοῦ ante δημοσθένους om. K.

ἐξῆλθον A.B.F.H.N.g.h. vulgo
 ἐπεξῆλθον.

8. αὐτοὺς L.O.P.

13. ἀφυλάκτως A.B.h.

Ἀτάκτως et οὐδενὶ κόσμῳ recte
 conjunguntur, ut contra κόσμῳ
 καὶ τάξει IV. 126. κόσμῳ καὶ τάξει
 αἰθις ὑπαγαγόντες, et τὸ κόσμιον καὶ
 εὐτακτον apud Herodian. II. 4.
 Mox etiam Thom. Mag. in ὀψέ

legit ἕως ὀψέ, et ὀψέ pro ἐσπέρας
 positum dicit: quod potius sup-
 plendum putat Scholiastes, nec
 improbare videtur in Thesouro
 Stephanus. Ἐς ὀψέ rursus dicit
 Thucydides VIII, 23. Ἀναγα-
 γόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστίνοχος τῇ αὐτῇ
 ἡμέρᾳ ἐς ὀψέ: idque hic non re-
 jiciendum puto, propter verbum
 ἐτελεύτα, quod sæpissime cum
 præpositione eis jungitur. Thu-
 cyd. I. 51. Καὶ ἡ ναυμαχία ἐτε-
 λεύτα ἐς νίκτα. et III. 78. Ἡ μὲν
 αὖν ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτε-
 λεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. Duk.

15. ἕως] ἐς H.K.L.O.P.c.d.f.i.
 ἕως ἐς F.Q.g. Conf. Lobeck. ad

109.

Is petentibus pacem aperte non concedit, sed tantum cum Mantinensibus et ducibus omnibus clam sponsonem facit, ut sine mora iis abire liceat; sperans, hoc modo Peloponnesios populis illius tractus, tamquam proditores, invisos fore.

Μενεδαῖος δὲ τῇ ὑστεραία, Εὐρυλόχου τεθνεώτος καὶ Μακαρίου αὐτὸς παρειληφῶς τὴν ἀρχήν, καὶ ἀπορῶν μεγάλης ἥσσης γεγεννημένης ὅτῳ τρόπῳ ἢ μέγων πολιορκήσεται, ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς Ἀττικαῖς ναυσὶν ἀποκεκλημένος, ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται, προσ-5 φέρει λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνάνων στρατηγοῖς, καὶ περὶ νεκρῶν ἅμα ἀναιρέσεως. οἱ δὲ νεκροὺς μὲν ἀπέδσαν, καὶ τροπαῖον αὐτοῖ ἐστήσαν, καὶ τοὺς ἑαυτῶν τριακοσίους μάλιστα ἀποθανόντας ἀνείλοντο· ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς 10 οὐκ ἐσπέισαντο ἅπασι, κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ἑυστρατηγῶν Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῦσι καὶ Μενεδαίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι τῶν Πελοποννησίων καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι, ἀποχωρεῖν κατὰ τάχος, βουλόμενος ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιάτας τε καὶ τὸν μι- 15 σθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν, μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίους

ἐσπέρας. σημείωσαι ἐπὶ τῆς ἐσπέρας νῦν μόνον τὸ ἀφέ. 2. Παρειληφῶς] δεξάμενος. 5. ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπορῶν. 6. Λόγον] ἤγγων ἱκετικόν. 11. Οὐκ ἐσπέισαντο] οὐκ ἔδσαν ἀδειαν μετὰ σπονδῶν. 15. Ψιλῶσαι] μονῶσαι, φιλοῦς τῶν συμμάχων ποιῆσαι.

Phrynich. p. 47.

1. μενέδατος N. qui et infra μενεδάτω.

2. μακαρίνου I.

4. καὶ θαλάσσης P.d.f.g.i. καὶ ταῖς L.O.P.

5. ἀποκεκλημένος B.E.F.H.K. L.O.b.c.g.h. A. quid habeat, non liquet: vulgo ἀποκεκλεισμένος.

6. λόγους N.

Hoc numero librorum dari potest, ut hic præferatur λόγον· alioqui non minus recte dicitur λόγους προσφέρειν τι, quam λόγον. Thucyd. II. 70. Οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ἑμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων. Sic eis λόγον

εἰθεῖν, Aristoph. Equit. 803. et eis λόγους, Vesp. 470. vid. Kuster. ad Equit. Διδόναι λόγον, Lucian. Abdicat. 714. et λόγους Idem Revivisc. 394. Duk.

8. ἀναιρήσεως Q.

αὐτοῖ] μὲν K.

10. ἀναχωρήσειν E.

12. ἑυστρατηγῶν H.K. ἑυστρατήγαν F.

σπένδεται e.

14. ἦσαν οἱ ἀξιολογώτατοι d.

ἀναχωρεῖν L.Q.

15. βουλόμενος δὲ ψιλῶσαι d.

μισθοφόρον A.B.E.F.H.K.L.O. f.g.h. vulgo μισθοφόραν.

καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνην χρόνον Ἑλ-
ληνας, ὡς καταπρόδόντες τὸ ἑαυτῶν προὔργιαίτερον ἐποι-
ήσαντο. καὶ οἱ μὲν τοὺς τε νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ διὰ τά-
χους ἔθαπτον, ὥσπερ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα,
5 οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον. * τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ τοῖς
Ἀκαρνᾶσιν ἀγγέλλεται τοὺς Ἀμπρακιάτας τοὺς ἐκ τῆς
πόλεως πανδημῆι κατὰ τὴν πρώτην ἐκ τῶν Ὀλπῶν ἀγ-
γελίαν ἐπιβοηθεῖν διὰ τῶν Ἀμφιλόχων, βουλομένου τοῖς
ἐν Ὀλπαις συμμίξαι, εἰδότας οὐδὲν τῶν γεγενημένων.

10 καὶ πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλο-
χιῶντας καὶ τὰ καρτερὰ προκαταληφόμενους, καὶ τῇ
ἄλλῃ στρατιᾷ ἅμα παρεσκευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτοὺς.

ἐν τούτῳ δ' οἱ Μαντινῆς καὶ οἷς ἔσπειστο, πρόφασιν ἐπὶ
λαχανισμὸν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες, ὑπαπή-
15 εσαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆ-
θεν προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἀποθεν τῆς Ὀλπης θᾶσσαν
ἀπεχώρου. οἱ δ' Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν
ἐτύγχανον οὕτως ἀθρόοι ξυνηλθόντες, ὡς ἐγνωσαν ἀπίον-

1. Καὶ Πελοποννησίαι:] ἐβούλετο διαβαλεῖν τοῖς Λακεδαιμονίους καὶ Πελο-
ποννησίους τοῖς Ἀμπρακιάταις ὡς προδόντας καὶ τὸ ἑαυτῶν συμφέρον προτιμή-
σαντες. Ἐς τοὺς ἐκείνη] ἤγουν τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ γῆ. 2. Ὡς καταπρόδόντες]
τοῖς Ἑλληνας δηλονότι. Προὔργιαίτερον] προτιμότερον. 4. Ὡσπερ ὑπῆρχεν]
ὡς ἦν αὐταῖς δυνατόν. ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατόν ἦν. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν
κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον] καὶ οἷς σπεισάμενος Δημοσθένης Μαντινεῦσι
καὶ Μενέλεω, συνεχώρησεν, ἀναχωρῆσαι, οὔτοι κρύφα ἐβουλεύοντο ἀναχωρεῖν, ἵνα
μήτε οἱ Ἀκαρναῖες καλέσασιν αὐτοὺς (οὐ γὰρ ἐσπείσαντο) μήτε οἱ Ἀμπρα-
κιῶται μένει ἀναγκάσασιν. 10. Προλοχιῶντας:] πρὸ τοῦ καταλαβεῖν ἐκεί-
ναις. 13. Ἐπὶ λαχανισμὸν] λαχάνων συνάθρυσιν. 15. Δῆθεν] ἰστέον ὅτι
τὸ δῆθεν ἐνταῦθα ὡς ἐν προσποιήσει κεῖται. ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἃ προσποιῶντο ἐξ-
ελθεῖν καὶ ἅμα ἀπίεσαι. 16. Προκεχωρηκότες] πῶρῳ γεγονότες. Θᾶσσαν

1. διαλαβεῖν b.

3. τάχος i.

5. ὑπεβούλευον d.

6. ἀγάλλεται B.

7. πανδημῆι om. d.

8. ἐπιβ. καὶ διὰ N.g.

τοὺς A.B.E.F.d.g.h.

9. συμμίξαι c.d.i.

11. προληφόμενους d. καταληφ-
όμενους c.

12. παρεσκευάζοντο I.P.d. πα-
ρεσκευάστο N.

13. ἐπέπειστο c.

18. ξυνηελθόντες Q. συνεξελθόν-
τες c.

110.

Interim De
mosthenes
comperit,
Ambracio-
tas ex urbe
in auxilium
arcessitos
(cf. cap.
105.) ap-
propinquare,
omnium
ignaros,
quæ adhuc
gesta es-
sent. Stati-
m idonea
loca per
præmissos
milites oc-
cupat; ips-
cum ceteris
sequitur.

111.

Peloponne-
sii abeunt

intacti Ambraciota, eos sequentes, caduntur. Nonnulli eorum ad Salynthium, Agræorum regem, evadunt.

τας, ἄρμησαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἔθεον δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν βουλόμενοι. οἱ δὲ Ἀκαρναῖνες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπίεναί ἀσπόνδους ὁμοίως, καὶ τοὺς Πελοποννησίου ἐπέδιωκον· καὶ τινὰς αὐτῶν τῶν στρατηγῶν, καλύοντας καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, νομίσας καταπροδίδοσθαι σφᾶς· ἔπειτα μέντοι τοὺς μὲν Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίου ἀφίεσαν, τοὺς δὲ Ἀμπρακιώτας ἔκτεινον. καὶ ἦν πολλὴ ἔρις καὶ ἄγνοια εἴτε Ἀμπρακιώτης τίς ἐστίν εἴτε Πελοποννήσιος. καὶ ἐς διακοσίους μὲν τινὰς αὐτῶν ἀπέκτειναν· οἱ δ' ἄλλοι διέφυγον ἐς τὴν Ἀγραιίδα, ὁμορον οὔσαν, καὶ Σαλύθιος αὐτοὺς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραιῶν, φίλος ἂν ὑπεδέξατο.

ἀπεχώρου] ταχύτερῳ δρόμῳ ἐχρῶντο. 1. Ὀρμησαν καὶ αὐτοῖ] ἀναχωρεῖν δηλονότι. Καταλαβεῖν] φθάσαι. 4. Καὶ τινὰς αὐτῶν] ζητεῖται, πῶς εἰς πολλοὺς στρατηγῶν ἠκόντισε. τινὲς μὲν οὖν μετέστρεψαν αὐτῶν, καὶ τινος αὐτῶν τῶν στρατηγῶν καλύοντας, καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, τῇ γενικῇ πτώσει τοῦ ἠκόντισε συναττομένου οικείως, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ· Τοῦ μὲν ἔπειτ' ἀπίοντος ἠκόντισεν (II. 13, 516). ἴσως δὲ οὐκ ἀδύνατον ἐστίν, ἓνα, πλείω ἀκόντια ἔχοντα, πλείους ἀκοντίσαι τῶν στρατηγῶν. δυνατὸν δὲ τὸ ἠκόντισέ τις καὶ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεσθαι, οἶον, καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος ἠκόντισεν. 5. Αὐτοῖς] τοῖς Πελοποννησίοις. 8. Ἔρις] ἀμφισβήτησις καὶ ἄγνοια. καὶ τινὰς τῶν ἰδίων στρατηγῶν κατηκόντισαν οἱ Ἀκαρναῖνες, καλύοντας καὶ φάσκοντας γεγενησθαι αὐτοῖς σπονδάς, καὶ ἄδειαν δοθῆναι τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῖς ὑπὸ Δημοσθένους. οὐκ εἶπε δὲ τινὲς, ἀλλὰ τίς, μιμούμενος τὸν Ὀμηρον· κάκεινος γὰρ πολλοὺς ἀκοντίσαντας σημαίνει, πρὸς ἐνίκῃ πτῶσει

4. ἀπεδιώκων P.c.d.f.i. καὶ ἐπέδιωκον K.

τῶν αὐτῶν K.

5. ἠκόντισέ τις] Idem, quod hic Scholiastes, de usu τοῦ τις, aliquot locis ad Homerum adnotat Eustathius. Vid. ad Iliad. μ'. pag. 912. ad II. ρ'. 1100. et Od. ι'. pag. 1624. DUK.

6. μὲν om. L.O.P.

9. εἴτε P.] ειγε K. ἢ τε Q. ἢ c.f.

10. τινὰς om. e.

ἀπέκτειναν αὐτῶν Q.

11. ἐφυγον O.d.g.

γραιίδα L.O.P.d.

ὁμορον αὐτῶν οὔσαν e.

αὐτοὺς om. i.

12. Ἀγραιῶν] Supra pro Ἀγραιίδα Ar. C. pessime Γραιίδα. Vide lib. II. 102. III. 106. Achelous, inquit Strabo, medius distinguit Ætolos et Acarnanes, διὰ τε Ἀγραιῶν Αἰτωλικῶν ἔθνος, καὶ Ἀμφιλόχων. alibi recenset Ὀφιεῖς καὶ Ἀγραιούς, καὶ Εὐρυτᾶνας. Ἀγρέες scribit Dionysius Perieg. v. 956. sed gentem in Arabia intelligit, quæ etiam apud Steph. et Ptolemæum Ἀγραιῶι, Plinio VI. 28. Agrei. Apud Dionysium autem

Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνοῦνται ἐπ' Ἰδομένην. ἔστων δὲ δύο λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλῶ' τούτων τὸν μὲν μείζω νυκτὸς ἐπιγενομένης οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλαθόν τε καὶ 5 ἔφθασαν προκαταλαμβάνοντες, τὸν δ' ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες, καὶ ἠλίσαντο. ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθύς, αὐτὸς μὲν τὸ ἡμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὄρων. καὶ ἅμα ὄρθρω 10 ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς καὶ οὐ προσηθημένοις τὰ γεγενημένα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νομίσασι τοὺς ἑαυτῶν εἶναι· καὶ γὰρ τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε, καὶ προσαγορεύειν ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἰέντας καὶ τοῖς προφύλαξι 15 πίστιν παρεχομένους, ἅμα δὲ καὶ οὐ καθορωμένους τῇ ὄψει νυκτὸς ἔτι οὔσης. ὡς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς φυγὴν ἄρμησαν. προκατειλημμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων

συνέταξεν. 8. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] ἐπὶ τῆς ἐφύδου τῆς κατὰ τῶν ἐναντίων. 13. Ἐπίτηδες] ἐσκεμμένως. Προὔταξε] προπορεύεσθαι δηλοῦντι.

v. 937. lege ex tribus MSS. εὐ-
άδεος ἢ καλάμοιο. v. Polyb. XVII.
p. 1039. Liv. XXXII. 34. et
Stephanum. WASS.

1. ἀφικνοῦνται om. b.

7. στρατόπεδον d.

8. ἐπὶ om. K.

10. ἐπίπτει E.Q. ἐμπίπτει d.
ἐκπίπτει L.O.P.

11. προσηθημένοις d.i.

προγεγενημένα c.

13. προσαγορεύειν L.

14. ἐκέλευσε B.d.i.

δωριάδα i.

15. καὶ οὐ] οὐδὲ L.O. οὐ K.

16. Νυκτὸς ἔτι οὔσης] Paulo

ante, ἅμα ὄρθρω ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις. Est ergo ὄρθρος, quum nondum cerni potest, et adhuc nox est, id est, tempus, quod præcedit auroram, quo quis adhuc lucerna uti potest. Ita veteres; recentiores, ut auctor est Phrynichus, ὄρθρον dixerunt, quæ antiquis erat ἕως, aurora. Et hanc significationem τοῦ ὄρθρος Thomas Magist. in ὄρθρεύω etiam e Thucyd. II. 3. ostendit; φυλάξαντες ἔτι νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περιέρθρον. Add. Salmas. de Hellenist. pag. 101. Duk.

18. καὶ προκατειλημμένων L.P.

112.

Alteri illi
Ambracio-
tæ ex urbe
submissi a
Demosthe-
ne ad inter-
necionem
occisi.

ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς καὶ ψιλῶν πρὸς ὀπλί-
 τας, τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπιστημόνων ὅπη τράπωνται,
 ἐσπίπτοντες ἐς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας
 ἐνέδρας διεφθείροντο. καὶ ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς
 φυγῆς, ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πολὺ 5
 ἀπέχουσαν, καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλευού-
 σας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσένευσαν, ἠγησάμενοι
 ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρεῖσσον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς
 ναυσὶν, εἰ δεῖ, διαφθαρῆναι ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχ-
 θίστων Ἀμφιλόχων. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται τοιοῦτῶ 10
 τρόπῳ κακωθέντες ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν
 πόλιν· Ἀκαρνᾶνες δὲ σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ τρο-
 παῖα στήσαντες ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος. * καὶ αὐτοῖς τῇ
 ὕστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀγραίους καταφυγόν-
 των ἐκ τῆς Ὀλπης Ἀμπρακιωτῶν, ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν 15
 νεκρῶν οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε
 μετὰ τῶν Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξήησαν ἄσ-
 πονδοι. ἰδὼν δ' ὁ κήρυξ τὰ ὄπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως
 Ἀμπρακιωτῶν ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος· οὐ γὰρ ἤδει τὸ πά-

113.

Præconis
 cum Acar-
 nane quo-
 dam de
 multitudine
 clypeorum
 colloquium.
 Ambraciae
 infortuni-
 um.

5. Ἐτράποντό τινες] φεύγειν δηλονότι. 7. Ἄμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ] τῷ ξυμ-
 βεβηκότι τῆς δυσχερείας κατὰ τύχην, τηλικαῦτα ἠνίκα ἠτῶντο. Προσένευσαν]
 προσέπαυσαν (προσέπλευσαν Hemsterhus ad Luc. 1. p. 306). 13. Ἐς Ἄργος]
 τὸ Ἀμφιλοχικόν. Καὶ αὐτοῖς τῇ ὕστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ] ἐσ-
 χημάτισε τὸ αἰτήσοντες πρὸς τὸ ἦλθε κήρυξ. δυνάμει δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ εἰς
 Ἀγραίους καταφυγόντες κήρυκα ἐπέμψαν, αἰτήσοντες ἀναίρεσιν νεκρῶν, οὓς
 ἀπέκτειναν Ἀκαρνᾶνες ὕστερον τῆς πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένε-
 το πρὸς τὸν Εὐρύλοχον καὶ τοὺς Πελοποννησίους, δευτέρα δὲ ἢ ἐν τῇ φυγῇ
 πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας, τρίτη δὲ ἢ πρὸς τοὺς ἐν Ἰδομένῃ. ὁ οὖν κήρυξ τὴν
 ἀναίρεσιν ἠτέιτο τῶν δευτέρα μάχῃ τεθνηκότων, οὐκ εἰδὼς ὅτι τρίτη γέγονε

2. ἀπείρων τε καὶ Q.
 ὅπη A. B. E. F. H. I. K. N. Q.
 c. d. e. f. g. h. i. vulgo ὅποι.
 3. τε] τὰς N. om. K.
 7. συντυχία d.
 9. εἰ δεῖ A. B. E. F. H. I. K. L.
 N. O. P. Q. c. d. e. g. εἰ δὲ f. vulgo
 ἦδη.
 διαφθεῖραι g.

10. ἀμφιλοχιτῶν Q.
 12. ἐχθροὺς L. O. P.
 τὰ τρόπαια Q. c. τρόπαιον d.
 13. ἀνεχώρησαν Q.
 14. καταφευγόντων L. P.
 15. ἐκ A. B. E. F. H. L. O. P. c. d.
 f. g. h. i. vulgo ἀπὸ.
 ὀλπῆς F.
 17. ξυνήησαν A.

θος, ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι. καί τις αὐτὸν ἤρετο
 ὅ τι θαυμάζοι καὶ ὁπόσοι αὐτῶν τεθνήσιν, οἴομενος αὖ ὁ
 ἔρωτῶν εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ἰδομέναις. ὁ δ' ἔφη
 διακοσίους μάλιστα. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἔρωτῶν εἶπεν “ οὐκ-
 5 “ ουν τὰ ὄπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλεόν ἢ χιλίων.”
 αὐθις δὲ εἶπεν ἐκεῖνος “ οὐκ ἄρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχο-
 “ μένων ἐστίν.” ὁ δ' ἀπεκρίνατο “ εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδο-
 “ μένῃ χθὲς ἐμάχεσθε.” “ ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχό-
 “ μεθα χθὲς, ἀλλὰ πρῶν ἐν τῇ ἀποχωρήσει.” “ καὶ μὲν
 10 “ δὴ τοῦτοίς γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασι
 “ τῆς Ἀμπρακιωτῶν ἐμαχόμεθα.” ὁ δὲ κήρυξ ὡς ἤκουσε
 καὶ ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται,
 ἀνοιμῶζας καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων κα-
 κῶν ἀπῆλθεν εὐθύς ἀπρακτος, καὶ οὐκέτι ἀπῆτει τοὺς νε-
 15 κρούς. πάθος γὰρ τοῦτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις
 ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο.
 καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἀπίστον
 τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς
 πόλεως. Ἀμπρακίαν μέντοι οἶδα ὅτι εἰ ἐβουλήθησαν
 μάχη, ἐν ἣ πολλοὶ ἀπώλοντο. 1. Ἄλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι] ἀλλ'
 ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν ἐν τῇ δευτέρῃ μάχῃ πεπτακῶτων εἶναι τὰ ὄπλα. Καὶ
 τις αὐτὸν ἤρετο] δύο ἔρωτᾶ, ἐν μὲν, τοῦ χάριν θαυμάζει, ἕτερον δὲ, πόσους
 οἶεται τῶν ἰδίων τεθνηκέαι. ὡσπερ δὲ ὁ κήρυξ οὐκ ᾔδει περὶ τῆς τρίτης μάχης,
 αἴτας ὁ ἔρωτῶν οὐκ ἠπίστατο περὶ τῶν ἐν ποίᾳ μάχῃ πεπτακῶτων ὁ κήρυξ ἤκει,
 ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ τεθνηκῶτων ἐληλυθέναι. 4. Οὐκ-
 ουν τὰ ὄπλα ταυτὶ φαίνεται] λείπει τὸ τριακοσίων μόνων. 7. Ὁ δ' ἀπεκ-
 κρίνατο] τὰ ὄπλα εἰσὶν ἰμέτερα δηλονότι. 8. Ἄλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχό-
 μεθα χθὲς] ὁ κήρυξ εἶπεν, ἀπὸ κοινοῦ. 9. Καὶ μὲν δὴ τοῦτοίς γε ἡμεῖς] ἀπὸ
 κοινοῦ, ὁ ἔρωτῶν εἶπε.

1. αὐτὸν] αὐτῶν I.b.e.
 εἶρετο Q.
 2. θαυμάζει d.g.i.
 αὖ] αὖ L.O.P.d.i. οὖν K.c.h.
 3. τὸ κήρυγμα P.
 ἰδομένη L.
 7. τε] γε B.
 Ἰδομένη] Vid. II, 100. et Vos-
 sium ad Catullum p. 210. WASS.

11. τῆς] τοῖς K.
 13. κακῶν om. L.P.
 15. πόλει om. L.O.P.
 16. δὴ om. d.
 19. ἐβουλ. οἱ ἀκαρῶνες B.K.
 Ἀμπρακίαν] Thucydides sem-
 per cum π' Ἀμπρακία, et Ἀμπρα-
 κιωται. WASS. Diversitatem scrip-
 turæ etiam Stephanus adnotavit

114.
Pax inter
Amphilo-
chos et Am-
braciotas in
centum an-
nos facta.

Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, Ἀθηναίοις καὶ Δημοσθένει
πειθόμενοι, ἐξελεῖν, αὐτοβοεῖ ἂν εἶλον· ἡν δ' ἔδεισαν μὴ
οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες αὐτὴν χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι
ᾧσι. * μετὰ δὲ ταῦτα τρίτον μέρος νεύμαντες τῶν σκύλων
τοῖς Ἀθηναίοις, τὰ ἄλλα κατὰ τὰς πόλεις διείλοντο. καὶ 5
τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων πλέοντα εἶαλω, τὰ δὲ ἡν ἀνακεί-
μενα ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἱεροῖς Δημοσθένει ἐξηρέθησαν τρια-
κόσια πανοπλῖαι, καὶ ἄγων αὐτὰς κατέπλευσε· καὶ
ἐγένετο ἅμα αὐτῷ μετὰ τὴν τῆς Αἰτωλίας ἔμφωρον ἀπὸ
ταύτης τῆς πράξεως ἀδεστέρα ἢ κάθοδος. ἀπῆλθον δὲ 10
καὶ οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι εἰς Ναύπακτον.
Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι, ἀπελθόντων Ἀθηναίων
καὶ Δημοσθένους, τοῖς ὡς Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους κα-
ταφυγοῦσιν Ἀμπρακιώταις καὶ Πελοποννησίοις ἀναχώ-
ρησιν ἐσπέισαντο ἐξ Οἰνιαδῶν, οἵπερ καὶ μετανέστησαν 15
παρὰ Σαλύνθιον. καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον σπονδὰς καὶ
ἔμφωριαν ἐποίησαντο ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμ-
φίλοχοι πρὸς Ἀμπρακιώτας ἐπὶ τοῖσδε, ὥστε μήτε Ἀμ-
πρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννη-

in Ἀμβρακία. Eustathius ad Di-
onys. Perieg. v. 493. ἀρχαϊκώτε-
ρον per π, usitatus per β scribi
dicit. Palmer. II. Græc. Ant.
7. scribens, Thucydidem nomen
Urbis non exprimere, sed tan-
tum gentile nomen Ἀμπρακιώτης
habere, non meminerat hujus
loci. Sed et rursus Ἀμπρακίαν
cap. seq. in fine exprimit Thu-
cydides. Duk.

2. ἐξελεῖν h. ἐπελθεῖν E.
4. τρίτον μέρος νεύμαντες] om. K.
5. κατὰ] καὶ P.
6. πλέονα Valla.
7. Ἐξηρέθησαν] Thomas Mag.

in ἐξεῖλε: ἐξεῖλε τῷ δεῖνι γέρας, καὶ
ἐξῆρε. Θουκυδίδης· Δημοσθένει—παν-
οπλῖαι. Obvius est hic usus verbi

ἐξαιρεῖν, pro δοῦναι τι ὡς ἐξαιρετον.
Scholiastes parvus Homeri in
Iliad. α. 369. Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ
Χρυσήϊδα ὡς ἐξαιρετον, inquit, ἔλα-
βον, καὶ ἔδωκαν. Add. ibi Eus-
tath. pag. 119. et in Iliad. μ.
p. 907. Τὰ δὲ ἡν—ἱεροῖς citat
Thomas in ἀνακείμενος. Duk.

8. αὐτὸς K.

9. ἅμα om. K.

τὴν τῆς αἰτωλίας A.B.F.H.I.N.
g.h. τὴν ἐκ τῆς αἰτωλίας E.K.c.f.
vulgo τὴν ἐν αἰτωλία.

13. ἀλύνθιον A.B.E.F.H.g.

καὶ ἀγραίους om. I.O.

15. οἰνίδαν d.i. οἰνιαδαν plerique.

16. σαλύνθιον καὶ εἰς A.B.E.F.
H.K.N.P.d.f.g.h.i. vulgo σαλύν-
θιον καὶ ἀγραίους καὶ εἰς.

σίους μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, καὶ ἀποδοῦναι Ἀμπρακιώτας ὅποσα ἢ χωρία ἢ ὀμήρους Ἀμφιλόχων ἔχουσι, καὶ ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν, πολέμιον ὄν Ἀκαρνᾶσι. ταῦτα
 5 ξυυθέμενοι διέλυσαν τὸν πόλεμον. μετὰ δὲ ταῦτα Κορίνθιοι φυλακὴν ἑαυτῶν ἐς τὴν Ἀμπρακίαν ἀπέστειλαν, ἐς τριακοσίους ὀπλίτας, καὶ Ξενοκλείδαν τὸν Εὐθυκλέους ἄρχοντα· οἱ κομιζόμενοι χαλεπῶς διὰ τῆς Ἡπείρου ἀφίκοντο. τὰ μὲν κατ' Ἀμπρακίαν οὕτως ἐγένετο.

10 Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἐς 115. Atticae na-
 τε τὴν Ἴμεραίαν ἀπόβασιν ἐποίησαντο ἐκ τῶν νεῶν μετὰ ves in Hi-
 τῶν Σικελιωτῶν ἀνωθεν ἐσβεβληκότων ἐς τὰ ἔσχατα τῆς meræam Si-
 Ἴμεραίας, καὶ ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἐπλευσαν. ἀνα- cilia, et in
 χωρήσαντες δὲ ἐς Ῥήγιον, Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχου Ἀθη- Æoli insu-
 15 ναίων στρατηγὸν καταλαμβάνουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς διάδο- lachetis lo-
 χον ὧν ὁ Λάχης ἦρχεν. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ζύμμαχοι πλεύ- cum Athen-
 σαντες ἐπεισαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθεῖν σφίσι πλείοσι ναυσί- nis missus,
 τῆς μὲν γὰρ γῆς αὐτῶν οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν, τῆς δὲ θα- quem major
 λάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι παρεσκευάζοντο ναυτικὸν classis secu-
 18. Τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι] οἱ Συρακόσιοι τῆς θαλάσσης tura erat.

2. δὲ] δέ τε Κ.

ἀμπρακιώταις γ.

3. ἀμφιλόχῳ b. om. c.f.

4. Ἀνακτόριον] Civitas ab Apollinis Actio 40. stad. Strabo: οὐδέτερος Steph. Gentile Ἀνακτόριος, et Ἀνακτορία γῆ. Noster Lib. IV. Κορινθίαν πόλιν vocat: ab Acharnensibus et Corinthiis conditam Scymnus et Scylax tradunt; eam transtulit Augustus Nicopolin, Pausan. V. 23. Nunc opinor Vonizza dicitur. v. Herodot. IX. 28. Harmenopolium 81. Civitas Anactorica Plin. Ora Anactoria Silius: Unde Anactorie nom. prop. apud M.

Tyrium et Ovid. Denique Anactoria olim dicta Miletus in Caria. Confer Apollonii Schol. α. 185. Wass.

ὄν om. O.P.

ταῦτα δὲ ξυυθέμενοι N.

7. Ξενοκλείδην γ.

τὸν] τοῦ Q.

10. τῆ om. g.

13. ἡμεραίας Q.

αἰόλους E.

16. ἐν τῇ σικελίᾳ L.O.

σύμμαχοι d.

17. σφίσι om. h

18. γὰρ om. Q.

19. παρεσκευάζον τὸ ναυτικὸν E.

H.c.e.f.g. παρεσκευάζοντο ναυτικὸν

ξυναγεύροντες ὡς οὐ περιουσίμοι. καὶ ἐπλήρουν ναῦς τεσσαράκοντα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἀποστελοῦντες αὐτοῖς, ἅμα μὲν ἡγούμενοι θάσσον τὸν ἐκεῖ πόλεμον καταλυθῆσθαι, ἅμα δὲ βουλόμενοι μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι. τὸν μὲν οὖν ἓνα τῶν στρατηγῶν ἀπέστειλαν Πυθόδωρον ὀλίγαις ναυσὶ, 5 Σοφοκλέα δὲ τὸν Σωστρατίδου καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους ἐπὶ τῶν πλειόνων νεῶν ἀποπέμψειν ἐμελλον. ὁ δὲ Πυθόδωρος, ἤδη ἔχων τὴν τοῦ Λάχης τῶν νεῶν ἀρχὴν, ἐπλευσε τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἐπὶ τὸ Λοκρῶν φρούριον, ὃ πρότερον Λάχης εἶλε· καὶ νικηθεὶς μάχῃ ὑπὸ τῶν 10 Λοκρῶν ἀνεχώρησεν.

116.

Ætnæ eruptio ejus anni, tertia ab eo tempore, quo Sicilia primum a Græcis culta est. Finis anni sexti belli Peloponnesiaci.

Ἐρρύη δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥυαῖξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης, ὡς περὶ καὶ τὸ πρότερον. καὶ γῆν τινα ἐφθειρε τῶν Καταναίων, οἱ ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὄρος ἐν τῇ Σικελίᾳ. λέγεται δὲ πεντηκισ- 15 τῷ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ρεῦμα, τὸ δὲ ζύμπαν τρεῖς γεγενῆσθαι τὸ ρεῦμα ἀφ' οὗ Σικελία ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκεῖται. ταῦτα μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐγένετο. καὶ ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυεγράφεν. *Manth 99 | 52.*

20

4. Μελέτην] ἐν τῇ μελετῇ καὶ ἀσκεῖσθαι τὸ ναυτικὸν διατρέβειν.

A.B.F.P. vulgo παρεσκευάζοντο τὸ ναυτικόν.

1. ξυναγεύροντες I.P.d.

4. τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι μελέτην K. μελέτην ναυτικοῦ ποιεῖσθαι d. οὖν om. K.

7. πέμψειν e.

9. ἐπεμψεν Q.

10. εἶχε b.f.

τῶν om. L.P.

11. ἀπεχώρησεν F.L.N.O.P.c. e.f.g.

12. Ἐρρύη] De incendiis Ætnæ vid. Acta Philosoph. Londin. WASS. De eo, quod mox dicit

Ætnam ter arsisse, e quo Sicilia a Græcis habitari cœpit, Scalig. ad Euseb. Chron. Num. MDXC. DUK.

13. τὸ om. K.L.O.P.c.d.e.f.

14. ἐπὶ A.B.E.F.H.Q.g. vulgo ὑπὸ.

15. ὄρος ἐστὶν K. ἐν τῇ σικελίᾳ] τῆς σικελίας e. ἐν σικελίᾳ om. L.O.Q.

17. γενῆσθαι d.i.

τὸ ρεῦμα om. d.

18. μὲν οὖν κατὰ K.

19. ἔτος ἕκτον L.

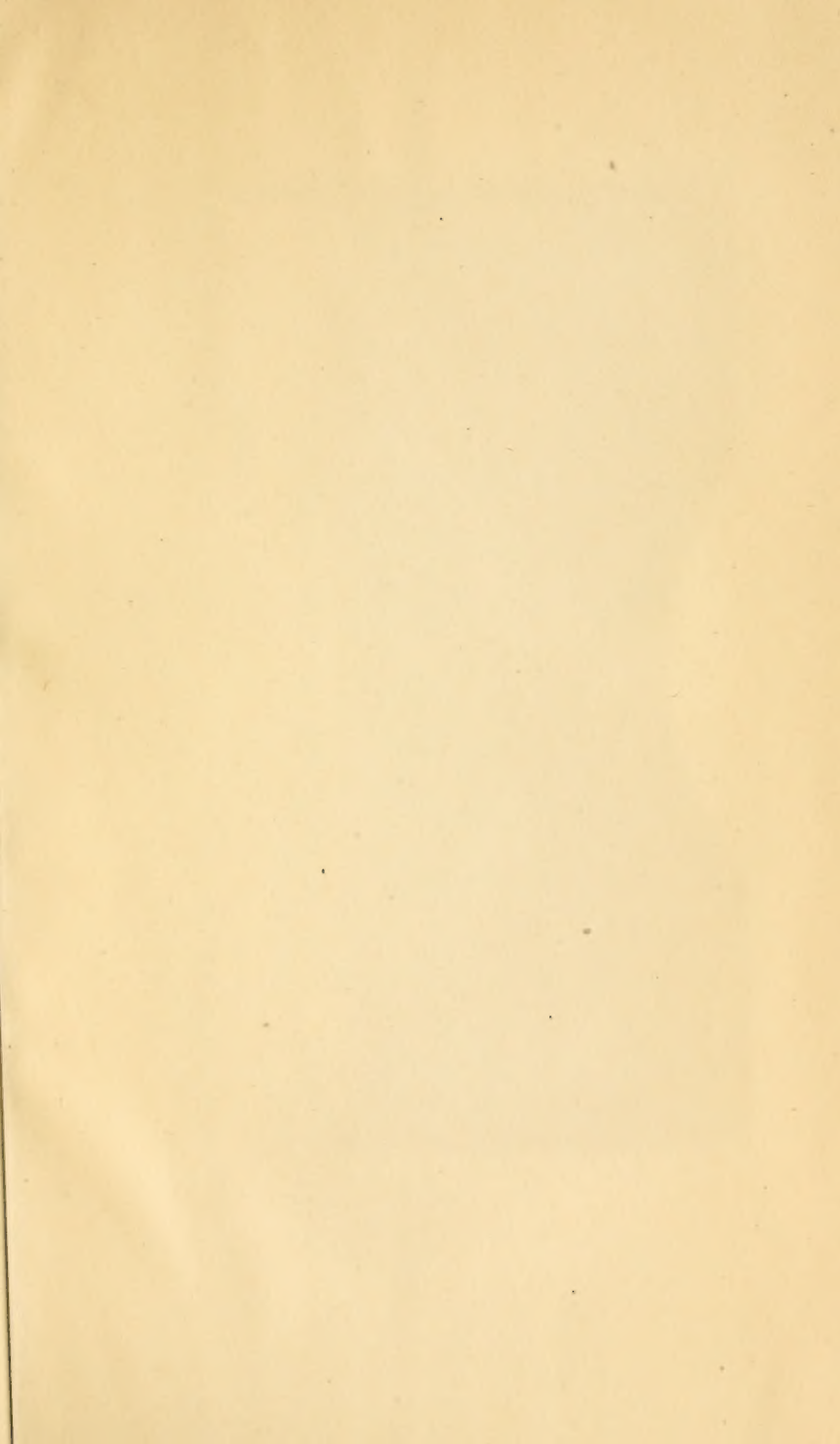
to the ...
... ..

... ..
... ..
... ..

...

...

10294

Thucydides

De Bello Peloponnesiaco...; Bekker, I.
Vol. I.

LGr

T532Be

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

